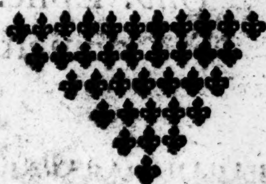
GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA,

In

Usum Scholæ *Westmo-nasteriensis.*

LONDINI,

Ex officina Typographica *Johannis Redmayne* prope Templi *Paulini* ostiolum Meridionale, MDCLXIII.

John Scampton
his book — 1688
pretium — 2 — 0

IMPRIMATUR.

Ex Æd. Sab.
25 Sept.
1662.

Geo. Stradling, S. T. P.
Rev. in Christo Pat.
Gilb. Episc. *Lond*. a
Sac. domestic.

E Libris [illegible]
E Coll. Regin.
Cantab. [illegible]
Bret — 2 — 0

¶ LITERÆ γράμματα

Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Potestas.
Α α	ἄλφα	alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	beta	b
Γ γ	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
Ε ε	ε ψιλὸν	e psilon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	zeta	z
Η η	ἦτα	eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	theta	th
Ι ι	ἰῶτα	iota	i
Κ κ	κάππα	kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	lambda	l
Μ μ	μῦ	mu	m
Ν ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x
Ο ο	ο μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	pi	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	rho	r
Σ σ ς	σῖγμα	sigma	s
Τ τ	ταῦ	tau	t
Υ υ	υ ψιλὸν	u psilon	u
Φ φ	φῖ	phi	ph
Χ χ	χῖ	chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	psi	ps
Ω ω	ω μέγα	o mega	o magnum

Ex Literis septem sunt Vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω
Reliquæ septendecim sunt Consonantes σύμφωνα.

Vocales

Longæ μακρὰ, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ
Præpositivæ προτακτικὰ, α ε, η, ο, ω. Subjunct. ὑποτακτικὰ ι, *υ.
Ex Præpositiva & Subjunctiva fit Diphthongus.

*υ Præpositiva est ante ι.

Diphthongi δίφθογγοι 12.

Sex Propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
Sex Impropriæ καταχρηστικαὶ, { tres surdæ ἄφωνοι, ᾳ, ῃ, ῳ. tres absonæ κακόφωνοι, ηυ, υι, ωυ.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Semivocales ἡμίφωνα, { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. † Liquidæ ὑγρὰ, seu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, * ν, ρ. σ litera solitaria, suæ potestatis, μοναδικὸν, ἄσημον.

† Pro δσ, κσ, πσ.

* Pro ν scribitur { γ ante γ, κ, ξ, χ, & ante eadem ubiq; sonat ut ν. μ ante β, μ, π, φ, ψ. λ & plerumque ρ, σ, ante similem.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt: { Lenis sive tenuis ψιλὸν (᾿). Asper sive densus δασύ (῾).

Omnis vocalis vel diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur, ut ὄρος *mons*, ὅρος *terminus*. υ semper aspero, ut ὗς *sus*: sic etiam ρ semivocalis, ut ῥὶν *nasus*. Quod si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut μύῤῥα *myrrha*.

Consonæ mutæ tametsi nullo spiritu notentur, pro ratione tamen illius inclusi dividuntur in { Tenues ψιλὰ, π, κ, τ. Medias μέσα, β, γ, δ. Aspiratas δασέα, φ, χ, θ.

Oppositæ inter se, ἀντίστοιχα, { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ.

Tenues, elisâ vocali aut diphthongo suâ, migrant in aspiratas, si sequens vocalis aut diphthongus aspiretur: πτ, κτ, in suas aspiratas φθ, χθ.

Ex literis syllabæ fiunt, ex syllabis dictiones, ex dictionibus oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Tempora χρόνοι

Duo sunt: Longum (-), Breve (ᵕ). Utrumq; vel Naturâ φύσει, ut χειμὼν *hyems*, θέρος *æstas*. Positione θέσει, ut μάστιξ *flagellum*, παῖς *puer*. Usu χρήσει, ut Τιτὰν, Πάρις.

Accentus προσῳδίαι

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα ('). Gravis βαρεῖα (`). Circumflexus περισπωμένη (~).

Acutus habet locum in ultima, penultima, antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεὸς *Deus*: penacutum παροξύτονον, ut κόσμος *mundus*: antepenacutum προπαροξύτονον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus, in ultima & penultima; unde vocabulum dicitur circumflexum περισπώμενον, ut συκῆ *ficus arbor*: antecircumflexum προπερισπώμενον, ut σῦκον *ficus*.

Gravis tantùm in ultima signatur; unde vocabulum dicitur (ut priùs) ὀξύτονον, ut Χριστὸς *Christus*: sed in omni syllaba intelligitur, in qua accentus non pingitur. In ultima verò si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύτονον, ut κόσμος, ἄγγελος, σῦκον.

Apostrophus ἀπόστροφος (')

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas esse propter vocalem vel diphthongum proximè sequentem, ut οὔτ' ὄναρ, *neq; somnium*: si sequens illa aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut οὐθ' ὕπαρ *neque visio*, νύχθ' ὅλην *totam noctem*, τίφθ' οὕτω; *quid ita?*

DICTIONES λέξεις

Octo sunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μετοχὴ, * Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpositio πρόθεσις. Ex his priores quinque sunt declinabiles κλιτοὶ, tres posteriores sunt indeclinabiles ἄκλιτοι. Declinabilium aliæ regulares ἀνάλογοι, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

* *Sub Adverbio comprehenditur Interjectio.*

Dictionum affectiones πάθη sunt, 1°. Communes; Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa παράγωγον: Figura, Simplex ἁπλοῦν, sive Incomposita ἀσύνθετον, Composita σύνθετον, Decomposita παρασύνθετον: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Persona πρόσωπον 1ª, 2ª, 3ª, & Numerus; vel omni præterquàm Verbo, ut Genus, Casus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel soli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἑνικός, Dualis δυϊκός, Pluralis πληθυντικός.

Casus πτώσεις quinque: Nominativus ὀρθή, Genitivus γενική, Dativus δοτική, Accusativus αἰτιατική, Vocativus κλητική.

Genera γένη quatuor: Masculinum ἀρσενικόν, Fœmininum θηλυκόν, Neutrum οὐδέτερον, Commune κοινόν.

Articulus

est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τό, *hic, hæc, hoc.* / Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.*

Articulus præpositivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τόν	τώ	τοῖν	οἱ	τῶν	τοῖς	τούς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τήν	τά	ταῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τάς
Neut.	τό	τοῦ	τῷ	τό.	τώ	τοῖν.	τά	τῶν	τοῖς	τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὅς	οὗ	ᾧ	ὅν	ὥ	οἷν	οἵ	ὧν	οἷς	οὕς
Fœm.	ἥ	ἧς	ᾗ	ἥν	ἅ	αἷν	αἵ	ὧν	αἷς	ἅς
Neut.	ὅ	οὗ	ᾧ	ὅ.	ὥ	οἷν.	ἅ	ὧν	οἷς	ἅ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

NOMEN

Substantivum.

Declinationes κλίσεις sunt decem; quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parisyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non crescentes genitivo; à se invicèm distinctæ terminatione recti: Quinta verò est imparisyllabica περιττοσύλλαβος, genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem est: similiter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est: Gen. perpetuò desinit in ων

Per singulos numeros idem est Nom. Acc. Voc. Neutrorum; quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in quarta simplicium.

Decli-

Declinatio prima

Duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ ταμίας *quæstor*, ὁ τελώνης *publicanus*.

Sing. N. ὁ ταμίας, G. τοῦ ταμίου, D. τῷ ταμίᾳ, A. τὸν ταμίαν, V. ὦ ταμία.

Dual. N. & A. τὼ ταμία, G. & D. τοῖν ταμίαιν, V. ὦ ταμία.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμιῶν, D. τοῖς ταμίαις, A. τοὺς ταμίας, V. ὦ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνου, D. τῷ τελώνῃ, A. τὸν τελώνην, V. ὦ τελώνη.

Dual. N. & A. τὼ τελώνα, G. & D. τοῖν τελώναιν, V. ὦ τελώνα.

Plural. N. οἱ τελῶναι, G. τῶν τελωνῶν, D. τοῖς τελώναις, A. τοὺς τελώνας, V. ὦ τελῶναι.

Dativus singularis in quatuor prioribus declinationibus simplicium, & quinta contractorum, habet ι semper subscriptum finalibus α, η, ω.

Subscribitur plerumq; ι vel propter { *Distinctionem; ut* τῷ ταμίᾳ *in dativo singulari,* τὼ ταμία *in nominativo duali.* *Deperditionem; ut* κέραϊ κέρᾳ. *Syllaba enim ex qua deperditur ι subscribitur.* }

Nomina in πης, ut σατράπης *satrapa*; in της, ut ἐπιστάτης *magister*; Gentilia, ut Σκύθης *Scytha*; & composita à πωλῶ *vendo*, μετρῶ *metior*, τρίβω *tero*, formant vocativum in α: ut ὦ σατράπα, ὦ ἐπιστάτα, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα *musa*, ἡ τιμὴ *honor*.

Sing. N. ἡ μοῦσα, G. τῆς μούσης, D. τῇ μούσῃ, A. τὴν μοῦσαν, V. ὦ μοῦσα.

Dual. N. & A. τὰ μούσα, G. & D. ταῖν μούσαιν, V. ὦ μούσα.

Plural. N. αἱ μοῦσαι, G. τῶν μουσῶν, D. ταῖς μούσαις, A. τὰς μούσας, V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμὴ, G. τῆς τιμῆς, D. τῇ τιμῇ, A. τὴν τιμὴν, V. ὦ τιμή.

Dual. N. & A. τὰ τιμὰ, G. & D. ταῖν τιμαῖν, V. ὦ τιμά.

Plural. N. αἱ τιμαὶ, G. τῶν τιμῶν, D. ταῖς τιμαῖς, A. τὰς τιμὰς, V. ὦ τιμαί.

Finita in ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, ut ἡμέρα -ας *dies*, φιλία -ας *amicitia*. Litera vel syllaba pura καθαρὰ dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Tertia Declinatio

Duas habet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis; ut ὁ λόγος *sermo*, ἡ βίβλος *liber*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος *homo*; & ον neutrius, ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν λόγον, V. ὦ λόγε.

Dual. N. & A. τὼ λόγω, G. & D. τοῖν λόγοιν, V. ὦ λόγω.

Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς λόγους, V. ὦ λόγοι.

Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ ξύλον, V. ὦ ξύλον.

Dual. N. & A. τὼ ξύλω, G. & D. τοῖν ξύλοιν, V. ὦ ξύλω.

Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις, A. τὰ ξύλα, V. ὦ ξύλα.

Quarta Declinatio * Atticorum propria

** Quinque sunt Græcæ linguæ Dialecti præcipuæ, quæ à communi forma in nonnullis variant: Attica Ἀτθὶς, Ionica Ἰωνὶς, Dorica Δωρὶς, Æolica Αἰολὶς, Bœotica Βοιωτὶς (cæteris varior) Præter quas suam habent Poëtæ.*

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis; ut ὁ λεὼς *populus*, ἡ γάλως *glos*, ὁ καὶ ἡ ἅλως *area*; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing. N. ὁ λεὼς, G. τοῦ λεὼ, D. τῷ λεῷ, A. τὸν λεὼν, V. ὦ λεώς.

Dual. N. & A. τὼ λεὼ, G. & D. τοῖν λεῷν, V. ὦ λεώ.

Plur. N. οἱ λεῴ, G. τῶν λεὼν, D. τοῖς λεῷς, A. τοὺς λεὼς, V. ὦ λεῴ.

Sing. N. τὸ ἀνώγεων, G. τοῦ ἀνώγεω, D τῷ ἀνώγεῳ, A. τὸ ἀνώγεων, V. ὦ ἀνώγεων.

Dual. N. & A. τὸ ἀνώγεω, G. & D. τοῖν ἀνώγεῳν, V. ὦ ἀνώγεω.

Plur. N. τὰ ἀνώγεω, G. τῶν ἀνώγεων, D. τοῖς ἀνώγεῳς, A. τὰ ἀνώγεω, V. ὦ ἀνώγεω.

Ἕως *aurora* facit Ac. sing. in ω, sic frequenter λαγὼς *lepus*, Ἄθως *Athos*, Κέως *Ceos*, Κῶς *Cos*, Ἀπολλὼς *Apollos*, (Actor. xix. 1.) ut & omnia antiquitùs. Legitur in Acc. plurali τοὺς ἅλω, *Regum* c. xxiii. 1.

Nomina 4a oriuntur ut plurimum ex nominibus 3a, mutando omnes vocales & diphthongos finales in ω. Item vertendo penultimam α longam, vel αι ante ος purum, in ε, ut λαὸς λεώς.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, tres vocales, α, ι, υ, neutrius; ω fœminini; & quinque consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium.

Sing.

Sing. N. ὁ τιτὰν, G. τοῦ τιτᾶνος, D. τῷ τιτᾶνι, A. τὸν τιτᾶνα, V. ὦ τιτάν.
Dual. N. & A. τὼ τιτᾶνε, G. & D. τοῖν τιτάνοιν, V. ὦ τιτᾶνε.
Plur. N. οἱ τιτᾶνες, G. τῶν τιτάνων, D. τοῖς τιτᾶσι, A. τοὺς τιτᾶνας, V. ὦ τιτᾶνες.
Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος, D. τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὦ σῶμα.
Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τοῖν σωμάτοιν, V. ὦ σώματε.
Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὦ σώματα.

Ut variæ ſunt terminationes Nominativorum, ità variæ etiam vocales & conſonantes ſunt Genitivorum ante ος.

Termina- --tiones.

Nom.	Gen.	
α	ατος	τὸ σῆμα, *ſignum.*
	ακτος	τὸ γάλα, *lac.*
ι	ιος, εως	τὸ σίνηπι, *ſinapi.*
	ιδος	τὸ εὔελπι, *ſpes bona.*
	ιθος	τὸ δύσορνι, *inauſpicatū*
	ινος	τὸ τὶ, *quid.*
	ιτος	τὸ μέλι, *mel.*
υ	εος	τὸ ἄστυ, *urbs.*
	υος	τὸ νάπυ, *ſinapi.*
ω	οος	ἡ ἠχώ, *ſonus.*
αν	ανος	ὁ Παιὰν, *Pæan.*
	αντος	τὸ πᾶν, *omne.*
εν	ενος	τὸ τέρεν, *tenerum.*
	εντος	τὸ χαρίεν, *gratioſum.*
ην	ηνος	ὁ μὴν, *menſis.*
	ενος	ἡ φρὴν, *mens.*
	νος	ὁ καὶ ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ιν	ινος	ἡ ῥηγμὶν, *littus.*
ον	ονος	τὸ μεῖζον, *majus.*
	οντος	τὸ τύπτον, *verberans.*

Nom.	Gen.	
ουν	ουντος	τὸ τυπτοῦν, *verberaturū*
	οδος	τὸ δίπουν, *bipes.*
υν	υνος	ὁ μόσυν, *turris.*
	υντος	τὸ ζευγνὺν, *jungens.*
ων	ωνος	ὁ κλὼν, *ramus,*
	ονος	ὁ κανὼν, *norma.*
	ωντος	ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
	οντος	ὁ λέων, *leo.*
	νος	ὁ καὶ ἡ κύων, *canis.*
αξ	αγος	ἡ λάταξ, *ſtrepitus.*
	ακος	ὁ θώραξ, *thorax.*
	ακτος	ὁ ἄναξ, *rex.*
εξ	εκος	ἡ κρέξ, *crex,* avis.
ηξ	ηγος	ὁ βουπλὴξ, *ſtimulus.*
	ηκος	ὁ σφὴξ, *veſpa.*
	εκος	ἡ ἀλώπηξ, *vulpes.*
	ηχος	ὁ καὶ ἡ βὴξ, *tuſsis.*
ιξ	ιγος	ὁ τέττιξ, *cicada.*
	ικος	ἡ φρὶξ, *maris fremitus.*
	ιχος	ἡ στὶξ, *ordo.*

Termina- - tiones.

Nom.	Gen.	
οξ	γος	+ ἡ φλὸξ, *flamma.*
	κος	+ ἡ πρὸξ, *hinnulus.*
υξ	υγος	ἡ ἄντυξ, *ambitus rotæ.*
	υκος	ὁ ϗ ἡ ἄμπυξ *caliendrũ*
	υχος	+ ὁ ὄνυξ, *unguis.*
	υκτος	+ ἡ νὺξ, *nox.*
ωξ	γος	ὁ ῥὼξ, *rupes.*
	κος	+ ὁ πρὼξ, *roris gutta.*
γξ	γγος	ἡ φόρμιγξ, *cithara.*
	γκος	+ ὁ ϗ ἡ Λύγξ, *Lynx.*
αιξ	γος	+ ὁ ϗ ἡ αἶξ, *capra.*
λξ	κος	+ ἡ ὦλξ, *sulcus.*
ρξ	κος	+ ἡ σὰρξ, *caro.*
αρ	αρος	+ ὁ ψὰρ, *sturnus.*
	αρτος	+ ἡ δάμαρ, *uxor.*
	ατος	+ τὸ ἧπαρ, *jecur.*
ειρ	ειρος	+ ὁ φθεὶρ, *pediculus.*
ηρ	ηρος	+ ὁ θὴρ, *fera.*
	ερος	+ ὁ ἀθὴρ, *arista.*
ορ	ορος	+ τὸ ἄορ, *ensis.*
υρ	υρος	+ ὁ ϗ ἡ μάρτυρ, *testis.*
ωρ	ωρος	+ ὁ φὼρ, *fur.*
	ορος	+ ὁ ἀλέκτωρ, *gallus.*
	ατος	τὸ σκῶρ, *sordes.*
ας	αος	+ ὁ λᾶς, *lapis,*
	αδος	ἡ ἰκμὰς, *vapor.*
	ανος	+ ὁ μέλας, *niger.*
	αντος	+ ὁ γίγας, *gigas.*
	ατος	+ τὸ γῆρας, *senectus.*
αις	αιδος	+ ὁ ϗ ἡ παῖς *puer.*
	αιτος	+ ἡ δαὶς, *convivium.*
αυς	αος	+ ἡ ναῦς, *navis.*
ες	εος	+ τὸ ἀληθὲς, *verum.*
εις	ειδος	ἡ κλεὶς, *clavis.*
	ενος	ὁ δεὶς, *quidam.*
	ενος	ὁ κτεὶς, *pecten.*
	εντος	+ ὁ χαρίεις, *gratiosus.*
ευς	εος, εως	ὁ βραβεὺς, *arbiter.*

Nom.	Gen.	
ης	ηδος	ὁ γενῆς, *bipennis.*
	ητος	ὁ σὴς, *tinea.*
	ετος	ὁ ἀργὴς, *albus.*
	εος	ὁ κόρσης, *caput.*
	ηντος	ὁ βουλῆς, *senator.*
	εντος	ὁ Κλήμης, *Clemens.*
ις	ιος, εως	+ ὁ ὄφις, *serpens.*
	ιδος	+ ἡ ἀσπὶς, *clypeus.*
	ιθος	+ ὁ ϗ ἡ ὄρνις, *avis.*
	ινος	ἡ ἲς *fibra.*
	ιδος	ἡ θέμις, *Themis.*
	ιτος	+ ἡ χάρις, *gratia.*
οις	οιος	ἡ ὄϊς, *ovis.*
ος	εος	+ τὸ βάθος, *profunditas.*
	οτος	+ τὸ τετυφὸς, *verberans.*
ους	οος	ὁ χροῦς, *cutis.*
	οδος	+ ὁ ποῦς, *pes.*
	οντος	+ ὁ ὀδοὺς, *dens.*
	ουντος	+ ὁ πλακοῦς, *placenta.*
	ουντος	ὁ τυροῦς, *caseosus.*
	ωτος	τὸ οὖς, *auris.*
υς	υος	+ ὁ μῦς, *mus.*
	εος, εως	ὁ πῆχυς, *cubitus.*
	υδος	ἡ χλαμὺς, *chlamys.*
	υθος	ἡ κώμυς, *fasciculus.*
	υνος	ὁ Φόρκυς, *Phorcys.*
	υντος	+ ὁ ζευγνὺς, *jungens.*
ως	ωος	+ ὁ ἥρως, *heros.*
	οος	+ ἡ αἰδὼς, *pudor.*
	ωδος	ἡ φῶς, *macula ab igne (inusta.*
	ωτος	+ ὁ ἔρως, *amor.*
	οτος	+ ὁ τετυφὼς, *verberans.*
λς	λος	+ ἡ ἅλς, *mare.*
νς	νθος	ἡ ἕλμινς, *tinea.*
ρς	ρτος	ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ μάκαρς *fe- (lix.*
	ρνος	ὁ ϗ ἡ ἄρς, *agnus.*
αψ	βος	ἡ φὰψ, avis nomen.
	πος	ἡ λαίλαψ, *turbo.*

εψ

Termina-			*-tiones.*		
Nom.	*Gen.*		*Nom.*	*Gen.*	
εψ	βος	ἡ φλὲψ, *vena.*	οψ	πος	ἡ ὄψ, *vox.*
ηψ	πος	ὁ κώληψ, *talus.*	υψ	πος	ὁ γὺψ, *vultur.*
ιψ	βος	ὁ Λὶψ, *Africus.*		φος	ὁ Κίνυψ, *Cinyps fluv.*
	πος	ὁ κνὶψ, *culex.*	ωψ	ωπος	ὁ θὼψ, *assentator.*
	φος	ἡ κατῆλιψ, *tabulatum.*		οπος	ὁ χέδροψ, *legumen.*

Nomina quędam in ηρ -ερος amittunt ε per syncopen in genit. & dat.sing. ut πατὴρ, μήτηρ, γαστὴρ *venter*: sed θυγάτηρ *filia*, Δημήτηρ *Ceres*, in omnibus casibus imparisyllabicis.

S.N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος -τρὸς, D. θυγατέρι -τρὶ, A. θυγατέρα θύγατρα, V. ὦ θύγατερ.

D. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε, G. D. θυγατέροιν -τροῖν.

P. N. θυγατέρες θύγατρες, G. θυγατέρων -τρῶν, D. θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας, V. ὦ θυγατέρες θύγατρες.

Similiter ὁ ἀνὴρ *vir*, nisi quòd hæc vox pro ε eliso accipit δ, ut ἀνὴρ, ἀνερὸς, ἀνδρός. Hùc refer ἀρὴν ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c. elisâ mediâ vocali.

Accusativus desinit in α.

Nomina exeuntia in ς post ι vel υ (excepto Ζεὺς) si genitivum efferunt per ος purum, in accusativo vertunt ς in ν: ut ἡ ὄϊς ὄϊν *ovis*, ἡ γραῦς γραῦν *anus*.

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, habent utrumq; accusativum, α & ν: ut ἡ ἔρις *lis*, Acc. ἰδα, ιν, &c. χάρις *Dea*, Acc. χάριτα: *gratia*, Acc. χάριν. ἡ κόρυς -υθος, Acc. τὴν κόρυθα & κόρυν, *galea*. Sic κλεὶς, κλεῖδα, κλεῖν. Et composita à πους, ut Οἰδίπους, Οἰδιπόδα & Οἰδίπουν. πούς ποῦ δὲ ποῦν *Steph.*

Vocativus similis est Nominativo.

Nomina in ς post ι & υ exeuntia abjiciunt ς in vocativo: ut Πάρις *Paris*, παῖς *puer*, &c. ὦ Πάρι, παῖ, &c. νέηλυς *advena*, βοῦς *bos*, &c. ὦ νέηλυ, βοῦ, &c. Excipe acutitona in ις & υς, ut ὦ ἐλπὶς *spes*, ὦ χλαμὺς *chlamys*; item ὦ πούς, & ὦ ὀδούς.

Nomina in ξ interdum abjiciunt ξ, ut ἄναξ ὦ ἄνα.

Nomina quæ declinantur per ντος faciunt vocativum abjecto τος; ut ὁ γέρων -οντος ὦ γέρον *senex*.

Nomina in εις -εντος vocativum habent in ει & εν; ut ὁ πλακόεις -εντος, ὦ πλακόει -εν *placenta*.

Gravitona in αν-ανος, ην-ενος, ων-ονος, ωρ-ορος, & pleraque in ηρ -ερος, abjiciunt ος: ut ῥήτωρ - ορος, ὦ ῥῆτορ *rhetor*: Similiter Ποσειδῶν -ῶνος & σωτὴρ -ῆρος, versâ penultimâ in suam brevem; ut ὦ Πόσειδον, ὦ σῶτερ. No-

Nomina in ης -εος abjiciunt ο: ut ὁ Σωκράτης -εος -ους.
Nomina in ευ Vocativum habent similem Dativo.

Dativus pluralis

Fit vel à Dativo singulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & assumendo σ ante ι: ut πτᾶνι -ᾶσι, σώματι -ασι. Interdum assumitur vocalis cum σ, nam οντι fit ουσι, ut λέοντι λέουσι, à λέων *leo*: ει fit ασι in nominibus in ηρ -ερος Syncopen passis, ut πατὴρ πατρὶ πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab ἀρὴν*: υἱὶ etiam υἱάσι, ab υἱὶς *filius*. Et apud Poëtas in quibuscunq; nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut ἡγεμὼν - ονι-όνεσσι, *dux*.

* γαστὴρ verò γαστῆρσι.

Nomina in ξ, ψ, vel σ post diphthongum, exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo singulari adjiciendo ι: ut κόραξ *corvus*, κόραξι. Ἄραψ *Arab:* Ἄραψι. πλακόεις-όεισι· sed κτεὶς κτέσι, πους ποσί, οὖς ὦσι.

Dativis pluralibus in ι desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις *illotis manibus*. Et apud Poëtas ante consonam, ut στήθεσιν λασίοις *pectoribus hirsutis*.

ν additur εἴκοσι per omnes casus; ut εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quinta simplicium faciente genitivum in ος purum: inter se verò distinguuntur, terminatione recti, & vel diversitate contractionis, vel numero casuum contractorum. Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio πάθος est vel:
- Synæresis, cùm duæ vocales in diphthongum coëuntes serventur, ut τείχεϊ τείχει.
- Crasis, cùm vocalis utraq; mutatur in unam aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam, ut τείχεος -ους; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων -ῶν.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης masculini, ut ὁ * Δημοσθένης *Demosthenes*: in ες & ος neutrius, ut τὸ ἱππομανὲς *hippomanes*, τὸ τεῖχος *murus*.

** Appellativum in ης vix legitur.*

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τοῦ Δημοσθένεος -ους, D. τῷ Δημοσθένεϊ -ει, A. τὸν Δημοσθένεα -η, V. ὦ Δημόσθενες.

Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε -η, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν -οιν, V. ὦ Δημοσθένεε -η.

Plur. N. οἱ Δημοσθένεες -εις, G. τῶν Δημοσθενέων -ῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τοὺς Δημοσθένεας -εις, V. ὦ Δημοσθένεες -εις.

Sing.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τοῦ τείχεος -ους, D. τῷ τείχεϊ τείχει, A. τὸ τεῖχος, V. ὦ τεῖχος.

Dual. N. & A. τὼ τείχεε τείχη, G. & D. τοῖν τειχέοιν -οῖν, V. ὦ τείχεε τείχη.

Plur. N. τὰ τείχεα -χη, G. τῶν τειχέων -ῶν; D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τείχεα τείχη, V. ὦ τείχεα -χη.

Nomina in ης à κλέος composita contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis casibus; ut Ἡρακλέης -ῆς *Hercules*, Περικλέης -ῆς *Pericles*, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλέης -ῆς. G. -έεος -έους, -έος -οῦς. D. έεϊ -έει, -εῖ -εῖ. A. -έεα * -έη, έα --ῆ. V. εες -εις, -ες.

vel Ἡρακλέα. Nomina etiam desinentia in ης purum Attice contrahunt accusat. in α.

Nomina propria in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur, ut ὁ Ἀριστοφάνης, A. τὸν Ἀριστοφάνην, &c. *Aristophanes*.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις masculini, fœminini, & communis generis; ut ὁ ὄφις *serpens*, ἡ τέρψις *delectatio*, ὁ καὶ ἡ κόρις *cimex*; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι *sinapi*.

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφιος, D. τῷ ὄφιϊ ὄφι, A. τὸν ὄφιν, V. ὦ ὄφι.

Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G.& D. τοῖν ὀφίοιν, V. ὦ ὄφιε.

Plur. N. οἱ ὄφιες ὄφις, G. τῶν ὀφίων, D. τοῖς ὄφισι, A. τοὺς ὄφιας ὄφις, V. ὦ ὄφιες ὄφις.

Sing. N. τὸ σίνηπι, G. τοῦ σινήπιος, D. τῷ σινήπιϊ σινήπι, A. τὸ σίνηπι, V. ὦ σίνηπι.

Dual. N. & A. τὼ σινήπιε, G. & D. τοῖν σινηπίοιν, V. ὦ σινήπιε.

Plur. N. τὰ σινήπια σινήπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινήπισι, A. τὰ σινήπια -ήπι, V. ὦ σινήπια -ήπι.

Genitivus singularis in εως usitatior est; ut ὄφεως, σινήπεως. Masculina & fœminina frequentiùs efferunt etiam genitivum Dualem & Pluralem per εων, εων, ut ὀφέων, ὀφέων· & casus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφις.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, ευς & υς, generis tantùm masculini; ut ὁ βασιλεὺς *rex*, ὁ πρέσβυς *legatus*: & υ neutrius; ut τὸ ἄστυ *urbs*.

Sing. N. ὁ βασιλεύς, G. τοῦ βασιλέος, D. τῷ βασιλέϊ -λεῖ, A. τὸν βασιλέα, V. ὦ βασιλεῦ.

Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῖν βασιλέοιν, V. ὦ βασιλέε.

Plur. N. οἱ βασιλέες -εῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τοὺς βασιλέας -λεῖς, V. ὦ βασιλέες -λεῖς.

Sing.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τοῦ πρέσβεος, D. τῷ πρέσβεϊ-βει, A. τὸν πρέσβυν, V. ὦ πρέσβυ.

Dual. N. & A. τὼ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὦ πρέσβεε.

Plur. N. οἱ πρέσβεες -βεις, G. τῶν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τοὺς πρέσβεας -εις, V. ὦ πρέσβεες -εις.

Sing. N. τὸ ἄστυ, G. τοῦ ἄστεος, D. ἄστεϊ- ει, A. τὸ ἄστυ, V. ὦ ἄστυ.

Dual. N. A. V. τὼ ἄστεε, G. & D. τοῖν ἀστέοιν.

Plur. N. τὰ ἄστεα -η, G. τῶν ἀστέων, D. τοῖς ἄστεσι, A. τὰ ἄστεα -η, V. ὦ ἄστεα -η.

Genitivus singularis masculinorum exit in εως sæpissime.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœminini; ut ἡ λεχὼ *puerpera*.

Sing. N. ἡ λεχώ, G. τῆς λεχόος -οῦς, D. τῇ λεχόϊ -οῖ, A. τὴν λεχόα -ῶ, V. ὦ λεχοῖ.

Dual. N. & A. τὰ λεχώ, G. & D. ταῖν λεχοῖν, V. ὦ λεχώ.

Plur. N. αἱ λεχοί, G. τῶν λεχῶν, D. ταῖς λεχοῖς, A. τὰς λεχοὺς, V. ὦ λεχοί.

Duo sunt nomina in ως, ἡ αἰδὼς *verecundia*, ἡ ἠὼς *Aurora*, quæ hanc formam sequuntur; sed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neutrius; ut τὸ κέρας *cornu*.

Sing. N. τὸ κέρας, G. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, D. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρα, A. τὸ κέρας, V. ὦ κέρας.

Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, V. ὦ κεράτε, κέραε, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit priùs tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος, κέρως.

Γέρα, & σέλα, & similia apud Poëtas, videntur Apocopen potiùs quàm contractionem pati.

GENE-

GENERA NOMINUM.

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, sunt masculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στὺξ *Styx*, &c.

Omittuntur hic ea omnia quæ suprà ex declinationibus constant, proinde & multa exempla, discrepantia à sequentibus regulis, non apponuntur.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in ον, ut Γλυκέριον *Glycerium*) Regionum, Insularum, Urbium, sunt fœminina.

Appellativa

Nomina virilium officiorum sunt masculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretiosorum, sunt fœminina.

Excipiuntur Nom.

1. Arborum & plantarum,
   1. Masculina; ut ὁ ἐρινεὸς *caprificus*, ὁ κότινος *oleaster*, ὁ σκάνδιξ *scandix*, ὁ κόϊξ *coix*, ὁ φοῖνιξ *palma*, ὁ φελλὸς *suber*.
   2. Communis generis; ut ὁ καὶ ἡ ἄκανθος *acer*; ἄκανος, ἀνάγυρος, quædã arbusculæ, ἕλιξ *vitis*, κόμαρος *arbutus*, νάρκισσος *narcissus*, ὀρίγανος *origanum*, ὑάκινθος *hyacinthus*; ὁ, rariùs ἡ, λωτὸς *lotus*.
2. Lapidum, ἡ (& interdum ὁ) βήρυλλος *beryllus*.

In tertia Declinatione

Nomina in ος plerumq; sunt Masculina. Excipiuntur
1 Fœminina; ut ἡ αἴγυλος *abscessus inter nares*, ἄκολος *buccella*, ἄλοχος *uxor*, ἄμμος ἄμαθος, ψάμμος ψάμαθος *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἄργιλος *argilla*, ἀσάμινθος *pelvis*, ἄσβολος *fuligo*, ἄσφαλτος *bitumen*, ἄτραπος & ἀτράπιτος *callis*, βάλανος *glans*, βάσανος *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσος *byssus*, βῶλος *gleba*, γέρανος *grus*, γλάνος *hyæna*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypsum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκὸς *trabs*, δόκος *consideratio*, δρόσος *ros*, εἰρεσος *remigatio*, ἔμπλαστρος *emplastrum*, ἤπειρος *continens*, θόλος *locus scribarum*, ἶπος *onus*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mactra*, κάρπασος venenum quoddam, κέλευθος *via*, κέρκος *cauda*, κιβωτὸς *arca*, κόπρος *stercus*, κράδος *ramus*, κύλιχνος *pyxis*, λάπαθος *fossa*, λέκιθος *vitellus*, λήκυθος *ampulla*, λιθάργυρος *spuma argenti*, λό-

χος

χος *puerpera*, λύγδος *glarea*, λυκάνθρωπος & κυνάνθρωπος morborum species, μήρινθος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθος *stercus humanum*, νεὸς *novalis*, νῆσος *insula*, νόσος *morbus*, νυὸς & ἔννυος *nurus*, ὁδὸς *via*, cum compositis, παρθένος *virgo*, πλίνθος *later*, πρόχοος *aqualis*, ῥάβδος *virga*, σορὸς *loculus*, σποδὸς *cinis*, τάφρος *fossa*, τήβεννος *toga*, τίτανος *calx*, τρίβος *semita*, ὕαλος *vitrum*, χάλκανθος *atramentum sutorium*, ψῆφος *calculus*.

2 Communis generis; ὁ καὶ ἡ ἄβυσσος *abyssus*, ἀγωγὸς *dux viæ*, αἴγαγρος *caper -ra sylvestris*, ἄκυλος *glans*, ἄκατος *lembus*, ἀνάδοχος *fide-jussor*, ἄρκτος *ursus -a*, ἀρτοκόπος *pistor*, βάρβιτος *barbitus*, ἔλαφος *cervus -a*, ἔνοικος *incola*, ἐπίκουρος *auxiliator -trix*, ἔριθος *lanificus -a*, ἔφηβος *adolescens*, ἡμίονος *mulus -a*, ἵππος *equus -a*, κυνηγὸς *venator -trix*, λάγυνος *lagena*, λίθος *lapis*, λυρῳδὸς *lyricen*, μαστρωπὸς *leno -a*, μόσχος *vitulus -a*, οἶμος *semita*, πρόσπολος *anteambulo*, σπύραθος *caprarum stercus*, στάμνος *urna*, στρουθὸς *passer marinus*, σχοῖνος *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs Fœminina, ἄγγελος *nuntius -a*, ἀλάβαστρος *alabaster*, ἄνθρωπος *homo*, ἄρριχος *cophinus*, ἄτρακτος *fusus*, διάκονος *minister -tra*, ἡνίοχος *auriga*, θεὸς *deus -a*, κόγχος *cochlea*, κόκκος *granum*, κωλεὸς *membrum*, λιμὸς *fames*, νόθος *nothus*, ῥοῖζος *stridor*, χηλὸς *loculus*, χιλὸς *pabulum*, χίμαρος *caper*.

Rariùs Masculina, βίβλος *libellus*, κάμηλος *camelus*, κάμινος *fornax*, ληνὸς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ῥινὸς *pellis*, ψίαθος *storea*.

Omissa sunt multa Adjectiva pro Substantivis accepta, ut ἡ ἔρημος *eremus*: præcipuè à Verbis derivata, & composita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendiculum*, &c.

In quarta Declinatione

Omnia genus sortiuntur à nominibus tertiæ, unde dimanant: reliqua sunt ista, ὁ ταὼς, ἡ ἕως, ὁ καὶ ἡ ἅλως.

In quinta & sequentibus

Masculina

1 In αν ων.

2 In ην. Sed ἡ γέρην *grus* fœmina, ἡ Σειρὴν -ῆνος *Siren*, ἡ φρὴν -ενὸς *mens*, ὁ καὶ ἡ χὴν -ηνὸς *anser*.

3. In -ων

1. in -εδὼν, vel -ηδὼν. Sed ὁ φλέδων nugator.

2. pauca in -ων -ωνος ut ἡ τρήρων columba, μυοπάρων navigii species, ἅλων area.

Excipe 1. Fœminina: 3. hæc in -ὼν -ονος ut ἡ ἀκροχορδὼν verruca, ἀλκυὼν halcyon, εἰκὼν imago, ἠϊὼν littus, λαγὼν ilia, ὀλολυγὼν ululatus, πλαγγὼν pupa cerea, πυγὼν cubitus, σιαγὼν maxilla, σινδὼν sindon, σταγὼν stilla, τρυγὼν turtur, χελιδὼν hirundo, χθὼν terra, χιὼν nix.

2. Communis generis sequẽtia

1. in -ων -ονος ut ὁ καὶ ἡ ἀρηγὼν auxiliator, γνώμων index, ἡγεμὼν dux, θεάμων spectator, κίων columna, κύων canis, ὁ δαίμων deus, rariùs ἡ δαίμων dea.

2. in -ων -ωνος ut ὁ καὶ ἡ ἀλεκτρυὼν -ῶνος gallus, ὁ (& rariùs ἡ) αἰὼν ævum, αὐλὼν fretum, κώδων tintinnabulum.

4. In -ξ

1. in -γξ pleraque: sed ὁ σφόριγξ vertebra, ὁ καὶ ἡ λάρυγξ guttur, ὁ καὶ ἡ λύγξ lynx, ὁ καὶ ἡ φάρυγξ frumen.

Excipe 1. Fœminina

2. quædam in -ξ -κος ut ἡ ἀλώπηξ vulpes, ἄλοξ & αὖλαξ sulcus, ἀΐξ impetus, βέμβηξ turbo, γλαὺξ noctua, δόρξ capra, ἕλιξ volumen, κάμαξ vitis pedamentum, κλίμαξ scala, κύλιξ calix, λάρναξ capsa, πήληξ galea, πλὰξ tabula, πνὺξ locus Athenis ubi habebatur concio, σάνδυξ cerussa usta, σὰρξ caro, σμώδηξ & σμῶδιξ vibex, σκώδιξ termes, σκάλιξ paxillus, σχίδαξ assula, χοῖνιξ chœnix, χόλιξ intestinum, φρὶξ fremitus maris: item νὺξ νυκτὸς nox.

3. quædam in -ξ -γος ut ἡ ἄντυξ ambitus rotæ, διῶρυξ fossa, λάταξ strepitus, μάστιξ flagellum, πέμφιξ flatus, πνὶξ suffocatio, πομφόλυξ bulla, πτέρυξ ala, ῥὰξ acinus, ῥὼξ fissura, τρὺξ mustum, ὄρτυξ & τέτριξ avis quædam, ὑσπληξ scutica, φλὸξ flamma.

4. quædam in -ξ -χος ut ἡ ἄμυξ vellicatio, θρὶξ capillus, πτὺξ plica, στὶξ ordo, ὕστριξ hystrix.

2. Communia. 1. Rariùs Masculina in -κος· ut ἡ (rariùs ὁ) ἄμπυξ *caliendrum*, λύγξ *lynx*, ὄμφαξ *uva acerba*: in -γος· ut ἡ (rariùs ὁ) αἴξ *caper*, *capra*; φάρυγξ & φάρυξ *guttur*: in -χος· ut βήξ *tussis*.
2. Rariùs Fœminina in -κος· ut ὁ (rariùs ἡ) δέλφαξ *porcellus*, μεῖραξ *juvenis*, πέρδιξ *perdix*, πίδαξ *fons*, σκύλαξ *catulus*, φύλαξ *custos*.

5. In -ηρ·
excipe
1. Fœminina quædam in -ηρ -ερος· ut ἡ ἀήρ *caligo*, γαστήρ *venter*, εἰνάτηρ, θυγάτηρ *filia*, μήτηρ *mater*, ἡ κήρ -ῆρος *fatum*.
2. Communia: ut ὁ (rariùs ἡ) αἰθὴρ *æther*.
3. Neutra: ut τὸ ἦρ *ver*, τὸ κῆρ *cor*.

6. in -υρ· sed ὁ καὶ ἡ μάρτυρ *testis*, τὸ πῦρ *ignis*.

7. In -ωρ·
excipe pauca
1. Fœminina in -ωρ -ορος ·ut ἡ ἄλοχτωρ *conjux*, ἡ μητρομήτωρ *matris-mater*, ἡ οἰνομήτωρ *vini-mater*.
2. Communia: ut ὁ καὶ ἡ ἀμύντωρ, & ὁ καὶ ἡ πράκτωρ *ultor*, *ultrix*.
3. Neutra in -ωρ -ωρος· ut τὸ ἔλωρ *præda*, τὸ πέλωρ *monstrum*: item in -ωρ -ατος· ut τὸ σκῶρ *sordes*, τὸ ὕδωρ *aqua*.

8. In -ας sed -ας -αδος Fœminina, -ας -ατος Neutra. Et paucula in -ας -αος· ut τὸ δέπας *poculum*, σέλας *lumen*; ὁ, vel τὸ, κρᾶς *caput*.

9. In -ης· excipe Fœminina omnia in -της -τητος· item ἐσθὴς -ῆτος *vestis*.

10. In -εις· sed ἡ κλεὶς *clavis*.

11. In -ως· sed ἡ αἰδὼς *verecundia*, γαλῶς *felis*, ἠὼς *auroræ*, ἡ φῶς *macula*, & τὸ φῶς *lumen*.

12. In -υς· sed ὁ καὶ ἡ βοῦς *bos*, τὸ οὖς *auris*.

13. In -ψ·
excipe Fœminina
1. In -πος· ut καλαῦροψ & καλάβροψ *pedum*, λαῖλαψ *turbo*, ὄψ *vox*, σήψ *serpentis* genus, ὤψ *vultus*.
2. In -πος, & -φος· ut κατῆλιψ *scala*.
3. In -βος· ut κλίψ *petra*, φλέψ *vena*, χέρνιψ *pollubrum*.

Fœmi-

Fœminina

1. In-ῖν, vel ῖς, -ῖνος· excipe Masculina: ut ὁ δελφὶν, δελφὶς *delphinus*; ἑρμὶν, ἑρμὶς *fulcrum tori*; ἴκτιν, ἴκτις *milvus*; τελχὶν, τελχὶς *fascinator*: ὁ, vel ἡ, θὶν, vel θὶς *acervus*.

2. In -ειρ· sed ὁ φθεὶρ *pediculus*.

3. In -ις·

excipe
1. Masculina quædam in -ις -ιος· ut ὁ ἔχις *vipera*, κὶς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (sed ἡ μάντις apud *Athenæum*) ὄρχις *testiculus*, ὄφις *serpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, υἷς *filius*: item in -ις -ιδος· ut ἄϊς *orcus*, γύνις *semi-vir*, λῖς, -λιτὸς, *pannus*.
2. Communia quædam in -ις -ιος· ut ὁ ϗ ἡ κάσις, *frater* vel *soror*, κόρις *cimex*, κύπασις *tunicæ* species, λάτρις *servus*, *serva*; ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*; ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*.

4. In -αις· sed τὸ σταῖς, σταιτὸς *farina subacta*; ὁ ϗ ἡ παῖς *puer*.

5. In -υς·

excipe
1. Masculina quædam in -υς -υος· ut ὁ ἄπφυς *paterculus*, βότρυς *racemus*, θρῆνυς *scabellum*, ἰχθῦς *piscis*, κάνδυς *vestis Persica*, μῦς *mus*, ἐμῦς *mus aquatilis*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumer*, σκόλλυς *lanugo*, στάχυς & ἄσταχυς *spica*, φίτυς *pater*.
2. Communis generis composita ab ἤλυθα ut ὁ ϗ ἡ ἔπηλυς *advena*: item ὁ ϗ ἡ ὗς (vel σῦς) *sus*, ὁ ϗ ἡ μάρτυς *testis*.

6. In -νς, & -ρς· sed ὁ ϗ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra

1. In -ορ, & -αρ· sed ὁ ἴγκαρ, ἴγκαρος, *pediculus*; ψὰρ *sturnus*: item ἡ δάμαρ *uxor*.

HETEROCLITA

Sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Contractione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri possunt. Ea autem sunt vel

1. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus: hujusmodi sunt in declinatione simplicium
   - 1. Ἑρμέας-ῆς,-έυ-ῦ,&c. *Mercurius.* / Ἀπελλέης-ῆς,-έυ-ῦ, &c. *Apelles.*
   - 2. Μνάα-ᾶ,-άας-ᾶς, &c. *mina.* / Γαλέη-ῆ,-έης-ῆς, &c. *felis.*
   - 3. Νόος-ῦς,-όυ-ῦ, *mens.* / Ἀδελφιδέος-ῦς,-έυ-υ,&c. *sororis filius* / Ὀςέον-ῦν,-έυ-ῦ,&c. *os ossis.*
   - 5. Ἀλλᾶεις-ᾶς,-ᾶεντος-ᾶντος, &c. *botellus.* / Πλακόεις-ῦς,-όεντος-ῦντος,&c. *placenta.* / Κερεὼν-νὼν,εῶνος-ῶνος, &c. *venter.* / Δαΐς-δᾴς,-δαΐδος-δᾳδὸς, &c. *fax.* / Κράας-κρᾶς,-κράατος-κρατὸς, &c. *caput.*

2. Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibꝰ, viꝫ. Nom. Ac. Voc. pluralibus contrahuntur. Nomina in
   - -υς-υος in-υς· ut βότρυς *racemus*, -υες, -υας, -υς.
   - -αυς -αος in -αυς· ut ναῦς *navis*, νάες, νάας, ναῦς.
   - -ους-οος in-ους· ut βοῦς *bos*, βόες, βόας, βοῦς.
   - Item ἔρις *lis*, ἔριδες, ἔριδας, ἔρεις· κάλπις *urna*, κάλπιδες, κάλπιδας, κάλπεις· ὄρνις *avis*, ὄρνιθες, ὄρνιθας, ὄρνεις· κλεῖς *clavis*, κλεῖδες, κλεῖδας, κλεῖς.

Reliqua Heteroclita sunt

1. *Variantia*, 2. *Deficientia*, 3. *Redundantia*.

Variantia 1o. *Genus*

In singulari generis sunt Masculini, in plurali

- Neutrius, ὁ * ἐρετμὸς *remus*, τὰ ἐρετμά. Sic * ὁ ζυγὸς *jugum*, τὰ ζυγά· ὁ τάρταρος *tartarus*, τὰ τάρταρα· ὁ χέδροψ *legumen*, τὰ χέδροπα.
- Masculini & Neutrius, ὁ δεσμὸς *vinculum*, οἱ δεσμοὶ, τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος *currus*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ μηρὸς *femur*, ὁ μόχλος *vectis*, ὁ νῶτος *dorsum*, ὁ πυρσὸς *fax*, ὁ σαθμὸς *statio*, ὁ ταρσὸς *planta pedis*, ὁ τράχηλος *collum*, ὁ χαλινὸς *frænum*.

* Leguntur τὸ ἐρετμὸν, *Hom.* * τὸ ζυγὸν, *Plato.* * τὰ δεσμὰ, *Hom.*

In

In singulari generis Fœminini { In Nominativo & Accusativo Duali Masculina: ut ἡ ὁδὸς via, cum compositis, τὼ ὁδώ, &c. ἡ πόλις civitas, τὼ πόλεε *. In plurali Fœminina & Neutra: ut ἡ κέλευθος via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

* Atticè Fœminina omnia sic inflectuntur.

2°. *Casum.*

Quædam Neutra in -αρ à nominibus in -ας Genitivum mutuantur: ut τὸ ἄλειαρ *farina*, ἄλειφαρ *unguentum*, δέλεαρ & ἔδαρ *esca*, ἦμαρ *dies*, ἧπαρ *jecur*, κάρηαρ *caput*, κτέαρ *possessio*, ὄνειαρ *utilitas*, οὖθαρ *uber*, πεῖραρ *finis*, στέαρ *adeps*, φρέαρ *puteus*: Gen. ἀλείατος, &c. His addi potest, γάλα γάλακτος *lac*, ὄναρ ὀνείρατος *somnium*, οὖς ὠτὸς *auris*, σκῶρ σκατὸς *stercus*, ὕδωρ ὕδατος *aqua*.

Ζεὺς sic inflectitur:
Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, D. Ζηνὶ vel Διΐ, A. Ζῆνα vel Δία, V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam, in soluta oratione, ad hunc modum:
Sing. Nom. ἡ ναῦς, G. νεὼς, D. νηΐ, A. ναῦν.
Plur. Nom. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσὶ, A. ναῦς.

3o. *Genus & Casum.*

Ἡ γυνὴ *mulier* & ἡ χεὶρ *manus* sic variantur:
Sing. Nom. ἡ γυνὴ, G. τῆς γυναικὸς, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι.
Dual. Nom. A. V. τὼ γυναῖκε, G. D. ταῖν γυναικοῖν.
Plur. Nom. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες.

Sing. Nom. ἡ χεὶρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χεὶρ.
Dual. Nom. A. V. τὼ χεῖρε, G. D. ταῖν χεροῖν, V. ὦ χεῖρε.
Plur. Nom. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus casibus imparisyllabicis: ut χερὸς, &c.

Deficientia 1°. *Casibus.*

Aptota. Nomina literarum: ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis; ut φεῦ· non significativa; ut βλίκτυρι· materialiter sive τεχνικῶς posita; ut τὸ ἄνθρωπος hæc vox ἄνθρωπος.

Nomina peregrina; ut Δαβίδ.

Similiter τὸ ὄφελος utilitas, τὸ χρεὼν fatum, &c.

Monoptota. Nom. ἡ δῶς donum, Hesiod. &c. αἱ κατακλῶθες fata, Hom. &c.

Diptota. Nom. ὁ λᾶας lapis, Acc. τὴν λᾶαν. Nom. ὁ λῖς leo, Acc. τὸν λῖν, &c.

Triptota. 1. Quoad terminationem & numerum casûs; ut Nom. ὁ καὶ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, Dat. μάρτυσι, testis.

2. Quoad terminationem casûs. Nomina propria circumflexa in -ᾶς, -ῆς, ῦς· ut ὁ Θωμᾶς, G. -ᾶ, A. -ᾶν, V. -ᾶ. Sic Ἄρης & Διονῦς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. Ἰησοῦ. Et quædam Barytona; ut ὁ Ἀχίππας, G. -α, &c.

3. Quoad numerum casûs. Nomina sequentia N. A. V. * τὸ βρέτας statua, δέμας corpus, ἔελδωρ desiderium, ἦδος voluptas, ἦτορ cor, κλέτας devexitas, κῶας vel κῶς vellus, λέπας promontorium, μῆχος & μῆκαρ artificium, νῶκαρ torpor, σέβας veneratio, * σκέπας tegumentum, σκῖναρ fœtus, τέκμαρ & τέκμωρ finis, ὄναρ visio, χρέως debitum.

* Legitur τοῦ βρέταϊ.

* τὰ σκέπα.

2°. Numero.

Duali & Plurali carent nomina Propria, quæ uni tantùm attribuuntur. Item * ὁ ἀὴρ aër, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, &c.

* Leguntur alicubi οἱ ἀέρες, αἱ γαῖ, τὰ πύρα, τὰ ἔλαια· item γαιῶν.

Singulari & Duali carent Festa; ut Διονύσια Bacchanalia. Nomina quædam Urbium; ut Ἀθῆναι Athenæ, &c. Populorum; ut Ἀχαιοὶ Achivi, &c. Magistratuum; ut Ἔφοροι Ephori. Nomina, quæ pluribus singularibus sunt propria; ut Εὐμενίδες Furiæ, &c. Item ἐμβάδες cothurni, κτέρεα exequiæ, & plura hujusmodi.

Redun-

Redundantia 1°. in Nominativo.

Masculina multa in -ὴρ, & -ωρ· ut ὁ κλητὴρ, κλήτωρ *vocator*: in -ὴς, & ής· ut ὁ πλαςὴρ, πλαςὴς *fictor*, &c. Item ὁ ὑὸς, υἱδὶς, ὑὶς *filius*; cum pluribus aliis.

Fœminina multa in -α, & -η· ut ἡ ἄχνα, ἄχνη *gluma*: in -η, & -ὶς· ut ἡ ἀγκάλη, ἀγκαλὶς *ulna*: in -η, & -ος· ut ἡ ἀσβόλη, ἄσβολος *fuligo*: in -ις, & -ια· ut ἡ σπάνις, σπανία *raritas*, &c. Item ἡ ἀηδὼν, & ἀηδὼ *luscinia*; cum pluribus, &c.

Neutra multa in -ος, & -ον· ut τὸ δένδρος, δένδρον *lignum*: in -ον, & -ιον· ut τὸ ἄεθλον, ἄεθλιον *præmium certaminis*, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδος *aqua*; cum pluribus, &c.

Masculina & Fœminina multa in -ος, & -ια· ut ὁ στρατὸς, ἡ στρατιὰ *exercitus*: in -ος, & -ὶς· ut ὁ βαθμὸς, ἡ βαθμὶς *gradus*: in -μὸς, & -μὴ· ut ὁ αὐχμὸς, ἡ αὐχμὴ *siccitas*, &c. Item ὁ ἀΰτμην, ἡ ἀϋτμὴ *halitus*; cum pluribus, &c.

Masculina, vel Fœminina, vel Communia quædam in -ις, & -ιν· ut ὁ δελφὶς, δελφὶν *delphin*: ἡ ἀκτὶς, ἀκτὶν *radius*: ὁ καὶ ἡ θὶς, θὶν *agger*, &c.

Masculina, & Neutra multa in -ος, & -ον· ut ὁ θύμος, τὸ θύμον *thymus, thymum*: in -μὸς, & -μα· ut ὁ ἀσπασμὸς, τὸ ἄσπασμα *salutatio*: in -ος· ut ὁ σκότος, & τὸ σκότος *tenebræ*, &c. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*; cum pluribus, &c.

Fœminina & Neutra multa in -α, & -ον· ut ἡ ἡνία, τὸ ἡνίον *habena*: in -μα, & -μη· ut τὸ χάρμα, ἡ χάρμη *gaudium*, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἶδος *pudor*; cum pluribus, &c.

Masculina, Fœminina, & Neutra quædam in -ος, -η, -ον· ut ὁ σίμβλος, ἡ σίμβλη, τὸ σίμβλον *alveare*, &c. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς, τὸ χεῖμα *hyems*; cum pluribus, &c.

2°. in Genitivo.

Nomina quædam in -ες efferunt Genitivum ad formam tertiæ & quintæ simplicium; ut ὁ νοῦς, νοῦ & νοὸς, *mens*, &c. Alia in -ως ad formam quartæ & quintæ simplicium; ut ὁ Μίνως, Μίνω & Μίνωος, *Minos*; ὁ γέλως, γέλωτος & γέλω, *risus*. In -ις ad formam quintæ simplicium, & secundæ contractorum; ut ἡ τίγρις, τίγριδος & τίγριος, *tigris*, &c. Item ἡ θέμις, θέμιδος & θέμιστος, *jus*; cum paucis aliis, &c.

Divisio Nominum.

Nomen dicitur
- à re significata
  - Substantivum ὑποστατικόν· ut βίος vita.
  - Adjectivum ἐπίθετον· ut ὅλος totus.
- à flexione
  - Simplex ἁπλοῦν, sive incontractum ἀπαθὲς· ut ταμίας, καλός.
  - Contractum συνῃρημένον· ut Δημοσθένης, ἀληθής.

Utrumque à modo significandi
- Appellativum προσηγορικόν· ut κύριος dominus, ἅγιος sanctus.
- Proprium κύριον· ut Ἰησοῦς, Ναζωραῖος.

Rursus utrumq; quod
- speciem est vel
  - Primitivum πρωτότυπον· ut μέλι mel, γλυκὺς dulcis.
  - Derivativum παράγωγον· ut μέλισσα apis, γλυκερὸς dulcis.
- figuram est vel
  - Simplex sive incompositum ἀσύνθετον· ut φωνὴ vox, καλὸς bonus.
  - Compositum σύνθετον· ut συμφωνία consonantia, φιλόκαλος amans-boni.
  - Decompositum παρασύνθετον· ut ἀσυμφωνία dissonantia, ἀφιλόκαλος negligens-boni.

Derivativum.

est vel
- Denominativum παρώνυμον· ut θεότης deitas, οὐράνιος cœlestis.
- Verbale ῥηματικόν· ut λόγος sermo, ἐλλιπὴς imperfectus; de quo post
- Participiale μετοχικόν· ut εἱμαρμένη fatum, ἡγούμενος præfectus.
- Pronominale ἀντωνυμικόν· ut ταυτότης identitas.
- Adverbiale ἐπιρρηματικόν· ut ἀλία cætus, παλαιὸς antiquus.
- Præpositionale προθετικόν· ut ὕπατος Consul, ἀντίος contrarius.

Ex Denominativis præsertim notantur hæc Substantiva : 1. Fœmineum, 2. Patronymicum, 3. Diminutivum, 4. Amplificativum.

Fœmineum Θηλυ.

Fœminea simpliciter formata in -α, & -η, sequuntur accentum suorum Masculinorum : ut θεὰ à θεὸς deus, ταμία à ταμίας dispensator, βασιλὴ à βασιλεὺς rex, ἀδελφιδῆ ab ἀδελφιδοῦς sororis filius, κόρη à κόρος puer. Sic etiam in -ις ex -ης· ut εὑρετὶς ab εὑρετὴς inventor, προστάτις à προστάτης præses : sed penultima longa circumflectitur ; ut προφῆτις à προφήτης propheta : sæpe etiam -ῖτις· ut ἀργυρεῖτις argentea, κερατῖτις cornuta: item νεᾶνις à νεάν-ᾶνος juvenis. Composita à κοίτη sunt Proparoxytona ; ut παράκοιτις à παρακοίτης conjux. Gentilia plerumque sunt Oxytona; ut Περσὶς à Πέρσης Persa, Σκυθὶς à Σκύθης Scytha.

Oxytonum
- 1°, in -άς ut ὀρεστιὰς ab ὀρεστὴς monticola, Σπαρτιὰς à Σπαρτιάτης Spartanus.
- 2°, in -ὶς ut ἀμνὶς ab ἀμνὸς agnus, βασιλὶς à βασιλεὺς rex, Ἑλληνὶς ab Ἕλλην Græcus. 2°, in -αινὶς ut θεραπαινὶς à θεράπων famulus, λυκαινὶς à λύκος lupus. 3°, in -τρὶς· ut ὀρχηστρὶς ab ὀρχηστὴς saltator, αὐλητρὶς ab αὐλητὴς tibicen.

Paroxy-

Parox.
- 1. in -ίνη· ut ἰατρείνη ab ἰατρὸς *medicus*, ἡρωΐνη ab ἥρως *semi-deus*.
- 2. in -νη· ut θεράπνη à θεράπων *famulus*.

Proparoxytonum
- 1. in -ια. Idque 1. in -εια· ut εὐπατέρεια ab εὐπάτηρ *bono-patre-natus*, βασίλεια à βασιλεύς. 2. in -ιεια· ut ἀγγελίεια ab ἄγγελος *nuntius*. 3. in -τρια· ut ἰάτρια ab ἰατρὸς *medicus*, παιδολέτρια à παιδολέτηρ *liberorum-interfector*, συμπαίστρια à συμπαίστωρ *simul-nutritus*, ποιήτρια à ποιητὴς *poëta*.
- 2. In -να· Idq; 1. in -ιδνα· ut ἔχιδνα ab ἔχις *serpens*. 2. in -αινα· ut ἰχθυοπώλαινα ab ἰχθυοπώλης *piscium-venditor*, λύκαινα à λύκος *lupus*, λέαινα à λέων *leo*, ἀλεκτρύαινα ab ἀλεκτρυὼν *gallus*. 3. in -οινα· ut δέσποινα à δεσπότης *herus*. 4. in -ιννα· ut βασίλιννα à βασιλεύς.
- 3. in -ειρα· ut Κάειρα à Κὰρ *Car*, δότειρα à δοτὴρ *dator*, δεσπότειρα à δεσπότης *herus*, πρέσβειρα à πρεσβὺς *senex*.
- 4. hyperdissyllabum in -σα. Idq; 1. in -ασσα· ut ἄνασσα ab ἄναξ *rex*; sed φάσσα à φὰψ *palumbus*, &c. 2. in -ησσα· ut πένησσα à πένης *pauper*; sed Κρῆσσα à Κρῆς *Cres*, &c. 3. in -ισσα· ut βασίλισσα à βασιλεὺς *rex*, Αἰθιόπισσα ab Αἰθίοψ *Æthiops*, Κίλισσα à Κίλιξ *Cilix*. 4. in -υσσα· ut Λίβυσσα à Λίβυς *Libys*.

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum; ut πρόφρασσα à πρόφρων *propensus*, ἀλεξιάρη ab ἀλεξιάρης *imprecationes-pellens*, μάκαιρα à μάκαρ *felix*.

Patronymicum Πατρωνυμικὸν

Est nomen proprium personæ, quod à nomine potissimùm patris, interdum avi, & matris, derivatur: & est vel

1. Masculinum paroxytonum, quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel
   - In -ίδης, cùm primitivum sit vel
     - 3æ simpl. in ος impurum; ut Πρίαμος, Πριάμου, Πριαμίδης.
     - 5æ simpl. ut Νέστωρ, Νέστορος, Νεστορίδης.
   - In -άδης, cùm primitivum sit vel
     - 1æ simpl. ut Βορέας, Βορέου, Βορεάδης.
     - 3æ in -ιος· ut ἥλιος, ἡλίου, *sol*, ἡλιάδης.
   - In -ιάδης, cùm primitivum in penultima genitivi sit longum, cujuscunque declinationis; ut Λαέρτης, Λαέρτου, Λαερτιάδης· Ἄτλας, Ἄτλαντος, Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλεὺς, Πηλέος, Πηλειάδης.

Fœmin. Oxytonum
- In -ὶς, vel -ὰς, ex Masculinis removendo δη· ut Νεστορίδης, Νεστορίς· Ἡλιάδης, Ἡλιάς.
- In -νὶς à rectis Primitivorum, mutando ultimam syllabam; ut Χρύσης, Χρυσηΐς· Κάδμος, Καδμηΐς.

Fœmi-

Fœmininum { Paroxytonum {
In -ίνη, vel -ώνη, à rectis etiam Primitivorum.
In -ίνη, cùm primitivum sit
vel { 2æ simpl. in -ος impurum; ut Ἄδρασος, -ίνη.
3æ contr. in ευς· ut Νηρεὺς, -ίνη.
In -ώνη, cùm primitivum sit
vel { 2æ simpl. in -ιος· ut Ἰκάριος, -ιώνη.
3æ simpl. in -ίων· ut Ἠετίων, -ιώνη.

Iōnica paroxytona in -ίων· ut Κρονίων à Κρονίδης Saturnius.
Æolica proparoxytona in -διος· ut Ὑῤῥάδιος ab Ὑῤῥάδης Hyrrhæ filius.
Propriorum formas imitantur pauca appellativa; ut ποιμενίδης à ποιμὴν pastor: sic κορωνίδης, ἀλιάδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκοριστικὸν

Masculinum {
Oxytonum in -ιδεὺς· ut λαγιδεὺς à λάγως lepus.
Paroxytonum in {
ίας, ut παππίας à πάππας pater.
αξ, ut λίθαξ à λίθος lapis: sed δέλφαξ porcellus, σκύλαξ catulus, quandoque sunt Fœminina.
ιλας, ut Θεόχαρίλας à Θεόχαρις pro Θεόχαρις.
ίδης, ut λαγίδης à λάγως.
ίνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφος.
ισκος, ut νεανίσκος à νεανίας juvenis.
ων, ut Ἡφαιςίων ab Ἥφαιςος Vulcanus.
ις, ut ἄςρις ab ἀςράγαλος talus.
ύλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρως· item Ἡρύλλος ab Ἡρακλῆς Hercules.
Proparoxytonum in {
ισκος, ut κυλίσκος à κύλιξ calix.
ιχος, ut Ἀμύντιχος ab Ἀμύντας.
υλλος, ut Βάθυλλος à Βαθυκλῆς.
Circumflexum in {
ᾶς, ut Ζηνᾶς à Ζηνόδωρος.
ῦς, ut Διονῦς à Διονύσιος.
Antecircumflexũ in -ῖνος, ut χαρῖνος à χάρις.

Fœmininum {
Oxytonum in {
ὰς, ut χοιρὰς à χοῖρος porcus.
ὶς, ut κρηνὶς à κρήνη fons. Sic multa in {
ανὶς, ut ὑανὶς ab ὗς sus.
αλὶς, ut φυσαλὶς à φύσα vesica.
υλὶς, ut ἀντεραςυλὶς ab ἀντεραςὴς rivalis.
υλλὶς, ut ἀκανθυλλὶς ab ἄκανθα spina.
αεὶς, ut Κοτυτταεὶς parva Cotytto, à Κοτυττὼ Dea turpitudinis.
ακὶς, ut Ἐριδακὶς ab ἔριθος.
ὼ, ut Θεανὼ à Θεὰ dea.
ὼν, ut ἀρπιδὼν ab ἀρπιδόνη funis.
Paroxytonum in {
ιγξ, ut λάϊγξ à λᾶς lapis.
άκνη, ut πιθάκνη à πίθος dolium.
ίσκη, ut παιδίσκη à παῖς puer.
ίχη, ut μητίχη à μῆτις concilium.
ίχνη, ut πολίχνη à πόλις urbs.
ύλη, ut βομβύλη à βόμβος sonus apum.
Proparoxytonum in {
ιλλα, ut πράξιλλα à πρᾶξις actio.
ιννα, ut κόριννα à κόρη puella.
υλλα, ut νίκυλλα à νίκη victoria.

Neutrum

Neutrum
- In -ιον
  - Hyperdissyllabum proparoxytonum, ut ἀκάνθιον ab ἄκανθα spina: sic pauca in multa in
    - διον, ut γνωμίδιον à γνώμη sententia.
    - λιον, ut κρεΰλλιον à κρέας caro, &c.
    - υιον, ut πιθάκνιον à πίθος dolium, &c.
    - ειον, ut ὀνάρειον ab ὄνος asinus, &c.
    - σιον, ut κοράσιον à κόρη puella.
    - τιον, ut θρανίτιον à θράνος sella.
    - φιον, ut χωρίφιον à χῶρος ager.
  - trissyllabum
    - proparoxytonum; ut γήδιον à γῆ terra, γύναιον à γυνὴ mulier.
    - paroxytonū etiam; ut χοιρίον à χοῖρος porcus: præcipuè si sit oriundum ex acutitonis, vel rectis; ut ϛρυθίον à ϛρυθὸς passer; vel genitivis; ut παιδίον à παῖς παιδός.
- In -εῖον, antecircumflexum; ut ἀγγεῖον ab ἄγγος vas.

Ex Primitivo varia nonnunquam Diminutiva nascuntur; ut κορίσκη, κοράσιον, κόριον, κορίδιον, à κόρη puella.

Ex Diminutivis alia Diminutiva; ut πολίχνιον à πολίχνη urbecula, &c.

Diminutiva Adjectiva perpaucissima sunt; ut δριμύλος à δριμὺς acerbus, μικκύλος à μικκὸς pro μικρὸς parvus, ὁσσίχος ab ὅσος quantus, παυρίδιον à παῦρος paucus πύῤῥιχος, à πύῤῥος rufus.

Amplificativum Αὐξητικόν.

1. Oxytona in -ός· ut ἀρνειὸς agnus adultior ab ἄρς agnus, παιδνὸς puer adultus à παῖς puer: sed πάππος à πάππας pater.
2. Paroxytona in -ίας ut μετωπίας magnam-habens-frontem à μέτωπον frons, πωγωνίας magnam-habens-barbam à πώγων barba, ϛομίας magnum-habens-os à ϛόμα os, ὠμίας ab ὦμος humerus. In -αξ· ut πλούταξ valde dives à πλοῦτος divitiæ. Item nomina propria in -ων -ωνος· ut Γνάθων parasitus Gnatho à γνάθος maxilla.
3. Proparoxytonum; in -άδιον· ut χερμάδιον lapis-magnus à χερμὰς lapis: in -όγιον· ut λόγιον divinus-sermo à λόγος sermo; item δαῦτις magna-fax à δαῒς fax.

Nomen, tam Substantivum, quàm Adjectivum, pro varia significatione aliud dicitur Numerale Ἀριθμητικὸν· ut τριὰς trinitas, εἷς unus. Collectivum περιληπτικὸν· ut ὄχλος turba, πολὺς multus. Gentile ἐθνικὸν· ut Μακεδὼν Macedo, Ἀχαϊκὸς Achaicus. Fictitium πεποιημένον· ut βόμβος sonus apum, βομβήεις sonorus.

Porrò, Adjectivum est Possessivum κτητικὸν· idque vel Appellativum, ut δεσποτικὸς herilis, &c. vel Proprium, ut Ἑκτόρεος Hectoreus. Materiale μετουσιαστικόν· ut λίθινος lapideus. Locale τοπικόν· ut οὐράνιος cœlestis. Temporale χρονικόν· ut ἡμερινὸς diurnus. Indefinitum ἀόριστον· ut τὶς quidam. Interrogativū ἐρωτηματικὸν· ut ποῖος qualis. Redditivum ἀνταποδοτικὸν· ut τοῖος talis. Partitivum μεριστικὸν· ut ἕτερος alius.

Adjectiva

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Substantivorum.

Sunt autem trium generum τριγενῆ.

Alia habent in Nominativo { tres terminationes τρικατάληκτα. duas δικατάληκτα, unam μονοκατάληκτα, } Hæc flectuntur per tres articulos.

Omnis dictio trium generum habet Genitivum & Dativum similes in Masculino & Neutro genere.

Adjectiva trium terminationum desinunt in

-ος	& faciunt Fœmininũ per	η	Neutrum per	ον	ad formam	3æ & 2æ simpl.
-ας		α		αν		5æ & 2æ simpl.
-εις		εσσα		εν		5æ & 2æ simpl.
-υς		εια		υ		3æ contr. & 2æ simpl.

† Sic Adjectiva contracta in -ῦς, ut ἁπλοῦς, -ῆ, -οῦν, &c. V. ὦ ἁπλοῦ, -ῆ, -οῦν.

* Sed ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.

† -ος ut Sing. Nom. καλὸς, -ή, -*όν. Gen. -οῦ, -ῆς, -οῦ, &c. Voc. -ὲ, -ὴ, -ὸν, &c. *pulcher.* Sed Adjectiva in -ος purum, & -ρος, faciunt Fœmininum per α ut ἅγιος, ἁγία, &c. *sanctus*; ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, *floridus.* Excipe Materialia plurima in -εος ut χρύσεος, -έη, &c. παρδάλεος, -έη & Numeralia omnia in -οος ut ὄγδοος, -όη, &c. ἁπλόος, -όη, &c.

-ας ut Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν. G. παντὸς, πάσης, παντὸς, &c. V. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, &c. Sed μέλας *niger*, & τάλας *miser*, S. N. -ας, -αινα, -αν. G. -ανος, -αίνης, -ανος, &c. V. -αν, -αινα, -αν, &c. Μέγας verò *magnus*, μεγάλη, μέγα. G. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, &c. A. μέγαν, μεγάλην, μέγα. V. ὦ μέγα, μεγάλη, μέγα, &c.

-εις ut Sing. N. χαρίεις, -εσσα, -εν. G. -εντος, -έσσης, -εντος, &c. V. χαρίεν & -εις, -εσσα, -εν, *gratiosus.*

-υς ut Sing N. ὀξὺς, -εῖα, -ύ. G. -έος, -είας, -έος. D. -έϊ -εῖ, -είᾳ, -έϊ -εῖ. A. *-ὺν, -εῖαν, -ύ. V. -ὺ, -εῖα, -ὺ, &c. Dual. N. A. V. -έε, -εία, -έε. G. -έοιν, -είαιν, -έοιν. Plur. N. -έες -εῖς, -εῖαι, -έα. G. -έων, -ειῶν, -έων. D. -έσι, -είαις, -έσι. A. * -έας -εῖς, -είας, -έα. V. έες -εῖς, -εῖαι, -έα. Excipe πολὺς *multus.* Sing. N. * πολὺς, πολλὴ, πολύ. G. πολλοῦ, -ῆς, -οῦ. D. πολλῷ, -ῇ, -ῷ. A. πολὺν, πολλὴν, πολύ. V. πολὺ, πολλὴ, πολὺ, &c. Poetæ sic inflectunt, N. πολύς. G. πολέος. D. πολέϊ. A. πολύν. V. ὦ πολύ. Plur. N. πολέες -εῖς. G. πολέων. D. πολέσι -έεσσι. A. πολέας -εῖς. V. ὦ πολέες -εῖς.

* -έα Poët. * Leguntur contract. ἡμίσεις, Marc. VI ἡμίσεα, Luc. XIX.

* Apud Poëtas πολλὸς, πολλόν.

Adjectiva

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum desinunt in

† ος, ως, ας, ις, ην, υς	Et formant neutrum per	ον 3æ simpl. ων 4æ simpl. & αν quandoque 5æ. ιν, εν 5æ simpl. υ	
ους, ων, ωρ, ης	Et formant neutrum per	ουν, ον, ορ 5æ simpl. ες 1æ contract.	† Sic Adjectiva contracta in ους. ut εὔνους -ουν, V. ὦ εὖνου -ουν.

-ος· ut ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος καὶ τὸ ἔνδοξον. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐνδόξου, &c. V. ὦ ἔνδοξε καὶ ὦ ἔνδοξον, *illustris.*

-ως· ut ὁ καὶ ἡ ἄγεως καὶ τὸ ἄγεων. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἄγεω, &c. V. ὦ ἄγεως & ἄγεω, *fertilis.* ὁ καὶ ἡ πολύκερως καὶ τὸ πολύκερων. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολύκερως & ὦ πολύκερων, *habens-multa-cornua.*

—ας· ut ὁ καὶ ἡ ἀείνας καὶ τὸ ἀεῖναν. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀείναντος, &c. V. ὦ ἀεῖναν, *perpetuò-fluens.*

—ις· ut ὁ καὶ ἡ εὔχαρις καὶ τὸ εὔχαρι. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐχάριτος, &c. A. τὸν καὶ τὴν εὐχάριτα καὶ εὔχαριν, καὶ τὸ εὔχαρι. V. ὦ εὔχαρι, *gratiosus.*

—ην· ut ὁ καὶ ἡ ἄῤῥην καὶ τὸ ἄῤῥεν. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἄῤῥενος, &c. V. ὦ ἄῤῥεν, *masculus* vel *mas.*

—υς· ut ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς καὶ τὸ ἄδακρυ. G. -υος. D. -υϊ. A. -υν, -υ. V. ὦ -υ. Dual. N. A. V. -υε. G. D. -ύοιν. Plur. N. -υες, -υς, -υα. G. -ύων. D. -υσι. A. -υας, -υς, -υα. V. -υς, -υς, -υα, *sine lacrymis.*

—ους· ut ὁ καὶ ἡ δίπους καὶ τὸ δίπουν. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ —οδος. D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ —οδι. A. —οδα, —ουν, & —ουν. V. —ους, —ου, & —ουν, *bipes.*

—ων· ut ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων καὶ τὸ εὔδαιμον. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐδαίμονος, &c. V. ὦ εὔδαιμον, *felix.*

—ωρ· ut ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ καὶ τὸ μεγαλῆτορ. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μεγαλήτορος. V. ὦ μεγαλῆτορ, *magnanimus.*

—ης· ut ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ τὸ ἀληθές. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, -οῦς, &c. V. ὦ ἀληθὲς, *verus.*

Pleraque Adjectiva composita & derivata in -ος sunt duarum terminationum. *Atticè* etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his, quæ duas habent terminationes, interdum Fœmininum habent à Masculino diversum; nempe in -ος· ut ἀθάνατος —άτη, αἰώνιος —ία· in —ην, ut τέρην —ενα· in —υς, ut θῆλυς —εια, &c.

Quędā etiā varias habent vocales & consonantes ante -ος in Gen. In -ις, -ιτος· ut priús: -ιδος, ut φιλόπατρις *amans-patriæ*: -ιθος, ut φιλόρνις *amans-avium*: -ιος, ut τρόφις *bene-nutritus*: -ινος, ut τὶς *quis.*

-ην, -ενος· ut priús: -ηνος, ut ἄσην *infelix.*

-υς, -υος· ut priús: -εος, ut θῆλυς *fœmineus.*

-ους, -οδος· ut priús: -οντος, ut ἀνόδους *edentulus.* (*dus.*

-ων, -ονος· ut priús: -οντος, ut ἑκὼν *volens*: -ωνος, ut ἄνθων *fulgi-*

-ης, -εος· ut priús: -ητος, ut ἀκμὴς *indefessus.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum & unius terminationis desinunt in

ιν	3æ simp.	τριγλώχιν	G. τοῦ	τριγλώχινος, *tricuspis.*
ξ	ut ὁ καὶ ἡ	ἅρπαξ	καὶ τῆς	ἅρπαγος, *rapax.*
ρ	καὶ τὸ	μάκαρ	καὶ τοῦ	μάκαρος, *felix.*
ς		λευκόκερως		λευκόκερωτος, *album-habens-caput.*
ως		μάκαρς		μάκαρτος, *felix.*
ψ		αἴθοψ		αἴθοπος, *subfuscus.*

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes in recto & genitivo.

In -ρ· -αρ, ut priús: -ηρ, -ηρος· ut μιξόθηρ *semi-vir*: -ερος· ut πλατυγάστηρ *latum-habens-ventrem*: -ειρ, -ειρος· ut ἑξάχειρ *sex-habens-manus*: -υρ, -υρος· ut ἐπιμάρτυρ *testis.*

-ς· -ατος, ut priús: -άλος· ut πολυδειράς *cacuminosus*: -αις, -αιδος· ut φιλόπαις *puerum-amans*: -αιτος· ut ἁβρόδαις *delicatus*: -αυς, -αος· ut μυριόναυς *permultis-navibus-instructus*: -εῦς, -έως· ut δονακεῦς *arundinosus.*

-αρς· -τος, ut priús: -υος· ut πολύαρς.

-ξ· -αξ, -γος, ut priús: κὸς· ut πτὰξ *pavidus*: κτὸς· ut χειρώναξ *qui-manibus-operatur*: -εξ, -κὸς· ut ἐπίτεξ *parturiens*: -ηξ, -γος· ut αἰνόπληξ *graviter-feriens*: -ηκος· ut αἰολοθώρηξ *variam-habens-thoracem*: -εκος· ut κυναλώπηξ *cane-&-vulpe-natus*: -ιξ, -κος ut πολυάϊξ *valde-impetuosus*: -χος· ut ὕσθριξ *suis-pilos-habens*: γος· ut Ὁμηρομάστιξ, &c. -οξ, -γος· ut ἔμφλοξ *ignitus*, & εὐφόρμιγξ *pulchram-habens-citharam*: κος· ut πάνδοξ *hospes-publicus*: -ωξ, -κος· ut πτὼξ *pavidus*: -γος· ut ἀπορρὼξ *abruptus*: -υξ, -γος· ut σύζυξ *conjunctus*, & δίπτυξ *duplex*: -κος· ut χρυσάμπυξ *aureum-reticulum-habens*: -αιξ, -αικος· ut καλλιγύναιξ *pulchras-habens-mulieres.*

-ψ· -οψ, ut priús: -εψ, -πος· ut κατῶπλεψ *deorsum-respiciens*: -ιψ, πος· ut αἰγίλιψ *relictus-à-capris*: -βος· ut χοιρόθλιψ *libidinosus*: -ωψ, -ωπος· ut γλαυκώψ *cæsios-habens-oculos*: οπος, & -ωπος· ut εὐρύοψ *magnos-habens-oculos.*

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem in reliquis casibus, habitâ ratione generis, ut-plurimùm sequuntur, uti constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur verò paucula; ut ἄπολις -ιδος, &c. *qui-sine-urbe-est.*

Plurima Adjectiva, præcipuè composita, & derivata, videntur esse tantùm duorum generum διγενῆ· in Neutro vix invenienda; ut φιλέλλην *Græcorum-amans.* Paucula unius μονογενῆ· ut καμινὼ *caminaria.* Præsertim Masculina in εύς· ut φιλοβασιλεὺς *regis-amans*: in -ης etiam 1æ simpl. & ejus Fœmininum in -ις 3æ simpl. ut ὁ βοηλάτης, ἡ βοηλάτις, *boves-abigens.* G. -άτου, -άτιδος. D. -άτῃ, -άτιδι. A. -άτην, -άτιδα, & -άτιν. V. -άτα, -άτι, &c.

Adjectiva

Adjectivum Numerale

Cardinale προσηγορικόν. Ordinale τακτικόν.

Cardinalia heteroclita sunt: εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες. Leguntur οὐδένες, οὐδένας· μηδένες, μηδένας, μηδέσι.

Εἷς *unus* Tetraptoton 5æ, & 1æ simpl.

Sing. N. εἷς, μία, ἕν. G. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός. D. ἑνὶ, μιᾷ, ἑνί. A. ἕνα, μίαν, ἕν. Duali & Plurali caret: sic composita, οὐδεὶς, μηδείς.

Δύο *duo*, Tetraptoton 3æ simpl. omnium generum. Singulari caret: Dual. N. A. δύο, *Atticè* δύω. G. δυοῖν. Fœm. δυεῖν. D. δυσί. Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur extra Dativum. δυεῖν, Mess. apud Lucianum.

Ἄμφω *ambo*, Diptoton 3æ simpl. per omnia genera: N. A. ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς *tres* & τέσσαρες *quatuor*, Tetraptota 5æ simpl. Sing. & Duali carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. G. τῶν τριῶν. D. τοῖς τρισί. Ac. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα. G. τῶν τεσσάρων. D. τοῖς τέσσαρσι. A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia; ut πέντε *quinque*, &c. ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt; διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem, πόσος *quotus*, aptè respondent; ut πρῶτος *primus*, δεύτερος *secundus*, τρίτος *tertius*, &c. Ex his manent dialia, ἐφήμερα, quæ respondent ad quæstionem ποσταῖος *quoto die*; ut πρωταῖος, δευτεραῖος, τριταῖος *primo, secundo, tertio die*, &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιαστικά. 1. in πλόος, -οῦς· ut ἁπλόος-οῦς *simplex*, διπλόος-οῦς *duplex*, &c. ἑκατονταπλοῦς *centuplex*, &c. 2. in -πλάσιος, vel -πλασίων· ut διπλάσιος *duplus*, &c. ἑκατονταπλάσιος, -πλασίων *centuplus*, &c. sic πολλαπλοῦς, -πλάσιος, -ίων, *multiplex*.

Græci numeros his literis sic exprimunt:

Μονάδες· α' 1, β' 2, γ' 3, δ' 4, ε' 5, ϛ' 6, ζ' 7, η' 8, θ' 9,

Δεκάδες· ι' 10, κ' 20, λ' 30, μ' 40, ν' 50, ξ' 60, ο' 70, π' 80, ϟ 90,

Ἑκατοντάδες· ρ' 100, σ' 200, τ' 300, υ' 400, φ' 500, χ' 600, ψ 700, ω' 800, ϡ' 900,

Χιλιάδες· ͵α 1000, ͵β 2000, &c. κ̣ 20000, ρ̣ 100000.

Μιγάδες· ια 11, κβ 22, ργ 103, ͵αδ 1004, &c. 1663

Literis viginti quatuor intermiscentur tres α' χ ξ γ

notæ ἐπίσημα· βαῦ ϛ, κόππα ϟ, σάμπι ϡ.

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1, κ 11, ρ 17, ω 24, quo pacto libri *Homerici* distinguuntur.

Ex majusculis Ι 1 pro μία, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα, Η 100 pro Ἑκατόν, Χ 1000 pro Χίλιοι, Μ 10000 pro Μύριοι. Geminata geminant numerum, ut ΙΙ 2, ΠΠ 10, ΔΔ 20. Has omnes, exceptâ Ι, veteres olim τῷ Π inscribere solebant, & significabant numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

|Δ| 50. |Η| 500. |Μ| 5000.

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparationis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus Θετικὸς, Comparativus Συγκριτικὸς, Superlativus ὑπερθετικός.

Positivus desinit in -αρ, -ας, -εις, -ην, -ης, -ις, -ξ, -ος, -ους, -υς, -ων.

Adjectiva in -ος post longam formant Comparativum mutando -ς in -τερος, & Superlativum in -τατος· ut σέμνος, -ότερος, -ότατος, *venerabilis*; φαῦλος, -ότερος, -ότατος, *improbus*.

Post brevem mutant ο in ω· ut σοφὸς, -ώτερος, -ώτατος, *sapiens*. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω· ut ἱκανὸς, -ότερος, ότατος, vel -ώτερος, -ώτατος, *idoneus*.

Adjectiva in -αρ, -ας, -εις, -ην, -ης, -ις, -ους, -υς, -ων, formant Comparativum & Superlativum assumendo -τερος, & -τατος.

αρ, εις elisο ι, ις, ους, ην, ων, ας, ης, υς — assumit -τερος, & -τατος:

Masc. sing.:
μάκαρ, -άρτερος, -άρτατος, *felix*.
χαρίεις, -έστερος, -έστατος, *gratiosus*.
γαστρὶς, -ίστερος, -ίστατος, *gulosus*.
ἁπλοῦς, -ούστερος, -ούστατος, *simplex*.

Masc. plur.:
τέρην-ενες, -έστερος, -έστατος, *tener*.
σώφρων-ονες, -έστερος, -έστατος, *sapiens*.

Neut. sing.:
μέλας-αν, -άντερος -άντατος, *niger*.
εὐσεβὴς-ὲς, -έστερος, -έστατος, *pius*.
εὐρὺς-ὺ, -ύτερος, -ύτατος, *latus*.

Sed -υς sæpe mutatur in -ιων, & -ιστος· ut εὐρὺς, εὐρείων, εὔρειστος.

Nomina in -ξ vertunt terminationem -ες in plurali in -ίστερος, & -ίστατος· ut ἅρπαξ *rapax*, ἁρπαγίστερος, &c. βλὰξ *supinus*, βλακίστερος, &c.

Com-

Comparatio anomala Adjectivorum

1°. in -ος.

Ἀγαθὸς	ἀμείνων ἀρείων κρείσσων *κρείττων †κάρρων	ἀγαθώτατος rariús. ἄριστος. κράτιστος.	* *Atticè.* † *Doricè.*
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.	
ἐσθλὸς *bonus*	λωΐων ‖ λῴων βελτίων & βέλτερος φέρτερος	λώϊστος vel λῷστος. βέλτιστος & βέλτατος. φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.	‖ *Per Synæresin.*
κακὸς. *malus*	κακώτερος & κακίων χείρων & χερείων	κάκιστος. χείριστος.	
μικρὸς *parvus*	μικρότερος & μείων ἐλάσσων ἥσσων	μικρότατος & μεῖστος. ἐλάχιστος. ἥκιστος.	
αἰσχρὸς	αἰσχρότερος & αἰσχίων,	αἰσχρότατος & αἴσχιστος *turpis.*	
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος *inimicus.*	
ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος *paucus.*	
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος *facilis.*	

Quædam in -ος abjiciunt ο, alia ω in Comparativo & Superlativo: ut, Φίλος, φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος *amicus.*

Γεραιὸς *senex*, παλαιὸς *antiquus*, σχολαῖος *otiosus*: γεραίτερος, &c.

Θέρειος *æstivus*, θερείτερος· δεξιὸς *dexter*, δεξιτερός.

Τρίτος *tertius*, τρίτατος.

Attici formant { multa in { -έστερος, -έστατος· ut, αἰδοῖος *venerabilis*, ἀνιαρὸς *tristis*, ἄκρατος *incontinens*, ἄμορφος *deformis*, γενναῖος *generosus*, σπουδαῖος *studiosus*, ὡραῖος *speciosus*. / -αίτερος, -αίτατος· ut, ἥσυχος *tranquillus*, μέσος *medius*, πρώϊος *matutinus*. }

Ἄσμενος *placidus*, -έστερος, & -αίτερος· sic ὄψιος *serus*.

pauca in -ίστερος, -ίστατος· ut, μονοφάγος *solus-edens*, λάλος *loquax*, λάλιστος etiam in Superlativo. }

Ἐπιτήδειος *idoneus*, -ότερος, & -έστερος, &c. πτωχὸς *pauper*, -ότερος, & -ίστερος, &c. φιλοκτέανος *locuples*, -ώτερος, & -έστερος, &c.

Ἴδιος *proprius*, -ώτερος, & -αίτερος, &c.

Legitur ἀνθρωπινώτερος ab ἀνθρώπινος *humanus*.

2o. in-ῦς ut, διπλῦς *duplex* διπλότερος, πορφυρῦς *purpureus* πορφυρώτερος.

* *Ionicè.* 3o. in-ας ut, μέγας, *μέζων & μείζων, μάσσων, μέγιστος *magnus*.

4o. in-ην ut, τέρην, τερεινότερος, &c. *tener*.

5o. in -ης ut, ψευδής, ψευδίστερος, ψευδίστατος *mendax*, ὑγιής *sanus* ὑγιώτερος.

6o. in -ων ut, πέπων, πεπαίτερος, &c. *maturus*: πίων, πιότερος, πιότατος *pinguis*.

7o. in -υς ut, πολύς, πλείων vel πλέων, πλεῖστος *multus*.

Comparativa in -ων, præsertim irregularia, sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πλείονος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, A. τὸν καὶ τὴν πλείονα πλείοα πλείω, καὶ τὸ πλεῖον, V. ὦ πλεῖον.

Dual. N. A. V. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείοες, πλείους καὶ τὰ πλείονα -οα -ω, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλειόνων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, A. τοὺς καὶ τὰς πλείονας -οας -ους, καὶ τὰ πλείονα -οα -ω, V. ὦ πλείονες -οες -ους, καὶ ὦ πλείονα -οα-ω.

Comparativa in -ων, &-ιων, parturiunt alia Comparativa.

1o.-ων vertitur in-ότερος ut, χείρων, χειρότερος *multò-pejor*.

2o. -ιων mutat ι & præcedentem consonam in σσ ut, παχίων πάσσων *multò-pinguior*, ταχίων θάσσων *multò-celerior*, ἐγγίων ἔσσων (vel potiùs ἄσσων) *multò-propior*.

Superlativa parturiunt alia Comparativa & Superlativa: ut, ἐλάχιστος ἐλαχιστότερος *multò-minimus*, κύδιστος κυδίστατος *longè-gloriosissimus*.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ factâ Comparatione migrant in Adjectiva.

Compa- | 1o. Substantivum | 1. in -ος Neutrum per-ίων, &-ιστος ut, κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucrosior*, κέρδιστος. Sed ὕψος *altitudo*, ὑψίτερος *altior*, ὕψιστος κῦδος *gloria*, κυδίων & κυδότερος *gloriosior*, &c.

Masculinum, more Adjectivorum in -ος ut, θεός *deus*, θεώτερος *divinior*. Sed μυχός *penetrale*, μυχαίτατος μυχοίτατος μύχατος *intimus*.

2. -α, -η, -ον, plerumque vertitur in-ότερος ut, ἅμιλλα *certamen*, ἁμιλλότερος *pugnacior*.

3.-υς

3. -υς assumit plerumque -τερος, -τατος ut, *ἄρκυς rete, ἀρκύστατος retium-tensivus.*
4. -ευς, & -ωρ in Genitivo, vertunt σ in -τερος & -τατος ut, βασιλεὺς, βασιλεύτερος, &c. *φὼρ fur, φωρότερος furacior.*
5. -ης 1æ simpl. facit Superlativum -ίστατος ut, *κλέπτης fur, κλεπτίστατος furacissimus.*

2o. Verbum: vertendo ut-plurimùm -ω in -τερος, &c. ut, *δεύω relinquo, δεύτερος posterior, δεύτατος postremus.*
3o. Participium: verso -ος in -έστερος, &c. ut, ἐῤῥωμένος, ἐῤῥωμενέστερος *robustior,* &c.
ratur 4o. Pronomen: ut, αὐτὸς *ipse,* αὐτότατος *ipsissimus.*
5o. Adverbium: in -ω, assumpto -τερος, &c. ut, ἄνω *suprà,* ἀνώτερος *superior,* ἀνώτατος, &c. sed ὀπίσω *pòst,* ὀπίστερος *posterior,* abjecto ω, &c.
ἄφαρ *citò,* ἀφάρτερος *celerior,* &c. ἔνδον *intùs,* ἐνδότερος *interior,* &c.
Μάλα *valde,* μᾶλλον, μάλιστα.
Πέρα *ultrà,* περαίτερος, περαίτατος.
Ἐγγὺς *propè,* ἐγγύτερος & ἐγγίων, ἐγγύτατος & ἔγγιστος.
6o. Præpositiones: ut, πρὸ *ante,* πρότερος, πρότατος πρώτατος & πρῶτος.
ὑπὲρ *super,* ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.
ὑπὸ *sub,* ὕστερος, ὕστατος.

Pronomen

Simplex
- Primitivum
  - Ἐγὼ *ego,* σὺ *tu,* * οὗ *sui.*
  - Demonstrativum δεικτικὸν ut, οὗτος *hic,* ἐκεῖνος *ille.*
  - Relativum ἀναφορικὸν † ut, αὐτὸς, *ipse,* ὃς *qui.*
  - Indefinitũ ἀόριστον ut δεῖνα *quidam.*
- Possessivum
  - ἐμὸς *meus,* σὸς *tuus,* ὃς *suus,* νωΐτερος *noster-duorum,* σφωΐτερος *vester-duorum,* ἡμέτερος *noster,* ὑμέτερος *vester,* σφέτερος *suus.*

* οὗ *est reciprocum* ἀντιπαθὲς, *sic* αὐτὸς, ἐμαυτοῦ *&c.*
* αὐτὸς *&* ἑαυτοῦ *pronomen* τριπρόσωπον.

Compositum: ut, ἐμαυτοῦ *meii-psius,* σεαυτοῦ *tui-ipsius,* ἑαυτοῦ *sui-ipsius.* Adde mixtum cum alio Nomine: ut, ἡμεδαπὸς *nostras,* ὑμεδαπὸς *vestras;* item τοσοῦτος, τηλικοῦτος, τοιοῦτος.

Vocativo carent Pronomina, utì etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva: ut, οἷος, ποῖος, τοῖος, &c.

Proprias Declinationum formas habent ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα.

S. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ & μοῦ, D. ἐμοὶ & μοὶ, A. ἐμὲ & μέ.
D. N. A. νῶϊ & νῷ, G. D. νῶϊν & νῷν.
P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ.
D. N. A. σφῶϊ & σφῷ, G. D. σφῶϊν & σφῷν.
P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. Nominativo caret, G. οὗ, D. οἷ, A. ἕ.
D. N. A. σφωὲ & σφὲ, G. D. σφῶϊν & σφίν.
P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

Δεῖνα caret Duali & Plurali.

Masc. S. N. ὁ * δεῖνα. G. τοῦ δεῖνος, δείνατος. D. τῷ δείνατι, δεῖνα, δεῖνα, A. τὸν δεῖνα, δεῖνα.

* δεὶς Poeticé.

Fœm. & Neutr. S. N. ἡ καὶ τὸ δεῖνα. G. τῆς καὶ τοῦ δεῖνος. D. τῇ καὶ τῷ δεῖνι. A. τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Reliqua in -ος more Adjectivorum inflectuntur: ut, ἐμὸς, -ὴ, -ὸν, &c.

Sed N. οὗτος, αὕτη, * τοῦτο. G. τούτου, ταύτης, τούτου. D. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. A. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο. V. ὦ οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

* Sic τηλικοῦτος, -αύτη, -οῦτο. -τοσοῦτος, -αύτη, -οῦτο. τοιοῦτος, -αύτη, -οῦτο.

D. N. τούτω, ταύτα, τούτω. G. & D. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

P. N. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. G. τούτων. D. τούτοις, ταύταις, τούτοις. A. τούτους, ταύτας, ταῦτα. V. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Similiter ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, &c, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.

Ἐμαυτοῦ, & σεαυτοῦ Singularem tantum numerum habent.
Ἑαυτοῦ Singularẽ & Pluralem: Nominativis carent omnino.

S. G. ἐμαυτοῦ, -ῆς, -οῦ. D. ἐμαυτῷ, -ῇ, -ῷ. A. ἐμαυτὸν, -ὴν, -ό.
S. G. σεαυτοῦ, -ῆς, -οῦ. D. σεαυτῷ, -ῇ, -ῷ. A. σεαυτὸν, -ὴν, -ό.
S. G. ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, -ῆς, -οῦ. D. -τῷ, -τῇ, -τῷ. A. -τὸν, -τὴν, -τό.

P. G. ἑαυτῶν vel αὑτῶν. D. -τοῖς, -ταῖς, -τοῖς. A. -τοὺς, -τὰς, -τά.

Pro quo legitur

P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

Verbum

Verbum

1°. Quoad perſonam eſt vel { Perſonale προσωπικόν· ut, συμφέρω *confero.* Imperſonale ἀπρόσωπον· ut, συμφέρει *confert.* }

2°. Quoad regimen dicitur vel { Tranſitivum μεταβατικόν· ut, λέγω *dico.* * Intranſitivum ἀμετάβατον· ut, λήγω *deſino.* }

* *Ad Intranſitivum refertur Subſtantivum*, ὑπαρκτικόν· *ut*, εἰμὶ ſum.

Affectiones propriæ Verbi.

Voces ſive Formæ διαθέσεις

Tres ſunt; Activa, Paſſiva, Media: à quibus Verba ſic appellantur.

1°. * Activum ἐνεργητικόν, quod plerumque ſignificat actionem, &

Exit in { -ω { gravitonum / circumflexum } / -μι } unde rurſus Verbum dicitur { Gravitonum: ut, τύπτω. Circumflexum: ut, ποιῶ. in -μι· ut, τίθημι. }

* *Ad Activum refertur Neutrum* οὐδέτερον· *ut*, φαίνω appareo.

2°. Paſſivum παθητικόν, quod paſſionem potiſſimùm notat:

3°. Medium μέσον, ſive Commune κοινὸν, quod mediam ſignificationem, & mediam Conjugationem, partim Activam, partim Paſſivam habet:

} utrumque exit in -μαι· ut, τύπτομαι.

† *Ad Paſſivum & Medium refertur Deponens* ἀποθετικόν· *ut*, ἐργάζομαι opperor.

Tempora χρόνοι

In voce Activa & Media octo ſunt, in Paſſiva novem: Præſens ἐνεστώς *.

Præteritum παρῳχημένος { Imperfectum παρατατικός †. Perfectum παρακείμενος ||. Plusq-perfectū ὑπερσυντελικός. }

* *Id eſt*, Inſtans.
† *Id eſt*, extenſivum.
|| *Id eſt* Adjacens.

Futurum primum μέλλων α'. Futurum ſecundum μέλλων β'. Paulò-poſt-Futurum μετ' -ὀλίγον -μέλλων.

Indefinitum primum ἀόριστος α'. Indefinitum ſecundum ἀόριστος β'.

Indefinita ſunt Tempora incertæ ſignificationis; ſumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præſenti, & Futuro: &, cùm ſumuntur pro Præterito, incertum eſt, an paulò antè, vel multò antè res præterierit.

Tempora sunt vel
- Principalia ἀρκτικά· Præsens, Futurum, Præteritum: sed in Voce Passiva Præsens, Perfectum, Indef. 2m.
- Cognata συζυγῆ
  1. Præsens, Imperfectum, Ind. 2m. Futurum 2m. Perf. Medium.
  2. Futurum 1m, & Indefinitum 1m.
  3. Perfectum & Pl. perfectum: & in Passiva voce Paulò-pòst-Futurum Ind. 1m, & Fut. 1m.

Modi ἐγκλίσεις

Sunt quinque:
- Indicativus * ὁριστική,
- Imperativus προστακτική,
- Optativus εὐκτική,
- Subjunctivus ὑποτακτική,
- Infinitivus * ἀπαρέμφατος.

*Definitivus

*Non explanativus.

Conjugatio συζυγία

est vel
- Temporalis χρονική per tempora:
  1. per tria tempora principalia.
  2. per omnia tempora ejusdem vocis.
  3. per similia quæcunque trium vocum.
- Personalis προσωπική, per omnes personas ejusdem temporis.
- Modalis ἐγκλιτική, per omnes modos.

Conjugationes sunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in -μι.

Conjugatio dignoscitur per literam formativam, sive figurativam, χαρακτηριστικόν.

Characteristica

Est triplex; Præsentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora suam Characteristicam accipiunt.

Characteristica
- Præsentis est litera præcedens -ω vel -ομαι, -μι vel -μαι.
- Futuri & Præteriti est aut litera eadem, aut alia ejus loco posita, vel eam proximè sequens. Sed Perfecti exeuntis in -νκα, ex -μῶ & -νῶ, κ est Characteristica.

Characteristica Præsentis indicat & distinguit Conjugationes trium Vocum; Futuri Characteristica Conjugationes Vocis Activæ: reliquæ omnes sua Tempora.

Cha-

Characteristicæ

In Conjugatione	Char. Præs.	Præs.	Fut.	Fut.	Perf.	Perf.	
prima	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα	*delecto.*
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	*sacrifico.*
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	*scribo.*
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	*verbero.*
secunda	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα	*plico.*
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	*dico.*
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	*rigo.*
	σσ vel ττ	ὀρύσσω vel ὀρύττω		ὀρύξω		ὤρυχα	*fodio.*
tertia	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα	*perficio.*
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	*festino.*
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	*impleo.*
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	*dico.*
	ω *purum*,	τίω		τίσω		τέτικα	*honoro.*
quarta	λ	ψάλλω	Ω͂	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα	*psallo.*
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	*distribuo.*
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	*ostendo.*
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	*sero.*
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	*scindo.*

Regulæ de Personis,

Cùm prima Persona Pluralis exit in -μεν, prima Dualis deest: nempe in omnibus Temporibus Activæ Vocis, Perfecto, & Plusquàm-Perfecto Medio.

Cùm tertia Pluralis exit in-σι vel-ασι, tertia Dualis eadem est cum secunda: viz. in Præsenti, Futuris, & Perfect. Indicativi, & in omnibus Temporibus Subjunctivi per omnes voces.

Tertiis Personis Verborum in ι vel ε desinentibus ν additur, si Vocalis sequatur: & apud Poëtas ante Consonam.

Persona secunda & tertia Singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & secunda Singularis Temporum in -μαι, habent ι subscriptum finalibus -α, -η, -ω. Eædem Vocales ante -μην sub se habent ι in Perfecto Optativi Passivi, retinéntq; per omnes Personas & Numeros. In quacunq; demùm Persona cujuscunque Temporis aut Modi eliditur ι, per contractionem factam in has Vocales, eisdem subscribitur. *Vide pag.* 5.

 Vox

Vox Activa.

Verba omnia Barytona conjugantur ut τύπτω.
Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præs.	S. τύπτω, -εις, -ει.	D. -ετον, -ετον.	P. -ομεν, -ετε, -ουσι.
Imperf.	S. ἔτυπτον, -ες, -ε.	D. -ετον, -έτην.	P. -ομεν, -ετε, -ον.
Fut. 1.	S. τύψω, -εις, -ει.	D. -ετον, -ετον.	P. -ομεν, -ετε, -ουσι.
Indef. 1.	S. ἔτυψα, -ας, -ε.	D. -ατον, -άτην.	P. -αμεν, -ατε, -αν.
Perf.	S. τέτυφα, -ας, -ε.	D. -ατον, -ατον.	P. -αμεν, -ατε, -ασι.
Pl. Perf.	S. ἐτετύφειν, -εις, -ει.	D. -ειτον, -είτην.	P. -ειμεν, -ειτε, -εισαν.
Fut. 2.	S. τυπῶ, -εῖς, -εῖ.	D. -εῖτον, -εῖτον.	P. -οῦμεν, -εῖτε, -οῦσι.
Indef. 2.	S. ἔτυπον, -ες, -ε.	D. -ετον, -έτην.	P. -ομεν, -ετε, -ον.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπτε, -έτω. D. -ετον, -έτων. P. -ετε, -έτωσαν. Sic Perf. & Pl. Perf. τέτυφε· & Indef. 2. τύπε.

Indef. 1. S. τύψον, -άτω. D. -ατον, -άτων. P. -ατε, -άτωσαν.

Modus Optativus εἴθε

Præs. & Imp. S. τύπτοιμι, -οις, -οι. D. -οιτον, -οίτην. P. -οιμεν, -οιτε, -οιεν. Sic Futurum 1. τύψοιμι, Perf. & Pl. Perf. τετύφοιμι, & Indef. 2. τύποιμι.

Indef. 1. S. τύψαιμι, -αις, -αι. D. -αιτον, -αίτην P. -αιμεν, -αιτε, -αιεν.

Fut. 2. S. τυποῖμι, -οῖς, -οῖ. D. -οῖτον, -οίτην. P. -οῖμεν, -οῖτε, -οῖεν.

Modus Subjunctivus ἐὰν

Præs. & Imperf. S. τύπτω, -ῃς, -ῃ. D. -ητον, -ητον. P. -ωμεν, -ητε, -ωσι. Sic Indef. primum τύψω, secundum τύπω, Perfectum & Plusquàm-Perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. τύπτειν, Fut. 1. τύψειν, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Pl. Perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπεῖν.

Participium

Sequitur Declinationem Nominis. In Fœminino genere semper est secundæ Simplicium: in Masculino & Neutro Participium Activum semper est quintæ; Passivum & Medium plerumque tertiæ.

Sed

Sed Participium utriusque Indefiniti Passivi, & Perfecti Medii est quintæ.

Participium Activum

Præsens & Imperfectum τύπτων, -ουσα, -ον. G. τύπτοντος, -ούσης, -οντος, &c. V. ὦ τύπτων, -ουσα, -ον. Sic Fut.1. τύψων, & Indef.2. τυπών.

Indefinitum 1. τύψας, -ασα, -αν. G. -αντος, -άσης, -αντος, &c. V. ὦ τύψας, -ασα, -αν.

Perf. & Plusq. τετυφώς, -υῖα, -ός. G. -ότος, -υίας, -ότος, &c. V. ὦ τετυφὼς, -υῖα, -ός.

Futurum 2. τυπῶν, -οῦσα, -οῦν. G. -οῦντος, -ούσης, -οῦντος, &c. V. ὦ τυπῶν, -οῦσα, -οῦν.

Conjugatio Verbi Barytoni per omnia Tempora & Modos vocis Activæ.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων.
Imperf.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς.
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut.1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων.
Ind.1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας.
Ind.2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών.
Fut.2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν.

Futurum primũ in quarta Conjugatione variatur ut Futurũ secundũ.

Fut.2.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν.

Temporum formatio.

Præsens

Est Thema & Fundamentum: ut, τύπτω.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando -ω in -ον, & præponendo Augmentum: ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum αὔξησις

Est duplex, Syllabicum συλλαβικὴ, Temporale χρονικὴ· utrumque præfigitur similiter Imperfecto, Perfecto, Plusquàm-Perfecto, Indefinito primo & secundo in Indicativo; sed in reliquis Modis soli Perfecto.

Syllabicum

Syllabicum Augmentum est ε, præfixum Verbo cùm incipiat à Consonante, augens Syllabas.

Si Verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε in omnibus Temporibus, quæ augentur: ut, ῥίπτω ἔῤῥιπτον, *præcipito*, &c.

Temporale Augmentum est η, vel ω, præfixum Verbo pro initiali Mutabili, augens Tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι.

α & ε in η, ο in ω mutatur; ι Diphthongorũ subscripto: ut, ἀκούω ἤκουον *audio*, ἐρείδω ἤρειδον *fulcio*, ὀρύττω ὤρυττον *fodio*, αἰκίζω ᾔκιζον *verbero*, αὐγάζω ηὔγαζον *illustro*, οἰκίζω ᾤκιζον *ædifico*.

Si Verbum incipiat ab Immutabili, nullum habet Augmentum.

Immutabiles sunt η, ι, υ, ω, ει, ου, ε.

η· ut, ἥκω ἧκον *venio*: ι· ut, ἰάπτω ἴαπτον *mitto*: υ· ut, ὑβρίζω ὕβριζον *injuriâ-afficio*: ω· ut, ὠθέω ὤθουν *impello*: ει· ut, εἰκάζω εἴκαζον *assimilo*: ου· ut, οὐθύνω οὔθυνον *dirigo*: ε· ut, ἐτάζω ἔταζον *vulnero*.

Quædam ab ε incipientia pro Augmento adsciscunt ι post ε· ut, ἔχω εἶχον *habeo*, εἷλον ab inusitato ἕλω *capio*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω ἑλκύω ἑλκίζω *traho*, ἕρπω ἑρπίζω *serpo*, ἑστιάω *sto*, ἕπομαι *sequor*, ἔρεω *dico*, ἑστιάω *convivio-excipio*, ἕζω *sedeo*, ἐάω *sino*, ἕω *induo*, ἐρύω *traho*, ἔθω ἐθίζω *assuefacio*, ἐργάζομαι *operor*, ἔπω εἶπον *dico*, quod servat Augmentum in omnibus Modis. Ἑορτάζω *festum-celebro* facit εἰόρταζον & ἑώρταζον.

Quatuor Verba incipientia ab α Augmentum non admittunt: ut, ἄω ἆον *spiro*, ἀΐω *audio*, ἀηθέσσω *insuetus-sum*, ἀηδίζομαι *tædio-afficior*.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent Augmentum; ea sunt derivata ab οἴαξ *temo*, οἶνος *vinum*, οἰωνὸς *volucris*, οἶστρος *æstrum*: ut, οἰακίζω *guberno*, οἰνίζω *vinum-emo*, &c. Sic * οἰδαίνω *tumeo*, οἰκουρέω *domum-custodio*, οἰμάω *cum-impetu-ruo*, οἰόομαι *desolor*, οἰνοχοέω *vinum-fundo*, & οἰμώζω *ploro*, recipiunt, vel omittunt Augmentum.

* ᾤδαινον rarò legitur.

Augmen-

Augmentum Compositorum.

Verba composita Augmentum habent in medio, si incipiant à Præpositione, vel δυς & ἐυ ante Mutabilem: ut, καταγινώσκω *condemno*, κατεγίνωσκον· ἐγκαταλείπω *derelinquo*, ἐγκατέλειπον· δυσαρεστέω *displiceo*, δυσηρέστεον· εὐεργετέω *benefacio*, εὐηργέτεον.

Excipe pauca, quæ à Præpositione incipiunt: ut, ἀμφισβητέω *ambigo*, ἠμφισβήτεον· ἀμφιέννυμι *induo*, ἀνοίγω *aperio*, ἀντιβολέω *occurro*, ἀντιδικέω *adversor*, ἀφεύω *accendo*, ἀφοσιόζω *detrecto*, ἀφίημι *dimitto*, ἐπιμέλω *curo*, ἐνέπω *dico*, καθεύδω *dormio*, καθέζομαι & κάθημαι *sedeo*, καθίζω *sedere-facio*, προοιμιάζω *procemior*.

Reliqua omnia Augmentum habent in initio: ut, φιλοσοφέω *philosophor*, ἐφιλοσόφεον· πειθαρχέω *pareo*, ὁμολογέω *confiteor*, παλιλογέω *repeto*, ἀφρονέω *desipio*, δυστυχέω *infelix-sum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut, ἀνορθόω ἠνώρθεον *corrigo*, ἀναλίσκω *absumo*, ὀνοματοποιέω *nomen-fingo*, παροινέω *debacchor*, ὁδοποιέω *viam-patefacio*, ἀναίνομαι *abnuo*, ἀνέχομαι *sustineo*. Item Verbum simplex διαιτέω *arbiter-sum*, cum suis Compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur: ut, ἐγγυάω *despondeo*, ἠγγύησα & ἐγγεγύηκα· διακονέω *ministro*, ἐμπολάω *versor*, μεθοδεύω *methodo-utor*.

Præpositiones, in quibuscunque Compositis, præfixæ Vocalibus finalem suam amittunt Vocalem: ut, ἐπέχω *inhibeo*. Excipe περὶ, & πρὸ· ut, περιέχω *contineo*, προάγω *praeeo*. Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet ι· ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω *circumvolvo*, &c. Post elisionem, relictâ Consonâ, Lenem vel Asperum spiritum accipit à sequente Vocali: ut, ἀμπέχω *circumdo*, ab ἀμφὶ & ἔχω· ἀφορίζω *separo*, ab ἀπὸ & ὁρίζω:

Ante Consonam Verbi ἐξ fit ἐκ· ut, ἐκλείπω *deficio*. Ἐν & σὺν mutant suam ν in γ, &c. (*vide pag.* 2.) ut, ἐγγράφω *inscribo*, συγγράφω *conscribo*, &c. Σὺν etiam amittit ν ante ζ vel σ, sequente Consonâ: ut, συζητέω *disputo*, συσπάω & συστέλλω *contraho*, &c. Hæ tamen tres resumunt propriam Consonam ante Vocalem: ut, ἐξέλειπον, ἐνέγραφον, συνέστελλον.

Omnis Dictio exiens in Vocali, si præponatur in Compositione ante ρ, geminat ρ· ut, ἀναῤῥέω *refluo*. Παρὰ verò sæpiùs omittit: ut, παραῤῥίπτω *projicio*. Futu-

Futurum primum

Formatur à Præsenti, mutando ultimam Syllabam in Conjugatione 1ma, 2da, 3tia, 4ta in
—ψω· ut, τύπτω τύψω.
—ξω· ut, λέγω λέξω.
—σω· ut, ᾄδω ᾄσω.
—λῶ, —μῶ, —νῶ, —ρῶ· ut, ψάλλω ψαλῶ, &c.

Verba in —ζω

Multa efferunt Futurum per —ξω· ut, αἰάζω *ejulo*, ἀβροτάζω *aberro*, ἀλαλάζω *clamo*, ἀλαπάζω *populor*, ἀτύζω *consterno*, γρύζω *grunnio*, δαΐζω *divido*, ἐλελίζω *torqueo*, ἐναρίζω *interficio*, ἐπιμύζω *labris-compressis-gemo*, θρυλλίζω (vel θρυλίζω) *contero*, κλώζω *crocito*, κράζω *clamo*, κρίζω *strido*, κρώζω *crocito*, λαπάζω *evacuo*, λύζω *singultio*, μαστίζω *flagello*, μερμηρίζω *cogito*, νυστάζω *dormito*, οἰμώζω *ploro*, ὀλολύζω *ululo*, πελεμίζω *moveo*, ῥέζω *facio*, στάζω *stillo*, στενάζω *suspiro*, στηρίζω *firmo*, στίζω *pungo*, στυφελίζω *percutio*, σφάζω *occido*.

Paucula per —γξω· ut, κλάζω *clango*, πλάζω *seduco*.

Nonnulla per —ξω, & —σω· ut, ἁρπάζω *rapio*, βάζω *loquor*, βαστάζω *porto*. βουκολιάζω *carmen-pastorale-canto*, βρίζω *post-cibum-dormio*, θερίζω *meto*, διστάζω *dubito*, ἐγγυαλίζω *præbeo*, μάζω *purgo*, παίζω *ludo*, ποκίζω *tondeo*, φατίζω *fingo*. Σαλπίζω autem (*tubâ-cano*) facit —ξω, & —γξω.

Quædam in -σσω formant Futurum per -σω· ut, ἀγρώσσω *venor*, βράσσω *ferveo*, ἐρέσσω *remigo*, ἱμάσσω *loris-cædo*, λάσσω *video*, πάσσω *inspergo*, πλάσσω *fingo*, πεpάσσω *vendo*, πτίσσω *pinso*.

Penultima Futuri primi semper longa; nisi in quarta Conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam Consonantem, ut τέμνω τεμῶ *scindo*; vel secundam Vocalem Diphthongi, ut φαίνω * φανῶ *ostendo*: vel breviando ancipitem, ut κρίνω κρινῶ *judico*.

* *Sic* κερανῶ *à* κραίνω *misceo*.

Quædam Futura spiritum Thematis retrahunt: ut, θρέψω à τρέφω *nutrio*, θρέξω à τρέχω *curro*, θύψω à τύφω *fumum-excito*, ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμπέχω ἀμφέξω.

Καίω vel κάω, κλαίω vel κλάω mutant ι in υ· ut, καύσω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo, mutando -ω in -α, & præponendo Augmentum: ut, τύψω ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima Futuri primi Characteristicam

rifticam non affumunt: ut, ἔθηκα *posui*, ἔδωκα *dedi*, ἧκα *misi*, εἶπα *dixi*, ἤνεγκα *tuli*.

Penultima Indefiniti primi femper longa; unde in quarta Conjugatione α mutatur in η *· ut, ψάλῶ ἔψηλα * *Sic* χρῆη-*cano*: ε in ει· ut, σπερῶ ἔσπειρα *fero*: ι poft α in Futuro νον ά χραι-deperditum fubfcribitur: ut, φαίνω φανῶ ἔφηνα, αἴρω αἰνω. ἀρῶ ἦρα, quod per omnes Modos retinet ι fubfcriptum, ut ᾆρον, &c.

Præteritum perfectum

Formatur à Futuro primo, mutando in Conjugatione

- 1ma --ψω in --φα,
- 2da --ξω in --χα,
- 3tia --σω in --κα,
- 4ta --ω in --κα,
- fed -μῶ in-μηκα,

& præponendo Augmentū: ut, σκάπ͂ω ἔσκαφα *fodio*, ἀκέσω ἤκεσα *audio*· quòd fi Verbum incipiat à fimplice Cōfonante, vel Mutâ ante Liquidā, repetitur prima Confonans ante ε· ut, τύψω τέτυφα, γράψω γέγραφα.

In omni reduplicatione Tenuis pro Afpirata ponitur: ut, φράζω πέφρακα. Idem fit in omni Syllaba cujuscunq; dictionis, quoties Syllabam proximè fequentem Afpiratā inchoat: ut, θάπ͂ω *fepelio* θάψω, τέταφα, ἔταφον, &c. Imperativi verò definentes in ι habent τ in ultima, fi θ fit in penultima; ut, τύφθητι· aliter habent θ in ultima; ut, τύπηθι.

Diffyllaba quartæ Conjugationis mutant ε Futuri in α· ut, στέλλω *mitto*, στελῶ, ἔσταλκα. Sed retinetur ε Futuri in -μῶ· ut, νεμῶ νενέμηκα.

Diffyllaba in -είνω, -ίνω, -ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut, κείνω *judico*, κεινῶ, κέκεικα. Cætera mutant ν in γ *· ut, φαίνω *oftendo*, πέφαγκα· μολύνω *contamino*, μεμόλυγκα, &c. * *Pag.* 2.

Γν tantùm ε præponit, etfi à Muta cum Liquida incipiat: ut, γνωρίζω *notum-facio*, ἐγνώρικα.

Verba incipientia à μν repetunt μ cum ε· ut, μνάομαι *commemoro*, μέμνημαι. Sic κτάομαι *poffideo*, κέκτημαι. Item πέπ͂ωκα, & πέπ͂αμαι, ab inufitatis π͂όω *cado*, π͂άομαι *volo*; πέπ͂ηκα à π͂ήσσω *paveo*.

Quædam Verba præponunt, vel negligunt primam Confonam: ut, βλαστέω *germino*, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα· βλακεύω *piger-fum*, γλωττίζω *deblatero*, γλύφω *infculpo*, γνάμπ͂ω *flecto*: fequentia rariùs negligunt, βλάπ͂ω *noceo*, θλάω *tundo*, κρύπ͂ω *occulto*.

Φρίσσω *horreo* φρίξω facit πέφρικα· ἥκω *venio*, ἥξω, ἧκα.

Perfecta in -ηκα non rarò abjiciunt primam Vocalem Thematis: ut, κάμνω *laboro*, καμῶ, κέκμηκα. Plus-

Plusquàm-perfectum

Formatur à Prȩterito, mutando -α in -ειν, & prȩponendo ε, si Præteritū incipiat à Cōsonante: ut, τέτυφα ἐτετύφειν.

Indefinitum secundum

Idem est cum Imperfecto: ut, ἔγραφον.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba, quæ habent penultimam longam propter λλ, μν, πτ, abjiciunt posteriorem Consonam: ut, τύπτω ἔτυπον, &c.

2. Verba in -ζω, -σσω, vel -ττω, si forment Futurum primum in -ξω, formant Indefinitum secundum in -γον· ut, τάττω *ordino*, τάξω, ἔταγον· -σω verò vertitur in -δον· ut, φράζω, φράσω, ἔφραδον.

Duo verba σμύχω *uro*, ψύχω *refrigero*, faciunt ἐσμύγον, ἔψυγον.

Penultima naturâ longa sic corripitur:

η, ω, αι, αυ, mutantur in α· ut, λήθω ἔλαθον *lateo*, τρώγω *comedo* ἔτραγον, φαίνω *appareo* ἔφανον, παύω *cessare-facio* ἔπαον. Ad eundem modum ε mutatur: ut, τρέπω *verto* ἔτραπον· nisi in his verbis, λέγω *dico* ἔλεγον, βλέπω *video*, φλέγω *uro*, & inusitatum τέκω *pario*. Sed τέμνω *scindo* facit ἔταμον, & quandoque ἔτεμον· πλήσσω *percutio* ἔπληγον & ἔπλαγον.

ευ vertitur in υ· ut, φεύγω *fugio* ἔφυγον· ου in ο, ut ἀκούω *audio* ἤκοον.

ει in ι· ut, λείπω ἔλιπον· sed in quarta Conjugatione

Verba { dissyllaba } vertunt { α· ut, σπείρω ἔσπαρον *sero.*
Verba { trissyllaba } ει in { ε· ut, ὀφείλω *debeo* ὤφελον.

Reliqua hyperdissyllaba retinent Consonas Thematis: ut, τέρπω *delecto* ἔτερπον. Circumflexa servant Vocales & Diphthongos: ut, δουπέω *sono* ἔδουπον, &c. Dissyllaba quæcunque propter Augmentum longa sunt: ut, ᾄδω *cano* ᾖδον, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro π tenui Thematis Consonâ sumunt

1. Mediam β· ut, βλάπτω ἔβλαβον *noceo*, θρύπτω *frango*, καλύπτω *tego*, κρύπτω *abscondo*.

2. Aspiratam φ· ut, ἅπτω ἧφον *necto*, βάπτω *tingo*, δρύπτω *lacero*, θάπτω *sepelio*, ῥάπτω *suo*, ῥίπτω *jacto*, σκάπτω *fodio*.

Verba

Verba in -ω purum exeuntia carent plerumque Indefinito ſecundo, & cognatis Temporibus, Futuro ſecundo, & Perfecto Medio. Multa etiam alia: ut, λήγω *deſino*, &c. præcipuè Polyſyllaba in -σσω· ut, φυλάσσω *cuſtodio*: & in -ζω· ut, φροντίζω *curo*.

Futurum ſecundum

Formatur ab Indefinito ſecundo, mutando -ον in -ῶ circumflexum, & abjiciendo Augmentum: ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui Modi cum ſuis Temporibus formantur ab Indicativo, per omnes Voces: Tempora ſimilia à ſimilibus.

Ἐιμὶ *Sum.*

Indicativus.

Præſ. S. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστί. D. ἐστὸν, ἐστόν. P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imperf. S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἤτην. P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Fut. I. S. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται. D. -όμεθον, -εσθον, -εσθον. P. όμεθα, -εσθε, ἔσονται.
Plusq.p. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο. D. ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθον. P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Imperativus.

Præſ. S. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω. D. ἔστον, ἔστων. P. ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus εἴθε

Præſ. S. εἴην, εἴης, εἴη. D. εἴητον, εἰήτην. P. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Fut. I. S. ἐσοίμην, -οιο, -οιτο. D. -οίμεθον, -οισθον, -οίσθην. P. -οίμεθα, (-οισθε, -οιντο.

Subjunctivus ἐὰν

Præſ. S. ὦ, ᾖς, ᾖ. D. ἦτον, ἦτον. P. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Fut. I. S. ἔσωμαι, -ῃ, -ηται. D. -ώμεθον, -ησθον, -ησθον. P. -ώμεθα, -ησθε, (-ωνται.

Infinitivus.

Præſ. εἶναι. Fut. I. ἔσεσθαι.

Participium.

Præſ. N. ὢν, οὖσα, ὄν. G. ὄντος, οὔσης, ὄντος, &c.
Fut. I. N. ἐσόμενος, -μένη, -μενον. G. -μένου, -μένης, -μένου, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν.
Imperf.	ἦν					
Fut. I.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος.
Pluſq.p.	ἤμην					

Vox

Vox Passiva.

Indicativus.

Præf.S.τύπτομαι, -ῃ, -εται. D.-όμεθον, -εσθον, -εσθον. P.-όμεθα, -εσθε, -ονται.

Imperf.S. ἐτυπτόμην, -ου, -ετο. D. -όμεθον, -εσθον, -έσθην. P. -όμεθα, -εσθε, -οντο.

Perf.S. τέτυμμαι, -ψαι, -πται. D. -μμεθον, -φθον, -φθον. P. -μμεθα, -φθε, -μμένοι εἰσί.

Plusq.S. ἐτετύμμην, -ψο, -πτο. D.-μμεθον, -φθον, -φθην. P.-μμεθα, -φθε, -μμένοι ἦσαν. (P. -όμεθα, -εσθε, -ονται).

Paulò-post-Fut. S. τετύψομαι, -ῃ, -εται. D. -όμεθον, -εσθον, -εσθον.

Fut.1.S.τυφθήσομαι, -ῃ, -εται. D.-όμεθον, -εσθον, -εσθον. P.-όμεθα, -εσθε, -ονται.

Indef.1.S.ἐτύφθην, -ης, -η. D. -ητον, -ήτην. P. -ημεν, -ητε, -ησαν.

Fut.2.S.τυπήσομαι, -ῃ, -εται. D. -όμεθον, -εσθον, -εσθον. P.-όμεθα, -εσθε,

Indef.2.S.ἐτύπην, -ης, -η. D.-ητον, -ήτην. P.-ημεν, -ητε, -ησαν. (-ονται).

Imperativus.

Præf.& Imperf. S.τύπτου, -έσθω. D. -εσθον, -έσθων. P. -εσθε, -έσθωσαν.

Perf.& Plusq.S.τέτυψο, -φθω. D. -φθον, -φθων. P. -φθε, -φθωσαν.

Indef.1.S.τύφθητι, -ήτω. D.-ητον, -ήτων. P.-ητε, -ήτωσαν. Sic Indef.2. τύπηθι.

Optativus εἴθε

Præf.& Imperf.S.τυπτοίμην, -οιο, -οιτο. D.-οίμεθον, -οισθον, -οίσθην. P. -οίμεθα, -οισθε, -οιντο. Sic (ψοίμην.

Fut.1. τυφθησοίμην, & Fut.2. τυπησοίμην, & Paulò-post-Fut. τετυ-

Perf.& Plusq. S. τετυμμένος εἴην, -εἴης, -εἴη. D. τετυμμένω εἴητον, —εἰήτην. P. τετυμμένοι εἴημεν, -εἴητε, —εἴησαν.

Indef.1.S.τυφθείην, -ης, -η. D. -ητον, -ήτην. P. —ημεν, —ητε, -ησαν. Sic Indef.2. τυπείην.

Subjunctivus ἐὰν

Præf.S.τύπτωμαι, -ῃ, -ηται. D.-ώμεθον, -ησθον, -ησθον. P.-ώμεθα, —ησθε, -ωνται. Sic Fut.1. τυφθήσωμαι.

Perf. & Plusq.Perf.S. τετυμμένος ὦ, -ῇς, -ῇ. D. τετυμμένω ἦτον, -ἦτον. P. τετυμμένοι ὦμεν, -ἦτε, -ὦσι.

Indef.1.S.τυφθῶ, -ῇς, -ῇ. D. -ῆτον, -ῆτον. P. -ῶμεν, -ῆτε, -ῶσι. Sic Indef.2.τυπῶ.

Participium.

Præf.& Imperf.N.τυπτόμενος, -μένη, -μενον. G. -μένου, μένης, -μένου, &c. Sic Paulò-post-Fut. τετυψόμενος, & Fut.1. τυφθησόμενος, Fut.2. τυπησόμενος.

Perf.Pl.Perf.S.N. τετυμμένος, -η, -ον. G. -ου, -ης, ου.

Ind.1.S.N. τυφθείς, -εῖσα, -έν. G. -έντος, -είσης, -έντος. Indef.2. τυπείς.

Con-

Conjugatio per omnia Tempora & Modos Vocis Passivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος.
Imp.	ἐτυπτόμην					
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος (εἴην	τετυμμένος (ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος.
Plusq.	ἐτετύμμην					
P.p.F.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Ind.1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς.
Fut.1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
Ind.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς.
Fut.2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος.

Formatio Temporum.

Præsens

Formatur à Præsenti Activo, mutando -ω in -ομαι· ut, τύπτω τύπτομαι.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando -μαι in -μην, & præfigendo Augmentum: ut, τύπτομαι ἐτυπτόμην.

Indefinitum secundum

Formatur ab Indefinito secundo Activo, vertendo -ον in -ην· ut, ἔτυπον ἐτύπην.

Futurum secundum

Formatur à Futuro secundo Activo, vertendo -ῶ in -ήσομαι· ut, τυπῶ τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Primâ -φα { purum in -μμαι· ut, τέτυφα τέτυμμαι.
imputum in -μαι· ut, τέτερφα τέτερμαι.

Secundâ -χα { in -γμαι· ut, λέλεχα λέλεγμαι.
post γ in -μαι· ut, ἤλεγχα ἤλεγμαι.

Tertiâ -κα { in -σμαι· ut, πέπεικα πέπεισμαι.
-μαι, cùm penultima Perfecti Activi sit longa, & Characteristica Præsentis sit ω purum: ut, λέλυκα λέλυμαι à λύω lavo.

Quartâ -κα in -μαι· ut, ἔψαλκα ἔψαλμαι.

Quædam Verba in ω purum formant Perfectum
1o. in -σμαι, cùm penultima Perfecti Activi sit longa : ut, ἤκυκα ἤκυσμαι ab ἀκύω *audio*. Similiter formatur ἥδω *delecto*, θραύω *frango*, κελεύω *jubeo*, κναίω *rado*, κρύω *pulso*, λεύω *lapido*, παίω *percutio*, πταίω *impingo*, ῥαίω *pessum-do*, σείω *moveo*, & inusitatum γνόω *cognosco*, λήθω *lateo*, χόω *aggerem-duco*.
2o. in -μαι, cùm penultima sit brevis, vel anceps: ut, ἤρηκα *aro* ἤρομαι, δέω *ligo*, δύω *induo*, δράω *facio*, θύω *ruo*, ἱδρύω *sedere-facio*, λύω *solvo*, ὀνόω *vitupero*, ὁράω *video*, κονιάω *pulvere-impleo*, πειράω *tento*, φωράω *deprehendo*, θεάομαι *video*, ἰάομαι *sano*, & inusitatum τλάω *volo*.
3o. in -σμαι, & -μαι· ut, κέκληκα κέκλεισμαι & κέκλημαι à κλείω *claudo*. Sic κολύω *amputo*, πάω *possideo* ; inusitata Themata ἐλάω *abigo*, ζόω *cingo*, κεράω *misceo*, χρόω *coloro*. Sed ἀμφιέω, & ἑννέω, *induo* formantur in -εσμαι, & -ειμαι ἠμφίεσμαι ἠμφίειμαι, &c. Quædam alia Verba duplex habent Perfectum; ut, ἔκταμαι, rariùs ἔκταμμαι, à κτείνω *occido*.

Dissyllaba primæ Conjugationis, quæ in penultima habent -τρε, mutant ε in α· ut, στρέφω *verto* ἔστραμμαι.

In secunda & tertia Conjugatione penultima ῦ frequentiùs abjicit ε· ut, πέφυγμαι à φεύγομαι *fugio*. πέπυσμαι à πεύθομαι *interrogo*, τεύχω *fabrico* format τέτυγμαι, & minùs usitatum τέτευγμαι. In nonnullis etiam tertiæ: ut, κέχυμαι à χέω χεύσω, ἔσσυμαι pro σέσυμαι à σεύω.

Verba in -αίνω, & -ύνω, sæpe formant Perfectum in -σμαι· ut, μιαίνω, & μολύνω, *contamino*, μεμίασμαι, & μεμόλυσμαι.

Personæ Perfecti

Secunda Singularis oritur à prima, mutando Consonas ante -μαι in Characteristicam Futuri primi Activi : ut, τέτυμμαι τέτυψαι. Solam verò μ post liquidam Thematis : ut τέτερμαι τέτερψαι, ἤλεγμαι ἤλεγξαι. In quarta μ semper vertitur in σ· ut, ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφασμαι πέφανσαι.

Tertia Singularis profluit à secunda, vertendo σ in τ· ut, ἔσπαρσαι ἔσπαρται, τέτυψαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκται.

Secunda & tertia Dualis, & secunda Pluralis, formantur à tertia Singulari, mutando Tenues in suas Aspiratas : ut, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε ἔσπαρται, ἔσπαρθον, &c. summendo etiam σ ante θ purum; ut, κέκριται, κέκρισθον, &c.

Tertia Pluralis fit à tertia Singulari desinente in -ται purum, posito ν ante -ται· ut, κέκειται, κέκεινται. Quòd si tertia Singularis desinat in -ται impurum, tertia pluralis effertur per Participium suum, & tertiam Pluralem Verbi εἰμί· ut, τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί. Similiter, si υ Diphthongi præcesserit -ται ut, βεβούλευται, βεβουλευμένοι εἰσί.

Plusquam-Perfectum

Formatur à Perfecto, mutando -μαι in -μην, & præfigendo ε, si Verbum

bum incipiat à Consonante : ut, τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Personæ Plusquàm-Perfecti formantur eâdem ratione, quâ Personæ Perfecti.

Formatio Perfecti & Plusquàm-Perf. in reliquis Modis.

Perfectum & Plusquàm-Perfectū:

- Imperativi deducit secundam Personam Singularem à secunda Singulari Perfecti Indicativi; ut, τέτυψαι τέτυψο, κέκεισαι κέκεισο· reliquas à secunda Plurali; ut, τέτυφθε τετύφθω, &c. κέκεισθε κεκείσθω. Ex qua etiam licet deducere Perfectum Infinitivi; ut, τετύφθαι, κεκεῖσθαι.
- Optativi & Subjunctivi usitatissimè formatur per Participium, & εἴην, ὦ. Optativus interdum fit ab Indicativo, -μαι verso in -μην· ut, λέλυμαι, λελυμένος εἴην, & λελύμην. α, ε, ο assumunt ι ante -μην· ut, ἔκλαμαι ἐκλαίμην. Nonnunquam & Subjunctivus, Vocali ante -μαι versâ in -ω· ut, ἔκλαμαι ἐκλῶμαι.

Paulò-post-Futurum

Formatur à secunda Persona Singulari Perfecti, posito -ομ ante -αι· ut, τέτυψαι τετύψομαι.

Indefinitum primum

Formatur à tertia Persona Singulari Perfecti, mutando -ται in -θην· ut ἤκουσται ἠκούσθην· κ & π ante -ται in suas Aspiratas; ut, ὤρυκται ὠρύχθην· repetita Consona abjicitur; ut, τέτυπται ἐτύφθην.

Indefinitum primum interdum:

- assumit σ· ut, ἐμνήσθην à μέμνηται *recordatus-est.* ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται *convaluit.*
- amittit σ· ut, ἐσώθην à σέσωσται *servatus-est.*
- vertit η in ε· ut, εὑρέθην ab εὕρηται *inventus-est.* ἠρέθην ab ἤρηται *sublatus-est.* ἐσχέθην ab ἔσχηται *habitus-est.*
- habet η & ε· ut, ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην, ab inusitato ἔῤῥηται *dictum-est.*

Verba, quæ in Perfecto verterant ε in α, hìc resumunt ε· ut, ἔσταλται ἐστέφθην.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo, mutando -ν in -σομαι, & amovendo Augmentum: ut, ἐτύφθην τυφθήσομαι. ἥσομαι, *Eph. vi. 3. item* θήσω, & δώσω. *Vide suo loco.*

Reperitur Futurum primum in Subjunctivo: ut, καυθήσωμαι, 1 *Cor.* xiii. 3. κερδηθήσωμαι, 1 *Pet.* iii. 1. βληθήσωμαι, *Matth.* v. 25.

Vox Media.

Tempora Mediæ Vocis flectuntur ad formam Activæ & Passivæ pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia Tempora & Modos Vocis Mediæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος.
Imp.	ἐτυπτόμην					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος.
Ind. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος.
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.
Plusq.	ἐτετύπειν					
Ind. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος.
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος.
Fut. 1. 4æ.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος.

Formatio Temporum.

Præsens & Impetfectum

Sunt eadem cum Præsenti & Imperfecto Passivis.

Futurum primum

Formatur à Futuro primo Activo, vertendo -ω in -ομαι· ut, τύψω τύψομαι· sed in quarta Conjugatione in -οῦμαι· ut, σπερῶ σπεροῦμαι.

Indefinitum primum

Formatur à Futuro primo Activo, addendo -μην· ut, ἔτυψα ἐτυψάμην, quod sic variatur per Personas,

Indicat. S. ἐτυψάμην, -ω, -ατο. D. -άμεθον, -ασθον, —άσθην. P. -άμεθα, -ασθε, -αντο.

Imperat. S. τύψαι, —άσθω. D. -ασθον, -άσθων. P. -ασθε, -άσθωσαν.

Optat. S. τυψαίμην, -αιο, -αιτο. D. -αίμεθον, -αισθον, -αίσθην. P. αίμεθα, -αισθε, -αιντο.

Perfectum

Formatur à Perfecto Activo assumendo Characteristicam Indefiniti secundi: ut, τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in -ω purum abjiciunt tantùm κ· ut, λέλυκα λέλυα à λύω *solvo*.

Perfecta Activa in -ηκα abjiciunt ηκ· ut, τετέμηκα τέτμα.

In

In Perfecto Medio αι penultima Præsentis Activi mutatur in η, ut φαίνω πέφηνα· similiter α in his, θάλλω germino τέθηλα, κλάζω clango κέκληγα· ε penultima Futuri dissyllabi mutatur in ο, ut σπερῶ ἔσπορα, λέξω λέλογα· ει Futuri cujuscunque in οι, ut πείσω πέποιθα.

Plusquàm-perfectum

Formatur à Perfecto, quemadmodum in Voce Activa: ut, τέτυπα ἐτετύπειν.

Indefinitum secundum

Formatur ab Indefinito secundo Activo, vertendo -ον in -όμην· ut, ἔτυπον ἐτυπόμην.

Futurum secundum

Formatur à Futuro secundo Activo, mutando -ω in -ῦμαι· ut, τυπῶ τυπῦμαι.

S. τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται. D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ Conjugationis formatur, & variatur.

Conjugatio Verbi Barytoni per omnia similia Tempora & Modos trium Vocum.

	Activa	Passiva	Media
Præsens,	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι.
Imperfectum,	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην.
Futurum 1um.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι.
Indefinitũ 1um.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην.
Perfectum	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα.
Plusq.Perfect.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν.
Paulò-post-Fut.		τετύψομαι	
Indefinitũ 2um.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην.
Futurum 2um.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυπῦμαι.
Fut primũ 4tæ.	σπερῶ	σπαρθήσομαι	σπαρῦμαι.

Imperativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs.& Imperf.	τύπτε	τύπτου	τύπτου.
Indef. primum.	τύψον	τύφθητι	τύψαι.
Perf.& Pl.Perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε.
Indef. secundũ.	τύπε	τύπηθι	τυποῦ.

Optativus.

	Activa	Passiva	Media
Præf.& Imperf.	τύπτοιμι	τυπτοίμην	τυπτοίμην.
Futurum 1um.	τύψοιμι	τυφθησοίμην	τυψοίμην.
Indefinitũ 1um.	τύψαιμι	τυφθείην	τυψαίμην.
Perf. & Pl.Perf.	τετύφοιμι	τετυμμένος εἴην	τετύποιμι.
Paulò-poſt-Fut.		τετυψοίμην	
Indefinitũ 2um.	τύποιμι	τυπείην	τυποίμην.
Futurum 2um.	τυποῖμι	τυπησοίμην	τυποίμην.
Fut. primũ 4tæ.	σπεροῖμι	σπαρθησοίμην	σπεροίμην.

Subjunctivus.

	Activa	Paſſiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτω	τύπτωμαι	τύπτωμαι.
Indefinitũ 1um.	τύψω	τυφθῶ	τύψωμαι.
Perf.& Pl. Perf.	τετύφω	τετυμμένος ὦ	τετύπω.
Indefinitũ 2um.	τύπω	τυπῶ	τύπωμαι.

Infinitivus.

	Activa	Paſſiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτειν	τύπτεσθαι	τύπτεσθαι.
Futurum 1um.	τύψειν	τυφθήσεσθαι	τύψεσθαι.
Indefinitũ 1um.	τύψαι	τυφθῆναι	τύψασθαι.
Perf. & Pl.Perf.	τετυφέναι	τετύφθαι	τετυπέναι.
Paulò-poſt-Fut.		τετύψεσθαι	
Indefinitũ 2um.	τυπεῖν	τυπῆναι	τυπέσθαι.
Futurum 2um.	τυπεῖν	τυπήσεσθαι	τυπεῖσθαι.
Fut.primũ 4tæ.	σπερεῖν	σπαρθήσεσθαι	σπερεῖσθαι.

Participium.

Præſ.& Imperf.	τύπτων	τυπτόμενος	τυπτόμενος.
Futurum 1um.	τύψων	τυφθησόμενος	τυψόμενος.
Indefinitũ 1um.	τύψας	τυφθείς	τυψάμενος.
Perf.& Pl.Perf.	τετυφώς	τετυμμένος	τετυπώς.
Paulò-poſt-Fut.		τετυψόμενος	
Indefinitũ 2um.	τυπών	τυπείς	τυπόμενος.
Futurum 2um.	τυπῶν	τυπησόμενος	τυπούμενος.
Fut.primũ 4tæ.	σπερῶν	σπαρθησόμενος	σπερούμενος.

Verbum

Verbum Deponens,

Sive Verbum carens Activâ voce, conjugatur per Tempora & Modos ad hanc formam.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος.
Imp.	ἐδεχόμην					
Fut.1.	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος.
Indef.1	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξομαι	δέξασθαι	δεξάμενος.
Perf.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος (εἴην	δεδεγμένος (ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος.
Pl.Perf	ἐδεδέγμην					
P.p.F.	δεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεδεξόμενος.
Indef 2	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθείς.
Fut.1.	δεχθήσομαι)		δεχθησοίμην)		δεχθήσεσθαι	δεχθησόμενος.

Perpauca habent Indefinitum secundum : ut, πεύθομαι *interrogo*, ἐπυθόμην, &c.

Propositum Verbum pro ratione Vocis inprimis sic conjugetur:

Activum	Præs.	τύπτω,	Fut.1. τύψω,	Perf. τέτυφα.
Passivum	Præs.	τύπτομαι,	Perf. τέτυμμαι,	Ind 2. ἐτύπην.
Medium	Præs.	τύπτομαι,	Fut.1. τύψομαι,	Perf. τέτυπα.
Deponens	Præs.	δέχομαι,	Fut.1. δέξομαι,	Perf. δέδεγμαι.

Tribus hujusmodi Temporibus bene intellectis, reliqua omnia, utpotè Cognata, facillimè innotescunt.

Verba quædam significant

Activè per omnes Voces: ut, δύω subeo, ἴσημι scio, *&c.*

Nonnulla Activa in quibusdam Temporibus Neutraliter, vel Passivè, significant: ut, ἐρείπω everto, *in Indefinito secundo* ἤριπον lapsus sum ; τρέπω verto, ἔτραπον, *&c. Sic* ἵστημι statuo, σβέννυμι extinguo, ἁλίσκω capio, *&c.*

Alia Passiva & Neutra significant interdum Activè: ut, ζάω vivo, ζήσω vivificabo, ποιέομαι fio, πεποίημαι feci, *&c. Sic* βαίνω ascendo, βήσω, *&c.*

Verba Media ut-plurimùm capiuntur Activè, præcipuè in Futuro primo & Indefinito primo: Deponentia etiam in Temporibus Passivis ; ut Perfectum δέδεγμαι accepi : *præterquàm Indefinitum primum, quod frequentius exponitur Passivè ; ut,* ἐδέχθην acceptus sum.

Perfecta quædam significationem retinent Præsentis: ut, ἔοικα similis sum, ἔῤῥωμαι valeo, πέποιθα confido, μέμνημαι, οἶδα *(ut apud Latinos)* memini, novi, *&c.*

Verba Contracta

Fiunt è Verbis tertiæ Conjugationis in -αω, -εω, -οω.

Characteristicæ

In Conjugatione	Præsentis		Futuri		Perfecti		
1ma	-αω,	τιμάω	-ήσω	τιμήσω	-ηκα	τετίμηκα	*honoro.*
2da	-εω,	φιλέω		φιλήσω		πεφίληκα	*amo.*
3tia	-οω,	χρυσόω	-ώσω	χρυσώσω	-ωκα	κεχρύσωκα	*deauro.*

Præsens & Imperfectum contrahuntur: reliqua Tempora sequuntur formas & regulas Barytonorum.

Ratio Contrahendi.

In prima Conjugatione,

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia Vocalis, vel Diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

In secunda Conjugatione

εε contrahitur in ει· εο in ου.

Si Vocalis longa, aut Diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

Dissyllaba secundæ admittunt tantùm contractionem, quæ fieri solet in ει, aliæ terminationes manent incontractæ: ut, πλέω, πλέεις πλεῖς, &c. leguntur tamen Composita quædam aliter contracta.

In tertia Conjugatione

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ο vel ου sequitur ο, fit contractio in ου.

Si quævis alia Vocalis, vel Diphthongus sequitur ο, fit contractio in οι· ut, χρυσόῃ -οῖ· nisi quòd in Infinitivo -όειν contrahitur in -οῦν· ut, χρυσόειν χρυσοῦν.

In quibuscunque dictionibus Terminationes contractæ usitatiores sunt incontractis.

Vox

Vox Activa.

Indicativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præs.	1. τιμάω -ῶ	-άεις -ᾶς	-άει -ᾷ	-άε -ᾶ		-άο -ῶ	-άε -ᾶ	-άου -ῶ
	2. φιλέω -ῶ	-έεις -εῖς	-έει -εῖ	-έε -εῖ τον	τον.	-έο -οῦ μεν	-έε -εῖ τε	-έου -οῦ σι.
	3. χρυσόω -ῶ	-όεις -οῖς	-όει -οῖ	-όε -οῦ		-όο -οῦ	-όε -οῦ	-όου -οῦ
Imperf.	1. ἐτίμαον -ων	-αες -ας	-αε -α	-άε -ᾶ	-αέ -ά	-άο -ῶ	-άε -ᾶ	-αον -ων.
	2. ἐφίλεον -ουν	-εες -εις	-εε -ει	-έε -εῖ τον	-εέ -εί -την	-έο -οῦ μεν	-έε -εῖ τε	-εον -ουν.
	3. ἐχρύσοον -ουν	-οες -ους	-οε -ου	-όε -οῦ	-οέ -ού	-όο -οῦ	-όε -οῦ	-οον -ουν.

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
Præs. & Imperf.	1. τίμαε -α	-αέ -ά	-άε -ᾶ	-αέ -ά	-άε -ᾶ	-αέ -ά
	2. φίλεε -ει	-εέ -εί τω	-έε -εῖ τον	-εέ -εί των	-έε -εῖ τε	-εέ -εί τωσαν.
	3. χρύσοε -ου	-οέ -ού	-όε -οῦ	-οέ -ού	-όε -οῦ	-οέ -ού.

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.	
Pr. & Imp.	1. τιμάοιμι -ῷμι	-άοις -ῷς	-άοι -ῷ	-άοι -ῷ	-αοί -ῴ	-άοι -ῷ	
	2. φιλέοιμι -οῖμι	-έοις -οῖς	-έοι -οῖ	-έοι -οῖ τον	-εοί -οί την	-έοι -οῖ μεν	τε εν.
	3. χρυσόοιμι -οῖμι	-όοις -οῖς	-όοι -οῖ	-όοι -οῖ	-οοί -οί	-όοι -οῖ	

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præs. & Imp.	1. τιμάω -ῶ	-άῃς -ᾷς	-άῃ -ᾷ	-άη -ᾶ		-άω -ῶ	-άη -ᾶ	-άω -ῶ
	2. φιλέω -ῶ	-έῃς -ῇς	-έῃ -ῇ	-έη -ῆ -τον	τον	-έω -ῶ μεν	-έη ῆ τε	-έω -ῶ σι.
	3. χρυσόω -ῶ	-όῃς -οῖς	-όῃ -οῖ	-όη -ῶ		-όη -ώ	-όη -ῶ	-όω -ῶ

Infinitivus.

Præs.& Imperf. 1. τιμάειν -ᾶν. 2. φιλέειν -εῖν. 3. χρυσόειν -οῦν.

Participium.

Præs.
1. τιμάων -ῶν· -άουσα -ῶσα· -άον -ῶν·
2. φιλέων -ῶν· -έουσα -οῦσα· -έον -οῦν·
3. χρυσόων -ῶν· -όουσα -οῦσα· -όον -οῦν·

Gen.
-άοντος -ῶντος· -αούσης -ώσης. -άοντος -ῶντος·
-έοντος -οῦντος· -εούσης -ούσης· -έοντος -οῦντος·
-όοντος -οῦντος· -οούσης -ούσης· -όοντος -οῦντος·

Perfectum primæ Conjugationis, (eliso κ) γεγαὼς γεγὼς, sic inflectitur:
δ. N. γεγαὼς -ὼς, -αυῖα -ῶσα, -αὸς -ώς. G. γεγαῶτος -ῶτος, -αυίας -ώσης, -αότος -ῶτος.

Con-

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Participia.
Præs.	τιμάω -ῶ	τίμαε -α	τιμάοιμι -ῷμι	τιμάω -ῶ	τιμάειν -ᾶν	τιμάων -ῶν.
Imp.	ἐτίμαον -ων					
Fut. 1.	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων.
Ind. 1.	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσαιμι	τιμήσω	τιμῆσαι	τιμήσας.
Perf.	τετίμηκα	τετίμηκε	τετιμήκοιμι	τετιμήκω	τετιμηκέναι	τετιμηκώς.
Pl. p.	ἐτετιμήκειν					
Ind. 2.	ἔτιμον	τίμε	τίμοιμι	τίμω	τιμεῖν	τιμών.
Fut. 2.	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμεῖν	τιμῶν.
Præs.	φιλέω -ῶ	φίλεε -ει	φιλέοιμι -οῖμι	φιλέω -ῶ	φιλέειν -εῖν	φιλέων -ῶν.
Imp.	ἐφίλεον -ουν					
Fut. 1.	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων.
Ind. 1.	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσαιμι	φιλήσω	φιλῆσαι	φιλήσας.
Perf.	πεφίληκα	πεφίληκε	πεφιλήκοιμι	πεφιλήκω	πεφιληκέναι	πεφιληκώς.
Pl. p.	ἐπεφιλήκειν					
Ind. 2.	ἔφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλών.
Fut. 2.	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν.
Præs.	χρυσόω -ῶ	χρύσοε -ου	χρυσόοιμι -οῖμι	χρυσόω -ῶ	χρυσόειν -οῦν	χρυσόων -ῶν.
Imp.	ἐχρύσοον -ουν					
Fut. 1.	χρυσώσω		χρυσώσοιμι		χρυσώσειν	χρυσώσων.
Ind. 1.	ἐχρύσωσα	χρύσωσον	χρυσώσαιμι	χρυσώσω	χρυσῶσαι	χρυσώσας.
Perf.	κεχρύσωκα	κεχρύσωκε	κεχρυσώκοιμι	κεχρυσώκω	κεχρυσωκέναι	κεχρυσωκώς.
Pl. p.	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum

Per omnes Voces eadem est, quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit Vocalem longam ante -σω: ut, τιμάω, τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba, quæ habent ε vel ι, item λ, vel ρ purum, ante -άω, formant Futurum in -άσω, & Perfectum in -ακα: ut, ἐάω, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω *laboro*, γελάω *rideo*, ἐράω *amo*. His adde, δικάω *judico*, διφάω *quæro*, δράω *facio*, θλάω *tundo*, κλάω *frango*, μάω, & μαιμάω *vehementer-cupio*, νάω *fluo*, πάω *possideo*, σπάω *vello*, ταλάω *suffero*, φθάω *pervenio*, φλάω *tundo*, ἀκροάομαι *audio*, ἀγοράομαι *concionor* ἀγοράσομαι. Item quæ faciunt Verba in -αννύω, vel -άσκω: ut, πετάω πεταννύω *expando*, δράω διδράσκω *fugio*, &c.

Paucula

Paucula habent -άσω, & -ήσω, &c. præcipuè apud *Poëtas* : ut, ἀλοάω *trituro*, ἀνιάω *contristor*, ἀφάω *contrecto*, ἱλάω *propitius-sum*, κνάω *scalpo*, κρεμάω *suspendo*, μυκάω *mugio*, πελάω *propinquo*, πεινάω *esurio*, πειράω *tento*, περάω *transeo*. ἀράομαι *imprecor*, μοιράομαι *sortior*.

Nonnunquam ex Perfecto tollitur κ, & penultima corripitur : ut, γέγηκα, γέγαα, ex inusitato γάω *nascor*; ἕστηκα, ἕσταα : unde Participia magis usitata, γεγαώς, γεγώς· ἑσταώς, ἑστώς, &c.

In Conjugatione secunda

Quædam formant Futurum in -έσω, & Perfectum in -εκα· ut, αἰδέω *erubescere-facio*, αἰσχέω *dedecoro*, ἀλέω *molo*, ἀρκέω *sufficio*, ἐμέω *vomo*, ἕω *induo*, ζέω *ferveo*, κέω *cubo*, νεικέω *rixor*, ξέω *rado*, ὀλέω *perdo*, τελέω *perficio*, τρέω *tremo*. Item quæ faciunt Verba in -εννύω, vel -έσκω· ut inusitata ἀμφιέω, ἀμφιεννύω *induo*; ἀρέω, ἀρέσκω *placeo*.

Nonnulla habent -έσω, -εκα, & ήσω, -ηκα, præcipue apud *Poëtas* : ut, αἰνέω *laudo*, βινέω *pedo*, κηδέω *curam-gero*, κορέω *satio* κοτέω *irascor*, ποθέω *desidero*, στερέω *privo*, φορέω *gesto*. Sed γαμέω γαμέσω *uxorem-duco*, γαμήσω *uxorem-do* : πονέω, πονήσω *laboro*, cùm ad animum refertur; πονέσω cùm ad corpus : αἰδέομαι *veneror*, ἀκέομαι *sano*, & inusitata ὀζέω *oleo*, σβέω *extinguo*, ἀχθέομαι *gravor*, μαχέομαι *pugno*, quod tamen format Perfectum tantùm μεμάχημαι.

Δέω *ligo* facit δήσω, δέδεκα : καλέω *voco*, καλέσω, κέκληκα.

Dissyllaba quædam in -εω formant Futurum in -εύσω, Perfectum in -ευκα· ut, θέω *curro*, νέω *nato*, πνέω *spiro*, πλέω *navigo*, ῥέω *fluo*, χέω *fundo*.

In Conjugatione tertia

Quædam formant Futurum & Perfectum per ο· ut, ἀρόω, ἀρόσω, ἤροκα. ὀννόω *quatio*, ὀμόω *juro*, ὀνόω *vitupero*. Sed βόω *pasco*, βόσω & βώσω.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjectâ Vocali ante -ον· ut, ἐτίμαον ἔτιμον, ἐφίλεον ἔφιλον. Reperitur tantùm in Verbis, quæ post contractionem, desinunt in -ω impurum, præcipuè secundæ Conjugationis, & quorum Præsens vix est in usu : ut, ἁμαρτέω *pecco* ἥμαρτον, βλαστέω *germino*, εὑρέω *invenio*, ὀλισθέω *cado*, σπέω *sequor*, σχέω *habeo*, τυχέω *nanciscor*; λη-κέω *sono*, ἔλακον· αἰσθέομαι *sentio*, ᾐσθόμην· ὀλέομαι *perdo*, ὠλόμην. Apud *Poëtas*, μυκάω *mugio* ἔμυκον, δουπέω *sono*.

Futurum secundum primæ & secundæ Conjugationis, si quod fuerit, idem est cum Præsenti contracto : ut, φιλῶ, τιμῶ, &c. Legitur ἐκχεῶ *effundam* Act. ii. 17.

Vox Paf-

Indica-

Singulariter | Du-

Præf.	1. τιμάομαι -ῶ 2. φιλέομαι -ῦ 3. χρυσόομαι -ῦ } μαι	-άη -ᾷ -έη -ῇ -όη -οῖ	-άε -ᾶ -έε -εῖ -όε -ῦ } ται		-αό -ώ -εό -ῦ -οό -ῦ } μεθον.
Imperf.	1. ἐτιμαό -ώ 2. ἐφιλεό -ῦ 3. ἐχρυσοό -ῦ } μην	-άου -ῶ -έου -ῦ -όου -ῦ	-άε -ᾶ -έε -εῖ -όε -ῦ } το		-αό -ώ -εό -ῦ -οό -ῦ } μεθον.

Imperati-

Singulariter | Du-

Præf. & Imperf.	1. τιμάου -ῶ 2. φιλέου -ῦ 3. χρυσόου -ῦ	-αέ -ά -εέ -εί -οέ -ού } σθω	-άε -ᾶ -έε -εῖ -όε -ῦ } σθον.

Optati-

Singulariter | Du-

Præf. & Imp.	1. τιμαοί -ῷ 2. φιλεοί -οῖ 3. χρυσοοί -οῖ } μην	-άοι -ῷ -έοι -οῖ -όοι -οῖ } ο	-άοι -ῷ -έοι -οῖ -όοι -οῖ } το	-οοί -ῴ -εοί -οί -οοί -οί } μεθον.
Perf.	1. τετιμήμην 2. πεφιλήμην 3. κεχρυσώμην	-ῇο -ῇο -ῷο	-ῇτο -ῇτο -ῷτο	-ήμεθον. -ήμεθον. -ῴμεθον.

Subjun-

Singulariter | Du-

Præf. & Imp.	1. τιμάω -ῶ 2. φιλέω -ῶ 3. χρυσόω -ῶ } μαι	-άη -ᾷ -έη -ῇ -όη -οῖ	-άη -ᾶ -έη -ῇ -όη -ῶ } ται	-αώ -ώ -εώ -ώ -οώ -ώ } μεθον.
Perf.	1. τετιμῶμαι 2. πεφιλῶμαι 3. κεχρυσῶμαι	} -ῇ | -ῇται | -ῷ | -ῷται		} { -ώμεθον. | | -ώμεθον.

Infi-

Præf. & Imperf. τιμάεσθαι -ᾶσθαι· φιλέ-

Parti-

Præf. & Imperf.	1. τιμαόμενος -ώ 2. φιλεόμενος -ῦ 3. χρυσοόμενος -ῦ	} μενος,

-siva.

-tivus.

---aliter

-άε -ᾶ, -έε -εῖ, -όε -οῦ } σθον | —σθον

-άε -ᾶ, -έε -εῖ, -όε -οῦ } σθον | -αέ -ά, -εέ -εί, -οέ -ού } σθην

Pluraliter

-αό -ώ, -εό -ού, -οό -ού } μεθα | -άε -ᾶ, -έε -εῖ, -όε -οῦ } σθε | -άο -ῶ, -έο -οῦ, -όο -οῦ } νθ.

-αό -ώ, -εό -ού, -οό -ού } μεθα | -άε -ᾶ, -έε -εῖ, -όε -οῦ } σθε | -άο -ῶ, -έο -οῦ, -όο -οῦ } ντο.

-vus.

—aliter

—αέ -ά, —εέ -εί, —οέ -ού } σθων

Pluraliter

—άε -ᾶ, —έε -εῖ, —όε -οῦ } σθε | —αέ -ά, —εέ -εί, —οέ -ού } σθωσαν.

-vus.

—aliter

-άοι -ῷ, -έοι -οῖ, -όοι -οῖ } σθον | -αοί -ῴ, -εοί -οί, -οοί -οί } σθην

—ῇσθον | —ῄσθην

—ῇσθον | —ῄσθην

—ῷσθον | —ῴσθην

Pluraliter

-αοί -ῴ, -εοί -οί, -οοί -οί } μεθα | -άοι -ῷ, -έοι -οῖ, -όοι -οῖ } σθε | -άοι -ῷ, -έοι -οῖ, -όοι -οῖ } ντο

-ῄμεθα | -ῇσθε | -ῇντο.

-ῄμεθα | -ῇσθε | -ῇντο.

-ῴμεθα | -ῷσθε | -ῷντο.

-ctivus.

—aliter

-άη -ᾶ, -έη -ῆ, -όη -ῶ } σθον | ι -σθον

-ῆσθον | -ῆσθον

-ῶσθον | -ῶσθον

Pluraliter

-αώ -ώ, -εώ -ώ, -οώ -ώ } μεθα | -άη -ᾶ, -έη -ῆ, -όη -ῶ } σθε | -άω -ῶ, -έω -ῶ, -όω -ῶ } νθ.

-ώμεθα | -ῆσθε | -ῶνται.

-ώμεθα | -ῶσθε | -ῶνται.

-nitivus.

εσθαι -εῖσθαι· χρυσόεσθαι -οῦσθαι.

-cipium.

-μένη, -μενον, &c.

Vox

Vox Paſſiva.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τιμάομαι -ῶμαι	-μάου -ῶ	-οίμην -ῷ-	-άωμαι -ῶ-	-άεσθαι -ᾶσθαι	-αόμενος,
Imp.	ἐτιμαόμην -ώμην		(μην	(μαι		(-ώμενος.
Perf.	τετίμημαι	τίμησο	τετιμήμην	τετιμῶμαι	-τιμῆσθαι	-μημένος.
Pl. p.	ἐτετιμήμην					
P.p. F.	τετιμήσομαι		-τιμησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμενος.
Ind. 1.	ἐτιμήθην	-μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	τιμηθῆναι	τιμηθείς.
Fut. 1.	τιμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	-θησόμενος.
Ind. 2.	ἐτίμην	τίμηθι	τιμείην	τιμῶ	τιμῆναι	τιμείς.
Fut. 2.	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-σόμενος.

Præſ.	φιλέομαι -οῦμαι	-λέου -οῦ	-οίμην -οί-	-έωμαι -ῶ-	-έεσθαι -εῖσθαι	-εόμενος
Imp.	ἐφιλεόμην -ούμην		(μην	(μαι		(-ούμενος.
Perf.	πεφίλημαι	φίλησο	πεφιλήμην	πεφιλῶμαι	πεφιλῆσθαι	-λημένος.
Pl. p.	ἐπεφιλήμην					
P.p.F.	πεφιλήσομαι		-φιλησοίμην		-λήσεσθαι	-σόμενος.
Ind. 1.	ἐφιλήθην	-λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	φιληθῆναι	φιληθείς.
Fut. 1.	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		-θήσεσθαι	-θησόμενος
Ind. 2.	ἐφίλην	φίληθι	~~φιλοίην~~	φιλῶ	φιλῆναι	φιλείς.
Fut. 2.	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	-σόμενος.

Præſ.	χρυσόομαι -οῦμαι	-σόου -οῦ	οίμην -οί-	-σόωμαι	-όεσθαι -οῦ-	-οόμενος
Imp.	ἐχρυσοόμην -ούμην		(μην	(-ῶμαι	(σθαι	(-ούμενος.
Perf.	κεχρύσωμαι	-σωσο	κεχρυσώ-	κεχρυσῶ—	-σῶσθαι	-σωμένος.
Pl. p.	ἐκεχρυσώμην		(-μην	(μαι		
P.p.F.	κεχρυσώσομαι		-σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμενος.
Ind. 1.	ἐχρυσώθην	-σώθητι	-σωθείην	σωθῶ	-σωθῆναι	-σωθείς.
Fut. 1.	χρυσωθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	-θησόμενος.

Vox

Vox Media.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τιμάομαι -ῶμαι	-μάου -ῶ	-οίμην -ῴμην	-άωμαι -ῶμαι	-άεσθαι -ᾶσθαι	—αόμενος (-ώμενος.
Imp.	ἐτιμαόμην -όμην					
Fut. 1.	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-μησόμενος.
Ind 1.	ἐτιμησάμην	-μησαι	τιμησαίμην	τιμήσωμαι	τιμήσασθαι	-μησάμενος.
Perf.	τέτιμα	τέτιμε	τετίμοιμι	τετίμω	τετιμέναι	τετιμώς.
Pl. p.	ἐτετίμην					
Ind. 2.	ἐτιμόμην	τιμοῦ	τιμοίμην	τίμωμαι	τιμέσθαι	-μόμενος.
Fut. 2.	τιμοῦμαι		τιμοίμην		τιμεῖσθαι	-μούμενος.

Præſ.	φιλέομαι -οῦμαι	-λέου -οῦ	-οίμην -οίμην	-έωμαι -ῶμαι	-έεσθαι -εῖσθαι	—όμενος (-ούμενος.
Imp.	ἐφιλεόμην-ούμην					
Fut. 1.	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	-λησόμενος.
Ind. 1.	ἐφιλησάμην	-λησαι	φιλησαίμην	φιλήσωμαι	φιλήσασθαι	-λησάμενος.
Perf.	πέφιλα	πέφιλε	πεφίλοιμι	πεφίλω	πεφιλέναι	πεφιλώς.
Pl. p.	ἐπεφίλειν					
Ind. 2.	ἐφιλόμην	φιλοῦ	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος.
Fut. 2.	φιλοῦμαι		φιλοίμην		φιλεῖσθαι	φιλούμενος.

Præſ.	χρυσόομαι-οῦμαι	-σόου -οῦ	-οίμην -οίμην	σόωμαι -ῶμαι	-όεσθαι-οῦσθαι	--οόμενος (-ούμενος.
Imp.	ἐχρυσοόμην					
Fut. 1.	χρυσώσομαι		-σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμενος.
Ind. 1.	ἐχρυσωσάμην	-σωσαι	-σωσαίμην	-σώσωμαι	-σώσασθαι	σάμενος.

Paucula primæ & ſecundæ Conjugationis contracta in ῶ impurum habent Perfectum Medium, apud Oratores tamen vix inveniendum: ut, τιμάω, μυκάω, νικάω *vinco*, φιλέω, δουπέω, φυζέω *fugio*.

Verba

Verba in -μι

* Verba etiam in -ύω parturiunt alia in -υμι, de quibus posthàc.
* Interdum ε: ut, τίθνημι, πίτλημι, &c.

Profluunt præcipuè à Verbis * contractis, quæ vix sunt in usu; { 1°, mutando Vocalem { ultimam -ω in -μι. penultimam { α & ε in η. ο in ω. 2°, præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex { propria, cùm repetitur prima Consonans Thematis cum ι*: ut, δόω, δίδωμι, do. impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit, cùm Verbum incipiat à { ς, vel duabus Mutis: ut, ςάω, ἵςημι, statuo; πτάω, ἵπτημι, volo. Vocali: ut, ἕω, ἵημι, mitto.

Post reduplicationem quandoque litera interponitur: ut, πίμπλημι impleo, πίμπρημι uro.

Quædam sunt sine reduplicatione: ut, φημὶ dico, σβῆμι extinguo, ἅλωμι capio, &c.

Characteristicæ trium Conjugationum

Primæ η ex α, Secundæ η ex ε, Tertiæ ω ex ο } ante -μι ut, { ἵςημι ex ςάω statuo. τίθημι ex θέω pono. δίδωμι ex δόω do.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Indefinitum secundum: reliqua Tempora sequuntur formam & regulas Barytonorum, à quibus dimanant.

In nonnullis tamen Temporibus variantur mediæ literæ irregulariter. Ea enim est imperfectio Verborum omnium in -μι, ut nè unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectissima sunt tria jam suprà dicta, & ἵημι mitto.

Vox Activa.

Indicativus

* τιθεῖσι apud Poëtas legitur; sed pro eo τιθέασι apud Oratores.

		Singul.	Dual.		Plural.
Præs.	1.	ἵςημι, -ης, -ησι	-α	-τον -τον	-α -μεν -τε -ᾶσι.
	2.	τίθημι, -ης, -ησι	-ε		-ε *-εῖσι.
	3.	δίδωμι, -ως, -ωσι	-ο		-ο -ῦσι.
Imp.	1.	ἵςην, -ης, -η	-α τον	-ά την	-α -μεν -τε -σαν.
	2.	ἐτίθην, -ης, -η	-ε	-έ	-ε
	3.	ἐδίδων, -ως, -ω	-ο	-ό	-ο
Ind. 2.	1.	ἔςην, -ης, -η	-ητον	-ήτην	-ημεν -ητε -ησαν.
	2.	ἔθην, -ης, -η	-ετον	-έτην	-εμεν -ετε -εσαν.
	3.	ἔδων, -ως, -ω	-οτον	-ότην	-ομεν -οτε -οσαν.

Imperativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs.	1. ἵσαθι, -ά; 2. τίθετι, -έ; 3. δίδοθι, -ό } τω	τον | -ά, -έ, -ό } των	τε | -ά, -έ, -ό } τωσαν.

Ind. 2. 1, στῆθι, στήτω, &c. 2, θὲς, θέτω, &c. 3, δὸς, δότω, &c.

Optativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs.	1. ἱσαίην; 2. τιθείην; 3. διδοίην } -ης, -η	-τον, -ήτην	-ημεν, -ητε, -ησαν & { -αῖ, -εῖ, -οῖ } εν.

Ind. 2. 1, σταίην, σταίης, &c. 2, θείην, θείης, &c. 3, δοίην, δοίης, &c.

Subjunctivus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs.	1. ἱσῶ, -ᾷς, -ᾷ; 2. τιθῶ, -ῇς, -ῇ; 3. διδῶ, -ῷς, -ῷ	-ᾶ, -ῆ, -ῶ } τον, -τον	-ῶμεν, -ᾶ, -ῆ, -ῶ } τε, -ῶσι.

Ind. 2. 1, στῶ, στῇς, &c. 2, θῶ θῇς, &c. 3, δῶ, δῷς, &c.

Infinitivus.

Præs. 1, ἱσάναι· 2, τιθέναι· 3, διδόναι. Ind. 2. 1, στῆναι· 2, θεῖναι· 3, δοῦναι.

Participium.

Præs.	1. ἱσὰς, ἱσᾶσα, ἱσὰν 2. τιθεὶς, τιθεῖσα, τιθὲν 3. διδοὺς, διδοῦσα, διδὸν	Gen.	ἱσάντος, ἱσάσης, ἱσάντος. τιθέντος, τιθείσης, τιθέντος. διδόντος, διδούσης, διδόντος.
Ind. 2.	1. στὰς, στᾶσα, στάν. 2. θεὶς, θεῖσα, θέν. 3. δοὺς, δοῦσα, δόν.	Gen.	στάντος, στάσης, στάντος. θέντος, θείσης, θέντος. δόντος, δούσης, δόντος.

Conjugatio per Modos & Tempora.

		Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
1.	Præs.	ἵστημι	ἵσαθι	ἱσαίην	ἱσῶ	ἱσάναι	ἱσάς.
	Imp.	ἵστην					
	Ind. 2.	ἔστην	στῆθι	σταίην	στῶ	στῆναι	στάς.
	Fut. 1.	στήσω		στήσοιμι		στήσειν	στήσων.
	Ind. 1.	ἔστησα	στῆσον	στήσαιμι	στήσω	στῆσαι	στήσας.
	Perf.	ἕστηκα	ἕστηκε	ἑστήκοιμι	ἑστήκω	ἑστηκέναι	ἑστηκώς.
	Pl. P.	ἑστήκειν					

		Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
2.	Præs.	τίθημι	τίθετι	τιθείην	τιθῶ	τιθέναι	τιθείς.
	Imp.	ἐτίθην					
	Ind 2.	ἔθην	θές	θείην	θῶ	θεῖναι	θείς.
	Fut. 1.	θήσω		θήσοιμι	θήσω	θήσειν	θήσων.
	Ind. 1.	ἔθηκα					
	Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικώς.
	Pl. P.	ἐτεθείκειν					
3.	Præs.	δίδωμι	δίδοθι	διδοίην	διδῶ	διδόναι	διδούς.
	Imp.	ἐδίδων					
	Ind. 2.	ἔδων	δός	δοίην	δῶ	δοῦναι	δούς.
	Fut. 1.	δώσω		δώσοιμι	δώσω	δώσειν	δώσων.
	Ind. 1.	ἔδωκα					
	Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκώς.
	Pl. P.	ἐδεδώκειν					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à Præsenti, mutando -μι in -ν, & præponendo Augmentum, si Verbum incipiat à Consonante : ut, τίθημι ἐτίθην· sed ἵστημι ἵστην.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu : legitur tamen tertia Singularis ἵστη, & ἐτίθη. Numerus Singularis & tertia Pluralis aliunde formantur, quasi ex Contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω· ut,

1. ἵστων, -ας, -α, | -ων. 2. ἐτίθουν, -εις, -ει, | -ουν. 3. ἐδίδουν, -ους, -ου, | -ουν.

Similiter secunda Singularis Imperativi : ut, ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo Reduplicationem : ut, ἐτίθην, ἔθην· ἵην, ἧν. Ante Consonam verò Reduplicatio impropria ι in ε vertitur : ut, ἵστην, ἔστην.

Si Verbum careat Reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefinitum secundum : ut, φημί, ἔφην.

Penultima Indefiniti secundi longa est in Duali & Plurali : corripitur verò in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι *mitto*.

Indefinitum secundum in secunda Conjugatione Imperativum finit in -ες· ut, θές. Reliqua formant Imperativum more Indefiniti secundi Passivi Barytoni : ut, ἔστην στῆθι, ἔγνων γνῶθι· unicum hoc ἔδων facit δός. Similiter formant Infinitivum : ut, στῆναι, γνῶναι· at θεῖναι & δοῦναι irregularia sunt.

Cætera

Cætera Tempora Verbum in -μι accipit à Themate suo Barytono secundùm Analogiam: ut, ἵστημι, στήσω, ἕστηκα, à στά[ω], &c.

Futurum primum

Θήσω, δώσω, leguntur in Subjunctivo: προσθήσωσι apud *Isocr. Areopag.* δώσω apud *Theocr. Idyl.* 28. *Ioan.* xvii. 2.

Poëtæ retinent Reduplicationem in Futuro: ut, διδώσω, *Od.* ν', & ω'. ver. 313.

Indefinitum primum

*Ἔθηκα & ἔδωκα non * servant Characteristicam Futuri, nec ultra Indicativum leguntur: θήσωμαι tamen apud *Apollinarium* in *Psal.* lxxxviii. 50. θῆσαι apud *Nazianzenum* in *Poëm.* 61. in *Nemes.* ver. 295. * Pag. 43.

Perfectum

* Ἕστηκα (& ἕστην) *steti*, non retinent significationem Præsentis. Pro ἕστηκα *Iönes* ponunt ἕσταα, unde Infinitivus, ἑστάεναι, *Atticè* ἑστάναι. Participium ἑσταώς ἑστώς usurpatur à *Poëtis* ἑστηώς. Τέθεικα pro τέθηκα *Bœoticé*. Τέθηκα verò apud *Poëtas*, Theocr. *Idyl.* 15. ver. 37. & *Idyl.* 27. ver. 50.

* Ἕστακα *alicubi legitur pro* ἕστηκα.

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.			Dual.				Plural.			
Præs.	1. ἵσταμαι			-ά		-α		-ά		α	
	2. τίθεμαι	σαι vel -η, -ται		-έ	μεθον	-ε	σθον-σθον	-έ	μεθα	ε	σθε, -νται.
	3. δίδομαι,	-σαι,	-ται	-ό		-ο		-ό		ο	

	Singul.												
Imp.	1. ἱστάμην	-ω,		-ά		α		ά		-ά		-α	
	2. ἐτιθέμην-σο vel -ου,		το	-έ	μεθον	ε	σθον	έ	σθην	-έ	μεθα	-ε	σθε, -ντο.
	3. ἐδιδόμην	ου,		-ό		ο		ό		-ό		-ό	

Imperativus.

	Singul.				Dual.				Plural.			
Præs.	1. ἵστασο	vel -ω,	-ά		-ά		-ά		-α		-ά	
	2. τίθεσο	vel -ου,	-έ	σθω	-έ	σθον	-έ	σθων	-ε	σθε	-έ	σθωσαν.
	3. δίδοσο		-ό		-ό		-ό		-ο		-ό	

Optativus.

	Singul.				Dual.				Plural.			
Præs.	1. ἱσταίμην	-αῖ		-αί		-αῖ		-αί		αί		αῖ	
	2. τιθείμην	-εῖ	ο, -το	-εί	μεθον	-εῖ	σθον	-εί	σθην	εί	μεθα	εῖ	σθε, -ντο.
	3. διδοίμην	-οῖ		-οί		-οῖ		-οί		οί		οῖ	
Perf.	1. ἑσταίμην	-αῖ		-αί		-αῖ		-αί		-αί		-αῖ	
	2. τεθείμην	-εῖ	ο, -το	-εί	μεθον	-εῖ	σθον	-εί	σθην	-εί	μεθα	-εῖ	σθε, -ντο.
	3. δεδοίμην	-οῖ		-οί		-οῖ		-οί		-οί		-οῖ	

Subjunctivus.

			Singul.		Dual.			Plural.	
Præs.	1. ἱστῶ 2. τιθῶ 3. διδῶ	μαι	-ᾶ, -ᾶ -ῇ, -ῇ -ῷ, -ῶ	ται	-ώμεθον	-ᾶ -ῆ -ῶ	-σθον, -σθον	-ώμεθα	-ᾶ -ῆ -ῶ	σθε, -ῶνται.
Perf.	1. ἑστῶ 2. τεθῶ 3. δεδῶ	μαι	-ᾷ, -ᾶ -ῇ, -ῆ -ῷ, -ῶ	ται	-ώμεθον	-ᾶ -ῆ -ῶ	σθον, -σθον	-ώμεθα	-ᾶ -ῆ -ῶ	σθε, -ῶνται.

Infinitivus.

1. ἵστασθαι.
2. τίθεσθαι.
3. δίδοσθαι.

Participium.

Præs. N. { 1. ἱστάμενος, 2. τιθέμενος, 3. διδόμενος } -η, -ον. G. -ου, -ης, -ου, &c.

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος.
Imp.	ἱστάμην					
Perf.	ἕσταμαι	ἕστασο	ἑσταίμην	ἑστῶμαι	ἑστάσθαι	ἑσταμένος.
Pl. P.	ἑστάμην					
P.p.F.	ἑστάσομαι		ἑστασοίμην		ἑστάσεσθαι	ἑστασόμενος.
Fut. 1.	σταθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος.
Ind. 1.	ἐστάθην	στάθητι	σταθείην	σταθῶ	σταθῆναι	σταθείς.
Præs.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος.
Imp.	ἐτιθέμην					
Perf.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι	τεθειμένος.
Pl. P.	ἐτεθείμην					
P.p.F.	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι	τεθεισόμενος.
Fut. 1.	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι	τεθησόμενος.
Ind. 1.	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι	τεθείς.
Præs.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος.
Imp.	ἐδιδόμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι	δεδομένος.
Pl. P.	ἐδεδόμην					
P.p.F.	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι	δεδοσόμενος.
Fut. 1.	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι	δοθησόμενος.
Ind. 1.	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι	δοθείς.

For-

Formatio Temporum.

Præsens

Formatur à Præsenti Activo, mutando *-μι* in *-μαι*, & penultimam longam in suam brevem: ut, ἵστημι, ἵσταμαι· τίθημι, τίθεμαι· δίδωμι, δίδομαι. Excipe ἄημαι ab ἄημι *flo*, δίζημαι *quæro*, ὄνημαι & ὄναμαι *juvor*: item ἀκάχημαι *tristitiâ-afficior*, ἀλάλημαι *vagor*, ἀλαλύκτημαι *insanio*, ἀποκτάμαι *interficior*.

Reliqua Tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, præter τέθειμαι *Bœoticum*; quod tamen corripitur in Indefinito primo, ἐτέθην.

Vox Media.

Indicativus.

Singul. — Indef. 2. { 1. ἐστά, 2. ἐθέ, 3. ἐδό } μην | -α, -ε, -ο } -σο, -το
Dual. — -ά, -έ, -ό } -μεθον | -α, -ε, -ο } -σθον | -ά, -έ, -ό } -σθην
Plural. — -ά, -έ, -ό } -μεθα | -α, -ε, -ο } -σθε, -ντο.

Imperativus.

Singul. — Indef. 2. { 1. στάσο ——, 2. θέσο vel θοῦ, 3. δόσο, vel δοῦ } -ά, -έ, -ό } -σθω
Dual. — -ά, -έ, -ό } -σθον, -σθων
Plural. — -ά, -έ, -ό } -σθε, -σθωσαν.

Optativus.

Singul. — *Indef. 2. { 1. σταί, 2. *θεί, 3. δοί } -μην | -αῖ, -εῖ, -οῖ } -ο, -το
Dual. — -αί, -εί, -οί } -μεθον | -αῖ, -εῖ, -οῖ } -σθον | -αί, -εί, -οί } -σθην
Plural. — -αί, -εί, -οί } -μεθα | -αῖ, -εῖ, -οῖ } -σθε, -ντο.

*& θοίμην, θοῖο, &c.

Subjunctivus.

Singul. — Indef. 2. { 1. στῶ, 2. θῶ, 3. δῶ } -μαι | -ᾷ, -ῇ, -ῷ | -ᾶ, -ῆ, -ῶ } -ται
Dual. — -ώμεθον | -ᾶ, -ῆ, -ῶ } -σθον, -σθον
Plural. — -ώμεθα | -ᾶ, -ῆ, -ῶ } -σθε, -ῶνται.

Infin. — Indef. 2. { 1. στάσθαι. 2. θέσθαι. 3. δόσθαι.

Particip. — Indef. 2. N. { στά, θέ, δό } μενος, -η, -ον. G. -ου, -ης, -ου, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος.
Imp.	ἱστάμην					
Ind.2.	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος.
Fut.1.	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος.
Ind.1.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος.
Præf.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος.
Imp.	ἐτιθέμην					
Ind.2.	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος.
Fut.1.	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος.
Ind.1.	ἐθηκάμην					
Præf.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος.
Imp.	ἐδιδόμην					
Ind.2.	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος.
Fut.1.	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος.
Ind.1.	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, quemadmodum in Voce Activa: ut, ἐτιθέμην, ἐθέμην. Indefinitum secundum primæ Conjugationis vix occurrit.

Indefinitum primum.

Ἐθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicativum vix reperiuntur. Θήσαιντο apud *Pindarum Nem*.Od.5. καταθηκάμενος, *Olymp*.Od.6.

Vix aliud Verbum tertiæ Conjugationis præter δίδωμι reperitur in Voce Media.

Deponens

In omni Conjugatione, tum Contractorum, tum Verborum in -μι, conjugatur per Modos in Præsenti ad formam propriæ Conjugationis, per cætera more Barytonorum *(pag.53.)* Deponens verò primæ in -μι format Optativum: ut, πριαίμην, πρίαιο, non πριαῖο, *&c.* Subjunctivum: ut, πρίωμαι, non πριῶμαι, *&c.*

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione,

Quæ peculiarem sibi formationem vendicant à communi distinctam: ea sunt Verba in -υμι, & in -σκω.

Verba in -υμι

Quartam vulgò Conjugationem constituunt Verborum in -μι: quam tamen à cæteris discriminare satius visum est: quia

Non formant Præsens à Verbo Circumflexo, non præponunt Reduplicationem,

plicationem, non habent Indefinitum secundum Activum, non Modum Optativum, aut Subjunctivum, non Vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia Hyperdissyllaba, non deducunt Tempora à Themate, ex quo fiunt; nec ad formam certæ unius Conjugationis, sed, pro dispari illorum varietate, sequuntur formas trium Circumflexorum, & penè omnium Barytonorum: ità ut verè & inprimis *Heteroclita* dici possint.

Fiunt à Verbis plerumque usitatis in -ύω, vertendo solùm -ω in -μι· ut, ζευγνύω, ζεύγνυμι. Characteristica est υ ante -μι.

Vox Activa.

Indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs.	ζεύγνυμι, -υς, -υσι	-υτον, -υτον	-υμεν, -υτε, -ῦσι.
Imperf.	ἐζεύγνυν, -υς, -υ	-υτον, -ύτην	-υμεν, -υτε, -υσαν.

Imperativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs.	ζεύγνυθι, -ύτω	-υτον, -ύτων	-υτε, -ύτωσαν.

Infinitivus. Particip. (-ῦντος.

Præs. ζευγνῦναι. | N. ζευγνὺς, -ῦσα, ύν. G. -ύντος, -ύσης,

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνὺς
Imper.	ἐζεύγνυν			

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs.	ζεύγνυμαι, -υσαι, -υται	-ύμεθον, -σθον, -σθον	-ύμεθα, -σθε, -υνται
Imp.	ἐζευγνύμην, -υσο -υτο	-ύμεθον, -σθον, -ύσθην	-ύμεθα, -σθε, -υντο.

Imperativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præs.	ζεύγνυσο, -ύσθω	-υσθον, -ύσθων	-υσθε, -ύσθωσαν.

Infinit. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, -μένη, -μενον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος
Imperf.	ἐζευγνύμην			

Formatio Temporum.

Diſſyllabum in -υμι formatur uti & aliud Verbum in -μι· ut, δῦμι, ἔδυν· Fut. 1. δύσω, &c. à primitivo Themate δύω.

Hyperdiſſyllabum verò accipit Tempora ab inuſitato Themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo -μι in -ω, & abjiciendo -νυ, vel -ννυ· ut, ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω· unde Fut. 1. ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω, &c.

Verba in -σκω

Magnam habent convenientiam cum Verbis in -μι, Numero, Origine, Formatione.

Quatuor ſunt genera eorum, pro numero Thematum, à quibus manant.

Oriuntur à tribus Circumflexis, & Verbis in -ύω, (σκ poſito ante -ω·) ut, γηράσκω à γηράω *ſeneſco*, ἀρέσκω ab ἀρέω *placeo*, βόσκω à βόω *paſco*, μεθύσκω à μεθύω *ebrium-reddo*.

Multa præponunt Reduplicationem: ut, διδράσκω à δράω *fugio*. Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur: ut, θνήσκω à θνάω *morior*, ἀλδήσκω ab ἀλδέω *augeo*: ο ſæpiſſimè in ω· ut, βρώσκω à βρόω *comedo*. In ſequentibus ι pro ε ſumitur: ut, ἁρίσκω ab ἁρέω *invenio*, ἀμφίσκω pro ἀμφιέσκω *induo*, γαμίσκω *jungo-matrimonio*, κυίσκω *in-utero-geſto*, μολίσκω *venio*, οἰδίσκω *tumefacio*, ὀνίσκω *juvo*, ὀφλίσκω *mulctor*, στερίσκω *privo*: rariùs ι pro ο· ut, ἁλίσκω ab ἁλόω *capio*, ἀμβλίσκω ab ἀμβλόω *abortivum-pario*.

Formant Tempora ex Themate primitivo:
Futurum & Præteritum per -σω & -κα (σκ Præſentis diviſo:) ut, γηράσκω, -άσω, -ακα· ἁρίσκω, -ήσω, -ηκα· ἁλίσκω, —ώσω, &c. Reduplicationem plerumque abjiciunt: ut, γιγνώσκω *cognoſco*, γνώσω. Διδάσκω autem facit διδάξω (σ & κ quaſi tranſpoſitis:) ſic, ἀλύσκω, & θνήσκω.

Indefinitum ſecundum Verbi ex -όω deducti, ſi quod fuerit, formatur more tertiæ Conjugationis in -μι· ut, ἁλίσκω, ἥλων· βρώσκω, ἔβρων· γιγνώσκω, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus ſequuntur analogiam ſui Thematis. Ad hanc formam perfectè conjugantur γηράσκω, διδάσκω, διδράσκω, πιπράσκω, ἁρίσκω, στερίσκω, βρώσκω, γιγνώσκω, βώσκω, ἀλύσκω, μεθύσκω, ἱλάσκομαι. Hete-

Heteroclita Redundantia.

In Præsenti.

Innumera penè sunt Verba ejusdem Originis, & diversæ Terminationis: Parisyllaba verò frequentiora sunt hæc;

1°, Barytona
- in -ζω, & -νω· ut, *κραυγάζω κραυγάνω clamo.*
- in -ίω, vel -ύω, &
  - -ζω· ut, *κονίω κονίζω pulvere-(impleo. κνύω κνύζω rodo.*
  - -νω· ut, *φθίω φθίνω corrumpo. ἀρτύω ἀρτυνω apparo.*

cum pluribus aliis.

2°, Circumflexa: ut,
- Ξυράω, -έω *rado*, &c.
- Κνισσάω, -όω *nidore-inficio*, &c.
- Πιλέω, -όω *constipo*, &c.
- Κεντάω, -έω, -όω *stimulo*, &c.

3°, Barytona, & Circumflexa

Multa in -ζω, -νω habent cognata Circumflexa: ut,
- *πειράζω, -άω tento.*
- *πολεμίζω, -έω bellum-gero.*
- *πικραίνω, -όω amarum-reddo.*
- *βαρύνω, -έω gravo.*

cum multis aliis.

4°, Barytona, vel Circumflexa, & Verba in -μι· ut, *πιμπλάνω -ημι impleo, κινέω -υμι moveo:* cum multis aliis.

Poëtæ alias efformant Terminationes, præcipuè ex Circumflexis: ut, *αἴδομαι* ex *αἰδέομαι veneror, πλώω* ex *πλέω navigo:* interponunt literas; ut, *ὀλέκω perdo* ab *ὀλέω* inusitato: vel abjiciunt; ut, *ἄγρομαι* pro *ἀγείρομαι*· & mutant Vocales; ut, *μίμνω* à *μένω maneo:* cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla Verba formant duplex Futurum.

1°, Barytona alterum minùs usitatum, more * Circumflexorum: ut, *γράφω scribo γράψω* & *γραφήσω*· *κλαίω fleo, παίω ferio, τύπτω verbero.* Sic *ἄλκω, βάλλω, βόσκω, εἴδω, εἴρω, διδάσκω, χαίρω*, &c. de quibus suis locis. *Κτείνω* facit *κτενῶ*, rariùs *κτήσω*.

* *Hanc inflexionem aliqui* Demosthenicam *esse annotant.*

2°, Circumflexa more Barytonorum: ut, *σιγέω σύξω*· *δοκέω* communiter facit *δόξω, ὠθέω ὤσω, &c.*

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim est vel
- Perfectum *τέλειον*, quod habet tria principalia Tempora suæ Vocis; de quo dictum est.
- Imperfectum *ἀτελές*, quod principali uno vel pluribus caret.

Im

Imperfecta sunt omnia irregularem habentia Characteristicam in -ξω, -ψω, -πω non præcedente σ, & -ημαι· similiter desinentia in -ήω, -ύω, -άθω, -έθω, -ύθω, -θω, -σγω, -πτω, -χω, -κλω, -θω, & -ρω impurum: pleraque in -βω, -δω, -ζω, -λω, -νω, -μι, -σκω, -ω purum Barytona.

Imperfecta vulgò dividuntur in { Defectiva, quæ mutila licèt fuerint, contenta tamen sunt suis Temporibus. / Anomala, quæ mutuantur aliunde Tempora. }

Defectiva ἐλλιπῆ

Præcipuè sunt Verba duorum Temporum δίχρονα, Barytona, & Derivativa; quæ ultra Imperfectum non formantur: nempe finita in -ήω, -ύω, -άθω, -έθω, -ύθω, -θω, -σγω, -πτω, -χω, -χθω, -δω impurum, -λω purum; Hyperdissyllaba in -αίω, -είω, pleraq; in -μι, -σκω, -νω, -ζω.

In —ήω· ut, δήω *invenio:* sed νήω *glomero* νήσω.

—ύω· ut, ἀγύω *eo:* sed ὀπύω *ineo* ὀπύσω.

—άθω· ut, ἀμυνάθω *auxilior:* -έθω· ut, τελέθω *sum:* -ύθω· ut, φθινύθω *corrumpo;* sed ex μινύθω *minuo* μεμινύθηκασι.

—θω· ut, βιβάσθω *gradior:* -σγω· ut, μίσγω *misceo:* -πτω· ut, ἔσπω *dico:* -χω· ut, ἴσχω *habeo:* -χθω· ut, ἔχθω *odio-prosequor.*

—δω impurum: ut, τένδω *rodo:* sed ἄρδω *irrigo* & μέρδω *privo,* habent Futurum primum, & Indefinitum primum.

—λω purum: ut, πέλω πέλομαι *sum.*

—αίω, & -είω, facta ex -άω, & -έω· ut, κεδαίω à κεδάω *dispergo;* τελείω à τελέω *perficio:* sed χείω *capax-sum,* Fut. χείσομαι. Desiderativa etiam in -είω ex Futuro: ut, γαμησείω *nupturio* à γαμέω -ήσω.

—μι, & -σκω, quorum Primitiva sunt usitata: ut, αἴνημι ab αἰνέω *laudo,* πωλέσκω à πωλέω *versor.* Item multa alia: ut, κίρνημι *misceo,* φάσκω *dico,* &c.

—νω· ut, μίμνω *maneo,* ἁνδάνω *placeo,* στένω *gemo,* &c. Excipe regularia κλίνω, κρίνω, τείνω, κτείνω, κάμνω, τέμνω, μένω *maneo* Anomalum, & pauca alia, de quibus posthác.

—ζω, & -ω purum Derivativa, ex se invicèm facta, ponendo vel auferendo ζ ante -ω· ut, ἀγαπάζω ab ἀγαπάω *amo,* σώω vel σόω ex σώζω *servo.* Pauca in -άζω, & -άω, diversam habent Futuri penultimam α, & η· ut, ἀτιμάζω -άσω, ἀτιμάω -ήσω *aspernor.*

—βω post ε, vel Liquidam: ut, σέβω *colo,* στίλβω *splendeo.*

—σω, & -ξω (Futuro migrante in Præsens:) ut, ἄξω *duco* ab ἄγω, βήσομαι *ascendo,* δύσω & δύσομαι *subeo,* ἵξω *venio,* οἴσω *fero,* ὄρσω *concito* & ὄρσομαι *concitor,* quæ ultra Imperativum non formantur.

Plera-

Plèraque ex Perfectis nata : ut, κεκλήγω *clamo* κέκληγα· sed κεκράγω *clamo* habet Indefinitum primum ἐκέκραξα· ἑςήκω *sto* Plusquàm Perfectum ἑςήκειν, Futurum primum ἑςήξω, & ἑςήξομαι.

Certa Singularia : ut, ἐσθίω *edo*, ἕπομαι *sequor*, πέπνυμαι *sapio* : cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla sunt unius Temporis μονόχρονα· ut, κυρέω & κύω *sum*, &c. γέμω *plenus-sum*, Part. γέμων· βέομαι, βήομαι, vel βείομαι, *eo*, *vivo*, *Poëtica* sunt, & vix leguntur nisi in Indicativo, vel Subjunctivo, & per Enallagen pro Futuro : νέομαι νεῦμαι *eo*, vel *ibo*, per omnes Modos. Infinitivi quidam *Poetici* in -ῆναι ut, φορῆναι *gestare*, &c. Sic ἀρήμεναι *precari*, &c.

Unius etiam Personæ μονοπρόσωπα. Imperativi Verborum in -μι· ut, πῖθι *bibe*, κλῦθι *audi*, Pl. κλῦτε· & κέκλυθι, κέκλυτε· δείδιθι *time*, δείδιτε· χές, φρές in Compositione; ut, προχές. ἐγκομπώσασθε *induite*, 1 Pet. v. 5. Item Participia : ut, κεχαριτωμένη, *Luc.* i. 28. & multa ejusmodi.

Alia sunt plurium Temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo Tempore extra Imperfectum leguntur. Verba desinentia in

—αίνω carent Futuro, & leguntur potissimùm in Indefinito primo: ut, διαίνω *rigo* : Ind. 1. ἐδίηνα. Sic δυςχεραίνω & χαλεπαίνω *infensus-sum*, ἰαίνω *calefacio* ἴηνα, ἰαίνομαι *calefio* ἰάνθην : sic, μαραίνω *macrescere-facio* &c. τεκταίνω *fabricor* ἐτέκτηνα, τεκταίνομαι ἐτεκτηνάμην. Minùs imperfecta sunt, μιαίνω *inquino*, μωραίνω *stultè-ago*, σημαίνω *significo*, ὑφαίνω *texto*. Perfectum unum φαίνω.

—ύνω, -ύω, -εύω, -ζω Hyperdissyllaba pleraq; carent Perfecto: ut, εὐθύνω -νῶ *dirigo*, ζευγνύω -ύσω *jungo*, κυριεύω *dominor*, ἐμπάζω *curo*. Excipe μολύνω *contamino*, κωλύω *prohibeo*, κελεύω *jubeo*, νομίζω *arbitror*, &c.

—δω purum rariùs formant Perfectum Activæ Vocis : ut, ᾄδω *cano*, ἥδω *delecto*, &c. ἔσπευκα (*pag.* 37.) à σπεύδω vix legitur.

—ημαι carent Perfecto : ut, δίζημαι *quæro*, διζήμενος, Fut. 1. διζήσομαι. Part. διζησόμενος. Sic, κίχημαι *assequor*. Quæ verò geminant duas literas, vix reperiuntur nisi in Præsenti, vel Perfecto : ut, ἀκάχημαι, ἀλαλύκτημαι, ἀλάλημαι.

Innumera denique sunt Defectiva cujuslibet Characteristicæ ; præsertim Polysyllaba, Derivativa, Composita, Poëtica, quorum defectum frequens Autorum lectio, & Formationis κακοφωνία optimè indicabit.

An-

Anomala, sive Heteroclita variantia,

Sunt Verba imperfecta, quæ Tempus unum, aut aliud, mutuò accipiunt à Verbis, quorum Thema non est in usu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum: ut, ἀνδάνω. Pauca admodùm principale aliud obtinent Tempus: vel Futurum; ut, ἔχω *habeo*: vel Perfectum; ut, ὁράω *video*: rarissima utrumque; ut, αἱρέω *capio*. Major pars etiam mutuatur Tempora ab uno alio Verbó; ut, μανθάνω· nonnulla tamen à pluribus; ut, φέρω *fero*.

Terminationes usitatiores sunt -ω purum, -μι, -σκω, -νω, -λω, -ρω, -ζω, -χω, -δω. Rariores -κω, & -γω purum, -θω, -ξω, -πω, -τω. Peculiares in -κτω, -κνω, -αύνω, -ρρω· ut, τίκτω *pario*, δάκνω *mordeo*, ἐλαύνω *abigo*, ἔρρω *pereo*, exempla singularia. Cæteræ sunt communes cum aliis Verbis.

Porrò Verba alioquin Perfecta dici possunt Anomala, propter mutationem factam in hoc vel illo Tempore per Figuram, aut Dialectum formâ regulari usitatiorem: ut, ἄγνυμι *frango*, ἐάξω, &c. aut propter adjectionem Temporis extra Analogiam; ut, βιόω *vivo*, ἐβίων, &c.

Omnia autem Anomala cujuscunque generis, una cum pauculis Defectivis plurium Temporum insignioribus, in sequenti catalogo subjiciuntur.

Forma in Imperfectorum.

Propositum Verbum, si minùs imperfectum fuerit, conjugetur per tria Tempora Vocis ejusdem juxta Regulam *pag.* 53. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adsunt.

Activum, Futuro primo vel Perfecto carens, gaudet suppleri ex Voce Media: ut, ὁράω, Fut. 1. m. ὄψομαι· φεύγω, -ξω, Perf. med. πέφευγα. Quod si fieri non posit, utitur Indefinito suo secundo potiùs: ut πέρθω, πέρσω, ἔπαρθον· vel primo, ut, σεύω, σεύσω, ἔσσευα· &, ob defectum utriusque, Imperfecto: ut, ἴημι, ἦν. Passivum & Medium à se mutuò accipiunt ea Tempora, quæ desunt. Singulorum Verborum Tempora principalia primo loco ponuntur. Indefinitum secundum Tempus est fere omnium usitatissimum.

Derivativa in -νω purum formant Præsens à Verbis plerumque in -ω purum, interserendo ν ante -ω· ut, τίνω à τίω *luo*: ε ante ω verso in α· ut, ἁμαρτάνω ab ἁμαρτέω· ι post α nonnunquam assumpto; ut, βαίνω à βάω. Derivativa verò in -ανω interponunt ν penult. ante Consonam simplicem: ut, μανθάνω à μαθέω. Fiunt etiam à Verbis in -ω impurum, penultimâ η mutatâ in -α· ut, λανθάνω à λήθω. Ex his pleraque, præcipuè in -άνω, desumunt Tempora extra Imperfectum à Primitivis: ut, τίνω, τίσω· βαίνω, βήσω· ἁμαρτάνω, ἁμαρτήσω· λανθάνω, λήσω.

Barytona facta ex Circumflexis in -ζω, & -ψω, formant Futurum primum in -ήσω· ut, ἀλέξω *arceo*, ἕψω *coquo*. Multa etiam in -λω· ut μέλλω

λω *futurus-ſum*, οὔλω *ſanus-ſum*, ὀφείλω *debeo*, ὄφλω *mulctor*, ἐθέλω, θέλω, βούλομαι *volo*, κέλομαι *jubeo*. Ad quas formas ſequentia conjugantur perfectè, ἁμαρτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἱζάνω, ὀλισθαίνω, αἰσθάνομαι, ἕψω.

In recenſione verò Temporum, Præſens intelligitur habere ſuum Inperfectum ejuſdem Vocis: Indefinitum ſecundum, ſuum Futurum ſecundum: Indefinitum primum Paſsivum, ſuum Futurum primum: Perfectum, ſuum Plusquàm-Perfectum.

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes Modos uſurpari cenſenda ſunt, niſi quoties obeliſcus affixus defectum notet.

Quòd ſi extra Indicativum Modus quispiam (excepto Optativo *Æolico*) vel Participium addatur, ea omnia, quæ reticentur, deſunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum,

1ò, Quæ carent tantùm Indefinito ſecundo, Futuro ſecundo, aut Perfecto Medio, *pag*. 45.

2ò, Quæ carent unâ Voce: ut, Deponens δέχομαι, &c. (*pag*. 53.) vel duabus; ut, Neutra quædam, διψάω, πεινάω, &c.

3ò, Verba in -ζω, formantia Futurum in -ξω· (*pag*. 42.) ut, στενάζω, σίζω, &c.

4ò, Quæ abjiciunt primam Vocalem Thematis (*pag*. 43.) in Perfecto: ut, δέμω, vel δάμνω, δέδμηκα· ſic κάμνω, &c. atque in Indefinito primo; ut, κεράννυμι, ἔκερσα, κέκερμαι, &c.

5ò, Quæ tantùm Tenues aſſumunt pro Aſpiratis: (*pag*. 43.) ut, θάπτω, φείσω, &c.

6ò, Heteroclita, conjugata perfectè juxta formas priùs dictas in -σκω· (*pag*. 70.) ut, βρώσκω· vel -άνω, & -ψω, ut βλαστάνω, &c.

Poſtremò, perfecta omnia: ut, ἀγορεύω, ἄιρω, δράω, κείρω, κρύπτω, νέμω, &c. *Compoſita non à ſuis ſimplicibus diſcrepantia: ut,* ἀναμιμνήσκω, ἐγχέω, &c. *Imperſonalia: ut,* δεῖ, &c. *Alibi conjugata: ut,* ζεύγνυμι, &c. *Tempora à ſuo Themate divulſa: ut,* ἔδραμον *à* τρέχω, ᾔειν *ab* εἶμι, ἤκαχε *ab* ἀκάχω, ὦρσε *ab* ὄρω, &c. *Vel bis poſita ſub diverſo Themate: ut,* εἴρηκα *ſub* ἀγορεύω, *&* ἐρέω· ἔρξω *ſub* ἔρδω *&* ῥέζω, &c. *Et alia hujusmodi* ἄτοπα, *quæ per incuriam in priorem tabellam irrepſerant, delentur. Reliqua, ad examen revocata, Modi, & Tempora, quæ vel afferuntur, vel omittuntur, ſingula diligentiùs inveſtigata, perſpecta, & ex Autorum probatiſsimorum, non* Grammaticorum, *fide, mutata, aucta, ulterius adhuc, & perfectiùs deſiderant ſupplementum.*

Brevitatis causâ, characteres nonnulli ſæpiùs pro dictionibus pinguntur: C, *ſignificat Verbum vel Tempus legi tantùm in Compoſitis.* R, *rariùs uſitatum.* ||, *inuſitatum.* P, *apud Poëtas.* O, *apud Oratores. Voces, Modi, & Tempora literis initialibus ſignantur: Vox Media* M. *Deponens*, D, &c.

Verba

Verba Anomala, &c.

Ἄγαμαι *miror*, D. Fut. 1. ἀγάσομαι. Perf. ἤγασμαι, &c. Præsens desideratur tantùm in Subjunctivo: reliqua Tempora sumuntur ab ἀγάζομαι, quod *Oratoribus* in Præsenti usitatum non est.

Ἄγνυμι *frango*, Fut. 1. ἄξω. Perf. ἔαχα, &c. regulare in -υμι, in Compositis usitatissimum. Sæpiùs verò resolvit Augmentum η in ηα· ut, I. 1. ἔαξα pro ἦξα. Perf. ἔαχα pro ἦχα. Perf. m. ἔαγα pro ἦγα. I. 2. ἔαγον pro ἦγον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω †. *Atticè* hæc omnia, Καυάξεις *apud* Hesiodum *pro* κατάξεις *valde absonum est.*

Ἄγω *ago*, Fut. 1. ἄξω. Perf. ἀγήοχα, &c. regulare præter hæc Dialectica, Perf. ἀγήοχα *Atticè*, ἀγείοχα *Bæoticè* pro inusitato ἄγηχα, & ἦχα. Pl. perf. ἀγηόχειν. Part. ἀγηοχώς. Ind. 2. ἤγαγον *Att.* pro ἦγον. Fut. 2. ἀγαγῶ. Ind. 2. m. ἠγαγόμην. Legitur Part. ἀγάγας, tanquam ab ἄγημι.

Ἀδέω *tædio-afficior*, Fut. 1. -ήσω. Perf. -ηκα. Ind. 1. *Æol.* ἀδήσηκα. Inf. ἀδῆσαι. Perf. ἄδηκα. Part. ἀδηκώς, sæpiùs neglecto Augmento. Geminatur etiam δ· ut, ἀδδήσηκα, ἀδδηκώς.

Ἄδω (pro ἀείδω, quod magis *Poëticum* est) *cano*, Fut. 1. m. ᾄσομαι. Ind. 1. Act. ᾖσα. Præs. Pass. ᾄδομαι. *Rariùs sequentia*; *Fut.* 1. *Act.* ᾄσω. *Perf.* ᾖκα †. *Perf. Pass.* ᾖσμαι. *Part. Ind.* 1. ᾄσας *in Compositis.*

Ἅδω *placeo*, Fut. 2. ἀδῶ. Perf. m. ἕαδα (ἕαδα P.) pro ἧδα. Part. ἑαδώς. Ind. 2. ἕαδον pro ἧδον. *Rariùs sequentia*; *Fut.* 1. ἁδήσω. *Perf.* ἅδηκα. *Ind.* 1. ἕασα pro ἧσα. *Subj.* ἅσω. *Inf.* ἁδῆσαι.

Ἄδω *satio*, Fut. 1. ἄσω rariùs. Ind. 1. Inf. ἆσαι. Imperat. m. ἆσαι. Inf. ἄσασθαι.

Αἱρέω *capio*, Fut. 1. -ήσω. Perf. -ηκα, &c. regulare, nisi quòd mutuatur Ind. 2. εἷλον, & Fut. 2. ἑλῶ, ab ἕλω ‖. Ind. 2. m. εἱλόμην. Fut. 2. ἑλοῦμαι: Ubique significat Activè. *Legitur* ἀναῤῥαιρηκώς *pro* ἀνῃρηκώς. *Pl.-Perf. Pass.* ἀναιρήμην *pro* ᾑρήμην· & *Part.* ἀπαραιρημένος, & ἐξαραιρημένος, & *pro* ἀφῃρημένος, & ἐξῃρημένος, &c. Iön. ἕλετο *pro* εἵλετο *rarum est.*

Ἀκούω *audio*, regulare; sed Perf. Pass. ἤκουσμαι (*pag.* 48.) Perf. ἀκήκοα pro ἤκοα ‖.

Ἀλφάνω *invenio*, Fut. 1. ἀλφήσω, & -έσω. Ind. 2. ἦλφον. Opt. ἄλφοιμι.

Ἀλέξω (ἀλεξέω R.) *arceo*, Fut. 1. ἀλεξήσω. Ind. 1. ἠλέξησα. Ind. *Æol.* ἀλεξήσηκα. Est & Inf. ἀλέξαι. Præs. m. ἀλέξομαι (ἀλεξέομαι R.) Fut. 1. ἀλεξήσομαι. Ind. 1. ἠλεξησάμην, & ἠλεξάμην. Inf. ἀλέξασθαι. Part. ἀλεξάμενος.

Ἄλημι

Ἄλημι, ἀλάλημι, & ἀλάομαι, Poët. *vagor*. Inf. ἀλῆναι. Part. ἀλείς. Præs. Pass. Ἀλάλημαι, ἄλημαι rectè. Subj. ἀλαλῶμαι. Inf. ἀλάλησθαι, ἄλασθαι. Part. ἀλαλήμενος. Perf. ἀλήλαμαι, & ἀλήλημαι. Plusq. Perf. ἀληλάμην. Imperat. ἀλάλησο. Part. ἀληλαμένος. Part. Ind. 1. ἀλαθείς.

Ἁλίσκω *capio*, Fut. 1. -ώσω. Perf. -ωκα, &c. (*pag*. 70.) extra Futurum significat Passivè, sæpiùs verò resolvit Augmentum. Ind. 1. ἑάλωσα pro ἥλωσα. Part. ἁλώσας. Perf. ἥλωκα, & ἑάλωκα. Inf. ἡλωκέναι, & ἑαλωκέναι. Part. ἡλωκώς, & ἑαλωκώς. Plusq. Perf. ἡλώκειν, & ἑαλώκειν. Ind. 2. ἥλων. Præs. Pass. Ἁλίσκομαι. Perf. ἥλωμαι, & ἑάλωμαι. Ind. 1. ἡλώθην. Fut. 1. m. ἁλώσομαι. Ind. 2. ἡλόμην.

Ἀναλίσκω *absumo*, Fut. 1. -ώσω. Perf. -ωκα, &c. formatur ùt ἁλίσκω, nisi quòd habeat etiam aliud Imperfectum ἀνάλουν. Inf. ἀναλοῦν. Part. ἀναλῶν ab ἀναλόω. Variat etiam Augmentum in Indefinitis & Perfectis. Ind. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλωσα, ἠνάλωσα. Ind. 2. ἀνήλων, ἀνάλων, ἠνάλων.

Ἄλκω *propulso*, Fut. 1. ἄλξω, vel ἀλκήσω, item ἀλαλκήσω. Ind. 2. ἄλαλκον.

Ἁμαρτάνω *pecco*, Fut. 1. -ήσω. Perf. -ηκα, &c. (*pag*. 74.) ab ἁμαρτέω ‖. Ind. 2. ἤμβροτον Poëticè, pro regulari ἥμαρτον.

Ἄμπνυμαι *respiro*, Poëticum. Ind. 1. Pass. ἀμπνύνθην, & ἀμπνύθην. Legitur & Imperativum ἄμπνυε.

Ἀνοίγω· vide Οἴγω.

Ἀνώγω *jubeo*, Poëticum. Fut. 1. ἀνώξω. Perf. m. ἤνωγα, seu ἄνωγα· in prima Plurali ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. Ind. 1. ἤνωξα. Inf. ἀνῶξαι. Præs. Pass. Ἀνώγομαι. Perf. ἤνωγμαι. Imperat. Ind. 1. ἄνωχθι *jube*, ἀνώχθω. Plural. ἄνωχθε.

Ἀναίνομαι *recuso*, Perf. ἀνήνημαι. Ind. 1. m. ἠνηνάμην. *Rarissimè sequentia*, ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα, & ἀνήνηνα. *Item* αἰνεῖν *pro* ἀναίνεσθαι, Hesiod.

Ἀπαυράω *aufero*, Ind. 2. ἀπηύρων †. *Rariùs sequentia*; *Ind*. 1. ἀπηύρα *pro* ἀπηύρησα. *Part*. ἀπαύρας, & ἀπούρας. *Ind*. 1. *m*. ἀπηυράμην *pro* ἀπηυρησάμην †.

Ἀπεχθάνομαι *odio-sum*, & ἀπέχθομαι, D. Fut. 1. m. ἀπεχθήσομαι. Perf. Pass. ἀπήχθημαι. Part. ἀπηχθημένος ab ἀπεχθέομαι ‖. Ind. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀποκρίνομαι *respondeo*, Fut. 1. ἀποκρινοῦμαι. Ind. 1. ἀπεκρινάμην. Ind. 1. Pass. ἀπεκρίθην. Fut. 1. ἀποκριθήσομαι.

Ἀπόλλυμι· vide Ὄλλυμι.

Ἀρέσκω *placeo*, Fut. 1. ἀρέσω † ab ἀρέω ‖. Ind. 1. ἤρεσα. Inf. ἀρέσαι. Part. ἀρέσας.

ἀρέσαι. Præf.m. Ἀρέσκομαι *acquiesco*. Fut. 1. ἀρέσομαι *placebo*. Ind. 1. ἠρεσάμην.

Ἀτάω, & ἄτω P. *lædo*. Ind. 1. ἆσα. Præf. Paff. Ἀτάομαι. Part. ἀτώμενος. Ind. 1. ἄσθην †. Ind. 1. m. ἀσάμην· neglecto femper Augmento: fæpiùs præpofito α: ut, Ind. 1. ἄασα, ἀάσθην, ἀασάμην (quod interdum fignificat *dolui*). Inf. ἀάσαι. Part. ἀάσας. Ufurpatur ἀᾶται pro ἀτᾶται· ἀᾶσθαι pro ἀτᾶσθαι per Syncopen.

Αὐξάνω & αὔξω *augeo*, (interdum *augeor*) Fut. 1. -ήσω. Perf -ηκα, &c. ab αὐξέω ||. (pag. 75.) *Rariùs Fut.* 1. *αὐξανῶ*, & *Part. Ind.* 1. *αὔξας pro αὐξήσας*.

Ἄχθομαι *gravor*, Fut. 1. m. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι ||. Ἄχθω *gravor*, Ind. 1. Inf. ἀχθέσαι. Part. ἀχθήσας. Ind. 1. Paff. ἠχθέσθην. Part. ἀχθεσθείς.

Ἀκάχω, ἀκαχέω, ἀκάχημι *doloré-afficio*, Fut. 1. -ήσω. Perf. -ηκα. Ind. 1. ἀκάχησα. Perf. ἠκάχηκα, fæpiùs ἤκαχα. Verba *Poëtica*, quorum nullum Tempus legitur extra Indicativum, nifi in Participiis Præfentis, ἀκάχων, ἀχέων, ἀχεύων.

Ἀκάχημαι, ἀκάχομαι, & ἀκήχεμαι *doleo*. Optat. ἀκαχοίμην, Part. ἀκαχήμενος, ἀκαχόμενος, ἀκηχέμενος. Perf. ἤκαχμαι, ἠκάχημαι, ἀκάχημαι, ἀκήχημαι. Plufq. Perf. ἀκαχήμην. Inf. ἀκαχῆσθαι. Part. ἀκαχμένος, & ἀκαχημένος, ἠκαχμένος, & ἠκαχημένος R. Ἄχω & ἄχομαι inufitata funt.

Ἄω, & ἄημι *fpiro*, Fut. 1. -ήσω. Præfens format tertiam Pluralem ἄεισι pro ἀεῖσι. Inf. ἀῆναι pro ἀέναι. Part. ἀείς. Ind. 1. Inf. ἀῆσαι, & ἀέσαι. Perf. Paff. ἄημαι, ἀῆμαι, & ἄαμαι P. Activè fignificat Ind. 1. ἀάσθην R.

B.

Βαίνω *vado*, Fut. 1. βήσομαι. Perf. βέβηκα, à βάω ||. Fut. 1. βήσω R. Ind. 1. ἔβησα (interdum *confcendere-feci*) Inf. βῆσαι. Part. βήσας. Perf. βέβηκα (non rarò *ftabilitus-fum*) pro quo βέβαα. Part. βεβηκώς, & βεβαώς. Ind. 2. ἔβην à βῆμι || (extra Indicativum legitur tantùm in Compofitis.) Imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι. Opt. βαίην. Subj. βῶ, & βήω. Præf. Inf. βῆναι. Part. βάς. Præf. Paff. Βαίνομαι. Perf. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι. Inf. βεβάσθαι. Part. βεβαμένος, βεβασμένος in Compofitis; & ἐπιβήμενος, abjecto Augmento. Ind. 1. ἐβάσθην, & ἐβήσθην R. Part. βαθείς. Ind. 1. ἐβησάμην. Inf. βήσασθαι. Part. βησάμενος.

Βιβάω, & βίβημι idem *Poëticé*. F. 1. βιβάσω, & -άσομαι. Ind. 1. ἐβίβασα non reperiuntur extra Indicativum, nifi in fequentibus Participiis, Præf.

Pr. βιϐῶς, βιϐῶς, βιϐῶν, & βιϐᾶς apud Lucian. sed I. 1. βιϐάσαι. Part. βιϐάσας. Pr. pass. βιϐάζομαι incor. I. 1. ἐϐιϐάσθην. F. 1. m. βιϐάσομαι. I. 1. ἐϐιϐασάμην. F. 1 βιϐῶ in C. ut συμϐιϐῶ *instruam* Psal. 32. pro συμϐιϐάσω. Gerund. μεταϐιϐαστέος *transferendus.*

Βάλλω *jacio*, F. 1. -λῶ. P. -ηκα, &c. à βαλέω ||. F. 1. βαλῶ (βαλλήσω & βλήσω r. I. 1. ἐϐάλλησα †. Poët.) Perf. βέϐληκα. Part. βεϐληκώς. I. 2. ἔϐαλον. Pr. m. βάλλομαι. Reliqua tempora frequentiùs in C. Perf. pass. βέϐλημαι. Legitur 3ia. sing. βλῆται Od. ρ'. quasi à βέϐλημαι. Part. βεβλημένος. I. 1. ἐϐλήθην. I. 2. m. ἐβαλόμην.

Βιόω *vivo*, F. 1. -ώσω. P. ωκα, &c. reg. nisi quòd habet I. 2. act. ἐϐίων. Opt. βιῴην. Inf. βιῶναι. Part. βιούς, è βίωμι ||.

Βλαστάνω *germino*, F. 1. -ήσω, P. -ηκα, &c. pag. 75.

Βόσκω *pasco*, F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ||. I. 1. ἐϐόσκησα. Part. βοσκήσας. Pr. pass. βόσκομαι. F. 1. m. βοσκήσομαι.

Βούλομαι *volo*, F. 1. -ήσομαι. P. -ημαι, &c. à βουλέομαι ||. 2. pers. pr. βούλει (βούλεαι p.) pro βούλῃ. Imperf. ἐϐουλόμην, & ἠϐουλόμην. I. 1. ἐϐουλήθην, & ἠϐουλήθην. Perf. βέϐουλα in C.

Βρώσκω *comedo*, F. 1. -ώσω. P. -κα, &c. reg. (pag. 70.) Legitur tamen I. 1. κατέϐρωξα Lycoph. & Apollon.

Γ

Γαμέω *uxorem duco*, F. 1. -ήσω. P. -ηκα, reg. Legitur I. 1. ἔγημα pro ἐγάμησα. Sub. γήμω. Inf. γῆμαι. Part. γήμας. I. 1. m. ἐγημάμην Eurip. Med. quod percurrit omnes modos.

Γεννάω *gigno*, reg. nisi quòd caret mediâ voce.

Γείνομαι *gignor*, Præsens Poëticum est; sed apud Oratores etiam. I. 1. m. ἐγεινάμην *genui*. Inf. γείνασθαι. Part. γεινάμενος.

Γίνομαι, & γίγνομαι, *sum, fio, nascor*, D. F. 1. -ήσομαι. P. -ημαι, à γεννάομαι ||. I. 1. pass. ἐγεννήθην m. ἐγεννησάμην. Perf. γέγονα à γείνω ||: & γέγαα, à γάω ||. unde 3ia pl. γεγάασιν pro γεγάασι Hom. Inf. γεγονέναι, & γεγαέναι. Part. γεγονώς, & γεγαώς. I. 2. ἐγενόμην. Legitur ἐκγεγάονται *nascentur*, Homer.

Γηθέω *gaudeo*, F. 1. -ήσω. P. -ηκα, in voce act. caret pass. habétque tantùm in med. Perf. γέγηθα. Part. γεγηθώς. Est & Præs. γήθω. Inf. γήθειν. Part. pass. γηθόμενος.

Γηράσκω *senesco*, F. 1. -άσω. P. -ακα, &c. (pag. 70.) usitatiùs quàm γηράω (quod tamen invenitur apud Oratores) format verò aliud I. 1. act. ἐγήρα. Inf. γηρᾶναι. Part. γήρας. Legitur & γηρείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω *cognosco*, -σω, -κα, &c. pag. 70. format vero Perf. M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς. Reperitur διαγνώσκω, Aristoph. in Vesp.

Δ

Δαέω *disco*, F. 1. M. δαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα. Inf. δεδαηκέναι. part. δεδαηκώς. Perf. pass. δεδάημαι. Inf. δεδάασθαι. part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα. part. δεδαώς. *Rariùs sequentia F. 1. δαήσω & δαΐσω. I. 2. ἐδάησα & ἔδαισα. Inf. δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.*

Δαίω *divido*, F. 1. δαίσω, & δαΐσω. I. 1. ἔδαισα. Pr. pass. δαίομαι. perf. δέδαισμαι. F. 1. M. δαίσομαι. I. 1. ἐδαισάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I. 1. ἐδάϊξα. Pr. pass. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. Omnia poëtica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & usitatiùs apud Oratores quàm δαίω.

Δαίω *uro*, Pr. pass. δαίομαι. Perf. M. δέδηα *combustus sum*. Pl. perf. ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω *divido*) I. 2. Sub. δάωμαι.

Δάκνω *mordeo*, F. 1. M. δήξομαι. I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. 1. act. δήξω r. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Perf. δέδηχα r. Part. δεδηχώς. Perf. pass. δέδηγμαι. part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθην. part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω *dormio*, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδάρθηκα r. à δαρθέω ||. part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. part. δαρθών. I. 1. pass. ἐδάρθην in C.

Δείδω *metuo*, F. 1. δείσω. Perf. M. δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δίω. Imperat. δέδιθι, δείδιθι p. à δέδιμι ||. I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα p: Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδιέναι r. Præs. pass. sub. δίωμαι. Inf. δεδίεσθαι, & frequentiùs δεῖσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδοιδα †. Item δέδια, δέδεια, & δείδια à δίω ||. Pl. perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίειν. Inf. δεδιέναι. part. δεδιώς, & δειδιώς p. Legitur 1a pl. ἐδείδιμεν, Il. ζ. & tertia pl. ἐδείδισαν, Il. ε. pro ἐδεδίειμεν, ἐδεδίεισαν.

Δέω *desum* vel *careo*, F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quasi à δεέω ||. I. 1. ἐδέησα (ἐδεύησα, Od. ι.) pr. pass. δέομαι, δεύομαι p. part. δέων, δεόμενος. I. 1. ἐδεήθην.

Δέομαι *rogo*, D. (δεύομαι p.) F. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι †, tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω,

Δέρκω *video*, Perf. m. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἔδρακα † in C. pro δέδρακα ||, Orph. Argonaut. Pr. pass. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω, & I. 1. Inf. διδασκῆσαι, tanquam à διδασκέω ||.

Διδράσκω *fugio*, δράσω, -ακα, &c. Vix tamen usitatum nisi in C. format I. 2. ἔδραν -ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *existimo, videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. Pr. pass. δοκοῦμαι. Perf. δέδογμαι. Sequentia sunt poëtica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. pass. δοκηθεὶς in C. Leguntur δοάσσετο p. *videtur*. δοάσσατο & δέατο *visum est*.

Δύναμαι *possum*, F. -ήσομαι, -ημαι, à δυνάομαι ||. secunda pers. δύνασαι & δύνῃ. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. Caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. pass. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην, item ἐδυνάσθην & ἠδυνάσθην à δυνάζω ||. I. 1. m. ἐδυνησάμην.

Δύω *subeo*, ύσω, υκα, &c. reg. Δυώω tantùm legitur in C. Δῦμι p. utrumque δίχρονον. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δυῆιν & δῦναι. part. δύς.

E

Εάω *sino*, F. 1. ἐάσω. I. 1. εἴασα. pr. pass. Imperat. 3ia pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. sub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rariùs perf.* εἴακα & ἔακα· item pr. Subjunct. εἰῶ (Ιλ. δ. v. 55.)

'Εγγυάω *spondeo*, -ήσω, &c. reg. nisi quòd Perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, [ἠγγύηκα r.] ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος [ἠγγυημένος r.] reliqua tempora in initio, ut ἠγγύησα, &c.

'Εγείρω *excito*, ερῶ, ερκα, &c. reg. excepto quòd format perf. pass. usitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι, item ἔγρεμαι p pro ἐγήγερμαι.

'Εγρηγορέω *vigilo*, ησω r. ηκα †. [γρηγορέω per Aphæresin rariùs nisi in N. T.] I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρήγορκα † per Sync. pro ἐγρηγόρηκα. Perf. pass. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθα p. Imperat. ἐγρήγορθε. Part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

'Εδω *edo*, ἐδήδοκα pro ἔδηκα ab ἦκα ||. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. Pr. m. ἔδομαι quod usurpatur sæpius pro futuro secundo ἐδοῦμαι. *Rariùs sequ. Perf.* m. ἔδηδα *pro* ἦδα ||. *part.* ἐδηδώς. *Inf.* ἔδμεναι *p. pro* ἔδειν.

"Εζομαι *ſedeo*, Part. ἑζόμενος. Unde comp. καθέζομαι. F. 1. m. καθεδοῦμαι. Inf. καθεδεῖσθαι. Part. καθεδούμενος. I. 1. paſs. ἐκαθέσθην. Imperat. καθέσθητι. Part. καθεσθείς.

'Εθέλω *volo*, F. 1. ἐθελήσω. Perf. ἠθέληκα r. Inf. ἠθεληκέναι. Præſ. paſs. ἐθέλομαι r. Caret imperativo per omnia. Vide Θέλω.

"Εθω *ſolitus ſum* †. Perf. m. εἴωθα pro εἶθα. Inf. εἰωθέναι. Part. εἰωθώς. *Rariùs ſeq. Part.* ἔθων, Ιλ. ι. F. 1. ἔσω. *Perf.* εἶκα, *&* ἔωθα *Ion. Part.* ἐωθώς. *3a pl.* ἐθώκατι *pro* εἰώθατι.

Εθίζω *aſſuefacio*, F. 1. ἐθίσω. I. 1. εἴθισα. Caret perf. Præſ. paſs. ἐθίζομαι. Perf. εἴθισμαι. Part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. Inf. ἐθισθῆναι. Part. ἐθισθείς. Legitur perf. εἴθικα in C.

'Ειδέω *ſcio*, F. 1. -ήσω, P. -ηκα. Thema plerumque Poëticum (εἴδω r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι ||. F. 1. εἴσω †, r. I. 1. Sub. εἰδήσω. Pr. perf. εἰδήκειν per Sync. εἴδειν, Att. ᾔδειν, & pro eo ἠείδειν p. Legitur ᾔδειν 3ia ſing. pro ᾔδει, Att. & 3ia dual. ᾔστην pro ἠδείτην, Ariſtoph. Inf. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. Part. εἰδηκώς & εἰδώς (& ἰδώς, Heſ.) I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri ſolet ad ὁράω). In Indicativo rejicitur ε apud Poëtas, ut ἴδον in reliquis modis apud Oratores, ut ἴδε (& ἰδὲ) &c. Occurrit εἶδα *vidi* in Orph. *Argonaut.* Præſ. paſs. εἴδομαι (& ἴδομαι p.) *aſsimulor.* Part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος p.) Perf. εἴδημαι & ἤδημαι †. (unde 3a pl. συνηδέαται Ion.) F. 1. m. εἴσομαι *video*, & ἴσομαι p. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰσάμην, & ἐεισάμην p. *ſimulavi.* Opt. εἰσαίμην. Inf. εἴσασθαι. Part. εἰσάμενος. Perf. οἶδα †, *novi*, (unde 2a. ſing. οἶδας, & οἴδασθα r.) I. 2. εἰδόμην *vidi.* Imper. ἰδοῦ, &c. Uſurpantur præcipuè ab Oratoribus οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδώς, & εἶδον per omnes modos. Uſurpantur ἐγῷδα, pro ἐγὼ οἶδα, Atticè. Legitur part. καλοειδὼς *conſpiciens*; Steph. ex Plat. item, ἰστέον *ſciendum* à perf. paſs. εἶσαι ||.

"Εικω *ſimilis ſum*, F. 1. εἴξω †. Perf. m. ἔοικα (& οἶκα Ion.) I. 1. εἶξα, ἔϊξα, & ἤϊξα †. Pr. paſs. εἴκομαι †. Perf. ἔϊγμαι. Pl. perf. ἐΐγμην. Ab Oratoribus uſurpantur tantùm ἔοικα, & Pl. perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκω. Inf. ἐοικέναι. Part. ἐοικώς, & εἰκώς Neutrum; ſed εἰκώς r. Apud Poëtas 2a & 3a dual. ἔϊκτον, ἐΐκτην pro ἐοίκετον, ἐοικέτην, per Sync. & Dialyſ. item 3a pl. εἴξασι Ariſtoph. pro ἐοίκασι & εἴκασι *videntur*, Herodot.

"Ελαύνω *abigo*, F. 1. -άσω †. P. -ακα. 'Ελάω Præſens minimè uſitatum. Legitur tamen Inf. ἐλᾶν, pro quo ἐλάαν & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, -ᾷς, -ᾷ, &c. per Enallagen. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur Inf. ἔλσαι, & ἐέλσαι p. pro ἐλάσαι. Perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακώς (I. 1. & Perf. non rarò ſignificant *progredior*)

gredior.) Præs. pass. ἐλαύνομαι. Part. ἐλαυνόμενος (quod interdum significat Activè). Perf. ἐλήλαμαι, & ἔελμαι Il. ω, pro ἤλαμαι ||. Inf. ἐληλάσθαι. Part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος, (& ἐελμένος Il. ν.) I. 1. ἠλάθην. F. 1. m. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, & per Sync. ἠλσάμην.

Ἔλπομαι *spero*, (ἐέλπομαι p.) Perf. m. ἔολπα. Pl. perf. ἐώλπειν, & ἐόλπειν. F. 1. m. ἔλψομαι r. Ἔλπω potiùs *Sperare facio* p. F. 1. ἔλψω †, r.

Ἐμβειμάομαι *infremo*, F. 1. m. ἐμβειμήσομαι. I. 1. ἐνεβειμησάμην.

Ἔπω *dico*, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in solis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα, εἶπον, percurrunt omnes modos. I. 1. m. εἰπάμην in C. Inf. εἴπασθαι. Part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην †. Opt. εἰπαίην, & εἴποιμι. Legitur 3ia. pl. εἴποισαν, pro εἴποιεν, Psalm. 35.

Composita hæc Poëtica sunt: Præsens ἐνέπω & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν) ἐνίπτω. F 1. -ψω. Perf. m. ἠνίπαπα pro ἤνιπα ||. Ἐνίσσω (Ἐνισσέω r.) Inf. ἐνισσεῖν. F. 1. ἐνισσήσω †. Ἐνίσσω, Inf. -ειν. Part. -ων.

Ἐργάζομαι *operor*, F. 1. ἐργάσομαι. Perf. pass. εἴργασμαι reg. D. Format tamen interdum F. 1. m. ἐργῶμαι, -ᾶ, &c. pro communi ἐργάσομαι, -άσῃ, &c. per Sync. & Crasin. Affertur & Imperat. ἔργα quasi ab ἐργάω ||.

Εἴρω, ἐρέω, *dico*, *interrogo*, p. F. 1. ἐρῶ, ἐρήσω. r. Sequentia apud Oratores. Perf. εἴρηκα. Perf. pass. εἴρημαι. Paulò-post- F. εἰρήσομαι. Pr. m. ἔρομαι (εἴρομαι, & ἐρέομαι p.) *interrogo*. F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην, & ἠρόμην. I. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην p.

Ἔρρω *pereo*, F. 1. ἐρρήσω † (ἔρσω r.) Perf. ἔρρηκα r. Legitur Pr. m. ἔρρομαι.

Ἔρχομαι *venio*, F. 1. ἐλεύσομαι. Perf. m. ἐλήλυθα, pro ἤλυθα, Att. & εἰλήλουθα p. ab ἐλεύθω ||. Inf. ἐληλυθέναι. Part. ἐληλυθώς, & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον (quod etiam à Poëtis usurpapatur). Legitur I. 1. m. Subj. ἐλεύσωμαι, Psalm. 132. I. 1. ἤλευσα Æsch. Imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐλθάτω, -ατε, pro ἐλθέτω, -ετε, &c. sæpiùs in V. T. Gerundivum ἐλευστέον formatur ab ἤλευσα ||.

Εὕδω *dormio*, (ferè Poëticum) F. 1. εὑδήσω. I. 1. εὕδησα. Sic καθεύδω, cujus Imperf. ἐκάθευδον, & καθηῦδον.

Εὑρίσκω *invenio*, F. 1. -ήσω, P. -ηκα, &c. (pag. 70.) ab εὑρέω inusitato (sed apud *Plutarchum* part. εὑρῶν). I. 2. εὗρον. Imperat. εὑρέ, &c. I. 2. m. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. Part. εὑράμενος.

Εὔχομαι *precor*, interdum *glorior*. F. 1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην. Προσεύχομαι usitatiùs apud Orat. εὐχετάομαι idem p. Defect. ηὐχέτοων. Legitur εὐχέω *precor*, *Æsch.* & ἐξευχέω, *Eurip.* I. 1. ἐξηύχησα, Soph.

Ἔχω *habeo*, F. 1. ἕξω, vel σχήσω. Perf. ἔσχηκα à σχέω ||. Part. ἐσχηκώς.

I. 2. ἔχον usitatiùs in C. Imperat. χές. Opt. χοίμι. (& χοίην Att.) χῶ, χεῖν, χῶν. F. 2. χῶ, χεῖς, &c. Pr. m. ἔχομαι. (Interdum pro ἐχόμενος legitur ἐέχμενος p.) Perf. ἔχημαι. Part. ἐχημένος. I. 1. ἐχέθην r. Inf. χεθῆναι. Part. χεθείς. F. 1. m. ἕξομαι & χήσομαι. Inf. ἕξεσθαι & χήσεσθαι. I. 2. ἐχόμην. I. 1. Inf. χήσασθαι r. Ἔχω *non rarò significat* possum; ἔχομαι interdum *proximus sum, adhæreo*; τὸ ἐχόμενον *contentum* sive *Argumentum capitis. Est etiam poëticum* χέθω habeo.

Ειμι *eo & ibo*, Imperf. εἶν.
Pr. S. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴασι vel ἴσι.
Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτην. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω, &c. Opt. εἴην r. Sub. ἴω p. Inf. ἰέναι vel ἰέν. Vide ἴημι.

Ειω, & ἐΐω, *vado*: utrumque poëticum. F. 1. εἴσω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitatum. Imperf. ἦον, εἶον & ἤϊον. Imperat. ἴετω, εἴτω. I. 1. εἶσα, ἦσα & ἤϊσα. pl. perf. ἤκειν usitatiùs pro εἴκειν. F. 1. m. εἴσομαι. I. 1. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα, & ἤϊα. pl. perf. εἴειν & ἤειν, quod in C. temporum omnium est usitatissimum apud Orat. Ἰτέον, (ἰτητέον, & ἰτον p. in Comp.) *eundum est*, ab εἶται ||.

Εννύω & ἕννυμι *induo*, F. 1. ἕσω ab ἕω ||. I. 1. ἕσα & εἶσα. Inf. εἶσαι (ἕσσαι) part. ἕσας. Pr. pass. ἕννυμαι.
Perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, (ἕσσαι p.) εἷται, (εἷσται) 3a pl. εἷνται.
Pl. perf. εἵμην, εἷσο, εἷσο (ἕσο & ἕεσο p.) part. εἱμένος. F. 1. m. ἕσομαι. I. 1. εἰσάμην & ἑσάμην (ἑσσάμην, ἑεσσάμην, & ἑζσάμην p.) part. ἑσσάμενος. Pleraque hæc tempora apud Oratores in C. ἀμφιέννυμι, &c.

Z

Ζάω *vivo*, F. 1. ζήσω. I. 1. ἔζησα (utrumque significat interdum activè *vivifico*.) Opt. Æol. ζήσεια. Præsens contrahit αει in η, ut ζῇς, ζῇ, &c. Imperf. ἔζην à ζῆμι ||. Imperat. ζῆ & ζῆθι. Opt. ζαίην, & ζώην, à ζῶμι ||. Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ηδω *delecto*, †. F. 1. ἥσω †. I. 1. ἧσα †. I. 2. ἧδον †. pr. pass. ἥδομαι. perf. ἧσμαι †. I. 1. ἥσθην. in C. I. 1. m. ἡσάμην †. Vix occurrit in voce activa extra Indicat. nisi in part. ἥδων & ἥσας.

Ημαι *sedeo*, Pr. S. ἧμαι, ἧσαι, ἧται, (ἧσται p.) D. ἥμεθον, &c. 3a pl. ἧνται. (ἕαται, εἵαται, εἵαται p.)

Imp.

Imp. S. ἤειν, ἦσθα, ἦστο (& ἦσο p.) D. ἤμεθον, &c. 3a pl. ἦντο, (ἤατο, εἵατο, ἥατο, p.)
Imperat. ἧσο, ἥσθω, &c. Inf. ἧσθαι. part. ἥμενος.

Κάθημαι eodem modo inflectitur per personas; variatur verò dialectice 2a sing. pr. Indic. κάθησαι, (-ηαι I. -ῃ A.) & Imperat. κάθησο (κάθεο Ion. κάθου A.) legitur Fut. 1. m. καθήσομαι Judith. cap. 8. & Indef. 1. ἐκάθησα 2. Sam. cap. 23.

Θέλω *volo*, F. 1. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. *Imperativus hujus verbi vix usurpatur ab Oratoribus: sed* θέλησον *Æschyl. Rarius seq. Opt. Æol.* ἐθελήσεια. *perf.* τεθέληκα †. *Perf. pass.* τεθέλημαι. I. 1. *part.* θεληθείς. Pro θέλω usurpatur p. λῶ, λῇς, λῇ. pl. λῶσι, & λῶντι Dor. Reperitur Opt. λῴμι tanquam à λεάω.

Θνήσκω *morior*, Fut. 2. M. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. m. ἐθανόμην, à θείνω *percutio*. Rarius occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω. F. 1. m. θνήξομαι & τεθνήξομαι & perf. m. τέθνηα. Sed Inf. τεθνάναι Att. frequens est O. pro quo τεθνάμεν & τεθνάμεναι. Sic part. τεθνεώς, & τεθνεῶς, (τεθνηῶς & τεθνειῶς p.) Mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι ||. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίην. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι, Aristoph. Vesp. Ind. 2. ἔθνην. part. θνάς.

I

Ἶημι *vado*, I. 2. ἦν. Præs. & Imperf. formantur ut τίθημι, nisi quòd Præsens format tertiam pl. ἴασι, non ἰεῖσι. Caret Imperat. Optat. & Subjunct. I. 2. ἦν † & ἴον, quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit ει in C. ut ἔξει *exi*. Legitur Pr. Inf. ἴμεναι p. pro ἰέναι. Vide Εἶμι.

Usitatissima Oratoribus sunt Composita; & præcipuè Pr. act. in 1a, vel 3a. plur. ut ἀνίεμεν, ἀνίασι. 3a pl. Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. Sic κατίεμεν, &c. ἀπίεμεν, &c. Legitur etiam pr. M. ἴεμαι O. part. ἰέμενος. Imperf. ἰέμην.

Ἵημι *mitto*, Imperf. ἵουν. Perfectiùs conjugatur in C. Ἵημι. F. ἥσω. Perf. εἷκα. Verbum hoc ubique sequitur formā τίθημι, tum communem, tum contractam; ut Imperf. ἵουν, &c. Imperat. ἵει (pag. 64.) & (quod rarum est) speciale ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἧκα (pag. 43.) ἕθην (pag. 49.) Perf. εἷκα (pag. 65.) εἷμαι (pag. 67.) Indef. etiam Im. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum (pag. 64, & 68.) I. 2. act. Imperat. ἕς, & Infin. εἷναι (pag. 64) & pro

Proprias verò habet alias variationes in diversis compositis: format enim 2am sing. præs. ἰεῖς, pro ἵης, Aristoph. 3am pl. usitatissimam ἰᾶσι (pro Ionico ἱεᾶσι) Att. (Stephanus dicit Ion.) 3am sing. Imperf. ἀνίησκε, pro ἀνίη, Hesiod. Theogon. & 3am pl. ἵησαν, pro ἵεσαν, Herodot. I. 1. ἧσα, unde 3a pl. Sub. παρήσωσι Herodot. Item εἷσα, unde 3a pl. ἀνεῖσαν, pro ἀνῆκαν, Steph. ex Thucyd. Et part. εἵσας, in Æmil. Porto ex Herod. Sed εἷσα rectiùs fortasse scribitur cum leni spiritu εἶσα, & tum refertur ad εἶμι vado; format verò crebriùs 3am pl. perf. pass. ἀφέωνται, pro ἀφεῖνται. I. 1. pass. εἵθην, ut ἀνείθην, &c. I. 2. act. ἷον, ut σύνιον, Il. α´. v. 172. Subj. ἰῶ, ut καθυφίω, Thucyd. Συνίημι facit (apud Sacros præcipuè Scriptores) 3am sing. præs. συνιεῖ pro συνίησι. 3am pl. συνιοῦσι. Inf. συνιεῖν. Part. συνιῶν, tanquam à συνιέω. · Tempora autem perfectè conjugantur per modos & personas, excepto I. 1. quod (ut dictum est) vix excurrit Indicativum.

˚Ἱεμαι concupisco, Imperf. ἱέμην. Simplex Poëticum est (tamen apud Philonem). Compositum ἐφίεμαι, O. Utrumque planè defectivum δίχρονον.

˚Ἱκνέομαι, -οῦμαι, venio, I. 2. ἱκόμην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἵξομαι. Perf. pass. ἶγμαι. ˚Ἵκω venio p. F. 1. ἵξω. I. 1. ἶξα.

˚Ἱλάσκομαι placo, (Ἱλάομαι, & ἵλαμαι, p.) F. 1. -άσομαι, P. -ασμαι, &c. (pag. 70.) format verò aliud F. 1. m. ἱλάξομαι. Imper. ἵλαθι, & ἵληθι Hom. Perf. ἵληκα per omnes modos.

˚Ἵπλημι volo, F. 1. πλήσω. I. 2. ἔπλην. Usitatius est Præs. m. ἵπλαμαι. F. 1. πλήσομαι. Perf. πέπλαμαι. I. 2. ἐπλάμην, & ἐπλόμην. Sub. πλῶμαι. Inf. πλάσθαι (vel πλᾶσθαι r.) & πλέσθαι. Part. πλάμενος, & πλόμενος. Legitur Imperf. ἀνεπλάμην in Lucian.

˚Ἴσημι scio non omnino legitur in Opt. nec in Subjunctivo activæ vocis; nec in temporibus ultra Imperfectum. Conjugatur ut ἵστημι, nisi quòd format 3am pl. ἴσασι, non ἰσᾶσι· & part. ἴσας, non ἰσάς. Sæpe abjicitur α penult. per Sync. ut in præsenti ἴστον, ἴσμεν, ἴστε pro ἴσατον, &c. Imperf. 3a pl. ἴσαν pro ἴσασαν. Imperat. ἴσθι, ἴστω, ἴστε. 3a pl. ἴστωσαν· item ἴστων, pro ἴσαθι, &c. Præs. pass. ἴσαμαι sæpiùs pro ἴσαμαι scio, præcipuè in C. ἐπίσαμαι, cujus Imperf. ἐπισάμην, & ἠπισάμην. Sub. ἐπίσωμαι. Inf. ἐπίσασθαι. Part. ἐπισάμενος. F. 1. m. ἐπισήσομαι. Dialecticè variantur sequentia. Præs. 3a sing. ἴσησι, ἴσατι Dor. 1a pl. ἴσαμεν, ἴδμεν, D. Imperf. 1a sing. ἴσην, ᾔσαν, & 3a pl. ἴσαν, ᾔισαν Att. Inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι D. ἰσάμεν I. ἴσμεν per Sync. ἴδμεν D. Præs. pass. 2a sing. ἴση pro ἴσασαι· ˚ἴσω & ˚ἴστω Att. (Steph. Dor.) P. apud Aristoph. pro ἴσατο.

Καίω

K.

Καίω *uro*, F.1. καύσω, &c. pag.42. perfectum est: format verò apud Poëtas Imperf.ἔκηον, Od.ι'. & I.1.ἔκηα,& ἐκηάμην. Part.κήας,& κηάμενος. Similiter Poëticum κέω,κείω,& κήω format I.1.ἔκεια, & ἔκεια. Part.κείας. I.1.m.ἐκειάμην. Part. κειάμενος.

Κεῖμαι *jaceo*, F.1.κείσομαι. Præs.Imperat. κεῖσο. Inf. κεῖσθαι. Part. κείμενος. Κέομαι p. unde κέονται,& κέοντο. Opt. κεοίμην. Sub. κέωμαι, (profertur 2a perf.διακέῃ O.) F.1. act. κέσω r. pro quo κέω, vel κείω, per Enall. Inf. κέειν & κείειν. Part. κέων & κείων. *Ponitur* κέσκετο *pro* ἔκειτο, *Od.φ'.* 2a perf. præs. κατάκειαι pro κατάκεισαι, *Hom.*Hymn.3.

Κέλομαι *hortor*, F.1.κελήσομαι à κελέομαι||.I.1.ἐκελησάμην,Pind.Ιθ.

Κλάζω *clamo*, F.1.κλάγξω. Perf.m.κέκληγα.Part.κεκληγώς. Legitur F.1. κεκλάγξω, & F. 1. m. κεκλάγξομαι r. I.1.ἔκλαγξα.Part. κλάγξας,& κλάξας. I.2.ἔκλαγον. *Reperitur* κεκλάγκω *in Aristoph.Vesp.*

Κράζω *clamo*, F.1.κράξω. Perf.m.κέκραγα. I.1.ἔκραξα,& ἐκέκραξα, (quod non rarò significationem habet Præsentis). I.2.ἔκραγον. F.1.m. κεκράξομαι. I.1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I.1. κέκραχθι in *Aristoph.Vesp.*

Κραίνω *perficio*, I.1.ἐκρήηνα. Imperat. κρήηνον. Perf.pass.κεκράαμαι. I.1. ἐκράανθην.

Κτείνω *occîdo*, reg.Duplex verò habet Perf.act. ἔκτακα (& ἔκταγκα r.) Perf.pass. ἔκταμαι & ἔκτασμαι (pag.48.) format etiam alia tempora præcipuè in C.à κτῆμι ||.F.1.κτήσω.I.2.ἔκτην.Part.κτάς. Part.perf.pass. κτάμενος pro ἐκταμένος.

Κτίζω *condo*, F.1. -σω. P. -κα, &c. reg. Format verò Perf.pass. ἔκτισμαι, & apud Poëtas ἔκτιμαι, unde Part. κτίμενος.

Κύρω *incîdo*, F.1.κύρσω. I.1. ἔκυρσα. Opt.Æol. κύρσεια. Inf.κύρσαι. Part. κύρσας. Præs.m. κύρομαι.

Λ.

Λαγχάνω *sortior*, I.2.ἔλαχον à λήχω ||. Reliqua magis Poëtica.Perf. εἴληχα, & λέλογχα (pro λέληχα ||.*Att.*) Pl.perf. ἐλελόγχειν. Part.εἰληχώς,& λελογχώς,item συνειληχώς. Perf.pass.part. εἰλημμένος .I.1.m.Inf.λήξασθαι r. *Vix legitur F.1.* λήξω, & λήξομαι.

Λαμβάνω *capio*, F.1.m.λήψομαι.Perf.εἴληφα pro λέληφα à λήβω ||. Inf.εἰληφέναι.Part.I.2.εἰληφώς..I.2.ἔλαβον.Præs.m.λαμβάνομαι. Perf.pass.εἴλημμαι pro cujus part. εἰλημμένος apud Poëtas λελημμένος. I.1.ἐλήφθην. Inf.ληφθῆναι. Part.ληφθείς. *Sequentia* ἐλάμφθην, λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, *Ionica sunt.*

Λανθάνω *lateo*, F.1.λήσω. Perf m. λέληθα à λήθω, quod in Præs. & Imperf.

Imperf. vix invenitur apud Oratores ; in reliquis est regulare. Caret autem Perf. act. & format pass. λέλησμαι. I. 1. ἐλήσθην Psalm. 31. & ἐλήσθην Psalm. 17.

Λείχω *lingo*, ξω r. item λιχμάω -ήσω. Utriusque Perf. vix occurrit, sed part. λελειχμώς (μ interposito) Hesiod. *Theogon*. Pr. pass. λείχομαι. I. 1. ἐλείχθην. Pr m. λιχμάομαι, -ήσομαι, -ησάμην, &c.

Λίσσομαι *precor* & *precabor* p. Imperf. ἐλισσόμην. I. 1. ἐλλισάμην (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιτοίμην, Od. ξ. Inf. λιτέσθαι, Il. π. Eustathius affert Fut. 1. λίσομαι per simplex σ. exemplum vero vix occurrit.

Λέω *lavo*, σω, κα, &c. reg. In voce pass. abjicit sæpius vocalem post υ· ut λῦμαι pro λούομαι, λοῦσθαι pro λούεσθαι, &c. (Atticè apud Xenoph.) Resolvit verò ου in οε geminato σ, poet. ut λοεσσάμενος pro λουσάμενος.

M

Μαίομαι p. *vehementer cupio*, Perf. μέμαα pro μέμηκα à μάω ||. Inf. μεμάμεν Ion. part. μεμαώς. *cujus penult. α ante ο producitur, ut* μεμάοτες, *Hom.* & *Apollon.*

Μαίνομαι *insanio*, F. 1. μανοῦμαι. Perf. μέμηνα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνώς. I. 2. pass. ἐμάνην. Inf. μανῆναι. part. μανείς. I. 1. m. ἐμηνάμην p.†. *Rarius seq.* I. 1. *act.* ἔμηνα †. *Perf. pass.* μεμάνημαι †. Theocr. μαίνω *insaniæ facio*.

Μανθάνω *disco*, F. 1. m. μαθήσομαι Perf. act. μεμάθηκα à μαθέω ||. I. 2. ἔμαθον. Perf. pass. μεμάθημαι r.† I. 2. m. ἐμαθόμην.

Μάχομαι *pugno*, F. 1. μαχήσομαι & μαχέσομαι. Perf. pass. μεμάχημαι. I. 1. m. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην. F. 2. μαχοῦμαι. Part. μαχεόμενος & μαχειόμενος p. pro μαχούμενος. Legitur μαχέω in C. ut ὑπερμαχέω, &c.

Μέλω *curo*: hoc verbum rariùs legitur sub forma personali; occurrunt tamen sequentia, præsertim apud poët. Μέλω, Od. 1. Pr. pass. μέλομαι. 2ª pl. Perf. μέμβλεσθε pro μεμέλησθε. 2ª S. pl. Imperat. μέλεσθε. Plura in 3ª. pers. viz. Indic. Pr μέλουσι. F. 1. μελήσουσι. Imperat. pass. μελέσθω. F. 1. m. μελήσεται, &c. Leguntur & participia μέλουσα, μεμελημένος, μεληθείς, μελησόμενος, μεμηλώς. Compos. ἐπιμέλομαι-οῦμαι, & μεταμέλομαι-οῦμαι *pœnitentiâ ducor*, & ἀμελέω *negligo*, personaliter sæpè usurpantur: item I. 1. pass. μετεμελήθην, &c.

Μέλλω *futurus sum*, F. 1. μελλήσω. I. 1. ἐμέλλησα à μελλέω ||. Vix reperitur extra Indicat. nisi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας. Μέλλω *cunctor* formatur in aliis modis. Imperat. μέλλε, Lucian.

Μέρο-

Μείρομαι *divido*, *-or*, usitatiùs in C. perf. pass. εἵμαρμαι (pro quo ἔμβραμαι p.) pl. perf. εἱμάρμην. Utraque rarissimè personalia. Perf. m. poëticum, sed omnium usitatissimum, ἔμμορα † pro μέμορα. Legitur I. 1. Opt. act. μείραιμι apud Æschylum.

Μένω *maneo*, F. 1. μενῶ. perf. μεμένηκα r. Part. μεμενηκώς. I. 1. ἔμεινα. Opt. Æol. μένναι. Perf. m. μέμονα †.

Μιγνύω & μίγνυμι *misceo*, F. 1. μίξω. I. 1. ἔμιξα, à μίγω ||. Pr. pass. μίγνυμαι & μιγνύομαι. Perf. μέμιγμαι. Paulò p. F. μεμίξομαι I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίγην. F. 1. m. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio*, F. 1. μνήσω. I. 1. ἔμνησα. Duo hæc usitatiùs in C. ut ὑπομνήσω, &c. Pr. m. μιμνήσκομαι *recordor*. F. 1. μνήσομαι. Perf. pass. μέμνημαι, &c. I. 1. m. ἐμνησάμην. pass. ἐμνήσθην (pag. 49.) à μνάομαι (quod rariùs legitur eâ significatione, sed pro eo μνώομαι p.) Μνῶμαι verò & μνάω (Homer.) *puellam ambio*. Imper. Μνάσθω. Inf. μνᾶσθαι. Part. μνώμενος.

Μόργνυμι, vide Ὀμόργνυμι.

N

Ναίω *habito*, Pr. pass. ναίομαι. Sequentia significant activè. I. 1. ἐνάσθην quasi à νάω ||. F. 1. m. Inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνασσάμην. Inf. νάσσασθαι. I. 1. act. ἔνασσα *habitare feci*. Est etiam ναιετάω, partic. ναιετάων.

Νάω *nuo*, F. 1. νάσω. Perf. νένακα r. I. 1. ἔνασα. F. 1. m. νάσομαι passivè significat.

O

Ὄζω *oleo*, F. 1. ὀζέσω, & -ήσω r. perf. ὤζηκα r. perf. m. ὄδωδα & ὤδωδα p. ὦδα r. Inf. ὀδωδέναι. pl. perf. ὀδώδειν & ὠδειν. perfectum medium sępiùs pro pręsenti capitur. *Rariùs seq. F. 1.* ὄσω. *Perf. act.* ὦκα. *pass.* ὦσμαι. *Perf. m.* ὄζωζα. 3a *pl.* περιοδώδεται.

Οἴγω *aperio* p. (οἰγνύω r.) F. 1. οἴξω. perf. m. ἔῳγα †. I. 1. ὤϊξα †. pr. pass. οἴγομαι & οἴγνυμαι. Imperf. ὠϊγνύμην. part. οἰγόμενος. I. 1. pass. ὠΐχθην. Composita apud Oratores usitata sunt, pręsertim in temporibus, quę augentur. Ἀνοίγω variat augmentum trifariàm, Imperf. ἀνέῳγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον. I. 1. ἀνέῳξα, ἠνέῳξα, ἤνοιξα. perf. pass. ἀνέῳγμαι, &c. I. 1. ἀνεῴχθην, &c. I. 2. ἀνεῴγην, &c. perf. m. ἀνέῳγα, &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοιγνύς. (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.

Οἴχομαι

'Οἴχομαι eo, F.1. οἰχήσομαι. Perf.pass. ᾤχημαι, ὄιχημαι Ion. & ᾦγμαι r. Usurpatur etiam Perf.act. ᾤχηκα, & ᾤχωκα. Inf. ᾠχηκέναι. Part. ᾠχηκὼς, & οἰχωκὼς Herod. *Rarius* οἴχω, *&* ᾦχα.

Οἶμαι *puto*, (οἴομαι r.) F.1.m. οἰήσομαι †. I.1.pass. ᾠήθην ab οἰῶ. 2ª perf.præs. οἴει. Imperf. ᾤμην, & ᾠόμην. Frequenter ἐγῶμαι pro ἐγὼ οἶμαι. *Reliqua magis Poëtica sunt, & minus usitata.* Ὀίω, ὀΐω, *&* ὀιῶ. *F.1.* ὀΐσω. *Præs. pass.* ὀΐομαι. 2ª *perf.* ὀΐεαι. *Imperf.* ὠϊόμην. *I.1.* ὠϊσάμην, *&* ὀισάμην. *Part.* ὀϊσάμενος, *&* ὀισάμενος. *I.1.pass.* ὠΐσθην †, *sæpius apud* Hom.

Οἰκτείρω *misereor*, F.1. οἰκτειρήσω ab οἰκτειρέω ||. F.1. οἰκτερῶ r. (*Soph.Philoct.*) I.1. ᾠκτείρησα, ᾤκτειρα r. Præs.pass. οἰκτείρομαι *sum miserabilis*.

Ὀμόργνυμι (Μόργνυμι r.) *abstergo*, F.1. ὀμόρξω. Præt. ὤμορχα r, †. I.1. ὤμορξα †. Præs.pass. ὀμόργνυμαι, μόργνυμαι r. Part.I.1. ὀμορχθεὶς & μορχθεὶς. I.1.m. ὀμόρξομαι, & μόρξομαι. I.1. ὠμορξάμην, & ὀμορξάμην. *Rarius Inf.act.* ὀμόργειν, *pass.* ὀμόργεσθαι.

Ὄλλυμι, & ὀλλύω r. *perdo*, F.1. ὀλέσω. Perf.m. ὄλωλα, pro ὦλα ab ὀλέω ||. I.1. ὤλεσα. Opt.Æol. ὀλέσεια. Perf. ὀλώλεκα, pro ὤλεκα r. Inf. ὀλωλεκέναι. Part. ὀλωλεκώς. I.2.act. ὤλον. I.2.m. ὠλόμην. *Rarius I.1.* ὤλλυσα. *Inf.* ὀλλῦσαι. Ἀπόλλυμι, -ύω, similiter formatur: habet etiam Perf.pass. ἀπώλλυμαι, *Aristoph.Vesp.*

Ὄμνυμι *juro*, F.1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. Part. ὀμωμοκὼς, & ὠμοκὼς, ab ὀμόω ||. I.1. ὤμοσα. Opt.Æol. ὀμόσεια. Præs.m. ὄμνυμαι, ὀμοῦμαι r. (quod per Enallagen sumitur pro Futuro medio.) Part.perf. ὀμωμοσμένος, & ὀμνημένος. I.1.m. ὠμοσάμην. *Rarius* ὀμνύω, *F.1.* -ύσω. *I.1.* -υσα. *Perf.pass.* ὤμνυμαι, Herodot.

Ὄνημι *juvo*, sive ὀνίνημι, F.1. ὀνήσω. I.1. ὤνησα. Inf. ὀνινάναι (& per Sync. ὀνῖναι r.) Part. ὀνινὰς, & ὀνινεὶς r. Præs. pass. ὄνημαι, ὄναμαι, & ὀνίναμαι. Imperf. ὠνήμην, & ὠνάμην. Inf. ὄνασθαι, & ὀνίνασθαι. Part. ὀνήμενος, & ὀνάμενος. Perf.Imperat. ὤνησο. F.1.m. ὀνήσομαι. I.1. ὠνησάμην. Legitur præs.Opt.3ª sing. ὀνίνοιεν.

Ὀνόω *vitupero* †. F.1. ὀνόσω †. I.1. Inf. ὀνόσαι. Præs.m. usitatius ὄνομαι. I.1. ὠνόσθην. Sub. ὀνοσθῶ. F.1. ὀνόσομαι. Inf. ὀνόσασθαι. I.1. ὠνοσάμην. Ubique significat activè.

Ὁράω *video*, F.1.m. ὄψομαι. Perf. ἑώρακα. Imperf. ἑώρων. Ὄψομαι, -ει, ab ὄπτω ||. Plusq. perf. ἑωράκειν, & ὤφειν r.

Inf.

Inf. ἑωρακέναι. Part. ἑωρακώς. Præſ.paſs.ὁράομαι.Imperf.ἑωρώμην. Perf. ἑώραμαι (ὦμμαι r. Æſchyl.& καθῶμμαι Platon.)Part. ἑωραμένος, (& ὠμμένος r.) I. 1. ὤφθην. Part. ὀφθείς.Perf.m. ὄπωπα, pro ὦπα. Part. ὀπωπὼς p. Vide εἴδω.

Ὄρω p. *concito*, F. 1. ὀρῶ (& ὄρσω Æol. Perf. m. ὄρωρα, & ὤρορα, quod frequentiùs ſignificat paſſivé. I.1. ὦρσα. Opt. ὄρσεια.Præſ. paſs. ὄρομαι (legitur 3ª pl. Imperf. ὀρέοντο, Il. β'.pro ὤροντο.) Perf. ὦρμαι Imperat.ὦρσο,& ὄρσο Il.ω'.Inf.ὦρθαι.F.1.m.ὀρσομαι. I. 1. ὠρσάμην. I. 2. ὠρόμην. Ὄρνυμι *concito*, ὀρώρομαι *concitor*, &c. Poëtica ſunt, & Defectiva δίχρονα.

Ὀσφραίνομαι *odoror*, (ὀσφράομαι r.)F.1. m. ὀσφρήσομαι,& ὀσφρανοῦμαι r. Perf. ὤσφρημαι. I.1. ὠσφράνθην. I.1. m. ὠσφρησάμην, & ὠσφράμην.Præſ. ὄσφρομαι *Poëticum eſt.I.2.act.*ὤσφρον,*&* Inf.I.2. m. ὀσφρέσθαι, *valde rarum.*

Ὄλω *bene valeo*, Imperat. οὖλε. F. 1. οὐλήσω † O.

Οὐτάω, vel οὐτάζω, *vulnero*, p. reg. Format aliud Inf. οὐτάναι. Part. οὐτάμενος ab οὔτημι||.οὖτα pro οὖτασε per Apocopen,ſæpe apud *Homer.*

Ὀφείλω *debeo*, F.1.-ήσω.Perf.1.-ηκα. Inf. F.1. ὀφειλήσειν. I. 2. ὤφελον †. Præſ. paſs. ὀφείλομαι. Part. ὀφειλόμενος. Sunt qui malè addunt I. 1. ὤφελλα, citantes ὤφελλ' *Hom. Il.* ν'. ſub finem; cùm reverà ſit 3ª perſ. ſing. Imperf. ὤφελλον ab ὀφέλλω.

Ὀφλω *mulctor*, F. 1. -ήσω. Perf. -ηκα. Inf. F.1. ὀφλήσειν. I. 1. ὤφλησα. Perf. ὠφληκέναι. Part. ὠφληκώς.

Π

Πέπαμαι p. *poſſideo*, item πέπαμμαι. Part. πεπαμμένος, & πεπαμένος r. In Perfecto ſignificationem habet Præſentis. I. 1. m. ἐπασάμην, priore α productâ. Inf. πάσασθαι. Part. πασάμενος. Perf. πέπασμαι ſignificat *guſto* : item I.1. ἐπασάμην. Inf. -ασθαι, Part. -άμενος priore α correptâ, ut *Ammonius* tradit.

Πάσχω *patior*,F.1. m.πείσομαι, & πήσομαι(utrumque apud Oratores à πήθω||.) Perf. m. πέπονθα pro πέπηθα || *Att.*vel pro πέπονα à πενέω. Inf. πεπονθέναι. Part. πεπονθώς (& πεπαθὼς r.) I.2.ἔπαθον. Legitur Poeticè ſing.πέποσχε pro πέπονθε,*&* 2ª pl.πέποσθε, Ιλ. γ'. pro πεπόνθατε, rectiùs forſan pro πεπόνθατε à verbo reg. πονέω.

Πέρδω

Πέρδω *pedo*, p. F. 2. pass. παρδήσομαι †. Perf. m. πέπερδα †. I. 1. act. ἔπαρδον. Pr. m. πέρδομαι.

Πέρθω *vasto*, p. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπραθον p. pro ἔπαρθον. I. 1. ἔπερσα. Pr. pass. πέρθομαι. Inf. perf. πέρθαι pro πέπερθαι, F. 1. m. πέρσομαι, quod passivè significat.

Πέσσω, -ττω *coquo*, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεψα à πέπτω, quod ferè poëticum est. Pr. pass. πέσσομαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάννυμι & πεταννύω *expando*, F. 1. πετάσω r. † I. 1. ἐπέτασα. Opt. Æol. πετάσεια. Legitur F. 1. πετῶ in C. per Enal. Pr. pass. πετάννυμαι & πεταννύομαι †. Perf. πέπταμαι pro πεπέταμαι, πεπέτασμαι r. Inf. πεπτάσθαι. Part. πεπταμένος, πεπετασμένος r. I. 1. ἐπετάσθην.

Πέτομαι *volo*, Perf. πεπότημαι. Item pr. πέταμαι, πετάομαι, ποτάομαι, (& πωτάομαι r.) hæc omnia poëtis magis usitata reperiuntur apud Oratores; (sed ποτέομαι p.) Pr. Inf. πέτεσθαι & πότασθαι. Part. πετόμενος & πετώμενος I. 1. ἐπετάσθην, (Psalm. 18.) &c. *quod plerumque significationem servat præsentis.* Vide ἵπτημι.

Πήγνυμι *figo*, F. 1. πήξω. Perf. m. πέπηγα *fixus sum*. I. 1. ἔπηξα. Pr. pass. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπηξάμην.

Πίμπλημι *impleo*, item πίπλημι utrumq; defect. Δίχρονον. Πλήθω *idem* reg. Format verò Perf. pass. πέπλησμαι O. πέπλημαι interdum p unde ἔπλητο pro ἐπέπλητο, & ἐπλήσθην Homer. *Legitur etiam* πιπλάω, πιπλάσω, ἐπίπλασα, *&c.*

Πίμπρημι O. *incendo* (πίμπρημι p. r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα à πρήθω, πράω vel πράω ‖. Est & aliud I 1. ἐπίμπρασα †. Pr. pass. πίμπραμαι, πίπραμαι r. perf. πέπρημαι usitatiùs in C. I. 1. ἐπρήσθην. *Rariùs seq. Pr. Inf.* πιμπρᾶσαι, πιμπρᾶν, πιμπρᾶσθαι. *Part.* πιμπρῶν. *Perf.* πέπρηκα †.

Πίνω *bibo*, F. 2. m. πίομαι per Enal. (2ª perf. πίεσαι) I. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. part. πεπωκώς. perf. pass. πέπομαι, (πέπωμαι r.) Inf. πεπόσθαι. I. 1. ἐπόθην. *Rariùs seq. F. 2. m.* πῦμαι I. 2. ἐπιόμην. *Imperat.* πίθι *à* πίμι ‖. *item* πῶθι *&* *per Apoc.* πῶ *à* πῶμι ‖. *Inf.* πιν pro πίνειν. *Steph. ex Epigr.* Item πινέμεναι & πινέμεν Homer. F. 1. πόσω. Hęc autem F. 1. πίσομαι † Antiph. πίσω † Pind. Imperat. ἐμπίσετο Nicand. I. 1. ἔπισα † Pind. & Eupol. ἐπισάμην & πισαίμην Nicand. significant *potum præbeo. irrigo.* part. ἐμπισθείς *cui potus datur, irrigatus.*

Πιπράσκω *vendo*, F. 1. πράσω r. †. perf. πέπρακα. Inf. πεπρακέναι. part.

Part. πεπρακώς. I.1. ἐπέρασα † (*vix legitur* ἔπερασα) Pr. pass. πιπράσκομαι. perf. πέπραμαι. I. 1. ἐπράθην. Legitur 2a perf. p. post Fut. πεπράσει pro πεπράσῃ (Aristoph.) *Omnia hæc formantur à* περάω *vel* πράω, πράσσω *vel* πράττω ||. *Asserunt nonnulli* πράσσω *usitatum esse, & proferunt Imp.* πράττεσθω solvatur; *quod tamen descendit à* πράσσω facio *sive* exigo. Hùc refer Defect. πέπρωνα, πρνάσκω & πέρνυμι *idem*, oriunda ex eodem περάω ||: unde Part. πρνάς. Pr. pass. πέρναμαι. Part. περνάμενος.

Πίπτω *cado*, F. 1. πεσοῦμαι. Perf. πέπτωκα, à πέτω & πτόω ||. Inf. πεπτωκέναι. Part. πεπτωκώς. I. 2 ἔπεσον. I.1 ἔπεσα. Imperat. πέσον. I. 1. m ἐπεσάμην. Imperat. πέσαι Utrumque Ind. 1. vix occurrit extra compositionem. *Legitur (Soph.)* πεπτώς *pro* πεπτωκώς *per Sync. Item* πεπτεώς, Ιλ. φ. & πεπτηώς, *Odyss.* χ.

Πλήσσω -ττω *percutio*, F. 1. πλήξω. Perf. m. πέπληγα reg Caret verò Perf. act. & format usitatiùs I. 2. ἐπλάγην, cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.

Πλέω *navigo*, F. 1. m. πλεύσομαι. Perf. act. πέπλευκα reg. Contrahit verò part. πλῶν. Format Perf. pass. πέπλευσμαι, & caret F. 1. act. (πλεύσω.)

Πείαμαι *emo*, Defect. ἐπριάμην. Legitur O. Inf. ὠνεῖσθαι. Part. ὠνειῶν à πειόω -ῶ ||.

Πταίρνυμαι *sternuto*, I. 2. ἔπταρον à πταίρω; *quod affertur tantùm in C. ut* ἐπιπταίρω. Opt. πταρνοίμην à πτάρνομαι ||.

Πυνθάνομαι *audio & interrogo*, I. 1. ἐπυθόμην à πεύθομαι p. Unde illa poët. F. 1. πεύσομαι. Perf. pass. πέπυσμαι. Legitur & 2a. perf. πέπυσαι Od. λ.

P

Ῥέζω *facio* p. F. 1 ῥέξω & ἔρξω per Metath. Perf. m. ἔοργα pro ἔῤῥογα seu ἔοργα ||. pl. Perf ἐώργειν. *I.* 1. ἔῤῥεξα O. Per omnia modos ἔρξα p. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. pass. ῥεχθείς. *Rarissimè perfect. act.* ἔῤῥεχα.

Ῥέω *fluo*, I. 2. pass. ἐῤῥύην. I. 1. act. ἔῤῥευσα. Opt. Æol ῥεύσεια. Eurip. Perf. ἐῤῥύηκα. Inf. ἐῤῥυηκέναι. Part. ἐῤῥυηκώς à ῥυέω ||. pr. pass. ῥέομαι. *Valde rara sunt* F. 1. ῥεύσω & ῥυήσω.

Ῥέω vel ῥῆμι *dico*: neutrum occurrit nisi in I. 1. pass. ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην per η & ε (pag. 49.) in Indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῥηθήσομαι.

Ῥήγνυμι

Ῥήγνυμι *frango*, (ῥήσσω r.) F. 1. ῥήξω. Perf. m. ἔῤῥωγα *Att.* pro ἔῤ-ῥηγα ||. Inf. ἐῤῥωγέναι. Part. ἐῤῥωγώς. In cęteris regulare.

Σ

Σβέννυμι *extinguo*, usitatiùs in Compositis. F. 1. σβήσομαι, (σβέσω r.) I. 1. ἔσβεσα à σβέω ||. *Sequentia passivè significant.* I. 2. ἔσβην à σβῆμι ||. Inf. σβῆναι. Perf. ἔσβηκα †. Pr. pass. σβέννυμαι, & σβεννύομαι. Perf. ἔσβεσμαι †, *Steph.* ex *Piside.* I. 1. ἐσβέσθην. Inf. σβεσθῆναι.

Σεύω *moveo*, valde Poët. I. 1. ἔσσευσα, & ἔσευα. Inf. σεῦσαι, & σεῦαι. Part. σεύσας, & σεύας. Pręs. pass. σεῦομαι. Perf. ἔσσυμαι (pag. 48.) I. 1. ἐσύθην. Inf. συθῆναι. Part. συθείς. I. 1. m. ἐσσευάμην. Opt. σευαίμην. *Rariùs seq. F.* 1. σεύσω. *Imperat.* σῦθι, à σῦμι ||. 3a *pl. præs. Ind.* σῦνται *pro* σεύονται Æschyl. *Imperat.* σεῦσθω, *pro* σευέσθω. & *I.* 1. ἀπέσσυα, *pro* ἀπέσσευα, Dor.

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήψω. I. 1. ἔσηψα. F. 1. m. σήψομαι. Σήπομαι *putresco.* I. 2. ἐσάπην. Perf. m. σέσηπα. Part. σεσηπώς. *Rariùs seq. Inf. perf. pass.* σεσῆφθαι, Steph. *t.* 3. *p.* 606. *Part.* σεσημμένος, & σηφθείς. *F.* 1. σήψομαι, & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. 1. σπείσω r. I. 1. ἔσπεισα, à σπείδω ||. Præs. pass. σπένδομαι. Perf. ἔσπεισμαι. I. 1. ἐσπείσθην. F. 1. m. σπείσομαι. I. 1. ἐσπεισάμην. *Part. perf.* ἐσπεικώς *rarissimè.*

Στερίσκω *privo*, F. 1. -ήσω. Perf. -ηκα, &c. (pag. 70.)

Τ

Τανύω p. *extendo*, F. 1. -ύσω. Caret Perf. act. In cęteris reg. Perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *scindo*, F. 1. τεμῶ, &c. I. 2. ἔταμον, & Poëticè ἔτεμον (pag. 44.) regulare est (pag. 37.) format Perfectum usitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι, (pag. 43.) tanquam à τμάω || vel à τμήσσω, sive τμήγω· quę duo apud Poëtas leguntur pręcipuè in C. ἀποτμήσσω, -γω· διατμήσσω, -γω. I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξεια. Inf. τμῆξαι. Part. τμήξας. Inf. pass. τμήγεσθαι. I. 1. m. ἐτμηξάμην. I. 2. pass. 3a pl. ἔτμαγεν.

Τεύχω *fabricor, struo*, F. 1. τεύξω. I. 1. ἔτευξα. Opt. Æol. τεύξεια. I. 2. Inf. τετυκεῖν. Pręs. pass. τεύχομαι *struor*. Perf. τέτυγμαι. Legitur & Infin. τετεύχθαι. F. 1. m. τεύξομαι activè significat. Τετεύξομαι

-τεύξομαι potiùs Passivè. I. 2. τετυχόμην. Opt. τετυχοίμην. *Et hæc omnia ferè Poëtica.*

Τίκτω *pario*, F. 1. m. τέξομαι. Perf. τέτοκα. Part. τετοκώς. I. 2. ἔτεκον. Præs. pass. τίκτομαι. Perf. τέτεγμαι. Part. τετεγμένος. I. 2. ἐτέχθην. Part. τεχθείς. I. 2. m. ἐτεκόμην.

Τιτραίνω (τιτράω r.) *perforo*, I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. τρήσεια. Inf. τρῆσαι. Præs. pass. τιτράομαι usitatiùs. Inf. τιτρᾶσθαι. Perf. τέτρημαι. Part. τετρημένος. Usurpantur Inf. τετρᾶναι, & Part. τετράνας Theophr. I. 1. ἐτέτρηνα Il. χ'. ἐτετρηνάμην Aristoph. F. 1. τετρανέω, & Opt. τετρανέοιμι pro τετρανῶ, τετρανοῖμι ||, Herodot.

Τρέχω *curro*, I. 2. ἔδραμον à δρέμω vel δραμέω ||. Reliqua magìs usitata in Compositis. F. 1. m. θρέξομαι. F. 2. δραμοῦμαι. Perf. δεδράμηκα. Inf. δεδραμηκέναι. Part. δεδραμηκώς. Præs. m. τρέχομαι. Perf. pass. δεδράμημαι †. Perf. m. δέδρομα p. *Rariùs seqq.* *F.* 1. *act.* θρέξω. *I.* 1. ἔθρεξα. *I.* 1. *m.* ἐθρεξάμην. *F.* 2. δραμῶ.

Τρώγω *comedo*, F. 2. m. (φαγοῦμαι r.) φάγομαι per Enall. I. 2. ἔφαγον à φάγω ||. Sed I. 2. ἔτραγον. Perf. pass. τέτρωγμαι. Part. φαγήσας. F. 1. m. τρώξομαι, Poëtica sunt.

Τυγχάνω *adipiscor, accido*. I. 2. ἔτυχον. Perf. τετύχηκα. Inf. τετυχέναι. Part. τετυχώς à τυχέω ||· & τετευχώς à τεύχω· sed F. 1. m. τεύξομαι, & I. 1. act. ἐτύχησα magìs Poëtica. Extra vocem Activam leguntur in Compositis. Præs. pass. τυγχάνομαι. Perf. τέτυγμαι. Part. τετυγμένος Lucian. Part. I. 1. ἐντυχθεὶς *compellatus* Plut.

Τυγχάνω *sum*, I. 2. ἔτυχον. Plura in Compositis; ut παρατετεύχηκα Polyb. & παρατετεύχηκα *interfui* Plat. Apud Poëtas, τέτυγμαι, ἐτύχθην· item ἐτύχησα, τετεύξομαι.

Υ.

Ὑπάρχω *sum*, F. 1. ὑπάρξω. I. 1. ὑπῆρξα. Præs. pass. ὑπάρχομαι I. 1. ὑπήρχθην. F. 1. m. ὑπάρξομαι. I. 1. ὑπηρξάμην.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto*, F. 1. ὑποσχήσομαι. I. 2. ὑπεσχόμην. Præs. Inf. ὑπισχνεῖσθαι· Part. ὑπισχνούμενος. Perf. ὑπέσχημαι. I. 1. ὑπεσχέθην.

Ὕω *pluo*, O. F. 1. ὕσω. Præs. pass. ὕομαι. Inf. ὕεσθαι. Part. ὑόμενος. Part. perf. ὑσμένος in Compositis. I. 1. ὕσθην.

Φ.

Φέρω *fero*, F. 1. οἴσω (simplex apud Poëtas, compositum apud Oratores) ab οἴω ||. I. 1. ἤνεγκα ab ἐνέγκω ||· & ἤνεικα verso γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκαι. I. 2. ἤνεγκον. Præs. pass. φέρομαι (quod interdum Activè significat.) Sequentia in Compositis. Perf. ἐνήνεγμαι, ἤνεγμαι r. Part. ἐνηνεγμένος, ἠνεγμένος *Lucian*. I. 1. ἠνέχθην, & ἠνείχθην. F. 1. ἐνεχθήσομαι, & οἰσθήσομαι. F. 1. m. οἴσομαι. I. 1. ἠνεγκάμην, & ἠνεικάμην r. Perf. ἐνήνοχα *Att.* pro ἤνοχα ||. Inf. ἐνηνοχέναι. Part. ἐνηνοχώς tanquam ab ἐνέχω. Inf. I. 1. οἶσαι apud *Philon.* Imper. οἶσον *Phal.* ἀνῷσαι pro ἀνοῖσαι *Herod.* Legitur & Gerundivum προσοιστέον *Nazianz.*

Φεύγω *fugio*, F. 1. φεύξω, usitatiùs φεύξομαι & φευξοῦμαι *Plat.* Perf. m. πέφευγα. I. 2. act. ἔφυγον. Part. perf. pass. πεφυγμένος (*quod significat nonnunquam Activè.*)

Φημὶ *dico*, F. 1. φήσω. I. 2. ἔφην. Verbum 2æ conjug. in μι. Reg. in voce Activa, nisi quòd caret Perfecto. Perf. pass. Inf. πεφάσθαι, & πεφάνθαι. Part. πεφασμένος. Præs. m. φάμαι r. Imperat. φάσο. Inf. φάσθαι, & φᾶσθαι. Part. φάμενος. Imperf. ἐφάμην usitatiùs.

Dialecticè variantur sequentia.

Præs. Ἠμὶ r. pro φημί. 3a Sing. φατὶ pro φησὶ D. 3a plur. φαντὶ, φαντὶ, pro φασὶ D. κῆφα pro καὶ ἔφη D. hæc magis Poëtica.

Imperf. Ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἐγὼ *dixi ego*, ἦν δ' ὃς, *inquit ille*, præcipuè in Dialogis.

Φθάνω *prævenio*, O. F. 1. φθάσω. Perf. ἔφθακα. Inf. ἐφθακέναι. Part. ἐφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 1. ἔφθην. Caret Imperat. Opt. φθαίην r. Sub. φθῶ, φθέω p. Inf. φθῆναι, & φθάναι paroxyt. & πεφθῆναι. Part. φθὰς in Compositis à φθῆμι ||. F. 1. m. φθάσομαι, & φθήσομαι *Thucyd.* lib. 8.) I. 2. ἐφθάμην. Part. φθάμενος in Compositis. Legitur φθαθῆναι apud *Philonem*.

Φθίω *corrumpo*, (φθίνω r. valdè Poëticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἔφθισα. Opt. Æol. φθίσεια. Præs. pass. φθίομαι, & φθίνομαι. Perf. ἔφθιμαι. Imperat. φθίσο pro ἔφθισο, &c. Sic Inf. φθίσθαι, & Part. φθίμενος. F. 1. m. φθίσομαι. I. 1. ἐφθισάμην in Compositis. Part. φθίνων Oratoribus significat *consumptus* & *decrescens*; ut μηνὸς φθίνοντος *decrescente mense*. Legitur etiam φθεῖτο, & φθεῖσθαι, tanquam à φθέω ||.

Φύω O, *gigno, nascor, sum*. F. 1. φύσω. Perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσα. Inf. φῦσαι. Part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φῦμι (quod etiam in Compositis extat.) Inf. φῦναι, & φύναι. Part. φύς. Præs. pass. φύομαι. Perf. πέφυμαι. Part. πεφυμένος. I. 2. ἐφύην r. Subj. φυῶ. Part. φυείς. F. 1. m. φύσομαι. Perf. m. πέφυα p. Part. πεφυώς p.

Χάζο-

X

Χάζομαι *recedo* (χάζω r.) ferè Poëticum. F. 1. m. χάσομαι. Perf. κέχανδα *capax fui*. Part. κεχανδώς. I. 2. act. ἔχαδον, & κέκαδον cum duplici κ. (quod significat etiam *capax fui, recedere feci.*) Inf. χαδεῖν, & κεκαδεῖν. Part. χαδών, & κεκαδών. I. 2. m. ἐκαδόμην, & κεκαδόμην. Inf. κεχαδέσθαι. F. 2. χαδοῦμαι, & κεχαδοῦμαι. I. 2. act. κέχαδε cum χ. Rariùs seq. F. 1. κεκαδήσω, & κεκαδήσομαι. I. 1. ἐχασάμην.

Χαίνω, & χάσκω O, *dehisco*. F. 1. m. χανοῦμαι (χανῶ in Compositis. Perf. m. κέχηνα. Ind. 2. ἔχανον. Inf. I. 1. χᾶναι. Præs. pass. χαίνομαι valdè rarum est.

Χαίρω *gaudeo*, F. 1. χαιρήσω (χαρῶ r.) Ind. 2. pass. ἐχάρην. F. 1. χαρήσομαι. *Reliqua magìs Poëtica sunt*. F. 1. χαρήσω. Inf. χαρήσειν, pro quo κεχαρησέμεν. Perf. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηα. Part. κεχαρηκώς, & κεχαρηώς. Perf. pass. κεχάρημαι, & κέχαρμαι. Part. κεχαρημένος. Paulò-post-Fut. κεχαρήσομαι. I. 2. m. ἐχαρόμην. Opt. χαροίμην. Χαῖρε *&* χαίρειν *usurpantur in salutando, vel valedicendo, & significant* Salve, Vale.

Χέω *fundo*, usitatiùs in Compositis apud Oratores. F. 2. χεῶ (pag. 57.) I. 1. ἔχεα (pro ἔχευσα ||.) I. 1. m. ἐχεάμην. Part. χεάμενος. Perf. κέχυκα †, pro κέχευκα ||. Præs. pass. χέομαι. Perf. κέχυμαι. I. 1. ἐχύθην (ἐχέθην r.) Subj. χυθῶ. Inf. χυθῆναι, & χεθῆναι. Part. usitatius, χυθείς, & χεθείς. *Sequentia apud Poëtas*. I. 1. ἔχευα. I. 1. m. ἐχευάμην. Part. χευάμενος. Præs. pass. χεύομαι. Perf. Æol. χύμαι. Pl. perf. ἐχύμην. *Rariùs occurrunt*. F. 1. χέσω, χεύσω, χείσω, & χείσομαι. I. 1. ἔχευσα. Imperat. χῦτον pro χεῦσον 3a pl. χευάντων Dor. *Deducunt alii multa ex his à* χύω, *Themate prorsus inusitato: legitur verò in N. T.* συνέχυνε *Act.* ix. 22. confundit; ἐκχυνόμενος effusus, *Matth.* xxvi. 28.

Ω

Ὠθέω *pello*, (ὤθω r.) usitatiùs in Compositis. F. 1. ὤσω, ὠθήσω r. I. 1. ὦσα, & ὤθησα. Præs. pass. ὠθέομαι. Perf. ὦσμαι, & ὤθημαι r. Inf. ὦσθαι. Part. ὠσμένος. I. 1. ὤσθην. Part. ὠσθείς. F. 1. m. ὤσομαι, & ὠθήσομαι r. I. 1. ὠσάμην, & ὠθησάμην. *Sæpissimè* ε *præfigitur temporibus omnibus, quæ augentur*: ut ἐώθουν, ἔωσα, ἔωσμαι, ἐώσθην, ἐωσάμην.

Ὠνέομαι *emo*, F. 1. ὠνήσομαι. P. ὤνημαι, &c. Dep. Reg. *nisi quòd præfigitur* ε frequentiùs *Perf. & Ind.* 1. *pass.* ut ἐώνημαι, ἐωνήθην: interdum *Imperf.* ut ἐωνούμην. Rariùs *I.* 1. ut ἐωνησάμην.

Verbum Impersonale

Per tertiam personam formatur, ut apud *Latinos*.

Est vel { purè impersonale, cujus Thema personale parùm, aut non omninò usitatum est; ut χρὴ *oportet*, * ἐνδέχεται *fieri potest*.
factum ex personali. Ejusmodi sunt omnes tertiæ personæ sine Nominativo positæ; ut λέγεται *dicitur*, &c. mutatâ sæpiùs significatione vocis Activæ, ut φιλεῖ *solet* à φιλέω *amo*. }

* ἐνδέχονται *possunt* apud *Arist.*

In formatione impersonalium, 1. Proferantur tria principalia tempora, si extent; ut συμβαίνει, συμβήσεται, συμβέβηκε. 2. Loco Perfecti (quod plerumq; deest) vel Futuri, Indefinitum primum; ob defectū illius, Imperfectum; ut ἀρέσκει, ἀρέσει, ἤρεσε· ἀρκεῖ, ἤρκεσε· ἀνήκει, ἀνῆκε. 3. Infinitivus omittitur, nisi ubi Thema personale aut minùs usitatum est, aut aliam habet significationem. 4. Participium adjicitur, quoties absque Substantivo, Verbo, vel Nomine absolutè sumitur; significat verò idèm, quod & tempus Indicativi, vel Subjunctivi, cum Particula, *cùm*, *dum*, *si*.

Ἀπέχει *sufficit*, ab ἀπέχω *abstineo*.

Ἀνήκει *decet*, Imperf. ἀνῆκε. Part. ἀνῆκον. Ab ἀνήκω *pervenio*.

Ἀρέσκει *placet*, Imperf. ἤρεσκε. Opt. ἀρέσκοι. Fut. 1. ἀρέσει. Ind. 1. ἤρεσε. Ab ἀρέσκω *placeo*. Compos. ἀπαρέσκει *displicet*. Imperf. ἀπήρεσκε. Ind. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει *complacet*.

Ἄρηρε *decretum est*, ab ἄρω *congruo*.

Ἀρκεῖ *sufficit*, Imperat. ἀρκείτω. Ind. 1. ἤρκεσε. Ab ἀρκέω *sufficio*.

Διαφέρει *interest*, Imp. διέφερε. Opt. διαφέροι. Part. διαφέρον. A διαφέρω *differo*.

Δεῖ *oportet*, Imperf. ἔδει. Opt. δέοι. F. 1. δεήσει. Ind. 1. ἐδέησε. Inf. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. Part. δέον, δεῆσον, δεῆσαν. A δέω *desum*. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, *deest*, vel *opus est*. F. 1. προσδεήσει. Inf. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ *videtur*, Imperf. ἐδόκει. F. 1. δόξει. Ind. 1. ἔδοξε. Subj. δόξῃ. Part. δοκοῦν, δόξαν. Perf. pass. δέδοκται. A δοκέω *videor*. Compos. Ἀπέδοξε *non visum est*. Μεταδοκεῖ *mutatâ sententiâ videtur*. Ind. 1. μετέδοξε. Subj. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται *prius decernitur*. Pl. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ *simul videtur*. Part. συνδόξαντα *conventa*.

Ἐγχωρεῖ *licet*, Imperf. ἐνεχώρει. F. 1. ἐγχωρήσει. Subj. ἐγχωρῇ. Part. ἐγχωροῦν. Ab ἐγχωρέω *concedo*.

Εἵμαρται *in fatis est*, Pl. perf. εἵμαρτο. A μείρομαι || *dividor*.

Εἴρηται *dictum est*, ab ἐρέομαι *dicor*. Compos. διείρηται *discussum est*. Ἀπείρηται *vetitum est* ||. Pl. perf. ἀπείρητο. Προείρηται *antè dictum est*.

Ἐκπέλει *licet*, minùs usitatum.

Ἐνδέχεται *fieri potest*; Subj. ἐνδέχηται. Inf. ἐνδέχεσθαι. Part. ἐνδεχόμενον. Ab ἐνδέχομαι *admitto*.

Ἔοικε *par est*, *videtur*, ab εἴκω *similis sum*. Comp. Ἐπέοικε, Προσέοικε idem. Ἀπέοικε *non par est*.

Ἔστι cum compositis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, *licet.*

Ἔστι, Imperf. ἦν. *Composita leguntur in Præs. Imperf. Imperat. Infinit. Particip.* ut ἔξεστι. Imperf. ἐξῆν. Imperat. ἐξέστω. Infinit. ἐξεῖναι. Part. ἐξόν. Eodem modo formatur Μέτεστι *interest.*

Κατέλαβε *accidit,* à Verbo καταλαμβάνω *evenio:* sic Ἐπέλαβε ab Ἐπιλαμβάνω *attingo;* Ἔτυχε à τυγχάνω *accido;* Part. παρατυχόν.

Μέλει *curæ est,* Imperf. ἔμελε. F. 1. μελήσει. Ind. 1. ἐμέλησε. Opt. Æol. μελήσειε in Compositis. Perf. μεμέληκε. Perf. m. μέμηλε. Pl. perf. ἐμεμήλει. Imperat. μελέτω. Inf. μέλειν, & μελήσειν. Part. μέλον. Præs. pass. μέλεται. Imperf. ἐμέλετο. Subj. μέληται. Perf. μεμέληται. Pl. perf. ἐμεμέλητο. pro quib⁹ sæpius μέμβλεται & μέμβλετο apud Poetas. Imperat. μελέσθω. Part. μεμβλημένος. Composita Μεταμέλει *pœnitet,* Imperf. μετέμελε. F. 1. μεταμελήσει. Inf. μεταμελήσειν. Ind. 1. μετεμέλησε. Opt. Æol. μεταμελήσειε. Inf. μεταμέλειν. Part. μεταμέλον. Ἀμελεῖται *cura nulla est.* Perf. ἠμέληται. Ab ἀμελοῦμαι *negligor.*

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, *oportet.* Ind. 2. ὤφελε. Ab ὀφείλω *debeo.*

Ὄψεται *visum fuerit,* ab ὄπτομαι *video* ||.

Παρείκει *facile,* vel *integrum est,* Opt. παρείκοι. Subj. παρείκῃ.

Παρέχει *licet,* Part. παρασχόν.

Πέπρωται *fato destinatum est.* Pl. perf. πέπρωτο. Part. πεπρωμένον per Syncopen. A περαίνω *finio,* parùm usitato.

Πέφαται *dictum est,* Imperat. πεφάσθω *dictum sit.* A πέφαται ||.

Πρέπει *decet,* Imperf. ἔπρεπε. Part. πρέπον. A πρέπω *decorus sum.*

Προσήκει *convenit,* Imperf. προσῆκε. A προσήκω *attineo.*

Σημαίνει *signum datur,* Ind. 1. ἐσήμηνε. Subj. σημήνῃ. A σημαίνω *signum do.* Comp. Ἐπισημαίνει.

Συμφέρει *confert,* Imperf. συνέφερε. Part. συμφέρον. F. 1. συνοίσει. Opt. pass. συμφεροίατο. A συμφέρω *comporto.* Λυσιτελεῖ *confert.*

Συμβαίνει *contingit,* F. 1. συμβήσεται, & συμβήσει. Perf. συμβέβηκε. I. 2. συνέβη. Part. συμβαῖνον, συμβεβηκός, συμβάν. A συμβαίνω *contingo.*

Ὑπάρχει *licet,* vel *necesse est,* Imperf. ὑπῆρχε. Inf. ὑπάρχειν. F. 1. ὑπάρξει. Ind. 1. ὑπῆρξε. Part. ὑπάρχον. Ab ὑπάρχω *sum.*

Ὕει *pluit.* Comp. Ἐφύει *impluit.*

Φιλεῖ *solet,* Imperf. ἐφίλει. A φιλέω *amo.*

Χρὴ *oportet,* Imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. F. 1. χρήσει. Inf. χρῆναι, pro quo etiam χρεῖν ||. Compos. Ἀπόχρη *sufficit.* Imperf. ἀπέχρη. F. 1. ἀποχρήσει. I. 1. ἀπέχρησε. Inf. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item Ἀποχρᾷ, Ἐκχρᾷ, & Καταχρᾷ *sufficit.* F. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria à χράω *commodo.*

Deniq; Personalia ferè omnia Passiva, & Passivè significantia, formam Impersonaliũ induere possunt; ut φαίνεται *apparet,* γέγραπται *scriptum est,* βροντᾷ *tonat,* ἀστράπτει *fulgurat,* νίφει *ningit,* &c. ||. Similiter & Participia Neutra Verborum personalium; ut ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, *venit mihi in mentem.* Verbalia

* (Pag. 22.)

* Verbalia

Oriuntur à temporibus (sæpe inusitatis) Indicativi, abjecto augmento, & terminatione post characteristicam mutatâ. Fiunt ex tribus personis singularibus Perfecti passivi, primâ tantùm reliquorum.

Ex Perfecto passivo

Derivata terminationes habent peculiares; *propter certam characteristicam, quam à personis accipiunt, à singulis unam: nempe à 1ª, μ· 2ª, σ (ξ etiam, & ψ, in quibus σ includitur;) 3ª, τ· per quas tres facilè inter se distinguuntur; & per easdem, utpote ascititias, ab omnibus aliorum temporum.*

A prima persona

Parturiuntur ferè innumera; in -μα, -μὴ, -μὸς, -μων, -μονὴ, &c. paucissima in -μὶν, & -μὸν, &c.

Masculina: Oxytona, 1°. in -μὸς, ut Ψαλμὸς *Psalmus*; 2°. in -μεὺς, ut κεραμεὺς *figulus*. Paroxytona, 1°. in -μων, ut †πνεύμων *pulmo*; 2°. in -μαξ, ut κλίμαξ *climax*.

Fœminina: Oxytona, 1°. in †-μὴ (præcipuè impurum,) ut γραμμὴ *linea*; 2°. in -μὶν, ut σαμὶν, *stamen*; 3°. in -μονὴ, ut πλησμονὴ *satietas*.

Neutra: * Barytona, in -μα, ut σφάλμα *erratum*; βρῶμα *cibus*; ποίημα *poëma*. Oxytona, in -μὸν, ut ἐρετμὸν *remus*.

Activè significant ferè omnia in —μεὺς, —μὸς, & Adjectiva in —μων. reliqua potiùs Passivè.

† *Sed δεῖμα timor, ὅρμος monile.*

† *Accentu discrepantia ab his & aliis Verbalium formis quærantur in tractatu accentuum.*

* *Barytona dicuntur, quæ in priore syllaba pictum habent accentum: dissyllaba in penultima; hyperdissyllaba in antepenultima.*

A secunda persona

Nonnulla in -σ, -ξ, -ψ· plurima in -α, -ια, -ις, -ος, -ιος, -ιμος· pauca etiam in -ίων, -ίας, -όσυνος, -ανον, -αρ post σ, ξ, ψ.

Masculina Paroxytona, 1°. in -ίων, ut ἐργασίων *agricola*; 2°. in -ίας, ut ταραξίας *turbulentus*.

Fœminina: Barytona, 1°. in -α, ut δόξα *opinio*; 2°. in -ις -εως, ut ποίησις *poësis*, λῆξις *cessatio*, σκέψις *contemplatio*: sed * Oxytona in -ὶς -ίδος, ut ἁψὶς *connexio*. Paroxytona, 1°. in -ία, ut δοκιμασία *probatio*; 2°. in -η, ut ἄση *nausea*; 3°. in -ίνη, ut ἀξίνη *ascia*.

* *Eadem differentia accentûs observanda est in vocalibus quibuscunque in -ις aliorum temporum.*

Neutra

Neutra Proparoxytona in -ανον· ut λείψανον *reliquiæ*. Barytona in -αρ· ut κνίσαρ *cultellus*.

Varii generis,
- Oxytona
  - in -σ, -ξ, -ψ, monosyllaba; ut χρὼς *color*, κλεὶς *clavis*, &c. σκὼξ *vermis*, φεὶξ *spuma maris*, &c. σὴψ *seps*, ῥὶψ *vimen flexile*, &c.
  - in -ὴς, & ὼς, composita præcipuè ab α· ut ἀκμὴς *indefessus*, ἀγνὼς *ignarus*.
- Paroxytona polysyllaba in -ξ, vel ψ· ut κήρυξ *præco*, ἕλιξ *volumen*.
- Proparoxytona in -ιος, -ιμος, -όσυνος, &c. ut καθάρσιος *purgatorius*, ὁράσιμος *visibilis*, καπόσυνος *herilis*.

Varii accentûs in -ος· ut πίπασος *galerus*, ἅψος *compages*, καμψὸς *curvus*.

Hæc verò possunt deduci à Futuro primo Activo, quoniam utriusque characteristica est eadem.

Activè pleraque in -α, -ια, -ις, -ιας, -ιος, -ιων· Passivè potiùs reliqua.

A tertia Persona

Penè innumera in -τὴρ, -τωρ, -τὴς, -τὸς, -τρὸς, -τέος, -τύς· multa in -τὴ, -τὼ, -τρα, -θρα, -τις, -τον, -τρον, -θρον.

Masculina
- Oxytona, 1°. in -τὴρ· ut δοτὴρ *dator*. 2°. in -τός· ut χρισὸς *unctus*. 3°. in -τρός· ut ἰατρὸς *medicus*. 4°. in -τὴς Oxytona hyperdissyllaba, ut ποιητὴς *poëta:* paroxytona dissyllaba; ut δείκτης *demonstrator*.
- Paroxytona, 1°. in -τωρ· ut ῥήτωρ *orator*. 2°. in -τέος· ut γραπτέος *scribendus*.

Fœminina
- Oxytona, 1°. in τύς· ut ὀρχηστὺς *saltandi ars*. 2°. in -τὴ· ut γενετὴ *ortus*, (ε pro η pag. 104.) 3°. in τὼ· ut Ἐρατὼ *Erato*.
- Paroxytona, 1°. in -τρα· ut ὀρχήστρα *orchestra*. 2°. in -θρα· ut κολυμβήθρα *piscina*.
- Barytona in -τις -τεως· ut λῆσις *oblivio*; sed -τὶς, & τεὶς, -ίδος· ut ῥυτὶς *ruga*.

Neutra
- Oxytona in -τὸν· ut φυτὸν *planta*.
- Barytona, 1°. in -τρον· ut δίδακτρον *minerval*, &c. 2°. in -θρον· ut βάθρον *scala*. 3°. in -θλον· ut γένεθλον *ortus*.

Activè pleraque in -τὴρ, -τωρ, -τὴς, -τεῖς, -τις cætera potiùs Passivè. In -τρα finita locum, in -τὺς Poëtica artem denotant.

A cæteris temporibus

Derivata non constituunt distinctas classes; quia vel numero pauca sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex Perfecto Activo & Indefinito primo manantium numerus perexiguus est, terminatio distincta propter characteristicas χ, φ, κ, θ, &c. *literas ascititias.*

Ex Perfecto Activo oriunda ante terminationem habent

K, ut φρίκη, φρικία, *horror*, &c. λευκός, λευκὰς, *albus, alba*, &c. κ sæpissimè pro χ, ut φυλακὴ *custodia*, μαλακὸς *mollis*, &c. *pag. 106.

X, ut διδαχὴ *doctrina*, μαλάχη *malva*.

Φ, ut βλέφαρον *palpebra*, βλέφαρις *cilium*, κρύφιος & κρυφαῖος *occultus*, κυφὸς *incurvus*, κύφων *catasta*, κόλαφος *colaphus*, &c.

Ex Indefinito primo

Pauciora; ex Activo, θήκη *repositorium*: è Passivo σταθερὸς *stabilis*, ἑφθὸς *coctus*.

Ex Præsenti, Indefinito secundo Activo, & Perfecto medio

Ingens exoritur multitudo Verbalium; quorum terminatio & characteristica minùs inter se discrepant. Quædam tamen orta ex Indefinito & Perfecto medias vocales habent inter se diversas; consonas verò & vocales diversas à Verbalibus præsentis: juxta regulas pagg. 44, 51.

Masculina; Oxytona in -εὺς (*fiunt potissimùm*) à * P.m. ut τομεὺς *sector*. Rariùs à P. ut ἐπιγεὺς *qui-rem-summo-studio-urget*; & ab I. 2. ut ταφεὺς *pollinctor*.

* P. significat præsens; P. m. perfectum medium.

Paroxytona, 1º. in -ίας -ου, à P. ut θλιβίας *eunuchus*; ab I. 2. ut τάμιας *promus*; à P. m. ut τροφίας *altilis*. 2º. in -ης -ου, à P. ut κλέπτης *fur*, &c. 3º. -ης -ητος, à P. ut ἐργάτης *bulcus*; ab I. 2. ut φάνης *sol*.

Fœminina; Oxytona, in -ω, à P. ut πειθὼ *suadela*: in -εδὼν, vel -ηδὼν, à P. ut σηπεδὼν *putredo*, τερηδὼν *teredo*.

Paroxytona, 1º. in -ία, à P. ut θεία *spectaculum*; ab I. 1. ut ἰδέα *idea*. 2º. in -ία, à P. ut φιλία *amicitia*; ab I. 2. ut ἁμαρτία *peccatum*. Barytona, in -ις, à P. ut δύναμις *potestas*; ab I. 2. ut χάρις *gratia*; à P. m. ut μῆνις *ira*.

Varii accentûs

In -α:
- Barytona, à P. ut σχίζα *assula*, &c.
- Oxytona, à P. m. (præcedente * ρ Thematis) ut φθορὰ *corruptio*.
- Paroxytona, in -εια à P. in -εύω, ut βασιλεία *regnum*.
- Reliqua sunt Proparoxytona ab I. 2. ut ὠφέλεια *utilitas*, &c.

* Sed ἕδρα *sedes*.

Oxytona

In -η { Oxytona (præeunte characteristicâ temporis) à P. ut ἀπειλὴ minæ; à P. m. ut τομὴ sectio; ab I. 2. ut φυγὴ fuga.
Paroxytona reliqua, 1°. in -άνη à P. ut θηγάνη cos; ab I. 2. ut κοπάνη*. 2°. in -λη (non-præcedente ω) à P. ut ζεύγλη jugum, αἰθάλη fuligo, * ξυήλη radula. Sed Oxytona in -ωλὴ, ut εὐχωλὴ preces. }

* Sed ζοανη statua.
* Sed θυηλὴ sacrificium.

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in -ον· eáque 1°. in-ανον à P.ut δρέπανον falx; ab I. 2. ut κόπανον pistillum; à P.m. ut χόανον vas fusorium. 2°. in -ιον, à P. ut ἐρείπιον rudera, &c. 3°.in -λον, præcedente α, ε, ω, à P. ut πτύαλον sputum, &c. δείκελον imago, &c. εἴδωλον idolum, & -λιον, ab Ind. 2. ut ἑδώλιον sedes.

Antecircumflexa in -εῖον, à P. ut μαντεῖον vaticinium.

Barytona in -υ, à P. ut γλάφυ antrum; à P. m. ut δόρυ hasta.

Varii generis & accentûs

In -ος, {
1°. Præcedente characteristicâ-temporis, à P. ut βοηθὸς auxiliator, πλῆθος multitudo, &c. ab I. 2. ut ζυγὸς jugum, ἄγγελος nuntius, &c. à P. m. Barytona Substantiva, si Passivè significent, ut λόγος sermo: Oxytona, si significent Activè, ut σκοπὸς speculator: item Adjectiva, ut λοιπὸς reliquus.
2°. Præcedente quâvis aliâ literâ, {
Oxytona, 1°. in-λὸς à P.ut ἀπατηλὸς fallax; ab I. 2. ut ἁμαρτωλὸς peccator. 2°. in -νὸς à P. ut τερπνὸς jucundus; ab I. 2. ut πιθανὸς persuasorius. 3°. in -ρὸς à P. ut λαμπρὸς splendidus. 4°. in -τὸς * ab I. 2. ut κοπετὸς planctus; à P. m. ut τοκετὸς puerperium.
Paroxytona in -λέος à P.ut θηγαλέος acutus; ab I. 2. ut καμπυλέος incurvus.
Paroxytona innumera in -ιος, -ιμος, &c. à P.ut ἄρκιος sufficiens, δόκιμος probatus, &c. pauca in -αλος, à P. ut διδάσκαλος præceptor. } }

*Sed κάματος labor.

Pauciora sequentia:

In -ω Paroxytona à P. ut εἴρω qui-fari-cœpit.

In -ξ Oxytona monosyllaba: præcipuè à P. m. ut φλὸξ flamma: sic Composita,

Composita, ut ἀπόῤῥωξ *abruptus*. Paroxytona reliqua à P. ut λάλαξ *loquax*, &c.

In -ρ. Oxytona, 1°. in -ηρ, à P. ut αἰθὴρ *æther* vel *caligo*. 2°. in -ειρ, ut φθεὶρ *pediculus*. Paroxytona in -ωρ, à P. ut ἔλδωρ vel ἐέλδωρ *desiderium*: ab I. 2. ut ἔλωρ *præda*. Barytona in αρ, à P. ut ἄλειφαρ *unguentum*, &c.

In -ας, -ης, -υς, -ως, -ους, Imparisyllabica. 1°. in -ας, Oxytona Fœminina à P. ut βοσκὰς *pascens*: ab I. 2. ut φυγὰς *profugus*: à P. m. ut ἀμοιβὰς *alterna*. Barytona neutra à P. ut δέρας *pellis*, &c. 2°. in -ης Oxytona Adjectiva à P. ut συνεχὴς *continuus*: ab I. 2. ut ἐλλιπὴς *defectivus*. 3°. in -υς Oxytona Adjectiva à P. ut βριθὺς *ponderosus*, &c. Paroxytona Substantiva à P. ut ἄλυς *oberratio*. 4°. in -ως, Paroxytona à P. ut γέλως *risus*; sed αἰδὼς *verecundia*. 5°. in -ους Oxytona à P. m. ut ὀδοὺς *dens*.

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci; ut ὑετὸς *pluvia* ab ὕεται· ῥέεθρον, & ῥεῖθρον, *fluentum*, à ῥέεται ῥεῖται· ἴδμων *sciens* ab ἴδμαι (pag. 86.)

Nonnulla retinent augmentum; ut εἷμα *vestis* ab εἷμαι. Alia dialectum; ut φάσμα *spectrum* à πέφασμαι· ὀδμὴ *odor* ab ὄδωδα.

A quibusdam auferentur, aliis inseruntur, in nonnullis mutantur vocales, vel consonæ.

1°. Auferuntur; ε, ut πίστις *fides* à πέπειστα· η, ut φίλτρον *philtrum* à πεφίληται· μ, ut * ἀλοιμὸς *tectorium*, ab ἤλειμμαι· σ, ut γνώμη *sententia* ab ἔγνωσμαι· υ & ς, ut κρότος *pulsus* à κέκρουσται.

* Vide infrà.

2°. Inseruntur; υ, ut κραυγὴ *clamor* à κέκραγα, κουρὰ *tonsura* à κέκορα· γ, ut βρόγχος *guttur* à βέβροχα· sic στήριγξ *fulcrum*, &c. θ, ut σταθμὸς *statio* ab ἕσταμαι· ν, ut τέκνον *filius* ab ἔτεκον· σ, ut μνῆσις *memoria* à μέμνηται· τ, ut ἀτμὸς *flatus*, ἀϋτμὴ *halitus* ab inusitato Perfecto verborum ἄω & ἀΰω.

3°. Mutantur; α in ω, vel ο, ut ἀγωγὴ *ductio* ab ἤγαγον, ὄρχαμος *princeps* ab ἄρχω· ε in ει, vel ι, ut οἴκτειρμα & οἰκτιρμὸς *misericordia* ab ᾤκτισμαι· η in ε, vel α, ut γένεσις *generatio* à γεγένηται, ἄρωγος *auxiliator* ab ἀρήγω· ω in ο, ut βίοτος *vita* à βεβίωται· ο in ω, ut δωτὴρ *dator* à δέδοται· ει in οι, ut ἀλοιμὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι· ε in ου, ut σπουδὴ *festinatio* à σπεύδω· γ in χ, ut δραχμὴ *drachma* à δέδραγμαι· μ in ν, ut παίγνιον *ludicrum* à πέπαιγμαι· χ in κ, ut ῥάκος *lacera vestis* ab ἔρρηχα, (verso etiam η in α·) β in π, ut σκαπάνη *fossio* ab ἔσκαβον.

In Verbalibus primæ personæ Perfecti passivi resumitur quandoq; ε pro α, ut θρέμμα, σπέρμα, *à* τέθραμμαι, ἔσπαρμαι *&* *consona Thematis interponitur ante* -μος, *ut* ἀρδμὸς irrigatio *ab* ἤρμαι. Interdum

Interdum mutatur ſpiritus ; ut ἁρμὸς *coagmentatio* ab ἄρω· ὅρμος *monile*, & ἔρμα *fulcrum* ab εἴρω· transponuntur etiam literæ, ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαγον.

Ex Verbalibus orta

1°. Oxytona Maſcul. in -ικὸς, -ῶν, &c. Fœmin. in -υλὶς, -τεὶς, &c.
2°. Paroxytona Maſc. in -τίας, -ώδης, -ης *purum*, &c. Fœminina in -ζα, -θρα, -ινδα, -ότης, -ία, -ύτης, -όσυνη, -ήλη, &c.
3°. Proparoxytona Maſc. & Neut. in -ος, & -ον (pręcipuè purum) & -όσυνος, -όσυνον, &c. Fœm. in -εια, -τειρα, -τέρεια, -οινα, &c.
4°. Antecircumflexa in -αῖος, -εῖον, &c. Barytona in -αιος.

Derivantur hæc ex recto, vel ex Genitivo.

Ex recto

Verbalia in { -της; -της, vel -τηρ; -ης, -ές; -ος; -ις, vel -ος } parturiunt alia in { -τις, -ζις (pag. 22.) -τειρα, -οινα (pag. 23.) -υλις (pag. 24.) &c.
-τειρα (pag. 23.)
-εια, ut ἀμέλεια *negligentia*, ab ἀμελής· quędam in -ια, ut δυςπραγία *infelicitas* à δυςπραγής.
-ότης, ut τερπνότης *jucunditas* à τερπνός.
-ια, ut ἀγγελία *nuntium*, item ἀγγελίεια (pag. 23.) ab ἄγγελος· προδοσία *proditio* à προδότης. *Præcipuè composita ab* α, δυς, & εὖ, *ut* ἀπιστία incredulitas, εὐταξία ordo-ratus. }

Finita in -ανσις *Activæ ſignificationis parturiunt alia in* -ασία *ſignificantia Paſsivè; ut* θέρμανσις calefactio, θερμασία calor.

Ex Genitivo

Verbalia in { -τηρ; -τωρ; -μα } parturiunt alia { pauca in -τέρεια (pag. 23.) in -τεὶς, ut βλυστεὶς *ſcaturiens*, quaſi à βλυστήρ· multa in τήειος, -ια, -ιον, ut σωτήειος, -ιον, *ſalutaris*, -e : σωτήεια *ſalus* à σωτὴρ, -ῆρος.
quædam in -τοεία -τόειον, ut ἱστοεία *hiſtoria*, ἱστόειον *argumentum*, ab ἵστωρ, -ορος.
in -τίας, ut τραυματίας *ſaucius* à τραῦμα -ατος· in -τεὺς, ut γραμματεὺς *ſcriba* à γράμμα -ατος. }

Localia

Localia in—ὼν fiunt ex Genitivo plurali; ut κλαυθμῶν *locus flentium* à κλαυθμὸς κλαυθμῶν.

Ex recto vel Genitivo derivantur multa

In—ικος, præcipuè *ex recto* in —ης, vel—ὸς· ut κριτικὸς *criticus* à κριτὴς, λογικὸς *rationalis* à λόγος: plura *ex genitivo* à—μων—μονος, ut ἡγεμονικὸς *princeps* ab ἡγεμὼν ἡγεμόνος· & ab—ωρ —ορος, ut ῥητορικὸς *rhetoricus* à ῥήτωρ ῥήτορος, &c.

Derivativa quæcunque in—ικος, præposito α, abjiciunt ικ, & retrahunt accentum; ut ἄλογος *irrationalis* à λογικός. Itaque voces illæ *Ciceronis (*ad *Atticum* lib. 8.*)* ἀπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατος videntur depravatæ.

In —όσυνος, —οσύνη, —όσυνον, *ex recto* in —ος, ut γηθόσυνος *lætus* à γῆθος· plura *ex genitivo* à —μων —μονος, ut μνημοσύνη *memoria*, μνημόσυνον *memoriale*, à μνήμων μνήμονος, &c.

In —ης purum, —ώδης, -ώτης, &c. *ex recto*, ut τιμήεις *honorabilis* à τιμὴ, καματώδης *laboriosus* à κάματος, ἀγγελιώτης *nuntius* ab ἄγγελος· *ex genitivo*, ut φλογόεις *flammeus* à φλὸξ φλογὸς, αἱματώδης *sanguinolentus* ab αἷμα αἵματος, &c.

In — α, —ε, — ις, *(* pag. 22. *)*

Innumera denique alia diversimodè variata in —ος, & —ον, (præcipuè purum) juxta has formas; ut δέσμιος vinctus, κηδεμὸς charus, ἀμοιβαῖος mutatorius, κρατερὸς fortis, γελοῖος ridiculus, αἰσχυντηλὸς verecundus, κονίσαλος pulvis, τρόπαιον tropæum, μνημεῖον monumentum, ῥησίδιον dictiuncula, *&c.*

(pag. 22.) * Participialia

Ex Participiis oriuntur,

1o. Absque omni mutatione ; ut ἄρχων *princeps*, παραστὰς *postis*, εἱμαρμένη *fatum*, &c.

2o. Mutatis

Accentu; ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δράκων *draco*, &c.

Inflexione ; ut αἴθων αἴθωνος *ardens*, κύων *canis*, καύσων *æstus*, σταγὼν *stilla*, &c.

Accentu & inflexione; ut ἀρηγὼν ἀρηγόνος *auxiliator*, κλὼν κλωνὸς *surculus*, κλύδων κλύδωνος *fluctus*, &c.

Intermediis etiam literis ; ut ἀηδὼν *luscinia*.

Terminatione; Oxytonorum in —ις paragogicum, ut ἀλαλκομενηὶς *propulsatrix* : in —τὴς, —τὶς· ut ἐθελοντὴς, ἐθελοντὶς, *voluntarius, voluntaria:* Paroxytonorum in—ια ut οὐσία *substantia*: Proparoxytonorum in-ιος· ut ἐθελούσιος *voluntarius.*

His adde ἀπατεὼν *deceptor*, ἀσμένος *gaudens*, ἀλέξανδρος *defensorius* à Genitivo ἀλέξας ἀλέξαντος, &c.

Adverbia

ADVERBIA

Primitiva

Oxytona; ἀεὶ, δὶς, ἐγγὺς, ἐχθὲς, ἐπεὶ, λὰξ, μὰ, μὴ, ναὶ, νὴ, ναὶ, οἲ, ὀψὲ, πρὶν, σχεδὸν, χαμαὶ, χθὲς, χωρὶς, ὡς, καὶ, ἰοὺ, &c.

Item Postpositiva; γὲ, δὴ, μὴν, πὶ· Poëtica; ἄψ, δὴν, θὴν, ἔτος, ἠΰ, ἰὴ, ἰὼ, &c. δὴ Præpositivum.

Paroxytona; ἄγαν, ἅλις, ἅμα, ἄνευ, ἅπαξ, ἄρτι, ἄσσον, ἄχρι, ἔστε, ἔτι, ἕως, ἤδη, ἡνίκα, ἠρέμα, θάμα, ἵνα, ἵκταρ, λίαν, μάλα, μάτην, μέχρι, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέλας· Poëtica; ἄγχι, ἄντα, ἄτερ, μέσφα, νόσφι, ὄφρα, πρόκα.

Proparoxytona; αὔριον, ἕνεκα, πέρυσι.

Circumflexa; αὖ, εὖ, οἴκοι, ὀκεῖ, μῶν, νῦν, δοῖ, οὗ, φεῦ, ὧ, ἰοῦ, &c. ὦν Ion. Poëtica; ἦ, αὖ, ἰεῦ, &c.

Antecircumflexa; ἆρα, δεῦρο, δεῦτε, εἶτα· Poëtica; αἶψα, εἶθαρ, εὖτε, ἧκα, ἦμος, ἶφι, τῆλε.

Carentia accentu; γε, τοι, ὡς, &c.

Poterant ex his quædam aliundè deduci, nisi quòd minus utile fuerit eorum origines curiosiùs perscrutari.

Particulæ in compositione præfixæ,

Ἀει, βου, ἐρι, ζα, λα, item δα, λι (*cæteris rariores*) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum; quorum exempla rariora sunt apud Oratores, ut ἀείδακρυς *valde-lacrymosus*, βούπαις *grandis-puer*, λάβρος *nimiùm-vorax*; cætera apud *Poëtas*, ut δαφοινὸς *valde-cruentus*, ἐριαύχην *altæ-cervicis*, ζάθεος *admodùm-divinus*, λιλαίομαι *valde-volo*. Ἡμι significat *semi*; ut ἡμιθανὴς *semi-mortuus*.

Afferuntur & ἐριστικὸ, ut ἱπποσγνώμων magnanimus.

Νη & νε (*particulæ Poëticæ*) privant; ut νηκερδὴς *non-lucrosus*, νέφος *nubes*: rarissimè augent; ut νήδυμος *valde-dulcis*, νήχυτος *latè-fluens*.

Particula δυς *difficultatem*, seu *malignitatem*; Adverbium εὖ significat *facilitatem*, seu *benignitatem*: ut δυσάλωτος *captu-difficilis*, εὐάλωτος *captu-facilis*; δυσμενὴς *male-volus*, εὐμενὴς *bene-volus*.

Particula α est vel
- Privativa στερητικὴ, pro ἄνευ· ut κακὸς *malus*, ἄκακος *innocens*; ὁρατὸς *visibilis*, ἀόρατος *invisibilis*.
- Conjunctiva ἀθροιστικὴ, pro ἅμα· ut ἄκοιτις *consors-lecti*, ab α & κοίτη *lectus*.
- Intensiva ἐπιτατικὴ, pro ἄγαν· ut ἀτενὴς *valde-intentus*.
- Redundans πλεοναστικὴ· ut στάχυς, ἄσταχυς *spica*.

Particula

Particula α sæpe adſciſcit ν ante vocalem; ut ἄξιος *dignus*, ἀνάξιος *indignus*, &c. ante conſonam interdum γ vel μ pro ν, ut ἀγνοέω *ignoro*, ἄμβροτος *immortalis* : ἐρι etiam aſſumit γ, ut ἐρίγδουπος *valde-ſonorus* : ἄγαν retinet vel abjicit ν, ut ἀγάννιφος *valde-nivoſus*, ἀγάκλυτος *perc**elebris*, ἠγάθεος (η pro α) *admodùm-divinus*.

Derivativa

1. Nullâ factâ mutatione :

Imperativi, Verborum, & caſus Nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi ; ἄγε, εἶα, ἔα, ἀμέλει, &c.

2°. Nomina in recto vel obliquo utriusque numeri :

In recto ; Adjectiva Neutralia non rarò fiunt Adverbia, ut ὀξὺ, διηνεκὲς, ἄειστα, μεῖζον· duo etiam Maſculina εὐθὺς, ἰθύς. Subſtantiva admodùm pauca, ut ἦμαρ *Heſiodo*, μέγαθος *Herodoto*.

In obliquis : Subſtantiva vel Adjectiva, præſertim Fœminina, Adverbiorum naturam induunt :

In Genitivo, ut ἐπιπολῆς, ὀλίγου. Dativo, ut σπουδῆ, ἰδίᾳ. Accuſativo, (præpoſito ſæpius Articulo) ut δωρεὰν, τὴν ταχίστην.

Adjectivis accenſeri poſſunt Articuli, Pronomina, & Participia, in caſu crebriùs obliquo ; ut τῆ, αὐτοῦ, συνελόντι, &c.

2. Factâ mutatione:

Oriuntur Derivativa tum ex Adverbiis, tum ex aliis quibuscunque dictionibus.

Mutantur accentus, vel ſpiritus : ἀληθὲς, ἑκόντι, σφόδρα, σῖγα, ἡσυχῆ, ἑλεὸν *Heſiodo*.

Adduntur in initio

1. Literæ, π, τ· ut πῇ, πότε, πῆ, πῶς, &c. τέως, τηνίκα· Poët. τῆμος, τόφρα, &c.

2. Syllabæ; ut ὅπη, ὅπως, ὅποι, ὁπηνίκα, &c.

Huc referri poſſunt compoſita; ut ἔνεγγυς, πρόπαλαι, ἀνάπαλιν, τανῦν, πρόσθεν, διαπαντὸς, κατόπιν, &c.

Variantur ſyllabæ in medio; cujusmodi pleraque ſunt Poëtica; ut ἕκητι vel ἕκατι ab ἑκόντι· ῥίμφα (ab ἔρριφα·) μίνυνθα (à μινύνθω ‖·) πρόχνυ (à πρὸ & γόνυ·) item ἄφνω (*quaſi à φαίνω per Metatheſin.*)

In fine : per ablationem fiunt nonnulla ; ut ἄνεω ab ἄνεως, ἀνάμιξ ab ἀναμίμιξαι. Per adjectionem aut variationem longè frequentiſſima.

Accentu diſcrepantia ab Oxytona in -ὶ, ut νυνὶ, πρωΐ· (pleraq; ex -ος facta, ut) ἀμεὶ, ἀκονιτί· in -τὶ, ut νεωστὶ in -σὶ, ut Ἑλληνιστί· in -εὶ, ut πανδημεί·

δημεὶ in -δὸν, ut ὁμοθυμαδὸν in -ξ, ut ὀδὰξ in -δὶς, ut ἀμοιβαδὶς in -τὶω, ut ἐθελοντὶω. Rariora in -δὴ, ut δηλαδὴ in -ξὺ, ut μεταξὺ in -κρὺ, ut ἀντικρὺ in -τὸς, ut ἐκτὸς in -ὺς, ut μεσσηγὺς in -ρὸν, ut δηρὸν diu. *his & sequentibus formulis quærenda sunt in tractatu Accentuum.*

Paroxytona exeuntia in -πε, -πυ, -ποι, -πω, -τοι ut ὅπερ, δήπου, ἀμηγέπου, οὔπω, ἤτοι in -ιν, ut βύζην in -δην, ut ἄρδην in -ω, ut ἄνω in -άκις ut ἐπτάκις in -ικα ut αὐτίκα. Pauciora in -ινδην, ut πλουτίνδην in -δρα, ut ὑπόδρα in -θρα, ut λάθρα. in -υ, ut πάνυ (& πάγχυ P.) in -ος, ut πάρος in -ωρ, ut νύκτωρ in -ρω & -σω, ut πόρρω per Metathesin, & πρόσω (à πρὸ) in -ης, ut ἐξαίφνης (ab ἐκφαίνω) pro quo ἐξαπίνης (*quod magis Poëticum est*) *per Dialysin & Metathesin.*

Proparoxytona, in -ον, ut ἐνώπιον, σήμερον in -ε, ut ἑκατέρωσε, ἔκτοσε P. (*mutata etiam literâ præeunte in τ, ut*) ἐνίοτε in -αχα, ut πάντοχα in -ερθε, ut ἔνερθε Poëtica in -υδις, ut ἄμυδις huc refer ἄνλιχρυς.

Circumflexa, in -ῦ, -αχοῦ, -αχῆ, -αχῶς, ut ἀγχοῦ, πανταχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς.

Antecircumflexa, composita ab αὖ exeuntia in -ις ut αὖπις, αὖθις ab ἦμαρ, ut ὀννῆμαρ, &c. item δῶτα, ἧπα, τῆτες, &c.

Varii accentûs, in -ως ex genitivis plur. in ῶν, (*servantia accentum primitivi*) ut ἀκριβῶς, ἡδέως in -δα, ut κρύβδα, ἀναφανδὰ in -ας, ut ἀνδρακὰς, ἀτρέμας in -ις, ut ἀμφὶς, μογὶς in -η, ut ἐπειὴ, πάντη in -οι, ut ἀρμοῖ, οἴκοι.

Barytona finita in -Δε, -γε, -θα,* -θεν, -θι, -ζε, -τε, & Poët. in -κε, -φι, plerumq; sequuntur accentum dictionum, quibus adduntur; ut οἴκαδε, ὅδε, ἔνθα *, ἄνωθεν, οἴκοθι, Ἀθήναζε, οὐρανόσε, ἄλλοτε, εἰς ὅκε, εὐνῆφι -α, præcipuè ex Neutris in -ε, (abjecto ε) ut τάχα, ὦκα, ἄμμιγα, &c. * *Significantia de, ex.* * *Sed δηθά.*

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante vocalem, & in vocalem ante consonam.

Ante consonam	οὐ interdum οὐχ. οὔπω. ἄχρι, μέχρι, (interdum ἄχρι ante οὐ, ἧς, &c.) Poëtica in -θε, -κε, -φι ut ὄπιθε, εἰς ὅκε, νόσφι.	Ante vocalem	οὐκ, *ante aspiratam* οὐχ. οὕτως, sed οὕτω *ante utramque.* ἄχρις, μέχρις. in -θεν, -κεν, -φιν ut ὄπιθεν, εἰς ὅκεν, νόσφιν.

Legitur οὐ *ante vocalem*, Ἰλ. ζ. v 392.

Ante

Ante utramque πέραν, ἰθὺς, ἀτρέμας, & Poëtica μεσηγὺς, μεσσηγὺς· ante consonam frequentiùs πέρα, ἰθὺ, ἀτρέμα, μεσηγὺ, μεσσηγύ. Apud Poetas sæpe ς finale abjicitur ex -άκις ante consonam; ut πολλάκι, ὁσσάκι· negligitur etiã ς ante -θεν, vel -θε, ut ὄπισθεν, ὄπιθεν, ὄπισθε, ὄπιθε, ab ὄπις· ἔκτοσθεν, ἔκτοσθε, ἔκτοθεν, ἔκτοθε, ab ἐκτὸς, &c.

Quædam terminantur in -ί, & -εί· ut ἀναιμωτί, & ἀναιμωτεί.

ADVERBIA QUÆDAM specialem habent comparationem; formant enim

Comparativum { Paroxytonum in -τέρω. Antecircumflexum in -ον, præcedente duplici ττ, σσ, λλ. }

Superlativum { Paroxytonum in -τάτω· ut { ἄνω, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω. πέρα, περαιτέρω, περαιτάτω. πάρος, παροιτέρω, παροιτάτω. } Proparoxytonum in -ιστα· ut ταχὺ, θᾶττον, θᾶσσον, τάχιστα· μάλα, μᾶλλον, μάλιστα. }

PRO VARIETATE significationis classes Adverbiorum constitui possunt penè innumeræ, quarum insigniores brevitatis causâ reduci possunt ad duo summa genera, *Qualitatis* & *Quantitatis*.

QUALITATIS ποιότητος. Primitiva; ut εὖ *bene*, λὰξ *calce*, ἶφι *fortiter*, εἰκῆ, μάτην, μὰψ *frustrà*, ἠρέμα *quietè*, ἐτὸς *temerè*.

Derivativa, pleraque orta ex Neutris: ut ὀξὺ *acutè*, ἄριστα *optimè*, ὁποῖα *qualiter*, &c. in —ως· ut ἀκριβῶς *accuratè*, παραβόλως *temerè*, ἀραρότως *firmiter*, πῶς *quodammodo*, ὅπως *quoquo-modo*. Pleraque in —ι (non paragogico) ut ἀκοντὶ (ἕκητι vel ἕκατι Poët.) *sponte*, ἀκονιτὶ *sine-pulvere*, ἀκροποδιτὶ *suspenso-gradu*: in —ιστὶ ut ἀνδρειστὶ *viriliter*: in —ει ut ἀναιμωτεὶ *sine-sanguine*: in —δὸν ut ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*: in —δην· ut ἄρδην *alitè*: in —την· ut ἐθελοντὴν *ultro*: in —ξ· ut ὀδὰξ *mordicùs*, ἀναμὶξ *mixtim*: in —δις ut ἀμοιβαδὶς *vicissim*: in —δα, —δρα, —α, (ex Verbo præcipue oriunda) ut κρύβδα *occultè*, ἀναφανδὰ *manifestò*, ὑπόδρα *torvè* (ab ὑφοράω) κρύφα *occultè*, σῖγα *tacitè*.

Innumera item alia incertæ terminationis, qualia sunt δωρεὰν *gratìs*, ἡσυχῆ *quietè*, αὐτοποδία *pedibus-tantùm-utendo*, ἁρμοῖ *congruenter*, πῆ *quodammodo*, ὅπη *quoquo-modo*; Poëtica, ἐλεὸν *miserabiliter*, ἄνεῳ *mutè*.

Composita, ἐξεπιτηδὲς *datâ-operâ*, διακενῆς *inaniter*, παραβόλως *temerè*, ἐπαυτοφώρῳ *in-ipso-facto*, *manifestò*, ἐκποδὼν *è-vita*, ἐμποδὼν *impedimento*, πρὸ ἔργου *è-re*, ἔμπαλιν ἀνάπαλιν *è-contrario*, ἀμῆγε, ἀμηγέπη, ἀμηγέπως, ἀμωσγέπως *quodammodo*; ἀμοιγέποι *uno-modo*; ὁπηδηοῦν, ὁπηδήποτε, ὁπηδηποτοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν (vel ὅπως οὖν) ὁπωσοῦν ὁποσδήποτε *quomodocunque*, *utcunque*, ἀτρέμας *intrepidè*: Peotica πρόχνυ *in-genua*, κὰδ δύναμιν *pro-virili*.

His

His adde formulas propter significationem Adverbiales, ὅπη οὖν, ὅπη ἄν, ὅπη ποτὲ, ὅπως ἄν, ὅπως ποτὲ *quomodocunque*, ἔσθ' ὅπη, ἔστιν ὡς *quodammodo*, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τοῦ εὐθέος. ἐκ τοῦ παραβόλου *temere*, ὃν τρόπον *quomodo*, ὅντινα τρόπον, ἔστιν ὃν τρόπον *quomodocunque*, ἐς τὸ φανερὸν, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐμφανοῦς, vel φανεροῦ, ἐν τῷ φανερῷ vel ἐμφανεῖ, πρὸς vel εἰς τοὐμφανὲς *manifestò* ἐκ τοῦ ἀνελπίστου, ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatò*, ἐκ τοῦ αὐτομάτου *fortuitò*, ἐκ τοῦ τεθαρρηκότος *confidenter*, ἐξ ἑτοίμου *sponte*, πρὸς ἀγαθοῦ, πρὸς καλοῦ, εἰς καλὸν, ἐν καλῷ, πρὸ ὁδοῦ *commodè*, πρὸς κακοῦ *incommodè*, πρὸς τρόπου, κατὰ τρόπον *decenter*, ἀπὸ τρόπου *indecenter*, πρὸς ὀργὴν *iracundè*, ἐν δίκῃ *justè*, κατὰ σπουδὴν, κατ' ἀκρίβειαν *diligenter*, παρ' ἀξίαν *indignè*, ἐκ τοῦ σπουδαίου *seriò*, παρ' ἀλλήλων *mutuò*, ἐπὶ ματαίῳ *frustrà*, πρὸς τὸ δέον *congruenter*, &c.

REFERUNTUR ad hoc Genus duæ aliæ classes:

Similitudinis ὁμοιώσεως. Primitivum; ὡς *ut* interdum *sic*. Derivativa; οἷον, οἷα, οἵως *quasi, ut*, (interdum *sic*) οὕτω, οὕτως, οὑτωσὶ *sic*, ὁμοίως *similiter*. Cōposita; ὡσεὶ, οἱονεὶ, ὥσπερ, ὡσπερεὶ, ὥσγε, καθὸ, καθὰ, καθάπερ, καθαπερεὶ, καθὼς, καθότι, ὧδε *sicut, veluti*, ὡσαύτως, τῷδε *similiter*, ᾗπερ *prout*. Poëtica; ἠΰτε, ἠΰτε, ἠΰτε περ *sicut*, τῷκε *hoc modo*, ὁμῶς *similiter*.

Ὡς ἄν, ὥσπερ ἄν, ὡς δὴ, καθάπερ δὴ, ὡς οὖν, ὥσπερ οὖν, ὡς γοῦν, ὡς οὖν δὴ, ὥσπερ οὖν δὴ, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ. (rariùs conjunctim ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, καθαπερανεὶ) ὡς ἄρα, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὥσπερ ἀμέλει, ὡς ἂν δηλαδὴ, ὡς ἂν δήπου, ὡς ἂν δήπουθεν, *acsi, quasi, uti*. (& initiis sententiæ *qua (i-verò)* οἷάπερ *sicut*, οὕτω δὴ, κατὰ ταὐτὰ, ἐφ' ἴσ *sic, pariter*.

CAUSÆ αἰτίας ut ἕνεκα, χάριν, (Poëticum ἕκητι) *gratiâ*, κατὰ πολλὰ *multis-de-causis*.

QUANTITATIS ποσότητος, sive Mensuræ μέτρου. Primitiva; ἅλις *satis*, ἄχρι, μέχρι, μέχρις, *usque*. Derivativa; ἴσον, ἴσα, ἰσάκις *æqualiter*, τόσον, τόσῳ, τοσοῦτον, τοσούτῳ *tantùm*, ὅσον, ὅσῳ, πόσον, πόσῳ *quantùm*, μέγα, πολὺ *multùm*, πολλῷ, & Poëticum πολλὸν *multò*.

Μέχρις οὗ *usque*, κατὰ ποσὸν, ἐπὶ ποσὸν *aliquantò*, παρὰ τοσοῦτον *tantò*, ἐπ' ἴσης, (& conjunctim ἐπίσης) ἐπ' ἴσῃ, ἐπ' ἴσοις *æqualiter*.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primitiva; ἄγαν, μάλα, λίαν *valde*, καὶ *etiam*. Derivativa; μέγα, πολὺ, πολλῷ *multùm, multò*, πλεῖον, μεῖζον *magis*, πλεῖστα *plurimùm*, μακρῷ *longè*, σφόδρα, σφοδρῶς, πάνυ *valde*, ἄκμην *ad-summum*, νεανικῶς *vehementer*, ὑπερφυῶς *supra-modum*, ἐνδεχομένως, ἐπιεικῶς, ῥαδίως *admodùm*, ἄρδην, διαμπερὲς *penitus*, ἅδην, ἐπιβλύξ *abundè*, παντελῶς, παντάπασι, πανσυδεὶ, (παντάπασιν ante consonant.

&c. p. 109.) *omnino*. Compos. ὑπεράγαν, ὑπερλίαν *multò magis*, πάραπαν *omnino*. Ionica; μέγαθ© *valde*. Poetica; κάρτα *valde*, ὄχα & ἔξοχα *præcipuè*, πανσυδὶη *toto-impetu*, πάμπαν *omnino*. Interdum πρόχνυ *funditùs*, ἀντικρὺ *penitùs*, ἔμπης *vehementer*, διαμπερὲς, διαπερὲς *penitùs*. Οὐχ ἥττον, οὐχ ἥκιστα, οὐκ ἐλάχιστα *potissimùm*, οὐδ' ὀλίγου *multùm*, πολύ τι *vehementer*, ὡς, καὶ, (interdum ἐπεὶ, ἐπειδὴ) ὥστε, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἷόν τε, ὅσον, ᾗ δυνατὸν, ὡς δυνατὸν, ὅπως, (sequente Superlativo, saltem quoad significationem) *quàm, perquàm*, ut ὡς (vel καὶ) μάλα (vel μάλιστα) ὥστε μάλιστα, ὅτι μάλιστα, ὡς ὅτι μάλιστα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα *quàm-maximè*, ᾗ δυνατὸν βέλτιστα *quàm-optimè*, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, vel ὅπως τάχιστα *quàm-citissimè*, ὡς, ὅσον, ὡς σφόδρα, post quædam positiva; viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστὸν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμηχάνως, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸν ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμηχάνως ὡς σφόδρα *immane-quantum*, ὅτι ὅσον sequente Accusativo Neutro, ut ὅτι τάχος *quàm-citò*, ὅσον σθένος *pro-virili*. πρὸς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν, εἰς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, ὑπὲρ ἐκ τοῦ περιττοῦ *supra-modum-excellenter*, ὡς πολὺ, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ πολὺ, τὰ πολλὰ, ὡς τὰ πολλὰ, ἐς τὰ πολλὰ *plerumque*, μάκρῳ τὰ πάντα *longè-omnium*, ἐπὶ πολὺ, εἰς μέγα *valde*, κατὰ πολὺ, παρὰ πολὺ, (rariùs καταπολὺ, ἐπιπολὺ) ἐπὶ πλεῖον (ἐπιπλεῖον & ἐπιπλέον) ἐπὶ μᾶλλον, ἐκ περιττοῦ μᾶλλον, μᾶλλον ἀεὶ, παντὸς μᾶλλον, ἐκ προσαγωγῆς, *multò-magis, magis magisq;*, περὶ πολλοῦ *magni*, περὶ πλείονος, ἐπὶ πρόσθεν *pluris*, περὶ πλείστου *plurimi*, τὸ σύμπαν, τὸ παράπαν, εἰς ἅπαν, ἐκ παντὸς, περὶ παντὸς, ἀντὶ παντὸς, κατὰ πάντα, εἰς πᾶσαν, ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς τέλος, καὶ μάλα γε *omnino, inprimis*, τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα, ἐπὶ πλεῖστον (sæpiùs ἐπιπλεῖστον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγιστον, κἂν μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὴ καὶ οὐχ ἥκιστα *ut-plurimùm, quàm-maximè*, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρούντων, ὡς ἐκ τῶν ἀφορμῶν *pro-virili, quàm-optimè*, πρὸς ἀφθονίαν *abunde*, εἰς τὰ ἔσχατα *summè*, μικρόν τι πρὸς, καὶ πρὸς *paulò-ampliùs*, ἐκ χειρὸς, ὅσαγῆπερ ἂν ἦν δυνατὸν, ὅση δύναμίς γε παρῆν *pro-virili*, πολλοῦ vel πολλοῦ γε δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, οὐδ' ἐγγὺς *multùm-abest*.

Diminutionis μειώσεως. Primitiva; ἦκα *sensim*, σχεδὸν *ferè*, μόλις *vix*, γε *saltem*. Derivativa; σπουδῇ, σχολῇ, μόγις *vix*, μικρὸν, μικροῦ, μικρῷ, ὀλίγου, ὀλίγῳ, *parùm, paulò*, λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς, ἀφοσιουμένως *strictim, perfunctoriè*, ὅσον interdum *ferè*, ἔλαττον, ἐλάσσονι, ἐλαττόνως, ἐλαττονάκις *minùs*, ἥκιστον, ἥκιστα, &c. *minimè*. Poetica; μίνυνθα *paululùm*, &c. Composita; οὔτι, μήτι, μήτιγε, οὔτοι γε, μήτοι γε *nedum*, μονονοὺ, μονονουχὶ, μονονουχὶ *tantùm-non*, ὅμως τι *ferè*, γε δὴ *saltem*.

Ὅσον

Ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον, οὐδέπω, ὅσον οὐκ ἤδη *tantùm-non* μὴ ὅτι, μὴ ὅτι γε, μὴ ὅτι δὴ, μήτοι γε δὴ, μηδὲ δὴ, μὴ τί γε δὴ, οὔτοι γε δὴ, μήτι δὴ, μήτι γε δὴ, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως, *nedum, quò-minùs, saltem-non,* σχεδὸν ὅσον *ferè,* οὐχ οἷον *nedum, tantum-abest,* κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, παρὰ πολὺ, διὰ μικρὸν, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, (παραμικρὸν, παρολίγον, &c. rariùs) παρὰ βραχὺ, ἐπ' ἔλαττον *sensim, tantillũ,* περὶ μικροῦ vel σμικροῦ, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενὸς, διὰ οὐδενὸς, εἰς οὐδὲν, παρὰ φαῦλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν *parvi, nihili,* ἐπὶ τὸ πάνυ μικρὸν, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον *perparùm,* εἰς ἐλάχιστον *minimùm, pro-minimo,* περὶ ἐλάττονος *minoris,* περὶ ἐλαχίστου *minimi,* παρ' ἐλάχιστον, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ σχεδὸν, ἐν ὀλίγῳ *propemodùm, ferè,* παρὰ μίαν, παρ' ἕνα *unc-minùs,* ἥπου γε, ἥπου σχολῇ γε *multò-minùs,* οὐδ' ἀρχὴν, οὐδὲ χρῦ *nè-tantillùm quidem,* πολὺ ἥκιστα, οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι, οὐδέν τι πάνυ, ὁμοίως τοῖς ἥκιστα, ὡς οὐδὲν χρῆμα *quàm-minimè,* ὁδοῦ πάρεργον *obiter.* Poëtica; βαιὸν ὅσον, βραχὺ ὅσον *pauxillùm.*

Numeri ἀριθμοῦ. Primitiva, ἅπαξ *semel,* δὶς *bis.* Derivativa ex Cardinalibus orta; ut τρὶς *ter,* τετραποδιστὶ *quatuor-pedibus* : in—άκις, ut ἑπτάκις *septies,* ὁσάκις *quoties,* πολλάκις *multoties* : in—χα, —χῆ, —χοῦ, -χῶς, -πλῶς, -πλασίως· ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχοῦ, πενταχῶς *quinquies,* διπλῶς, διπλασίως *dupliciter:* in-χθα, ut δίχθα *dupliciter.* Composita; ἐφάπαξ, εἰσάπαξ *semel,* &c. ἐπὶ τρὶς *ter.*

Temporis χρόνου. Primitiva; νῦν *nunc,* πρὶν *prius-quàm,* χθὲς *heri,* ἀεὶ *semper,* αὖ, πάλιν *rursus,* ἔτι *adhuc, postquàm,* ἅμα *ut-primùm,* ἔστε *donec,* ἄρτι *nuper,* ἕως *quamdiu.* ἤδη *jam.* θαμὰ *crebrò,* ὀψὲ *serò,* πάλαι *olim,* ὅτε, ὁπότε, ἡνίκα *quando,* αὔριον *cras.* πέρυσι *anno-superiore.* Poëtica, δηρὸν *diu,* ἦμος *quando.* ὄφρα *quamdiu,* μέσφα *donec,* αἶψα, ἐσθαρ, τρόκα *statim.* Derivativa; εὐθὺς *statim,* διηνεκὲς *continuò,* πάντοτε, ἑκάστοτε *semper,* σπουδῇ *festinanter,* ἀρχὴν *ab-initio,* τότε, τηνίκα *tunc,* πηνίκα, ὁπηνίκα, πότε *quando,* ὅπου *quousque-dum,* νυνὶ *nunc,* πρωΐ, πρῴ ιω *manè,* νύκτωρ *noctu,* αὖτις, αὖθις *rursus,* ἄφνω, αὐτίκα *repentè,* πρότερον *priùs,* ὕστερον *posteriùs,* ἐνίοτε *interdum,* αὐτόθεν *ex-tempore,* σήμερον *hodiè,* ἀρμοῖ, νεωστὶ, ἀωρεὶ, *intempestivè.* Poëtica; ἦμαρ *interdiu,* cum compositis ἐννῆμαρ *novem-diebus,* &c. ῥίμφα, ὦκα *celeriter,* τόφρα *tamdiu,* τῆμος *tunc,* πρῷ vel πρῴ *manè,* δηθὰ, δηρὸν *diu.* πάρος *priùs,* ἀρχῆθεν *ab-initio,* τῆτες Att. σήτες Ion. σᾶτες Dor. *hoc-anno.* Composita; οὔπω, μήπω, οὐδέπω, μηδέπω, οὔπω, μήπω γε, οὐδετίπω, οὐδενὺ πω *nec-dum,* πώποτε *unquam,* δήποτε, δήποτουν *tandem,* μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε *nunquam,* ὅταν, ὁπόταν, ἐπὰν, ἐπειδὰν (rariùs ὅτ' ἂν, &c.) ὁποτεοῦν *quando, quandocunq;* νῦν δὴ, τανῦν, τονυνέχον *nunc,* πρινὴ *prius-quàm,* προτοῦ, προτοῦ γε *anteà,* τοπρωῒ *manè,* ἔκπαλαι, πρόπαλαι *olim,* εἰσαῦτις, ἐξαῦτις *posthæc,* ἐξαίφνης, ἐξάπινα, ἐξαπίνης *repentè,* ἔναγχος *nuper,* μήκετι *nondum,*

τηνικάδε, τηνικαῦτα *tum*, διαπαντὸς *semper*, ὁσημέραι *quotidiè*, πρότριτα *tribus-antè-diebus*, ἐξαυτῆς *eodem-momento*, ἐπιπολὺ *diu*, ἐξ ἀρχῆς, ἀπ᾽ ἀρχῆς, κατ᾽ ἀρχῆς, κατ᾽ ἀρχὰς *ab-initio*, παραχρῆμα *ex-tempore*, ἐκ ποδῶν *è-vestigio*, διὰ τάχους, διὰ ταχέων *celeriter*, &c. Poëtica; ἐπειὴ *postquam*, εἰσότε *donec*, νυνὶ περ, νυνδὴ, νυνμὲν *nunc*, ἔνδυο *dicto-citiùs*.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρτι, καὶ δὴ *jam-jam*, ἔτι μὴν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς ἔτι καὶ νῦν *hucusque*, ὅτε τε, ὅτε περ *quando*, ἕως ὅτε, ἕως ἂν, ἕως περ *donec*, αὐτίκα τε *simulac*, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς θᾶσσον *quamprimùm*, δὴ τότε, τότ᾽ ἤδη, τότε δὴ, τότε δὴ τότε, τότε δὴ καὶ *tum-demùm*, οὐ γὰρ ἄν ποτε *nunquam*, ἔστιν ὅτε vel ὅπε *aliquando*, τὴν ἀρχὴν, τὰς κατ᾽ ἀρχὰς *ab-initio*, ἐν βραχεῖ, πρὸ βραχέος, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, δι᾽ ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, ἐντὸς ὀλίγου, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδὸς, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, παρὰ ποσὶ, παρ᾽ ἄσσον *celeriter*, *è-vestigio*, τὴν ταχίστην *quàm-celerrimè*, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσουπερ, ἀφ᾽ οὗ *unde*, *ex-quo*, ἐναγχος τοῦ χρόνου *nunc*, μέχρι πόῤῥω *diu*, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ ὑπογυίου, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ καιροῦ, παρὰ χρέος *ex-tempore*, ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον αὐτίκα, ὅσον οὐκ ἤδη *penè-jam*, ἐκ δευτέρου *iterùm*, ἐκ πολλοῦ, πρὸ πολλοῦ *jamdiu*, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον *longissimè*, ἐκ τούτου, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ τοῦτο vel ταῦτα, τὰ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτῳ vel τούτοις, μετὰ χρόνον *posthæc*, *posteà*, εἰς ἐπιοῦσαν *in-posterum*, ἀπὸ καιροῦ, παρὰ καιρὸν, ἄνευ καιροῦ, παρ᾽ ὥραν *intempestivè*, πρὸς καιρὸν, πρὸς ὥραν, ἅμα τῷ καιρῷ, καιρόνδε, ἐπὶ καιροῦ, εἰς δέον, ἐν τῷ δέοντι *tempestivè*, διὰ τέλους, εἰς τὸ διηνεκὲς, εἰς ἀεὶ *semper*, μετὰ μικρὸν, μετὰ μικρὸν, μετ᾽ ὀλίγον *paulò-pòst*, κατὰ βραχὺ, παρ᾽ ὀλίγον, κατ᾽ ὀλίγον, κατ᾽ ὀλίγους *paulatim*, οὐ δὴ γέπω *nondum*, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, εἰς τανῦν, πρὸς τὸ παρὸν, ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ αὐτίκα, παρ᾽ αὐτὸν τὸν καιρὸν *inpræsentiarum*, εἰς τόδε χρόνου *adhuc*, τὸ κατ᾽ ἀρχὰς *ab-initio*, σὺν χρόνῳ *tandem*, ἐν πίσῳ δὲ χρόνῳ *tantillo-tempore*, πρὸς βραχὺ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐς μακρὸν, ἐς vel πρὸς ὀλίγον *parumper*, μικρὸν ὅσον ὅσον *tantillum*, ἐν ᾧ *dum*, εἰς ὃ, εἰς ὃ δὴ *usque-dum*, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου (ἀκαιρῇ interdum), ἐν ἀτόμῳ, ἐν στιγμῇ χρόνου, κατ᾽ αὐτὸ *ipso-momento*, ἐν ὅσῳ, ἐν τούτῳ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ *intereà*, κατὰ πολλὰ *frequenter*, μεθ᾽ ὃ *postquàm*, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον, ἐφ᾽ ὅσον, ἐφ᾽ ὅσα *quamdiu*, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον *tamdiu*, ἐφ᾽ ἑκάστης, καθ᾽ ἑκάστην, ἐφ᾽ ἡμέραν *quotidiè*, μεθ᾽ ἡμέραν *interdiu*, πρὸ μιᾶς, τῇ προτεραίᾳ, μιᾷ πρότερον ἡμέρᾳ *pridie*, τῇ ὑστεραίᾳ, εἰς τὴν ὑστεραίαν, μιᾷ ὕστερον ἡμέρᾳ *postridiè*, εἰς τρίτην ἡμέραν *perendiè*, ἅμα τῷ πρωῒ *summo-diluculo*, &c. Poetica; ἕστ᾽ ἐπὶ *donec*, ἐπὶ δηρὸν *diu*, τὰ ποθέσπερα *vesperi*.

Loci

Loci τόπου. Primitiva; οἱ *quò* οὗ, ἵνα *ubi*, ἑκὰς *longè*, ἐκεῖ *illìc*, ἐγγὺς, πέλας *propè*, πέραν *ultrà*, ἴκλαρ *juxtà*, χαμαὶ *humì*, δεῦρο (Atticè δευρεὶ) *huc*. Poëtica; ἄψ *retrò*, ἄντα *coràm*, ἄσσον, ἄγχι *propè*, τῆλε *procul*. Derivativa; ἄμφις, πέριξ *circùm*, πάντη, ἑκάστοτε *ubique*, ἄλλοτε *alibi*, δημοσίᾳ, πανδημεὶ *publicè*, μεταξὺ *intèr*, πλησίον *propè*, ἀντικρὺ, ἄντικρυς *coràm*, *è-regione*, ὀπίσω (cum compositis) *à-tergo*, ἐκποδὼν *procul*, πόῤῥω, μακρὰν *longè*, ἐπιπολῆς (rariùs ἐξεπιπολῆς) *in-summitate*. Poët. ᾗχι *quà-parte*, ἄντην *coràm*, τηνεὶ *illìc*, μεσσηγὺς *intèr*, ἄλλυδις *alibi*, μεγαλωστὶ *latè*. Compos. ἔνεγγυς *propè*, ἔναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντιπέραν, ἀπαντικρὺ & ἀπαντικρὺς, καταντικρὺ & καταντικρὺς *è-regione*, ἀμηγέπη, ἀμηγέποι *quocunque*, ὅπερ, ἐνθάπερ *ubi*, περίπου *circitèr*, ὅπερ, ὅιγε *quò*, εἴπη, εἴποτε *sicubi*, ἀλλοθίπου, ὁπήποτε, ὁπουδήποτε, ὁπουπερ, ὁπουοῦν *ubicunq*; ἀνόπιν, ἔμπαλιν *retrò*, κατόπιν, μετόπιν *à-tergo*, ἀνέκας *sursùm*, ἀμοιγέπου *ubique*, ἐπέκεινα, ὑπερεπέκεινα *tràns*, ἐνώπιον, κατενώπιον *coràm*, προποδὼν, ἐμποδὼν *obviàm*. Poëtica; διαμφὶς *utrinque*, ἀπόπροθι, ἀπόπροθι, ἀποπρόθεν & ἀπόπροθε *procul*, ἔμπλην *propè*, ἦχιπερ *ubi*.

Pleraque finita in

- -θι, -οι (ex -οθι per Sync. & Crasin) -σι, -χοῦ, -τὸς, -θα significant *in loco*: ut οἴκοθι & οἴκοι *domì*, Ἰσθμόθι & Ἰσθμοῖ *in-Isthmo*, Ἀθήνησι *Athenis*, ἑκασταχοῦ *ubique*, ἐκτὸς *extrà*, ἔνθα *ibi*: quædam in -ου, pauciora in -χῆ, -δον· ut αὐτοῦ *ibi*, οὐδαμοῦ *nullibi*, πανταχῆ *ubique*, ἔνδον *intús*. Orta ex Dativis fœmininis in η significant potiùs *in via*: ut τῇδε ταύτῃ, ἐκείνῃ, *hâc-viâ* vel *ibi*.
- -θεν (-θε Poët. pag. 109.) *de* vel *à-loco*: ut οὐρανόθεν *de-cœlo*, ἄνωθεν *desuper*, ἔνθεν, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν *inde*, δήποθεν *undecunque*, ὁμόθεν *ex-propinquo*, μακρόθεν *è-longinquo*: sed ἔσωθεν, ἔνδοθεν *intùs* vel *ab-intrà*, ἐγγύθεν *propè*, κυκλόθεν *in-circuitu*, πρόσθεν, ἔμπροσθεν *coràm*, ὄπισθεν *à-tergo*.
- -δε, -ζε, -σε, *ad locum*: ut οἴκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, χαμᾶζε *in-humum*, θύραζε *foràs*, οὐρανόσε *in cœlum*, ἄλλοσε *aliàs*, ἐκεῖσε *illuc*, οὐδαμόσε *nusquam*, ὁμόσε *in-eundem-locum*. Quædam ante -θι, -θεν, -σε habent ω· ut ἑτέρωθι *alibi*, ἀμφοτέρωθεν *utrinque*, ἑκατέρωσε *utroque*.
- -ω *in loco* & *ad locum*: ut ἄνω *suprà*, *sursùm*, κάτω *infrà*, *deorsùm*: sic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ *hìc*, *huc*, ἐκεῖ *illìc*, *illuc*, οἷ *quò*, *ubi*, οὗ, ὅπου, ὅποι *ubi*, *quò*, ἀλλαχοῦ *alibi*, *aliò*.

Που δῆτα, ἵνα τε *ubi*, ὅθεν δὴ, ὅθεν δήποτε, ὅθεν οὖν *undecunque*, ὅπη ἂν, ὅπου δὴ, ὅπουπερ ἂν, ὅπη ποτὲ, ἔστιν ὅπου, ὅπου δὴ, οὗ, ὅπου, ὅπη (sequente ἂν τύχοι vel τύχῃ) *ubicunque*, ὅπου ποτ' οὖν *ubinam*, μέχρι πόῤῥω *longè*, τῇ καὶ τῇ, δεῦρο κἀκεῖ *huc illuc*, δεῦρο κἀκεῖσε *ultrò citróque*, ἔνθεν κἀκεῖθεν *hinc illinc*, ταύτῃ πη, πη ταύτῃ *alicubi*,

εἰς

εἰς χεῖρας, ἐκ χειρὸς cominùs, εἰς τοὔπισθεν retrò, ἐπὶ τάδε cis, ἐπὶ θάτερα, καθ' vel ἐφ' vel παρ' ἑκάτερα, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα utrinque, διὰ πολλοῦ, διὰ μακροῦ longo-intervallo, διὰ πλείστου longissimè, ἐπὶ τούτῳ huc, ἐπ' εὐθείας, πρὸς ὀρθὴν, καθ' ὁδὸν rectà, παρ' ἐλάχιστον propè. Poetica; ἀμφὶ περὶ circùm-circà, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ hinc, illinc, ἄλλυδις ἄλλῃ aliò-atque-aliò.

Sub LOCO comprehendi possunt tres aliæ classes.

Congregandi ἀθροίσεως. Primitiva; ἅμα, ὁμοῦ simul. Derivativa; in -ινδην (quæ significant delectum), ut πλουτίνδην divites-quosque-eligendo : nonnulla in -δον, & -δην· ut, ἀγεληδὸν gregatim, συλλήβδην comprehensim : in -ι ut, πανοικὶ cum-tota-familia, αὐτανδρὶ cum-ipsis-viris : ex Collectivis orta; ut, ἀθρόως confertim. Composita; καθόλου universim. Poetica; ἄμμιγα unà-cum. Æolicum, ἄμυδις simul.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ eodem, σὺν δὲ, σὺν καὶ, ἐπὶ γε ὁμοῦ simul.

Separandi χωρισμοῦ. Primitiva; ἄνευ, ἄτερ absque, νόσφι, χωρὶς seorsim. Derivativa; μόνον, καταμόνας solùm, ἰδίᾳ privatim, ἀνδρακὰς viritim, λάθρα clàm, &c. Poetica; ἄνευθε, ἀπάνευθε, ἄτερθε, ἀπάτερθε seorsim, absque, ἄνδιχα, διάνδιχα divisim.

Ordinis τάξεως. Primitiva; εἶτα deinde. Derivativa ex Ordinalibus: ut, πρῶτον, πρώτως primò, δεύτερον, δευτέρως secundò, &c. τέλος, τελευταῖον, ὅλως denique, μεταστοιχεὶ in-ordines, αὐτόθεν ipso-statim-initio. Composita; ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα deinde. ἑξῆς (ab ἐξ ἧς retracto spiritu; Stephanus vult esse Primitivum; alii deducunt ab ἔχομαι adhærebo) ἐφεξῆς, καθεξῆς deinceps.

Τὴν πρώτην, τὴν ἀρχὴν initiò, τὸ τέλος, τέλος δὲ, τόδε τέλος, ὥστε τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλει, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα (vel τοτελευταῖον & τατελευταῖα) τὸ σύμπολον, ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λοιποῦ postremò, denique, ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου, &c. secundò, tertiò, &c. αὐτίκα γε, αὐτίκα γέ τοι, αὐτίκα δήπου ac-primùm-quidem, αὐτίκα γὰρ primùm-enim, ταύτῃ καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τὸ το μὲν δὴ μέχρι hactenùs.

Orationis λόγου. Derivativa in -ιστι, quæ Gentis idioma plerumque denotant : ut, Ῥωμαϊστὶ Romanè, Βαρβαριστὶ Barbarè, αὐτολεξεὶ verbatim, ῥητῶς certis-verbis, nominatim, ἀρρήτως infandè, παρρησίᾳ, παρρησιαστικῶς apertè, cum-libertate-loquendi, διαῤῥήδην, ἐκῤῥήδην explicatè, συνελόντι, συντόμως breviter, ἄνωθεν, πόῤῥωθεν longiùs.

Διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ἐν βραχέσι, ἐν βραχίστοις, ἐν βραχυτάτοις paucis, διὰ πλειόνων, διὰ μακροτέρων prolixiùs, μακρὸν ἄνωθεν longiùs,

ὡς

ὡς ἐν ἐλαχίςῳ, ὡς οἷόν τε *quàm-brevissimè*, ἐπὶ (vel κατ') ἐπιτομῆς, τὸ δὲ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον, ὥστε ὅλον, καθόλου δὲ, ὡς δὲ τὸ σύνολον, ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαίων *summatim*.

Sub ORATIONE cadunt Adverbia,

Affirmandi καταφάσεως. Primitiva; ναὶ *nè*, ἦ *itá*. Postpositiva; γε, δὴ, μὲν, τοι, ὦν, (apud *Herodotum*) *quidem*. Derivativa; ἀμὴν *amen*, μάλιςα *maximè*, ἀμέλει *certè*, ὀρθῶς *rectè*, καλῶς *bene*, ἀληθὲς, ἀληθῶς, ὄντως *revera*, οὕτω *ità*, κομιδῆ, πάντη, πάντως *omnino*. Composita; ἔγωγε *equidem*, δηλαδὴ, ἦπου (ante-circumflexum), ἤτοι, καίτοι *sanè, profectò*, παντάπασι, πάνυ τοι, πάνυ γε, οὕτωτοι *omnino*, αὐτίχρημα *reipsâ*, γε μὴν, γε οὖν, γοῦν, γέ τοι, γε τοί που, μὲν δὴ, μέντοι, μέντοι γε, μέντοι που, τοίνυν, μέντοι νῦν, δήπου, & apud *Herodotum* μέν νυν, μὲν ὦν *quidem*.

Ἦ γὰρ, ἦ δὴ, ἦ καὶ, ἦ μὴν, ἦ μὲν, καὶ μὲν, καὶ δὴ, ἦ μήν γε, ἤτοι μὲν, ἤτοι που, οὕτω δὴ *certè*, πάντη, πάντως, πάνυ μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὕτως, παντάπασι μὲν οὖν, παντάπασί γε, πάνυ σφόδρα, καὶ σφόδρα γε, κομιδῆ μὲν οὖν *omnino*, καὶ μάλα (& Postpositiva, γε μάλα, δὴ μάλα) *maximè*, ἀλλὰ δὴ καὶ, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ *tum-vel-maximè*, τῷ ὄντι, πρὸς ἀλήθειαν *reverà*, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ *omni-modò*.

Negandi ἀποφάσεως. Primitiva; οὐ, οὐκ, οὐχὶ, μὴ *non*. Derivativa; ἥκιστα, ἐλάχιστα *minimé*. Composita; οὐ δὲ, μὴ δὲ *nè*, μήτοι, μήτοι γε, οὔτοι, οὔτοι γε, οὐ μὲν οὖν, οὐκ οὖν *non-sanè*, οὐδαμῆ, μηδαμῆ, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, οὐδήπου, οὔτι που, οὐδέ πω, οὐδέπως, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε, οὐδέπω, πώμαλα *nequaquam*. Poëtica; οὔτι *non*, σειβτ ικιγξ, &c.

Ὀυ δῆτα, οὐ μὴν, οὐ μὲν, οὐ μὲν δὴ, οὐ μέντοι, οὐ τοίνυν, οὔτοι γε *non-sanè*, μὴ οὐ, μὴ οὐκ, οὐ μὲν δὴ, οὐ γὰρ, οὐ γὰρ οὖν, οὐ γάρ ἄν που, οὐ μέ πως, οὐδ' ἄρα πω, οὐδ' ἄν πω, οὐδ' ὅλως, οὐδ' ἄν, μηδ' ἄν, οὐδ' ἄν ὅτι οὖν, οὐδὲ γάρ, οὐδὲ *nequaquam*, μηδαμῆ μηδαμῶς, οὐδαμῆ οὐδαμῶς, οὐ τοίνυν οὐδαμοῦ, οὐδ' ὁπωσοῦν, οὐδ' ὁποστοῦν, οὐκ ἔσθ' ὅπως, οὐ μέν γε *nullo-pacto*. Poëtica; οὐ θὴν, μὴ νύ τοι οὐ, οὔτε τι *nequaquam*.

Hortandi παρακελεύσεως. Derivativa; ἄγε, ἴθι, φέρε *age*, ἄγετε, ἴτε *agite*, ἄπαγε *apage*, εἶα *eia*, εὖγε *euge* δεῦρο *adesdum*, δεῦτε *adeste*, εἶεν *esto*.

Hæc omnia post se adsciscunt δή· ut, ἄγε δή. Pleraque ante se admittunt ἀλλ'· ut, ἀλλ' ἴτε· item φέρε γὰρ, φέρε τοίνυν, ἄγε νυν *age-verò*, vel *agite*, ἀλλὰ δὴ καὶ *esto-tamen*. Poëtica; βάσκ' ἴθι *age*, ἀλλ' ἄγε *age-verò*, δεῦρ' ἴθι *adesdum*.

Prohibendi ἀπαγορεύσεως. Primitiva; μὴ, interdum εἰ *né*. Composita; μήτοι, μήτοι γε, μήποτε *nequaquam*.

Ὀυ μὴ, μὴ γὰρ, μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, οὐ γὰρ δὴ, οὐ γὰρ ἄν που, μήτοι πολλὲ, μὴ γένοιτο *nequaquam-absit*, ἀλλὰ μήτοι *vide-nè*, ἀλλ' ὅπως, καὶ

ὅπως, ὅρα ὅπως· item ὅπως sequente γε, δὲ, δὴ, ἄρα, τοίνυν, ἄν, *at-vide, ac-vide* : eodem modo usurpatur ἄγε apud Poëtas : ἢ ἢ ἃ ἃ *tace*, Aristoph.

Jurandi ὀμώσεως. Primitiva; νὴ, μὰ *per*, μὰ interdum *non-per* ; ἦ μὴν frequentissima in jure-jurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujusmodi sunt Interjectiones omnes. Primitiva; ὦ *ô*, ὢ *oh*, ἆ *ah* (Poëticè sæpiùs, sequente δεῖλ' apud *Homerum*) αἲ *heu*, ἆ ἆ *hau hau*, ἃ ἃ ἃ *ha ha he*, αἲ αἲ *heu heu*, ἒ ἒ *eheu*, ὖ ὖ vox olfacientis ; βρῦ vox infantuli poscentis *potum* ; κοΐ vox porcelli ; βαβαὶ, παπαὶ *papæ*, φεῦ *heu, papæ*, ὡς *quàm*. Derivativa ; πῶς *quàm*, ἔα *vah*, οὐαὶ *væ*, σαβοῖ, εὐοῖ *euohe*, εὐὰν *euan*, βαβαιὰξ, παπαιὰξ *papæ*, πάππα & ἄππα vox infantuli compellantis *patrem*, μάμμα & μαμμαία compellantis *matrem*, ἄττα & τέττα compellantis *superiorem*. Composita ; οἴμοι, αἰβοῖ *hei*, ὦ 'τὰν *ô amice* vel *amici*.

Optandi εὐχῆς. Primitiva ; εἰ, ὡς *utinam*. Derivativa ; εἴθε, εἴη, ὤφελον seu ὄφελον, αἴβαλε *utinam*, ἐτεὸν *sodes*.

Ὡς γε, ὡς εἴθε γε, καὶ εἴθε γε κἂν, ὡς εἴη γε, εἴθ' ὡς, εἰ γὰρ, ὡς ὄφελον. ὡς ὄφελόν γε, εἰ γὰρ ὄφελον *utinam*.

Demonstrandi δείξεως. Primitiva ; ἰδέ, (vel ἴδε) ἰδοὺ *en, ecce*. Poëtica ; ἠνὶ *en*, ἤν' ἰδοὺ, (vel ἠνίδου) ἤν' ἰδέ, (vel ἠνίδε) *ecce*.

Explanandi διασαφήσεως. Primitiva ; καὶ *etiam*, δῆτα, ἅτε *videlicet*. Derivativa; ᾗ *quatenus*, ταύτῃ *eatenus*, οἷον *nempe*. Composita, ἤγουν, ἤτοι, δήπου, δήπουθεν, δῆθεν, δηλονότι, δηλαδὴ *scilicet*, καθὸ, παρὸ, ἐφὸ, ἐφότι, καθὰ, καθότι *quatenus*, ὅσονγε, ὅσαγε, ὁπόσαγε *inquantum*.

Ἅτε καὶ, ἅτε δὴ, ἀλλ' ἅτε *videlicet*, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὧν, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ τοιοῦτον, ἐν vel ἐπὶ τούτῳ, ἐπὶ τοῦτο *quatenus*, τοῦτ' ἔστι, (vel τουτέστι) ὅ ἐστι *id est*, φέρε εἰπεῖν, interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodi) *scilicet*, οἷον δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον *verbi-gratiâ*, ἐπ' ὀνόματος *nominatim*.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμοῦ. Primitiva; ἦ *an*, ἄρα (præcipuè post Conditionalem εἰ, ἄν, &c.) Derivativa; ἴσως, τάχα, τυχὸν *fortasse*, ὅσον, ἐπιεικῶς *circitèr*. Poëtica ; αἴκεν, αἴκε *si fortè*.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἂν vel τάχα ἄν, τάχα που, ἴσως που *fortasse*, που μάλιστα *circitèr*, ἀπὸ αὐτομάτου vel ταὐτομάτου, ἀπὸ vel ἐκ τοῦ αὐτομάτου *fortuitò*, κατὰ συγκυρίαν, εἰ τύχοι *forsan*. Poëtica ; αἴκέν πως, αἴκέ πόθι *an-quo-modo, an-tandem*.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primitiva ; ἄρα, μῶν *nunquid* ? interdum εἰ, καὶ *an* ? Derivativa ; πότερον *utrùm* ? τῷ *quî* ? Poëtica ; πεῖ *quâ* ? ποῖ *quò* ?

Adverbia etiam aliarum specierum, & Conjunctiones, ubi in quæstionibus

ſtionibus adhibentur, Interrogativis accenſeri debent, μὴ, ἦ (vel ἢ) οὐχὶ, οὐκ *nónne?* εἶτα (rariùs ἔπειτα) *quid ergò?* μήτι, ἦτι, ἦπου, οὐκοῦν *utrùm, quamobrem?* οὔτιπου *an?* ἄλλοτε *numquid?*

Τί μὲν, τί δὴ *quidnam?* τί δὲ, τί δήποτε, τί δῆτα *quid-tandem?* τί μὴν, τί γὰρ οὔ, πως δὴ οὔ, πῶς γὰρ οὔ vel οὐχὶ *quidni, quippini?* ἆρα γε, ἆρα οὖν, ἆρ' οὖν, ἆρά ποτε, μῶν ἆρα, μῶν οὖν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἆρα, ἄλλοτι ἤ, οὐ δήπου *nunquid?* καὶ ſequente γε, δὴ ἆρ' οὐ, ἆρ' οὐκ, ἆρα μὴ, ἆρ' οὖν οὐ, μῶν μὴ, οὐ γὰρ, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἀλλ' οὐκ, ἀλλὰ μὴ οὐ, ἦ οὐκ, ἦ γὰρ (η circumflexo) οὐ γὰρ, οὐκοῦν, πῶς οὐ, πῶς οὐκ, πότερ' οὐκ *nónne, annon?* πῶς ἂν, πῶς δὴ, πῶς γὰρ, πῶς γὰρ ἂν, πῶς ποτὲ *quomodo?* διά τι, τί ὅτι, ὅτι δή τι, ὅτι τι δὴ, ἵνα τι, τίνος ἕνεκα, τίνος χάριν, τίνος δὴ χάριν, interdum καὶ χάριν τίνος *quamobrem?* ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἦ καὶ *an veró?* πρὸς τί, ἐπὶ τί, πρὸς οὖν τί, διὰ τί ποτε, ἐφ' ᾧ *quamobrem?* μέχρι vel ἄχρι που vel τίνος *quouſque?* Poët. τίπτε (pro τίποτε) *cúrnam?* ἦε καὶ οὐχὶ, ἆρ' οὐκ *annon?* ἦ ἆρα, ἦ ῥα *utrúm?*

Cognata quædam Adverbia, incipientia à præfixo π, frequentiùs ſunt Interrogativa; eadem, ſi à τ incipiant, Redditiva; ſin à Vocali, Indefinita.

Ad eandem etiam claſſem tria hæc referantur:

Indefinita.	Interrogativa.	Redditiva.
ᾗ, ὅπῃ quâ viâ, *vel* quâ ratione.	πῇ quâ viâ? *vel* quâ ratione?	τῇδε *vel* ταύτῃ hâc viâ, *vel* hâc ratione.
ᾧ quatenùs, *vel* quapropter.	πῶ quatenús? *vel* quapropter?	τῷ eatenùs, *vel* eapropter.
ὅτε, ὁπότε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὁπόθεν, unde.	πόθεν unde?	τόθεν indé.
ὅθι, ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ἡνίκα, ὁπηνίκα quando.	πηνίκα quando?	τηνίκα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
οἷον qualiter.	ποῖον qualiter?	τοῖον taliter.
ὁσάκις quoties.	ποσάκις quoties?	τοσάκις toties.
οὗ, ὅπου ubi.	ποῦ ubi?	
οἷ, ὅποι ubi, *vel* quó.	ποῖ ubi?	
ὡς, ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὁσαχῶς quot-modis.	ποσαχῶς quot-modis?	
ὁπότερον utrúm.	πότερον utrúm?	
	τίη, τίητι quare?	ὅτιή, ὅτιητι ea de re.
ἕως, ὄφρα quamdiu.		τέως, τόφρα tamdiu.
ἦμος, ὁπήμος quando.		τῆμος tum.

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

CONJUNCTIONES

Primitivæ: Oxytonæ; ἂν, ἐὰν, ἢν, γὰρ, γὲ, δὲ, ἢ, καὶ, μὲν, μὴν, πλὴν, ἐπεί. Poëticæ; ἀτὰρ, αὐτὰρ. Paroxytonæ; ἄρα, ἔτι, ἵνα, ὅμως. Poëticæ; ἄφαρ, ἔμπης, ὄφρα. Circumflexa; οὖν. Carentes accentu; εἰ, περ, ποι, πε, πω, πως, τε, τοι. Poëticæ; θὴν, κε, κεν, νυ, νῦν, ῥα.

Derivativæ: Oxytona; ἀλλὰ (ex Primitiva Plurali Paroxytona ἄλλα.) Poëtica; ἠέ. Paroxytonæ; ὅπως, ὅτι.

Compositæ longè plurimæ sunt.

Finales particulæ γὲ, τε, τοι, νῦν, ῥα, κεν, vix unquam mutant accentum dictionum, quibus adjunguntur: ut, ὅγε, ἐάντε, τοιγάρτοι, γάρνυτοι, τοίνυν, γάρῥα, ἤκεν.

Oxytonæ exeuntes in -γὰρ, -δὲ, -δὴ, -μὴν, -δ, -ί· ut, τοιγὰρ, ὐδὲ, ἐπειδὴ, δημὴν, δῆτα, τοιγαρὶ, ὁτιητί. Poëticæ in -ή· ut, ἠὴ, ἐπειὴ, ὁπή.

Paroxytonæ exeuntes in -έτι, -ότι, -περ, -πε, -πως· ut, προσέτι, διότι, διόπερ, ἐάνπερ, εἴπερ, γετοίπε, ἤπως.

Circumflexa οὖν in Compositis retinet accentum suum; ut, τοιγαροῦν, μὲνοῦνγε.

Conjunctionum classes.

Copulativæ σύνδεσμοι συμπλεκτικοί. Primitivæ; καὶ &, τε *que*.

Καὶ δὴ, καὶ δὴ καὶ, καὶ μὲν δὴ καὶ, καὶ μὴν πε καὶ, καὶ μὲν καὶ, καὶ μὲν τοι, καί τοι καὶ, καὶ μὲν τοι καὶ *atque*, ἀλλὰ δὴ καὶ *atque adeò*, *atque etiam*. Poëtica; καὶ νυ &.

Connexivæ μεταβατικοί. Primitiva; ἔτι *adhuc*. Compositæ; προσέτι *præterea*, μὲνοῦνγε *quin-etiam*, πρόσγε *præterea*.

Ἔτι δὲ, προσέτι δὲ, ἔτι τοίνυν, ἔτι γε οὖν, πρὸς δὲ, χωρὶς δὲ, χωρὶς τοίνυν, μὲν οὖν, ἀλλὰ μὲνοῦνγε, καὶ μὴν, καὶ μὴν καὶ, καὶ μὴν πε, καὶ μὴν πε καὶ, ἄμα δὴ, καὶ δῆτα καὶ, ἀλλὰ δὴ καὶ, τὰ μὲν τοίνυν, ἔτι τὸ τοίνυν, ἔτι τοίνυν ὡς καὶ *quinetiam*, *quinimò*, καὶ γὰρ αὖ *rursus-etiam*, μετὰ δὲ, ἐπὶ δὲ, ἐπί τε, πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ καὶ, πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πρὸς, τὸ προσὸν, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τάδε, καίτοι καὶ τοῦτο, γε μὴν, δέ γε μὴν πῶς *præterea*, δὲ δὴ *porrò-autem*.

Disjunctivæ διαζευκτικοί. Primitiva; ἢ *vel*. Compositæ; ἐάνπερ, ἐάντε, εἴτε, ἤπε, ἤτοι *sive*, μηδὲ, μήτε, οὐδὲ, οὔτε *nec*. Poëticæ; ἠὲ, ἤτε, ἠὴ, ἤκον, ἠκέτερ *vel*, οὐδέτι *neque*.

Ἐὰν οὖν, εἴτ' οὖν, καὶ ἢ *sive*, καὶ οὐ *nec*, οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μὴν οὔτε, οὐδὲ μὴν, οὔτε μὴν, οὐδὲ δὴ, οὐ μέντοι, ἀλλὰ μὲν οὐδὲ *nec-verè*, *sed-nec*.

Discretivæ διακριτικοί. Primitivæ; πλὴν *præterquàm*, ἢ *quàm*, interdum καὶ (in initio clausulæ præcipuè) *sed*, γὲ, δὴ *saltem*, Poëticæ; ἄφαρ, ἀτὰρ, αὐτὰρ *sed*. Derivativa; ἀλλὰ *sed*. Compositæ;

positæ ; ἤπου, ἤτοι, ἤπερ, (Poëticè ἠέπερ) *quàm*, ἀλλά γε, ἀλλά τοι, οὐκοῦν *atqui*, καίτοι, καίτοιγε, γε δή, γέτοι, γε μὴν, γε τοίπου, γε οὖν, οὖν γε, γοῦν, μέντοι *at-verò, saltem*, δέ γε, δέ που, δέ τοι *porrò-autem*.

Μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχὶ, μὴ οὐχὶ καὶ, ὅτι ἐπειδὴ, ὅτι μὴ *quin*, ἀλλὰ καὶ, ἀλλὰ δὴ καὶ, ἀλλὰ μέντοι *atqui*, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν τοι ἀλλ' γε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐ, οὐ μέν τοι ἀλλὰ, οὐ μέν τοι ἀλλά γε, οὐ μέν τοι ἀλλ' ἴσως γε, οὐκοῦν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, οὐ γὰρ ἀλλὰ, οὐ γάρ τοι ἀλλὰ *verùm-enimverò*, ἢ ἂν, ἢ γὰρ ἂν, τἄλλ' ἀλλὰ, τἄλλα δὲ, ἄλλως δὲ *alioqui*, οὐ γὰρ ἂν *alioqui-non*, οὐ μέντοι, οὐ μὲν οὖν, οὐ μὴν, οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μὴν οὔτε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ, ἀλλὰ μὴ οὐδὲ *enim-verò non*, πλὴν ἀλλὰ, πλὴν καὶ, ἐπεὶ δὲ *veruntamen*, παρ' ὅσον *preterquàm*, ἀλλὰ sequente γε, οὖν, γ' οὖν, οὖν γε, γοῦν, ἀλλ' ἤ, ὅτι ἀλλὰ, ἀλλ' ἢ μὴν, ἀλλὰ νὴ Δία, vel νὴ Δί' ἀλλὰ, καὶ μὴν, καὶ μήν γε, μήν τ' ἂν, μὴ δὴ *at-verò, saltem*, ἄλλως τε ἐὰν, ἄλλως τε κἂν, ἄλλως τε καὶ εἰ, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ *præsertim-verò*.

Causales αἰτιολογικοί. Primitivæ; ἵνα, ὡς *ut*, ἐπεὶ *quoniam*, γὰρ *enim*. Poëticæ; ὄφρα *ut*. Derivativæ; ὅπως, ὥστε *ut*, ὅτι *quia*. Compositæ; διὸ, διόπερ, διότι, καθότι *quia, propterea-quòd*, εἴπερ *quoniam*, ἅτε *quippe*, ὥς γε *ut*, γάρ που, γάρ τε, γάρ τοι *etenim*. Poëticæ; ἐπειή, οὕνεκα *quoniam*, ὅτι ἢ, ὅτι ἤτοι *propterea-quòd*, γάρ νυ, γάρ νυ τοι *etenim*.

Ὅτι δήπου, διὸ δὴ, διὸ καὶ, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ δὴ, ἐφ' ᾧ τε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὅτου, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ἐφ' ὧν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τούτων *propterea-quòd, quia*, ἅτε, δὲ, ἅτε δὴ, ἅτε καὶ, ἀλλ' ἅτε, ἐπειδὴ ἅτε, οἷα δὴ, ὅτοι τοι, ἄρα ποτε *quippe*, καὶ γὰρ, καὶ γὰρ δὴ, καὶ γὰρ καὶ, καὶ γάρ τοι, οὐ γὰρ ἀλλὰ, οὐ γάρ τοι ἀλλά γε, ἐπεί τοι γε, ἢ γὰρ ἂν *etenim*, ὡς ἂν, ὅπως ἂν *ut*, οἷά γε, οἷα δὴ *utpote*, μέχει που, ἄχει που *ut-etiam*, γὰρ αὖ, μὲν γὰρ, γὰρ δὴ, γὰρ δήπου, γάρ τ' ἂν. Poëticæ; ὅθ' οὕνεκα, οὕνεκά κεν, τοὔνεκά κεν *quoniam*, δὴ γάρ ῥα *etenim*.

Conditionales ὑποθετικοί. Primitivæ; εἰ, ἐὰν, ἂν, ἢν *si*, interdum ἐπεὶ *sin-minus*, & ὅπου *si*. Compositæ; εἴ γε, εἴπερ, εἰ δὴ, εἰ δήπερ, ἤνπερ, κἂν *si-modò, quòd-si*, εἴ πως, ἤν πως *si-fortè*, ἐπὰν, ἐπειδὰν, ἐπείπερ, ἐπειδήπερ, ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅτι γε *siquidem, quandoquidem*. Poëticæ; αἴκε *si*, εἴποθι *siquando*, ἐπειὴ *quandoquidem*.

Ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δὴ, εἴπερ γε, εἴπερ ἄρα, ἐπεὶ ἂν, ἐπεὶ οὖν, ἤνπερ γε, *si, siquidem, quandoquidem*, εἰ δὲ, εἰ δ' ἄρα, καὶ μέντοι καὶ ἂν *sin, sin verò*, εἰ γοῦν *si-saltem*, εἰ οὐ, εἰ δ' οὐ, εἰ μὴ, εἰ δὲ μὴ, εἰ δὴ μή γε, εἰ μή πέρ γε, ἢν μὴ, ἐὰν δὲ μὴ, ὅτι μὴ, ὅτι γὰρ μὴ, παρ' ὅσον, ἀλλ' ἤ, ἀλλ' ὅτι, ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ' εἰ μὴ, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μὴ, πλὴν ἐὰν, πλὴν ὅτι, πλὴν ἐὰν μὴ, πλὴν ἂν, πλὴν ἂν μὴ, πλὴν ἀλλ' ἤ, πλὴν ἀλλ' εἰ, ἐκτὸς εἰ μὴ *nisi, sin-minus*, καίτοι εἰ, καίτοι ἂν, ἐὰν δὲ δὴ, κἂν εἰ καὶ μὴν εἰ *quòd-si*, ἢ ἂν, ἢ γὰρ ἂν *secùs, similiter*. Poëtica; εἰ μέν κε *similiter*.

Illativæ

Illativæ συλλογιστικοί. Primitivæ; ἄρα, οὖν *igitur*. Compositæ; ἄραγε, τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, οὐκοῦν *igitur*, οὔκουν *non igitur*, τοίνυν· & Poëticæ; τοιγὰρ, τοιγαρεὶ, τόδε· item τῷ, τῷ τοι *igitur*.

Ἄρα οὖν, & ἄρ' οὖν (rariùs οὖν ἄρα) ὅμως δ' οὖν, ταύτῃ τοι, δῆτα τοίνυν, μὲν δὴ *igitur*, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα *proinde*.

Adversativæ ἐναντιωματικοί. Primitivæ; περ, τοι *quamvis*. Compositæ; κἂν, κἢν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καὶ, (rariùs καὶ εἰ) καὶ γὰρ εἰ *etsi, licèt*.

Κἂν εἰ, ἣν καὶ, ὅτι μὴ καὶ, καὶ γὰρ εἰ, rariùs καὶ εἰ *etsi*. Poëticæ; περ ἔμπης *quamvìs*, ἔμπης καί περ *etiamsi*.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Primitivæ; ὅμως, μὴν· & Poëticæ; ἔμπης, ἔμπας, ἔμπα, ἔμπαν· & Compositæ; δήπου, γε δήπου, μέν τοι, μέν τοί γε, μέν τοί που *tamen*.

Ὅμως δὲ, ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέν τοι, ὅμως μὴν, ὅμως δ' οὖν, ὅμως καὶ, πλὴν καὶ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ δὴ καὶ, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν *attamen, tamen*.

Expletivæ συμπληρωματικοί· Ἂν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, δὴν, κεν, κε, νυ, νυν, περ, τοι, που, πω, τοι, quæ interdum nihil significant, sed orationem explent; addunt tamen emphasin quandam & venustatem contextui.

Usitatissimæ sunt Poëtis δὴν, νυ (& νυν frequentiùs post Imperativos) ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè post δ', ὡς, vel Articulum Postpositivum apud *Homerum*. Affertur etiam ἄρα ex *Demosthene* post ὡς· ex *Xenophonte* post οἷος, ὁπόσος, πότερος. Apud Oratores etiam, γε, περ, τοι, ποι, που, πω, πως præsertim post Adverbia, interdum γὰρ cum οὖν, τε præcipuè apud *Iones*, καὶ apud *Atticos*.

Potentiales δυνητικοὶ sunt ἂν, & Poëticæ κεν, κε.

Postpositivæ; Primitivæ, γὰρ, γε, δὲ, μὲν, μὴν, οὖν, περ, τε, τοι, ἂν, κεν, κε. Compositæ itidem, & formulæ ab his incipientes frequentissimè in oratione postponuntur, ideòque ferè postremum in singulis classium ordinibus locum sortiuntur.

Eadem vox, propter varietatem significationis, spectat ad diversas classes tum Adverbiorum tum Conjunctionum: si enim afficiat unam dictionem, præcipuè Verbum, potiùs Adverbium est; si plures dictiones, clausulam, vel sententiam, Conjunctio est: viz. μὲν *quidem*, ὡς *ut*, γε *quidem, verò*, μηδὲ *neque, nè*, &c.

Loco ultimo addi possunt

Dictiones Correspondentes: Adverbia, vel Conjunctiones, aut formulæ ex utrisque conflatæ.

Μὲν - δὲ

Μὲν-δὲ *quidem-verò*, τε-καὶ *cùm-tum*, τε-τε *que-que*, τε-καὶ καὶ καὶ-καὶ καὶ, &c. τὸ μὲν-τὸ δὲ, τὰ μὲν-τὰ δὲ, τὸ μέν τι-τὸ δέ τι, τοῦτο μὲν-τοῦτο δὲ, τῇ μὲν-τῇ δὲ, ταύτῃ μὲν-ταύτῃ δὲ, πῇ μὲν-πῇ δὲ, ἅμα μὲν-ἅμα δὲ, ὡς μὲν-ὡς δὲ, πῶς μὲν-πῶς δὲ, τότε μὲν-τότε δὲ, &c, variato accentu, ὅτε μὲν-ὅτε δὲ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ *partim-partim, tum-tum*, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδὰν, ἡνίκα *tum-cùm*, ὅτε-τότε, ἐπειδὰν-τηνίκα vel τηνικαῦτα *cùm-tum*, ὅτε μὲν-πάλιν δὲ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ἐνίοτε-ἄλλοτε, ἐνίοτε-ποτὲ δὲ *modò-modò*.

Εἰ μὲν-εἰ δὲ, (εἰ μὲν-εἴ κε δέ κε Poët.) ἢ-ἢ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἐάντε-ἐάντε, ἐάντ' οὖν-ἐάντ' οὖν, εἰ μέν τι-εἰ μέν τι *sive-sive*, εἴτε-καὶ εἰ μὴ *sive-sive non*, εἰ μὲν-εἰ δὲ μὴ *utrùm-nécne*, οὔτε-οὔτε, μήτε-μήτε, οὐδὲ-οὐδὲ, μηδὲ-μηδὲ *nec-neque*.

Ἐπεὶ τὰ μὲν-ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν-ἐπὶ θάτερα δὲ *citrà-ultrà*.

Μᾶλλον-ἢ *potiùs-quàm*, πρὶν vel πρότερον-ἢ *priùs-quàm*.

Ἐπεὶ-καὶ *postquàm-tum*, ἐντεῦθεν vel ἔνθεν-ὅθεν *indè-unde*.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐνταῦθα *ubi-ibi*, ἵνα-ἔνθα *ibi-ubi*, ὅπου-ἤπου *quandoquidem-multò magìs* vel *minùs*.

Ὡς (vel ὥστε, ὡσεὶ, ὡσπερεὶ, καθάπερ, &c.)-οὕτως (rariùs ὡσαύτως) ὥσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως (vel οὕτως) ὅπως-οὕτως, ὡς vel καθὼς-καὶ, ὥς-ὣς (Poët.) *ut-sic*, οὕτως vel ὁμοίως-ὥσπερ *ità-ut*, παραπλήσιον-ὥσπερ *idem ferè-quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἂν καὶ-ὅμως δὲ, εἰ καὶ-ὅμως interdum δήπου, εἰ καὶ vel ἢν καὶ-ἀλλ' οὖν γε *quamvis-tamen*, εἰ μὴ-γε δήπου *si non-tamen*.

Μὴ (vel οὐ) μόνον-ἀλλὰ καὶ *non solùm-sed etiam*, μὴ (vel οὐχ) ὅτι, μὴ (vel οὐχ ὅπως) μόνον οὐ-ἀλλὰ καὶ (vel ἀλλ' οὐδὲ) *non solùm non-sed nec*.

Ἧ-ταύτῃ *quò-eò*, ὅσῳ-τοσούτῳ *quantò-tantò*, ὅσον (vel ὅσονπερ)-τόσον (vel τοσοῦτον) *quatenùs-eatenùs*, ἐπὶ τούτῳ-ἐφ' ᾧ (vel ἐφ' ᾧτε) ἐπὶ τούτοις-ἐφ' οἷς τε (sequente καὶ) *eâ lege-ut*, τοσοῦτον-ὅσον, μέχρι τούτου-ἕως *tamdiu-quamdiu*, κατὰ ταῦτα (vel κατὰ ταὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως)-καὶ *æquè-ac*.

Negligitur quandoque correspondentis formulæ membrum vel dictio.

PRÆPOSITIONES

Monosyllabæ sex: ἐκ (ante consonam, ἐξ ante vocalem) *ex*, ἐν *in*, εἰς *ad*, πρὸ *ante*, πρὸς *ad*, σὺν *cum*.

Dissyllabæ, duodecim: ἀμφὶ *circùm*, ἀνὰ *per*, ἀντὶ *pro*, ἀπὸ *à*, διὰ *propter*, ἐπὶ *in*, κατὰ *secundùm*, μετὰ *post*, παρὰ *apud*, περὶ *circa*, ὑπὸ *sub*, ὑπὲρ *super*.

Tres sunt ἄτονοι, ἐκ vel ἐξ, ἐν, εἰς· reliquæ Oxytonæ.

Præpositiones inter se compositæ migrant in Adverbia: ut παρέξ, &c.

SYNTAXIS

SYNTAXIS

Dividitur in Concordantiam & Regimen.

Ad utrumque spectat Ordo (sive Dispositio) dictionum in Oratione.

Concordantia triplex;

1ª. Nominativi & Verbi.

Mne Verbum personale, & finitum, habet præcedentem Nominativum * Substantivi, cum quo concordat Numero & Personâ: ut, Ὄρος ὠδίνει, *Mons parturit.* Ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες, *Serò sapiunt Phryges.*

* *Ad Substantivum refertur Pronomen primitivum.*

Cùm Verbi prima Dualis deest, Nominativus Dualis primæ Plurali jungitur: ut, Νὼ ἔξιμεν, *Nos duo eximus*; Soph.

Neutrum Plurale gaudet Verbo Singulari; ut, Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ, *Non bene succedunt mala*; Od. θ'. Jungitur etiam Plurali: ut, Δαιμόνια πιστεύουσι, *Dæmonia credunt*; Jacob. ii. 19. Utrisque adjunctum reperitur in eadem sententia: ut, Ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ὑγρὰ ἐστὶ, καὶ δι' οὗ λέγονται. *Aristot.*

Nominativus primæ vel secundæ Personæ rarissimè exprimitur; nisi emphaseως vel distinctionis causâ: ut, Σὺ λέγεις, Joh. xviii. 39. Ἐγὼ σκόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις.

Nominativus tertiæ sæpe omittitur in Verbis hujusmodi, Λέγουσι, φασὶ, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut, ὥς φασι, subaudi ἄνθρωποι, *Plut.*

Tertia persona ἐστὶ, vel εἰσὶ, sæpissime subauditur: ut, Πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος. Οἱ κόλακες κόρακες.

Verbum usitatiùs claudit sententiam vel membrum.

In disponendis dictionibus, præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ita tamen, ut varietas summoperè observetur, unde venustior structura & suavior harmonia consurgat.

2ª. Adjectivi & Substantivi.

* Adjectivum cum Substantivo concordat Genere, Casu, & Numero: ut, Κοινὸς Ἑρμῆς, *Communis Mercurius.*

* *Ad Adjectivum referuntur Articulus Præpositivus, Pronomen possessivum, Participium.*

Adjectivum Plurale, cujuscunque generis, sæpe permutat suum Substantivum in Genitivum, cum Articulo: ut, Σπουδαῖοι τῶν γονέων, *Boni parentes*; Isocrat. Φαῦλαι τῶν

τῶν γυναικῶν· Basil. Καλὰ τῶν ζώων· Isocr. Singulare itidem, si, neglecto genere Substantivi, fiat Neutrum: ut, Τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρᾶς, *Immensum gaudium*; Heliod.

Adjectivum, *subaudito* ἄνθρωπος, in Masculino genere; *subaudito* χρῆμα, in Neutro ponitur absolutè: ut, Πολλοὶ λέγουσι· Ps. iv. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· Ιλ. β'. Χρήσιμον καὶ αἱ ψευδεῖς δόξαι· Xenoph.

Adjectivum absolutè positum locum Substantivi supplet alteri Adjectivo: ut, Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· Matth. iv. Χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, Articulo vestitum, exprimitur per Substantivum: ut, Ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ τὸ εὐσεβές· *Ubi emolumentum, ibi religio*; Epictet.

Sæpe Substantivum usurpatur pro Adjectivo: ut, Ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua*; Lucian. Apud Sacros Scriptores crebriùs in Genitivo: ut, Οἰκονόμος ἀδικίας, *Dispensator injustus*; Luc. xiv.

Adjectivum Verbo postpositum, & concordans cum Substantivo præcedente Verbum, sæpissime Adverbii vicem obtinet: ut, Εἰσελεύσεται δρομαῖος, *Introibit curriculo*; Nazianz. Ἐννύχιαι στεῖχον, *Noctu ibant*; Hesiod.

Adjectivum εἷς, cum Numerali altero, jungitur Substantivo Plurali: ut, Εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. Χίλια, μύρια, quandoque Collectivo Singulari, etiam diversi generis: ut, Χίλια ἵππος· *Xenoph.*

Adjectivum frequentiùs præmittitur Substantivo.
In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpiùs præcedit usque ad centenarium, si copula καὶ intercesserit: ut, Τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα. Absque copula, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem: ut Τεσσαράκοντα τρεῖς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

3ª. Antecedentis & Relativi.

Relativum cum Antecedente concordat Genere, Numero, & Personâ.

Quoties nullus Nominativus interseritur inter Relativum & Verbum, Relativum erit Verbo Nominativus: ut, Μακάριος, ὃς ἐλπίζει· *Beatus, qui sperat*; Psalm. xxxiv.

At, si Nominativus Relativo & Verbo interponatur, Relativum regetur à Verbo, aut ab alia dictione: ut, Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς ἐστι λαὸς, ὃν ἐξελέξατο· Psalm. xxxiii.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem casu ponuntur: ut, Ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα· Psal. cxix. 47.

Pronomen Antecedens sæpiùs reticetur: ut, Λάλει ἃ δεῖ, καὶ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ· Euagr.

Relativum non rarò præcedit, præcipuè in eodem Casu positum: ut,

ut, Ἀπολαύω τῶν ἔχω ἀγαθῶν· vel si Antecedens Pronomen tertiæ personæ subintelligatur in Verbo: ut, Ὃς ἀπείρει, ἀμᾷ.

Οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille*, ὅσος, ἡλίκος *quantus*, οἷος *qualis*, item πόσοι *quot*, ποστὸς *quotus*, ποταπὸς *cujas*, ποσαπλοῦς, ποσαπλάσιος *quotuplex*, &c. indefinitè hæc sumpta, non raro construuntur more Relativorum: ut, Ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος, *Elephantorum Embryon quantus vitulus*; Aristot. Χαριζόμενος οἵῳ σοι ἀνδρί, *Gratificans viro, qualis es Tu*; Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Substantiva, vel Antecedentia cujuscunque numeri postulant Verbum, Adjectivum, vel Relativum plurale: ut, Σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσι, *Semen & fructus differunt*; Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ, Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit. Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; dignius Masculinum genus quàm Fœmininum, aut Neutrum; & Fœmininum quàm Neutrum, in vocibus *naturam rationalem* aut *animalem* significantibus; in aliis vero dignissimum est Neutrum: ut, Ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν· Xenoph. Ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί· Jac. ii. 15, Λύπη καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχήν· Phil. Ὄνυχες, καὶ σμάραγδοι, ἃ φέρουσιν Αἰγύπτιοι· Lucian.

Quandoque admittitur Singulare, quod, ad plura licèt sit referendum, cum proximiore tamen concordat; Verbum numero & personâ; Adjectivum vel Relativum genere & numero: ut, Ὡς οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων ἔλεγε· Aristot. Ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ· Hom.

Aliquando Verbum Singulare cum proximiore consentit, Adjectivum verò Plurale Neutrum sequitur consentiens cum utrisque: ut, Ἡ δυναστεία καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμὴν ἐστὶν αἱρετά· Aristot.

Duo Masculina cum Neutro, etiamsi significent *naturam rationalem*, admittunt tamen Adjectivum Neutrum: ut, Πιστεύομεν εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὁμούσιά τε, καὶ ὁμόδοξα· Nazianz. Inusitatiùs Masculinum & Fœmininum: ut, Περὶ πλείστου ποιούμεθα τοὺς παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι· Isocr.

Duo Fœminina non respuunt Fœmininum: ut, Θρασύτης καὶ δειλία πρὸς ἀλλήλας ἐναντίαι· Aristot.

Masculina & Fœminina *rem inanimatam* significantia quandoque admittunt Masculinum: ut, Φόβος καὶ ἐλπίδες ἄνω πετόμενοι· Lucian.

Cùm

Cùm duabus de rebus ſit ſermo, uſitatiùs effertur in Plurali: ut, Κυρίοις δυοῖ. Quòd ſi res naturâ vel arte ſint binæ, potiùs in Duali: ut Δυοῖν ποδοῖν.

Duo Singularia cum Duali non incongruè nectuntur: ut, Διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Il. α'.

Ἄμφω & δύω cum Plurali ſæpiùs junguntur: ut, Ἄμφω ἐξέπνευσαν. Euripid. Δυοῖν ὀφθαλμῶν. Ariſtot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diverſorum Numerorum poſitum, cum alterutro convenire poteſt: ut, Ἔθνος πολυανθρωπότατόν ἐστιν Ἄραβες. Phil. Πόλεις εἰσὶν, ἃς φωλεοὺς νομίζεις. Lucian.

Verbum Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo, vel clauſulâ præcedente; Adjectivum verò & Relativum in Neutro genere ponuntur: ut, Ξυρεῖν τὸν λέοντα οὐκ ἐστιν ἀσφαλές. Eadem referuntur ad plures clauſulas, & frequentiùs in Numero Plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Subſtantivo, Relativum cum Antecedente, quod non exprimitur, ſed intelligitur in Pronomine Poſſeſſivo: ut, Ἐμὰ τοῦ κακοδαίμονος (ſubaudito ἐμοῦ in ἐμά.) Lucian. Τὸ σὸν μόνης δώρημα (ſubaudito σοῦ in σόν.) Sophocl. Φόβον ὁρῶ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου Ὃν μή ποτ' ὀκνεῖτε. — idem.

Interrogativum & ejus Redditivum Caſu ac Tempore concordant: ut, Τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων; Ὅσῳ οἱ ζῶντες τῶν τεθνηκότων. Laërt. Non obſervatur Genus, aut Numerus: ut, Τί οἱ ἄνθρωποι; Θεοὶ θνητοί. Lucian.

Cùm Relativum ſit Pronomen Poſſeſſivum, ponitur in Caſu Nominis, à quo regitur: ut, Τίνος ἐστὶν ὁ λόγος; Ἐμός.

Reſpondent interdum ad ſenſum, non ad vocem: ut, Τίνος εἶ; Ὁ πατὴρ Τελαμών. Euripid. Præſertim ſi Interrogatio fiat per dictionem variæ Syntaxews: ut, Θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλαον θανεῖν; Οἰκτρότατον. Eurip. quia dicimus θνήσκειν θάνατον, vel θανάτῳ.

Dictio Interrogativa plerumque inchoat ſententiam.

Articulus & Pronomen ſequuntur Concordantiarum Regulas: utrumq; tamen peculiarem habet uſum, diſpoſitionem, & elegantiam.

Articulus.

Articuli Præpoſitivi uſus eſt

1°, Propter Emphaſin, ſive excellentiam rei: ut, Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, id eſt, *Spiritum Deum*; Luc. iii. 22. Πνεῦμα ἅγιον, id eſt, *Spiritum donum*; Joh. xx. 22. Τὸ ἀγαθὸν *ſummũ bonum*, ἀγαθὸν *quodvis bonum*; Ariſtot.

2°, Propter Demonſtrationem rei certæ: ut, Οἱ μαρτυροῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν. 1 Joh. v. 8.

3°, Propter expositionem, sive distinctionem, tunc crebriùs postponitur voci explicandæ: ut, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· *Matth*.iii.1.

4°, Propter elegantiorem texturam, vel modulationem suaviorem: ut, Ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις· 1 *Ioh*.iv.4. Πολὺ διεσώσας ἀρίστομβρ τὰς τ τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας· *Isocrat*.

Addi possunt aliæ rationes, quas utpotè magis incertas placuit rejicere. Quinimò de præfigendo vel omittendo Articulo certa vix dari potest Regula: sæpe enim utuntur, vel respuunt Autores pro arbitrio, vel euphoniâ. Non tamen abs re erit sequentes de illis Observationes apponere.

Articulus cujuscunque Generis cum Adverbio pro Nomine sumitur in omni Casu: ut, Τῷ πλησίον, *vicino*; Deut.v.21. Τὸν πλησίον, *vicinum*; Matth.xxii.39. Sic, Τὸ πέραν τῆς θαλάσσης· *Marc*.v.1. Διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· *Marc*.x.1. In Neutro genere sic positus quandoque Adverbiascit: ut, Τὸ πάλαι, *olim*; Thucyd. Τὰ νῦν, *nunc*; Act.xxvii.22.

Similiter Articulus Neuter cum Infinitivo fit Nomen: ut, Ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίνεται τὸ ἐρᾷν· *Ex aspectu nascitur amor*.

Præponitur etiam Neuter qualicunque dictioni, vel clausulæ, *materialiter* (quod aiunt) sive τεχνικῶς acceptæ: ut, Τὸ δ᾽ ὑμεῖς ὅταν εἴπω· *Demosth*.

Articulus Neuter cum Genitivo sequente significat *possessionem, proprietatem*, vel *relationem*, subaudito χρῆμα, ἔργον, ἔπος, vel hujusmodi Nomine: ut, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι· *Matth*.xxii.21. id est, χρήματα. Τὰ τῆς σαρκὸς, id est, ἔργα· *Rom*.viii.5. Τὸ τοῦ Θεόγνιδος λέγω· *Lucian*. id est, ἔπος. Quandoque ponitur pro solo Substantivo: ut, Τὸ τῆς ἀληθείας, pro ἀλήθεια· *Plutarch*.

Articulus Pluralis (observato Genere Nominis Proprii) cum Præpositione ἀμφὶ, περὶ, κατὰ, &c. & Accusativo, accipitur pro ipso Nomine: ut, Οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, *Corinthii*; Herodot. Ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν, καὶ Μαρίαν· *Venerunt ad Martham, & Mariam*; Joh.xi.19. Τὰ καθ᾽ εὐχὰς, *Preces*; Heliod.*lib*.4. Interdum (neglecto Genere) significat *comitatum, officium, facultatem, sectam, relationem* cum iisdem, vel aliis, Præpositione, & Casu: ut, Οἱ περὶ τὸν Παῦλον, id est, *Socii Pauli*; Act. xiii. Οἱ περὶ τὴν γῆν, *Agricolæ*; Xenoph. Οἱ περὶ τὴν ποίησιν, καὶ τοὺς λόγους· *Poëtæ, & Oratores*; Isocr. Οἱ ἀπὸ Στοᾶς, *Stoici*; Athen. Οἱ πρὸς αἵματος, *Consanguinei*; Sophocl. Οἱ μετ᾽ Ἀχιλλέως, *Socii Achillis*; Lucian. Οἱ κατ᾽ ἀγορὰν, *Causidici*; Demosth. Οἱ ἀπὸ βήματος, *Concionatores*; Plutarch. Οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων, vel ἐν τοῖς μαθήμασι, *Mathematici*; Laërt. Οἱ ἀπὸ (vel μετὰ) Πλάτωνος, *Platonici*; Synes.

Ponitur Articulus Præpositivus quandoque pro Subjunctivo: ut, Τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον· *Demosth*. Οὐδὲ ἐπίσταμαι τὸ σὺ λέγεις·

Marc.

*Marc.*xiv.68. Apud Poëtas ὅτις pro ὅστις, servato ο per omnia Genera, Casus, & Numeros, ὅτινα, ὅτινας, ὅτινα, &c. ut, Ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ· *Il.*τ'. Ὅτινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει· *Od.*θ'. Ὅτινας μινύθῃ· *Il.*ο'. Ὅτιν' ἔργα τέτυκται· *Iliad.*χ'.

Articulus Præpositivus, vel Subjunctivus, pro αὐτὸς sumitur, sequente sæpiùs δὲ, γε, &c. ut, Ὁ δ' ἔφη· *Matth.* xiii. Ἦ δ' ὅς, *Dixit ille*; Plat. Item pro οὗτος, & ἐκεῖνος, præcipuè in divisionibus cum μὲν-δὲ, γὰρ-δὲ, &c. ut, Τὰ μὲν αἴδια, τὰ δὲ φθαρτά· *Aristot.* Δεῖ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ δὲ μή· *Demosth.* Ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει· 1 *Cor.*xi. Ἃς μὲν κατείληφε πόλεις, τινὰς δὲ πορθεῖ· *Demosth.* Interdum pro τίς *interrogativo*: ut, Τοῦ (vel οὗ) χαίρειν λέγω· *Demosth.* pro τὶς *indefinito*: ut, Ἀγνοῶ τὸ χρῆ πιστεῦσαι· *Lucian.* Σύ μ', ὅς εἰμ', εἰρηκώς· *Soph.*

Τὸ ὂν, vel τό τι. significat *partem*: ut, Τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸς ἄρκτον, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν· *Aristid.* Ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες· *Plat.*

Articulus non rarò subinnuit Participium ὢν, potissimùm ante Præpositionem, vel Adverbium: ut, Ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· *Matth.*vi. Τοὺς πρὸ ὑμῶν· *Matth.*v. Τὰ ἄνω φρονεῖτε· *Coloss.*iii.2.

Omittitur sæpissimè Articulus ante Interrogativa: ut, τίς, ποῖος, &c. Indefinita: ut, τὶς, ὁποῖος, &c. Universalia signa: ut, πᾶς, μηδεὶς, &c, Numeralia Cardinalia: ut, εἷς, δύο, &c. Legitur tamen ποῖος cum Articulo: ut, Τῆς ποίας μερίδος; *Demosth.* Item Cardinalia, cùm referuntur ad id, quod præcessit: ut, Λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους· *Luc.*ix.16. Ὁ εἷς· *Luc.*xviii.10. Ante Nomina Propria, præcipuè in Epistolarum inscriptionibus: ut, Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν· *Isocr.* In quibus tamen Appellativa desiderant Articulum: ut, Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν· *Demosth.* Ante Nomina, tum Propria, tum Appellativa, in librorum titulis: ut, Περὶ Ἑλένης, Περὶ νόμου· *Laërt. Antisth.* Pronomina Substantiva, ἐγώ, &c. Composita, ἐμαυτοῦ, &c. ut, Ἐγώ εἰμι· *Ioh.* xv. 1. Ἐκεῖνα δὲ ἐμαυτῷ· 2 *Cor.* ii.

Pronomen ὁ δεῖνα semper Articulum postulat: ut, Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε· *Demosth.*

Genitivus post Partitivum exigit Articulum: ut, Εἷς τῶν στρατιωτῶν· *Ioh.*xix.34. Crebrò etiam post Substantivum regens: ut, Ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· *Ioh.*xvii.12. Τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου· *Luc.*ii.27. Sic Vocativus pro Nominativo positus: ut, Ἡ παῖς, ἐγείρου· *Luc.*viii.54. Σὺ ὁ βυρέας πνεῦσον· *Lucian.*

Duo vel plures Articuli diversorum Nominum, Genere, Numero, vel Casu discrepantium, elegantiùs se immediatè consequuntur; quorum prior ad remotius semper Nomen refertur: ut, Τὴν τοῦ Θεοῦ

 δικαιοσύνην

δικαιοσιώην· *Rom*.x.3. Τὺς τίω τῦ ῥήματ@- σεμνότητα λημψομθύυς· *Demosth*. Communiter tamen in Sacra Scriptura Articulus adhæret suo Nomini: ut, Τῇ δικαιοσιώῃ τῦ Θεῦ· *Rom*.x.3. Inepta verò repetitio est, si omnimodò consentiant: ut, Ἄιτι@- τῆς τῆς πόλεως ἐρημώσεως· *Zonaras*.

Parùm imitanda etiam dispositio est, si Nominum ordo perturbetur: ut, Οἱ τῶν ἀγγελικῶν χοροὶ δυνάμεων· *Theophylact*. Ἡ τῦ οἰκείυ κηδεμονία σώματ@-· *Damascen*.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpositio cum suo Casu interveniunt: ut, Ὁ μὲν ἦν χιλίαρχ@-· *Act*.xxiii.22. Ἀκύσατε τῆς πρὸς ὑμᾶς νυῶ ἀπολογίας· *Act*.xxii.1. Participium, aut Verbum regens: ut, Τίω ἑτέρυ ζητῶν ἐπιθυμίαν· *Demosth*. Τῦ μόνον ἐφρόντισαν πάθυς· *Aristot*. Aliquando postponitur Articulus: ut, Ἀσφαλέστερ@- βί@- εἶ) δοκεῖ ὁ τῶν ἰδιωτευόντων, ἢ τῶν τυραννευόντων· *Isocrat*.

Collocatur Articulus ante & post Nomen frequentissimè: ut, Τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων· *Aristot*.

Repetitur ante Nomen in demonstrando, intercedente δὲ, vel δή· ut, Ὁ δὲ ὁ ἄνθρωπ@-. Τῦδὶ τῦ λόγυ, καὶ τῆσδὶ τῆς ὕλης· *Aristot*.

Cùm duo Substantiva, alterum vel utrumque Appellativum, apponuntur; vel cùm Adjectivum immediatè postponitur Substantivo; utrique vel posteriori sæpissimè Articulus additur: ut, Ματθαῖ@- ὁ τελώνης· *Matth*.x.3. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες· *Luc* ii.15. Τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ· *Luc*.viii.29. Si Adjectivum præcesserit, Articulus ipsi soli præfigitur: ut, Τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· *Luc*.iv.36. quandoque omittitur penitùs; ut, Πνεῦμα ἀκάθαρτον· *Marc*.iii.30.

Cùm plura sint Substantiva, illud sensu præcedit Verbum, cui Articulus præfigitur: ut, Θεὸς ἦν ὁ λόγ@-, *Sermo erat Deus*; Joh.i.1. Πνεῦμα ὁ Θεὸς, *Deus est spiritus*; Joh.iv.24. Sic, Τὰ ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· *Ioh*.xvii.10. At Pronomen, Articulo viduum, potest loco & sensu præire: ut, Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός· *Ioh*.xiv.6.

Adjectivum postpositum, si non habeat Articulum, dividitur plerumque à Substantivo, & sequitur Verbum sensu: ut, Ἔστιν ἄνθρωπ@- δίκαι@-, *Homo est justus*; Aristot. Sin habeat, à Substantivo non dividitur: ut, Πλάτων ὁ ἀγαθὸς ἐστι, *Ille bonus Plato est*.

Post αὐτὸς, ἐκεῖν@-, ὅλ@-, οὗτ@-, πᾶς, Articulus additur Substantivo sequenti: ut, Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· *Luc*.xiii.31. Ἐκεῖνον τὸν λίθον· *Luc*.xx.18. Ὅλίω τίω γίω· *Act*.xvii.11. Οὗτοι οἱ λόγοι· *Luc*.xxiv.44. Πᾶν τὸ σῶμα· *Eph*.iv.16. Raro præponitur hisce Adjectivis: ut, Τὸν αὐτὸν τρόπον· *Dem*. &c.

Adjectiva, sine Substantivo posita, sæpissimè vestiuntur Articulo: ut, Εἰς τὰ ἴδια· *Ioh*.i.11. Τίω ταχίστην· *Demosth*. &c.

Metri causâ apud *Poëtas* Articulus negligitur, vel redundat.

Pronomen.

Pronomen.

GEnitivus Pronominis Primitivi usurpatur quando significatur *sola persona*: ut, Εἰκὼν σοῦ, *Imago tui*; Herodian. Sic, Πρὸς βίαν μοῦ, *Ad coactionem mei*; Sophocl. id est, *me invito*.

Quoties *possessio, relatio, circumstantia*, vel *actio* personæ connotatur, Possessivo uti licet: ut, Ἐπὶ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου. *Prov.*iii.5.

Ponitur Genitivus Primitivi loco Possessivi: ut, Ὁ πατήρ μου. *Ioh.* xv.1. (rarissimè ἐμοῦ, *Rom.*i.12.) Adhibetur quandoque Dativus: ut, Χαίρει μοι ἦτορ. *Il.*ψ'. Frequenter Possessiva ἡμέτερος & ὑμέτερος usitata sunt *Oratoribus*: ut, Κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον. *Act.*xxiv.6. Τῆς ὑμετέρας ἀγάπης. 2 *Cor* viii.8. & in eodem contextu, Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων, &c. 1 *Ioh.*ii.2. Inusitatiùs ἐμὸς, σὸς, σφέτερος. ut, Ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς. *Athen.* Εἰς τὰ σφέτερα ἤδη διεξορμήσει. *Aristot.* Ἐμὸς & σὸς passim in Sacra Scriptura: ut, Ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλε σὸν οὖς. *Prov.*v.1. Σφέτερος vix in Novo Testamento occurrit.

Possessivum pro Primitivo rariùs accipitur: ut, Τῷ ἐμῷ πόθῳ καλεῖσθαι, pro ἐμοῦ. *Sophocl.*

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, οὗ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, vel σαυτοῦ: referuntur enim ad Personam præcedentis Verbi; aut, si quando præcesserint, respiciunt Casum Verbo postpositum: ut, Εὔφραιος ἀπέσφαξεν ἑαυτόν. *Demosth.* Ἕκαστος αὑτῷ φίλος. *Aristot.* Δεῖται οἱ τὴν νύκτα. *Lucian.* Οὐ δύναμαι γνῶναι ἐμαυτόν. *Plat.* Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν. *Luc.*iv.23. Τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. *Homer.*

Ἑὸς, σφέτερος magis familiaria sunt *Poëtis*: ut, Ἡγεμόνευεν ἑὰ πρὸς δώματα — *Hom.* Εἴπερ ἴδοιεν σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀντεθάρρησαν ἄν. *Thucyd.* Ἑὸν propriè significat *quod unus possidet*, σφέτερον *quod plures*.

Ἡμέτερος & ὑμέτερος, addito Genitivo αὐτῶν, usurpantur reciprocé: ut, Τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττομεν. *Demosth.* Διδάσκετε τοὺς παῖδας ὑμετέρους αὐτῶν βασιλεύειν. *Isocrat.* Sic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν: ut, Αἱ μὲν ἀρεταὶ ἐκ σφετέρας αὐτῶν φύσεως εὐεργετοῦσι. *Isocrat.* Οἱ πλεῖστοι τὴν πολιτείαν ἰδίαν αὐτῶν ἡγοῦνται εἶναι. *Demosth.* Legitur ἴδιος σφέτερος αὐτῶν: ut, Πάλαι ἠσχύνοντο μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἁμαρτήμασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν. *Isocrat.*

Resolvuntur interdum Composita ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, & pro illis eorũ simplicia adhibentur per omnes Casus: ut, Οἱ δ' αὐτοῦ κα-

καὶ τάχει ἀνήρ· *Hesiod.* Πολλοὶ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι· *Isocr.* Trium horum Nominativi, & priorum ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, Casus omnes Duales & Plurales à simplicibus necessariò supplentur: ut, Ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν· *Rom.* viii. 23. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· 1 *Cor.* xi. 13.

Simplicia Primitiva primæ & secundæ Personæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco Compositorum: ut, Ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· *Hom.* Ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν τίθημι· *Plat.* pro ἐμαυτόν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè: ut, Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, pro ἑαυτοῦ· *Psal.* ciii. Ἐπ' αὐτῶν, pro ἐφ' ἑαυτῶν· *Aristot.* Præcipuè cùm Nomen aliud tertiæ Personæ inciderit inter αὐτὸς & Personam Verbi: ut, Ὁρῶν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potiùs quàm ἐφ' ἑαυτόν·) *Nazianz.* vel cùm αὐτὸς sensu præcesserit Verbum; ut, Πατέρα τιμᾷ ὁ αὐτοῦ υἱὸς (non ἑαυτοῦ υἱός). E contrà profertur ἑαυτοῦ, οὗ, vel ἑὸς pro Relativo αὐτός· ut, Ἐπειδὴ οὐ συνῆκα τὴν ψυχὴν· *Plat.* præsertim apud Poëtas; ut, —— Οἱ ἔκπεσε δάκρυ· *Il.* β'. — Τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο Φάσγανον —— *Il.* ι'.

Pronomina quædam sunt trium Personarum. Αὐτός· ut, Αὐτὸς ἔφην, αὐτὸς ἔφης, αὐτὸς ἔφη. Ἑαυτοῦ in Plurali: ut, Μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς· 2 *Cor.* i. 9. Τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· *Phil.* ii. 12. sed in Singulari usurpatur pro Genitivo solo σεαυτοῦ, σεαυτῆς· ut, Οὕτω παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους· *Xenoph.*

Σφέτερος junctum Verbis primæ & secundæ Personæ significat *noster, vester,* apud Poëtas: ut, Ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' · — *Hesiod.* Σφωΐτερος apud *Apollonium* significat interdum *suus*: ut, —· Ἀλκῇ Σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπε —. Jungitur etiam Verbo secundæ Personæ pro *tuus*: ut, —— Ἀχαιΐδα Δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι· idem.

Paucula Adjectiva sunt reciproca, & trium Personarum, ἴδιος, ἀλλήλων, &c. ut, Ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς· *Luc.* vi. 41. Τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο· *Rom.* viii. 32. Ἀλλήλους ἀγαπῶμεν· 1 *Ioh.* iii. 23. Ἀγαπήσατε· 1 *Pet.* i. 22. Μισήσουσιν· *Matth.* xxiv. 10.

Αὐτὸς redundat passim in Sacris Scripturis: ut, Καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ· *Matth.* viii. 1. Alibi rariùs.

Duo cùm fuerint Antecedentia, οὗτος refertur ad propriùs, ἐκεῖνος ad remotius: ut, Ἔθιζε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι, ἀλλὰ σύννουν· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις· *Isocrat.* Pari modo Articuli pro iisdem positi, ὁ μὲν ad remotius, ὁ δὲ ad propinquius spectat: qui tamen ordo sæpe negligitur.

Regimen

Regimen Substantivorum.

DUo vel plura Substantiva ad eandem rem spectantia in eodem Casu apponuntur : ut, Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ Τιμοθέῳ τέκνῳ· 1 *Tim.*i. Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα· *Philem.*ver.19.

Nomen verò Propriū *loci*, præsertim *urbis*, post Appellativū suū effertur nonnunquā in Genitivo : ut, Ἀθῆναι, vel Ἀθηνῶν πόλις· *Demosth.*

Aliquando subintelligitur Substantivum in Possessivo, quocum sequens Substantivum Casu consentit : ut, Νεστορέη παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος· *Hom.*Iliad.β'.

Genitivus post Substantivum.

Cùm duo Substantiva diversæ significationis concurrunt, quod sensu posterius est in Genitivo ponitur : ut, Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

Adjectivum in Neutro Genere absolutè & Substantivè positum Genitivum regit : ut, Τὸ τοῦ Θεοῦ εὐμενὲς, *Dei benevolentia* ; Demosth. Εἰς πλέον πίπλειν τοῦ θέλοντος, id est, εἰς πλέον θέλημα· *Soph.* Τὰ τοῦ Θεοῦ· *Matth.*xxii. Nonnunquam in alio Genere : ut, Τὸν νεκρὸν τοῦ Θεοῦ, *Deum mortuum* ; Lucian. Alex. & Phil.

Sæpissimè ponitur iste Genitivus vel Relativè : ut, Παῖς τῆς τύχης· *Sophocl.* Vel Possessivè : ut, Τὸ σῶμα ναὸς τοῦ πνεύματος· 1 *Cor.*vii. Activè : ut, Θάνατον Ἀργείων φεύγω· *Euripid.* id est, *mortem, quam Argivi inferunt.* Passivè : ut, Ἡ Πλαταιέων πολιορκία· *Thucyd.* id est, *quâ Platæenses cincti erant.*

Pro Genitivo interdum usurpatur Adjectivum Possessivum : ut, Δουλείη κεφαλὴ, pro δούλου· *Theogn.*

Genitivus vel Dativus post Substantivum.

Genitivus quandoque in Dativum vertitur, præsertim post Nomen Substantivum Adjectivè acceptum, & significans *relationem, affectionem*, vel *contrarietatem* : ut, Κοινωνὸς τῷ Σίμωνι· *Luc.*v.10. Ἀντιβίοισι τύραννε, *Violentis tyranne*, vel *infensissime* ; Herodot.

Genitivus vel Accusativus post Substantivum.

Nomina *laudis*, aut *vituperii* (Substantivum cum suo Adjectivo) post aliud Substantivum efferuntur in Genitivo : ut, Ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. Γυνὴ αἰσχίστου σώματος. Rariùs in Accusativo : ut, Κόρη ἀμήχανόν τι κάλλος· *Heliodor.*

Nomen etiam *mensuræ* post Substantivum in Genitivo ponitur : ut, Ἀνδριὰς δυώδεκα πήχεων· *Herod.* addito sæpiùs Accusativo hujusmodi, βάθος, ὕψος, μῆκος, πάχος, πλάτος, ὕψος, &c. ut, Λίθος τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑκατόν· *Diador.*

Substantivum regens usitatissimè præponitur Substantivo, quod regitur : ut, Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· *Matth.*viii.20. Articulis verò utriq; præfixis, elegantiùs sequitur regens : ut, Ὁ τοῦ τέκτονος υἱός· *Matth.*xiii.55.

Apud Oratores τις, ἕκαστος, ὅσος ponuntur post πᾶς· ut, πᾶς τις, πᾶς ἕκαστος *unusquisque*, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσος *quicunque.* Regi-

Regimen Adjectivi.

Genitivus post Adjectivum.

ADjectiva, quæ *desiderium*, *fugam*, *curam*, *negligentiam*, *contemptum*, *memoriam*, *oblivionem*, *notitiam*, *ignorantiam*, *prodigalitatem*, *parsimoniam*, *accusationem*, *damnationem*, *absolutionem*, *dignitatem*, *potentiam*, *impotentiam*, *separationem*, *differentiam*, *excellentiam*, *participationem*, *immunitatem*, *vacuitatem*, *privationem* denique significant, Genitivum adsciscunt: ut, Δυςέρως τῶν ἀφροδισίων· *Xenoph.* Φυγὰς τῆς πατρίδος· idem. Ἐπιμελὴς τῶν φίλων· idem. Ἀμελὴς τῶν Μουσῶν· *Lucian.* Ὀλίγωρος τῶν Ἑλλήνων· *Isocrat.* Μνήμων φόρτου· *Homer.* Ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμί· *Synes.* Ἔμπειρος τοῦ πολέμου· *Thucyd.* Ἄπειρος πράξεων ὁ νέος· *Aristot.* Δάπανος ὑγρῶν· *Athen.* Φειδωλὸς τῆς δαπάνης· *Plutarch.* Κατήγορος μομφῆς· *Plat.* Κατάδικος φόνου· *Demosth.* Καθαρὸς φόνου· *Plutarch.* Ἄξιος ἐργάτης τῆς βοφῆς· *Matth.* x. 10. Ἐγκρατὴς (vel ἀκρατὴς) θυμοῦ· *Aristot.* Ἀπόκοιτός μου· *Lucian.* Ἕτερον τοῦ ἀληθοῦς· *Plat.* Ἔξοχος Ἀργείων· *Il.* γ΄. Μέτοχοι τοῦ Χειςοῦ· *Hebr.* iii. 14. Ἐλεύθερος τῶν τυράννων· *Demosth.* Κενὸς νοῦ· *Plutarch.* Ἔρημος συμμάχων· *Xenoph.*

Ad privationem referuntur composita ab α privativo: ut, Ἄπαις παίδων· *Xenoph.* Ἄχαλκος ἀσπίδων· *Sophocl.* Quædam ex νη΄ ut, Νῆστις βορᾶς· *Eurip.* nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios Casus postulant.

Adjectiva *partitiva*, item *collectiva*, *indefinita*, *interrogativa*, *numeralia*, *ponderalia*, *comparativa*, & *superlativa*, si Partitivè accipiantur, Genitivo gaudent: ut, Θάτερος δυοῖν· *Plat.* Ἕκαστος ὑμῶν· *Luc.* xiii. 15. Τὶς τῶν νομικῶν· *Luc.*xi. 45. Τίς οἶδεν ἀνθρώπων· 1 *Cor.*ii. 11. Ἓν τῶν πλοίων· *Luc.*v.3. Μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου· *Aristot.* Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν· *Matth.* xxiii. 11. Ἐλάχιςος τῶν Ἀποςόλων· 1 *Cor.* xv. 9.

Similiter significantia Comparativè: ut, Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κρατερός· *Ælian.* Πεῖραιος Θρηΐκίης· *Apollon.* Superlativè: ut, Ἔξαλοι ἀνδρῶν· *Od.* α΄. Τάλαινα παρθένων· *Eurip.* — Δῖα θεάων· *Homer.* Aut quoquo modo Partitivè: ut, Μέσος ὑμῶν· *Ioh.* i. 26. Φόβου καὶ χαρᾶς μεθόριος· *Andr. Hier.* Μόνος τῶν ἀνθρώπων· *Demosth.* Item Articuli: ut, Τῶν κακιῶν αἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, αἱ δὲ μή· *Aristot.* Τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐφραίνουσιν, οἱ δυσχεραίνουσιν· *Isocr.*

Interdum mutatur genus Partitivi: ut, Ὅσον Αἰγυπτίων ληςρικόν· *Heliod.* lib. 1.

Ponitur nonnunquam Genitivus omisso Partitivo: ut, Ὡς ἐςι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἴσχιςον, id est, τί· *Demosth.*

Ad hunc modum quandoque adhibetur Genitivus Pluralis Adjectivi

ctivi cum Articulo post Substantivum diversi Casûs : ut, Σὺν γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων· & Ἄλλα σκεύη τῶν εὐτελῶν· *Heliod.* lib. 4. Frequentiùs etiam Numeri diversi : ut, Φαῦλος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων· *Plutarch.* Φέρω στολὴν τῶν καλλίστων· *Xen.* Utrobique subauditur Casus Partitivi τις.

Idem quandoque est Casus Partitivi, & Nominis : ut, Οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί. Οἱ μὲν οὐδεὶς αὐτῷ περιεῖχον· *Ælian.*

Comparativa, subaudito ἢ *quàm*, Genitivum postulant : ut, Ὀργιλώτεροι κυνῶν, δειλότεροι τῶν λαγωῶν, κολακευτικώτεροι τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι τῶν γαλῶν, φιλονεικότεροι τῶν ἀλεκτρυόνων· *Lucian.*

Genitivus iste interdum per Ablativum exponi non potest : ut, Κάλλιόν ἐστιν εὐποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων, *Satius est benefacere amicis quàm alienis* Aristot. *Eth.*

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicèm usurpantur : ut, Καλὸν τὸ μὴ ζῆν, ἢ ζῆν ἀθλίως· *Menand.* id est, κάλλιον. Μεγάλη ἐντολή. *Matth.* xxii. 38. id est, μεγίστη. Τοὺς προδότας χείρους ἡγοῦνται· *Thucyd.* χείρους, id est, κακούς. Μάλιστα δεινότατος τοῖς ἐναντίοις· idem: id est, δεινός. Πάντων χαλεπώτερον ἄρχειν ψυχῶν· *Nilus* : id est, χαλεπώτατον· Πρῶτός μου ἦν· *Ioh.* i. 30. id est, πρότερος.

Interdum ἢ copulat duo Comparativa : ut, Ποιητικώτερα, ἢ ἀληθινώτερα· *Halicarn.*

Post Comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ pro ἤ· ut, Βέλτιον ὀψιμαθῆ καλεῖσθαι, καὶ μὴ ἀμαθῆ· *Theocr.*

Præponuntur etiam Comparativis, vel Superlativis, * Particulæ Amplificativæ, vel Diminutivæ : ut, Πάνυ πολὺ ἐλάσσων· *Xenoph.* Πάνυ πολὺ σωφρονέστατος· *Plat.* * Pag. 112.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον· ut, Ἥσσων μᾶλλον τῆς ἑτέρας· *Thucyd.* Πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· *Philip.* i. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum, vel Superlativum : ut, Μείζονα τῶν μεγίστων· *Soph.* Ἔσχατα ἐσχάτων κακά· idem.

Multa Verbalia, præcipuè in -ικος, & -τήριος, quæ *actionem*, aliáque quæ *capacitatem* connotant, in Genitivum feruntur : ut, Ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία· *Aristot.* Εὐχαὶ λυτήριαι δειμάτων· idem. Similiter, Τομαῖος τιμημάτων· *Æschyl.* Συκῆ φορὸς σύκων· *Bud.* Λιμένες νηῶν ὄχοι· *Hom.* Ἐπίστροφος ἀνθρώπων· idem. Ἐπίκλοπος δογμάτων· *Plutarch.* Ἐπαγωγοὶ μὲν τῆς ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ δὲ τῆς λύπης· *Plat.* Πολυστεφὴς (vel Πλειστεφὴς) δάφνης· *Soph.* Περίφοβος τῆς καταφρονήσεως. *Plat.* Ὕποπτος τῆς ἁλώσεως· *Euripid.*

His adde alia particularia : ut, ἀηθὴς *insuetus* ψυχροῦ πόματος· *Galen.* Ἐθὰς (vel ἠθὰς) *assuetus*, Ἐθάδες ἀγώνων· *Plutarch.* Ἠθὰς μύθων· *Soph.* Εὔελπις *bonâ-spe-fretus* τῆς δόξης· *Areth.* Ὡραῖος *maturus* γάμου· *Heliod.*

Dativus

Dativus post Adjectiva.

Adjectiva significantia *bonitatem*, *malitiam*, *commodum*, *incommodum*, *jucunditatem*, *displicentiam*, *decorum*, *indecorum*, *facilitatem*, *difficultatem*, *amicitiam*, *inimicitiam*, *mansuetudinem*, *crudelitatem*, *fiduciam*, *diffidentiam*, *obedientiam*, *inobedientiam*, *æqualitatem*, *inæqualitatem*, *manifestationem*, *obscuritatem*, *sufficientiam*, *apparatum*, *propinquitatem*, Dativum postulant: ut, Καλὸν ἀνθρώπῳ· 1 Cor. vii. 1. Κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ· Rom. xiv. 20. Ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· Tit. iii. 8. Ἀλυσιτελὲς ὑμῖν· Hebr. xiii. 17. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου· Psal. cxix. 103. Ἀτερπές τινι· Thucyd. Πρεπῶδες τῷ διδασκάλῳ· Aristoph. Ἀπρεπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον· Herodian. Ῥᾴδια πάντα Θεῷ· Linus. Τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπά· Plutarch. Εἰ τῷ Θεῷ φίλον· Plato. Ἐχθρὸς τῇ πόλει· Demosth. Πρᾶος τοῖς πρεσβύταις· Herodian. Ἀνηλεὴς πᾶσι· Plato. Ἠνοχέη πίσαυος· Il. λ'. Ἄπιστος καὶ σαυτῷ· Plat. Ἐπιπειθὴς λόγῳ· Aristot. Γονεῦσιν ἀπειθεῖς· Rom. i. 30. Τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα, vel ἄνισα· Euclid. Δῆλος τοῖς μὴ τυφλοῖς· Lucian. Ἄδηλος τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ· Alex. Aphrod. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς· Matth. vi. 34. Τοῖς ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ἕτοιμος· Demosth. Παραπλήσιος μανία· Aristot.

Quibuslibet Adjectivis adjungitur Dativus Instrumenti: ut, Πρόχειρος ξίφει· *Aristot.* Dativus etiam Rei, vel Personæ, ad quam aliquid spectat: ut, Τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια· *Demosth.* Ἅγιον τῷ Κυρίῳ· *Luc.* ii. 23. Et cum alio Casu: ut, Ὡς ὑμῖν ἀμέριμνον τῆς βασιλείας· *Iulian.*

VARII CASUS post Adjectiva.

Genitivus, vel Dativus.

Adjectiva, quæ significant *similitudinem*, *dissimilitudinem*, *contrarietatem*, *proprietatem*, vel *communitatem*, Dativum adsciscunt, rariùs Genitivum: ut, Ὅμοιος ἀνθρώπῳ· *Luc.* vi. Ὅμοιος ὑμῶν· *Joh.* viii. Ἀνόμοιός σοι, vel σου· *Aristot.* Ἐναντίοι ἀλλήλοισι· *Hesiod.* Ἐναντία τοῦ συμφέροντος· *Xenoph.* Ἴδιον φίλων· *Eurip.* Ἴδιον ἀνθρώποις· *Aristot.* Κοινὸς Ἑλλήνων· *Athen.* Κοινὸν ἅπασι· *Plat.*

Ejusmodi etiam sunt, Ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων· *Isocr.* Ἀδελφὰ τούτοις ἐφιλοσόφησε· *Basil.* Ἀκόλουθα ἀλλήλων· *Xenoph.* τοῖς προειρημένοις· *Nazianz.* Σύμμορφος τῷ σώματι· *Philip.* iii. Σύμμορφος τῆς εἰκόνος· *Rom.* viii. Σύστοιχα τούτοις, & ἀλλήλων· *Aristot.* Item, Ἀλλότριος τῆς πατρίδος· *Demosth.* Ἀλλότριος ταῖς πόλεσιν· idem.

Quædam Adjectiva *similitudinis* gaudent solo Dativo, præcipuè Poëtica ἀλίγκιος, ἐναλίγκιος, & Verbalia εἴκελος, ἴκελος· ut, Ἀλίγκιος ἀστέρι· *Il.* ζ'. Θεοῖς ἐναλίγκιος· *Od.* α'. Εἴκελος αὐγῇ· *Il.* χ'. Ἴκελος Διΐ· *Il.* β'.

Quę significant *reatum* regunt Genitivum, rariùs Dativum Rei: ut, Ἔνοχος ἱεροσυλίας· *Aristot.* Ἔνοχος τῇ προδοσίᾳ· *Plutarch.* Ὑπεύθυνος φωνῆς·

φωνῆς· *Lucian.* Ὑπεύθυνος τιμωρίᾳ· *Chrysost.* Αἴτιος solum Genitivum : ut, Αἴτιον τοῦ θανάτου· *Luc.* xxiii. 22.

Nomen *pretii* apponitur Adjectivis in Genitivo, quandoque Dativo : ut, Πάντα ὤνια πλούτου· *Aristot.* Ἅπαντα τῷ νομίσματι ὤνια· idem.

Quæ Passivè etiam significant, præcipuè Verbalia in -τος, Dativum desiderant : ut Τίμιος παντὶ τῷ λαῷ· *Act.* v. 34. Πᾶσι ποθεινὴ μέλισσα· *Proverb.* vi. Ἅπασιν ἐλπιστός· *Thucyd.* Ἀκουστὸν καὶ θεατὸν ἡμῖν· *Isocrat.* Interdum Genitivum, subaudito ὑπὸ, &c. ut, Κακῶν δυσάλωτος, id est, ὑπὸ κακῶν· *Sophocl.* (Sic Ὁ Θεὸς ἀπείραστος κακῶν· *Iacob.* i. 13.) Ἀλιτήριος Θεοῦ· *Thucyd.* id est, κατὰ Θεοῦ.

Certa Adjectiva regunt Genitivum, vel Dativum, ἐντριβὴς *versatus*, πειθήμων *moriger* : ut, Ἐντριβὴς τοῖς πράγμασιν· *Eustath.* τῆς τέχνης· *Plat.* Πειθήμων λυσσῇ· *Epigr.* Rariùs Genitivum; βουλῆς· *Nonn.*

Regentia etiam Dativum, si Substantivè accipiantur, adsciscunt Genitivum : ut, ἄγχιστος *proximus*, ἀγαπητὸς *dilectus*, ἀντίπαλος *adversarius*, γνώριμος *familiaris*, δηλήμων *nocivus*, ἐγγενὴς *innatus*, ἔνσπονδος *fœderatus*, ἐπιτήδειος *necessarius*, ἐπώνυμος *denominatus*, ἐχθρὸς *inimicus*, κλητὸς *vocatus*, συνώνυμος & ὁμώνυμος *cognominis*, οἰκεῖος *familiaris*, πάρεδρος *assidens*, πολέμιος *inimicus*, συγγενὴς *cognatus*, σύζυγος *compar*, σύμβουλος *consiliarius*, σύμμαχος *auxiliarius*, συνεργὸς *particeps-operis*, φίλος *amicus* : ut, Ἄγχιστος πατρός· Euripid. Ἀγαπητοί μου· Philip. ii. 12. Πόλις ἀντίπαλος τῆς Ῥώμης· Plutarch. Γνώριμός τινος· Isocrat. Ὄφιν δηλήμονα φωτῶν· Nonn. Ἐγγενὴς τῆς χώρας· Diodor. Ἔνσπονδοι τῶν Ἑλλήνων· Thucyd. Ἐπιτήδειοι Ἀθηναίων· idem. Ἐπώνυμοι πόλεις βασιλέων· Plutarch. Ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης· Act. xiii. 10. Κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Rom. i. 6. Ξυνώνυμος Λακεδαίμονος· Euripid. Ὁμώνυμος τοῦ Θεοῦ· Plutarch. Οἰκεῖοι τοῦ Ἀλεξάνδρου· Herodian. Πάρεδρος τῆς Θεοῦ· Aristid. Πολέμιος τοῦ δήμου· idem. Συγγενὴς Γανυμήδους· Lucian. Σύζυγός εἰμι τοκῆος· Nonn. Σύμβουλος αὐτοῦ· Rom. xi. 34. Ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος· Xenoph. Συνεργὸς κοινοῦ ἀγαθοῦ· idem. Φίλος τοῦ Καίσαρος· Ioh. xix. 12. Atque alia consimilia : ut, Γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ· Ioh. xviii. 15. αὐτοῦ· Luc. xxiii. 19. Δοῦλος Θεοῦ· Tit. i. 11. τῇ δικαιοσύνῃ· Rom. vi. 19.

Genitivus, Dativus, vel Accusativus.

Adjectiva, significantia *copiam*, vel *inopiam*, regunt Genitivum : ut, Μεστοὺς φθόνου, φόνου, &c. *Rom.* i. 29. Ἐνδεὴς φρενῶν· *Proverb.* vii. 6.

Interdum Dativus, raro Accusativus, additur post Adjectiva *copiæ* : ut, Ἀφνειὸν μήλοισι· *Hesiod.* Ἄφθονος ὕδασι· *Aristot.* Εὔπορος πᾶσι· *Thucyd.* Πλήρεις στρατιώταις· idem. Πλούσιος χρυσῷ· *Plat.* Πειρατὸς ταῖς ἐργασίαις· *Hermog.* τὴν σοφίαν· *Synes.* Quandoque post Adjectiva *inopiæ* Dativus : ut, Ἄπορος τῇ γνώμῃ· *Thucyd.* Ἐνδεὴς τῷ βίῳ· *Euripid.*

Quodvis

Quodvis Adjectivum admittit Dativum significantem *causam*: ut, Οἴνῳ καὶ θυμῷ κάτοχος· *Heliodor*. quandoque etiam Genitivum, subaudito ἕνεκα· ut, Μακάριος τῆς τύχης· *Aristoph*. & Accusativum, subaudito διά· ut, Θαυμαστὸς τὴν εὐσέβειαν· *Steph*.

Plurima Nomina usitatiùs post se habent Accusativum, præcipuè Substantivi significantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *mensuram*, *numerum*, *partem* vel *membrum*, subauditâ Præpositione κατά, διά, περί, &c. ut, Ψυχὴν γενναῖος· *Plutarch*. Σπουδαῖος τὸν τρόπον· *Isocr*. Πατρίδα Ῥωμαῖος. Λυδὸς μὲν τὸ γένος· *Herodot*. Γυναῖκα ὄνομα Κεισπίναν· *Herodian*. Τὴν τέχνην καὶ τὰ θαλάττια σοφός· *Lucian*. Πόταμος τὸ εὖρος πλεθριαῖος· *Xen*. Τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· *Ioh*. vi. 10. Τυφλὸς τὰ ὦτα· *Sophocl*. Τὸ σῶμα φιλόπονος· *Isocrat*. Interdum Dativum: ut, Ἐπιεικὴς ἤθεσι· *Plato*. Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει· *Act*. xviii. 24. Ὀνόματι Τιμόθεος· *Act*. xvi. 1. Χῶμα διπλάσιον τῷ πλάτει· *Diodor*. Χροιαῖς μέλανες· idem. Πολλοὶ ἀριθμῷ, &c. Rariùs Genitivum: ut, Ἀυθάδης φρενῶν· *Æschyl*. Similiter Substantiva quandoque construuntur: ut, Πατήρ σοι τὴν ἡλικίαν, μᾶλλον δὲ τὴν ἄνοιαν· *Heliodor*. lib. 4, &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus *quantitatem* significantibus: ut, Τηλικοῦτος τὸ μέγεθος· *Lucian*. Ὅσον ἔργον τὸ μέγεθος· *Isocr*. Τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί· idem.

Idem Adjectivum pro diversa significatione diversos Casus postulat juxta diversas Regulas; multa propter *privativam* vel *activam* significationem regunt Genitivum, propter *passivam* veró Dativum: ut, Ἀθέατος *non-videns* G. γυναικός· Heliodor. *invisibilis* D. ἄλλοις· Lucian. Ἄπορος *indigus* G. πάντων· Lucian. *impervius* D. ut, Διάβασις ἄπορος τῷ στρατῷ· Herodot. Ἀπείρατος *imperitus* G. ὕβρεως· Chrysost. *intentatus* D. ut, Οὐδὲν ἀπείρατον τούτοις· Demosth. Sic Ἐπιμελὴς φίλων· *Xenoph*. Ἐπιμελὴς τῷ Δαρείῳ· *Polyb*. atque his similia.

Multa etiam alia ob diversas significationes: ut, Διάφορος *excellens* G. Διάφορος ἑτέρων· Plat. *dissidens* D. ἀλλήλοις· *Xenoph*. vel vel propter alias rationes; ut, Ἐπιστήμων *peritus*, τῆς ἰατρικῆς· *Plat*. G. post Adjectiva *notitiæ* (pag. 134.) τὰ προσήκοντα· *Xen*. Accusativum objecti, suprà: Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ ἀνδρί· *Homer*. Dativum post Adjectivum *commodi* (pag. 134.) Βοὴν ἀγαθός· *Il*. ί. Accusativum modi, suprá: Ἀγαθὸς τῆς ἱερᾶς νόσου· *Theoph*. subaudi κατά. Plures etiam Casus diversæ rationis simul apponi possunt: ut, Ὅμοιος ὁράσει λίθῳ· *Apoc*. iv. 3.

Derivativa innumera regunt Casus Verborum & Adverbiorum, unde profluunt: de quibus posthác.

Comparativa, nisi Partitivè posita, vel subaudito ἤ· Superlativa etiam, nisi Partitivè accepta, regunt Casus Positivorum suorum: ut, Ὀδυνηρό-

νηςότερος τῶν ἐχθρῶν· *Basil.* Τῷ βουλεύσαντι κακίστη· *Hesiod.* Χρημάτων ἀδωρότατος· *Thucyd.* Οἴκτου ἀξιώτεροι, ἢ φθόνου· idem.

Adjectivum compositum quandoque regit Casum simplicis inclusi: ut, Λυσιμελὴς πάντων τε Θεῶν, &c. *Hesiod.* id est, λύων μέλη πάντων, vel μέλη Θεῶν. Πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος· *Herodian.*

Usurpantur non rarò Adjectiva priorum quarumcunque classium sine ullo Casu: ut, Οὐκ ἦσαν ἄξιοι· *Matth.* xxii.8. Εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς· *Tit.* iii.10.

Casus regi potest à Casu, qui aliunde regitur; similis etiam à simili, si varietur Genus, aut Numerus, aut saltem Terminatio: ut, Ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας· *Luc.* xv.15. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· *Luc.* i.78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus.

INterdum Nomina regunt Casus interventu Præpositionum:

1°. Substantiva.

Genitivus posterioris Substantivi admittit Præpositionem παρὰ, ἐκ, &c. ut, Ἡ παρὰ τῶν Θεῶν εὔνοια· *Demosth.* Ἡ ἐκ τῶν Θεῶν οἰκονομία· *Heliodor.* lib.4. Τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν· ibid.

Variatur per sequentes ἐν, παρὰ, &c. cum Dativo: ut, Ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνία· *Demosth.* id est, κινδύνων. (Sic Διάκονος ἐν Κυρίῳ, id est, Κυρίου· *Eph.* vi.21.) Ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια μέμικται κακίᾳ· *Demosth.* id est, τῶν πλείστων.

Κατὰ, περὶ, πρὸς, &c. cum Accusativo: ut, Λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς· *Aristot.* id est, τῶν ὀφρύων. Τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ κυριώτατα· idem: id est, ψυχῆς. Οὐκ ἀσφαλεῖς αἱ πρὸς τυράννους ὁμιλίαι· *Isocrat.* id est, τυράννων.

Non rarò Genitivus iste subintelligit Præpositionem ἀπὸ, ὑπὸ, κατὰ, ὑπὲρ, περὶ, &c. ut, Πένθος δαιμόνων ἔχω· *Euripid.* id est, ἀπὸ δαιμόνων. Ἡ καταποντιστῶν ἅλωσις· *Heliod.* id est, ὑπὸ καταποντιστῶν. Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς· *Eurip.* id est, κατὰ γυναικός. Διὰ τὴν τῶν φίλων ὀῤῥωδίαν· idem: id est, ὑπὲρ τῶν φίλων. (Sic Στίγματα Ἰησοῦ· *Gal.* vi 17. id est, ὑπὲρ Ἰησοῦ.) Τούτου ἀνταγωνιστής· *Demosth.* id est, περὶ τούτου.

Quandoque ponitur pro alio Casu cum Præpositione: ut, Πίστις Ἰησοῦ· *Gal.* iii.22. id est, εἰς Ἰησοῦν. Ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ· *Luc.* vi.12. id est, πρὸς τὸν Θεόν. Sic Ἱκετείας ἡμῶν ἐποιήσαντο· *Isocr. Paneg.* id est, πρὸς ἡμᾶς.

Nomen mensuræ, vel spatii, ponitur cum ἀπὸ in Genitivo; cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Accusativo: ut, Κατεσκεύαζε πεδιάδα ἀλλήλων ἀπὸ σταδίων τεττάρων· *Diodor.* lib.19. Σκύφος κισσοῦ εἰς τὸ βάθος τεττάρων πηχέων· *Eurip.* Τοῦ τείχους καθεῖλεν ἐπὶ δέκα σταδίους· *Diodor.* lib.17. Φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες· *Diodor.* lib.2.

2°. Adjectiva.

Insigniores quadam omittuntur classes Adjectivorũ, & Præpositiones; quoniam exempla, ex probatis Autoribus deprompta, ad manum non erant.

Adjectiva, quæ communiter postulant Genitivum, adsciscunt varias Præpositiones cum variis Casibus; præcipuè ἀπὸ, ἐκ, &c. Significantia

Desiderium: ut, Φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ· *Plat.*

Fugam: ut, Φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τούτου· *Plat.* Φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως· *Thucyd.*

Curam: ut, Φροντιστικὸς περὶ τὴν τροφήν· *Theophrast.*

Negligentiam: ut, Ἀμελὴς περὶ αὐτόν· *Isocrat.*

Notitiam: ut, Δεινὸς περὶ ταῦτα· *Plutarch.* πρὸς τοῦτο· *Isocrat.* εἰς τοῦτο· *Aristoph.* ἐν τοῖς πολεμικοῖς· *Plutarch.*

Ignorantiam: ut, Περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων· *Plat.*

Parsimoniam: ut, Γλισχρότατος περὶ τῆς δωρεᾶς· *Lucian.* Φειδωλὸς ἐν δαπάναις· *Plutarch.*

Damnationem: ut, Κατάκριτος ἐπὶ θανάτῳ· *Steph.*

Absolutionem: ut, Ἀθῷος ἀπὸ τοῦ αἵματος· *Matth.* xxvii. 24. Ἀναίτιος παρὰ τοῖς στρατιώταις· *Xen.* Ἀνεπίληπτος εἰς πορνείαν· *Phalar.*

Dignitatem: ut, Ἄξιος πρὸς τὴν δόξαν· *Rom.* viii. 18. πρὸς τὴν παιδείαν· *Plat.*

Potentiam: ut, Αὐτοκράτορες ὄντες ἀπὸ τῆς πόλεως· *Thucyd.* Δυνατὸς ἐν λόγῳ· *Luc.* xxiv. 19.

Impotentiam: ut, Ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονάς· *Aristot.* Ἀσθενὴς πρὸς Μήδους· *Xenoph.*

Separationem: ut, Ἀπόκοιτος παρὰ Ῥέας· *Lucian.*

Differentiam: ut, Ἄλλος παρ' ἐμὲ, vel ἀντὶ ἐμοῦ· *Sophocl.*

Excellentiam: ut, Ἔνδοξος εἰς τὰ πολεμικά· *Xenoph.* Περιφανὴς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν· *Aristot.* ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ· *Plutarch.*

Participationem: ut, Περὶ τῶν καθεστώτων κοινωνός· *Herodian.*

Immunitatem: ut, Ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν βαρβάρων· *Steph.*

Privationem: ut, Ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας· *Demosth.* Ἀπαθὴς ὑπὸ τῶν παρόντων· *Plutarch.* Ἄφοβος περὶ τοῦ μέλλοντος· idem.

Partitivum admittit Præpositiones ἐξ, ἀπὸ, ἐπὶ, πρὸς, περὶ, &c. ante Genitivum: ut, Τίς ἐξ ὑμῶν· *Ioh.* viii. Ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν· *Thucyd.* Ἐπὶ γυναικῶν ἀθλιωτάτη· *Liban.* Ὅσοι πρὸς ὑμῶν πεπόνθασι· *Heliodor.* lib. 1. Κρατερὸς περὶ πάντων· *Homer.* Item ἐν, & apud Poëtas κατὰ cum Dativo: ut, Πρῶτος ἐν πᾶσι ταῖς· *Rhen.* Ἕκαστος ἐν τοῖς κακούργοις· *Cruſ.* Μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη· *Iliad.* α'.

Numeralibus præponuntur πρὸς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accusativo: ut, Βρόντης καὶ Στερόπης εἶχον πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμόν· *Scholiastes Æschyl.*

Æschyl. Ἱππεῖς εἰς ὀκτακισχιλίους· *Xenoph.* Ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους· *Dioscor.* Ἔτη ἀμφὶ ἐννενήκοντα· *Lucian.* Item σὺν in Compositione: ut, Σὺν δύο ἦσαν τετράρχοι· *Diodor.* Τετράρχοι συνεκκαίδεκα· *Demosth.*

Inter minorem numerum & majorem sequentem intercedunt πρὸς, ἐπὶ, &c. loco copulæ καί· ut, Στάδια τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· *Xenoph.* Ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βεβιωκώς· *Lucian.*

Post Comparativum ponitur quandoque Præpositio πρὸ, &c. cum Genitivo; παρὰ, πρὸς, ὑπὸ, &c. cum Accusativo; omisso ἤ· ut, Τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἀσπαστότερον· *Herodot.* lib. 1. id est, ἐλευθερίης. Πλείονος δόξης παρὰ Μωσῆν ἠξίωται· *Heb.* iii.3. id est, Μωσέως. Ὕστερα τἆλλα πρὸς τὴν ἀρετήν· *Thucyd.* id est, τῆς ἀρετῆς. Φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός· *Luc.* xvi.8. id est, τῶν υἱῶν. Post Positivum itidem: ut, Σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα· *Dion.* id est, Σοφώτερος τοῦ Πρωτέως.

Interdum post ἤ, & Comparativum, eleganter additur Præpositio κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum Accusativo: ut, Μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' ἑαυτόν· *Demosth.* Μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει εἰπεῖν· *Thucyd.* Ἐνδεέστερος ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν οὐσίαν· idem.

Legitur Particula Comparativa ἤ pro ὑπὲρ, sequente Accusativo: ut, Ἀλκαμένης ἐρᾶν, ἢ πάντα χρήματα· *Heliodor.* lib. 4.

Verbalia in -ικος (*pag.* 135.) adsciscunt πρὸς, &c. cum Accusativo: ut, Ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν ὁμόνοιαν· *Plutarch.* Δεκτικωτέρα πρὸς ἀπορροίας γίνεται ἡ ὄψις· *Heliodor.* lib. 2.

Adjectiva regentia Dativum postulant πρὸς, vel εἰς, &c. cum Accusativo, alias etiam Præpositiones cum aliis Casibus. Significantia

Bonitatem: ut, Πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους· *Plato.* Εἰς ἀλλήλους χρηστοί· *Ephes.* iv.32. Χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πονηρούς ὁ Θεός· *Luc.* vi.35.

Malitiam: ut, Ἀχάριστος πρὸς τοὺς γονεῖς· *Xenoph.* Κακὸς εἰς δῆμον· *Æschin.* περὶ αὐτόν· *Isocrat.*

Commodum: ut, Χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν· *Aristot.* εἰς τι· *Plutarch.* Sic Πρoὔργου πρὸς (vel εἰς) τοῦτο· *Plat.*

Incommodum: ut, Ἄχρηστος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην· *Chrysost.*

Displicentiam: ut, Πρὸς τινας ἀηδές τι· *Isocrat.* Ἀπρεπὲς εἰς ἀκρόασιν· *Thucyd.* Ἀχάριστα μεθ' ὑμῖν· *Od.* θ'.

Decorum: ut, Εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πλείους· *Thucyd.*

Facilitatem: ut, Εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις· *Plutarch.*

Difficultatem: ut, Χαλεπὸς πρὸς τοὺς πολεμίους· *Plato.*

Crudelitatem: ut, Ἄγριος εἰς τὰς ὁμιλίας· *Ephor.*

Diffidentiam: ut, Ἄπιστος πρὸς τοῦτον· *Demosth.*

Obedientiam: ut, Εὐπειθὴς πρὸς τὴν ἀρετήν· *Plat.* Ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθής· *Galen.*

Inobe-

Inobedientiam : ut, Ἀπείθων πρὸς τὸν Δία· *Lucian.* Ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει· *Luc.*i.17.

Æqualitatem : ut, Ἴσον πρὸς ὑμᾶς· *Demosth.*

Inæqualitatem : ut, Ἀσύμμετρα τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη· *Xenoph.*

Manifestationem : ut, Διαφανὴς εἰς ἅπαντας· *Plato.* Παρὰ πᾶσι φανερόν· *Demosth.*

Sufficientiam : ut, Τίς πρὸς ταῦτα ἱκανός; 2 *Cor.*xvi. Διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις· *Theophr.*

Apparatum, vel *Promptitudinem* : ut, Εὔζωνος πρὸς τὴν μάχην· *Plutarch.* Ἐπιτήδειος εἰς μάχην· *Herodian.* Κύων ἐπὶ τοῖς προβάτοις ἐπιτήδειος· *Xenoph.*

Propinquitatem : ut, Ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι· — *Hom.*

Multa Adjectiva præcedentium Classium, ea potissimùm, quæ *Impotentiam*, *Sufficientiam*, *Promptitudinem* significant, usitatissimè construuntur cum Præpositionibus.

Adjectiva Passivè significantia gaudent Præpositionibus ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, πρὸς, εἰς, &c. ut, Ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν· *Luc.*xxiv.31. Θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι· *Demosth.* Ἐπίφθονος πρὸς ἀνθρώπων· *Herodot.*

Regentia Genitivum, vel Dativum, adsciscunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum Genitivo; εἰς, &c. cum Accusativo. Significantia

Proprietatem : ut, Ἰδιαίτερον πρὸς ἡμᾶς· *Dioscorid.*

Communionem : ut, Κοινὸν κατὰ πάντων ζώων ἐστίν· *Aristot.*

Reatum : ut, Ἔνοχος εἰς γέενναν· *Matth.*v.22. Ἀπὸ τούτου τοῦ φόνου ἐναγής· *Thucyd.*

Copiam : ut, Εὐπορώτερος ἐκ διδασκαλίας· *Gaza.* Πλούσιος ἐν ἐλέει· *Eph.*ii.4.

Inopiam : ut, Ἄπορος ἐπὶ τὸ φρόνημα· *Euripid.*

Nomen *formæ*, vel *modi*, &c. (*pag.*138.) effertur per Præpositiones κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum Accusativo : ut, Ὅμοιος κατὰ γένος, κατὰ ἡλικίαν, κατὰ ἕξιν, κατὰ δόξαν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα· *Aristot.* Ὅμοιος εἰς φύσιν· *Homer.* Ἀσεβὴς πρὸς φύσιν· *Æsop.* Sic Διπλοῦς κατὰ μέγεθος· *Exod.*xxv.

Nomen *causæ* effertur per Præpositiones διὰ, εἰς, πρὸς, ἐπὶ, &c. cum Accusativo : ut, Εὐδόκιμος διὰ, εἰς, ἐπὶ τοῦτο· *Isocrat.*

Nomen Substantivum, interdum Adjectivum, cum Præpositione sumitur pro Adjectivo, rariùs pro Substantivo, præcedente ùt-plurimùm Articulo : ut, Τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα, id est, πολεμικά· *Xenoph.* Τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, id est, ἐπίγεια· *Eph.*i.10. Εἰς σάρκα μίαν, id est, σὰρξ μία· *Eph.*v.31. Ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ, id est, τὸ καινόν· *Luc.* v. 36. Ἐπ' ἀγαθῷ, pro ἀγαθόν. Similésque regit Casus : ut, Ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Κύρου· *Xenoph.* Ἐπ' ἀγαθῷ τοῖς πολίταις· *Aristoph.*

Regimen

Regimen Verbi.

Accusativus post Verbum.

VErba Transitiva [id est, Activa, & eorum significationem habentia] Accusativum regunt: ut, Γνῶθι σεαυτόν· *Solon.* Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· 1 *Pet.*ii.17. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε· *Matth.*xx.30.

Duo Accusativi post Verbum.

* Verba *rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, vestiendi, existimandi, vocandi, provocandi, compellandi, nuncupandi, constituendi, testandi, adjurandi,* duplicem regunt Accusativum: ut, Ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν· *Ioh.*xi. 22. Ἐρωτήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον· *Luc.*xx.3. Ὑμᾶς διδάξει πάντα· *Ioh.*xiv. 26. Πολλὰ παρεκάλεσα αὐτόν· 1 *Cor.*xvi.12. Σωκράτης οὐδένα ἀγύρειον πράττεται· *Xenoph.* Τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός· *Lys.* Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια· *Marc.*xv.20. Ταῦτα ἥγημαι ζημίαν· *Phil.*iii.7. Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου *Rom.*ix.25. Ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς ζῶντας· *Xenoph.* Ἠσπάζοντο αὐτὸν αὐτοκράτορα· *Plutarch.* Θεὸν χειροτονοῦσι τὸν τεθνηκότα· *Lucian.* Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα; *Act.*vii. 27. Ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι· *Synes.* Ὁρκίζω σε τὸν Θεόν· *Marc.*v.7.

* Siqua Verba hujus, vel sequentium classium, alios regant, quàm quos Regula exigit, Casus, reponuntur alibi sub distinctis eorumdem, quos regunt, duorum, pluriúmve Casuum capitibus.

Alia similiter, subaudito ὡς vel εἰς, ante posteriorem Accusativum: ut, Ἔχετε τύπον ἡμᾶς, id est, ὡς (vel εἰς) τύπον· *Philip.*iii 17. Παρεῖχεν ἑαυτὸν βασιλέα· *Herodian.* Τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο· *Thucyd.* Αὐτὸν ἔδωκε κεφαλήν· *Ephes.*i.22.

Quibuslibet Verbis subjicitur Accusativus (potissimùm *Rei*) subaudito κατὰ, διὰ, περὶ, &c. ut, Ἀσκῶ σε τὰ πολεμικά· *Xenoph.* Τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν· 1 *Tim.*v.4. Ἐνηγγυησάμην τὸν Παρμένοντα· *Demosth.* Sic, Ἐὰν ἐγγυήσῃ τὸν φίλον· *Prov.*vi.1.

Usitatissimè Accusativi Neutri τὸ, τὶ, τοῦτο, οὐδὲν, μηδὲν, τόδε, ταῦτα, πάντα, πολλὰ, &c. ut, Χαίρω τὸ ἐφ' ὑμῖν· *Rom.*xvi.19. Κἀγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι· 2 *Cor.*xi.16. Εὐεργετεῖν ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα· *Isocr.* Τοὺς ἀδικοῦντας διαβάλλειν· *Xenoph.*

Nominativus post Verbum.

Omnia ferè Verba admittunt post se Nominativum, qui cum Casu Verbum præcedente consentit: ut, Ἐλάκησε μέσος· *Act.*i.18.

Genitivus post Verbum.

Verba *incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, regendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi,* Genitivum postulant: ut, Ἄρχομαι λόγου· *Demosth.* Πέπαυσαι ἁμαρτίας· 1 *Pet.*iv.1. Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, &c. 1 *Tim.*iii.1. Ἀπέχεσθαι βρωμάτων· 1 *Tim.*iv.3. Σπανίζω

προφῆς· Thucyd. Περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων· idem. Διέχει τῆς ἠπείρου· idem. Ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει· 1 Cor. xv. 41. Διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ· Thucyd.

Ad Verba *appetendi* referuntur *Desiderativa* in -σείω ut, -- Ὀψείω ἀϋτῆς· *Il*. ξ'. aliáque connotantia *desiderium* ; ut, Πεινῶ σε χρημάτων· *Xenoph*.

Quædam ex his solum Accusativum regunt :

Appetendi, ποθέω, ἐπιποθέω, &c. ut, Ποθῶ γὰρ αὐτόν· *Lucian*. Ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε· 1 *Pet*. ii. 2.

Excellendi, παρασδοκιμῶ, ὑπεράγω· ut, Παρασδοκιμῶ τοὺς ἄλλους· *Diodor*. Ὑπεράγειν τέσσαρας πήχεις διὰ τὸ μέγεθος· idem.

Verba *nascendi* admittunt Genitivum *parentis* : ut, Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας· *Isocr*.

Quædam Verba regunt Genitivum :

Ἀηθέσσω *insuetus-sum* : ut, — Ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν· *Il*. κ'.
Ἐπιδικάζομαι *hæreditatem-peto* : ut, Ἐπιδικάζεσθαι τῶν χρημάτων· *Isocr*.
Ἐράω (ἔραμαι Poëticè) *amo* : ut, Ἐρᾶν φλαύρων· *Aristoph*. Ὅς πολέμου ἔρα) *Il*. ι'.
Ἔχομαι *adhæreo* : ut, Ἔχεσθαι τῆς πέτρας· *Lucian*.
Προξενῶ *hospitio-excipio* : ut, Προξενῶ ὑμῶν· *Xenoph*.
Σπλαγχνίζομαι *misericordiâ-commoveor* : ut, Ἐσπλαγχνίσθη τοῦ δούλου· (*Matth*. xviii. 27.
Στοχάζομαι *collimo* : ut, Στοχάζομαι σκοποῦ· *Polyb*.
Ὑπολείπομαι *relinquo* : ut, Ὑπολείπονται Θετταλῶν· *Heliod*. lib. 4.
Φείδομαι *parco* : ut, Πλούτου μὴ φείδου· *Phocylid*.
Ἐπείγομαι *festino* Genitivum *Rei* (*quæ*, seu *ad quam*, *properatur*, Steph.) : ut, ὁδοῖο· *Od*. α'. ἀέθλου· *Il*. τ'.

Accusativus cum Genitivo.

Verba *implendi*, *privandi*, *æstimandi*, *sedandi* exigunt Accusativum proximioris Substantivi cum Genitivo remotioris : ut, Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· *Luc*. i. 53. Γυμνῶ σε τῶν ὅπλων· *Herodian*. Τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως· *Lucian*. Θηβαίους παύσει ὕβρεως· *Dem*.

Verbis *privandi* accensentur Verba *exonerandi*, *liberandi*, *separandi*, *frustrandi*, *arcendi*, *prohibendi*, *inhibendi* : ut, Ἀποκουφίζειν ὄχλου τὴν πόλιν· *Plutarch*. Τὴν πόλιν πραγμάτων ἠλευθέρωσε· *Isocr*. — Εὐφράτης Ἀσίην Τανάϊς ὁρίζει· *Dionys*. Πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς· *Plutarch*. Διασκίδνησιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως· *Ioseph*. Εἴργω σε πυρὸς, καὶ ὕδατος· *Plutarch*. Ἴσχω σῆς σφαγῆς ξίφος· *Euripid*.

Verbis *æstimandi* Verba *dignandi*, *præferendi* : ut, Ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός· 1 *Thess*. i. 11. Τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ ἴδιον προκρίνειν· *Diodor*.

Verba *accusandi*, *damnandi*, adsciscunt Accusativum *subjecti* cum Genitivo *criminis* : ut, Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι· *Dem*. Τὸν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας· *Lycurg*.

Verba *absolvendi* regunt Accusativum cum Genitivo *criminis*, vel *pœnæ* : ut, Ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων· *Lucian*.

Dativus

Dativus post Verbum.

VErba *commodandi, fidendi, diffidendi, obsequendi, repugnandi, invidendendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innitendi, sufficiendi, vacandi,* Dativum postulant: ut, Δεσπότῃ λυσιτελεῖν· *Xenoph.* Οὔτε πᾶσι πιστεύειν, οὔτε πᾶσιν ἀπιστεῖν· *Aristot.* Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις· *Act.* v.29. Ἀντίστητε τῷ Διαβόλῳ· *Iacob.*iv.7. Ἀλλήλοις φθονεῖν· *Gal.*v.26. Χαίρω φίλοις· *Xenoph.* Τοῖς τερπνοῖς ἕπεσθαι εἴωθε τὰ λυπηρά· *Mosch.* Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ· *Iac.*iv.8. Βάκτρῳ στηρίζεσθαι· *Apollon.* Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· 2 *Cor.*xii.9. Σχολάζητε τῇ νηστείᾳ· 1 *Cor.*vii.5.

Sub Verbis *commodandi* comprehenduntur Verba *auxiliandi, prospiciendi, conveniendi, benevolendi*: ut, Κύριε, βοήθει μοι· *Matth.*xv.25. Ἔπεχε σεαυτῷ· 1 *Tim.*iv.16. Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς· *Hebr.* vii.26. Οὐ ῥᾴδιον εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις· *Xenoph.* Ὀνῆμι & ὀνίνημι *prosum* Accusativum: ut, Τί τὴν πόλιν ὤνησεν; *Æschin.* Τί με κακὸν αὐτὸς ὀνίνησι; *Lucian.*

Sub Verbis *obsequendi* Verba *annuendi, serviendi*: ut, Νεύει τούτῳ Σίμων· *Ioh.*xiii.24. Δουλεύειν τῷ Θεῷ· 1 *Thess.*i.9.

Sub Verbis *repugnandi* Verba *certandi, discrepandi, renuendi, irascendi, indignandi*; item Composita ex δυς· ut, Γυναικὶ μὴ μάχου· *Cleobul.* Διαφωνεῖν ἀλλήλοις· *Aristot.* —Ἀνανεύον ἑκάστῳ· *Od.*1. Ὀργίζεσθαι τῷ ἐξαπατήσαντι· *Dem.* Ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ· *Plat.* Δυσφορεῖς τῇ πενίᾳ· *Plutarch.* Hùc spectant Verba *insurgendi, contraveniendi, peccandi,* & alia quædam, potissimùm ex Sacra Scriptura, quæ Dativum admittunt *Personæ adversùs quam*: ut, Ἀνέστησάν μοι μάρτυρες· *Psal.*xxxv. 11. Μὴ ἐλθέτω μοι πούς· *Psal.*xxxvi.11. Ἥμαρτόν σοι· *Psal.*xli.4.

Sub Verbis *appropinquandi* Verba *occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi*: ut, Ἀπήντησεν αὐτῷ· *Marc.*v.2. Τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· 1 *Cor.*x.11. Πίπτειν ταῖς δυσπραξίαις· *Sophocl.* Προσέκοψαν τῷ λίθῳ· *Rom.*ix.32. Verba etiam *veniendi*, quæ interdum Dativum adsciscunt: ut, Ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις· *Thucyd.*

Sub Verbis *vacandi* Verba *assuescendi*: ut, Εἴθιστεν αὐτῷ· *Alex. Aphrod.* Εἴωθέ μοι μαντική· *Plato.*

Multa Verba, ferè Composita ex σὺν, & ὁμοῦ, exigunt Dativum *Personæ*, vel *Rei sociæ*; cujusmodi sunt Verba *conversandi, consentiendi, compatiendi,* &c. ut, Ὁμιλεῖ αὐτῷ· *Act.*xxiv.26. Ὁμογνωμονῶ σοι· *Xenoph.* Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε· *Hebr.*x.34. Συνελθεῖν αὐτοῖς· *Act.*xi.12. id est, ἐλθεῖν σὺν· ibidem.

Quædam Verba exigunt Dativum.

Ἀγρυπνέω *invigilo*: ut, Τοῖς καιροῖς ἀγρυπνῶ· *Lucian.*
Ἀηδίζομαι *tædio-afficior*: ut, Ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ· *Alex. Aphrod.*

Ἀντέχω *sustineo* : ut, Ἀντέχειν τῷ πόνῳ· *Herodian.*
Ἀτενίζω *intentè-aspicio* : ut, Τί ἡμῖν ἀτενίζετε; *Act.* iii. 12. Ἐπέχω idem : ut, Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς· *Act.* iii. 5.
Δοκέω *videor* : ut, Τί ὑμῖν δοκεῖ; *Matth.* xviii. 12.
Δολόω *insidior* : ut, Δολῶσαι γάμοις; *Steph.*
Ἐγχειρέω *aggredior* : ut, Ἐγχειρῶν ἔργῳ· idem.
Ἐμπολάζω *in-summitate-feror* : ut, Ἐμπολάζω τοῖς στοιχείοις· *Aristot.*
Προσέχω *ausculto* : ut, Προσέχειν τοῖς λαλουμένοις· *Act.* xvi. 14.
Πτύω *conspuo* : ut, Πτῦσαι τῷ προσώπῳ· *Sophocl.*

Accusativus cum Dativo.

Verba *dandi, dicendi, monstrandi, comparandi, conjungendi, paciscendi, machinandi*, regunt Accusativum Substantivi propioris cum Dativo remotioris : ut, Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ· *Ephes.* iv. 27. Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα· *Matth.* xvii. 9. Ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι· 1 *Cor.* xii. 31. Ἐν ἐνὶ παραβαλεῖν· *Lucian.* Πομπηΐῳ ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα· *Appian.* Σπένδομαί σοι εἰρήνην· *Demosth.* Γυναικὶ θάνατον ἐμηχανᾶτο. *Herodian.*

Ad Verba *dandi* spectant Verba *accommodandi, fœnerandi, solvendi, parandi, ferendi, ponendi, sacrificandi, propitiandi, mittendi, permittendi, committendi* : ut, Χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους· *Luc.* xi. 5. Δανείζειν ἀργύριόν τινι· *Demosth.* Τίνειν αὐτοῖς μισθόν· *Xenoph.* Ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαόν· *Luc.* i. 17. Φέρετέ μοι αὐτόν· *Matth.* xvii. 17. Τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ· *Rom.* xiv. 13. Θύειν εὐαγγέλια τῷ Θεῷ· *Aristoph.* Ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσεαι· *Il.* α΄. Ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον· 1 *Cor.* iv. 17. Θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέπω· *Herodian.* Οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς· *Ioh.* ii. 24.

Ad Verba *dicendi* Verba *affirmandi, negandi, objiciendi, colloquendi, respondendi, testificandi, suffragandi, mentiendi, nuntiandi, mandandi, consulendi, minandi, imprecandi, confitendi, promittendi* : ut. Ἀληθεύω σοι τοῦτο· *Xenoph.* Τῷ δ' ἕτερον ἀνένευσε· *Il.* π΄. Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε· *Il.* γ΄. -- Μοὶ ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός· *Il.* λ΄. Ἀπόκειναί μοι τοῦτο· *Lucian.* Μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα· *Apocal.* xxii. 16. Ψηφίζομέν σοι τὴν ἐξουσίαν· *Herodian.* Ψεύδομαί σοι τοῦτο· *Demosth.* Κηρύξαι τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· *Luc.* iv. 18. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν· *Ioan.* xv. 17. Βουλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα· *Thucyd.* (Sic, Ἔκρινα ἐμαυτῷ τοῦτο· 2 *Cor.* ii. 1.) Ἀπειλέω σοι θάνατον· *Herodot.* Ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ, καὶ γένει, καὶ οἰκίᾳ· *Dem.* Ὁμολογῶ τοῦτό σοι· *Act.* xxiv. 14. Ὑπισχνεῖσθαί τινι εὐδαιμονίαν· *Isocr.*

Ad Verba *comparandi* Verba *æquandi, assimilandi, opponendi*: ut, Ὁ σίδηρος ἂν ἴσοι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς· *Xenoph.* Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· *Marc.* iv. 30. Ἀντιφέρειν τῷ θελήματι θέλημα· *Nazianz.*

Ad

Ad Verba *conjungendi* Verba *aptandi*, *miscendi*, *reconciliandi*: ut, Τὰς νόμους ἁρμόζεται τοῖς πολίταις· *Plutarch.* Κεράσαι οἴνῳ τὴν πηγήν· idem. Διαλλάττειν τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ· *Thucyd.*

Verba *jurandi* regunt Dativum *Personæ cui*, & Accusativum *Rei*, vel *Personæ*, *per quam* juratur: ut, Ὄμνυμί σοι τὸν κύνα· *Lucian.* His adde Ἀπαγορεύω *veto*: ut, Ἀπαγορεύω σοι φόνον· *Isocrat.*

Ἐγγυάω *spondeo*: ut, Ἐγγυῶ παῖδα σοι· *Herodot.*

Ἐκπολεμόω *inimicum-reddo*: ut, Τοὺς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι τῷ Φιλίππῳ· *Demosth.*

Τιμωρῶ *ulciscor*, sive *vindico*: ut, Τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τὸν φόνον· *Plato.*

Σύνοιδα *conscius-sum*: ut, Οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα· 1 *Cor.* iv. 4.

Συγγινώσκω idem: ut, Συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακά· *Gregor.*

Sic, Χάριν σοι οἶδα· *Lucian.* Ἔγνων· idem. Ἔχω· *Xenoph.* Ὀφείλω· idem. Ἐκτίνω· *Plato.* Κατατίθημι· *Demosth.* Φέρω· *Eurip.* Ἵστημι· *Isocr.* Ἀπομνάομαι· *Hesiod.* cum multis aliis, quæ significant *gratias-tibi-habeo*, *ago*, *refero*.

Denique omnia Verba, cujuscunque generis, adsciscunt Dativum *Rei*, vel *Personæ*, *cui* aliquid acquiritur, vel attribuitur, cum, vel sine alio Casu: ut, Γράφω ὑμῖν· 1 *Ioh.* ii. 12. &, Ἐντολὴν γράφω σοι· 2 *Ioh.* ver. 5. Ἐμοὶ ἐποιήσατε· *Matth.* xxv. 40. &, Δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσι· *Marc.* vi. 21. Φιλίππῳ ζῆν, καὶ τῇ πατρίδι· *Demosth.* Μὴ ζηλοῖς σύ μοι· *Num.* xi. 29. τῷ Θεῷ· *Num.* xxv. 13. Διέστηκας αὐτοὺς σεαυτῷ· 1 *Reg.* viii. 53. Φοβοῦμαί σοι, *Metuo tibi*, &c. Legitur geminus Dativus, Ἐξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ, *Psalmo* xlvii. 4.

Genitivus, & Dativus.

Verba *cedendi* exigunt Dativum *Personæ* cum Genitivo *Rei*: ut, Εἴκω γέρουσιν ἕδρας· *Steph.* Sic,

Ἄρχω *initium-sum*: ut, Ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἄρξει· *Thucyd.*

Ὑπάρχω idem: ut, Ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας τῇ Ἑλλάδι· *Andocid.*

Δικάζομαι *in-jus-voco*: ut, Δικάζομαι τῇ ψυχῇ τῆς κακώσεως· *Plut.*

VARII CASUS post Verbum.

Genitivus, vel Accusativus.

Verba *sensuum*, *auditûs*, *olfactûs*, *gustûs*, Genitivo gaudent, interdum & Accusativo *Rei*: ut, Αἰσθάνομαι ψόφου· *Aristoph.* Ἤσθετο τὸ πρᾶγμα· *Demosth.* Ἤκουσα φωνῆς· *Act.* xxii. 7. Ἤκουσα φωνήν· *Act.* xxvi. 14. —Ὁ χρυσοῦς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου· *Epigr.* Ὀσφραίνεται κρέας· *Aristoph.* (Sic, Ὄζω μύρου, & μύρον· *Aristoph.*) Ἰχθύων μὴ γεύεσθαι· *Proverb.* Θανάτου· *Matth.* xvi. 28. Ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ· *Ioh.* ii. 9.

Genitivo etiam *Personæ*; ut, Οὐκ αἰσθάνῃ σαυτοῦ· *Xenoph.* Ἀκούετέ μου πάντες· *Marc.* vii. 14, &c.

Similes Casus amant προνοέομαι *provideo*, πυνθάνομαι *sciscitor*, *audio*, συνίημι *intelligo*: ut, Προνοέομαί σε· *Thucyd.* τῆς ὥρας· idem. Προνοεῖσθε καλά· *Rom.* xii. 17. Πυθέσθαι τὴν πόλιν· *Thucyd.* παντός· *Æschin.* τὸ πεπραγμένον· *Plutarch.* Συνίησι τῶν χρησμῶν· *Pausan.* Τοῦδ' ἀγορεύοντος ξύνετο· *Od.* δ'. Συνιέναι τὰς γραφάς· *Luc.* xxiv. 45. Ἐνωτίζομαι *audio* exigit Accusativum: ut, Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα· *Act.* ii. 14. rariùs Genitivum; ut, Ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· *Psal.* xxxix. 13.

Raro hæc junguntur Accusativo *Personæ*: ut, Ἤσθετό με· *Aristoph.* Πυνθάνομαί σε· *Plato.*

Verba *tactûs* ut-plurimùm exigunt Genitivum *Rei*, vel *Personæ*: ut, Ἥψατο τοῦ ἱματίου· *Marc.* v. 27. Γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· 1 *Cor.* vii. 1. rariùs Accusativum; ut, — Καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα· *Il.* ό. Sed ἀφάω, ψηλαφάω, frequentiùs Accusativum: ut, Τόξ' ἀφάειν· *Il.* ζ'. Ψηλαφήσατέ με· *Luc.* xxiv. 39.

Cùm significatur *pars*, ponitur usitatissimè in Genitivo post Verba connotantia *gustum*, vel *tactum*: ut, Πίω τῆς ἀθανασίας· *Lucian.* Φάγω ἐχίδνης· idem, Λωτοῦ ἔφαγες· *Proverb.* vel πάσασθε· *Od.* ι. Ἐπιρρόφειν τοῦ ὕδατος· *Plutarch.* Sic, Ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν· *Heliod.* Δρέπομαι ἀνθῶν· *Lucian.*

Audiendi Verba simul regunt Genitivum *Personæ*, & Accusativum *Rei*: ut, Τοῦτο πολλῶν ἀκούω· *Xenoph.* Sic, Βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι· *Aristoph.* Μάθε μου τάδε· *Xenoph.*

Legitur εἶδον *vidi* cum Genitivo *Personæ* propter Verbum affine: ut, Οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, οὐδὲ λέγοντος ἤκουσε· *Xen.*

Verba *recordandi*, *obliviscendi*, *admirandi*, *tentandi*, *consequendi*, *sortiendi*, *fruendi*, *curandi*, *negligendi*, *contemnendi*, *apprehendendi* regunt frequentiùs Genitivum, interdum Accusativum: ut, Μνήσθητί μου, Κύριε· *Luc.* xxiii. 42. σε· *Dem.* Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· *Hebr.* xiii. 2. Ἐπελάθοντο τὸ πρόσταγμα· *Ceb.* Θαυμάζω τῆς δυνασευόντων· *Isocrat.* Ἐθαύμασεν αὐτόν· *Luc.* vii. 9. Πειρᾶσθε τῶν φίλων· *Isocrat.* Τί με πειράζετε; *Luc.* xx. 23. Σωτηρίας τύχωσι· 2 *Tim.* ii. 10. Οὐ ποτ' ἂν τύχοις τάδε· *Euripid.* Ἔλαχε τοῦ ἡμικλήρου· *Dem.* Τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε· *Aristot.* Ἀπόλαυε τῶν παρόντων· *Isocr.* Ἀπολαύει τὴν προσαύξησιν· *Theoph.* Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· *Luc.* x. 35. Τὰ πλεῖστα ἐπεμελεῖτο· *Xenoph.* Ἠμέλησα αὐτῶν· *Hebr.* viii. 9. Οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς· 2 Pet. i. 12. Μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου· *Hebr.* xii. 5. Ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν· *Aristot.* Ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς· 1 *Tim.* vi. 12. τὸν Παῦλον· *Act.* xvi. 19.

Quædam ex hisce Verbis gaudent solo Accusativo:

Consequendi, κερδαίνω· ut, Ἵνα Χριστὸν κερδήσω· *Phil.* iii. 8.

Sortiendi, κληρόω· ut, Κληροῦν τὰς ἀρχάς· *Isocr.*

Fruendi,

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι· ut, Καρπῶσθαι δωρεὰς μεγάλας· *Plut.* Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι· *Prov.* viii. 19.

Curandi, κομέω vel κομίζω, μεριμνάω, πολυωρέω, τημελέω· ut, Κωία κομεῖν· *Hesiod.* —Ἔργα κόμιζε· *Il.* ζ'. Πολυωρήσεις μου· *Psal.* cxxxviii. 3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη τημελεῖ· *Plutarch.*

Negligendi, vel *contemnendi*, ἐξωριάζω· ut, Ἐξωριάζειν τοῦ λόγου· *Æschyl.* Παρεράω, περιοράω, περιϊδεῖν, περιόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω· ut, Παρεωραμένην ξυγγενείας· *Athen.* Τὴν πατρίδα περιορᾶν· *Xenoph.* Περιϊδεῖν τοὺ πολεμίους· *Thucyd.* Ξυμμάχους οὐ περιοψόμεθα· idem. Φαυλίζεις τὴν δίαιτάν μου· *Xenoph.* Φλαυρίζει τὸ Σωκράτην· *Plutarch.*

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω· ut, Ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν· *Thucyd.*

Consequendi, ἐφικνέομαι· ut, Ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς· *Isocr.*

Sortiendi, ἔμμορα· ut, Ἔμμορε τιμῆς· *Hesiod.*

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω· ut, Ἀφειδεῖν τοῦ σώματος· *Lucian.* Ψόγου ἀφροντιστεῖν· *Plato.*

Verba *fruendi* interdum adsciscunt Accusativum *Rei fruendæ* cum Genitivo: ut, Κακὸν ἀπολαύσομαι τῆς φλυαρίας· *Lucian.*

Verba *communicandi*, sive *participandi*, cum Dativo *participantis* exigunt Genitivum (rariùs Accusativum) *Rei participatæ*: ut, Τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ· *Xenoph.* τῷ φίλῳ πράγματος· *Aristot.* & *Herodot.* Μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς· *Plato.* Οὐ μετεῖχες ἐμοὶ ἴσας πληγάς· *Aristoph.* Sed κοινόω, -οῦμαι (cum Compositis) *communico* regit frequentiùs Accusativum *Rei*: ut, Αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον· *Aristoph.* Σωκράτει ἀνακοινώσωμεν τὸ λόγον· *Plato* Hùc spectant hujusmodi Verba, Συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo*, *partem-fero*: ut, Συλλαμβάνω σοι τοῦ ἄθλου· *Philostrat.* Ἄνδρες συνήραντο τοῦδε τοῦ κινδύνου, vel τὸν κίνδυνον· *Thucyd.*

Verba *invidendi*, cùm significant *inhibeo*, vel *nego*, cum Dativo *Personæ* adsciscunt Accusativum, vel Genitivum *Rei*: ut, Πολλά μοί ἐστιν ἄλλα, ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω· *Xenoph.* Μὴ φθονῆται τοῖς ἐληλυκόσι τὴν σωτηρίαν· *Polyb.* Sic, Βασκαίνω σοι τοῦτο· *Philostrat.* σοι τούτου· *Lucian.*

Verba *ignoscendi* cum Dativo *Personæ* adsciscunt Accusativum, interdum Genitivum *Rei*: ut, Συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα· *Demosth.* Συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος· *Lucian.*

Plurima Verba, præcipuè *privandi*, *implendi*, *frustrandi*, *accusandi*, *damnandi*, *prohibendi*, admittunt Accusativum pro Genitivo Substantivi remotioris: ut, Ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα· *Isocr.* Ὄψιν πλήσαιμι ἡδονῆς· *Sophocl.* (Sic, στέαρ σε· *Psal.* cxlvii. 14.) Οὐδὲν ἐξώφηλας τὸ πόλιν· *Thucyd.* Οὐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσαιο· *Steph.* Κατηγορῶ τινα ψεῦδος· *Demosth.* Εἴργω σε ταῦτα· *Aristoph.* Sic, Πάτροκλον λῦσειαν ἀπὸ βρότον·— *Il.* σ'.

Verba duos Casus adsciscentia seorsim possunt utrumvis eorum regere: ut, Ἐρωτήσω ὑμᾶς λόγον· *Matth.* xxi.24. Ἐρωτῶ σε· *Luc.* xiv.19. Ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην· ibid. vers.32. Ἐπαυσεν σε τῆς ὕβρεως· *Isocr.* Παῦσαι σε· idem. --Παύσῃσι μεγάλων ἀνιάων ὀδυνάων *Il.* π'. Κοινωνῶ σοι τῆς ὁμολογίας· *Lucian.* Κοινωνῶ γυναικί· *Plato.* Κεκοινώνηκε σαρκός· *Hebr.* ii.14. Non rarò etiam sine ullo Casu absolutè ponuntur: ut, Ἐὰν ἐρωτήσω· *Luc.* xxii.68.

Omisso Casu propinquioris Substantivi in ipsum quandoque vertitur Genitivus remotioris: ut, Παύω ὕβριν· *Demosth.* sive ὀδύνας· *Il.* π'. Μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις· I *Timoth.* v.22. Subaudito autem, manet; ut priùs.

Verba Transitiva quarumcunque classium, duos si regunt Casus, eundem cum illis Casum remotioris Substantivi exigunt Intransitiva cognata; sed Casus propioris, qui regitur à Transitivo, migrat plerumque in Nominativum Intransitivi: ut, Πλήθω *impleo,* --Καρπῶν πλήθουσιν ἀλωαί· Phocyl. *impleor,* --Βιότου πλήθουσι καλιαί· Hesiod. Εἰκάζω *assimilo,* Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν· Lucian. Εἴκω *similis-sum,* Τῷ λοιδορουμένῳ ἔοικας· Xenoph.

Multa Verba particularia regentia Accusativum vel Genitivum.

Eximuntur ab hoc & sequentibus catalogis particularia nonnulla duos vel tres Casus regentia vi Præpositionum, quæ in propriam sedem rejiciuntur.

Ἀνέχομαι *tolero* ψύχος καὶ θάλπος· *Xenoph.* ὄμβρων τε καὶ ἡλίου· *Herodian.* (Sic, ἀφρόνων· 2 *Cor.* xi.19)

Ἀντιλαμβάνομαι *suscipio, adjuvo:* ut, Ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων· *Act.* xx.35. τὴν πόλιν· *Plutarch.*

Ἀπελπίζω *despero* τὴν νόσον· *Galen.* τῆς κυλλήπεως· idem.

Ἀπογινώσκω *despero* τὴν σωτηρίαν· *Aristot.* ἐμαυτοῦ· *Nazianz.*

Ἀποψηφίζομαι *absolvo* τὴν γραφήν· *Æschin.* ἐκείνων· *Aristot.*

Ἀφίημι *dimitto* τὴν γυναῖκα· *Plutarch.* τέκνων· *Sophocl.*

Ἐλαττόω *minuo* τὴν πόλιν· *Isocrat.* τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς· *Thucyd.*

Ἐξάρχω *incipio* παιᾶνος· *Plutarch.* παιᾶνα· *Xenoph.* Sic,

Κατάρχω *incipio* τοῦ λόγου· *Plutarch.* λόγον· *Plato.*

Ἐξικνέομαι *attingo* Ὄλυμπον· *Hesiod.* ἀλλήλων· *Xenoph.*

Ἐπικρατέω *vinco* τὰς ἁμαρτίας· *Demosth.* τῶν ἐχθρῶν· *Isocrat.*

Ζηλόω *laudo* (vel *æmulor*) σε· *Euripid.* σοῦ· *Isocrat.*

Κατορχέομαι *saltationibus-demulceo* φῦλον μαχίμων· *Lucian.* θεατῶν· *Gregor.*

Κληρονομέω *hæres-sum* τὰ χρήματα· *Isocrat.* τῶν χρημάτων· *Demosth.*

Κρατέω { *vinco* τοὺς Σικανοὺς· *Thucyd.* τῶν ἐπιθυμιῶν· *Isocrat.*
retineo τὴν παράδοσιν· *Marc.* vii.3. ἐλπίδος· *Hebr.* vi.18. }

Μεθίημι *missum-facio* ἀλάστορας· *Sophocl.* δεξιᾶς· *Euripid.*

Πνέω *spiro:* ut, Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνεῖν· *Proverb.* Πνεῖν πράγους· *Proverb.* Similiter Composita: Ἀποπνέω *efflo* πυρὸς μένος· *Hesiod.* τῆς εὐωδίας· *Euseb.* Ἐμπνέω *anhelo* τί· *Xenoph.* ἀπειλῆς· *Act.* ix.1.

Πρήσσω

Περάω *transeo* ὁδὸν· *Apollon.* ὁδοῖο· *Od.ο'.* Sic, διαπεράω idem κέλευθον· *Il.α'.* πεδίοιο· *Il.γ'.*
Περιποιέομαι *vendico* τὴν δόξαν· *Plutarch.* ὀνόματος· *Isæus.*
Ὑπεραίρω *excedo* τοὺς ἄλλους· *Demosth.* τῶν πανταχοῦ· *Pausan.*
Ὑπερέχω *excello* τὸν Πέλοπον· *Heliodor.* Ὑπερέχει τὰ τρία τοῖν δυοῖν· *Aristot.*
Ὑπονοέω *suspicor* τὴν διάνοιαν· *Thucyd.* τῶν λεγόντων· idem.
Φεύγω *reus-sum* φόνου· *Lycurg.* δίκην· *Plutarch.*

Regentia Genitivum, rariùs Accusativum.

Γλίχομαι *cupio* τῶν ἐναντίων· *Aristot.* τὴν διαμονήν· *Philo.*
Διαφέρω *præsto* τῶν πολλῶν ἀνθρώπων· *Plato.* τοὺς ἄλλας· *Diodor.*
Διψάω *sitio* ὑδάτων· *Herodot.* τὴν δικαιοσύνην· *Matth.v.6.*
Ἐέλδομαι *cupio* πλούτου· *Hesiod.* χρεῖος· *Od.α'.*
Ἐλλείπω *deficio* τῆς ἀνδρείας· *Xenoph.* τὰς ἐπιβολάς· *Polyb.* Sic interdum λείπω.
Ἐπιδεύομαι *egeo* χρυσοῦ· *Il.β'.* ἀλκήν· *Apollon.*
Ἐπιθυμέω *desidero* τῶν δημοσίων· *Demosth.* τὰ κρίματα· *Psal.cxix.20.*
Ἐφίεμαι *cupio* : ut, Πάντα ἐφίεται ἀγαθοῦ· *Aristot.* βάξιν· *Euripid.*
Ἱμείρω *cupio* ψυχῆς· *Homer.* ἄγνωτα· *Sophocl.* Sic, Ἱμείρεσθαι τῆς θέας, & θάνατον· *Theodor.*
Ὀργάω *vehementer-appeto* : ut, Αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι· *Plutarch.* Τοῦτο ὤργων μανιωδῶς· *Thucyd.*
Πλεονεκτέω *supero, excello* : ut, Οἱ ἀγαθοὶ τῶν πονηρῶν πλεονεκτοῦσι· *Synes.* Ἡ νῦν θεωρία τὰς ἄλλας πλεονεκτεῖ· *Heliod.*
Ὑπερφέρω *antecello* ἀνθρώπων· *Xenoph.* πάντας· *Plutarch.*
Χρήζω *egeo* : ut, Χρήζετε τούτων ἁπάντων· *Matth.*vi. 32. ἄλλα κλυά· *Sophocl.*

Regentia Accusativum, rariùs Genitivum.

Ἅζομαι *veneror* Θεόν· *Il.ε'.* Θεοῦ· *Nazianz.*
Ἀκοντίζω *jaculis-peto* τὸν φεύγοντα· *Xen.* Αἴαντος· *Il.ρ'.*
Ἀλύσκω *vito* ὄλεθρον· *Od.γ'.* μύσους· *Sophocl.*
Ἀλυσκάζω *vito* ὕβριν· *Od.ς'.* πολέμοιο· *Il.ζ'.*
Ἀμύνομαι *defendo* τὴν Ἑλλάδα· *Plato.* νηῶν· *Il.μ'.*
Διαλείπω *interjicio* μίαν ἡμέραν· *Theophrast.* μιᾶς ἡμέρας· *Herodian.*
Ἐνθυμέομαι *cogito* τὰ πράγματα· *Thucyd.* τούτων· *Xenoph.*
Ἐπιταχύνω *accelero* τὴν ὁδόν· *Herodot.* τῆς ὁδοῦ· *Thucyd.*
Ἐπιτροπεύω *procuro* τῆς Αἰγύπτου· *Herodot.* τὴν πόλιν· idem.
Καταπλήσσω *exhorresco* τὰς λῃστῶν ἐφόδους· *Philo.* τοῦ θανάτου· idem.
Κατέχω *tempero* ἑαυτὸν, & ἑαυτοῦ· *Herodian.*
Ξαίνω *carpo* ἔρια· *Lucian.* τῶν ἐρίων· *Aristoph.* (*Act.*xxvii.26.
Προσλαμβάνομαι *sumo-cibum* μηδέν· *Act.* xxvii. 33. τῆς τροφῆς·
Τελευτάω *finio* τὸν βίον· *Lucian.* τοῦ βίου· *Xenoph.*
Χαλάω *remitto* ὀργὴν, & ὀργῆς· *Aristoph.* Accusa-

Accusativus, vel Dativus.

VErba *precandi*, *blandiendi*, *convitiandi*, exigunt Accusativum *Personæ*: ut, Ἱκετεύειν τοὺς Θεοὺς· *Xen.* (Sic, Ἀντιβολῶ σε· *Arist.* Λιτανεύσε τοκῆας· *Hes.*) Θωπεύει τὸν δῆμον· *Æschin.* Πάντας προπηλακίσαι· *Dem.*

Pleraque *precandi*, vel *blandiendi*, admittunt & Dativum:

Precandi, Εὔχομαι, προσεύχομαι, ἀράομαι usitatiùs Dativum, λίσσομαι rariùs Dativum: ut, Εὔχομαι τῷ Θεῷ· *Demosth.* τὸν Θεὸν· *Chrysost.* Πρόσευξαι τῷ πατρί· *Matth.* vi. 6. τὸν Θεόν· *Chrysost.* Μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο. -- *Il.* α'. Μ' ἀρᾶται· *Od.* τ'. -- Ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς· *Il.* α'. Ἀχιλλῆϊ· ibidem.

Blandiendi, αἰκάλλω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω rariùs Dativum: ut, Αἰκάλλειν κύνα, vel κυνί· *Euripid.* Κολακεύομεν τοὺς οἰκοτρίβας ἀνθρώπους· *Plutarch.* τοῖς πλουσίοις· ibidem. Μειλίσσω τὸν ἄνδρα· *Eustath. Od.* γ'. τῇ τραπέζῃ· *Herodot.* Σαίνουσί με· *Lucian.* τῷ Χείρωνι· *Gregor.*

Nonnulla *convitiandi*, διαβάλλομαι, ἐπηρεάζω, κυδάζω, λοιδορέω vel λοιδορέομαι, σκώπτω, Dativum infrequentiùs: ut, Τὸν ἰατρὸν διαβάλλειν· *Lucian.* τῷ Τισσαφέρνει· *Thucyd.* Ἐπηρεάζειν τὴν ἀγαθὴν ἀναστροφήν· 1 *Pet.* iii. 16. ταῖς πράξεσι· *Demosth.* Ὀνειδίζειν ἕνα ἕκαστον· *Plato.* ὑμῖν· idem. Μὴ κύδαζε τὸν πρεσβύτερον· *Scholiastes Soph.* γυναιξί· *Sophocl.* Λοιδορῆσαι τοὺς πονηρούς· *Aristoph.* Τί μοι λοιδορῇ· *Lucian.* Σκώπτεις τοὺς δειλοὺς· *Demosth.* αὐτῷ· *Plutarch.*

Quædam ex his regunt solum Dativum:

Precandi, ἐπεύχομαι, εὐχετάομαι· ut, Ἐπεύξεται τοῖς Θεοῖς· *Plutarch.* -- Διὶ εὐχετόωντο· *Il.* λ'.

Blandiendi, παρασιτῶ· ut, Ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ· *Plato.*

Verba *placendi*, *displicendi*, *acquiescendi*, *utendi*, postulant Dativum: reperiuntur tamen adjuncta interdum Accusativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἁνδάνω· ut, Δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ· 1 *Thess.* iv. 1. Τί σε ἀρέσκει; *Thucyd.* Ἀγαμέμνονι ἥνδανε· *Il.* α'. Οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει· *Theogn.*

Displicendi, ἀπαρέσκω· ut, Σοφοῖς ἀπαρέσκειν· *Plutarch.* Ἔν με ἀπαρέσκει· *Plato.*

Acquiescendi, ἀγαπάω, στέργω, εὐδοκέω, εὐαρεστέω· ut, Ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσι· *Lys.* τοὺς ἀρχαίους ὅρους· *Isocr.* Στέργω τὰ παρόντα, & τοῖς παροῦσι· idem. Εὐδοκῶ τῷ ξένῳ· *Diodor.* Εὐδόκησας ὁλοκαυτώματα· *Hebr.* x. 6. Εὐαρεστεῖν τῇ διαγωγῇ· *Plutarch.* τὴν ἡδονήν· *Epicur.*

Utendi, χράομαι· ut, Χρῆσθαι τοῖς παραδείγμασι· *Dem.* τὰ προσπορειζόμενα· *Arist.* Sic, Καταχράομαι *abutor* ταύταις πράξεσι· *Isocrat.* φιλοτιμίαν· *Plutarch.*

Verba *habitandi* desiderant Accusativum: ut, -- Ἠλιδα ναῖον· *Il.* β'. interdum Dativum; ut, -- Ἀθήνῃ ναῖον· *Hesiod.*

Verba *dicendi* cum Adverbiis, vel Accusativo Adjectivorum, quæ significant *bene* vel *malè*, sæpiùs postulant sibi Accusativum *Personæ*

de

de qua dicitur : ut, Μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα· *Solon.* Μηδὲν τί πῆς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς· *Ariſtoph.* Adhibetur interdum Dativus *Adjectivi* cum Accuſativo *Perſonæ* : ut, Κακοῖσι βάζει Τυδέα· *Æſchyl.* Nec non Dativus *Perſonæ* cum Accuſativo *Adjectivi* : ut, Εἶπον κακά μοι· *Pſal.*xli.5.

Verba *faciendi* cum Adverbiis, vel Adjectivis ejuſmodi, regunt Accuſativum *Perſonæ, cui bene vel malè fit* : ut, Καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς· *Matth.*v.44. Κακὰ εἴργασμαι τὸν οἶκον· *Thucyd.* Quandoque Dativum *Perſonæ* : ut, Καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· *Luc.* vi.27. Ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει· *Iſocr.* Accuſativum interdum, omiſſo Adverbio, vel Adjectivo : ut, Τί ποιήσω Ἰησοῦν; *Matth.*xxvii.22. Sic, Ἃ παρ' ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο· *Herodian.*lib.2. Hùc refer διατίθημι, & μήδομαι *afficio* : ut, Κακόν τι διαθήσειν τὴν Θίσβην· *Heliodor.* Οἷα Ἀντιόπην ἐμήσατο· *Apollon.*

Verba autem compoſita ex hiſce exigunt ſolum Accuſativum *Perſonæ* : ut, Εὐλόγησε τὸν Θεόν· *Luc.*ii.28. Ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας· *Luc.*vi.33. Κακολογῆσαί με· *Marc.*ix.39. Τοὺς ἄλλους κακοποιεῖν· *Ceb.Theb.*

Veſtiendi Verba è contra recipiunt quandoque Dativum *veſtiti* pro Accuſativo : ut, —Χροῒ εἵματα εἷμαι· *Od.τ'.* Verba *docendi* Dativum *rei quæ docetur* : ut, Τοὺς νεωτέρους τοῖς ἤθεσι παιδεύειν· *Iſocr.*

Quibuslibet Verbis additur Dativus cognatæ originis, vel ſignificationis : ut, Πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς· *Act.*xxviii.10. Sæpè etiam Accuſativus cum, vel ſine alio Caſu : ut, Ἐχάρησαν χαράν· *Matth.*ii.10. Ἐρᾶν ἔρωτα· *Plato.* Ἐπορεύετο τὴν ὁδόν· *Act.*viii.39. Αὐτὴ λυπεῖ με λύπην· *Heliodor.* Φορτίζετε ἀνθρώπους φορτία· *Luc.*xi.46. Τὸν ἄνδρα τύπτειν τὰς πληγάς· *Ariſtoph.* Ἑστίασε τοὺς νέους ὄψον· *Heliodor.*

Particularia regentia Accuſativum vel Dativum.

Ἀθυμέω *deſpero* τὴν τελευτήν· *Thucyd.* τοῖς νεκροῖς· *Plutarch.*
Ἀπορέω *dubito* τὴν αἰτίαν· *Ariſtot.* τοῖς παροῦσι πράγμασι· *Iſocr.*
Γονυπετέω *adoro* αὐτόν· *Marc.*i.40. αὐτῷ· *Matth.*xvii.14.
Ἐνοχλέω *turbo* τὰς πόλεις· *Iſocr.* τοῖς ἀκούουσιν· idem. Sic, Παρενοχλέω idem τοὺς Λυπέορκους· *Plutarch.* τοῖς ἐπιστρέφουσι· *Act.*xv.19.
Ἐμποδίζω *impedio* τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμήν· *Herodian.* ἀλλήλοις· *Ariſtot.* σοὶ τὴν θέαν· *Plutarch.*
Κλέπτω *fallo* νόον· *Il.ξ'.* νόῳ· *Il.α'.*
Λυμαίνομαι *noceo* τοὺς πολεμίους· *Xenoph.* ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων· idem.
Προσκυνέω *adoro* : ut, Προσκυνήσεις τὸν Θεόν σου· *Matth.*iv.10. αὐτῷ· (*Matth.*xxviii.17.
Ὑπερτείνω *ſupero* φύσιν, & φύσει· *Ariſtot.*
Ὑποπτήσσω *revereor* αὐτούς, & αὐτοῖς· *Xenoph.*
Ὠφελέω *proſum* πάντας· *Xenoph.* τοῖς φίλοις· *Euripid.*

Regentia

Regentia Accusativum, rariùs Dativum.

Ἀινέω *laudo, approbo* : ut, Μὲ μάλ' αἴνεε· *Il.κ'.* Ἀγκαίῳ ᾗ πόλεις ἤ ηζ· *Apollon.* Sic, Ἐπαινέω idem ὑμᾶς· 1 *Cor.* xi. 22. Ἔκλοει· *Il.δ'.* Παραινέω idem ὑμᾶς· *Act.* xxvii. 22. σοι· *Crates* Epist. 10.

Ἀλιτέομαι *offendo* Ἀθωαίην· *Od.ε'.* Θεοῖς· *Od.δ'.*

Ἀνακείνω *interrogo* τὸν ὑόν· *Plutarch.* πᾶσιν ὑμῖν· *Demosth.*

Ἀφικνέομαι *pervenio* Ἴλιον ἱρήν· *Il.σ'.* ὑμῖν· *Ælian.*

Ἐκδικέω *ulciscor* αὐτήν· *Luc.* xviii. 5. σοί· *Constant.*

Θαῤῥέω *audeo* τὴν πάλην· *Thucyd.* τῇ κενώσει· *Galen.*

Ἱλάσκομαι *placo* τὸν Θεόν· *Lucian.* τῷ Ἅδῃ· *Plutarch.*

Κελεύω *jubeo* σε· *Hesiod.* σοι· *Plutarch.*

Κρέω *pulso* γλῶ· *Arrian.* κρεμβάλοις· *Athen.*

Λοχάω *insidior* ἡμᾶς, & αὐτῷ· *Plutarch.*

Περιμένω *expecto* φιλικοῖς· *Plutarch.* αὐτῷ· idem.

Ὑπομένω *patienter-expecto* τὸν Κύριον· *Psal.* xxxvii. 35. τῷ Κυρίῳ· *Psal.* xxxiii. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accusativum.

Ἀγαθωώω *beneficus-sum* αὐτῷ· *Psal.* xlix. 18. τ Σιών· *Psal.* li. 18.

Ἀδυνατέω *non-potis* (vel *impossibilis*) *sum* σοι· *Iob.* xlii. 2. σε· *Daniel.* iv. 6.

Ἀμφισβητέω *dubito* τοῖς φαινομένοις, & τὴν τῆ πράγματ(ος) ἱστορία· *Aristot.*

Δυσχεραίνω *ægrè-fero* ὀλιγαρχία· *Plutarch.* τὸ πρᾶγμα· *Demosth.*

Ἐπιβουλεύω { *insidior* Κορινθίοις· *Plutarch.* ἐμέ· *Demosth.*
molior πράγμασι· *Herodot.* ἐπανάστασιν· idem. }

Ἐπιλείπω *deficio* : ut, Οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ Θεῷ· *Synes.* Ἐπιλείποι ἂν ἡμᾶς ὁ χρόν(ος)· *Demosth.*

Ἐπιπλήττω *objurgo* τοῖς ἁμαρτάνουσιν· *Isocr.* τὰ ἐν τῷ πέλας· *Dem.*

Ἐπιτιμάω idem τοῖς προσφέρουσι· *Marc.* x. 13. Οὓς ἐπιτιμᾶν δέον· *Isocrat.*

Εὐαγγελίζω *bonum-nuntium-fero* τοῖς δούλοις· *Apocal.* x. 7. τοὺς καθημένους· *Apocal.* xiv. 6. Εὐαγγελίζομαι idem ὑμῖν· *Gal.* i. 8. ὑμᾶς· ibid. ver. 9.

Θαμίζω *frequento* Ἀθωαίῃ· *Epigr.* & cùm Accusativo, teste *Stephano.*

Κηδεύω *affinitatem-contraho* αὐτῷ· *Aristot.* τινά· *Euripid.*

Πηδάω *insilio* : ut, Πηδᾶν ἵππῳ· *Herodian.* πεδία· *Soph.* Utrumque rariús. Sic, Ἐπιπηδάω *invado* ταῖς νήσοις· *Plutarch.* τὴν ἐξουσίαν· *Suidas.*

Πολεμέω *bellum-gero* (sive *oppugno*) τοῖς αὐτοῖς· *Thucyd.* τοὺς ἀπίστους· *Plutarch.* Καταπολεμέω idem τοὺς Ἀθωαίους· *Thucyd.* τοῖς ἄλλοις· *Plutarch.* (τύπους· *Plato.*

Συγχωρέω *assentior* τοῖς τῆ Πλάτων(ος) δόγμασι· *Philopon.* τοὺς

Φοβοῦμαι *sollicitus-sum* ὑμῖν· (pag. 147.) ὑμᾶς· *Gal.* iv. 11.

Ψεύδομαι *mentior* ἀνθρώποις· *Act.* v. 4. τὸ πνεῦμα· ibid. vers. 3.

Genitivus

Genitivus, vel Dativus.

Verba *permutandi* exigunt Genitivum *Rei acceptæ* cum Accusativo *Rei datæ* : ut, —'Αμείβειν χρύσεα χαλκείων· *Il. ζ'.* Interdum vice versâ : ut, Ὁ σοφὸς οὐκ ἀνδέξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν· *Plutarch.* Dativum *Personæ quâcum fit commutatio* : ut, Ἀμείβεσθαί τινι τὰ ἱμάτια· idem. Rarissimè Dativum *Rei acceptæ* : ut, Ἀλλάξεις ὄνον προβάτῳ· *Exod.* xiii. 13.

Nomen *materiæ* post Verba effertur interdum in Genitivo : ut, —Ἄρπην ἀδάμαντος ἔτευξε· *Hesiod.* infrequentiùs Dativo ; ut, Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι· *Od. τ'.*

Verba *auferendi*, *propulsandi*, exigunt Accusativum Substantivi prioris, cum Genitivo, vel Dativo remotioris : ut, Ἁρπάζειν ἄνθος τῶν πρεσβυτέρων· *Aristoph.* Ἁρπάζω σε τὴν δε·-- *Sophocl.* Τρῶας ἄμυνε νεῶν·— *Il. ο'.* —Τεκέεσσιν ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ· *Od. τ'.*

Particularia regentia Genitivum, rariùs Dativum.

Ἀντέχομαι *retineo* τῆς θυγατρός· *Euripid.* τῇ ἐλπίσι· *Diodor.*
Δευτερεύω *secundus-sum* τούτου· *Dioscor.* αὐτῷ· *Plutarch.*
Διαπρέπω *excello* πάντων· *Euripid.* τούτοις· *Constant.*
Καταγελάω *derideo* αὐτοῦ· *Marc.* v. 40. Πέρσῃσι· *Herodot.*
Ψεύδομαι *frustror* δείπνου· *Isocr.* δώροις· *Steph.*

Regentia Dativum, rariùs Genitivum.

Ἀντάω *occurro* σοι· *Sophocl.* τοῦδ' ἀνέρος· *Il. π'.*
Ἐνέχομαι *obnoxius-sum* ὀνείδει· *Plato.* τῆς φλυαρίας· *Galen.*
Ἐπακούω *ausculto* βασιλῆος· *Herodot.* τοῖς ἐπιτατλομένοις· *Demosth.*
Πείθομαι *obedio* τῷ Θεῷ· *Plato.* Ὡς ἡδὺ τῶν φυτάντων πείθεσθαι τέκνα· *Agath.*
Σημαίνω *impero* πᾶσι· *Il. α'.* στρατοῦ· *Il. ξ'.*
Ὑπακούω *obedio* αὐτῷ· *Matth.* viii. 27. τῆς ἐμῆς φωνῆς· *Gen.* xxii. 18.
Φείδομαι *ignosco* : ut, Παίδων φείδεσθαι, πατρικόν· *Nazianz.* Φείδονται τοῖς τῇ σωφροσύνῃ τετελεσμένοις· *Xenoph.*

Genitivus, Dativus, vel Accusativus.

Verba *imperandi* regunt Genitivum, apud *Poëtas* etiam Dativum : ut, Ἄρχειν τῶν ἐθνῶν· *Marc.* x. 42. —Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι· *Il. π'.* Quædam, tum in Prosa, tum in Carmine, Accusativum : ut, Ὀργὴ τυραννεῖ τὴν ψυχήν· *Chrysost.* Πόλιν ἡνιοχεύει· *Epigr.* Ἀνάσσω & ἡγεμονεύω in *Poëtis* regunt tres Casus : ut, Καδμείων ἤνασσε· *Od. λ'.* Μυρμιδόνεσσι· *Il. α'.* Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει· *Euripid.* Στόλου ἡγεμονεύει· *Apollon.* Τρωσί· *Il. β'.* πλόον· *Apollon.* Ἐπιστατέω in *Oratoribus* : ut, τῶν ἔργων· *Xenoph.* τοῖς τεχνίταις, & τοῦτο τὸ πρᾶγμα· *Plutarch.* Sic, Ἡγέομαι *dux-sum* ὑμῶν· *Hebr.* xiii. 7. σοι· *Æschin.* τὰς πομπάς· *Demosth.* Στρατηγέω *idem*, Genitivum, vel Accusativum : ut, Στρατηγῶ Ἀθηναίων· *Thucyd.* πάντα, vel τὸν πόλεμον· *Demosth.*

Verba *abundandi* gaudent Genitivo, & interdum Dativo : ut, Γέμω φορτίων· *Xenoph.* ἔρνεσι· *Diodor.* Χάεῖ@ πέπληθε· *Nonn.* Δάκρυσιν ἐπλήσθη· *Thucyd.* Πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων· *Philostrat.* τοῖς χρήμασι· *Plato.* Quædam reperiuntur in tribus Casibus : ut, Πλουτῶ ῥημάτων· *Liban.* χρήμασι· *Xenoph.* ἀνάπαυσιν· *Gregor.* Πληροῦμαι χαρᾶς· *Act.* xiii. 5. τῇ παρακλήσει· 2 *Cor.* vii. 4. τὴν ἐπίγνωσιν· *Coloss.* i. 9. Πλεονάζειν πλούτοις· *Galen.* εὐτυχία· *Thucyd.* Εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζειν τῷ ἄρθρῳ· *Bud.* (Sic, Τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπλεόνασε κακίαν· *Psal.* L. 19.) Εὐπορῶ μήλων· *Lucian.* τὰ χρήματα· *Demosth.* Δυστυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν· *Synes.* Sic, Μεθύω *ebrius-sum* τῶν ἡδονῶν· *Theophil.* ἀλοιφῇ· *Il.* ρ'. τὸ φίλημα· *Epigram.*

Quædam Verba regunt tres Casus.

Ἀντιάω, ἀντιάζω *occurro* : ut, —Ἀντιάσαι πυρὸς, ἠὲ Θεοῖο· *Nazianz.* ἀνδράσιν εὐξείνοις· *Apollon.* Ἀντιάζω τὸν τῶν Ἀραβίων στρατόν· *Herodot.*

Ἀπολείπω *deficio* adsciscit Accusativum, vel Dativum *Personæ* ; & Genitivum, vel Dativum *Rei* : ut, Τόλμα αὐτοὺς ἄρχεται ἀπολείπειν· *Æschin.* μόνῳ αὐτῷ· *Plutarch.* Ἀπελείπετο ταύτης παιδείας· idem. πάσαις ταῖς δυνάμεσι· *Isocr.*

Ἀτακτέω *ordinem-non-servo* : ut, Ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς· *Plutarch.* Ἀτακτεῖ ἥλιος τῆς κινήσεως· idem. τὰς μάχας· *Philostrat.*

Ἀφικνέομαι *pervenio* : ut, Ἀφίξεται Ἴλιον· *Il.* σ'. interdum Dativum : ut, Ἀφίξομαι ὑμῖν· *Ælian.* rariùs Genitivum ; ut, Ἀφίκηται τοῦ ἡλίου· *Theophrast.*

Ἀκούω *audio* præter Genitivum (*pag.* 148.) regit Dativum & Accusativũ *Personæ* apud *Poëtas* : ut, —Ἀκουσεν Ἀνέει κινδομένῳ— *Il.* π'. —Λέανδρον ἀκούω· *Musæus.* Κλύω Dativũ : ut, Εὐχομένῳ μοι κλῦθι· *Theog.*

Βασκαίνω *invideo* : ut, Ἐβάσκαινε γὰρ αὐτοῦ· *Lucian.* τοῖς Σοφισταῖς· *Philostrat.* τὸν προσήκοντα· *Liban.*

Ἐπιβάλλομαι *aggredior* : ut, Τῇ τῶν πραγμάτων συντάξει ἐπιβάλλετο· *Polyb.* τὸ ἔργον· *Plato.* rariùs Genitivũ : ut, Ἐνάρων ἐπιβάλλεται· *Il.* ζ'.

Κινδυνεύω *periclitor* : ut, Κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς· *Thucyd.* τῇ πόλει· *Herodot.* τὴν ἀπ' αὐτοῦ διάστασιν· *Nazianz.*

Μέμφομαι, & ἐπιμέμφομαι *incuso* : ut, τινά· *Xenoph.* ἡμῶν· *Thucyd.* κασιγνήτοις· *Od.* π'.

Μετέχω *participo* : ut, Ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσι· 1 *Cor.* ix. 12. τὰς πληγάς· *Aristoph.* rariùs Dativum ; ut, Μετεῖχον τῇ διώξει· *Thucyd.*

Προβαίνω *progredior* : ut, Προβαίνειν τῆς ἡλικίας· *Plato.* τῇ ἡλικίᾳ· *Demosth.* τὴν ἡλικίαν· *Herodian.* lib. 2.

Συγγινώσκω *ignosco* adsciscit tres Casus *Rei* : ut, Συγγινώσκω σοι τῆς ἀγνοίας· *Lucian.* Συγγνῶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα· *Gregor.* rarissimè Dativum ; ut, Συγγνῶθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις· *Euripid.*

Ὑπερβάλλω *excedo* : ut, Ὑπερβάλλει πάντας ἀνθρώπους· *Xenoph.* rariùs Genitivum vel Dativum ; ut, Τῆς συμμετρίας· *Arist.* τοῖς πᾶσι· *Thucyd.*

Nomina

Nomina sequentium significationum adduntur Verbis in tribus Casibus.

NOmen *caussæ* adjicitur Verbis plerumque Intransitivis in Dativo: ut, Τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ· *Herodian.* Ἀπολώλει τῷ φόβῳ· *Xenoph.* Αἰσχύνομαι τοῖς πεπραγμένοις· *Xenoph.* Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ· *Ephes.* v. 18. Verbis ut-plurimùm significantibus *passionem animi* apponitur in Genitivo, subaudito ἕνεκα· ut, Τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν· *Xenoph.* Ἐλλάδος στένω· *Euripid.* Ἄγαμαί σου (vel σε) τῆς ἀρετῆς· *Demosth.* Συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας· *Plato,* Ἀπάτης κοτέσσει· *Il.* δ'. Ἀμύνομαί σε τοῦ γέλωτος· *Lucian.* Item *laudem*, *vituperium*, *contentionem:* ut, Ἐπαινῶ τὸ ἄστυ τῶν τε δρόμων, καὶ κρηνῶν, &c. *Heliodor.* Ἐπεκερτόμησεν αὐτοὺς ἀβουλίας· *Agath.* Τοῦ σίτου ἀμφισβητεῖ ἡμῖν· *Demosth.* Interdum subintelligitur ἐκ, ὑπὸ, ἀπὸ, &c. ut, Κάμηλοι κατάλαμπον χρυσοῦ· *Aristid.* Ἐμεθύσθη νέκταρος· *Lucian.* In Accusativo etiam, subaudito διά· ut, Ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους· *Luc.* ix. 26. Τεταράχθαι τὴν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην· *Demosth.* Ἐπιτιμῶ σοι τὴν ἀβουλίαν· *Phalaris.*

Plurima Verba indifferenter post se assumunt tres hosce Casus: ut, Ἀλγῶ παιδός· *Euripid.* κακοῖς· *Isocrat.* θάνατον· *Julian.* Ἐξεπέπληκτο τῆς ὥρας· *Heliodor.* lib. 5. τῷ πλήθει· *Thucyd.* τὴν τόλμαν· idem.

Nomen *instrumenti*, vel *modi*, quibuslibet additur Verbis in Dativo: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, —&c. *Oraculi responsum.* Ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει· *Herodian.* Interdum Accusativo, subaudito κατὰ· ut, Διαβαίνω τὴν σχεδίαν· *Plutarch.* (Sic, Κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς· *Apocal.* iii. 18.) Βίαν δ' ἔδρασας μηδέν· *Euripid.* Rarissimè Genitivo: ut, Λόγου δὶς τόσον μ' ἐνίκησας· *Euripid.* Πρωτεύειν τῆς ἀρετῆς· *Xenoph.*

Nomen *partis* Verbis apponitur in Genitivo, præcipuè iis, quæ significant *prehendo*, *lavo*, &c. ut, Πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρός· *Act.* iii. 7. Λύκον ὤτων κρατῶ· *Proverb.* Κόμης ἕλε Πηλείωνα· *Il.* α'. Τὴν γαστέρα τοῦ πλευροῦ συνείληφας· *Lucian.* Item, Ἕλκω στρεβλός· *Lucian.* Καταπατῶ, κρημνῶ, ῥίπτω σε ποδός· idem. Ἔβαλλον αὐτοῦ γένειον· *Dion.* Τοῦ τείχους καθεῖλε· *Diodor.* Νίπτω χεῖρας ἁλός· *Od.* β'. Σπένδουσιν οἴνου· *Herodian.* Γαίας ὀρύττειν· *Soph.* Τῆς γῆς ἔταμον· *Thucyd.* Καταπλάσσομαι τῶν διδύμων· *Galen.* Ponitur etiam in Accusativo: ut, Ἔβλαψέ με πόδας· *Il.* ψ'. Τὼ σὼ πόδας νίψω· *Od.* ψ'. Τέμνετε ἵππους φόβην· *Euripid.* Παίει με τὸ νῶτον· *Aristoph.* Rariùs Dativo: ut, Καταπλάσσομαι τῷ μετώπῳ· *Dioscor.* Παίειν κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας· *Plutarch.* nisi *pars* pro *instrumento* capiatur; ut, Βοηθεῖν καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, &c. *Æschyl.* Κατέσεισε τῇ χειρί· *Act.* xiii. 16. (& τὴν χεῖρα· *Act.* xix. 33.)

Nomen *pretii* apponitur Verbis potissimùm *emendi* in Genitivo: ut,

ut, Ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους· *Marc.*vi.37. Πολλῶν θανάτων αὐτὸν ἐξώκειλαν· *Heliodor.* Δηναρίου συνεφώνησας μοι· *Matth.*xx.13. Nonnunquam in Dativo: ut, Χρυσῷ ὠνήσατο τὴν νίκην· *Theophrast.* Οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε· 1 *Pet.* i. 18. In utroque simul Casu: ut, Ὅς μὴ χρημάτων, ἀλλὰ ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποίμνιον ἐπρίατο· *Chrysost.* Effertur etiam in Accusativo post Verba *valoris*, & *ponderis*: ut, Τάλαντον δύναται μνᾶς ξ'· *Suidas.* Ἡ μνᾶ ἕλκει παρ' Ἰουδαίοις λίτρας δύο, καὶ ἡμίσειαν· *Zonaras.*

Nomen *temporis*, respondens ad quæstionem πότε, adjicitur Verbis in Genitivo, vel Dativo: ut, Ἦλθε νυκτός· *Ioh.* iii.2. (Sic, Ἀλύειν σκότους, *tenebris errare*, id est, νυκτός· *Heliodor.* lib.5.) Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστῆναι· *Luc.* xxiv. 46. Rariùs in Accusativo: ut, Τὸν παρελθόντα χρόνον ἐπολέμησαν· *Isocrat.* Ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτόν· *Ioh.*iv. 52. Respondens vero ad quæstionem πόσον χρόνον, effertur in Accusativo, vel Dativo, rariùs in Genitivo: ut, Ἔμεινε μῆνας τρεῖς· *Luc.*i.56. Εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημῆσαι· *Iustin.* Δύο, ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιήσασθαι· *Herodian* (Περιμένει νυκτὸς, καὶ ἡμέρας· 1 *Tim.* v. 5.) Sic Εἰμὶ τῶν τεσσαράκοντα· *Lucian.* Ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα· *Plutarch.* Sic, Ἔτη δώδεκα· *Marc.* v. 25.

Nomen *spatii* adjungitur Verbis in Accusativo: ut, Πόμπηιος ἀπέχει τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα· *Herodian.* (Σταδίους ἑξήκοντα· *Luc.* xxiv. 13.) Interdum in Dativo: ut, Πεντάπόλεως Τρίπολις διέχει ἡμερῶν ὁδῷ εἴκοσι· *Procop.* Rariùs Genitivo: ut, Βηθανίη ἑκὰς ἦεν ἀπ' ἄστεος Ἱεροσολύμων Ὡς τελεσῶν σταδίων καὶ δώδεκα· -- *Nonn.* in *Ioh.* xi.

Nomen *loci*, tum Proprium, tum Appellativum, apud *Poetas* præcipuè, & *Historicos*, Verbis subjicitur significantibus

1o, *Motum ad locum*, in Accusativo: ut, — Ἑλλήσποντον ἵκοντο· *Homer.* Ἦλθον τάφον· *Sophocl.* *Oratoribus* usitatiùs sequente δε· ut, Ἦλθες Μέγαράδε· *Plato.*

2o, *In loco*, Dativo: ut, Στῆλαι στῆσαι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ· *Thucyd.*

3o, *A loco*, Genitivo: ut, Τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἥραμεν· *Heliodor.* lib. 5. Frequentiùs verò efferuntur hujusmodi Nomina vel per Adverbia loci ζε, θι, θεν, &c. ut, Ἦλθε Θήβαζε· *Plato.* Οἴκοθι κεῖται· *Od.* φ'. Ἀθήνηθεν πλεῖ· *Liban.* vel per Præpositiones; de quibus infrà.

Quibuslibet Verbis additur Genitivus Substantivi cum Participio absolutè sumptus: ut, — Ἔτερπον ὧραι Μουσῶν φθινόντων· - *Hesiod.* Omisso interdum Substantivo: ut. Περιιόντος, id est, καιροῦ *Theocr.* *Idyl.* 14. versu 18. ὕοντος· *Xenophon.* & ὕσαντος· *Aristot.* id est, οὐρανοῦ. Interdum etiam Participio: ut, Ἐμοῦ μόνης πέλας· *Sophocl.* subauditur οὔσης. Usurpatur quandoque Accusativus præcedente ut-

plurimùm

plurimùm ὡς, vel ὥσπερ· ut, Ὥσπερ ἐκ αὐτῷ χώραν τινὰ ἐῶν· *Aristot.* Interdum Dativus, vel Nominativus : ut, Παρεόντι ἐνιαυτῷ φαίνεσι· *Xenoph.* Ἀνοίξαντες τῷ σώματος πόρους, πάλιν γίνεται τὸ πῦρ· *Aristot.* Nominativus, vel Accusativus : ut, Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· *Il.γ'.*

Verba variæ Constructionis.

NOnnulla Verba, præcipuè *accusandi, condemnandi, absolvendi, privandi, participandi, communicandi,* Casum *Rei* & *Personæ* variis modis regunt, vel submutant.

Σῦ, σοὶ, σὲ indicant Casum *Personæ*; τότε, τότῳ, τότο Casum *Rei*.

Ἄγαμαι (& ἀγάζομαι) *miror* σῦ· *Xenoph.* σέ· *Od.ζ'.* τότε· *Xenoph.* τότο· *Plato.* σὲ τότε· ut, Δαίδαλον τῆς γνώμης ἐκ ἄγαμαι· *Iulian.* σῦ τότο· ut, Ἀλλά τέ σε πολλὰ ἄγαμαι· *Xenoph.* σῦ τότε· ut, Ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς· *Demosth.* Sic θαυμάζω, & omnia ferè Verba *admirandi.*

Αἱρέω *damno* σὲ τότε· ut, Κλέωνα δώρων ἑλεῖν· *Aristoph.* σὲ τότο· ut, Δίκας εἷλεν Εὔπολιν· *Isæus.*

Ἀπογινώσκω *absolvo* σῦ· *Gregor.* σὲ τότε· ut, Ἀπογινώσκειν τινὰ τῷ ἐγκλήματος· *Steph.* σὲ τότο· ut, Ἀπογινώσκειν σε γραφὴν, vel τὴν ἔνδειξιν· *Demosth.*

Ἀποφεύγω *absolvor* σέ· ut, Ἀποπέφευγα τὸν Μέλιτον, id est, τὴν ἀπὸ Μελίτε δίκην· *Plato.* τότο· ut, Ἀποφεύγω δίκην· *Aristot.* θάνατον, & εὐθύνας, & αἰτίαν· *Plutarch.* γραφὴν· *Steph.* σὲ τότο· ut, Δίκας ἀπέφυγον τότον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα· *Iudiciis, illo præsente, & contra me orante, absolutus sum*; Demosth.

Ἀφαιρέω (vel ἀφαιρῦμαι) *aufero* σῦ vel σοὶ τότο· ut, Ἀφαιρεῖσθαι τῷ δήμε τὴν ψῆφον· *Plutarch.* Πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφείλεσθε· *Isocrat.* τότο τότε· ut, Ἤν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας· *Lucian.* σὲ τότο· ut, Τὸν παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχὴν· *Xenoph.* σὲ τότε· ut, Ἀλβῖνον κεφαλῆς ἀφεῖλον· *Herodian.* lib.3.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo* σῦ· *Demosth.* σῦ τότο· ut, Λεωκράτες ἀποψηφίζεσθαι θάνατον· *Antiphon.* σὲ τότο· ut, Ἀποψηφίζεσθαί σε γραφὴν, & (omisso σε) γραφὴν· *Æschin.* vel σὲ θάνατον· *Antiphon.*

Γράφομαι *accuso* σέ· ut, Γράφομαι τὸν ἀντιδικοῦντα· *Plutarch.* τότο· ut, Γράφεσθαι ἀπόλειψιν· *Lucian.* γραφὰς· *Plutarch.* σὲ τότο· ut, Γράφεται ἡμᾶς γραφὴν ἀσεβείας· *Xenoph.* σὲ τότε· ut, Γράφομαί σε προδοσίας· *Plutarch.* rariùs σὲ γραφῇ· *Chrysostom.*

Διώκω *accuso* τότο· ut, φόνον· *Aristot.* σὲ τότε· ut, Διώκω σε φόνε· *Demosth.* & (omisso σε) διώκω τῆς τυραννίδος· *Constant.* σὲ

τοῦτο· ut, Διώκω σε δίκην, vel γραφὴν· *Isocrat.* γραφὴν, & σὲ γραφὴν κλοπῆς· *Demosth.* Sic, διωκάθω.

Δωρέομαι *dono* τοῦτο· ut, Ἵππον ἐδωρήσατο· *Plutarch.* τούτῳ· ut, Δωροῦνται χρυσέοισι· *Epigram.* σοὶ τοῦτο· ut, Ὑρκανίῳ ἵππον ἐδωρήσατο· *Xenoph.* σὲ τούτῳ· ut, Δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς· *Plutarch.* rariùs σὲ τούτου· ut, Δωρέομαί σε τοῦδε· *Euripid.*

Ἐγκαλέω *accuso* σοὶ· ut, Ἐγκαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις· *Gregor.* τούτου· ut, Ἐγκαλεῖν μισθώσεως· *Demosth.* τοῦτο· ut, Τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσε· *Isocr.* σοὶ τούτου· ut, Ἐγκαλῶ σοι τῆς ἀγνωμοσύνης· *Bud.* in *Epist.* σοὶ τοῦτο· ut, Προδοσίαν ἐνεκάλουν αὐτῷ· *Plutarch.* τοῦτο τούτῳ· ut, Ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις· *Plutarch.*

Εἴργω *cohibeo* σὲ· ut, Οἱ πατέρες εἴργουσι τοὺς υἱεῖς· *Xenoph.* σὲ τούτου· ut, Εἴργω τινὰ ἱερῶν· *Demosth.* & (omisso σε) οἴνου· *Galen.* σὲ ταῦτα· *Aristoph.* σοὶ τοῦτο· ut, Εἴργω σοι τὸ ἐγχείρημα· *Zonaras.*

Ἐπικαλέω *objicio* σοὶ ut, Ἀλλήλοις ἐπεκάλουν· *Plato.* τοῦτο· ut, Ἐπικαλεῖν τὴν ἀπόστασιν· *Thucyd.* σοὶ τοῦτο· ut, Οὐδεὶς βίαιον ἐπικαλεῖ μοι· *Lucian.* σὲ τούτῳ· ut, Ἐπικάλει ἀμφοτέρους φιλίᾳ· Herod. lib. 3.

Ζημιόω *damno-afficio* σὲ· ut, Σαυτὸν ζημιώσεις· *Plato.* σὲ τούτῳ· ut, Βασιλέα χρήμασιν ἐζημίωσαν· *Plutarch.* σὲ τοῦτο· ut, Ἐζημίωσαν αὐτὸν τὰ μέγιστα· *Aristot.* σὲ τούτου· ut, Ζημιῶ σε χρημάτων· *Constant.* Ζημιοῦμαι *damnum-patior* τοῦτο· ut, Ψυχὴν ζημιωθῇ· *Nazianz.* τούτῳ· ut, Ζημιοῦσθαι δέκα δραχμαῖς· *Æschin.*

Καλέω *voco* σὲ ὀνόματι, & σὲ ὄνομα· *Steph.* item σοὶ ὄνομα· ut, Πᾶσιν ἄστροις ὀνόματα καλεῖ· *Psal.* cxlvii. 4.

Καταγινώσκω *condemno* σοῦ· ut, Ἑαυτοῦ κατεγνωκέναι· *Demosth.* σε τούτου· ut, Καταγινώσκω σε φόνου· *Lysias.* σοῦ τοῦτο· ut, Κλεανδρίδου θάνατον κατέγνωσαν· *Thucyd.* Κατέγνωκα ταῦτα ἐμαυτοῦ· *Plntarch.* σοῦ τούτου· ut, Οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός· *Demosth.* τούτου· ut, Τοῦ πράγματος (subaudi σοῦ) κατέγνως· *Iudith.* σοῦ τοῦτο θάνατον· ut, Πολλῶν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν· *Isocrat.*

Καταδικάζω *condemno* σοῦ· *Synes.* σὲ· ut, Τοὺς ἀναιτίους κατεδικάσατε· *Matth.* xii. 7. σοῦ τοῦτο· ut, Καταδικάζω σου ἀδικίαν, vel ἀμαθίαν. *Synes.* σοῦ τούτῳ ut, Καταδικάζω τῶν γυναικῶν θανάτῳ· *Diodor.* σὲ θανάτῳ· *Chrysostom.*

Κατακρίνω *coudemno* σοῦ· *Isocrat.* σὲ· ut, Κατακρινοῦσιν αὐτοὺς· *Luc.* xi. 31. σοῦ θάνατον· *Isocrat.* σὲ τούτῳ· ut, Κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· *Marc.* x. 33. σὲ τοῦτο· ut, Κατακρίνειν σε πενίαν· *Gregor.*

Καταχειροτονέω *suffragio-condemno* σοῦ· ut, Ὁ δῆμος κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ· *Demosth.* σὲ· ut, Ὃν ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε· idem. σοῦ τοῦτο· ut, Τῶν ἀνδρῶν θάνατον· *Plato.*

Κατα-

Καταψηφίζομαι *condemno* σοῦ· *Plato.* σὲ· ut, Ἄνδρα δίκαιον καταψηφίζεσθαι *Demosth.* σὲ τὸ· ut, Τοῦ ... τῆς ἑορτῆς ὁ καταψηφισθεὶς idem. θανάτου· *Xenoph.* σοῦ τοῦτο· ut, Κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο *Plato.* vel ἐμοῦ θάνατον· *Xen.*

Κατηγορέω *accuso* σοῦ· *Isocrat.* σὲ· ut, Ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα κατηγορεῖ· *Chrysostom.* τούτου· ut, Κατηγορῶ τῶν πεπραγμένων· *Xen.* τοῦτο· ut, Μωρίαν κατηγορεῖ· idem σοῦ τοῦτο· ut, Βουσίριδος ξενοκτονίας κατηγοροῦσι· *Isocr.* σοῦ τοῦτο· ut, Τοῦτο Ἀγησιλάου κατηγοροῦσι· *Plutarch.* σὲ τοῦτο· ut, Τινὰ ψεῦδος κατηγορεῖν· *Demosth.* αὐτὸν φόνου· *Steph.*

Κοινωνέω *communico*, vel *participo*, σοί· ut, Ἐκοινώνησέ μοι *Philip.* iv. 15. τούτου· ut, Κεκοινώνηκε σαρκὸς *Hebr.* ii. 14. τούτῳ· ut, Κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις· 2 *Joh.* ver. 11. σοὶ τούτου, & σοὶ τοῦτο· ut, Μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου τινὶ κοινωνεῖν· *Dem.* Κοινωνείτω τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι· *Galat.* vi. 6. σοὶ τούτῳ· ut, Μοῦ τῇ θλίψει· *Philip.* iv. 14. Sic omnia Verba *communicandi*, vel *participandi*; excepto quòd μεταδίδωμι non regit Dativum *Rei*, neque solùm, neque cum Casu *Personæ*.

Μαρτύρομαι *in testem voco* σὲ· ut, Μαρτύρομαι τὰς Θεὰς· *Dinarch.* τοῦτο· ut, Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι· *Aristoph.* σὲ τούτου· ut, Ὅμηρον τῆς τῶν Θεῶν παραγωγῆς μαρτύρονται· *Plutarch.* σὲ τοῦτο· ut, Ταῦτα Θεὸν μαρτύρομαι· *Synes.*

Μέμφομαι *incuso*, *vitupero*, σὲ· *Xenoph.* σοί· *Demosth.* τοῦτο· ut, Μέμφεσθαι τὰ ἐπαινετά· *Gorg. Leont.* τούτου· ut, Ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο· *Thucyd.* σοῦ τοῦτο· ut, Ὃ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν· idem. σοὶ τοῦτο· ut, Ὅτι μεμψαίμεθα αὐτοῖς· *Epicur.* σοὶ τούτου· ut, Μέμφεταί σοι ἀχαριστίας· *Ramus.*

Μνησικακέω *memor-sum-injuriæ* σοί· ut, τοῖς ἄλλοις· *Thucyd.* σὲ· ut, τὸν Λαῖτον· *Herodian.* τούτου· ut, τῆς ἀποκηρύξεως· *Lucian.* σοὶ τούτου· ut, Τοῖς Κορινθίοις τῶν πραχθέντων μνησικακῆσαι· *Demosth.*

Τιμάω, vel τιμῶμαι, *condemno*, sive *mulcto*, σὲ τούτου· ut, Πέντε ταλάντων ἐτιμήσατε αὐτόν· *Dinarch.* σὲ τούτῳ· ut, Ὅμηρον πεντήκοντα δραχμαῖς ἐτιμήσαν· *Lucian.* σοὶ τούτου· ut, Τῷ πατρίδα προδεδωκότι δέκα ταλάντων ἐτιμήσαντο· *Theophil.* vel, θανάτου αὐτῷ· *Demosth.* σοὶ τούτῳ· ut, Θανάτῳ τιμῶμαι ἐμαυτῷ· *Æschin.*

Τιμωρέω *punio* αὐτοὺς· *Act.* xxvi. 11. σὲ τούτου· ut, Σὲ φόνου τιμωρεῖ· *Euripid.* σὲ τοῦτο· ut, σὲ τῶν ἑταίρων φόνον· idem.

Τίσομαι *punio* : ut, Ἐτισάμην σε· *Steph.* τοῦτο· ut, Τίσασθαι πατρὸς φόνον· *Soph.* σὲ τούτου· ut, Τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· *Il.* ί. σὲ τοῦτο· ut, —Τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα·—*Od.* ό. vel σὲ δίκην· *Euripid.*

Φιλοφρονέω,—οῦμαι, *comiter-excipio* σὲ· ut, Τὸν Τερέντιον ἐφιλοφρονήσατο· *Plutarch.* σὲ τούτῳ· ut, Φιλοφρονήσομαί σε τῇ δικέλλῃ· *Lucian.* σοὶ τοῦτο· ut, Ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ· *Xenophon.*

 Eidem

Eidem Verbo diversi Casus diversæ rationis simul apponi possunt juxta diversas Regulas : ut, Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τῶνδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί· *Sophocl.*

Multa Verba pro varia significatione variam habent Constructionem :

Genitivum, vel Accusativum : Βασιλεύω *impero* G. ut, Βασιλεύω τῆς Ἀσίας· Isocr. *regem-constituo* A. Βασιλεῦσον αὐτοῖς βασιλέα· 1 Regum viii. 22. Κατισχύω *prævaleo* G. ut, Κατισχύσουσιν αὐτῆς· Matth. xvi. 18. *corroboro* A. ut, Κατίσχυσον αὐτόν· Deuteronom. i. 38. Μισθοφορέω *quæstum-facio* G. ut, Κόλακες τούτων μισθοφοροῦσιν· Aristoph. *stipendia-persolvo* A. ut, Στρατιὰν μισθοφορεῖς· Phalar. Συκοφαντέω *accuso* A. *personæ* cum G. *rei* ; ut, Ἐσυκοφάντει τὸν Θεὸν ὀλιγωρίας· Ælian. *aufero* G. *personæ* cum A. *rei*; ut, Εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα· Luc. xix. 8. cum pluribus aliis.

Dativum, vel Accusativum: Ἀντέχω *sustineo* D. ut, Ἀντέχειν τῷ πόνῳ· Xen. *retineo* A. ut, Ἀντέχειν τὴν χεῖρα· Lucian. Ἐλπίζω *spero* A. ut, Πάντα ἐλπίζει· 1 Cor. xiii. 7. *confido* D. ut, Τῇ τύχῃ ἐλπίσαι· Thucyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener-sum* D. ut, Ἐπιγαμβρεύσω σοι· 1 Maccab. x. 54. *affinitatis-jure-duco* A. ut, Ἐπιγαμβρεύσει τὴν γυναῖκα· Matth. xxii. 24. Μαθητεύω *discipulus-sum* D. ut, Ἐμαθήτευσεν αὐτῷ· Plutarch. *doceo* A. ut, Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· Matth. xxviii. 19. Φωνέω *loquor* D. ut, Ἔφωνει φώνει· Soph. *compello, voco* A. ut, Ἐφώνησεν αὐτούς· Matth. xx. 32. Sic Προσφωνέω ut, Προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις· Matth. xi. 16. Προσεφώνησε τοὺς μαθητάς· Luc. vi. 13. Μεταφωνέω ut, Ἰφινόην μετεφώνεεν· Apollon. lib. 2. Μετεφώνεεν ἱεμένοισιν· ibidem : & plura hujusmodi.

Genitivum, vel Dativum : Κύρω *nanciscor* G. ut, Μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε· Euripid. *incido* D. ut, --Πήματι κύρσαι· Hesiod. Sic, Ἐπιτυγχάνω τοῦ ἀνδρός· Aristoph. τοῖς θεαταῖς· idem, &c.

Genitivum, Dativum, vel Accusativum: Ἀγάζομαι *miror* G. vel A. (*pag.* 148.) *irascor*, vel *invideo* Dativum: ut, Ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν· Xenoph. Ἀπορέω *dubito* D. vel A. (*pag.* 153.) *indigeo* G. ut, Ἀπορῶ ἔργων· Xen. Ἐμπνέω *anhelo* G. vel A. (*pag.* 150.) *inspiro* D. *personæ* & A. *rei*; ut, Ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδήν· Hesiod. Παραχωρέω *cedo* D. *personæ*, & G. *rei*; (*pag.* 147.) *porrigo* D. *personæ*, & A. *rei*; ut, Παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον· Plutarch. Ἀνίημι *desisto* G. ut, Ἀνεῖναι τῆς φιλονεικίας· Thucyd. *dimitto* A. ut, Ἐμὲ ἀνίει· Il. δ. *libero* A. *personæ*, & G. *rei*; ut, Ἀνεὶς τὴν πενθερὰν τῆς ζημίας· Synes. *ignosco* D. *personæ*, & A. *rei*; ut, Τί τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει ; Dem. &c.

Derivativa ferè exigunt Casus Primitivorum Nominum, aut Adverbiorum, unde manant.

Verba Derivativa, si Passivè capiantur, Casum solummodo regunt Primitivi inclusi; sin Activè, adsciscunt Accusativum cum Casu Primitivi Genitivorum, ὑστερίζω *posterior-sum*, vel *venio*; ἀριστεύω *præstantissimus-*

mus-sum; ἡττάομαι *inferior-evado*: ut, Μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν τοῦ βασιλέως· *Steph.* Ἀριστεύειν τῶν βαρβάρων· *Plutarch.* Ἡττᾶσθαι τῆς ἡδονῆς· *Xenoph.* quia ὕστερος, ἄριστος, ἥττων Genitivum regunt. Μακρύνω *summoveo* σὲ τῆς πόλεως· *Budæus.* Πελάζω *propè-sum* τῶν νεῶν· *Soph.* quia μακρὰν & πέλας regunt Genitivum. Dativum Ἐχθραίνω *inimicus-sum*: ut, Ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς· 2 *Maccab.* x. 26. Γλυκαίνω *edulco*: ut, Ἐγλύκηνάς μοι ἐδέσματα· *Psal.* lv. 15. quia ἐχθρὸς & γλυκὺς regunt Dativum. Genitivum, vel Dativum Ἀλλοτριοῦμαι *abalienor*, ὑμῶν· *Demosth.* τοῖς Ἀθηναίοις· *Thucyd.* quia ἀλλότριος regit Genitivum, vel Dativum. Atque alia hujusmodi.

Hùc referuntur Verba connotantia *incitamentum*, vel *occasionem agendi*, quæ regunt Accusativum *Personæ*, cum Casu Verbi inclusi, qualia sunt ποτίζω, πλανάζω, γεύω, μιμνήσκω, ἀκουτίζω, *facio-potare*, *errare*, *gustare*, *recordari*, *audire*, &c. ut, Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα· 1 *Cor.* iii. 2. Πιπίσκει με τοῦ φαρμάκου· *Lucian.* Παρέπλαγξεν αὐτὸν τοῦ λόγου *Philostrat.* Ἔγευσάς με εὐδαιμονίας *Lucian.* Σὲ γεύω ἀκράτου μέθυ *Euripid.* Ἀναμνῆσαί τινα τῶν συγγραμμάτων· *Lucian.* Ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα· *Plato.* Ἀκούτισόν με τὴν φωνήν· *Cant.* ii. 14. Legitur Dativus *Personæ* vi Verbi Passivi inclusi: ut, Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν· *Psal.* li. 8.

Similiter Adjectiva, vel Substantiva, Casus desiderant Primitivorum: ἀκολουθητικὸς *sequax* διανέμεσις *distributio*, &c. ut, Πᾶσιν ἀκολουθητικὸς ὁ νέος· *Aristot.* Ἡ Νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμήσεως· idem: quia ἀκολουθέω, διανέμομαι, regunt Dativum. Genitivum, & Dativum συγγνώμων *facilis-in-danda-venia*: ut, Οἱ Θεοὶ συγγνώμονές σοι τῶν ἁμαρτημάτων· *Xenoph.* quia dicitur Συγγινώσκω σοι τῶν ἁμαρτημάτων.

Derivativa, tam Verba, quàm Nomina, alios quàm Primitivorum Casus adsciscunt, juxta Regulas suprà traditas: verbi gratiâ, πελάζω Dativum propter Regulam *pag.* 145. *lin.* 3. ut, Ὅς κε Βέβρυξι πελάσῃ· *Apollon.* Παρακλητικὸς Genitivum *pag.* 135. *lin.* 31. ut, Ὁ Θεὸς τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρακλητικός· *Basil.* Δοτὴρ Genitivum *pag.* 133. *lin.* 11. ut, Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα· *Æschyl.*

Verbum Derivativum quandoque regit Casum suæ Periphrasis: Genitivum Ἀφηνιάζω *aspernor*, ὑπερασπίζω *defendo*, &c. ut, Ἀφηνιάζειν τῶν μαθημάτων· *Herodian.* id est, Ἀποσεύγω ἡνίον. Ὑπερασπίζω σου *Nazianz.* id est, Περίσχομαι ἀσπίδα ὑπὲρ σοῦ. Dativum Ὁμοιοπαθῶ *similia-patior*: ut, Ὁμοιοπαθεῖν τῷ Σαρδαναπάλῳ· *Aristot.* id est, Ὅμοια παθεῖν. Accusativum Ἐπίκειμαι ut, Ὅλον ὄρος ἐπίκειμαι· *Lucian.* quia dicitur Ὄρος ἐπικείμενον ἔχω. (Sic, Ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι *Actor.* xxviii. 20.) Genitivum & Accusativum Αἰτιῶμαι *caussam-esse-dico* τοῦ σπέρματος τὴν φύσιν· *Theophrast.* id est, Αἰτίαν εἶναι λέγω. Genitivum & Dativum Ταμιεύω *questor-sum* τῆς παράλου· *Demosth.* & τῷ Φιλίππῳ· idem. quia dicimus Ταμίας ὁ πνεύμων ἐστὶ τῷ σώματι τῶν πνευμάτων. *Plato.*

 Sapè

Sæpè negligitur Casus Periphrasis : ut, Μισθοδοτεῖν τοὺς ὁπλίτας· *Dem.* pro Μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις.

Periphrasis regit Casum Verbi simplicis : ut, Ἔξαρνός εἰμι (vel γίνομαι) τοῦτο· *Dem.* quia dicitur Ἐξαρνοῦμαι τοῦτο. Frequentiùs verò Ἔξαρνός εἰμι τούτου· *Isocrat.*

Certa Verba cum certis Nominibus novam induunt significationem : ut, Ὁδὸν ἐλθέμεναι *insidiari* ; Il. α'. &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

Verba Substantiva εἰμὶ, ὑπάρχω, &c. item τυγχάνω *sum*, utrinque Nominativum expetunt : ut, Ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία· 1 *Ioh.* iii. 4.

Verbo τυγχάνω eleganter apponitur Participium ὢν cum alio Nomine : ut, Φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις· *Lucian.* Ἔτυχε γυμνὴ οὖσα· *idem.* Τίς ὢν τυγχάνεις ; *idem.* Interdum Verbis aliis Substantivis ὑπάρχω, εἰμὶ, &c. ut, Ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὤν· *Dem.* Φανερὸς ἦν δημοτικὸς ὤν· *Xenoph.*

Est ubi Participium Verbi Substantivi redundat, cum alio Verbo, vel Participio : ut, Χαίρειν, ἤν περ τυγχάνων ὑπερχόμενος· *Sophocl.* Φανερῶν γενομένων αὐτοῦ καταβάντος· *Thucyd.*

Genitivus.

Verbum Substantivum, præcipuè εἰμὶ, cùm connotat *formam, modum, dignitatem, consuetudinem, officium, indicium, possessionem*, vel *ad-aliquid-pertinere*, Genitivum postulat : ut, Ψυχῆς ἐστὶν ἐρρωμένης· *Herodian.* (Sic, Γνώμης ἦν· *Zonar.*) Μὴ γίνου τῆς ὀργῆς ὅλος· *Heliodor.* Φρόνιμος ἦν ἀξιώματος μεγάλου· *Plutarch* Πλούτου ἐστὶν ὑβρίζειν· *Aristot.* Οὐχ ὑμῶν ἐστιν· *Actor.* i. 7. Ἔστι κινδύνου τὸ πεῖραν· *Isocrat.* Πάντα Θεῶν ἐστι· *Laërt.* Κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πρόσω· *Æschyl.* & Εἰμὶ τῆς πόλεως τῆσδε· *Plato.*

Dativus.

Verbum εἰμὶ, & Composita ἔνειμι, ἔπειμι, μέτειμι, πάρειμι, πρόσειμι, σύνειμι, utì & alia Verba Substantiva, exigunt Dativum *Personæ*, vel *Rei, cui* aliquid attribuitur : ut, Οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον· *Luc.* i. 7. (Sic, Χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι *Act.* iii. 6.) Οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ κακία· *Xenoph.* —Κάρη ὅμοιοι ἔπειν· *Il* β'. —Κυβερνήσει μέτειναι· *Il.* δ'. Παρεῖναι τῷ στρατεύματι· *Dem.* Ἡγεμόνι τέτταρα δεῖ προσεῖναι· *Xenoph.* Συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· *Luc.* xix. 18. Sic, ἄπειμι, περίειμι ut, Ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπεῖναι νομίζομεν ἀνδρὶ σοφῷ· *Heliodor.* Ὑμῖν περίεστι μῖσος· *Demosth.* Quæ tamen duo Genitivum regunt vi Præpositionis : ut, Ὕπνος ἀπέστω ὀμμάτων· *Aristoph.* Περιέσται τῶν πολιορκουμένων· *Dem.* Eleganter Dativo Nominis adsciscitur Dativus Participii : ut, Βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστί· *Dem.*

Ut

Ut in superiore Regula Verbum Substantivum pro ἔχω positum, sic ἔχω positum pro Substantivo Dativum regit: ut, Ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει· *Dem.*

Additur quandoque Verbo Substantivo duplex Dativus, intercedente καὶ pro σύν· ut, Οὐδὲν ἐστὶν ἐμοὶ καὶ σοὶ πρᾶγμα· *Dem.* Sæpè omisso ἐστὶ· ut, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; *Ioh.*ii.4.

Dativus *rei* post Verbum *est*, positus pro Nominativo apud *Latinos*, effertur à *Græcis* in Nominativo: ut, Εἰμί σοι ἄχος· *Sophocl.*

Occurrit etiam ejusmodi locutio, Τί ἐγένετο ὁ Πέτρος; id est, τῷ Πέτρῳ· *Actor.*xii.18.

Regimen Passivorum.

VErba Passiva, Passivè etiam sive Neutraliter significantia, præcipuè *vocandi*, *apparendi*, &c. admittunt Nominativum post se: ut, Οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· *Matth.*xxi.13. —Ἔρωτι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται· *Theocrit.* —Ἐσθλὸς ἀκούω· idem. Σὺ δ' ὀρθὸς· *Il.*ω'. —Ὀρθοὶ εἶσιν· *Oppian.*

Passiva exigunt Genitivum *agentis* cum Præpositionibus ὑπό, ἀπό, παρά, πρός, ἐκ, &c. ut, Ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται· *Isocrat.* Ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· *Matth.*xi.19. Παρεσκεύασται παρὰ θεῶν βίος· *Plato.* Ἐθηλύνθην πρὸς τῆς γυναικός· *Sophocl.* Similiter Passivè significantia: ut, Τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν· *Xenoph.* Κακῶς ἀκούειν ὑπὸ (vel ἀπὸ) τῶν πολιτῶν· *Isocrat.* παρὰ πάντων· *Chrysost.* Ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἔπαθε· *Herodian.* Ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν· *Phalar.*

Interdum Dativum cum ὑπό, παρά, &c. ut, Ὑπὸ Σατράπαις διοικεῖσθαι· *Herodian.* lib.6. Γελᾶσθαι παρὰ πολλοῖς· *Philo.* Accusativum cum πρός, &c. ut, Ἀπιστεῖσθαι πρὸς τοὺς δεσπότας· *Bud.*

Adsciscunt Dativum sine Præpositione: ut, Πάντα μοι πέπρακται· *Demosth.* quandoque Genitivum, subauditâ Præpositione: ut, Γυναικῶν πολλαὶ πράξεις ἐτελέσθησαν· *Diodor.* φίλων νικῶνται φίλοι· *Sophocl.*

Cæteros Casus Passiva post se regunt more Activorum suorum: ut, Παιδεύομαι ἱππικήν· *Aristot.* Ἐπιστεύθη τὴν ἀρχὴν ὁ βασιλεὺς· *Lucian.* Ἀποστερεῖσθαι ἡδονῶν· *Aristoph.* &, Τὴν ἀτέλειαν ἀποστερηθῆναι· *Dem.*

Casus immediatè sequens Activum cōmuniter fit Nominativus Passivi, juxta Regulam (*pag.*150.) ut, Δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν· *Apocal.*ii.26. Ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία· *Apocal.*vi.8. Interdum remotior Casus fit Nominativus, proximiore manente eodem: ut, Πιστεύω τοῖς ξένοις τὰ χρήματα· *Plutarch.* Οἰκονομίαν πεπίστευμαι· 1 *Cor.*ix.17. Τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι· *Euripid.* in *Andromacha*; quia dicitur Ἁρπάζει μοι (vel μου) τήνδε. Huc refer Εὐαγγελίζονται πτωχοῖς· *Luc.*iv.18. Πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· *Luc.*vii.22.

Verbum Medium, pro ratione significationis Activæ, vel Passivæ, imitatur regimen utriusque Vocis: ut, Βιάζομαι παῖδα· *Lucian.* Βιάζεσθαι ὑπὸ πλειόνων· *Thucyd.* Ἀγωνίζωμαί σοι· *Xenoph.* Ἀγωνίζεσθαι λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων· *Plutarch.*

Regimen Verborum cum Adverbiis.

NOnnulla Verba præcedentium classium regunt Casus cum Adverbiis.

Ἄγχι· ut, Πελάται ἄγχι τινός· *Epigram.*

Ἅμα· ut, Σοὶ ἅμ' ἑπόμεθα· *Il.* α'.

Ὀπίσω· ut, Ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου· *Matth.* x. 38. Atque alia hujusmodi.

Verba, Ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι *affectus-sum* gaudent Adverbiis *qualitatis* καλῶς, κακῶς, *&c.* sequente Casu *objecti*, quem regunt eadem Adverbia: ut, Φιλικῶς ἔχεις τῶν πραγμάτων· *Heliodor.* Ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν· *Plato.* Εὖ διάκειμαί σοι· *Isæus.* Δυσμενῶς ἔχω τῷ πράγματι· *Isocrat.* Ἀλλοτρίως ἔχω τινὸς, vel τινί· *Demosth.* Rariùs Accusativum: ut, Ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ· *Herodian.* Post eadem Verba cum Adverbiis similibus ponitur Genitivus *subjecti*: ut, Εὖ ἔχω ῥώμης, vel σώματος· *Steph.* Δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως· *Lucian.* Τῶν ὄψεων διεστραμμένως ἔχουσι· *Heliodor.* lib. 2. & cum sequentibus Adverbiis, ὡς, οὕτως, πῶς, ὅπως· ut, Ὡς ἔχω γνώμης· *Demosth.* (Sic, Ὡς εἶχε τάχους· *Thucyd.* Ὡς ποδῶν εἶχε· *Steph.*) Οὕτως εἶχε τοῦ γένους· *Herodian.* Πῶς ἔχεις δόξης· *Plato.* Παιδείας ὅπως ἔχει, καὶ δικαιοσύνης· idem. Non rarò etiam ponitur Accusativus: ut, Οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην· *Isocrat.* Ὡς (vel οὕτως) ἔχω τὴν ψυχὴν, vel γνώμην· *Demosth.*

Alia quædam Verba cum εὖ regunt Casus: ἥκω Genitivum *rei, partis*, &c. ut, Εὖ ἥκω χρημάτων· *Herodot.* Εὖ ἥκεις μορφῆς· *Lucian.*

Permulta eleganter cum aliis Adverbiis: ut, Πόῤῥω σοφίας ἥκεις· *Plato*, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

VErba Composita cum Præpositionibus regunt Casus vi illarum. Si fuerint Transitiva, Casum remotioris Substantivi cum Accusativo propinquioris; sin Intransitiva, Casum tantùm proximioris.

Genitivum regunt Composita cum ἀπὸ, ἐκ, πρὸ, ἀνὰ *ab*, κατὰ *contra, de*, περὶ *pro*, ὑπὲρ *super, pro*, cum aliis significantibus *ab, de, pro*: ut, Ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας· *Luc.* xiii. 12. Ἐξελθὼν τῆς πόλεως: *Act.*

Act.xvi.39. Περιέχει γλῶσσα διανοίας· *Isocr.* Ἀνέθορε τοῦ σκίμποδος· *Herodian.* Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· *Rom*.xi.18. Καταβέβληται τῆς ἄνω δόξης· *Gregor.* Ὑπέρκειται τῆς πόλεως· *Nazianz.* Ὑπερίσαμαί σοι· *Sophocl.*

Dativo gaudent Composita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν, ἀντὶ *contra*, μετὰ *cum*, παρὰ *juxta*, ὑπὸ *sub*, ἐπὶ *in*, *ad*, *supra*, aliisque, quæ significant *ad*, *in*, *sub*: ut, Ἐμμένειν τῇ πίστει· *Act*.xiv.21. Εἰσοικίζειν ἑαυτῷ τὸν Χριστόν· *Nazianz.* Προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ· *Matth*.xxvii.60. Συζήσομεν αὐτῷ· *Rom*.vi.8. Τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε· *Act*. vii.51. Σοὶ μετοίχομαι· *Od*.τ'. Αἱ λῦπαι παραπεπήγασι ταῖς ἡδοναῖς· *Isocrat.* Ὑπέχω τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις· *Philostrat.* Ἐπέβαλον αὐτοῖς χεῖρας· *Act*.iv.3. Ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος· *Act*.xxiii.11. Τοῖς ὑγροῖς ἐπινήχεται· *Alex.Aphrod.* Sic, Ἀναπρέχω τοῖς χρόνοις· *Polyb.*

Accusativo junguntur Composita à παρὰ, μετὰ, διὰ, aliisque significantibus *præter*, *trans*: ut, Παραβαίνετε τὴν ἐντολήν· *Matth*.xv.3. Μεταφυτεύειν χώραν· *Constant.* Διαπερᾶν τὰ πελάγη· *Isocrat.* (Sic, Ὑπερενεγκεῖν τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς· *Thucyd.*) Item, Διὰ *per*, μετὰ *ad*: ut, Διαπορεύομαι τὴν πόλιν· *Plutarch.* Μέτειμί γ' αὐτόν· *Aristoph.*

Dativum vel Accusativum adsciscunt Composita ab ἀμφὶ, περὶ *circùm*: ut, Ἀμφιβαίνει μοι θράσος· *Euripid.* —Πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε· *Il*.ζ'. Ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλεσθαι· *Aristot.* Τὰ τείχη τὴν πόλιν περιβάλλεσθαι· idem.

Hæ Præpositiones in Compositis interdum alium regunt Casum.

Ἀνὰ *ab*; Ἀναδύομαι *emergo* Genitivum, & Accusativum: ut, —Ἀνεδύσατο κρήνης· *Apollon.* —κῦμα θαλάσσης· *Il*.α'.

Διὰ *per*; Διαδέρκομαι *perspicio* Genitivum: ut, —Νεφέλης διαδέρκεται·— *Epigr.* Διάημι *perflo* Genitivum, & Accusativum: ut, Πάσα δ' οὐ διάησι·— *Hesiod.* —Διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων· idem.

Εἰς *in*; Εἴσειμι & εἰσδύω *ingredior* Dativum, & Accusativum: ut, Εἴσειμι τὴν εὐθυδικίαν, & τῇ εὐθυδικίᾳ· *Steph.* Εἰσδύω σφίσι· *Herodot.* Εἰσδύειν τοῦ πόρος· *Alex.Aphrod.*

Ἐν *in*; Ἐμβαίνω *ingredior* Dativum, & Genitivum: ut, ἅρμασιν· *Il*.ε'. ὄρων· *Sophocl.*

Ἐπὶ *super*; Ἐπιστάλάω *destillo-super* Accusativum: ut, —Ἱδρὼς στῆθος ἐπιστάλάει· Epigr. *in*; Ἐπιβατεύω *innitor* Genitivum, vel Dativum: ut, Ἐπιβατεύειν τῆς ὅλαις οὐσίαις· *Dem.* τῆς ἐκείνου θεολογίας· *Gregor.* Ἔπειμι *invado*, ἐπιπορεύομαι *peragro*, ἐπιστρατεύω *bellum-infero*, ἐπιτρέχω *incurro*, ἐπιζάνω *insideo* Dativum, & Accusativum: ut, Ἔπεισιν αὐτοῖς· *Herodian.* μιν· *Il*.α'. Ἐπιπορεύομαι τοῖς ἀγροῖς, & τοὺς τόπους· Plutarch. Ἐπιστρατεύω ὑμῖν· *Thucyd.* πόλιν *Euripid.* Ἐπιτρέχει ὀφθαλμοῖς· *Chrysost.* Ἀραβίαν· *Herodian.* Αἰθύσσησιν ἐφίζανον· *Apollon.* θῶκον· *Il*.υ'.

Παρὰ

Παρὰ *juxta*; Παρακάθημαι *assideo* Dativum, & Accusativum : ut, Παρακάθημαι τῷ Σωκράτει· *Aristot.* τὸ βασιλέα· *Synes.*

Περὶ *pro*; Περιβαίνω *circumeundo-protego* Genitivum, & Dativum : ut, —Περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο· *Il.ε'.* Πατρόκλῳ· *Il.ρ'.*

Πρὸς *ad*; Πρόσειμι *adeo*, προσπτύω *inspuo* Dativum, & Accusativum : ut, Πρόσειμι Σωκράτει· *Xenoph.* τὸ δικαστήριον· *Æschin.* Προσπτύω τῷ καλῷ· *Athen.* τὸν ὀφθαλμόν· *Hippocrat.*

Ὑπὲρ *super*; Ὑπερβαίνω *supergredior* Genitivum, & Accusativum : ut, Ὑπερβαίνειν τοῦ πύργου· *Herodot.* τοὺς οὐρανούς· *Chrysost.*

Ὑπὸ *sub*; Ὑποβάλλω *subjicio* Genitivum, & Dativum : ut, Τάδε ὑποβάλλειν τοῦ φυτοῦ τῇ ῥίζῃ· *Theophrast.* Ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Θηβαίοις· *Æschin.* Ὑποδύομαι *subeo*, ὑποτρέχω *subcurro* Dativum, & Accusativum : ut, Ὑποδῦναι τῷ ζυγῷ· *Plutarch.* κίνδυνον· *Herodot.* Ὑποτρέχειν πλατάνῳ· *Plutarch.* νησίον· *Act.*xxvii.16.

Eadem Composita modò regunt Casum vi significationis; ut, Παροικοῦσι τὴν Ἀσίαν· *Isocrat.* modò vi Præpositionis; ut, Παροικεῖ πόλει· *Thucyd.*

Cujusmodi etiam sunt :

Ἀποφεύγω *effugio* νόσον· Demosth. τῆς φθορᾶς· 2 Pet.i.4.
Διαστείχω *transeo* πόλιν· Euripid. θαλάσσης· Nonnus.
Διασσεύομαι *cum-impetu-transeo* λαὸν, & τάφρου· Il.β'.
Ἐκδύνω *effugio* ὄλεθρον· Euripid. κακῶν· idem.
Ἐξαλέασθαι *vitare* Διὸς νόον· Hesiod. Τῶν ἐξαλέασθαι· Apoll.
Καταλαλέω *obloquor* τὸν Φάβιον· Plutarch. ὑμῶν· 1 Pet.ii.12.
Καλεπῶ idem : ut, Οὐ γάρ με χαλεπαίνετε· Plato. Καλεπῶ σὺ τῷ πάππῳ· (Xenoph.
Καλλιερεύομαι idem πρᾶγμαλα, & αὐτῷ· Plutarch.
Εἰσέρχομαι *incesso* : ut, Ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλοῖς· Lucian. Εἰσέρχεται αὐτῷ δέος· Plato.
Ἐπισκιάζω *obumbro* αὐτούς· Matth.xvii.5. σοί· Luc.i.35.
Ἐπισκοτέω *obtenebro* τὰς κόρας· Dioscor. ταῖς κόραις· idem.
Ἐμβλέπω *intueor* αὐτούς· Marc.viii.25. Πέτρῳ· Luc.xxii.61.
Ἐπέρχομαι *incesso* : ut, Ἐπέρχεταί μοι δέος· Lucian. με· Bud.
Ἐπιψαύω *attingo* τῆς γῆς· Dioscor. περιπέτειαν· Od.θ'.
Προσψαύω *tango*, cum Genitivo (*pag.*148.) τοῖς φορτίοις· Luc.xi.46.
Ἀντίκειμαι *opponor* τοῦ γιγνομένου· Aristot. ἀλλήλοις· idem.

Verba singularum ferè Classium regunt Casus cum Præpositionibus.

Quædam regentia communiter Accusativum trahunt quandoque post se Præpositiones πρὸς, εἰς, &c.

V*Idendi*, Δέρκονται ἐς ἥλιον· Plutarch.
Commiserandi, Οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτούς· 1 Regum viii.51.

Male-

Maledicendi, Βλασφημῶ frequentiùs cum Præpositione : εἰς Θεὸς· Plato. περὶ Ἑλένης· Isocr. κατά τινος· idem.

•*Malefaciendi*, Ὑβρίζει εἰς παῖδα· Demosth.

Transeundi, —Περῶ ἐπὶ οἴνοπα πόντον· Hom. διὰ γήρως· Xenoph. Περαιοῦμαι κατὰ θάλασσαν· Thucyd. Similiter sequentia :

Ἀκριβῶ *accuratè-scio* : ut, Περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀκριβῶ Aristot.

Διώκω *persequor* : ut, Κατὰ σκοπὸν διώκω· Philip.iii.14.

Ἐνεδρεύω *insidior* ἐπ' αὐτόν· Judic.xvi.2.

Κατοικέω *habito* ἐπὶ τῆς γῆς· Apocal.xiii.14. εἰς Αἴγιναν· Isocr.

Λακτίζω *calco* : ut, Πρὸς κέντρα λακτίζειν· Act.ix.5.

Μοιχεύω *mœchor* μετ' αὐτῆς· Apocal.ii.22.

Ὁμολογέω *confiteor* ἐν ἐμοί, pro ἐμέ· Matth.x.32.

Παίζω *illudo* εἰς τοὺς ἀπαντῶντας· Plutarch. πρός τινα· idem. καθ' ἑαυτοῦ· Nazianz.

Συνίημι *intelligo* : ut, Εἰς πάντα συνιέναι· Psalm.xxxiii.4.

Τηρῶ πρὸς ταῦτα, *Cave hæc* ; Aristoph.

Regentia duplicem Accusativum :

Rogandi, Αἰτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ παρὰ τῶν Θεῶν· Xenoph. (Sic *Matth.* xx.20.) Ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας· Xenoph.

Docendi, Παιδεύειν πρὸς ἀρετήν· Isocrat. εἰς τέχνην· Xenoph. ἐν τοῖς νόμοις· idem.

Exigendi, Εἰσπράττεσθαι τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἐξυβρισάντων· Heliod.*lib*.4.

Admonendi, Προτρέπω *hortor* crebriùs cum Præpositione : ut, Εἰς ὁμόνοιαν προτρέψαι· Demosth. πρὸς φιλίαν· Plutarch. ἐπὶ τὰς ἀδικίας· Isocrat.

Celandi, Ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλούς· Plutarch. Λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ· 1 Regum iii.18.

Vestiendi, Ἐνδῦσαι εἰς δέρμα· Dioscor. ἐπὶ τοῖς θώραξι· Plutarch. Item, Περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις· Apocal.iii.5.

Constituendi, Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολήν· Psal.xliv.15.

Adjurandi, Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ· Matth.xxvi.63.

Regentia Genitivum adsciscunt
Præpositiones ἀπὸ, ἐκ, &c.

Desinendi, Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς· Psal.xxxvii.8. Ἀναπαύεσθαι ἐκ μακροῦ καμάτου· Lucian.

Appetendi, Ὀρέγεσθαι πρὸς τὴν ὄχλον· Aristot. Γλίχομαι περὶ ἐλευθερίης· Herodot. Ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγάς, & πρὸς σε· Psal.xlii.1.

Excellendi, Ἐν πᾶσι πρωτεύω· Plutarch. Τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ κτῆνος ; Ecclesiast.iii. 19.

Distandi,

Distandi, Διέσχον ἀπ' ἀλλήλων· *Thucyd.* (Sic *Luc.*xxiv.51.)
Differendi, Διαφέρειν πρὸς ἄλλο· *Porphyr.*
Aberrandi, —Τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν· *Il.*ρ'. Similiter, Στοχάζομαι collimo πρὸς τοῦτο· *Plato.* Σπλαγχνίζομαι *misereor* περὶ αὐτῶν· *Matth.*ix.36. ἐπὶ τὸν ὄχλον· *Matth.*xv.32. & ἐπ' αὐτοῖς· *Marc.*vi.34.
Nascendi, usitatiùs cum Præpositione: ut, Ἀφ' Ἡρακλέους πέφυκε· *Isocr.* Ἐξ Ἡφαίστου ἔφυ· idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, Γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων· *Luc.*xv.16. Ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς· *Ioh.*xii.3.
Privandi, *Liberandi*, Ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· *Matth.*vi.13. Τίς με ῥύσεται ἐκ θανάτου· *Rom.*vii.24.
Separandi, Ὁ θάνατος χωρίζει ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχήν· *Arist.* Ἀπηλλοτριώθην πρὸς ἐκεῖνον· *Isocrat.*
Arcendi, Τοὺς υἱοὺς εἴργουσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν· *Xenoph.* Ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος· *Isocrat.*
Prohibendi, sive *inhibendi*, Ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς· *Luc.*vi.29.
Sedandi, Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ· *Psal.*xxxiv.13.
Accusandi, Τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; *Ioh.*viii.46. ἐπ' ἀδικήματι· *Plutarch.* Εἰς ὑπεροπλίαν αἰτιῶμαί σε· *Chrysostom.* Κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· *Luc.*xxiii.14.
Damnandi, Περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε· *Rom.*viii.3.
Absolvendi, Ἀπολύω σε περὶ τούτου· *Isocrat.* εἰς τὰς δίκας· *Apthon.* Ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με· *Psal.*li.2. Sic, Καθαρεύω περὶ ταῦτα· *Polyb.* ἐν τούτῳ· *Plutarch.*
Item, Δέομαι *oro*: ut, Δεήθητε πρὸς τὸν Κύριον· *Act.*viii.24. Δέομαί σου ὑπὲρ τούτου· *Isocrat.*

Regentia Dativum admittunt Præpositiones εἰς, πρὸς, &c.

Commodandi, Χρησιμεύσαι εἰς τὴν δημιουργίαν· *Cyrill.*
Auxiliandi, Συνηγορῶ ὑπὲρ σοῦ· *Aristot.*
Conveniendi, Εἰς ἀμφοτέρους ἔπρεπε· *Epigr.*
Fidendi, Πιστεύειν ἐπὶ πᾶσι· *Luc.*xxiv.25. *fiduciam collocandi*, sæpiùs cum Præpositione: ut, Πιστεύειν εἰς τὸ ὄνομα· *Ioh.*i.12. ἐπὶ τὸν Κύριον· *Act.*ix.42. Πεποιθέναι ἐν σαρκί· *Philip.*iii.4. Quæ tamen leguntur sine Præpositione: ut, τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ· 1 *Ioh.*iii.23. τῷ Κυρίῳ· *Act.*xviii.8.

Diffidendi,

Diffidendi, Περὶ τούτων οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον, οὔτε πιστεῦσαι· *Plutarch.*
Obsequendi, annuendi, Κατανεύω ἐπὶ τούτοις· *Herodot.*
• *Serviendi*, Θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ· *Lucian.*
Repugnandi, Ἀπηχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν· *Plutarch.*
Certandi, Πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλᾶσθαι· *Plutarch.* ἐπὶ τὰ θηρία· idem. Ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος· *Apocal.* xii. 7. Πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ· *Apocal.*xiii.4. Μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν· *Demosth.*
Discrepandi, Αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι· *Phalar.*
Renuendi, Ἀνένευε πρὸς εὐχήν· *Homer.*
Irascendi, vel *indignandi*, Πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε· *Synes.* Εἰς νόμους χαλεπαίνω· *Plutarch.* Καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις· *Lucian.* Ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγανακτεῖν· idem. Ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν· *Matth.* xx. 24. Ἐν δὶς ἀπαρέσκομαι· *Nazianz.*
Peccandi, Ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς· *Thucyd.* Περὶ σὲ ἐξαμαρτάνω· idem. Μετ' ἀθανάτους ἀλιτέσθαι· *Hesiod.*
Sequendi, Ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων· *Demosth.*(Sic, μεθ' ἡμῶν· *Luc.*ix.49) Ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι· *Isocrat.*
Appropinquandi, Ἐγγίζειν πρὸς αὐτόν· *Psalm.* xxxii. 7. Μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύραις· *Proverb.* v. 8. Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς· *Luc.* x. 9. Ἐν μεγάροις, *domum*; *Epigr.* Πελάζειν εἰς ὄψιν· *Euripid.*
Occurrendi, Ἀπαντῶ πρός σε· *Xenoph.*
Incidendi, Περιπίπτω εἰς τόπον· *Act.* xxvii.41. Ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται· *Psalm.* xxxv. 8.
Impingendi, Προσκόπτειν πρὸς λίθον· *Matth.* iv. 6.
Veniendi, crebriùs cum Præpositione : ut, Σὺ ἔρχῃ πρός με· *Matth.*iii. 14. & ἐπ' αὐτόν· ibid. ver. 16.
Innitendi, Ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας· *Polyb.* εἰς τὸν βουβῶνα· *Synes.* Ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι· *Heliodor.*
Sufficiendi sæpiùs cum Præpositione : ut, Ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον· *Chrysost.* ἐπὶ τὴν παρασκευήν· *Plato.*
Vacandi, Σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ· *Phalar.* Ἐν προσευχαῖς σχολάζειν· *Chrysost.* Affertur ex *Herod.* Ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον, *Rei militari vacant.*
Assuescendi, Ἐθίζειν πρὸς τοὺς πόνους· *Lucian.* Σὺν τοιούτῳ ἔθει ἐθισθῆναι· *Xenoph.*
Conversandi, Ὁμιλῶ πρός σε· *Steph.* Παρ' ἀνδράσιν συνεῖναι· *Hesiod.*
Item sequentia,
Ἀηδίζομαι *tædio-afficior* πρός τι τῶν βρωμάτων· *Gregor.*
Ἀτενίζω *intentè-aspicio* εἰς τὸν οὐρανόν· *Act.* vii. 55.
Ἀντέχω *sustineo* πρὸς τοὺς καμάτους· *Herodian.*
Δοκέω *videor* : ut, Εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίη· *Lucian.*
Πτύω *conspuo* εἰς τὰ ὄμματα· *Marc.* viii. 23.

Regentia

Regentia Accusativum cum Dativo :

Dandi, Ἐις ἡμᾶς δίδωκεν τὸν θησαυρὸν· *Chrysost*. Sic *Matth*. x. 19.

Solvendi, Ἐκτίνειν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον· *Plutarch*.

Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρός με· *Marc*. ix. 19.

Apparandi, sæpiùs cum Præpositione: ut, Ἐις πόλεμον ἡτοιμασμένοι· *Apocal*. ix. 7.

Mittendi, Πέμπω πρὸς ὑμᾶς· *Philip*. ii. 25. εἰς Πέρσας· *Xenoph*. Παρὰ φορμίωνα ἔπεμπον· *Thucyd*. Sic, Ἔγραψα πρός σε· *Iulian*.

Committendi, Παραδοῦναι εἰς μνήμην· *Gaza*. Ἐπιστώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ μαρτύριον· 2 *Thess*. i. 10.

Dicendi, Ἔφησε πρὸς ἐμέ· *Heliodor*. lib. 4. (Sic usitatissimè in Sacra Scriptura.)

Colloquendi, Πρὸς ἀλλήλους συνελάλουν· *Luc*. iv. 36. μετ' αὐτοῦ· *Matth*. xvii. 3.

Respondendi, Πρὸς ἐκείνους ἀποκείνεσθαι· *Heliodor*. lib. 4.

Mentiendi, Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· *Coloss*. iii. 9. πρός τινας· *Dem*.

Nuntiandi, Ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς· 1 *Thess*. ii. 9. Ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι· *Ephes*. iii. 8.

Minandi, Ζημίας ἀπειλοῦ κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος· *Plutarch*.

Confitendi, Ἀνομολογοῦν τι πρὸς ἀλλήλους· *Plato*.

Monstrandi, Ἀπεδείξατο πρὸς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας· *Herodot*. Φιλανθρωπίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται· *Chrysost*.

Paciscendi, Συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργατῶν· *Matth*. xx. 2.

Conjungendi Τοὺς προσδεόμενους καθάπτειν ἐπὶ τὴν γῆν· *Isocrat*.

Aptandi, Ἁρμόζω πρὸς τὸν καιρὸν· *Constant*.

Miscendi, Πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι· *Heliodor*. lib. 5. εἰς ὕδωρ· *Aristot*. vel Ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο· *Il*. σ'. Μιγνῦναι μετ' οὐσίας· *Plato*.

Reconciliandi, Διαλλάττειν τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας· *Isocrat*.

Machinandi, Μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ φίλον κακά· *Prov*. iii. 29. —Ἐπ' αὐτοῖς μηχανόωνται· *Od*. δ'. Δυσμενέεσσι φόνον περὶ βουλεύσωμεν· --*Od*. π'.

Iurandi, Ὤμοσε πρὸς ἐκείνους τάδε· *Thucyd*. εἰς Οὐϊτέλλιον· *Plutarch*. ἐν τῷ ναῷ· *Matth*. xxiii. 16. καθ' ἑαυτοῦ· *Hebr*. vi. 13. Sic, Ἔχω χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν· *Act*. ii. 47.

Ἐκπολεμόω *inimico-reddo* πρὸς ἀλλήλους· *Thucyd*.

Dativus acquisitivè positus variatur per Præpositiones : ut, Ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα· *Luc*. ix. 13. Φοβοῦμαι *metuo* περὶ σοῦ· *Xenoph*. Περὶ τοῦ Θεαγένει δέδια· *Heliodor*. lib. 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως· *Isocrat*. ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ· *Glauc*.

Regentia Genitivum, vel Accusativum :

Sentiendi, Περὶ ὧν αἰσθάνεσθαι δοκεῖτε· *Thucyd*.

Audiendi Verba cum Genitivo *loquentis* desiderant Præpositionem : ut, Παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούειν· *Demosth*. πρὸς δούλου· *Sophocl*.

phocl. ὑπὲρ ἐμοῦ· 2 *Cor.* xii. 6. Ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν· *Act.* ix. 13. Sic, Μανθάνω παρὰ πολλῶν· *Plato.*

• *Gustandi* Verba postulant ἀπὸ, vel ἐκ, cum Genitivo *partis*: ut, Ἀπὸ τῶν ψιχίων ἐσθίειν· *Marc.* vii. 28. Ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· 1 *Cor.* xi. 28. Item, Ἐπὶ τῷ σίτῳ ἐσθίειν· *Xen.*

Recordandi, sive *mentionem-faciendi*, Περὶ τῆς ἐξόδου ἐμνημόνευσε· *Hebr.* xi. 22. Ἀμφὶ Διώνυσον μνήσομαι· *Hom.* Hymn. in *Bacchum.*

Curandi, Περὶ χρημάτων ἐμέλησεν· *Isocrat.* Περὶ τὸ πρᾶγμα φροντίζειν· *Alex. Aphrod.* ἐπὶ σοί· *Heliodor* lib. 2. Ἐπιμελεῖσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν· *Demosth.* Εἰς τὰ σὰ σπουδάζω· idem. πρὸς ὑμᾶς· idem.

Negligendi, Περὶ τούτου ἀμελῶ· *Demosth.* Πρὸς τὰ παρόντα ἀκηδιάσωμεν· *Basil.*

Contemnendi, Περὶ τῆς ἐξουσίας σμικρολογούμεθα· *Lucian.*

Fruendi, Accusativum, & Genitivum cum Præpositione: ut, Ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων· *Steph.*

Communicandi, Εἰς ἡμᾶς κοίνωσον· *Euripid.* Ἀνακοινοῦσθαι τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγήν· *Pausan.* Κοινοῦσθαι πάντα μετ᾽ ἐκείνου· *Thucyd.* Σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα· *Steph.*

Participandi, Ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν· 1 *Cor.* x. 17. Similiter,

Ἀκοντίζω *jaculis-peto* εἰς τοὺς ναύτας· *Thucyd.*

Ἀμύνομαι *defendo* περὶ τῆς ἀδελφῆς, & πρὸς τῆς πατρίδος· *Demosth.* ὑπὲρ τοῦ βασιλέως· *Plutarch.*

Ὑπερβαίνω *ascendo* κατὰ τὰ τείχη· *Arrian.*

Ὑπονοέω *suspicor* χρηστοῦ πρὸς ἀνδρός· *Epictet.*

Regentia Accusativum, vel Dativum:

Precandi, Εὔχομαι πρὸς τὸν Θεόν· *Thucyd.* (Sic 2 *Cor.* xiii. 7.)

Blandiendi, Ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι· *Lucian.*

Convitiandi, Σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον *Suidas.*

Acquiescendi, Ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς στέργειν· *Isocrat.* Ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν· idem. Εἰς ὃν ηὐδόκησεν· *Matth.* xii. 18. Item,

Λοχάω *insidior* πρὸς τῇ πόλει· *Thucyd.*

Regentia Genitivum, vel Dativum:

Permutandi, Ἀλλάττεσθαι τροφὰς ἀντὶ νομίσματος· *Aristot.* Ἀλλάττεσθαι τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου οὐδενός· *Isocrat.* Διαμείβεσθαι πρός τινα τὰ ἱμάτια· *Plutarch.*

Auferendi, Παρὰ τῶν ἄλλων δικέτας ἀφαιρεῖσθαι· *Isocrat.* Μηδὲν ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης· *Plutarch.*

Propulsandi, -- Λώβην ἀπὸ μηδὸς ἄμυνον· *Apollon.*

Regentia

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

Imperandi, Ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐδυνάστευε· *Isocrat.* Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας βασιλεύει· *Matth.* ii. 22. Βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ· *Luc.* i. 33.

Abundandi, Εὐπορῶ περὶ τὴν γνῶσιν· *Plato.* Περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον· 2 *Cor.* ix. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι· *Rom.* xv. 13. Πλουτῶ πρὸς τὴν ὕλην· *Alex. Aphrod.*

Nomen caussæ, Ἀπὸ τρόπων στοχάζομαι· *Phalar.* Ἐκπλήττεσθαι πρός τι· *Steph.* Ἐκ πονηρίας ἴσχυσε Φίλιππος· *Demosth.* Αἰσχύνομαι ὑπὸ πραγμάτων· *Isocrat.* ἐν τοῖς ἔργοις· Thucyd. Διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνεῖν· idem. Φθείρομαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας· *Eph.* iv. 22. Ἐξίστανται πρὸς τὴν ὀσμήν· *Aristot.* Ἐπὶ τίνι μάλιστα ἀγάλλῃ; *Xenoph.*

Nomen instrumenti, Δι' ὅπλων νικῆσαι· *Herodian.* Σὺν τῷ ἐφιππίῳ κενεῶνα τοῦ ἵππου σκεπάσαι· *Xenoph.*—Πρὸς περόνῃ καταμύξατο χεῖρα· *Il.* ε'. Τόνδ' ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ· *Sophocl.* Ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου· *Psalm.* lxvi. 15. Ἁλῶναι εἰς πάγην· *Æsop.* Ἐπ' ἄρτῳ ζήσεται· *Matth.* iv. 4. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ ἄγξαις· *Psalm.* xxxii. 10. Λέγει διὰ στόμα· Sophocl. - Ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν· Od. ξ'.

Nomen modi, Παίζουσι διὰ σκωμμάτων· *Plutarch.* Κατὰ ζῆλον διώκω· *Philip.* iii. 6. Φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας· Thucyd. Ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ· *Xenoph.* Ζημιοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον· *Greg.* Πρὸς βίαν χειροῦσι· *Aristoph.* Διαφέρειν εἰς (vel πρὸς) τὴν ἀρετήν· *Plato.* Πρωτεύειν περὶ σοφίαν *Æschin.* Σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπικλασθῆναι· *Heliodor.* lib.4. Ἤνεγκεν ἐν μακροθυμίᾳ· *Rom.* ix. 22.

Nomen partis, Ἐκ τῆς οὐρᾶς λαμβάνεσθαι· *Lucian.* Κλέωνα ἔπαισεν εἰς τὴν γαστέρα· *Aristoph.* Κατὰ τοῦ κρανίου· *Herodian.* Πατάσσω ἐπὶ κόρρης· *Demosth.* Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει· 2 *Cor.* xi. 20.

Nomen pretii, Κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου· *Ioel.* iii. 3. Ἐκ δηναρίου συνεφώνησας· *Matth.* xx. 13. Ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν· *Lucian.* Ἐν δυοῖν ὀβόλοιν θεωρεῖν· *Demosth.* (Sic, Ἀγοράσαι ἐν τῷ αἵματι· *Apoc.* v. 9.) Πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον· Scholiast. T*hucyd.* Διὰ χρημάτων κτᾶσθαι· *Act.* viii. 20.

Nomen temporis, Ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου· *Demosth.* Ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας τεθνᾶσι· *Lucian.* Παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπιβουλεύεις· idem. Κατὰ μεσονύκτιον ὑμνοῦν· *Act.* xvi. 25. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες· *Luc.* v. 5. Ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακεῖσθαι· *Act.* ix. 33. Ἐν ἔτεσι παμπλείστοις ἐβασίλευε· *Herodian.* Ἀνὰ πᾶσαν νύκτα· *Pausan.* Ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι· *Act.* xviii. 20.

Nomen spatii, Ἀπὸ σταδίων χιλίων ἐξῆλθε τὸ αἷμα· *Apoc.* xiv. 20. Ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν· *Apoc.* xxi. 16.

Nomen

Nomen *loci* Præpositionem exigit cum Verbis significantibus motum *A loco*: ut, Κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων· *Act.* xi. 27. Χωρισθῆναι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν· *Act.* xviii. 1, &c.

In loco: ut, Ἦθελεν ἐν Καπερναοὺμ· *Ioh.* iv. 46. — Κατὰ ἄστυ πολλῶ· *Od.* χ'. Κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ· *Matth.* iv. 13, &c.

Ad locum: ut, Ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν *Act.* xii. 12. εἰς Πέργην *Act.* xiii. 13. Ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος· *Marc.* xi. 1. Ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου· *Xenoph.* ἐπὶ Κερκύραν· *Thucyd.* Ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι· idem. Παρὰ Χαρίκλειαν ἧκον· *Heliodor.* lib. 4. Ἐν μεγάροις πελάζειν· *Epigr.* Cum Adverbiis etiam: ut, Ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· *Act.* xvii. 15. &c.

Verba composita cum Præpositionibus

Interdum repetunt post se Præpositiones, vel suas, vel alias ejusdem significationis. Suas: ut, Ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας· *Matth.* xxviii. 2. Εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον· *Act.* xiv. 13. Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα· *Ephes.* v. 31. Προσέχω τὸν νοῦν πρὸς τούτοις· *Aristoph.* Alias: nempe,

Ἀπὸ, ἐξ· ut, Ἐξ ἵππων ἀποβῆναι· *Il.* ω'.

Ἐξ, ἀπὸ· ut, Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ· 1 *Pet.* iii. 11. item ἔξω· ut, Ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος· *Matth.* xxi. 39.

Σὺν, πρὸς· ut, Συζητεῖν πρὸς αὐτούς· *Marc.* i. 27. μετὰ· ut, Συνεπέμψαμεν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν· 2 *Cor.* viii. 18.

Πρὸς, ἐπὶ· ut, Προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν· *Matth.* vi. 27. εἰς· ut, Προσπίπτειν εἰς Τάραντα· *Polyb.*

Ἀνὰ *ab*, ἀπὸ· ut, Ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας· *Demosth.* ἐκ· ut, Θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως· *Gregor.* εἰς *ad*: ut, Ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν· *Marc.* v. 14. πρὸς· ut, Ἀνήνεγκε πρὸς τὴν σύγκλητον· *Plutarch.* ἐπὶ· ut, Ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν· *Luc.* xix. 4.

Ἐν, εἰς· ut, Ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον· *Rom.* xi. 24.

Ἀντὶ *contra*, πρὸς· ut, Τί δ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν; *Aristoph.* Sic, Ἀντέχειν πρὸς τὸ δεινόν· *Heliod.* lib. 3.

Quædam Verba proximum, alia remotiorem Casum regunt semper cum Præpositionibus.

Pertinendi: ut, Πρὸς τὸν χρηματισμὸν συντελεῖ· *Plutarch.* Συντελεῖ εἰς τὸν Ὀρχομενόν, idem.

Accipiendi: ut, Ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη; *Matth.* xvii. 25. Ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ· *Marc.* xii, 2.

Extendendi: ut, Ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν· *Xenoph.* &, εἰς τὸν οὐρανόν· *Aristot.* Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν λαόν· *Rom.* x. 21. Ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν· *Xenoph.* Παρ' ἣν τὸ ὄρος τείνει· *Herodot.*

Αἱροῦμαι *præfero*: ut, Ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλόν· *Arist.* Τὸν δὲ πρὸ δέκα μνῶν ἑλοίμην· *Xenoph.* Ταύτην δὲ ἐξ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν προῃρημένην· *Isocrat.* Et multa his consimilia.

Plurima Intransitiva, Passivè sive Neutraliter significantia exigunt plerumque Præpositionem cum Casu.

Ἀσχημονῶ *indecenter-me-gero* ἐπὶ τὴν παρθένον· 1 *Cor.* vii. 36.

Ἀχαριστέω *ingratus-sum* πρὸς τοὺς φίλους· *Xenoph.*

Φιλανθρωπεύομαι *amicus-sum* πρὸς αὐτούς· *Dem.* cum innumeris aliis.

Verba quædam regentia Casus Nominum cum Præpositionibus elegantiam pariunt; quæ per Verbum Nomini affine aptè exponitur. Ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίστημι, &c. item γίνομαι, εἰμί· ut, Ἄγειν διὰ μνήμης· *Synes.* id est, μνησθῆναι. Ἄγειν διὰ τιμῆς· idem: & ἐν τιμῇ· *Pausan.* id est, τιμᾷν. Ἔχω δι' ἐλπίδος· *Herodian.* id est, ἐλπίζω. Ἔχω σε δι' ὀργῆς· *Steph.* id est, ὀργίζομαι. (Omissâ interdum Præpositione διά· ut, Ἔχω σπουδῆς *festino*, & Ἔχω μνήμης *reminiscor*; Constant.) Ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν· *Euripid.* id est, αἰσχύνομαι. Περὶ σπουδῆς καὶ κύλικας εἶχον· *Herodian.* id est, ἐσπούδαζον, &c. Ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι· *Aristot.* id est, ἐπαινεῖν. Καταστῆναι εἰς ἔχθραν· *Isocr.* id est, ἀπεχθάνεσθαι. εἰς φόβον· *Thucyd.* ἐν φόβῳ· *Steph.* id est, φοβεῖσθαι. Ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖ τὴν πόλιν· *Demosth.* id est, ἐπαισχύνει. Εἶναι περὶ τὴν ποίησιν, & Γίνεσθαι ἐν ποιήσει· *Isocr.* id est, ποιητὴν εἶναι. Εἶναι ἐπὶ τοῖς πράξεσι· *Isocrat.* & Γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι· *Demosth.* & Εἶναι (vel Γίνεσθαι) περὶ πραγματείαν· *Isocrat.* id est, πραγματεύεσθαι.

Casus *Rei*, post Verba *Latinis* regentia duplicem Dativum, variè effertur *Græcis* cum Præpositione; ut, Τοῦτό μοί ἐστιν ἐν βλάβῃ· *Thucyd.* ἐν τιμῇ, vel κόσμῳ· *Dem.* πρὸς ἡδονήν· idem. καθ' ἡδονήν· *Heliod.* lib. 4. id est, *Hoc-est-mihi-damno, honori, ornamento, voluptati.* Γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον, *Fiat-mensa* (illi) *scandalo*; Rom. xi. 9. Ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι, *Vitio vertere*; Halicarn. Similiter Genitivus *æqui*, *boni*: ut, Ἐν καλῷ τίθεσθαι· *Polyb.* σὺν καλῷ· *Bud.* id est, *boni-consulere.* Ἐν μεγάλῳ ποιοῦμαί σε· *Themist.* τίθεμαί σε· *Lucian.* id est, *magni-te-facio.*

Rariores sunt hujusmodi formulæ, Αἰνίττομαι τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα, *Per hoc significo aërem*; Aristot. Εἰμὶ κατὰ τὸν Αἰνείαν ἐν ταῖς μάχαις, *Sum par Æneæ in prœliis*; Philostrat. Καθιστάναι ταῖς Μούσαις εἰς ἀγῶνα, *Provocare Musas in certamen*; Suid. Εἰσιέναι περὶ γραφῆς, *Dicere causam*; Demosth. atque his consimiles.

Regimen

Regimen Infinitivi.

Cùm duo Verba immediatè concurrunt, posterius ponitur in Infinivo: ut, Δυνάμεθα γνῶναι· *Act.* xvii. 19. Quibusdam Adjectivis subjiciuntur Infinitivi: ut, Ἄξιος κληθῆναι· *Luc.* xv. 19.

Utuntur *Græci*, cum Infinitivis, interdum Accusativo Articuli Neutro: ut, Ἔκρινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν· 2 *Cor.* ii. 1. item Genitivo, subaudito ἕνεκα· ut, Μετέβη τοῦ διδάσκειν· *Matth.* xi. 1. vel post dictionem, quæ adsciscit Genitivum; ut, Καλάρχοιμι τοῦ καλεῖν· *Xen.* Ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι· *Luc.* i. 9. Βραδεῖς τοῦ πιστεύειν· *Luc.*xxiv.25.rariùs post alia;ut,Ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι· 1 *Cor.* ii.2.Ἕτοιμοι τοῦ ἀνελεῖν· *Act.*xxiii.15.

Infinitivus quandoque resolvi potest per ἵνα *ut* & Subjunctivum (quoties significat τελικῶς, id est, *finem*, vel *causam actionis*;) ut, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· *Matth.*xiv.16.id est, ἵνα φάγωσι· interdum per ὅτι *quòd* & Indicativum (quoties significat εἰδικῶς, id est, *speciem*, vel *eventum actionis*;) ut, Λέγω γεγονέναι· *Lucian.* id est, ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ità positus pro Indicativo, vel Subjunctivo, plerumque ante se habet Accusativum; ut, Εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· *Marc.* x. 49. interdum Nominativum; ut, Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι· 2 *Cor.* x. 2. Afferuntur simul Nominativus & Accusativus: ut, Οὐκ ἔφη αὐτὸς, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν· *Non dixit se, sed illum imperare*; Thucyd. Accusativus verò Adjectivi non raro consentit cum Casu, qui subauditur in Substantivo præcedente: ut, Οὐκ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι· *Xenoph.* Ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρῆσαι, &c. *Lucian.* in Νεκυομαντείᾳ.

Accusativus Pronominis Reciproci sæpè reticetur ante Infinitivum: ut, Ἔφη ζητεῖν (subaudi ἑαυτόν·) *Plato.*

Infinitivus Verborum, quæ ante, & post se Nominativum expetunt, præcipuè εἶναι, & γίνεσθαι, utrinque eosdem Casus desiderant: ut, Ὀρέγονται τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίνεσθαι· *Thucyd.* Πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν· *Isocrat. Paneg.* Ἔστ' ἡμῖν ἐστιν ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι· *Aristot.* Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι· *Herodian.* lib. 1. Reperiuntur iidem Casus post Infinitivos aliorum Verborum: ut, Συμβέβηκε τοῖς προεστηκόσι πρώτους ἑαυτοὺς παρεσχηκέναι ἡττηθῆναι· *Dem.*

Omisso Pronomine Reciproco, Infinitivus quandoque admittit post se Nominativum pro Accusativo; ut, Λέγω εἶναι φίλος· *Plutarch.* Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη· *Lucian.*

Aliquando sequitur Accusativus à Casu præcedente discrepans: ut, Σοὶ εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι· *Lucian.*

Infinitivus cum Præpositione & Articulo, sequente Accusativo Nominis, sæpè usurpatur loco Subjunctivi, vel Indicativi, cum Adverbio, vel Conjunctione, & Nominativo: ut, Ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν· *Luc.* xiv 1. id est, Ὅταν ἔλθῃ αὐτός. Διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· *Luc.* viii. 6. id est, Ὅτι

μὴ ἔχειν. Reddi etiam potest per Genitivum Participii & Nominis absolutè sumpti, viz. ἐλθόντος αὐτοῦ.

Usurpatur Infinitivus Indefiniti, vel Futuri, cum Verbo μέλλω, pro Futuro omnium Vocum: ut, Μέλλει ζητεῖν· *Matth.* ii. 13. Μέλλει βαλεῖν· *Apocal.* ii. 10. Μέλλει παραδίδοσθαι· *Luc.* ix. 44. ἔσεσθαι· *Act.* xxiii. 30. id est, ζητήσει, βαλεῖ, παραδοθήσεται, &c.

Infinitivus post οἷος, &c. adhibetur pro Modo Finito: ut, Οἱ Θεοὶ εἰσὶν οἷοι μὴ μεταβάλλειν· *Plato.*

Non rarò absolutè ponitur Infinitivus: ut, Αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὰ βελτίω· *Lucian.* in *Contempl.* Sæpiùs subaudito, ὡς, ὅσον, δεῖ, &c. ut, Σὺν τῷ Θεῷ φάναι· *Theodoret.* Δοκεῖν ἐμοί· *Dem.* &c.

Frequens est usus Infinitivi pro Imperativo, potissimùm apud *Poëtas*, præeunte Accusativo, aut etiam Nominativo: ut, Ἄκουε, σίγα, τοὺς φιλοσόφους ἤκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς· *Lucian.* Σὺ δὲ, Κλεαρίδα, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεξελθεῖν· *Thucyd.* lib. 5. Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· *Luc.* ix. 3. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ· *Lucian* in *Rhetor. præcept.*—Μήτι σύ γ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι· *Il.* ε. Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι· *Hesiod.* Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως· & multa hujusmodi apud *Phocylidem*.

Pro Gerundiis & Supinis usurpantur Infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *-di* effertur per Infinitivum cum Genitivo Articuli post Substantivum, Adjectivum, vel Adverbium ἕνεκα· ut, Καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι· 1 *Pet.* iv. 17. Σοφοὶ τοῦ κακοποιῆσαι· *Gregor.* Οὐδὲν ἄπιστον παρῆλθε τοῦ νικᾷν ἕνεκα· *Lucian.*

Gerundium in *-do* exprimitur per Infinitivum cum Præpositionibus significantibus *à, de, è, ex, in, pro*; ἐκ, περὶ, &c. sequente Genitivo Articuli; ἐν, ἐπὶ, &c. sequente Dativo: ut, Ἐκ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ' ὑπομείναμεν· *Demosth. Philipp.* 2. Περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι τοὺς κακοὺς βουλεύεσθαι δεῖ· idem. Ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἥδιστος βίος· *Soph.*

Gerundium in *-dum* effertur per Præpositiones, quæ significant *ad, ob, propter, inter, ante*; πρὸς, εἰς, ἐπὶ, &c. plerumque cum Accusativo Articuli: ut, Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με· *Matth.* xxvi. 12. Χρὴ τὸν δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν χεῖρα διδάσκοντα· *Lucian.* Ἐπὶ τὸ πείθεσθαι ὁδὸς ἐστι· *Xenoph.* rariùs cum Dativo; ut, Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς Εὕδουσιν αἱ μέριμναι· *Anacreon.* Item, Ἅμα τῷ λέγειν· *Moq.*

Post Adjectivum sæpissimè negligitur Præpositio, vel Articulus: ut, Ἄριστος ἀκοντίζειν· *Herodian.* — Θείειν ἀνέμοισιν ὁμοῖοι· *Il.* κ'. Ὀξεῖς ἐκχέαι αἷμα· *Rom.* iii. 15. Interdum post aliam dictionem; ut, Ὥρα ἀπιέναι· *Lucian.* Οὐκ ἂν πέφυκε πλεονεκτῆσαι· *Demosth.*

Adhibetur interdum Infinitivus pro Gerundiva voce, præsertim post Verba *dandi*: ut, Δὸς ἐπιστολὴν τῷ θεράποντι φέρειν· *Xenoph.*

Ἔδωκαν αὐτῷ ὄξος πιεῖν. *Matth*. xxvii. 34.

Cùm significatur *necessitas*, usurpatur Verbale Neutrum in -τέον, quod vulgò vocatur *Adverbium positionis*; ut, Οὕτω δὴ ποιητέον. *Lucian*. interdum in Plurali; ut, Οὐκέτι πιστευτέα. *Lucian*. Quandoque additur Verbum ἐστί: ut, Ἀντιληπτέον ἐστί. *Demosth*.

Hujusmodi Verbalia postulant Dativum *agentis*: ut, Βαδιστέον μοι. *Plutarch*. reliquos Casus more suorum Verborum; ut, Νέοις ζηλωτέον τοῦ γέροντας. *Simonid*. Συνεκποτέα σοί ἐστι καὶ τὴν τρύγα. *Aristoph*.

Interdum Verbale in -τὸς ponitur pro -τέον: ut, Ζητητὸν ἀνθρώποις. *Soph*.-- Οὐκέτι πιστὰ γυναιξί. *Od*. λ'. Οὐ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς. *Dem*. in *Funeb*.

Interdum Participia, vel Nomina, cum Adverbiis, vel Præpositionibus usurpantur pro Gerundiis in -*dum*: ut, Μεταξὺ λέγοντος. *Lucian*. in *Somn*. & Μεταξὺ τῶν λόγων idem in *Judic*. id est, *inter dicendum*. Οἷα ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν. idem in *Dial*. *Menipp*. & *Charon*, id est, *inter navigandum*.

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore Supino, post Verba significantia *motum ad locum*: ut, Τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; *Matth*. xi. 7.

Pro posteriore, post Adjectivum: ut, Λέγειν αἰσχρόν. *Ephes*. v. 12. Affertur post Substantivum Adjectivè sumptum: ut, Τὸ νόμα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι. *Herodot*. pro φοβερόν.

Infinitivus regi potest ab Infinitivo: ut, Προσήκειν ἡγοῦντο τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν. *Isocrat*. Interdum duo Infinitivi proximè collocantur, quoquo modo discrepantes: ut, Ὥστε βραχὺ ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι. *Demosth*. plerumque vel terminatione, vel numero Syllabarum; ut, Ποιῆσαι νηστεύειν. *Luc*. v. 34. Τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν. *Demosth*. Διορίζουσι σαφῶς ἐφ᾽ οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννύναι. idem. Φημὶ δὲ χρῆναι προθυμεῖσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας. idem *de Rhod*.

Regimen Participii.

Participia servant regimen suorum Verborum: ut, Οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ᾽ ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν. *Chrysost*. Πεπραγμένον αὐτῷ. *Luc*. xxiii. 15. Θέλων ἀποκτεῖναι. *Matth*. xiv. 5.

Participia, cùm fiunt Adjectiva, Genitivo gaudent: ut, Δεχόμενος φωτός. *Lucian*. in Ψευδόμ. Τόξων εὖ εἰδώς. *Il*. ε.

Non semper possunt Participia *Græca* Participiis *Latinis* commodè reddi: adhibentur enim pro Verbo Finiti vel Infinitivi Modi, pro Adverbio, Substantivo, &c.

Pro Infinitivo crebriùs usurpatur Participium, consentiens plerumque cum Nominativo Verbi præcedentis: ut, Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον, καὶ πίνοντες ὕδωρ. *Xen*. pro ἐσθίειν, & πίνειν. Potissimùm verò post Verba *sentiendi*, *cognoscendi*, *recordandi*, *existimandi*,

perseverandi, desistendi, monstrandi, deprehendendi, aliáque *affectionem* significantia: ut, Ἀισθάνομαι νοσῶν· *Xen.* Οἶδα ἰδών· *Lucian.* Ἴσθι δύςτηνος γεγώς· *Sophocl.* Μέμνημαι ποιήσας· *Lucian.* Νόμιζε ἀποκλείνων· *Xen.* Διατελεῖν εὐνοέων Βυζαντίοις· *Dem.* de *Corona.* Ἐπαύσατο λαλῶν· *Luc.* v. 4. Μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες· *Thucyd.* Δείξω (vel Φανῶ) πεποιηκώς· *Dem.* Σκοπέμενος ἀρεσκον τοῦτο διαπραξάμενος· *Isocrat.* Sæpissimè verò Participium ὤν ponitur pro εἶναι ut, Ἐξελέγχομαι ξένος ὤν· *Dem.* Μέμνησο ἄνθρωπος ὤν· *Plutarch.*

Participium pro Infinitivo positum quandoque consentit cum Substantivo sequente Verbum: ut, Ἤδοντο περὶ δαρόντος Ἀντωνίου· *Plutarch.* Μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα· *Plato.* Accusativus ejusmodi post Verba ipsum non regentia videtur vel regi à Præpositione διά, vel præcedere Infinitivum εἶναι· ut, Σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω· *Soph.* id est, Διά σε, vel Σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba, σύνοιδα, συνεπίσαμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adsciscunt Participium, vel in Recto, vel potiùs in Dativo: ut, Σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν· *Plato.* Συνήδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι· *Dem.* Συνεπίσαμαι ἐμαυτῷ ψεῦδος λέγοντι· *Lucian.* in *Ver. Hist.* &, αὐτῷ πονηρὰ δρῶσοντι· idem in *Tyranno.* Συγγινώσκουσιν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς· *Herodot.* Γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ· *Appian.*

Vicem Infinitivi supplet Participium post aliud Participium: ut, Εἰδὼς ἀποδώσων, id est, ἀποδώσειν· *Thucyd.* Ἀκούσας μὲν ἤρημένος, id est. ἠρῆσθαι· idem. Et in obliquo: ut, Ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν· *Demosth.*

Pro Verbo Finito frequens est Participii usus: ut, Τίς ἐμὲ πατάξας; *Sophocl.* Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας· *Lucian.* in *Menipp.* & *Tant.*

Participium cujusvis Temporis cum Articulo Præpositivo usitatissimè ponitur pro Subjunctivo & Verbo: ut, Πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει, pro ὃς αἰτεῖ· *Matth.* vii. 8. Οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες· *Philip.* iii. 19. Interdum solus Articulus, omisso Participio: ut, Ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, pro ὃς εἶ· *Matth.* vi. 9.

Resolvitur sæpissimè Verbum in Participium sui Temporis, & Verbum Substantivum: ut, Ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες· *Luc.* v. 17. Interdum aliud Verbum: ut, Ἀρκείτω μένων, id est, Ὑπαρχέτω· *Sophocl.* Præcipuè ἔχω pro εἰμί· ut, Πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας, id est, Ἐθαύμασα εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν· *Heliod.* lib. 5. Ἡ πορνεία καλασήπουσα ἔχει, pro Κατέσηπε· *Dem.* Item, φθάνω, οἴχομαι· ut, Ἔφθην διαδραμών· id est, Διέδραμον· *Dem.* Οὐ φθάνω βρέξας, id est, Οὐκ ἔβρεξα· *Lucian.* in *Menipp.* & *Tant.* Ὤχετ' ἄγων, ᾤχετ' ἔχων· id est, Ἀπήγαγε· *Dem. Phil.* I.

Usitatissimè fit hæc resolutio in Verbis Perfecti Temporis: ut, Εἰ κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἔσῃ, &c. *Demosth.* Εἰρηκὼς κυρεῖς· *Sophocl.*

Participium

Participium Perfecti, vel Indefiniti, significantium Activè de re præterita, plerumque exponitur per Verbum Præteriti, & Relativum: ut, Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι; *Quis est homo, qui dixit tibi?* Joh. v. 12. præterquàm ubi respondet *Latinum* Deponens: ut, Τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη, *Hoc loquutus expiravit;* Act. vii. 60.

Perspicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis Participium elegantiùs sæpè explicatur per Verbum & Particulam *cùm, dum, quòd, ut,* interdum *si, nisi, etsi,* &c. ut, Τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἐπράττες ξυλουργικά· Proverb. *Cùm sis faber,* &c. Πληγὰς λήψομαι ἀπολιπὼν τὸ ποίμνιον· Lucian. *Si deseruero,* &c. Nonnunquam redditur per Gerundium: ut, Αἱρεῖσθαι ἐπιόντα μᾶλλον, ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ· Xenoph. *Aggrediendo, quàm sustinendo,* &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ usurpatur pro Verbo, & Copula καί· ut, Ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες· *Insurrexerunt, & consultârunt, ut caperent, & vincirent illum;* Lucian. Ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε· *Cùm resurrexisset, & sustulisset,* &c. Luc. v. 25.

Pro Adverbio; Participium, utì & Nomen Adjectivum, loco Adverbii, Verbis adjungitur: ut, Τολμήσας εἰσῆλθε· *Marc.* xv. 43. Τελευτῶντες ἐπείσθησαν· *Demosth.* id est, τὸ τελευταῖον. Interdum Participium cognatæ significationis: ut, Ὤχετ' ἀπιών· *Demosth.* In Sacra Scriptura passim emphaseωs causâ: ut, Ὑπομένων ὑπέμεινα, id est, *Vehementer expectavi;* Psalm. xl. 1. Resoluto Verbo in suum Participium, & Verbum Substantivum, adduntur δῆλος, φανερὸς, & similia pro Adverbio *palàm,* &c. ut, Δῆλος εἶ συκοφαντῶν· *Lucian.* Ποιῶν φανερὸς ἦν· *Aristot.*

Participium cum Verbis λανθάνω, τυγχάνω, frequentiùs redditur per Verbum; λανθάνω per Adverbium *clàm,* vel *imprudenter,* τυγχάνω *forté:* ut, Ἔλαθεν ἐκπλεύσας, *Clàm enavigavit;* Bruti epist. Ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους, *Imprudenter in medios hostes incidit;* Thucyd. Sic, Ἔλαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους· *Hebr.* xiii. 2. Reperitur etiam hujusmodi cónstructio, Ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν, *Clàm interfecerunt.*

Similiter Verbum φθάνω cum Participio *priùs;* ut, Ἐπαινοῦ ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν· *Xen.* & cum Infinitivò, sequente sæpiùs Particulâ πρίν· ut, Ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἀπολαβεῖν· *Plutarch.* quandoque Participium illius cum aliis verbis; ut, Ἑαυτὸν κατηγόρει φθάσας· *Lucian.* Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος· *Il.* ε. Optativus Verbi φθάνω cum Participio, & Particulis οὐκ & ἄν, affirmat, vel negat, id planè futurum, quod Participio significatur: ut, Οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων, *Planè morietur, mortem non effugiet;* Viger. Οὐκ ἂν φθάνοις τὴν Ἑλλάδα μεμαθηκώς, *Nunquam Græcam linguam disces;* idem.

Pro Substantivo reperitur Participium: ut, Μεστὸς ἦν θυμούμενος, id est, θυμοῦ· *Soph.* Μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν, id est, ἀγανακτήσεως· *Dem.*

Regimen Impersonalium.

IMpersonalia, manente significatione, imitantur Personalium constructionem

Genitivum regit

Ἔστι *officium-est*; ut, Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους· *Act.* i. 7.

Dativum adsciscunt

Ἔστι, ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licèt, concessum-est*: ut, Ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἐστὶν εἶναι· *Demosth.* Ἔνεστί σοι πείσασθαι· *Lucian.* Ἔξεστί σοι ἔχειν· *Marc.* vi. 18. Παρῆν τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιστα· *Demosth.* Μηκέτι χωρεῖ αὐταῖς ἐργαζομέναις· *Aristot.* Πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πράσσειν· *Demosth.* Παρέχει μοι ἄρχειν· *Herodot.* Ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε φοιτᾶν· *Demosth.* Τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν· idem.

Δοκεῖ *videtur*, cum Compositis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε· ut, Ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις· *Act.* iv. 22. Μετέδοξέ σοι· *Lucian.* Ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ· *Plato.* Ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι· *Xenoph.*

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par-est*: ut, Ἔοικε νέῳ πληγέντι ἀποφέρειν· *Plato.* Προσέοικε τῷ παρόντι· *Gregor.*—Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε Ἐστάμεν· *Il.* δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit*: ut, Καθήκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι· *Synes.* Προσήκ' αὐτῷ ποιεῖν· *Aristoph.* Καθὼς πρέπει ἁγίοις· *Eph.* v. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit*: ut, Ποδαγρικοῖς ἀρήγει· *Dioscor.* Συμφέρει αὐτῷ· *Matth.* xviii. 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum-est*: ut, Εἵμαρταί σοι· *Steph.* Παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ· *Athen.*

Ἀρέσκει, *placet*: ut, Ἀρέσκει μοι παίζειν· *Steph.*

Ἀπαρέσκει *displicet*: ut, Ἀπήρεσκεν αὐτῷ· *Laërt.*

Ἀρκεῖ *sufficit*: ut, Ἀρκεῖ ἡμῖν· *Ioh.* xiv. 8.

Ἡβᾷ *vigor-est*: ut, Ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν καὶ μαθεῖν· *Æschyl.*

Εὐημερεῖ *prospere-succedit*: ut, Θήβαις εὐημερεῖ· *Soph.*

Παρείκει *facile-est*: ut, Ὅσον ἂν ἑκάστῳ παρείκῃ· *Steph.*

Σημαίνει *signum-datur*: ut, Τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε· *Herodot.*

Συμβαίνει *contingit*: ut, Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς· 2 *Pet.* ii. 22.

Omnia denique Impersonalia ex Passivis & Passivè significantibus facta Dativum adsciscunt *agentis*, vel *acquisitivè* positum: ut, Αὐτοῖς παρεσκεύαστο· *Thucyd.* Τοῖς Ἕλλησιν ἐκαλλιέρησε· *Herodot.* Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· *Matth.* vii. 7. Ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται· *Euripid.*

Dativum

Dativum Personæ cum Genitivo Rei

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χρὴ *opus-est*: ut, Δεῖ μοι πολέμου· *Lucian.* Δεῖταί μοι τούτου· *Sophocl.* Ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πόρου· *Dem.* Προσδεῖ διδασκαλίας ἐμοί· *Thucyd.* Ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει· *Demosth.* Χρή σοι φίλων· *Euripid.*

Ἀμελεῖται *negligitur*: ut, Ἠμέληται τῶν τοιούτων τοῦ νομοθέτου· *Æschin.*

Διαφέρει *interest*: ut, Διαφέρει μοι τούτου· *Demosth.*

Μέλει *curæ-est*: ut, Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ· 1 *Cor.*ix.9.

Μεταμέλει *pœnitet*: ut, Μετέμελεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων· *Isocrat.*

Μέτεστι *interest*: ut, Τῆς διακονίας ἐμαυτῷ μέτεστι· *Demosth.*

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου, *Censes ad te pertinere bona ejus*; Dem.

Δεῖ & Χρὴ *opus-est* junguntur interdum Accusativo *Personæ* apud *Poëtas*: ut, Οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ· *Eurip.* Οὐ μὴν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς· *Od.* γ'. Ἀποδεῖ *deest* reperitur junctum Accusativo *Rei* (subaudito κατὰ *Steph.*) & Genitivo *Personæ*: ut, Ῥώμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων οὐδενός· *Thucyd.*

Δεῖν *deesse* absolutè ponitur cum Genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut, Μικροῦ δεῖν· *Lucian.* Sequente etiam alio Infinitivo: ut, Μικροῦ δεῖν ξηρὸν εἶναι· idem.

Accusativum

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει *oportet*: ut, Δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν· *Matth.*xvi.21. Χρὴ τὸν δοῦλον περιμένειν τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου· *Lucian.* Ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι· *Thucyd.* Δεῖ & χρὴ interdum regunt Dativum apud *Poëtas*: ut, Νῦν σοι δεῖ φαίνειν· *Sophocl.* (Sic, Ἐμοὶ δεῖται φράσαι· idem.) Ἄλλῳ γὰρ ἦ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν· idem.

Impersonalia pleraque vi sequentis Infinitivi post se recipiunt Accusativum loco sui Dativi, præsertim verò sequentia; ἐνδέχεται, εἵμαρται, ἔπεοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει· ut, Οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι· *Luc.*xiii.33. Νῦν δέ με εἵμαρτο ἁλῶναι· *Od.*ε'. --Λαὸς οὐκ ἐπέοικ' ἐπαγείρειν· *Il.*α'. Οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν· *Act.*xxii.22. Πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι· *Plato.* Τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς δικαίας εἶναι προσήκει· *Demosth.* (&, Προσήκει με ποιεῖν ταῦτα· *Steph.*) Συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι· *Act.*xxi.35. Συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι· *Ioh.*xviii.14. Sic, Οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι διατριβάς· *Chrysost.* Οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς· *Luc.* vi.4. Accusativi τι, τοῦτο, μηδὲν, &c. quibuslibet Impersonalibus subjiciuntur: ut, Ῥώμην τι ἐνδεῖν τοῦ Θεῷ· *Lucian.* --Οὐδέ τί σε χρὴ Ταύτης ἀφροσύνης·-- *Homer.* Οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν· *Aristoph.*

Nonnulla Impersonalia Casum regunt cum Præpositione: ut, Μέλει τῇ Συγκλήτῳ περὶ τούτων· *Polyb.* Μέλει μοι ὑπὲρ τούτου· *Dem.* &c.

Participia

Participia

Verborum Impersonalium eodem cum ipsis Regimine potiuntur : ut, Ἐνὸν αὐτοῖς σε σώζεσθαι καὶ σώζειν· *Herodian.* lib.8. Additur Participio Verbum : ut, Ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν· *Matth.*xii.4. Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι· 1 *Cor.*xi.13.

Hujusmodi Participium usitatissimè ponitur loco Genitivi absolutè sumpti : ut, Ἐξέφυγον, ὀλίγου δεῆσαν ἁλῶναι· *Plut.* (Legitur Ὀλίγου δεήσαντος· *Xen.* ἀναβ.ι'.) Δόξαν ᾗ ὑμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα· *Plato.*

Impersonaliter accipiuntur οἷόν τε, εἰκὸς, δυνατὸν, &c. ut, Ἐμπείροις μόνοις οἷόν τε συνδιαπορεῖν· *Sophocl.* Οὐκ εἰκός μοι πράττειν· *Thucyd.*

Regimen Adverbiorum cum Casibus.

Genitivus post Adverbia.

ADverbia multa, *quantitatis*, *loci*, *temporis*, *numeri*, *separandi*, *ordinis*, *causæ*, Genitivum post se recipiunt.

Quantitatis : Ἄδην *abundè* : ut, Τούτων ἄδην ἔχομεν· *Plato.* Ἅλις *satis* : ut, Ἅλις δρυός· *Proverb.*

Loci : Ἄλλῃ, & Ἀλλόθι *alibi* : ut, Ἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη· *Soph.* Ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκίας· *Xenoph.* —Ἀλλόθι πάτρης Ὤλετο·— *Od.*ρ'.

Ἀνάμεσον, Poëticè Ἄμμεσον, Καλάμεσον *inter*, *unà*, *cum* : ut, —Πολλοί γε μὲν ἄμμεσον αὐτοῦ· *Hesiod.* Ὕδωρ καλάμεσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος· *Achill.Tatius.*

Ἄντα *coràm* : ut, Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·— *Od.*υ'. Ἔναντα *contrà* : ut, —Ἔναντα Ποσειδάωνος Ἵστατο·— *Il.*υ'.

Ἀντικρὺ, Ἀπαντικρὺ, & Καταντικρὺ *ex-adverso* : ut, Ἄντικρυ Χίου· *Act.* xx.15. Ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς· *Dem.* Καταντικρὺ τοῦ ὄψεως· *Thucyd.*

Ἄνω *suprà* : ut, Ἄνω τῆς γῆς· *Constant.* Item, Ἄνωθεν, Ἐπάνω, Ἐπάνωθι, Ὑπεράνω, &c. ut, Ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου· *Herodot.* Ἐπάνω πέντε πόλεων· *Luc.*xix.19. Τῆς κήλης ἐπάνωθι·— *Epigr.* Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς· *Ephes.*i.21.

Ἄποθεν, vel Ἄπωθεν, *procul-ab* : ut, Ἄποθεν Ἄλβης· *Plutarch.* Ἄπωθεν ὅλπης· *Thucyd.* Item, Ἀποπρὸ, Ἀπόπροθε, -θεν, & -θι idem : ut, Τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν·— *Il.*η'. Κηδέων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ· *Calab.* --Ἀπόπροθεν ἵκετο μύλων· *Apollon.* --Ἀπόπροθε φωτός· *Hesiod.*

Ἆσσον *propè* : ut, Τείχεος ἆσσον ἴσαν·— *Il.*χ'.

Ἑκὰς *longè* : ut, —Νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν·— *Od.*σ'.

Ἑκατέρω, Ἑκατέρωθεν *ex-utraque-parte* : ut, Ἑκατέρω τοῦ μεγάρου· *Herodot.* Ἤρτητο ἑκατέρωθεν ἀμφοῖν· *Parthen.* --Ἑκάτερθεν ὁμίλου Θωρήχθησαν·-- *Il.*γ'.

Ἐκεῖσε *illùc*, *eò* : ut, Ἐκεῖσε τοῦ λόγου ἄνειμι· *Herodot.*

Ἐκτὸς

'Ἐκτὸς *extrà* : ut, 'Ἐκτὸς τοῦ σώματος· 1 *Cor*.vi.18. Παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων· *Act*.xxvi.29. Ἔκτοσε, Ἔκτοθε & -θεν, Ἔκτοθεν & -θε idem : ut, ——Δόρυ ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός· *Od*.ξ'. ——Κακῶν ἔκποθεν ἁπάντων· *Hesiod*. Ἔκτοθεν ἄτης εἰσί· *Apollon*. Ἔκτοθι τύμβου· *Nonn*.

Ἔμπλην *propè* : ut, Βοιωτῶν ἔμπλην· *Il*.β'.

Ἔναγχος *nuper* : ut, Ἔναγχος τοῦ χρόνου· *Halicarn*.

Ἔναντι, Ἀπέναντι, Κατέναντι *coràm* : ut, Ἔναντι τοῦ Θεοῦ· *Luc*.i.8. Ἀπέναντι ὑμῶν· *Matth*.xxi.2. Κατέναντι τοῦ ἱεροῦ· *Marc*.xiii.3.

Ἔνθεν, *hinc*, *illinc* : ut, Ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης· *Aristot*.

Ἐνιαχοῦ *alicubi* : ut, Ἐνιαχοῦ τῶν λόγων· *Plutarch*.

Ἐνταῦθα *ibi*, *eò* : ut, Ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἶ, vel ἦλθον· *Plato*.

Ἐντὸς *intùs* : ut, Ἐντὸς τοῦ ποτηρίου· *Matth*.xxiii.26. Ἔνδοθεν & -θι, Ἔντοσθεν, *&c*. idem : ut, Ἔνδοθεν στέγης· *Sophocl*. Ἔνδοθι πάτρης· *Parthen*. Ἔντοσθε δόμων· *Hesiod*.

Ἔξω *extrà* : ut, Ἔξω βελῶν· *Proverb*. Ἔξωθεν idem : ut, Ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου· *Marc*.vii.15.

Ἐνώπιον, & Κατενώπιον *coràm* : ut, Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· *Act*.x.4. Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ· 2 *Cor*.xii.19. Κατενῶπα, & Κατένωπα idem : ut, ——Κατενῶπα Δαναῶν ταχυπώλων· *Il*.ο'.

Ἐπέκεινα *trans* : ut, Ἐπέκεινα Βαβυλῶνος· *Act*.vii.43.

Ἐπιπολὺ, Παραπολὺ *longè*, *procul* : ut, Ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης· *Thucyd*. Παραπολὺ τῆς ἐλπίδος εἴρηται· *Bud*.

Ἔσω *intùs* : ut, Ἔσω τῆς αὐλῆς· *Marc*.xv.16.

Ἑτέρωθι *ex-alia-parte* : ut, Ἑτέρωθι τῆς εἰκόνος ἄλλοι ἔρωτες παίζουσι· *Lucian*. Ἑτέρωθεν idem : ut, --Ἑτέρωθεν ἑταίρου· *Od*.λ'. ver.83. Ἀμφοτέρωθεν, Ἀμφοτέρωσε *utrinque* : ut, Ὤμων ἀμφοτέρωθεν·—— *Il*.ψ'. ver.628. Ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε·—— *Il*.μ'. ver.207.

Εὐθὺς, & Εὐθὺ *rectà-ad* : ut, Ἄγει ἡμᾶς εὐθὺ Βαβυλῶνος· *Xen*. Εὐθὺς ἔτεινε τοῦ οὐρανοῦ· *Lucian*. item, Εὐθὺς τοῦ δράματος, *Statim ab initio fabulæ* ; Aristoph.

Ἰθὺ, & Ἰθὺς *rectà-ad* : ut, Ἰθὺ τοῦ Ἴστρου ἔπλεον· *Herodot*. Ἰθὺς μνηστῆρος ἴω·-- (*Od*.ο'.

Ἴκταρ *propè* : ut, Ἴκταρ Διὸς ἥμενοι· *Æschyl*.

Ἵνα *ubi* : ut, Οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ· *Sophocl*.

Κάτω *infrà* : ut, Κάτω τοῦ λειμῶνος ὕδωρ διέῤῥει· *Tatius*. Ὑποκάτω τῆς συκῆς· *Ioh*.i.50.

Κρύβδα, vel Κρύφα *clàm* : ut, Κρύβδα Διός·-- *Il*.σ'. Κρύφα τῶν θεραπαινίδων· *Parthen*. Sic, Κρύβδην τινός· *Budæus*.

Λάθρα, vel Λάθρη *clàm* : ut, Ὤχετο λάθρη ἐμεῦ·--*Od*.ρ'.

Μακρὰν *longè* : ut, Μακρὰν ἀνθρώπων· *Lucian*.

Μεσηγὺ & -ὺς, vel Μεσσηγὺ & -ὺς *inter*, *in-medio* : ut, Κρητῶν τε μεσσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν· *Apollon*. Ὤμων μεσσηγύς· *Il*.ε'.

Μεσσόθι *in-medio* : ut, Μεσσόθι νηός· *Apollon*.

Μεταξὺ

Μεταξὺ *inter, intrà, in-medio*: ut, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρυ· *Proverb.* Μεταξὺ τῦ ναῦ· *Matth.*xxiii.35.

Νειόθι *in-ima-parte*: ut, —Νειόθι λίμνης Κείσεται· — *Il.φ'.*

Νέρθε & -θεν *infrá*: ut, Νέρθεν γῆς·— *Od.λ'.* Sic, Ἔνερθε & -θεν, Ὑπένερθε & -θεν: ut, —Θώρηκος ἔνερθε Νύξεν·— *Od.λ'.* —Ποδῶν ὑπένερθε· *Hesiod.*

Ὁπήποτε *ubicunque*: ut, Ὁπήποτε κατοικῦντες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας· *Plutarch.*

Ὀπίσω *ponè, póst*: ut, Ὀπίσω μυ· *Luc.*iv.8. Sic, Ὄπιθεν, Ἐξόπιθεν, Κατόπιθεν, Κατόπιν, &c. ut, Ὄπιθεν Ἰησῦ· *Luc.*viii.44. Ἐξόπιθέν μυ· *Aristoph.* --Κατόπιθεν ἐὰν κυνοσύειδος ἄρκτυ· *Aratus* Κατόπιν ἑορτῆς ἥκειν· *Plato.*

Οἷ, Οἴπερ, Οὗ *ubi, quó?* ut, Οἱ ἀπαλγείας περιελήλυθε; *Dem.* Οἴπερ ὁδῦ; *Sophocl.* Οὗ γῆς εἰσέδυ; *Euripid.* Item, Ποῖ, Ὅποι, Πῦ, Ὅπυ· ut, Ποῖ γῆς; *Aristoph.* Ὅποι γῆς; *Suidas.* Πῦ τύχης ἕστηκε; *Sophocl.* Ὅπυ ποτε γῆς εἴης; *Synes.*

Οὐδαμῦ, & Οὐδαμόθι, *nullibi*: ut, Οὐδαμῦ γῆς· *Aristides.* Οὐδαμόθι τῆς γῆς· *Lucian.*

Πάντη *undequaque*: ut, Πάντη τῦ σώματος· *Galen.* Πάντοθι, Πάντοσε, Πανταχῦ, Πανταχόσε, Ἁπανταχόσε, Ἁπανταχόθι & -όθεν· ut, --Πάντοθι ποίης· *Arat.* Πάντοσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς· *Lucian.* Πανταχῦ τῆς οἰκυμένης· *Chrysost.* Ἑαυτὴν καθαίρει πανταχόσε τῦ σώματος· *Alex.Aphrod.* Ἁπανταχόσε τῦ πεδίυ· *Plutarch.* Ἁπανταχόθι (& -όθεν) τῆς γῆς· *Steph.*

Πάρος *præ, ante*: ut, Στεῖχε δωμάτων πάρος· Sophocl. Πάροιθε, Προπάροιθε, Πρόπαρ idem: ut, Θῆκε πάροιθε ποδῶν· *Apollon.* Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα Θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν· *Hesiod.* Πρόπαρ Ἑσπερίδων· *Hesiod. Theogn.*

Πέλας *propé*: ut, Τηλεμάχυ πέλας ἵστατο· --*Od.ο'.*

Πέραν *ultrá*: ut, Πέραν τῦ Ἰορδάνυ· *Matth.*iv.15. Item, Ἀντιπέραν *ex-adverso*: ut, Ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας· *Luc.*viii.26.

Πῆχος *quó?* ut, Πῆχος γῆς; *Lucian.*

Πόθεν *unde?* ut, --Πόθεν εἶς ἀνδρῶν; — *Od.ο'.*

Πολλαχῦ, Πολλαχῆ *multis-in-locis*: ut, Πολλαχῦ γῆς· *Aristot.* Πολλαχῆ τῦ μαστῦ· idem.

Πρόσθε & -θεν *corám*: ut, Πρόσθε φίλων τοκέων· -- *Il.φ'.* Item, Ἔμπροσθεν, Ἐπίπροσθεν· ut, Ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· *Matth.*v.16. Ἐπίπροσθεν αὐτῶν· *Plato.*

Πόῤῥω *procul*, interdum *propé*: ut, Πόῤῥω τῦ παρόντος· *Demosth.* Πόῤῥω σοφίας ἥκει· *Plato.*

Πρόσω *longé*: ut, Αἰγύπτυ ὑ πρόσω· *Herodot.* Πρόσω ἦν τῆς νυκτός· *Xenoph.*

Προτέρω, & Προτέρωσε, *ultrà, ulteriús*: ut, Προτέρω χωρῦ· *Steph.* --Ἰέναι προτέρωσε κελεύθυ· *Apollon.*

Σιγῆ

Σιγῇ *clàm* : ut, Σιγῇ φίλων, *Insciis amicis* ; Euripid.
Τῆλε *procul-ab* : ut, Τῆλε φίλων· *Homer.* Τηλοῦ, Τηλόθι, & Τηλόθεν, Ἀποτῆλε, &c. ut, Τηλοῦ Ἀχαιΐδος· *Od.ν'.* --Τηλόθι πάτρης· *Il.α'.* Τηλόθεν Αἱμονίης· -- *Apollon.* Ἀποτῆλε Θεοῦ· Epigram.
Ὕπερθε, & Ὕπερθεν *suprà*, cum Compositis, Ἐφύπερθε, Καθύπερθεν· ut, Ὕπερθεν αὐτῆς· *Aristot.* --Κεφαλῆς ἐφύπερθε· *Epigr.* --Καθύπερθεν αὐτμῆς· *Nicand.*
Ὑψόθι, vel Ὑψόθεν, *suprá* : ut, --Ὑψόθι θώκων· *Nonn.* --Ὑψόθεν ἀκτῆς· *Apollon.* Ὧδε *hîc* : ut, Ὧδε τοῦ λόγου· *Sym.Paraphr.*
Temporis, Αὐτίκα *statim* : ut, Αὐτίκα νυκτὸς· *Steph.* Παραυτὰ *idem* : ut, Παραυτὰ τῶν συμβαινόντων· *Gregor.*
Ἀωρὶ *intempestivè* : ut, Ἀωρὶ τῶν νυκτῶν· *Lucian.*
Ἐξέτι *ab-usque* : ut, Ἐξέτι νηπυτίης· *Apollon.* (Scot.
Εὐθὺς *statim* : ut, Εὐθὺς ἡμέρας, *A-prima-luce* ; Steph. vel δείπνου·
Ἕως *quamdiu* : ut, Ἕως τῆς ἡμέρας· *Matth.*xxvi. 29. Τέως *tamdiu* : ut, Τέως τοῦ παρόντος· *Phalar.* Ἕωθεν *mané* : ut, Ἕωθεν ἅπαντος τοῦ ἔτους· *Lucian.*
Ὀψὲ *serò-pòst* : ut, Ὀψὲ τῶν σαββάτων· *Matth.*xxviii.1. Ὀψὲ τῶν Τρωϊκῶν· *Philostrat.*
Πηνίκα *quando?* ut, Πηνίκα ἐστὶ τῆς ἡμέρας ; *Aristoph.*
Πολλάκις *sæpé* : ut, Πολλάκις τοῦ μηνός· *Xen.*
Πότε, Ὁπότε *quando?* ut, Πότε τοῦ χρόνου ; *Scot.*vel ἔτους ; *Rhen.* Ὁπότε τοῦ ἔτους ; *Lucian.*in *De merc.cond.*
Πρωῒ *mané* : ut, Πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων· *Marc.*xvi.2.
Τηνικαῦτα *tunc* : ut, Τηνικαῦτα τοῦ ἔτους· *Lucian.*in *Ætione.*
Numeri, Ἅπαξ *semel* : ut, Ἅπαξ ἐνιαυτοῦ· *Hebr.*ix.7. Δὶς *bis* : ut, Δὶς τοῦ σαββάτου· *Luc.*xviii.12. Τρίχα *tripliciter* : ut, Τρίχα νυκτὸς ἔην· *Od.ξ'.* Μυριάκις *millies* : ut, Μυριάκις τῆς ποιήσεως· *Eustath.* &c.
Separandi, Ἀμφὶς *seorsim-ab* : ut, Ἀμφὶς ἔσωθεν φιλόποδος -- *Od.*ω'.
Ἄνευ, seu Ἄνις, *sinè, seorsim-ab* : ut, Ἄνευ τοῦ πατρός· *Matth.*x.29. --Ἄνις μογεροῖο τιθήνης· *Nicand.* Ἄνευθε, & Ἄνευθεν, Ἀπάνευθε, &c. ut, Οἷος ἄνευθ' ἄλλων· *Il.*χ'. Ἀπάνευθε Θεῶν· *Il.α'.*
Ἄτερ *idem* ; ut, Μὴ θύειν ἄτερ ἀλφίτων· *Proverb.* Item, Ἄτερθε, Ἀπάτερθεν, &c. ut, Ἄτερθε τοῦδε· *Soph.* --Ἀπάτερθεν ὁμίλου· *Il.*ε'.
Δίχα *idem* : ut, Δίχα κείνων· *Sophocl.* cum Composito Ἄνδιχα *idem* ; ut, Κώμων ἄνδιχα· *Epigram.*
Ἰδίᾳ *seorsim-ab* : ut, Ἰδίᾳ τῶν ἄλλων· *Rhen.* & *Constant.*
Νόσφι, & Νόσφιν *idem* : ut, Νόσφι δόμου· *Nonn.*
Πλὴν *præter* ; ut, Πλὴν τῆς γυναικός· *Ioh.*viii.10. & Πλὴν-εἰ· ut, Πλὴν εἰ φελλοῦ· *Theophrast.*
Χωρὶς *sinè, seorsim ab* : ut, Χωρὶς γυναικῶν· *Matth.*xiv.21.
Causæ, Ἕκητι, Ἕκατι (vel Εἵκατι) *gratiâ, causâ* : ut, Λέκτρων ἕκητι· *Lycophr.*

cophr. Γάμων ἕκατι· *Euripid.* Ἕικατι Κασσιόπης· -- *Epigr.* Item, Ἀέκητι *contrà-voluntatem* : ut, Ἀέκητι Θεῶν· *Od.γ'*.

Ἕνεκα, Ἕνεκεν, Εἵνεκα, Εἵνεκεν, Οὕνεκα, *causâ, gratiâ* : ut, Ἕνεκά σου θανατούμεθα· *Rom.*viii.36. Ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· *Luc.* xviii.29. --Εἵνεκα τιμῆς· *Od. ξ'*. Εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος· 2 *Cor.*vii.12. Γνώμης ἕνεκα· *Aristoph.* His adde

Γνὺξ *in-genua* : ut, Γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο· -- *Il.ε'*.

Adverbia Comparativi & Superlativi Gradûs Genitivum postulant, more Adjectivorum (*pag.*134.) ut, Μᾶλλον τοῦ δέοντος· *Xenoph.* Πάντων μάλιστα· *Plato.*

Dativus sequitur Adverbia

Congregandi ; Ἅμα, Συνάμα *simul, unà-cum* : ut, Ἅμα αὐτοῖς· *Matth.* xiii.29. Συνάμα τῷ πατρί· *Symeon Paraph.* Ὁμοῦ idem : ut, Θεοῖς ὁμοῦ, *Diis juvantibus.* Soph. Ὁμῶς, Ὁμόσε, Ὁμόθεν, *&c.* idem : ut, —Ὁμῶς Ἀΐδαο πύλησι· *Il.ι'*. Ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χωρήσωμεν· *Heliodor.*lib.5. Οἷς ὁμόθεν εἶ· *Sophocl.* Item sequentia ; Ἐμπελαδὸν *propè* : ut, Ἐστὶν ἐμπελαδόν·-- *Hesiod.* Εὖ *bene* : ut, Ἵνα εὖ σοι γένηται· *Ephes.*vi.3. Μίγα *inter* : ut, --Μίγα θυγατέρεσσιν· *Orpheus.*

Accusativus sequitur Adverbia

Iurandi ; Μὰ *non-per* : ut, Μὰ Δία· *Lucian.* Νὴ τὸν Πλούτωνα· idem. Ναὶ idem : ut, Ναὶ τὸν Δία· *Xenoph.* Item, Ναὶ μὰ Δία· idem. Ὀυ interdum *non-per*, præcipuè apud *Poëtas* : ut, Ὀυ Πᾶν, οὐ Νύμφας·-- *Theocr.*Idyl.5.

Ἀμφὶς *circùm* : ut, --Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες· *Od.ο'*. ver.225.

Ὡς apud *Atticos* quando significat *ad* : ut, Ὡς ἐμὲ κατέφυγον, pro πρὸς ἐμέ· *Heliodor.*lib.5.

Nominativus sequitur Adverbia

Demonstrandi ; Ἰδοὺ, vel Ἴδε, *ecce* : ut, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου· *Ioh.*xix.26. Ἴδε ὁ ἄνθρωπος· *Ioh.*xix.5.

Varii Casus post Adverbia.

Genitivus, vel Dativus.

Loci ; Ἄμμιγα, Ἀμμίγδην *inter* : ut, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων· *Epigr.* Ἄμμιγα νεκροῖς κεῖμαι· ibidem. Ὧν σύ ποτ' ἀμμίγδην· *Nicand.* Ψήχεο καρδάμῳ ἀμμίγδην· idem.

Ἐγγὺς *propè* : ut, Ἐγγὺς τῆς πόλεως· *Ioh.*xix.20. Ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ· *Act.*ix.38. --Ἐγγύθεν αὐτοῦ· *Il.σ'*. --Σφίσιν ἐγγύθεν·-- *Od.ο'*. Συνεγγὺς αὐτῶν, & τοῖς ὑπάρχουσιν· *Aristot.* Παρεγγὺς ταύτης· ibidem.

Ἑξῆς *immediatè-post*: ut, Ἑξῆς τοῦ Πλούτωνος θρόνον λαμβάνειν· *Aristoph.* Ὁ μὲν ἑξῆς τῷ Καικίᾳ καλεῖται Βορέας· *Philo.* Sic Compositum Ἐφεξῆς idem: ut, Ἐφεξῆς αὐτῷ· *Galen.* Ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις· *Aristot.*

Σχεδὸν, & Σχεδόθεν *propè*: ut, --Σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς· *Il.δ'.* Οἱ σχεδὸν ἤλυθε· *Hesiod.* Στῆ δ' αὐτῷ σχεδόθεν— *Od.τ'.* --Σχεδόθεν δ' οἱ ἄλλος ἀήτης· *Arat.* Sic Αὐτοσχεδὸν idem: ἀλλήλων· *Arat.* δουρί· *Steph.*

Genitivus, rariùs Dativus.

Ἄγχι *propè*: ut, --Ἕκτορος ἄγχι γένωνται· *Il.θ'.* --Σφίσιν ἄγχι γένοιτο· *Il.ψ'.* Ἀγχόθι idem: ut, --Ἀγχόθι αὐτῆς· *Il.ν'.*

Ἐκποδὼν *procul*: ut, Τούτων ἐκποδὼν ἡμῶν· *Xenoph.* Ἐκποδὼν εἶναι νέοις; *Semotum esse à juvenibus*; Plutarch.

Πλησίον *propè*: ut, Πλησίον τοῦ χωρίου· *Ioh.*iv.5. Σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον· *Euripid.*

Item, Ἐπίπροσθεν *priùs*: ut, Ἰδίων λυσιτελειῶν τὸ τῆς πατρίδος ἐπίπροσθεν ποιητέον· *Heliodor.* Χρόνον ἐπίπροσθεν ὄντα τῇ γνώσει· *Plutarch.*in *Pericle.* Legitur & Πρόσθε δ' οἱ δόρυ ἔσχε-- *Il.ρ'.* ver.7.

Dativus, rariùs Genitivus.

Ἀνάπαλιν *ex-diverso*: ut, Ἀνάπαλίν σοι ἔχω· *Hermog.* Οὐ γὰρ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιοῦσι· *Steph.*

Ἔμπαλιν idem: ut, Ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις· *Herodot.* Ἔμπαλιν αὐτοῦ τρέχειν, *Retrorsùm currere*; Herodian.

Genitivus, vel Accusativus.

Ἄπαγε *apagesis*: ut, Ἄπαγε βεβήλων· *Philo.* Ἄπαγε δὴ λῆν ὑπόνοιαν· *Gregor.*

Εἴσω *intùs*: ut, Εἴσω τοῦ χάρακος· *Plutarch.* --Πόλιν εἴσω· *Od.ο'.*

Μέσφα *usque-ad*: ut, --Μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείας· *Il.θ'.* Μέσφα τὰ τῆς πόλεως πρυτανεῖα· -- *Callimach.*

Παρὲκ, vel Παρὲξ *extrà*: ut, Παρὲξ ὁδοῦ· *Il.κ'.* --Παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν· *Il.ι'.*

Πέριξ *circùm*: ut, Πέριξ αὐτοῦ, & Πέριξ τὸ τεῖχος· *Herodot.*

Dativus, vel Accusativus.

Δεῦρο *adesdum*: ut, Δεῦρό μοι ἐς φιλότητα· — *Musæus.* —Ἄλλην δεῦρο κέλευθον· idem.

Genitivus, Dativus, vel Accusativus.

Ἄχρι & -ις *usque-ad*: ut, Ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· *Act.*xxvi.22.

Μέχρι & -ις *usque-ad*: ut, Μέχρις αἵματος· *Hebr.*xii.4. Rariùs Dativum, vel Accusativum: ut, --Μέχρι γήραος οὐδῷ· *Phocyl.* Μέχρι τοῦ τὰ ὀνύπνια· *Bud.* --Μετάφρενον ἄχρις ἵκοιτο· *Quint. Smyrn.*lib.1.β'. ver.527. Sed Μέχρις οὗ, vel Μέχρις ὅτου Genitivum solum: ut, Μέχρις οὗ ὅπλα πύργων· *Herodot.* Μέχρις ὅτου πληθέσης ἀγορῆς· idem.

Pleraque

Pleraque *exclamandi* Adverbia varios, præcipue Genitivum, non rarò & plures simul Casus regunt.

Αἲ *heu* omnes Casus: ut, Αἲ Λίνος· *Steph.* Αἲ τάλαν· *Lucian.* Αἲ τῆς ἐλπίδων· idem. — Αἲ τὸν Ἄδωνιν· *Bion.* Αἲ μοι τῶν ἀχθῶν· *Favorinus.*

Αἰβοῖ *heu* Nominativum: ut, Αἰβοῖ τάλας· *Aristoph.*

Βαβαὶ, vel Παπαὶ, *heu* Genitivum: ut, Βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας· *Plato.* Παπαὶ τῶν ἐπαινῶν, Ὅμηρε· *Lucian.* &c.

Εὖγε *euge* Nominativum: ut, Εὖγε ὁ κατάρατος· *Lucian.* Genitivum: ut, Εὖγε τῆς προαιρέσεως· idem. Vocativum: ut, Εὖ δοῦλε· *Matth.* xxv. 21.

Εὐοῖ *evæ* Vocativum: ut, Εὐοῖ Βάκχε· *Nonn. Dionys.*

Ἰοὺ *hei* Genitivum: ut, Ἰοὺ βυλλαμάτων· *Aristoph.*

Ἰὼ *hei* Nominativum: ut, Ἰὼ τάλας· *Euripid.* Genitivum: ut, Ἰὼ θαυμάτων· idem. Vocativum: ut, Ἰὼ παλαίφρον γύναι· *Sophocl.* Dativum & Genitivum: ut, Ἰὼ μοι ἐμῶν νόσων· idem. Genitivum & Nominativum: ut, Ἰὼ τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ· *Euripid.* in *Supplicibus.*

Οἴ *heu* Nominativum: ut, Οἴ ἐγώ· *Soph.* Dativum: ut, Οἴ μοι· *Aristoph.* Accusativum: ut, Οἴ ἐμὲ δειλήν· *Epigram.* Dativum & Nominativum: ut, Οἴ μοι κακοδαίμων· *Lucian.* Dativum, & Genitivum: ut, Οἴ μοι τῶν ἀχθῶν· idem. Dativum & Vocativum: ut, Οἴ μοι, πάτερ· *Lucian.* in *Abdic.*

Ὀττοτοῖ *ah* Genitivum: ut, Ὀττοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων· *Lucian.* in *Tyran.*

Οὐαὶ *væ* Dativum: ut, Οὐαὶ ὑμῖν· *Matth.* xxiii. 13, 14, &c.

Φεῦ *heu* Nominativum: ut, Φεῦ τάλας· *Soph.* Genitivum: ut, Φεῦ τοῦ ἀνδρός· *Xenoph.* Accusativum addit *Stephanus* ex *Euripide.*

Ὦ, vel ὢ, item ὤ pro οἴ, *exclamantis*, Vocativum: ut, Ὦ ἄνθρωπε· *Rom.* ix. 20. Nominativum: ut, Ὦ δειλαῖος ἐγώ· *Lucian.* Genitivum: ut, Ὦ τῆς συμφορᾶς· *Lucian.* Dativum: ut, Ὦ μοι τῷ δειλῷ· *Favorinus.* Accusativum: ut, Ὦ ἐμὲ δειλάν· *Callimach.* Nominativum & Genitivum: Ὦ γῆ τοῦ φθέγματος· *Aristoph.* Nominativũ & Dativum: ut, Ὦ μοι ἐγὼ Μήδεια· *Apollon.* Genitivum & Accusativum: ut, Ὦ θαύματος πλὴν παρθένον τίκτουσαν τὸν Θεόν· *Naziânz.* Dativum & Genitivum: ut, Ὦ μοι μανίας τῆς σῆς· *Lucian.* Dativum & Vocativum: ut, Ὦ μοι Πηλέος υἱέ· *Il.* σ'. *vocantis* Vocativum: ut, Ὦ Γανύμηδες, φίλησόν με· *Lucian.* Item, Ὦ οὗτος· *Heus tu!* Plato.

Ἄπολλον, Ἡράκλεις, Ζεῦ, & hujusmodi Nomina, Genitivum: ut, Ἄπολλον δαιμονίας τῆς ὑπερβολῆς· *Plato.* Ἡράκλεις τοῦ ψόφου· *Lucian.* in *Tyran.* Ὦ Ζεῦ τῆς θέας, τοῦ κάλλους, &c. *Lucian.* in *Dearum judicio.*

Adverbia Derivativa regunt Casus Primitivorum suorum. Genitivum: ut, Ἀξίως τοῦ γένους· *Lucian.* Λέγοις τοῦ σκοποῦ ἐστοχασμένως· *Heliod.* Ὕστερον πάντων ἀπέθανε· *Matth.* xxii. 27. Ἦλθον πάρεργ' ὁδοῦ, id est, Παρέργως· *Præter institutum itineris*; Euripid. Ἐμπολῆς τοῦ δέρματος· *Galen.* Ὁμόρου δίκην· *Herodian.* Genitivum vel Dativum: ut, Ἀντίον, Ἀντία,

Κατε-

Κατεναντίον, Κατεναντία, Ἐξεναντίας, &c. *contra, ex-adverso*; ut, Ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος -*Homer.* Ἀντία ἵζοντο τούτοις· *Herodot.* Ἴεις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίου τε καὶ σελήνης· *Aristot.* Ἐξεναντίας τόποις· idem. Legitur Ἐναντίον cum Accusativo : ut, Τίπτε με οὐ λήλουθας ἐναντίον· *Quint. Smyrn.* lib. ί. ver. 304. Κυκλόθεν τοῦ θρόνου· *Apoc.* iv. 3. Ἀκρόθι νυκτός· *Arat.*

Ex Adverbiis itidem Derivata eosdem ferè cum illis Casus adsciscunt : ut, Ἀγχίθεορος ἕδρης· *Nonn.* Πελάζω νεῶν· Vide *pag.* 163. lin. 29. Μανία ὁμόστοιχος ἡ ὀργή· *Plutarch.* Vide etiam *pag.* 145. *lin.* 33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt Casus : ut, Ἅμα *simul* Dativum (uti priùs :) *præ* Genitivum; ut, -- Ἅμα πάντων Πιστόν· -*Hom.* Hymn. in *Mercur.* ver. 524. Ἄμφις *de* Accusativum : ut, -Εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα· *Od.* τ'. ver. 46. *circa* Dativum; ut, -Πινυμένοι ἀμφὶς ἄνακτι· *Quint. Smyrn.* lib. β'. ver. 641.

Nonnunquam Adverbiis adduntur Præpositiones ante Casus : ut, Ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν· *Lucian.* Ἄχρις ὑπὸ τὴν πηγήν· *Isocrat.* Ἄχρι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα· *Arat.* Ἄχρις ἐπ' ἀκνησιν· *Apollon. Argon.* lib. 4. ver. 1403. --Ἄχρις ἐπ' ὤμοις· *Quint. Smyrn.* lib. α'. ver. 259. -Ἄχρις ἐς ἠῶ· idem lib. ζ'. ver. 177. [Sic Μέχρις.]--Μέσφ' εἰς Σοῦνι ν ἄκρον· *Callimach.* Hymn. in *Delum.* ver. 17. -Μέσφα παρ' οὐρήν· *Arat.* Ἕως εἰς Βηθανίαν· *Luc.* xxiv. 50. Ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· -*Od.* χ'. ver. 323. Ἀπόθεν ἐκ τῆς ὕλης· *Xenoph.* Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης· -*Il.* κ'. ver. 151. Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· -*Il.* ε. ver. 322. -Ἑκὰς ἀπὸ τείχεος εἰ μὲν· *Il.* σ. ver. 256. Ἔνερθ' ὑπὸ γῆς· *Hesiod.* Μάλιστα ἐκ πάντων· *Lucian.* Adduntur etiam Adverbia : ut, Νόσφιν ἄτερθε πόνων· --*Hesiod.* & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro Adjectivis : ut, Τὰ πρῶτα τῶν Δελφῶν· *Heliodor.* Ἴσα Θεῷ· *Philipp.* ii. 6. id est, πρῶτος, ἶσος.

Postponuntur interdum Adverbia quædam suis Casibus : ut, Τῶν μὲν κινδύνων πόῤῥω, τῶν δ' ὠφελειῶν ἐγγύς. *Isocrat.*

Duæ Negativæ vehementiùs negant : ut, Οὐ μὴ πίω· *Luc.* xxii. 18. Οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν· *Joh.* xv. 5. Quandoque plures: ut, Οὐκέτι οὐ μὴ φάγω· *Luc.* xxii. 16. Οὐ δυνατὸν οὐδέποτε οὐδὲν τούτων περιελεῖν· *Plato.* Οὐδέποτε οὐδὲν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων· *Demosth.* Hæ tamen, interventu Verbi separatæ, plerumque affirmant : ut, Οὐ δύναμαι μὴ μιμνῆσθαι αὐτοῦ· *Xenoph.* Τὸν Ὀδυσσέα μὴ οὐ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην· *Lucian.* Negativa Particula Interrogativè posita crebriùs affirmat.

N Regimen

Regimen Adverbiorum cum Modis.

Adverbia *similitudinis, interrogationis,* item significantia *quomodo,* ferè Indicativo junguntur: ut, Ὥστε λέων ἐν βουσὶ θόρεν, &c. Ὡς Τρώεσσι μίγη, &c. *Il.* ε'. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη; *Psalm.* ii. 1. Ἴδε, πῶς ἐφίλει αὐτόν· *Joh.* xi. 36. Interdum autem aliis Modis, ratione sensûs: ut, Ὡς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσει· *Symeon Paraphr.* Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται; *Il.* α'.

Adverbia *dubitativa*, vel *dubitativè* sumta, adsciscunt Optativum: ut, Τάχα τινὲς ἐπισταῖντο· *Lucian.* in *Encom. Demosth.* Πυνθανόμενος εἰ κολάζοι· *Plutarch.* Ἀνηρώτων ὅπως προθυμοῖτο· *Heliodor.* lib. 6. Non raro etiam Indicativum: ut, Τάχα εἰσόμεθα· *Plato.* Οὐδ', εἰ μέλλουσι λήψεσθαι, ἴσασι· *Isocrat.*

Adverbia *hortandi* junguntur Imperativis, rariùs Subjunctivo, vel Indicativo: ut, Ἄγε, φίλησόν με· *Lucian.* Dial. *Ganym.* & *Iovis.* Ἀλλὰ φέρε ἴδω· idem. Ἴθι δὴ σκοπῶμεν· idem. Νῦν ἄγ' ἐρύσσομεν· *Il.* α'.

Quædam Adverbia *temporis, loci, optandi, prohibendi*, paucula etiam aliarum classium, variis Modis inserviunt; quæ Alphabeticè subjiciuntur.

Ἅμα *simulatque* Indicativo, & Infinitivo: ut, Ἅμα ἀκηκόαμέν τι· *Demosth.* Ἅμα τῷ τὸν λόγον ἀκοῦσαι· *Chrysost.*

Αὐτίκα *idem* Indicativo: ut, Αὐτίκα τε εἶδον, &c. *Herodot.*

Ἄχρι, & Ἄχρις *donec* Indicativo, Subjunctivo, & Infinitivo: ut, Ἐφύλαττον αὐτοὺς ἄχρι δὴ ἀφίκοιντο πρέσβεις· *Lucian.* lib. 2. *Ver. Hist.* Ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα· *Apoc.* xvii. 17. Ἄχρι τοῦ δηχθῆναι· *Sophocl.*

Εἴθε *utinam* Infinitivo: ut, Εἴθε τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον· *Lucian.* lib. *De lapsu.* Hùc referri possunt aliæ Optandi formulæ cum Infinitivo: ut, Ὦ Ζεῦ τὸ πατέρα ἀποθανεῖν· *Lucian.* in *Icarom.* Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν· *Il.* η'. ver. 79.

Εἴθε, vel Αἴθε *utinam*, & pro illis εἰ, vel αἰ, ferè cum Particula γὰρ, Optativo, interdum Indicativo, rariùs Infinitivo: ut, Εἴθε γαμήσειας αὐτόν· *Lucian.* Dial. *Iunon.* & *Iovis.* Εἴθε σοι πρώτως ἐνέτυχον· idem in *Tyrannicid.* -- Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι Πῆμα· -- *Phocylid.* Εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτα· *Lucian.* in *Prometh.* Εἰ γὰρ Περσίδος ἔσβεσο θρόνος· *Pisidas.*

Εἰσόκε, vel εἰσότε, *donec* Subjunctivo, rariùs Indicativo: ut, Εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν· *Il.* ι'. -- Εἰσόκε τις Θεὸς ἔμβαλε θάρσος· *Apollon.*

Ἐπεὶ *postquam, cùm*, Indicativo, & Optativo, rariùs Infinitivo: ut, Ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα· *Luc.* vii. 1. Ἐπεὶ ἀνεστάντες ὀρχησόμενοι· *Xenoph.* Ἐπεὶ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας· *Herodot.* *quàm-primùm* Indicativo; ut, Ἐπεὶ ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς· *Lucian.* lib. 2. *Ver. Hist.*

Ἐπειδὰν

Ἐπειδὰν *postquàm* Subjunctivo, & Optativo, rariùs Indicativo: ut, Ἐπειδὰν ξηρανθῶσι· *Lucian.* lib. 2. *Ver. Hist.* Ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι· idem. Ἐπειδάν τις εἰσδέχηταί με· *Lucian.* in *Timon.*

Ἐπειδὴ *idem* Indicativo, Optativo, & Infinitivo: ut, Ἐπειδὴ προσήκειν οἴκοι κινδυνεύειν· *Dinarch.* Ἐπειδὴ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις· *Thucyd.* Ἐπειδὴ οὖ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν· Plato. *quàm-primùm* Indicativo; ut, Ἐπειδὴ ἥδοντο αὐτοὺς ὄντας· *Lucian.* lib. 2. *Ver. Hist.*

Ἐπείκε *postquàm* Subjunctivo: ut, -- Ἐπείκε λίπῃ λευκ᾽ ὀστέα θυμός· *Od.* λ΄. ver. 224.

Ἐπεί περ *idem* Indicativo: ut, Ἐπεί περ παρεσκευάσμεθα· *Xenoph.*

Ἐπὰν, ἐπειδὰν *idem* Subjunctivo, interdum Optativo: ut, Ἐπὰν δὲ εὕρητε· *Matth.* ii. 8. Ἐπὰν ἐπείκῃ· *Herodot.* Ἐπὰν ἀπολείπῃ· *Lucian.* Dial. 3. *Meretr.*

Ἔστε *donec* Indicativo, rariùs Subjunctivo, rarissimè Infinitivo: ut, Ἔστ᾽ ἀπέφυξεν βίον· *Soph.* Ἀρήγετ᾽ ἔστ᾽ ἐγὼ μόλω· idem. -- Ἔστ᾽ ἂν ἱκέσθαι Εἰς δόμον· -- *Orph.* *Achat.* ver. 101. *quamdiu* Indicativo; ut, Ἐδίωξεν ἔστε φάος ἦν· *Arian.*

Εὖτε *dum, quando*, Indicativo, Subjunctivo, & Optativo: ut, Εὖτ᾽ ἔπλεον· *Herodot.* Εὖθ᾽ ἐρδωμεν· -- *Od.* η΄. ver. 202. Εὖτε θέλοι· *Hom.* Hymn. in *Venerem* ver. 37.

Ἕως *quamdiu* Indicativo, rariùs Subjunctivo: ut, Ἕως ἐστὶ καιρός· *Demosth.* Olynth. 1. Καταγελῶνται οἱ εὐσεβεῖς ἕως ἡ χρηστότης τοῦ Θεοῦ κρύπτηται· Nazianz. *donec* Indicativo, interdum Subjunctivo, & Optativo, rariùs Infinitivo; ut, Ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμός· *Matth.* xxiv. 39. Ἕως προσεύξωμαι· *Marc.* xiv. 32. Ἕως ἀφίκοιτο· *Demosth.* Οὐκ ἀνῆκεν ἕως καὶ ἀποπνῖξαι· *Ioseph.*

Ἦμος *quando* Indicativo, rariùs Subjunctivo: ut, Ἦμος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ· *Od.* ι΄. Ἦμος ἅπαντα γένηται· *Arat.*

Ἡνίκα, Πηνίκα, Ὁπηνίκα *idem* Indicativo, rariùs Subjunctivo, & Optativo: ut, Ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωϋσῆς· 2 *Cor.* iii. 15. Πηνίκ᾽ ἄττ᾽ ἀπώλετο· *Aristoph.* Ὁπηνίκα θαῦμα κατείδομεν· *Epigram.* Ἡνίκα δ᾽ ἐξέλθωσι *Hom.* *Batrachom.* &c. Πηνίκα λῆξαι δέοι *Lucian.* in *Gallo.*

Μέσφα *donec* Indicativo: ut, Μέσφ᾽ εἰσενόησαν· *Apollon.*

Μέχρι, & Μέχρις *donec* Subjunctivo, & Infinitivo: ut, Μέχρι καταντήσωμεν· *Ephes.* iv. 13. -- Μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι *Quint.* *Smyrn.* lib. 1. ver. 827. *quamdiu* Indicativo; ut, Μέχρις ὀλίγα ἠδικούμην· *Lucian.* in *Iud. Vocal.*

Μὴ, cum Compositis, *ne, prohibentis*, Imperativo & Subjunctivo, interdum Optativo, rariùs Infinitivo: ut, Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ· *Ephes.* v. 18. Μὴ θεομαχῶμεν· *Act* xxiii. 9. Μὴ λυσσωθείης· *Phocylid.* Ψάλτα μὴ βάζειν· idem. Et, Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· *Luc.* ix. 3. *ne-fortè* Subjunctivo, & Optativo, interdum Indicativo, rariùs Imperativo; ut, Σιώπα, μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς· *Lucian.* Φοβηθεὶς, μὴ ξυμπέσοιεν· idem. Φοβούμεθα, μὴ ἡμαρτήκαμεν· *Thucyd.* (Sic, Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς σκότος

σκότ☉ ἐστί· *Luc.*xi.35.) Ἴδε μή σε ἀνιάτω· *Lucian.* in *Meretr.*Dial. Similiter Μήποτε, Μήπως, Μήπου *idem* : ut, Μήποτε ἐπιστρέψωσι· *Marc.* iv.12. Δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί· *Il.*ε΄. Μήποτε θόρυβ☉ ἔσαι· *Marc.*xiv.2. Ne, *deprecantis*, Optativo, interdum Subjunctivo, rarissimè Infinitivo : ut, Μὴ γένοιτο· *Rom.*vi.15. Καὶ μή μοι ὀργισθῆτε· *Dinarch.* Μὴ γὰρ ἂν ὅτω τοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν· *Plut.*

Οἷ *quò* Optativo, & Indicativo : ut, Ἔφερεν ἄνεμ☉ οἷ ἐθέλοι κυβερνήτης· *Lucian.*lib.2.*Ver.Hist.* Οἷ καταχήσουσι· *Thucyd.*

Ὅπῃ *prout* Indicativo, & Subjunctivo : ut, — Ὅπῃ νό☉ ἐστὶν ἑκάστῳ· *Il.*υ΄. Ὅπῃ τύχῃ· *Plato.* *ubi*, vel *cùm* Indicativo, & Optativo ; ut, Ὅπῃ σφᾶς ἀποδέδρακε· *Plut.* Ὅπῃ παρείκοι· *Bud.* *quò* Optativo, & interdum Subjunctivo ; ut, Πάπτηνεν ὅπῃ φύγοι· *Il.*ξ΄. Ὅπῃ φθέγγωσι περιβλέπουσι· *Lucian.*in *De domo.*

Ὅποι *quò, ubi*, Indicativo, Optativo, & Subjunctivo : ut, Βαδίζειν ὅποι βούλεται· *Demosth.* Ὅποι πεμφθείην· idem. Ὅποι τύχῃ· *Steph.*

Ὅπου *ubi* Indicativo : ut, Ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ· *Marc.*ix.44. Ὅπου-ἂν, Ὅπου-ἐάν, Ὅπου-ποτὲ *ubicunque* Subjunctivo, interdum Optativo, rariùs Indicativo : ut, Ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ· *Marc.*ix.18. Ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ· *Marc.*xiv.14. Ὅπου ποτὲ γῆς εἶης· *Synes.* Ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο· *Marc.*vi.56. (*Arat.*

Ὁππῆμος *quando* Subjunctivo : ut, — Ὁππῆμος φορέησιν ἑκάστην·

Ὅπως *quomodo* Indicativo, & Optativo, rariùs Subjunctivo : ut, Ἑώρων ὅπως ἐμεχήνεις· *Lucian.*in *De Merc.cond.* Ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι· idem *Ver.Hist.*lib.2. Λέξον ὅπως διανοῇ· *Xen.* *postquam* Indicativo, & Optativo ; ut, Ὅπως ἐγένετο· *Lucian.* Ὅπως γένοιτο νύξ· *Herodot.*

Ὅσον, Ὅσα, vel Ὅσῳ *quantum, in-quantum*, Indicativo, & Infinitivo, rariùs Optativo : ut, Ὅσον διαφέρουσι· *Isocr.* Ὅσον τεκμαίρεσθαι· *Lucian.* in *De lapf.* Θαυμαστὸν, ὅσον ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν· *Plat.* Similiter Ὅσον, Ἐς ὅσον, Ἐφ᾽ ὅσον, &c. *quatenùs* : ut, Ὅσον ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα· *Plut.* Ἐς ὅσον βούλομαι· *Thucyd.* Ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι· idem. Ἐφ᾽ ὅσον *quamdiu* Indicativo : ut, Ἐφ᾽ ὅσον μετ᾽ αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος· *Matth.*ix.15. Sic, Ἐν ὅσῳ *dum, donec* : ut, Ἐν ὅσῳ ἢ ταῦτα λογιζόμεθα· *Lucian.*lib.2.*Ver.Hist.*

Ὅταν, Ὁπόταν *quando* Subjunctivo, interdum Optativo, rariùs Indicativo : ut, Ὅταν ὀνειδίσωσι· *Matth.*v.11. Ὅταν ἢ βούλοιτο· *Xenoph.* Ὅταν δώσουσι· *Apoc.*iv. 9. Ὁπόταν οἰκτρόν τι φαίνηται· *Lucian.*in *Saltat.* Ὁπόταν οἱ Θεοὶ βιάζοιντο· idem. Ὁπόταν δὴ φθέγξομαι· *Il.*φ΄.

Ὅτε *quando* Indicativo, rariùs Subjunctivo, & Optativo : ut, Ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι· *Luc.*ii.22. Ὅτε εἴπητε· *Luc.*xiii.35. — Ὅτε ὕπνος ἱκάνοι· *Il.*α΄. Ὁπότε *idem* Optativo, & Indicativo, rariùs Subjunctivo : ut, Ὁπότε σπουδαῖον γράφοιεν· *Lucian.* in *lapf.* Ὁπότε ἐπείνασεν αὐτός· *Luc.*vi.3. — Ὁππότε νεκροὶ Αὖθις ἀναζήσωσι· — *Non.*in *Ioh.*v.

Οὐ-μή, & Οὐδ᾽-οὐ-μὴ (pro Οὐκ-ἂν) *nullo-modo* Subjunctivo, rarissimè Indicativo, vel Optativo : ut, Οἱ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι· *Luc.*

xxi.33. Ὀυδ' ὁ μὴ γένηται· *Matth.* xxiv.21. Ὀυ μή σε ἀπαρνήσομαι· *Marc.* xiv.31. Ὀυδ' ὁ μὴ σβέσειε σπινθῆρα τῶ θείου φωτός· *Synes.*

Ὄφελον, vel Ὤφελον *utinam*, Infinitivo, & Optativo, rariùs Indicativo: ut, Ὤφελόν με ὀλέσαι· *Apollon.* Ὄφελον ψυχρὸς εἴης· *Apocal.* iii. 15. Ὄφελον ἠνείχεσθέ μου· 2 *Cor.* xi. 1.

Ὄφρα *donec* Indicativo, Optativo, & Subjunctivo: ut, Ὄφρα βάλον· *Il.* ε. ver. 588. -- Ὀυ πιθόμην, ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι· *Od.* ι. -- Ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ· *Il.* α'. *quamdiu* Indicativo, & Subjunctivo: ut, Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν· -*Il.* θ'. --Πινέμεναι, ὄφρ' ἐθέλητον· *Il.* δ'.

Πάρος *priusquàm* Infinitivo, rariùs Indicativo: ut, -Πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι· *Apollon.* Ὀυ τοι χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει· *Il.* π'.

Πότε *quando* Indicativo: ut, Ἐμπειροι πότε δεῖ ποιεῖν· *Liban.*

Πρὶν *priusquàm* Infinitivo, interdum Subjunctivo, & Optativo, rariùs Indicativo: ut, Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι· *Marc.* xiv. 72. Πρὶν ἅπαντα εἰπεῖν· *Demosth. Philipp.* 4. Πρὶν ἑαυτῶ ἐπιμεληθεῖν· *Plato.* Πρὶν τὴν Βοιωτίαν ἀπέδωκε· *Demosth.* Orat. *De Cherson.* Πρινὴ Infinitivo: ut. Πρινὴ γνῶναι τὸν Θεόν· 1 *Reg.* iii. 7.

Πρότερον --ἢ *priusquàm* Indicativo, Subjunctivo, & Infinitivo: ut, Πρότερον ἢ συντελέσει· *Aristot.* Πρότερον ἢ καθαίρηται· *Plato.* Πρότερον ἢ, τοὺς πολίτας ἀποψηφίσασθαι τὸν νόμον· *Plutarch.* Πρότερον *idem* Infinitivo: ut, Πρότερον ἀπελθεῖν· *Thucyd.*

Ὡς, vel Ὥστε, *utinam*, Optativo, rariùs Indicativo: ut, Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος· *Od.* α'. Ὡς ὤφελες· *Il.* γ'. *quamprimùm* Indicativo, rariùs Infinitivum; ut, Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην· *Theocrit.* Ὡς ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας· *Demosth.* Ὡσανεὶ, Ὡσπερανεὶ, Ὡς ἄρα *ac-si* Optativo, interdum Indicativo: ut, Ὡσανεὶ λέγοιμι· *Aristot.* Ὡσανεὶ ἔλεγε· *Chrysostom.* Ἐμήνυεν ἡ δεξιὰ ὡς ἄρα τι ἐπιτρέποι· *Liban.* Ὥσπερ ἂν *idem* Subjunctivo: ut, Ὥσπερ ἂν ἔχῃς· *Demosth.* Ὡς ὅτε *donec* Indicativo: ut, -Ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἀείδει· *Od.* ρ'. Ὡς *quomodo* Indicativo, rariùs Optativo: ut, Συνειπὼν ὡς δεῖ λαμβάνειν· *Demosth.* Orat. *De Republ.* Διεξήει ὡς ἀναρπασθείη· *Lucian.* lib. 1. *Ver. Hist.*

Regimen Conjunctionum.

Conjunctiones *copulativæ*, *connexivæ*, *disjunctivæ*, similes Casus, Modos, & (nisi sensus aliud postulat) Tempora ante & post se habent: ut, Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· *Marc.* x. 19. Μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν· *Hebr.* xi. 36. Ὀυ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· *Matth.* vi.28. Nonnunquam itidem *discretivæ*: ut, Ὀυδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός· *Marc.* x.18. Interdum diversos Casus: ut, Μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι, ἐὰν μὴ υἱός· *Æschin.* in *Timarch.* Ζεῦ, πάτερ ἠέλιός θ'· -*Il.* γ'. ver. 277. Similes quandoq; Modos, sed diversa Tempora (sensu non exigente:) ut, Ἔρχου, καὶ ἴδε· *Ioh.* xi.34. presertim Indefinita; ut, Πώλησον, καὶ δός· *Marc.* x.21. Item similia Tempora, & diversos Modos: ut, Ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ ὑποκρίνεται, ἢ διαλέγεται, ἢ ἕλκει· *Æschin.* in *Timarch.* Ὡς μὲν ἂν εἴποι τε, καὶ συνίησι· *Demosth. Philipp.* 1. Nec simi-

lia Tempora, nec similes Modos: ut, Πάσας ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, ἐδ' ὀνομήνω· *Od.* λ'. Πράττε, καὶ μὴ παύσαιο· *Lucian.* in *Pseudolog.*

Conjunctiones *conditionales, causales, discretivæ, adversativæ, potentiales*, varios post se Modos trahunt: quos sequens exhibet tabella.

Ἂν *si* gaudet Subjunctivo, interdum Optativo, & Indicativo: ut, Ἂν Θεὸς θέλῃ· *Dem. Philipp.* 4. Ἂν εἴπωμεν· idem *Philipp.* 3. Ἂν ἐθέλωμεν· idem *De Cherson.*

Ἄνπερ *si*, Ἄντε *sive* Subjunctivo, rariùs Indicativo: ut, Ἄνπερ ἐξετάζητε· idem *Philipp.* 3. Ἄντε μεῖζον, ἄντ' ἔλαττον ᾖ· idem ibidem. Ἄντε πονηροῖς, ἄντε ἀγαθοῖς γράφονται· *Lucian.* in *Demonacte.*

Ἂν *Potentiale* (uti & Κεν) addit Verbo significationem τῦ δύνασθαι·

Ἂν *Indefinitum* dictionis, cui adhæret, significationem vagam & indeterminatam relinquit. Utrumque ferè omnibus Modis inservit:

Potentiale Optativo, Indicativo, interdum Subjunctivo, & Infinitivo: ut, Ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν· *Plato.* Πάλαι ἂν μετενόησαν· *Matth.* xi. 21. Οὐκ ἂν οἷός τ' ἦ τοῖς θάσσοσιν ὁμολογουμένοις· *Alcidam.* Jungitur & Infinitivo: ut, Ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω· *Demosth. Olynth.* 1. item Participio; ut, Οὔτε ὄντα, οὔτ' ἂν γενόμενα λογοποιοῦσι· *Thucyd.* *Indefinitum* Subjunctivo, & Indicativo, interdum Optativo: ut, Ὃς ἂν ἀπολύσῃ· *Matth.* xix. 9. Τὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· *Il.* ί. ver. 167. Ἐτιμωροῦντο ὓς ἂν αἴσθοιντο δωροδοκοῦντας· *Demosth.* Reperitur cum Imperativo: ut, Οἴμωζε μὲν τ' ἄν· *Aristoph.*

Ἅτε *quippe, eò-quòd*, gaudet Indicativo, & Subjunctivo: ut, Ἅτ' ὁλωλεκρατος· *Lascar.* Ἅτε δὴ ἦ τὸ φαυλότερον· *Plutarch.*

Διὸ, Διότι, Ἐφ' ὃ, Ἀνθ' ὅτε, Ἐνῷ, Ἐφ' ᾧ, Ἐφ' ᾧ γε, Ἐφ' ᾧτε, Ἐφ' ὅτῳ, Ἀνθ' ὧν, Δι' ὧν, Ἐξ ὧν, Ὑπὲρ ὧν, Ἐν οἷς, Ἐφ' οἷς, item Τὸ pro Διὸ *eo-quòd*, Indicativum & Infinitivum postulant: ut, Διὸ μήτηρ ἀνδρὸς ἐνεκέκλητο· *Liban.* Διὸ καὶ κατάγειν τ' Ἀλέξανδρον· *Demosth.* Orat. *De fœdere Alex.* Ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται· *Thucyd.* Κατατίθησιν εἴκοσι μνᾶς ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι· idem. Ex his quædam leguntur cum Subjunctivo: ut, Διότι με πεδῆσαι δίκαιον ᾖ· *Lucian.* in *Dialog. Deorum.* Ἐποιήσατο ἐφ' ᾧτε ἐπαγάγῃ φρουράν· *Pausan.* Τῷ *idem* cum solùm Infinitivo: ut, Τῇ ὀργῇ προστέταλκα, τῷ πιστῶς εἰσιέναι· *Dem. Epist.* 2. Ὃ *idem* cum Indicativo: ut, Χωσαμένη, ὃ οἱ ὅτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς Οἰνεὺς ῥέξε· *Il.* ί. ver. 530.

Εἰ vel Αἰ, *si*, Indicativo jungitur, interdum Optativo, rariùs Subjunctivo: ut, Εἰ υἱὸς εἶ τῦ Θεῦ· *Matth.* iv. 3. Αἰ Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι· *Thucyd.* Εἰ δύναιντο· *Act.* xxvii. 39. Αἴ τοι πιστεύσαιμι, &c. *Theocrit. Idyl.* 5. ver. 20. Εἰ καταλάβω· *Philip.* iii. 12. Αἰ γ' ᾖς· *Plutarch.* Similiter Composita, Εἴπερ, Εἴγε *si*, Εἴπως *si-quo-modo*, Εἴποτε *si-quando*, Εἰ-μὴ, Εἰ-μή-γε, Εἰ-μή-περ-γε, Εἰ-γε-μὴ, Εἰ-μὴ-ὅτι, Ἐκτὸς-εἰ-μὴ *nisi*, Εἴπη, Εἴπε, Εἰδέπε *sicubi*: ut, Εἴπερ συμπάσχομεν· *Rom.* viii. 17. Εἴπερ οἰκήσομεν τυγχάνοι· *Heliodor.* Εἴπερ σε κατακτάνῃ·

κτάνῃ· *Il.* χ'. ver. 86. Poëtica Ἔικε, Ἐι δἔκε, Αἴκε junguntur Subjunctivo, interdum Optativo, & Indicativo: ut, Ἔικεν νῆας ἕλῃ· *Il.* λ'. ver. 115. Ἔικεν Ἄρης οἴχοιτο· *Od.* π'. ver. 353. Ἔικεν πάντων ἀντήσομεν· *Od.* π'. ver. 254.

Ἐι-καὶ (interdum Καὶ-εἰ) *quamvis* Indicativo, quandoq; Subjunctivo, rariùs Optativo: ut, Εἰ καὶ μεταμελόμην· 2 *Cor.* vii. 8. Εἰ καὶ μηδέν τις εἰρηκὼς εἴη· *Dem.* in *Exord.Conc.* Εἰ καὶ τυγχάνητε ἀγνοοῦντες διδάξω· idem ibidem.

Εἴπερ *quamvis* Subjunctivo, rariùs Indicativo: ut, Εἴπερ γὰρ τε χόλον καταπέψῃ· *Il.* α'. Εἴπερ βλάπτεται μόνον· *Aristot.*

Εἴτε *sive* Indicativo, & Optativo, interdum Subjunctivo: ut, Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε· 1 *Cor.*x.31. Εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν· 1 *Thess.*v.10. Εἴτε γνώμην, εἴτε σκέψαιο τὴν γλῶσσαν· *Lucian.*lib. *De lapsu.*

Ἕνεκα *eò-quòd* Indicativo: ut, Μ' αἰνὸν Ἕξειν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ· *Hom.* Hymn. in *Vener.* ver. 199.

Ἐὰν *si* Subjunctivo, interdum Optativo, rariùs Indicativo: ut, Ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος· *Luc.*xii.45. Ἐὰν ὁ καιρὸς ἔλθοι· *Demosth.*Orat.*De Classibus.* Ἐὰν πλέονος ἄξιός ἐστι τῆς ζημίας· *Æschin.*in *Timarch.*Sic, Ἐὰν οἴδαμεν· 1 *Ioh.*v.15. Ἐὰν-μὴ *quin,* Ἐάντε *sive* Subjunctivo: ut, Ἐὰν μὴ λάβῃ· *Marc.* x. 30. Ἐάντε ἓν γίγνηται, ἐάντε πολλά· *Aristoph.*

Ἐὰν interdum ponitur *indefinitè* pro ἂν cum Subjunctivo, rariùs Optativo: ut, Ὅσα ἐὰν δήσητε· *Matth.* xviii.18. Εἰ ἐπῄρκει τὸ πρᾶγμα, τοῦτο ἐὰν πρὸς ὑμᾶς γίγνοιτο· *Dem.* in *Exord. Concion.*

Ἐπεὶ *quoniam, quandoquidem,* Indicativo, interdum Infinitivo, & Optativo, &c. ut, Ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω· *Luc.* i.34. Ἐθαύμαζεν ἐπεὶ τοὺς μέγιστα φρονοῦντας, οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις· *Xenoph.* Ἐπεί σφας ἴδοιεν προσορμήσαντας· *Xenoph.*

Ἐπειδὰν *idem* Indicativo, & Subjunctivo: ut, Ἐπειδὰν ταῦτα ἐξήμαρτον· *Liban.* Ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ· *Demosth.* Orat. *De falsa Legat.*

Ἐπειδὴ, Ἐιδὴ *idem* Indicativo: ut, Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο· *Luc.* xi. 6. Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ -- *Il.* α'.

Ἐπειὴ *idem* Indicativo: ut, --Ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι· *Il.* α'.

Ἐπείπερ, Ἐπειδήπερ *idem* Indicativo, rariùs Optativo: ut, Ἐπείπερ οὕτω κελεύεις· *Lucian.* Dial. *Mercur.* & *Char.* Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν· *Luc.* i. 1. Ἐπείπερ ἠγήσαιντο μηδὲν Θεοὺς διαλαθεῖν· *Xen.*

Ἢν *si* Subjunctivo, interdum Optativo, rariùs Indicativo: ut, Ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε· *Lucian.*in *Reviviscc.* Ἢν γνοίης· idem· *De Astrolog.* Οὐκ ἀπόχρη τὸ κάλλος, ἢν μὴ κοσμῆται· idem *Pro Imag.* Ἤνπερ, Ἤπερ γε, Ἤνπως *siquidem,* Ἤνπη *sicubi* Subjunctivo: ut, Ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ· *Il.* χ'. &c.

Ἵνα *ut* Subjunctivo, interdum Optativo, rariùs Indicativo, rarissimè Infinitivo: ut, Ἵνα πέσωσι· *Rom.* xi. 11. Ἵνα μοι δοθείη· *Eph.*vi.19. Ἵνα χαριζόμενος φαίνωμαι· *Dem.*in*Exord.Concion.*29. Ἵνα μὴ φυσιῶσθε·

δὲ· 1 *Cor.*iv.6. Ἔστι μὲ οὖν ἵν' ἥδυ μὴ λίαν φρονεῖν· *Constant.* ex Can. 24. *Concil. Antioch.*

Καίτοι *quamvis* Indicativo gaudet, & Optativo : ut, Καίτοι ἐπλανήθην· *Lucian.* in *Revivisc.* Καίτοι περὶ πολλοῦ ποιησάμενον· *Isocr.*

Καίπερ *idem* Indicativo : ut, Καίπερ μέλαιναν ἔχεις τὴν τρίχα· *Theophr.*

Κἂν *idem* Subjunctivo, interdum Optativo, rariùs Indicativo : ut, Κἂν ὑμεῖς μὴ πείθητε· *Demosth.* in *Exord. Concion.* 24. Κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι· *Plato.* Κἂν ἐν τῇ γῇ μένωσι· *Lucian.* Dial. *Iovis* & *Iunon.*

Κἂν-εἰ *idem* Optativo, & Indicativo : ut, Κἂν εἰ διψῶσα τύχοι· *Lucian.* in Dial. *Meretr.* Κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχε· *Demosth.*

Κἂν-εἰ-κἂν *sive* Subjunctivo : ut, Οἱ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνονται· *Aristot.* (*Lucian.* in *Imag.*

Κἂν-ὅτι *quamvis* Subjunctivo : ut, Κἂν ὅτι ἀκροποσθίῃ ἑαυτῷ ἐπαγείρῃ·

Κε *Potentiale* Optativo, & Subjunctivo, rariùs Indicativo : ut, Καί κε τὸ βουλοίμην· -- *Il.* ζ'. Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται· -- *Il.* α'. Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην· -- *Od.* ι'.

Μόνον, Μόνον-εἰ *si-modò*, Μόνον-μὴ, Μόνον-εἰ-μὴ *modò-non*, Optativo, rariùs Indicativo, vel Subjunctivo : ut, Μόνον ὁ Θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς· *Synes.* Μόνον εἰ στῆτε· *Greg.* Μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν· *Isocr.* Μόνον μὴ καταγνωσθῶσι· *Gregor.* &c.

Ὅπου, Ὅπουγε *quandoquidem* Indicativo : ut, Ὅπου ἄγγελοι οὐ φέρουσι· 2 *Pet.* ii.11. Ὅπουγε ἐχθροὶ τοῦτο αὐτῇ οἱ ἰατροί· *Lucian.* in *De lapsu.*

Ὅπως *ut* Subjunctivo, interdum Indicativo, & Optativo, rariùs Infinitivo : ut, Ὅπως πληρωθῇ· *Matth.* ii.23. Πράττειν ὅπως παύσεται τῆς ὕβρεως· *Demosth. Philipp.* 3. Ἔστι κλέος μάχεσθαι ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι· *Xen.* Οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν· Soph. *quod* Indicativo; ut, Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε οὐ λέγω· idem.

Ὅσον *adeò-ut* Infinitivo, & Subjunctivo : ut, Ὅσον αὐτοῖς ἀπαντῆσαι Κλεόμβροτον· *Plutarch.* Ὅσον μὴ τοὐμὸν ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν Ὀλυμπίων· *Lucian.* in *Aëtione.* Ὅσα-μὴ *nisi-quòd* Infinitivo : ut, Ὅσα μὴ μισοτύραννος εἶναι· *Plutarch.* Παρ'-ὅσον *eò-quòd* Indicativo : ut, Ἀρνοῦνται παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι· *Phalar.*

Ὅτι *quòd, quoniam*, Indicativo, sæpè etiam Optativo, rariùs Subjunctivo, rarissimè Infinitivo : ut, Ὅτι οὐδέποτε ἔγνων· *Matth.* vii.23. Οὐδεὶς καυχήσαιτο, ὅτι ἔχοι· *Æschin. Epist.* 4. Λόγιον ἦν, ὅτι τὴν Νῖνον οὐδεὶς ἕλῃ, &c. *Diodor.* lib. 2. Θεωρῶ, ὅτι— μέλλειν ἔσεσθαι· *Act.* xxvii.10. Μὴ-ὅτι *etiamsi* Indicativo : ut, Τὴν γλῶσσαν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξ ἀπείρων εἶναι, μὴ ὅτι ἐν τῷ σώματι σκεπάζεται· *Aristot.* Ὅτι-μὴ *nè* Subjunctivo : ut, Φοβεῖται, ὅτι μὴ πάντα πάθῃ· *Xen.* Ὅτι interdum redundat : ut, Λέγεις, ὅτι πλούσιός εἰμι· *Apoc.* iii.17. *Dicis, Sum dives*; non verò, *Tu dicis, quòd ego sum dives.*

Ὄφρα *ut* Subjunctivo, rariùs Optativo, vel Indicativo : ut,— Ὄφρα τι εἴπῃ·

εἴπῃ· Od. μ'. Ὄφρα ἔπ© εἴποιμι· ibidem. —Ὄφρα καὶ Ἕκτωρ Εἴπῃσι· — Il. θ'.

Πλὴν *nisi, nisi-quòd*, Indicativo, rariùs Infinitivo: ut, Πλὴν χαίτην ἔχει· *Aristot.* Τί ἂν πράττοις, τὰ πάντα πλὴν δεσπότην μεταδιώκειν; *Lucian.* in *Auct. Vit.* Πλὴν-εἰ *idem* Indicativo, interdum Optativo, & Subjunctivo: ut, Πλὴν εἴ τις ἀπέχηται· *Plato.* Πλὴν εἰ λαμβάνοιμεν· *Nazianz.* Πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴπῃ· *Demosth. Epist.* 4. Πλὴν-ὅτι *idem* Indicativo, rariùs Optativo: ut, Οὐδὲν διαφέρουσι, πλὴν ὅτι ψήφισμα οὐ γράφουσι· *Aristoph.* Πλὴν ὅτι δεύτερ© εἴη· *Plutarch.* Πλὴν-ὅσον, Πλὴν-ὅσα, Πλὴν-παρόσον *idem* Indicativo: ut, Πλὴν ὅσον ηὔξησεν· *Synes.* &c. Ex his quædam Infinitivo: ut, Ἐσθῆτ© γεγύμνωται, πλὴν ὅσα τὴν γαστέρα σκεπεύητην· *Lucian.* Πλὴν-ἂν, Πλὴν-ἂν-μὴ, Πλὴν-ἐὰν, Πλὴν-ἐὰν-μὴ *idem* Subjunctivo: ut, Πλὴν ἐὰν συμφέρῃ· *Isocrat.* &c.

Ὡς *quòd* Indicativo, interdũ Optativo, & Subjunctivo, rariùs Infinitivo: ut, Ἐφησθα ὡς προδέδωκα σε· *Lucian.* in *Tim.* Ἠκούσαμεν ὡς ἡ νῆσος εἴη τῶν Μακάρων· idem *Ver. Hist.* lib. 2. Λέγουσιν ὡς δίκαιον ἦ· *Eurip.* in *Heraclid.* Ὡς οὔτε καλὸν, οὔθ' ὅσιον εἴη· *Plut.* Ὡς *ut* Optativo, Subjunctivo, & Infinitivo, rariùs Indicativo: ut, Δόξω ἡμαρτηκέναι ὡς ἀπολογίαν συγγράψαιμι· *Lucian.* in *De lapsu.* Παραιτήσομαι ὡς μὴ ἐκπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα, &c. idem ibidem. Ἐξεδίωξέ με ὡς μηκέτι φέρειν· idem in *Iudic. Vocal.* Δεῖ σαφῶς λέγειν, ὡς συνήσουσιν οἱ ἀκούοντες· idem in *Iov. Trag.*

Ὥστε *ut, adeò-ut*, regit Infinitivum, interdum Indicativum: ut, Ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι· *Matth.* xv. 31. Ὥστε ἔδωκε· *Ioh.* iii. 16. Εἰς τοῦτο ἀφῖχθε δυσμενείας, ὥστε πρὸς Πέρσας ἀπεστάλκατε· *Demosth.* litter. *Philipp.* Utrumque simul Modum: ut, Οὕτως εὐτελὴς ἦν, ὥστε οὐκ οἶδα, εἴ τις οὕτως ἐργάζοιτο, ὥστε μὴ λαμβάνειν, &c. *Xenoph.* Ὥστε *itaque* cum omnibus Modis: ut, Ὥστε οὐκέτι εἰσί, &c. *Marc.* x. 8. Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους· 1 *Thessal.* iv. 18. Ὥστε ἀπίωμεν· *Lucian.* Dial. *Nept.* & *Triton.* &c.

Adverbia, vel Conjunctiones, similes plerumque Modos, cum aliis Particulis, ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mutetur: ut, Ἄχρις *donec*; Ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεύς· *Act.* vii. 18. Ἄχρις οὗ μορφωθῇ· *Galat.* iv. 19. Ἐπήνουν ἄχρι πὸ ἐρυθριᾷν με· *Lucian.* in *Zeux.* Πρὶν *priusquàm*; Πρὶν ἢ συνελθεῖν· *Matth.* i. 18. Πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν· *Luc.* ii. 26. Πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμεν© ἔχοι, &c. *Act.* xxv. 16. Πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν· *Antiphon.* &c.

Particulæ Ἄν, Κεν, aliis adjunctæ Adverbiis, vel Conjunctionibus, eosdem exigunt Modos, quos regunt solæ: ut, Εὖτε *quando*; Εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορ© Θνήσκοντες πίπτωσι· *Il.* α'. —Εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπν© ἀνείῃ· *Il.* γ'. Ὡς *sicut, quamprimùm*: ut, Ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα· — *Il.* β'. Ὡς ἂν ἔλθω· 1 *Cor.* xi. 34. Ὥστε *adeò-ut*: ut, Ὥστε ἂν ἄχθοιντο εἰκότως· *Lucian.* in *De domo*, &c.

Ἂν

Ἂν sæpiùs redundat: ut, Ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ· *Euripid.* Τί δ' ἂν οἱ ἀγνοοῦντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν; *Lucian.* in *Halcyon.* Non raro subauditur, præsertim in Optativo: ut. Οὐκ εἶχον ἔνθα δέξαιντο· *Lucian.* Dial. *Diog.* & *Crat.* Ἆρα ἀνάσχοιντο ἀποκηρύττοντα· idem in *Abdicat.* In Subjunctivo itidem: ut, Τί οὖν ἀνέχωμαι ὑβριζομένη; *Lucian.* Dial. *Meretr.* 3.

Ἂν *Potentiale* potest Verbo præponi, vel postponi: ἂν *Indefinitum* postponitur.

Quædam Adverbia, & Conjunctiones Modis priùs descriptis junguntur in certa significatione Temporis.

1°, Adverbia.

Optandi Adverbia, præcipuè Αἴθε, & Εἴθε, ferè adsciscunt *in re præterita* Indicativum, *in re præsenti* aut *futura* Optativum. Sed asfertur *in re præsenti* Indicativus: ut, Εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν· Lucian. *in re præterita* Optativus; ut, Εἴθε μὴ λάβοις ποτέ· *Euripid.* Adduntur hæc Adverbia Optativis ob *vehementiam*; Indicativis ob *necessitatem.*

Hortandi Adverbia junguntur frequentiùs primis Personis Subjunctivi; secundis Imperativi.

Prohibendi Adverbia, Μὴ, &c. gaudent Præsenti & Indefinitis omnium Modorum: *in re præsenti* potiùs Imperativo, vel Subjunctivo; *in præterita* Optativo: *in re futura* cæteris Modis, præterquàm Indicativo. Οὐ pro Μὴ nonnisi Futuro Indicativi.

Μὴ, *ne-fortè*, *in re præterita* amat Indicativum; *in præsenti*, aut *futura*, Subjunctivum, interdum Optativum; præcedente Verbo alicujus Præteriti sæpiùs Optativum: quandoque Futurum, Perfectum, rariùs Præsens Indicativi.

Μὴ post Verba *timendi* affirmat: ut, Δέδοικα, μὴ ἀποπλανῶ· *Isocrat.* Μὴ-οὐ (uti & Ὡς-οὐ) negat: ut, Δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω τοσαύτην σοφίαν· *Xenoph.*

Ἔστε *donec* cum Præsenti Subjunctivi: *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

Μέχρι *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

Ὅτε, & τότε Perfectis vix adjunguntur.

Ὁπόταν *in re præterita* cum Optativo.

Οὐ-μὴ cum Futuris Indicativi.

Πρὶν cum Præterito Indicativi. Πρὶν-ἂν *in re futura* cum Subjunctivo; *in re præterita* cum Optativo.

2°, Conjunctiones.

Ἂν *Potentiale, in re præsenti*, vel *futura*, desiderat Optativum; *in re*

præ-

præterita (*Gaza* addit *in re præsenti*, vel *futura*) Indicativum. Jungitur omnibus Temporibus, rariùs Perfecto: ut, Πάλαι ἂν ὠλώλατε· *Demosth.* in *Midiam.* Ἂν cum Infinitivo, vel Participio, non rarò significationem facit *rei futuræ* in Præsenti, vel Indefinito.

Ἂν, Ἐὰν, Ἢν *si, in re præterita* cum Indicativo; *in præsenti* cum Subjunctivo, & Optativo. Itidem ferè Κἂν.

Ἵνα, Ὅπως, Ὡς plerumque, & Ὄφρα *ut, in re præterita* amant Indicativum: *in re præsenti, & futura*, Subjunctivum; Indicativi potiùs Futurum; interdum Optativum; præcedente autem Verbo alicujus Præteriti, sæpiùs Optativum. Ἵνα-μὴ *in re præterita* Optativum, *in futura* Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex Adverbiis Ἅμα, Μέταξυ· ex Conjunctionibus sæpè Καίτοι, sæpissimè Καίπερ, item Καὶ & Περ seorsim, *quamvis*.

Per Indicativum multa *Græcis*, quæ *Latinis* per Subjunctivum, vel Optativum efferuntur: ut, Οὐδὲν γὰρ οὕτω βραχὺ ὅπλον εἶχον, ᾧ οὐκ ἐξικνοῦντο ἀλλήλων· *Xenoph.* Οὐκ ἐζήτουν Ῥήτορα δι' ὅτου δουλώσουσι· *Demosth.*

Nomina Indefinita Ὃς, Ὅστις, Ὅσπερ, Οἷος, Ὁποῖος, *&c.* adsciscunt communiter Indicativum, elegantiùs sæpè Optativum, quandoque Subjunctivum: ut, Μακάριος, ὃς φάγεται· *Luc.* xiv. 15. Ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι· *Lucian.* in *Fugitivis.* Πυνθάνεται ὅστις εἶεν· *Æschin.* Epist. 4. Οὐ συνίω ὅ,τι καὶ λέγοι· *Lucian.* in *Pseudolog.* —Ὅστις ἵκοιτο· *Hesiod.* in *Theogn.* Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ· *Matth.* xviii. 4. (Sic, —Ὅστις ἐπαυρῇ· *Nicand.*) Ἠδίκει ὅσα κελεύοι, ὀλόλαζεν οὓς προστάττοι· idem in *Tyrannicida.*

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt Casus, vel
- *unum,*
  - Genitivum, Ἐκ, Πρὸ, Ἀπὸ, Ἀντί.
  - Dativum, Ἐν, Σύν.
  - Accusativum, Εἰς.
- *duos*, Genitivum, vel Accusativum, Διά.
- *tres*, Genitivum, Dativum, vel Accusativum, Ἀμφὶ, Ἀνὰ, Ἐπὶ, Κατὰ, Μετὰ, Παρὰ, Περὶ, Πρὸς, Ὑπὲρ, Ὑπό.

Genitivo soli junguntur, Ἐκ, Πρὸ, Ἀπὸ, Ἀντί.

Ἐκ, vel Ἐξ, *è*, vel *ex*: ut, Γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός· 1 *Cor.* xi. 12. *à*, vel *ab*: ut,

Ἐκ

Ἐκ νεότητος· Matth. xix. 20. Ἐκ Θεοῦ ἐστι· Act. v. 39. *extra*; ut, Ἐκ καπνοῦ κατέθηκα· *Od.* π'. ver. 288. *à*, vel *post*; ut, Ἐκ δείπνων ὕπνος· Euripid. *in* Hecub. (Sic, Ἐκ δείπνου· Joh. xiii. 4.) Ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβεσθαι· Plato. *à*, vel *ad*; ut, Καθίσαι ἐκ δεξιῶν· Marc. x. 40. *pro*; ut, Ἐκ τῶν παρόντων ἐπαμῦναι· Demosth. *propter*; ut, Ταραττόμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν· Demosth. *ex*, *juxta*; ut, Ἐκ τῶν νόμων· Æschin. *per*; ut, Ἐκ θαλάσσης· Thucyd. Ἐκ πίστεως ζήσεται· Rom. i. 17. *in*; ut, Τὸ ἐξ ὑμῶν· Rom. xii. 18. *à*, vel *de*; ut, Ἐξ ὀνόματος εἰδέναι· Steph. Ἐκ τοῦ ὀνόματος ὀνειρμάσθαι· Theon. *absque*; ut, Δίδυμος ὁ ἐξ ὀμμάτων, id est, ὁ πηρωθείς· Eustath. *ex*, *præ*, *cum*, *modum*; ut, Ἐκ δὲ μόγοιο Λαβρὸν ἀναιθυμαίνοντες· *Quint. Smyrn.* lib. δ'. ver. 244. Ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος, vel Ἐκ περιουσίας κρατεῖν· Bud. Viger. Ἐκ πάσης ἐπιμελείας, &c.

In Compositione significat *ex*, *extra*; ut, ἐκβάλλω *ejicio*: *ab*; ut, ἐξόμνυμι *abjuro*: *in*; ut, ἐκφέρω (interdum *infero*:) *re*; ut, ἐξωνέομαι *redimo*, ἐκκαλύπτω *revelo*: *abs*, *seorsim*; ut, ἐξαρμόζω *sejungo*: *augmentum*; ut, ἐκπρεπὴς *valde-decorus*, ἐξόφθαλμος *eminentes-habens-oculos*: *contrarium*; ut, ἐξαίσιος *infaustus*. Alias item inducit significationes: ut, ἐξουσία *potentia*; ἔκδικος *vindex*, ἐξορχοῦμαι *enuntio*, ἐξέχω excello, (interdum) *exorior*, &c.

Πρὸ *præ*; ut, Πρὸ θυρῶν· Act. v. 23. *præ*, *supra*; ut, Πρὸ δούλου δεσπότης· Proverb. *ante*; ut, Πρὸ νίκης ἐγκώμιον· Proverb. *ante*, *ob*; ut, Πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν· Plutarch. *pro*; ut, Μάχεσθαι πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν· *Il.* θ'. ver. 57. Πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος· *Il.* κ'. ver. 286. Πρὸ τοῦδε ἔρω· Sophocl. *præ*, *propter*, ut, Πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν· *Il.* ρ'. ver. 667.

In Compositione significat *præ*; ut, προβάλλω *præpono*, προέχω *præcello*: *pro*; ut, προκαλίζω *provoco*, προδίδωμι *prodo*: *pro*, *vice*; ut, προπράτωρ *venditoris-institor*: *ante*; ut, πρόμαχος *antesignanus*: *ante*, *sub*; ut, προάστειον *suburbium*: *ex*; ut, προέρχομαι *exeo*: *à*, vel *ex*; ut, πρόρριζος *à-radice-avulsus*: *ad*; ut, προσικνέομαι *advenio*: *augmentum*; ut, πρόδηλος *valde-manifestus*, πρόπους *magnos-habens-pedes*. Alias inducit significationes: ut, προκόπτω *progredior*, προτρέπομαι *hortor*, προβάλλομαι *accuso*, &c.

Geminatur apud *Poëtas*: ut, Προπρὸ ὀφθαλμῶν· *Apollon.* lib. 3. ver. 453. Προπροκυλίνδομαι· *Il.* χ'. ver. 221.

Ἀπὸ *à*, vel *ab*; ut, Ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ· *Rom.* xiii. 1. Ἀπὸ παρθενίας· *Luc.* ii. 36. *è*, vel *ex*; ut, Ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι· *Xenoph.* Ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν· *Matth.* iii. 4. *de*; ut, Ἀπὸ πύργου καταπεσών· *Lucian.* Ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκω· Isocr. *à*, *post*; ut, Ἀπὸ δείπνου· *Il.* δ'. *absque*; ut, Ἡ ἀπ' ἀνδρὸς οὖσα· Plutarch. *præ*; ut, Ἀπὸ χαρᾶς· *Luc.* xxiv. 41. *propter*; ut, Οὐκ ἐδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου· *Luc.* xix. 3. *per*; ut, Ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοι-

το

τὸ μᾶλλον, ἢ ἀπὸ κήρυκος· Xenoph. *per, spatium*; ut, Ἐξῆλθεν ἀπὸ σαδίων· Apoc. xiv. 20. *ad, circiter*; ut, Ἀπὸ τρίτης ὥρας· Act. xxiii. 23. *pro*; ut, Ἀπὸ τ ὄντων εἰσενεγκεῖν χρήματα· Plutarch. *ad, à*; ut, Ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἀποστρέψαι τὰς ναῦς· Thucyd. *cum*; ut, Εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους μάχην ὥρμησαν· Diodor. Ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο. Lucian. *in* Toxar. *de*; ut, Κρεμάσθη ἀπὸ τοῦ πώγωνος· idem. *coram*; ut, Ἀπὸ προσώπου τ πατέρων· Act. vii. 45. *procul, præter, contra*, (sæpius retracto Accentu) *procul*; ut, Μένων ἄπο ἧς ἀλόχοιο· *Il.* β'. ver. 292. *præter*; ut, Ἄπο δόξης· Constant. *contra*; ut, Αὐτῷ ἄπο θυμοῦ ἡ μέλαινα ψῆφος· Themist. Τοῦτο ἄπο γνώμης ἦν· Julian. *relationem*, vel *officium*; ut, Οἱ ἀφ᾽ αἵματος· Philo. Οἱ ἀπὸ βήματος· Plutarch. *exemplum*; ut, Ἀπὸ προγόνων· 2 Tim. i. 3. *pretium*; ut, Στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα· Demosth. *sub persona*; ut, Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα· Tzetzes in *Lycophr*.

In Compositione significat *à, ab, abs*; ut, ἀποστρέφω *averto*, ἀποβάλλω *abjicio*, ἀπέχω *abstineo* : *de*; ut, ἀποβαίνω *descendo* : *ad*; ut, ἀποδέχομαι *admitto*, ἀποδέω *adnecto* : *ex*; ut, ἀποπτύω *exspuo* : *extra*; ut, ἀποσυνάγωγος *extra-Synagogam-ejectus* : *in*; ut, ἀποβάπτω *intingo*, ἀποσκοπέω *in-scopum-intueor* : *procul*; ut, ἀπόμαχος *procul-pugnans* : *sursùm*; ut, ἀποβλέπω *suspicio* : *re*, id est, *rursus*; ut, ἀποκαθιστάνω *restituo* : *intrò, inter*; ut, ἀποφράττω *intersepio*, ἀποστέγω *intùs-cohibeo* : *contrarium*; ut, ἀποκαλύπτω *revelo*, ἀπεύχομαι *imprecor* : *privationem*; ut, ἀπόφημι *nego*, ἀπογίνομαι *morior* : *defectum*; ut, ἀποζῆν *parcè-vivere* : *exemplar*; ut, ἀπογράφω *describo* : *augmentum*; ut, ἀποτείνω *extendo*. Alias inducit significationes : ut, ἀποκρίνομαι *respondeo*, ἀπαργυρίζω *argento-muto*.

Ἀντὶ *pro*; ut, Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ· Matth. v. 38. *præ*; ut, Ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι τὴν δόξαν χρή· Isocrat. *pro, instar*; ut, — Ἀντί νυ πολλῶν Λαῶν ἐστὶν ἀνήρ — Il. ι. *pro, propter*; ut, Ἀντ᾽ ἀρετῆς τιμᾶσθαι· *Demosth*. Orat. *De Corona*. Ἀντὶ τούτου· Ephes. v. 31. *contra*; ut, Ἀντ᾽ ἀνδρὸς ἴτω· Il. υ'. *super*; ut, Χάριν ἀντὶ χάριτος· Joh. i. 16.

In Compositione significat *contrá*; ut, Ἀντίχριστος *anti-Christus* : *pro*, id est, *instar*; ut, ἀντίθεος *divinus, instar-Dei* : *pro* id est, *vice*; ut, ἀνθύπατος *proconsul* : *ad*; ut, ἀντέχομαι *adhæreo* : *in*; ut, ἀντιπηδάω *insilio* : *ob*; ut, ἀντικέλευθος *obvius* : *re*; ut, ἀντιασπάζομαι *resaluto* : *con*; ut, ἀντιπίμπρημι *concremo* : *pro*; ut, ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν *defensor-rerum-tuarum*; Isocrat. *vicissim*; ut, ἀντιπελαργεῖν *vicem-amoris-rependere* : *è-regione*; ut, ἀντιπαρέρχομαι *è-regione-transeo* : *augmentum*; ut, ἀντίπαις *puer-adultus* : *pretium*; ut, ἀντικλάομαι *pecuniâ-emo*. Aliam inducit significationem : ut, ἀντιποιέομαι *vendico*, &c.

Dativo soli Ἐν, Σύν.

Ἐν *in*; ut, Ἐν λιμένι πλεῖν· Prov. *in*, id est, *ad*; ut, Ἐλθεῖν ἐν Ἑλλάδι· Xen. (Sic,

Sic, Ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. *Luc.* vii. 17.) *inter*; ut, Ὄνος ἐν μελίτταις. Proverb. *intrà*; ut, Ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι. Hippocrat. *super*; ut, Ἐν ἀλλοῖσιν ἔθηκε. *Il.* ί. ver. 215. *ad*, vel *circa*; ut, Ἐν Μαντινείᾳ ἡ τῆς μάχης. Xenoph. *usque-ad*; ut, Ἐν χρῷ κουρᾷ. Lucian. *contra*; ut, Ἐν ἐμοὶ θρασύς. Sophocl. *penès*; ut, Ἐν Θεῷ τέλος. Demosth. *ab*; ut, Ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα ἀπολαμβάνων. Herodot. *abs*; ut, Ἐν σοὶ ἐσμέν. Sophocl. *apud*; ut, Ἐν ἑαυτῷ εἶναι. Lucian. *apud, propè*; ut, Ἀγορὴν ποιήσατο ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι. *Il.* θ'. ver. 489. *cum*; ut, Ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις. *Xen.* (Sic, Πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ. *Ephes.* vi. 2.) *pro, vice*; ut, Ἐν φαρμάκῳ ἐστί. Steph. *pro, pretio*; ut, Ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν. *Demosth.* Orat. *De Corona*. *à*; ut, Ἐν πολλῷ χρόνῳ. Plato. *coràm*; ut, Ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις. Plato. Τὰ ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω. Euripid. *per*; ut, Ἐν τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θέσθαι νόμον μηδένα. *Demosth.* Olynth. 3. *inter*; ut, Διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς. *Matth.* xvi. 7. Vim omnium Præpositionum habet in Sacris literis per *Hebraismum*: *erga*; ut, Ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ. Luc. xxi. 23. *propter*; ut, Ἐν πολυλογίᾳ εἰσακουσθήσονται. Matth. vi. 7. *ad, apud*; ut, Ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ ἐστι. Rom. viii. 34. *ad, secundùm*; ut, Ἐν τῷ ἀποδείγματι. Hebr. iv. 11. *per*; ut, Ἐν υἱῷ ἐλάλησεν ἡμῖν. Hebr. i. 1. *per*, in jurando; ut, Ἐν τῷ οὐρανῷ. Matth. v. 34. *de*; ut, Ἐν Ἠλίᾳ. Rom. xi. 2.

In Compositione significat *in*; ut, ἔνειμι *insum*, ἐμβάλλω *injicio*: *ad*; ut, ἐγκαταλέγω *accenseo*: *intùs*; ut, ἐναποκλείω *intùs-includo*: *in*, id est, *contra*; ut, ἐγκλάω *infringo, refragor*: *inter*; ut, ἐνανθρωπίζω *inter-homines-versor*: *augmentum*; ut, ἐμβοάω *clamorem-attollo*: *defectum*; ut, ἐλλείπω *deficio*. Alias inducit significationes: ut, ἐντρέπομαι *revereor*, ἐνδίδωμι *cedo*, ἐμφορέομαι *satior*. Affertur ab *Eustathio* cum Accusativo: ut, Ἐν ταῦτα, vel potiùs in Compositione ἐνταῦθα.

Σὺν *cum*; ut, Σὺν Θεῷ. *Plato*. *in*; ut, Φεύγωμεν σὺν νηυσί. Il. β'. *secundùm*; ut, Σὺν τῷ νόμῳ. Xen. *præter*; ut, Σὺν πᾶσι τούτοις. Luc. xxiv. 21. *ad*, *tempus*; ut, Ἤλυθες τελέτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ. Theocrit. *post*; ut, Ἐι γάρ μ' ἀπώσῃς σὺν κακῷ μέτει πάλιν. *Soph*. Affertur etiam *ad*; ut, Πορεύσομαι σὺν ἀγῶνι. *Antipho*. Σὺν πατρίδι βαίν. *Favorinus*.

In Compositione significat *con*; ut, σύνδουλος *conservus*: *simul*; ut, σύνδυο, συνάμφω. *in*; ut, συγγινώσκω *ignosco*: *augmentum*; ut, συντελῶ *perfectè-absolvo*. Alias inducit significationes: ut, συνοξὺς *sensim-acuminatus*, συνίστημι *commendo*, &c.

Accusativo soli Ἐις, vel Ἐς.

Ἐις *in*: ut, Ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα. *Proverb.* Ἰδὼν ἐς πλησίον. Il. γ'. *ad*; ut, Ὗς εἰς κύλισμα. 2 Pet. ii. 22. *in*, id est, *super*; ut, Ἐις ὕδωρ γράφω. Proverb. *in*, id est, *contrà*; ut, Ἐις ἱερὸν πλημμελεῖν. Demosth. *in*, id est, Ἐις ἐμberga; ut, Ἀργεῖα. Xenoph. *usque-ad*; ut, — Ἐις ἠέλιον καταδύντα

δμῶτα Δαίνυν)- *Il.α'*.ver.601 :*versús*; ut, Εἰς Βορέην τετανυσμένος- Dionys. *post*; ut, Εἰς νέωτα ἐκτίσει· Lucian.*Ver.Hist*.lib.2. *intrá*; ut, Ἀπεσώθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον· Polyb. Εἰς ἐκείνην ἡμέραν πραχθήσεται· Æschin. *circiter*; ut, Εἰς τετρακοσίους ἐγένοντο στρατιωτ. Pausan. *circa, ad*; ut, Οἱ εἰς Ἴστρον στρατιῶται· Zosimus lib.4. Εἰς ἑσπέραν· Aristoph. *propter*; ut, Ἐπαινεῖται εἰς τὸ κάλλος· Lucian. in Reviv. *apud*; ut, Εἰς ἅπαντας γνώριμον· Thucyd. *quoad*; ut, —Θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικε· Il.γ'. *per*, in numerando; ut, Εἰς τέσσαρας ἔρχεται ὁ λόγος· Xen. *per*, in jurando; ut, Εἰς Ἱεροσόλυμα· Matth. v.35. *per, tempus*; ut, —Μῆνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν· *Od.ξ'*. ver. 292. *inter*; ut, Εἰς τοὺς ἥρωας κατελέγη· *Lucian*. in *Scytha*. In Inscriptionibus, *in vituperium*, vel *in laudem*; ut, Εἰς ἀσώτους· Epigr. Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα· Homer. *de*; ut, Εἰς Χριστὸν λέγω· Ephes. v.32. *in*; ut, Εἰς ἐκκλησίαν καθέζομαι· Xenoph. (Sic, Εἰς κοίτην εἰσί· Luc.xi.7.) *pro*; ut, Εἰς ἐλάχιστον, *Pro minimo*; 1 Cor.iv.3. *more*; ut, Τὰς τρίχας εὐθετίζει εἰς τὸ ἐπιεικόν· Lucian.

In Compositione significat *in*; ut, Εἰσάλλομαι *insilio*, εἰσοράω *inspicio*: *ad*; ut, εἰσπλέω *adnavigo*: *intrà*, vel *intró*; ut, εἰσαγωγὴ *introductio*: *ex*; ut, εἰσακούω *exaudio*. Aliam inducit significationem: ut, εἰσωνία *vectigal*, &c.

Genitivo, vel Accusativo Διά.

Διὰ cum Genitivo: *per*; ut, Διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος· Rom.v.12. *per*, in jurando; ut, Διὰ πυρὸς ὀμνύειν· Demosth. *per*, id est, *à*; ut, Διὰ τοῦ πνεύματος· 1 Cor.xii.8. *cum*; ut, Διὰ μέλανος γράψαι· 3 *Ioh*.ver. 13. *post*; ut, Διὰ δυοῖν ἡμερῶν· *Dioscor*. (Sic, Δι' ἡμερῶν· Marc.ii. 1.) *propter*; ut, Δι' ἡμῶν ἀνθρωπότητα ὁ Θεὸς ὑπέστη· Nazianz. (Sic, Δι' ὧν· 2 Pet.i.4.) *in* (cum Ablativo) ut, Ἡ κύρωσις τῆς Ῥητορικῆς διὰ λόγων ἐστι· Plato. *in, pre*; ut, Διὰ χειρῶν ἔχειν τὴν πολιτείαν· Aristot. *in* (cum Accusativo) ut, Ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ· Act.iii.16. *in, ad*; ut, Διὰ λόγων ἐλθεῖν· Plut. Διὰ μάχης ἰέναι· Thucyd. *inter*; ut, —Ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων· *Il.μ'*.ver.104. *pro*; ut, Δι' οὐδενὸς ποιεῖν· Soph. *ad*; ut, Κατέδυσε διὰ τριπόδων· *Hom*.Hymn. in *Apollon*. ver. 143. *usque-ad*; ut, Διὰ τέλους· Isocr. *ex*; ut, Βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα· *Athen*. (Sic, Διὰ τοῦ στόματος· Matth.iv.4.) *alternationem*; ut, Διὰ τρίτης· *Lucian*. Διὰ χρόνου λέγειν· *Æschyl*.

Cum Accusativo: *propter*; ut, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον· Marc.ii.27. *per*; ut, Διὰ τοὺς Θεοὺς ἐσώθην· *Demosth*. (Sic, Διὰ τὸ αἷμα· Apocal.xii.11.) *in*; ut, Νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες· Soph. in Tyranno. *contra*; ut, Δι' Ἀθηναίους μῖσος εἶχε· Thucyd. *inter*; ut, --Φύγης διὰ πέτρας· *Apollon*.lib.2.ver.422.

In Compositione significat *di*, vel *dis*; ut, διαφωνέω *dissono*: *per*; ut, διαμένω *permaneo*: *trans*; ut, διέρχομαι *transeo*: *de*; ut, διαγράφω *describo*:

describo : *circúm*; ut, διαδέω *circumligo* : *ex*, vel *post*; ut, διαδέχομαι *excipio* : *ob*, vel *contra*; ut, διαβάλλω *obtrecto* : *distinctionem*; ut, διάχρυσος *auro-intertextus* : *augmentum*; ut, διαπρεπὴς *valde-decorus* : *diminutionem*; ut, διαμειδιάω *subrideo* : *immortaionem*; ut, διαβουλεύομαι *delibero*, διαγίνομαι *persevero* : *more*; ut, διδειπίζω *more-Euripi-reciprocor*. Alias inducit significationes : ut, διάψαλμα *pausa-inter-cantandum*, διαφέρω *excello*, &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur, Ἀμφὶ, Ἀνὰ, Ἐπὶ, Κατὰ, Μετὰ, Παρὰ, Περὶ, Πρὸς, Ὑπὲρ, Ὑπό.

Ἀμφὶ cum Genitivo : *de*; ut, Ἀμφὶ ἀστέρων γραφή· Lucian. *circá*; ut, Ἀμφὶ πόλιος οἰκέειν· Herodot. *propter*; ut, —Μάχεσθον Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· -- *Il.* π'. ver. 825. *per*, in obtestando; ut, Φοίβου ἄμφι --λίσσομαι· *Apollon*, lib. 2. ver. 216 *supra*; ut, Ἀμφὶ πόνου ὁ πόνος. Herodot. *ad*; ut, Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὤρτο ἀέθλου Ἰδομενῆος *Quint. Smyrn.* lib. δ'. ver. 284.

Cum Dativo ferè apud Poëtas : *circùm*, *circá* : ut, Ἀμφὶ δέ σοι ναίουσι· --*Il.* π'. ver. 235. —Ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος· *Il.* λ'. ver. 29. *de*; ut, Ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς ἐκφέρεται λόγος· Herodot. *pro*; ut, -Ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· *Il.* γ'. ver. 70. *pro*, *propter*; ut, --Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ· *Od.* α'. ver. 48. *propé*; ut, Ἥριπεν ἀμφ' αὐτῷ· --*Il.* δ'. ver. 493. *apud*, *cum*; ut, Τεύχεσιν ἀμφὶ σιδηρείῳ Sophocl. *per*; ut, --Ἀμφὶ κλίμαξι κατήϊον· *Quint. Smyrn.* lib. ιγ'. ver. 54. *per*, *à*; ut, Εἵλετο ἀξίνην δὲ ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ· *Il.* ν'. ver. 612. *contra*; ut, Λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, Τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ· Sophocl. *post*; ut, -Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ Ἄλλοι ἕποντο· -*Quint. Smyrn.* lib. ιγ'. ver. 49. *inter*; ut, -Ἀμφὶ σφίσι πένθος ὄρωρε· idem lib. α'. ver. 16. *super*; ut, Κάββαλεν ἄνδρα κατὰ χθονὸς, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ -Ἕζετο· idem lib. δ'. ver. 230. *cum*; ut, --Πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι· Hesiod.

Cum Accusativo : *circá*; ut, -Ἀγρόμενοι Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. *Il.* η'. ver. 135. *circà* sign. *commationem*; ut, Ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω· Xen. *circiter*; ut, Ἀπέθανον ἀμφὶ τοὺς μυρίους· idem. *propè*, *juxta*; ut, -Ἀμφὶ δὲ καυλὸν Φάσγανον ἐρραίσθη· -- *Il.* π'. ver. 358. *propter*, *de*; ut, -Νεῖκος ἐτύχθη Ἀμφὶ βοηλασίην· -- *Il.* λ'. ver. 671. *ad*; ut, --Ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιούς· *Il.* α'. ver. 409. *ad* sign. *orationem*; ut, Τὰ ἀμφὶ τὸ ἄρισον· Thucyd. *de*; ut, Νόμους τοὺς ἀμφὶ θυσίας καταστάθέντας· *Halicarn.* lib. 7. *cum*; ut, --Ἐελδόμενος πονέεσθαι Ἀμφ' Αἴαντα πελώειον· --*Quint. Smyrn.* lib. δ'. ver. 264. *inter*; ut, Ἀμφὶ νεκρούς· idem lib. γ'. ver. 93.

In Compositione significat *circúm*; ut, ἀμφιβάλλω *circumjicio* : *utrinque*; ut, ἀμφίστομος *anceps*, ἀμφίβολος *ambiguus* : *augmentum*; ut, ἀμφῆλιξ *adultus* : *diminutionem*; ut, ἀμφίλυκος *subulstris*. Aliam inducit significationem : ut, ἀμφιπονέω *consumo*, &c.

Ἀνὰ cum Genitivo rariùs : *circûm*; ut, Εἷλεν δ' Ὀρυθάονα δῖον ἀνὰ κρατάοιο τυχήσας· *Quint. Smyrn.* lib. γ'. ver. 150, 151.

Cum Dativo apud Poëtas : *cum*; ut, Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· *Il.* α'. *in*; ut,

ut, —'Ανὰ χερσὶν ἑλῶσα· *Hom.* Hymn. in *Apoll.*ver.318. 'Ανὰ μέσῳ· Constant. *super*; ut, —Εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ· *Il.*ξ'.ver.352.

Cum Accusativo: *per*; ut, 'Ανὰ στρατόν· *Il.*α'.ver.10. (Sic, 'Ανὰ μέσον· *Marc.*vii.3.) *per*, in numerando; ut, Στρατιώτας ἐξιέναι κελεύει ἀνὰ πέντε· Viger. *per*, id est, *cum*; ut, Ἐλάσας τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος· Halicarn. *circà*; ut, —Ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν· *Il.*ξ'.ver. 155. *in*; ut, Οἱ τὰ μὲν λόγια τοῦ Θεοῦ ἀνὰ στόμα ἔχουσι· Clem. Alexand. (Sic, 'Ανὰ μέσον ἔσπειρε· Matth.xiii.25.) *inter*; ut, Συνομόσας ἀνὰ πρώτους· Xiphilin. (Sic, Διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ· 1 Cor.vi.5.) *contrà*; ut, 'Ανὰ ποταμὸν πλεόμενοι· Halicarn. *ad*, id est, *in*; ut, —Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι Ἦλθον ἀν' ἰωχμόν· — *Il.*θ'.ver.89. Τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα· *Od.*ο'.ver.80. *ad*, id est, *secundùm*; ut, 'Ανὰ τὸν αὐτὸν λόγον· Clem. Alex. *super*; ut, —Θῆκεν ἀνὰ μυελὴν· *Il.*κ'.ver.466. *apud*, id est, *propè*; ut, —Μνῆσαι δὲ ἢ θέειδος ἀλκῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· — *Il.*ο'.ver.488. *progressum*, & *vicissitudinem temporis*; ut, Πόλεις ἀνὰ χρόνον ἀφῃρέθησαν· Dionys. Halicarn. (Sic, 'Ανὰ μίαν· 2 *Regum* vi.) Significat etiam (sine Casu plerumque) *circiter*; ut, 'Ανὰ μετρητὰς δύο· Joh.ii.6. *sigillatim*, vel *singuli*; ut, Ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον· Matth.xx.9. *distributionem æqualium* (præcipuè apud Medicos) ut, Κινναμώμου καὶ νάρδου ἀνὰ οὐγκίαν μίαν· Viger.

In Compositione significat *rè*, id est, *retrò*; ut, ἀνατρέχω *recurro*: *rè*, id est, *rursus*, *sursùm*; ut, ἀνάστασις *resurrectio*: *rè*, id est, *rursus*, *deorsùm*; ut, ἀναπίπτω *recido*: *rè*, id est, *seorsim*; ut, ἀναχωρέω *recedo*: *rè*, id est, *contrà*; ut, ἀνανεύω *renuo*: *ad*; ut, ἀνάκειμαι *accumbo*: *ad*, id est, *sursùm*; ut, ἀναβαίνω *ascendo*: *è*, vel *ex*; ut, ἀναδύμι *emergo*, ἀναθλίβω *exprimo*: *ab*, vel *abs*; ut, ἀνακλύζω *abluo*: *dis*, vel *di*; ut, ἀνακρίνω *dijudico*: *per*; ut, ἀναμένω *permaneo*: *sub*; ut, ἀνάγαιος *subterraneus*: *sub*, id est, *clàm*; ut, ἀναρπάζω *surripio*: *sub*, id est, *vice*; ut, ἀνάδοχος *susceptor*, *fide-jussor*: *in*, id est, *intrò*; ut, ἀναγωγὴ *introductio*. Alias inducit significationes: ut, ἀναγινώσκω *lego*, ἀναδύομαι *recuso*, ἀνάλογος *ejusdem rationis*, ἀναιρέω *interficio*, interdum *respondeo*, ἀναβάλλομαι interdum *incipio*.

'Επὶ cum Genitivo: *super*; ut, 'Εφ' ἵππου περιῆγεν αὐτόν· Xen. *suprà*; ut, 'Ο ἐπὶ πάντων· Rom.ix.5. *in* (cum Ablativo) ut, Βοῦς ἐπὶ γλώττης· Proverb. (cum Accusativo) ut, Ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος· Xen. *penès*; ut, 'Επὶ δήμου ἐστὶ· Demosth. *ad*; ut, 'Ανεχώρησαν ἐπ' οἴκου· Thucyd. 'Επὶ σκοποῦ τοξεύειν· Lucian. *in* Empt. librorum. *coram*; ut, 'Επὶ τοῦ βήματος· Act.xxv.10. *apud*, id est, *cum*; ut, 'Αεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω· Lucian. Rhet. (Sic, —Εὔχεσθε σιγῇ ἐφ' ὑμείων· *Il.*η'.ver.195.) *juxta*; ut, 'Επὶ τῆς θαλάσσης· Joh.xxi.1. *versùs*; ut, 'Επὶ Αἰγύπτου ῥέειν· Thucyd. *contrà*; ut, 'Επὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευάζεσθαι· idem. *erga*; ut, 'Επὶ τῶν δεομένων χρηστός· Chrysost. *de*; ut, 'Επὶ παιδὸς λέγων· Plato. *per*; ut, Κἀντεῦθεν ἐπὶ Θρᾴκης ἐχώρει· Zosimus; *per*, in numerando; ut, 'Επὶ τεττάρων, ἐπὶ πασῶν τὰ τέλεια· Viger. *per* sign. *tem-*

pus;

O

pus; ut, Ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· idem. per, in obtestando; ut, Πίστεις δὺς ἐπὶ Θεῶν· Halicarn. lib. 5. per, id est, ex; ut, Οὐδὲν ἐμὲ δεῖ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγειν· idem. propter; ut, Ἐφ' ἡδονῆς πάντα ποιοῦντες· Xen. intrá; ut, --Ἐπὶ νύκτας ἔσαν ἔνασοι· Quint. Smyrn. lib. δ'. ver. 506. præ, id est, ex; ut, Μόνη τῇ πόλει ὡς κυρίως ἄν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν· Aristid. Paneth. post; ut, Τὰς ὑπαρχὰς διαβαίνειν ἐκέλευσε, καὶ ἐπὶ τούτων τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων· Arrian. more; ut, Ἐπὶ Μανδραβύλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα· Lucian. ab, officium; ut, Ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων· Demosth. Orat. Pro Corona. Sic, Ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος· Act. xii. 20. tempore; ut, Ἐπὶ Κέκροπος· Lucian. in Rhetor. Magist. Sic, Ἐπὶ Ἐλισσαίου· Luc. iv. 27.

Cum Dativo: super; ut, Ἐπὶ χθονί· Il. α'. ver. 88. suprá; ut, Νικηφόροι τριακόσιοι ἐπὶ χιλίοις· Plut. in; ut, --Μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον· Pythag. in potestate; ut, Ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων· Plato 2. De Repub. in, id est, ad; ut, --Βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· Il. α'. ver. 437. in, cum significatione successionis; ut, Βασιλεῖς ἐπὶ παισὶ τελευτήσαντες· Herodian. Τεθνήξεσθαι ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ· Lucian. ad; ut, Ἐπ' εὐδοξίᾳ ὁδός· Xen. propter; ut, Ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει: idem. propter, id est, ad; ut, Κτισθέντες ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς· Ephes. ii. 10. post; ut, Ὄχνη ἐπ' ὄχνη γηράσκει· --Od. η'. ver. 120. pro; ut, Ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην· Lucian. contra; ut, Πολλὰ οἱ μάστρωποι ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται· idem. Sic, Τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί· Luc. xii. 52. juxta; ut, --Ὅς ῥ' ἐπὶ οἰκία ναίων· Il. ζ'. ver. 15. apud; ut, --Ὀλέσῃ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν· Il. β'. ver. 3. cum; ut, Πολλάκις ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἐπὶ προικί· Liban. cum, id est, præter; ut, Ὅταν κάρδαμον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ· Xen. coram; ut, Ἐπὶ βασιλεῦσι· Apoc. x. 11. ex; ut, Ἐπὶ νόῳ γέγονε· Plato. à, id est, ex; ut, Ἐπὶ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον· Luc. v. 5. præ, id est, ad; ut, --Ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι· Il. β'. ver. 788. per; ut, Ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος· Act. iii. 16. per, tempus; ut, Ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν· Zonar. sub; ut, Μυθολογοῦσιν, ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεύς· Theophr. de; ut, Ἐπὶ βιβλίοις λόγῳ ὑποπεμπόμενος· Thucyd. Ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Luc. i. 59. de nomine; ut, Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κληθεῖσαν πόλιν· Herodian. ab; ut, --Ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ· Il. υ'. ver. 315. tempore; ut, Ἐγένετο Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ· Aristot. Νῦν δεῖξάτω ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι· Demosth. Orat. Pro Corona. reatum; ut, Κακοῦργος ὁ ἐπὶ θανάτῳ· idem.

Cum Accusativo: super; ut, Ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τὸν ὄνον· Matth. xxi. 5. supra; ut, --Ῥὶς ἐπὶ χεῖλη· Theocr. ad; ut, Ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων· Proverb. Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία· Luc. x. 9. ad, id est, apud; ut, Καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν· Thucyd. (Sic, Καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· Matth. ix. 9.) ad, id est, versús; ut, Ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὸ δόρυ· Polyb. Ἐπ' ἀντολίην· Dionys. ver. 222. ad, id est, circiter; ut, Μεῖναι τ' ἐπὶ χρόνον --Il. β'. ver. 299. (Sic, Ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην· Act. iii. 1.) ad, id est, intra; ut, --Ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ· Dionys. ver. 155. usque ad; ut, Νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον· Dion. 10. contra; ut, Ἐπὶ τὰς ἡδονὰς

ϛρατιδ'ευ δεῖ· Lucian. (Sic, Ἐφ' ἑαυτὴν· Luc. xi. 17.) *in* (cum Accusativo); ut, Πεποιθότες ἐπὶ Κύριον· Psal. cxxv. 1. Ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολαμβάνειν· Aristot. *in*, id est, *super*; ut, Βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ· Luc. 1. 33. *sub*; ut, Ἐπὶ τὸν ἔω· *Thucyd.* Sic, Ἐπὶ τὸ αὔριον· Luc. x. 35. Τὴν πόλιν ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι· Viger. *propter*; ut, Ἐπὶ σοὶ ἀλγῶ· 1 Sam. ix. Ἐπὶ βοῦν ἵπω· *Od.* γ'. ver. 421. *inter*; ut, —Εὐκλείη τ' ἀρετή τε Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους·- *Od.* ξ'. ver. 403. *per*; ut, --Βῆ ὀλίγων ἐπὶ πόντον· *Il.* ζ'. ver. 665. *per*, in jurando; ut, --Ἐπὶ Στυγὸς ὄμβειμον ὕδωρ· *Hom.* Hymn. in *Mercur.* ver. 516. *à*, *in*; ut, —Αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες· *Od.* γ'. ver. 1. --Χέλυν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων· *Hom.* Hymn. in *Mercur.* ver. 153.

In Compositione significat *in*; ut, ἔπειμι *insum*, ἐπιφέρω *infero*: *in*, id est, *super*; ut, ἐπιγραφὴ *inscriptio*: *in*, id est, *contra*; ut, ἐπαρῶμαι *imprecor*: *ad*; ut, ἐπᾴδω *accino*: *super*; ut, ἐπιβιόω *supervivo*: *post*; ut, ἐπιμυθεύομαι *post-factum-consulo*: *præ*, vel *super*; ut, ἐφίστημι *præficio*: *propè*; ut, ἐπίτοκος *vicina-partui*: *ré*; ut, ἐπισκευάζω *reficio*: *sub*; ut, ἐπιμαστίδιος *puer-sub-mammis*: *proclivitatem*; ut, ἐπίνοσος *morbis-obnoxius*: *augmentum*; ut, ἐπίδηλος *valde-manifestus*: *diminutionem*; ut, ἐπιψαύω *leviter-attingo*: *dimidium*; ut, ἐπόγδοος *sesqui-octavus*: *contrarium*; ut, ἐπιορκέω *pejero*. Alias inducit significationes: ut, ἐπιτιμάω *reprehendo*, ἐπιτρέπω *permitto*, ἐπιδίδωμι (sæpè) *cresco*.

Κατὰ cum Genitivo: *contra*; ut, Κατὰ Χριστοῦ· Psalm. ii. 2. *de*; ut, Κατὰ τοῦ Θεοῦ· 1 Cor. xv. 15. *de*, id est, *deorsùm*; ut, Κατὰ πετρῶν ῥίπτειν· Plutarch. *è*, vel, *ex*; ut, Κατὰ τοῦ τείχους καταχρεμάσας· Herodot. --Κατὰ πίδακος ὕδωρ Κατείβετο--· *Quint. Smyrn.* lib. 2. ver. 576. *in* (cum Ablativo); ut, Ἄφωνα τὰ καθ' ὕδατος διατελοῦντα· Lucian. *in*, id est, *super*; ut, Κατὰ γῆς πίπτειν· *Halicarn.* (Sic, Κατὰ τῆς κεφαλῆς· Marc. xiv. 3.) *in*, id est *ad*; ut, Κατὰ σκοποῦ τοξεύειν· *Herodian.* Sic, Ἡ κατὰ βάθους πτωχεία· 2 Cor. viii. 2. *per*; ut, Εἶσι κατ' ὄρεος· *Od.* ζ'. ver. 102. (Sic, Καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας· Luc. xxiii. 5.) *per*, in jurando; ut, Κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὀμνύουσι· *Lucian.* (Sic, Καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε· Hebr. vi. 13.) *sub*; ut, Ἔδυ κατὰ γῆς· Lucian. *ad*; ut, Πόδας ἔσφιγξεν κατὰ γαστέρος· *Hom. Batrachom.* ver. 81. *circa*; ut, --Κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· *Od.* π'. ver. 344. *à*, vel *post*; ut, Κατὰ νώτου γινόμενοι· Halicarn. *tempore*; ut, Κατὰ Λυσίαν· Hermog.

Cum Dativo apud Poëtas: *à*, *ab*; ut, -Κατὰ δέ σφι κυλινδὸν Αἷμ' ἀπέλειβετ' ἔραζε-- Hesiod. *in*, id est, *intrà*; ut, --Κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ· *Od.* κ'. ver. 238. *inter*; ut, Τὰ μὲν δυσβωμένα κατέσφισι· *Apollon.* lib. 3. ver. 908.

Cum Accusativo: *secundùm*; ut, Κατὰ Ματθαῖον. *secundùm*, id est, *ad*; ut, Κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος· Col. iii. 10. *secundùm*, id est, *more*; ut, Κατ' Ἐλευθύιαν μαιεύονται σε· Lucian. *secundùm*, id est, *pro*; ut, Κατὰ δύναμιν· Plato. *circa*; ut, --Κατὰ στῆθος περονᾶτο· *Il.* ξ'. ver. 180. *circa* sign. *immorationem*; ut, Οἱ κατὰ Μουσικὴν· Plato. *circiter*; ut, Καὶ ἐννεακόσια

κόσια ἔτη· Constant. *propè*; ut, Κορίνθιοι κατὰ τοὺς Ἀθηναίους ναῦς εἶχον· Thucyd. (Sic, --Ἀκρότατον κατὰ χθηκόν· *Il.η'*.ver.246.) *apud*; ut, Καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι· Herodian. (Sic, Τῶν κατ' Ἰουδαίους ἐθῶν· Act.xxvi.3.) *ad*; ut, Ἵκοντο κατὰ στρατόν· *Il.α'*.ver.484. (Sic, Ἦλθε κατ' αὐτὸν· Luc.x.33.) *ad*, id est, *versùs*; ut, Κατὰ Βορέαν ἑστηκώς· Thucyd. *in* (cum Ablativo); ut, Κατ' ὄναρ· *Matth.*i.20. *in* (cum Accusativo); ut, Καθ' ἕνα πάντες γενόμενοι· Halicarn. Κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα· *Il.π'*.ver.646. *penès*; ut, Καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη· Lucian. *inter*; ut, --Κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ Κείμεθα·--*Od.ξ'*.ver.473. *intrà*; ut, --Κατὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι· *Il.φ'*.ver.295. *coràm*, id est, *ob*; ut, Κατ' ὀφθαλμοὺς σοι λέγει· Aristoph. *per*; ut, --Οὔτησεν κατὰ γαστέρας εἰς μέσον ἦπαρ· *Hom.Batrachom.*ver.293. Αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι· Demosth. *per*, id est, *cum*; ut, Κατὰ κράτος ἀρχόμενοι· Thucyd. (Sic, Κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει· Marc.i.27.) *à*; ut, Κατὰ πόδας, κατ' ἴχνος ἕπομαι· Lucian. *ex*; ut, Ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν· *Il.ε'*.ver.86. (Sic, Κατὰ ἀνάγκην· *Philem.*ver.14.) *propter*; ut, Κατὰ κλέος ἥκω πρός τινα· *Lucian.*in *Rhet.magistro.* Κατὰ θεῶν ἀρίζοντο· Halicarn. (Sic, Καθ' ὑστέρησιν· Philip.iv.11.) *quoad*, vel *respectum*; ut, Τὰ κατὰ Γάλβαν· Plutarch. *quantum*, id est, *ad*, vel *de*; ut, Κατὰ ἀτιμίαν λέγω· 2 Cor.xi.21. *tempore*; ut, Καθ' ἡμᾶς ἐγένετο· Sophocl. *sigillatim*, *singulis*; ut, Κατὰ μῆνα· Demosth. (Sic, Κατὰ μίαν σαββάτων· 1 Cor.xvi.2.) *distributionem*; ut, Κατ' ἄνδρα· Plut. Κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας· *Il.β'*.ver.362. Legitur cum Nominativo: ut, Εἷς καθ' εἷς· Marc.xiv.10.

In Compositione significat *de*; ut, καταπέττω *decoquo*: *de*, id est, *deorsùm*; ut, καταβαίνω *descendo*: *contrà*; ut, κατειπεῖν *contradicere*: *secundùm* id est, ex; ut, καταθύμιος *animo-gratus*: *circùm*; ut, κατακαλύπτω *circumtego*: *ad*; ut, κατάφημι *affirmo*: *rè*; ut, κατακρύω *reprimo*: *dis*; ut, καταλύω *dissolvo*: *augmentum*; ut, καταφάγω, κατεσθίω *avidè-deglutio*, κατασπουδάζω *diligenter-studeo*: *diminutionem*; ut, καταγυιόω *enervo*. Alias inducit significationes: ut, καταστρέφω *finio*, vel *desino*: καταφρονέω *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo: *cum*, id est, *simul*; ut, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός· Matth.i.23. *cum*, id est, *contrà*; ut, Μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι· Apocal. xvii.14. *cum*, id est, *in*; ut, Ποίει μηδὲν μετ' ὀργῆς· Isocr. *cum*, id est, *à*; ut, --Χαῖται ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῆς· *Il.ψ'*.ver.367. *in*; ut, Μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης· *Demosth.*Orat.*De Corona.* *super*, vel *in*; ut, Ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν· Apocal.i.7. *erga*; ut, Ἔλεος μετ' αὐτοῦ· Luc.x.37. *per*; ut, Μετ' αὐτῶν· Act.xv.4.

Cum Dativo, ferè *Poëticum*: *in*; ut, Μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν· Lucian. Θανεῖν μετὰ κύμασι· Hesiod. *cum*; ut, Ἀεθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν· Apollon. *cum*, id est, *per*; ut, Μετὰ χερσὶν ἔρυσαπ· *Il.ε'*.ver.344. *inter*; ut, --Τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν· *Il.α'*.ver.368. *inter*, id est, *intrà*; ut,--Μετὰ σφίσι σῆμα τιθέντες· *Il.λ'*.ver.413. *cum*, vel *inter*; ut, --Μετὰ πρώτοισι πνεῖτο· *Il.ι'*.ver.12. *post*; ut, Οὖτιν ἐγὼ πύματον

ἔδομαι

ἔδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι' *Od.ι'.* ver.369. *ad* ; ut, --Ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν εἰ μὲν· Apollon.

Cum Accusativo : *post* ; ut, Μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία· Plato. *in* (cum Ablativo) ; ut, Βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας· *Herodian.* (Sic *Orph.* de Crystallo ver.4.) *in* (cum Accusativo) ; ut, Βίβλον μετὰ χεῖρας εἰληφώς· *Eulalius.* Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔειδας καὶ νίκεα βάλλει· *Il.ζ'.* ver.276. *in*, id est, *super* ; ut, --Μετ' ὄγμον ἔπιπτον Δράγματα· -- *Il.σ'.* ver.552. *per* ; ut, Νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν· Herodian. *præter* ; ut, --Δαναοῖσιν ἀεικὴς μετέασι Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα· -*Il.η'.* ver.228. *inter* ; ut, -Μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄειστον· *Od.π'.* ver.418. *ad* ; ut, Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαόν· -- *Il.ζ'.* ver.163. *contrá* ; ut, Ἤλιτε μετ' ἀθανάτους μάκαρας· Hesiod. *propter* ; ut, --Τήν ποτε Νηλεὺς Γῆμε ἑὸν μετὰ κάλλος· -- *Od.λ'.* ver.281.

In Compositione significat *trans* ; ut, μεταφέρω *transfero* : *re*, id est, *retró* ; ut, μεταπίπτω *recido*, μεταστρέφω *reverto* : *post* ; ut, μετάφρενον *dorsum*, μετάδορπια *post-cœnia* : *cum*, id est, *con* ; ut, μετέχω *cum-aliquo-habeo*, vel *participo* ; μεταδίδωμι *communico* : *cum*, vel *post* ; ut, μετοίχομαι *eo-cum-aliquo*, vel *post-aliquem* : *ad* ; ut, μετέρχομαι *accedo* : *inter* ; ut, μέτειμι *intersum* : *di* ; ut, μεθίημι *dimitto* : *mutationem* ; ut, μετανοέω *resipisco*, μεταπαιδεύω *aliter-instituo*, μεταδιδάσκω *dedoceo* : *sursúm* ; ut, μετέωρος *sublimis* : *augmentum* ; ut, μεταπρέπω *excello*. Alias inducit significationes : ut, μεταχθόνιος *sublimis*, μεταπέμπω *accerso*, μέθοδος *ordo* (sive *ratio*) *rerum-docendarum*, μεταποιέομαι, μετέρχομαι, μέτειμι (interdum) *ulciscor*.

Παρὰ cum Genitivo : *à*, *ab* ; ut, Παρὰ Κυρίου ἡ βοήθειά μου· *Psal.* cxxi.2. *è*, *ex* ; ut, --Φθεγξάμενος παρὰ νηός· *Il.λ'.* ver.602. *de* ; ut, Μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα· --Phocyl. *præ* ; ut, Ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα· *Eurip.* Phœniss. *præter*, vel *contrá* ; ut, Οὐδὲν παρὰ λόγου πειθοῦ σοφός· Rhen. *post* ; ut, Παρ' ἡδονῆς λύπη· Adag. *ad*, vel *propé* ; ut, --Παρὰ νεφέλαφων τε παρειαί· *Hom.* Hymn. in *Solem* ver.11. *ad* sign. *comitatū*, vel *relatiōnem* ; ut, Τὰ παρ' αὐτοῦ· *Chrysost.* Οἱ παρ' αὐτοῦ· *Marc.* iii.21. *apud* ; ut, Παρὰ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὸν ἄδικον παρεσκευάσθαι βίον· Plato De Leg.

Cum Dativo : *apud* ; ut, Παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος· *Psal.* cxxx.7. *propè*, *juxtá* ; ut, --Παρὰ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε· *Od.ο'.* ver.487. *à* ; ut, --Φιλέεσκε παρ' αὐτῇ· *Il. ν'.* ver.627. (Sic, Παρὰ Θεῷ ἐκλεκτὸν· 1 *Pet.* ii.4.) *in* (cum Ablativo) ; ut, Ἔστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία· *Demosth.* De Corona. --Ἔμενε παρὰ ἔξω· *Od.φ'.* ver.239. *in*, id est, *penés* ; ut, Παρὰ σοὶ ἐστι· *Lucian.* Icarom. *in* (cum Accusativo) ; ut, --Παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός· *Il.ο'.* ver.280. *ad* ; ut, Ἰέναι παρὰ τῷ Τισσαφέρνῃ· *Xen.* (Sic, Παρὰ ἁμαρτωλῷ εἰσῆλθε· *Luc.* x.7.) --Ἵδρυσεν παρὰ δαιτί· *Od.γ'.* ver.37. *cum* ; ut, Παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι· *Il.ρ'.* ver.421.

Cum Accusativo : *contra* ; ut, Παρὰ τὸν νόμον· *Act.* xviii.13. *præter* ; ut, Παρὰ τὸ διατεταγμένον· *Luc.* iii.13. *supra* ; ut, Παρ' δύναμιν· *Il.ν'.* ver.787. (Sic, Ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· *Psal.* xlv.3.) *juxta* ; ut, Κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει· Aristot. *ultrà*, vel *trans* ; ut, Παρὰ τὸν ποταμὸν ἔφυγον· Plut. *ex*, id est, *extra* ; ut, Παρὰ τὸ δεινὸν γενόμενος· idem. *ad* ; ut, Δεῦρο παρ' ἡμᾶς

ὑμᾶς φοιτᾷ· Plato. *ad, relationem*; ut, Οἱ παρ' Εὔανδρον Ἀρκάδες· Plut. *præ*; ut, Τί γὰρ ἀλκὴ, τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς Θεοῦ μερίμνας; *Synes.* Hymn. 9. *circa* sign. *immorationem*; ut, Οἱ παρὰ τὰ μαθηματικά· Lucian. *post*; ut, Παρὰ τὰ τρυφερὰ ὁ οἶνος γλυκύτερος· Aristot. *infra*; ut, Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· Psalm.viii.5. *in* (cum Ablativo); ut, Παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ· Apthon. *in*, id est, *penés*; ut, Παρ' ἡμᾶς· Viger. *in* (cum Accusativo); ut, Παρὰ τὸ βέλτιστον μεταποιεῖ τὴν γνώμην· Plutarch. *propter*; ut, Θεὸς ἐδόκει παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων· *Lucian.* de *Alexandro.* (Sic, Παρὰ τοῦτο· 1 *Cor.* xii.16.) *pro*; ut, Παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι· *Demosth.* De Corona. *pro*, id est, *secundùm*; ut, Παρὰ τὰ μεγέθη τῶν τραυμάτων ὄγκοι μείζους γίγνονται· Philo. *à, ab*; ut, Ἡγοῦμαι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν εἶναι· *Plato.* Frequentiùs in hujusmodi Etymologiis; ut, Γραμματικὸς παρὰ τὰ γράμματα. *per*; ut, Εἰ γὰρ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς· *Demosth.* De corona. *inter*, cum Casu per Gerundium ferè exposito; ut, Οἱα ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν· *Lucian.* &, Παρὰ τὸ δεῖπνον αὐλεῖ· Plutarch. *cum*; ut, Ἡ συστρατεία παρὰ πᾶσιν φιλίαν ἄγει τῆς Πειραιῶς κομίζεται· *Demosth.* De Corona. *minùs*; ut, Παρ' ἕνα· *Lucian.* (Sic, Παρὰ μίαν· 2 *Cor.* xi.24.) *alternationem*; ut, Ἡμέραν παρ' ἡμέραν· *Demosth.* Πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκατέρῳ ἐντρίψω· *Aristoph.*

In Compositione significat *ad*; ut, πάρειμι *adsum*: *in*, id est, *contrá*; ut, παράνομος *injustus*: *propè*, id est, *ad*; ut, παρακάθημαι *assideo*: *propè*, id est, *ferè*; ut, παράμεσος *ferè-medius*: *propè*, id est, *apud*; ut παραμένω *apud-aliquem-maneo*: *præter*; ut, παραπλέω *præternavigo*: *trans*; ut, παρέρχομαι *transeo*: *ab*, vel *procul*; ut, παραπλάζομαι *aberro*: *sub*, id est, *clám*; ut, παρεισδύω, παρεισέρχομαι *clàm-accedo, irrepo*: *perperàm*, vel *malignitatem*; ut, παρακούω *perperàm-audio*, παραλογίζομαι *falsâ-argumentatione-utor*: *simul*; ut, παρασυνατεύω *simul-regno*: *comparationem*; ut, παραβάλλω *confero*: *augmentum*; ut, παράτολμος *valde-audax*: *diminutionem*; ut, παραίτιος *partim-in-culpa*: interdum *utrumque*; ut, παράσημος *illustris*, vel *obscuræ notæ*. Alias inducit significationes: ut, παρακαλέω *hortor*, *consolor*, &c.

Περὶ cum Genitivo: *de*; ut, Περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν· Proverb. *de*, id est, *contrá*; ut, Δεδιὼς μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειε· *Herodian.* (Sic, Ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ· Joh.vi.41.) *pro*; ut, Περὶ πάτρης τεθνάμεν· *Il.* ο'.ver.496. (Sic, Περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε· 1 *Pet.* iii.18.) Περὶ πολλοῦ, Περὶ ὀλίγου, *&c.* Isocr. *propter*; ut, Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε· Joh.x.33. *in* (cum Ablativo); ut, Ἠρώτησεν, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν περὶ τῆς ἐγχειρήσεως· Viger. *in*, id est, *super*; ut, --Ἐσάωσε περὶ τρόπιος βεβαῶτα· *Od.* ε'.ver.130. *in*, id est, *suprá*; ut, Ἐξουσίαν ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος· 1 Cor.vii.37. *in*, id est, *erga*; ut, Διάνοιαν ἔχειν περὶ τῶν ἀδικουμένων· Demosth. *à, ab*; ut, Μεγάλην εἴληφε περὶ τῶν Θεῶν τιμήν· *Lucian.* Halcyon. *præ*, sæpè retracto Accentu; ut, --Πέρι (vel Περὶ) πάντων ἔμμεναι ἄλλων· *Il* α'.ver.287. *circùm*; ut, --Τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο Ἡμερίς --*Od.* ε'.ver.68. *è, ex*; ut, --Πολέμοιο περὶ σμυγεροῖο λίπωνται· *Il.* τ'. ver.

ver.230. Ἔχεις τι θάρσος τῶνδε τοῦ τάρβους πέρι· Sophocl. *ad*; ut, --Περὶ Πατρόκλοιο θανόντος Σπεύσομεν· -- *Il.*ρ'.ver.120.

Cum Dativo: *circùm, circá*; ut, Περὶ βωμοῖς χορεύειν· *Herodian.*lib.5. Στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ, καὶ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν· Xenoph. *lib.* 1. Cyropædiæ. *apud*; ut, Πολλοὺς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἁμάξαις· Plut.*in* Anton.*pro*, id est, *de*; ut, Περὶ πάσῃ πόλει δεδιέναι· Thucyd. *pro*, id est, *propter*; ut, Περὶ τῇ παρθένῳ βασιλικῇ φιλονεικεῖν· *Lucian.* in *Astrol.* --Χωόμενος περὶ βουσί· *Hom.* Hymn. in *Mercur.* ver. 236. Apud Poëtas *ex*; ut, Ὃν περὶ κῆρι φίλει· -- *Od.*ο'.ver.245. *in* (cum Ablativo); ut, --Ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ· *Il.*χ'.ver.70. *in* (cum Accusativo); ut, Ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· -- *Od.*λ'.ver.423. Πίπτοντα περὶ σφίσιν· Apollon. *super*; ut, --Περὶ ῥοδέοισιν ἔέρσῃ Τήκεται· -- *Apollon.Argon.*lib.3.ver.1019. *à, ab*; ut, --Περὶ δουρὶ πεπαρμένον· -- *Il.*φ'.ver.577. *cum*; ut, --Περὶ βουσὶν ἀέξει· *Apollon. Argon.*lib.3.ver.904. *inter*; ut, Εὔκηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν· -- idem ibid.ver.1171.

Cum Accusativo: *circa*; ut, Περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία· Aristot. *circa* sign. *commorationem*; ut, Διατρίβειν περὶ τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας δεῖ· Isocrat. *circiter*, vel *ad*; ut, Περὶ ἀρίστου ὥραν ἧκον· *Xenoph.* (Sic, Περὶ μεσημβρίαν· *Act.*xxii.6.) Sæpiùs additâ Particulâ που· ut, Εἰς ἔτος ἤδη περί που τὸ ὀγδοηκοστὸν ἐλαληκώς· *Herodian.*lib.7. *erga*; ut, Περὶ τοὺς γονεῖς τοιοῦτος γίνου, &c. Isocrat. *contra*; ut, Περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα, περὶ δὲ τοὺς Θεοὺς ἀσεβήματα· *Demosth.* in Midiam. *ad*; ut, Ὡς ἔλθοιμι περὶ τοὺς φιλοσόφους· *Lucian.*Icarom. *ad* sign. *relationem*; ut, Τὰ περὶ ψυχήν· Isocr. *in*; ut, Περὶ τὴν ἀσθένειαν εἶ· Plato. *supra*; ut, Περὶ νόον ἐστὶ βροτῶν· Lucian. *per*, vel *in*; ut, Περὶ πάντα· Tit.ii.7. *de*; ut, Ἀναμιμνήσκεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια· Plato. *quoad*; ut, Περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· 1 Tim.i.19. *instar*; ut, Περὶ κύκλον τὸ πάχος ἔχει· Plutarch. *cum* sign. *societatem*; ut, Οἱ περὶ τὸν Παῦλον· *Act.*xxi.8.

In Compositione significat *circùm*; ut, περιάγω *circumduco*: *circá*; ut, περικάρδιος *circà-cor*: *in*; ut, περιπίπτω *incido*: *ré*; ut, περιλείπω *relinquo*: *pro*; ut, περιδίδωμι *do-pro-aliquo*, περιποιῶ *pro-me-facio, vendico*: *de* sign. *malignitatem*; ut, περιορῶ *despicio*, *contemno*: *per*; ut, περικαής *perustus*: interdum *è, ex*; ut, περιτρέπω *everto*, περιδύω *exuo*: *augmentum*; ut, περικαλλής *admodùm-venustus*, περιδακρύω *uberìm-fleo*: *excellentiam*; ut, περιγίνομαι *superior-sum*, *excello*: *utrumque*; ut, περιδέξιος *ambi-dexter*. Aliam inducit significationem: ut, περιγράφομαι *describo*, περίαλλα *vehementer*, &c.

Πρὸς cum Genitivo: *à, ab*; ut, --Πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες· *Od.*ξ'. ver.57. *ex*; ut, Ξεῖνος ὅδ' οὐκ οἶδα ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ, Ἠὲ πρὸς ἠοίων, ἢ ἑσπερίων· *Od.*δ'.ver.29. Πρὸς τῶν ἑαυτοῦ φίλων καθεστάναι τὰς ἡγεμονίας· *Diodor.*lib.18. *ex*, id est, *secundùm*; ut, Πρὸς θυμοῦ· Viger. *ex genere*; ut, Ἐλεύθερος καὶ πρὸς πατρὸς, καὶ πρὸς τῆς μητρός· *Æschin.*in *Ctesiph.* *de*; ut, Χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονοεῖν κακόν· Epictet. *de*, id est, *deorsùm*; ut, Ἔπεσε φλὸξ πρὸς τοῦ οὐρανοῦ· V.T. *per*, *in obtestando*, vel *jurando*; ut, Πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς· *Demosth.*

in *Ctesiphon.* Ὀυκ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος -- *Il.τ'.* ver.188. *coràm*; ut, Πρὸς Θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς· *Xenoph.* (Sic, *Il.α'.* ver. 339.) *in*, id est, *contrà*; ut, Πρὸς ἀνδρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον· Halicarn. *pro*; ut, Πρὸς ἐμοῦ λέγεις· Lucian. *à-parte, secundùm*; ut, Πρὸς τινος τὴν ψῆφον τίθεμαι; *Demosth.* ad *Bœotum. instar, loco*; ut, Πρὸς ὕβρεως λαμβάνων· Philo. *versùs*; ut, Πρὸς Βορέαο καταιβαταί· *Od.ν'.* ver.110. *cum*; ut, Πρὸς ἕνδεκα βασιλέων βασιλεύσει· Herodot. *relationem*; ut, Οἱ πρὸς αἵματος· Sophocl. *officium*, vel *decorum*; ut, Τὸ ἀφρενῶπον οὐ πρὸς ἀβροῦ καὶ ἐρασμίου ῥήτορος· *Lucian.* Ἄτοπα λέγεις, καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ· Xenoph. *ad, in, pro,* cum significatione *commodi*, aut *incommodi*; ut, Τοῦτό μοι πρὸς κακοῦ γίνεται· *Aristot.* &, Πρὸς ἀγαθοῦ *Galen.* (Sic, Πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· *Act.*xxvii. 34. Apud Poëtas *propè*; ut, Ἔυδουσι πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες· *Il.κ'.* ver.428. *sub-imperio*; ut, –Πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις· *Il.ζ'.* ver.456. *in*; ut, Ναίουσι πρὸς Ἤλιδος· *Od.φ'.* ver. 347. Ποτὶ *ad*; ut, Ποτὶ πτόλιος πέτετο· *Il.χ'.* ver.198.

Cum Dativo: *ad*; ut, Νῦν ἔχειν πρὸς τοῖς ἑτέροις μείζοσι· *Diodor.* --Ποτὶ γούνασι χεῖρας Βάλλει· -- *Od.ζ'.* ver.310. *ad*, id est, *apud*; ut, Πρὸς κεφαλῇ· *Ioh.*xx.12. Πρὸς ταῖς πύλαις· *Lucian.* (Sic, Εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ· *Ioh.*xviii.16.) *ad*, vel *à*, sign. *officium*; ut, Οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι· *Herodian.*lib.3. *ad, in, contrà*; ut, --Νῆα ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξεν· *Od. γ'.* ver.298. *præter*; ut, Πρὸς τοῖς εἰρημένοις· *Plutarch.*in Educ.Liber. *supra, ad*; ut, Ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐννενήκοντ' ἔτεσιν ἐβίωσε· *Lucian.*Macrob. *cum*, vel *apud*; ut, Πρὸς ἑαυτῷ σιωπῇ καθήμενος· Plutarch. *in* (cum Ablativo); ut, Πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν· idem. Ὄλβιος εἰμὶ πρὸς τῷ πάθει· *Heliodor.*lib.ε'. *in* (cum Accusativo); ut, -- Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ· *Il.α'.* ver.245. *in, ad, commodum*; ut, Ὀυ νομίζουσι τὴν ἀρετὴν πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι· Xenoph. *circa*, vel *tenùs*; ut, Πρὸς τοῖς μαστοῖς περιεζωσμένος· *Apoc.*i.13. *sub*; ut, Πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου· Lucian. *usque-ad*; ut, Πρὸς τῇ καταβάσει· *Luc.*xix.37. *occupationem*; ut, Πρὸς λόγοις τοῖς δικαστικοῖς εἰμι· *Lucian.* Apud Poëtas *cum*; ut, --Πρὸς αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει· *Hesiod.* Εργ.lib.1. ver.209. *super*; ut, Κεῖντο ποτὶ χθονί· *Il.φ'.* ver.426. *à*; ut, -- Ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων· *Od.λ'.* ver.423.

Cum Accusativo: *ad*; ut, Πρὸς τὸν ἔχυνθ' ὁ φθόνος ἕρπει· *Sophocl.* Ὄνος πρὸς λύραν· Proverb. *ad arbitrium*; ut, Πρὸς ἄλλον ζῆν· Aristot. *usque-ad*; ut, Φίλος πρὸς βωμόν· Plutarch. *quoad*; ut, Ἀὴρ ὕδατος ἀφέστηκε πρὸς τὴν καθαρότητα· Plato. *in* (cum Accusativo); ut, Πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἐπιρρεῖ· Basil. *in* (cum Ablativo); ut, —Πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης Ἐκλίνθη· -- *Il.ζ'.* ver. 467. *ad, in* (cum Ablativo) ut, Τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιόπικον ἐπιχρώσαντες· Lucian. *ad, in, commorationem*; ut, Ἐγένετο πρὸς τὸ καταστρατηγεῖν· Plutarch. *penès*: ut, Πρὸς ἡμᾶς ἐστι καὶ τὸ καλῶς, καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν· *Philipp.* ad Plutarch. *erga*; ut, Δεῖ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας· 2 *Tim.*ii. 24 *contrà*;

trà; ut, Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε· *Euripid.* (Sic, *Act.* ix. 5.) *secundùm*; ut, Πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς τιμὰς νέμε· *Plutarch.* (Sic, Ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα· *Luc.* xii. 47.) *apud*; ut, Ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν· *Ioh.* i. 1. *versùs*; ut, Κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· *Il.* θ'. ver. 364. *inter*; ut, Τεκμήριον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας· *Isocrat.* ad *Demonic.* Ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς· *Luc.* ix. 41. *circiter*, *ad*; ut, Εἰσῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην· *Demosth.* Καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην· *Lucian.* in *Toxar.* (Sic, Πρὸς ἑσπέραν ἐστί· *Luc.* xxiv. 29.) *per*; ut, Φυσᾷν πρὸς ῥῖνας αἷμα· Sophocl. *per*, in jurando; ut, Πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι· Suid. *per*, *ex*, *modum*; ut, Πρὸς ἔχθραν αἰτίαν τινὶ ἐπάγειν· *Demosth.* Orat. *De Corona.* Πρὸς ὃ δύνασθε νοεῖν· *Ephes.* iii. 4. *præ* sign. *comparationem*; ut, Πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη· *Proverb.* (Sic, Οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν· *Rom.* viii. 18. *cum*; ut, Πρὸς βασιλέα γενόμεναι συνθῆκαι· *Isocrat.* Ὡς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε· *Il.* ζ'. ver. 235. *cum*, id est, *apud*; ut, Ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτούς· *Marc.* xi. 31. *pro*; ut, Τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη διαλλάττοντι· Aristot. *à*, *ab*; ut, Πρὸς τὰς πράξεις οὐκ ὄϊν(ος), οὐκ ὕπν(ος) ὀνεῖνον ἐπέσχε· *Plutarch.* de *Alexandro.* *de*; ut, Ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα· *Xenoph.* (Sic, Πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· *Hebr.* i 7.)

In Compositione significat *ad*; ut, προσέρχομαι *adeo*: *ad* id est, *versùs*; ut, πρόσβορρος *ad-Boream-situs*: *in*, ut, προσδέομαι *indigeo*: *in*, id est, *contrà*; ut, προσμειδιῶ *irrideo*: *propè*; ut, πρόσγειος *terræ-proximus*: *con*; ut, προσομιλέω *conversor*, προσπάσχω *compatior*: *ab*; ut, προσφορὰ *oblatio*: *simul*; ut, προσαπόλλυμαι *simul-pereo*: *sursùm*; ut, προσάντης *arduus*: *insuper*; ut, προσδιηγέομαι *aliquid-insuper-narro*: *augmentum*; ut, προσερεθίζω *vehementer-lacesso*: *diminutionem*; ut, προσψαύω *leviter-attingo*: *nuper*; ut, πρόσφατος *recens-occisus*: *in*, id est, *super*; ut, προστίθημι (interdum) σοὶ ζημίαν, *Impono tibi mulctam*; Thucyd. Alias inducit significationes: ut, προστάττω *impero*, προσκόπτω *impingo*, προστρέπω *supplico*, προσφέρομαι interdum *vescor*.

Ὑπὲρ cum Genitivo: *super*; ut, Γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς· Proverb. *super*, id est, *contrà*; ut, Εἷς ὑπὲρ ἑνὸς φυσιοῦσθε· 1 *Cor.* iv. 6. *supra*; ut, Ὑπὲρ τῶν κήπων ἱερὸς κέεται· Herodot. *de*; ut, Ὑπὲρ ὀνου σκιᾶς· in vita Demosth. *pro*; ut, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε· *Rom* v. 8. *pro*, id est, *à-parte*; ut, Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς κατ' ἡμῶν; *Rom.* viii. 31. *pro*, id est, *ex*; ut, Ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· *Philip.* ii. 13. *pro*, id est, *vice*; ut, Ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιήσω· Dem. (Sic, Ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι· *Philem.* ver. 13.) *pro*, id est, *per*, in obtestando; ut, Λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων· *Apollon. Argon.* (Sic, Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου· 2 *Thess.* ii. 1.) *propter*; ut, Αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διός· Lucian. (Sic, Ὑπὲρ βασιλείας πάσχετε· 2 *Thess.* i. 5.) *ultra*; ut, Ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου· Thucyd. *è*, *ex*; ut, Οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὰ κατέστησαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας· *Halicarn.* — Ὑπὲρ κακότητος ἀλύξῃ· *Apollon.* *per*, id est, *in*; ut,

— Ὑπὲρ

—Ὑπὲρ πόντοιο φέϱοντ̓. *Quint. Smyrn.*

Cum Dativo rarissimè: *super*; ut, Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦνται. *Anacr.* Odâ 51. *super*, δ; ut, Οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι. Orph. *Galactites* ver. 29.

Cum Accusativo: *super, per*; ut, -Ἀποπλαγχθέντες ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης. *Od.* ι. ver. 260. *supra*; ut, Τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. Proverb. (Sic, Ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου *Act.* xxvi. 13.) *ultra*; ut, Ὑπὲρ τὴν ἐραν φρονεῖν. Lucian. *præter*; ut, Ὑπὲρ μοῖραν. *Il.* υ'. ver. 357. *contra*, vel *præter*; ut, Ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν. *Il.* γ'. ver. 299. *post*; ut, Ὁ δὲ ὑπὲρ τούτους Μίδας. *Lucian.* Dial. *Menipp.* & *Æaci. alternationem*; ut, Ὑπὲρ μίαν, *Alternis diebus*; Viger.

In Compositione significat *super*; ut, ὑπερπερισσεύω *superabundo*: *suprà*; ut, ὑπερνέφελος *qui-est-suprà-nubes*, ὑπεράνθρωπος *qui-est-suprà-hominem*: *pro*: ut, ὑπερμαχέω, ὑπερασπίζω *propugno*: *pro*, id est, *vice*; ut, ὑπεραποθνήσκω *pro-aliquo-morior*: *præ*, id est, *ante*; ut, ὑπερθέω *præcurro*: *præ*, id est, *suprà*; ut, ὑπερακοντίζω *optimè-omnium-jaculor*: *trans*; ut, ὑπερβαίνω *transgredior*: *præter*; ut, ὑπέρμορον *præter-fatum*: *ex*, ut, ὑπερορίζω *extermino*: *augmentum*; ut, ὑπερμαίνομαι *valde-insanio*: *malignitatem*; ut, ὑπερφίαλος *perfidus*, ὑπερήφανος *superbus*. Alias inducit significationes: ut, ὑπερτίθεμαι (interdum) *differo, procrastino*, &c.

Ὑπὸ cum Genitivo: *sub*; ut, Ὑπὸ χθονός. *Hesiod.* Theogon. *sub potestate*; ut, Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλεῦσιν ἐγένετο. Thucyd. δ; ut, Ὑπὸ Θηβαίων ἐφ' Ἡρακλείας στήλας. Herodot. *ex*; ut, Ὑπ' εὐνοίας χαίροντας. *Lucian.* in *Timon.* -Ὅτε κῦμα πέσῃσι λάβρον ὑπαὶ νεφέων. -*Il.* ε. ver. 625. *ex*, id est, *secundùm*; ut, -Ἐκέλευσε νέεσθαι Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης. -*Od.* η. ver. 263. *propter*; ut, Χλωροὶ ὑπαὶ δείους. -*Il.* ο. ver. 4. *propter*, id est, *de*; ut, Ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰτιῶν πόλεμος συμπίπτει τοῖς Ἀθηναίοις. Plutarch. *per*; ut, -Ὑπὸ κήρυκος προαγορεύει τοῖσιν Ἴωσι. *Herodot.* (Sic, Ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων. *Apocal.* vi. 8.) *præ*; ut, Ὑφ' ἡδονῆς δακρύειν. Aristoph. *cum*; ut, Καταβαίνων ὑπὸ λαμπάδων. *Plutarch.* in *Catone* Majore. *ad*; ut, -Ἵκανε Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο. *Quint. Smyrn.* lib. ιγ. ver. 175. *apud*; ut, Ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀξιώματι ἦν. Thucyd. *de*; ut, Ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀλλόκοτα ἀγγέλλων. Lucian. *in*; ut, Ἡμῖν ὑπ' εὐδίας μᾶλλον ἔσται πάντα. *Xenoph.* lib. 6. *Cyro-pædiæ.*

Cum Dativo: *sub*; ut, Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος. Lucian. *sub-potestate*; ut, Ὑπὸ Πέρσῃσίν ἐστιν Αἴγυπτος. Herodot. Ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. Demosth. *sub-persona*. ut, -Τρεῖς ἀναιρεῖ Ὅμηρος ὑπὸ τῷ Διομήδει. *Eustath.* in *Iliad.* ε. *sub*, id est, *in*; ut, -Καταθεὶς ὑπὸ κόλπῳ. *Od.* ο. ver. 468. -Ὑπὸ νυκτί. Apollon. *sub*, id est, *circiter*; ut, -Ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες. *Il.* θ'. ver. 530. *sub*, id est, *auspicio*; ut, Ὑπ' αἰθύης πλευρώμεσι. *Proverb.* -Εὔμμελίω ὑπ' Ἐπειῷ. *Quint. Smyrn.* lib. ιγ'. ver. 41. δ, *ab*; ut, -Ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι. *Il.* υ'. ver. 668. Λόγον ποιητέον ὑπὸ Θεῷ δ' ἐξεταζομένοις. Nazianz. *ex*; ut, -Ἀντιλόχου ὑπὸ χερσὶ πεσήσειν. *Hom.*

Hom. Hymn. in *Mercur.* ver. 158. *ad*; ut, Ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγαγον· *Od.* ξ'. ver. 469. Ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις ὄρχημα βαίνειν· *Lucian.* Dial. *Jovis* & *Cupid.* *ad*, id est, *secundùm*; ut, Ὑπὸ δικαιοσύνῃ διάγειν τὸν βίον· Plato. *ad*, id est, *propè*; ut, Τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ πολλοί· *Quint. Smyrn.* lib. ι. ver. 58. *propter*; ut, Ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐτρυφᾶτο· *Xiphilin.* in *Nerone.* Ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἕκτορι — Οὔτε ποτε· *Il.* ε. ver. 699. *propter*, id est, *præ*; ut, Ἐκθανόντες ὑπὸ καύματι· Zosimus. *infra*, vel *post*; ut, Ὑπ' αὐτῷ Ζήνων κατεκλίνετο· *Lucian.* in *Lapith.* *cum*; ut, Ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προήει· *Plutarch.* in *Galba.* *coram*; ut, Λέγω δὲ ὡς ὑπὸ Θεῷ μάρτυρι· *Nazianz.* in Epist. ad *Cæsarem*.

Cum Accusativo: *sub*; ut, Ὑπὸ τὸν μόδιον· *Matth.* v. 15. *sub potestate*; ut, Ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι· *Demosth.* Orat. *De Corona.* (Sic, Ὑπὸ νόμον· *Rom.* vi. 15.) *sub*, id est, *ad*; ut, Οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι· *Herodian.* lib. 3. *sub*, id est, *tempore*; ut, Ὑπὸ κύνα· Aristot. *subter*; ut, Καὶ τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσόν· *Plutarch.* *ad*; ut, — Αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε· *Il.* β'. ver. 216. *infra*, vel *post*; ut, Ἅμα κατέκειντο, ὁ μὲν ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν· *Lucian.* in *Lapith.* *ponè*; ut, Καὶ μιν κατακρύπτει ὑπὸ τὴν θύραν· Herodot. *in*, (cum Accusativo) ut, Βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδῃ ἀμφρύγματα· *Apollon. Argon.* lib. 3. ver. 287.

In Compositione significat *sub*; ut, ὑπογράφω *subscribo*: *sub potestate*; ut, ὕπειμι *subsum*, ὑποποιοῦμαι *mihi subjicio*: *sub*, id est, *clàm*; ut, ὑφαρπάζω *clàm-surripio*: *re*, id est, *rursus*; ut, ὑπόστροφος *redux*, ὑποστρέφω *revertor*: *re*, id est, *seorsim*; ut, ὑποχωρέω *recedo*: *inter*; ut, ὑποκρέω *interpello*: *ex*; ut, ὑποδύομαι (interdum) *emergo*, Od. υ'. ver. 53. *diminutionem*; ut, ὑποδειδω *subvereor*, ὑπόκωφος *surdaster*: *augmentum*; ut, ὑποπίνω *largiùs-bibo*: *improbitatem*; ut, ὑπόχρυσος *aurum-adulterinum*: *obliquè*; ut, ὑποβλέπω *obliquè-intueor.* Alias inducit significationes: ut, ὑπόγυιος *propinquus*, ὑποκρίνομαι *simulo*, &c.

Plures simul Præpositiones regunt Casus: ut, Ἀμφὶ περὶ στήθεσσι· *Od.* λ'. ver. 608. Ἀμφὶ περὶ κρήνην· *Il.* β'. ver. 305. — Περί τ' ἀμφί τε ταφρόν· *Il.* ρ'. ver. 760. Interdum Præpositio cum Adverbio: ut, — Ἀπὸ νόσφι καρήνων· *Quint. Smyrn.* lib. α'. ver. 264. Quandoque plures Præpositiones in unam dictionem coëunt: ut, Ὑπὲκ νεφέων· *Hom.* Hymn. in *Apollinem* ver. 428.

Præpositio apud *Poëtas* non rarò Casui suo postponitur, retracto Accentu Dissyllaborum omnium, præter Ἀνά, Διά· ut, Θεῶν πάρα· *Il.* τ'. ver. 3. — Μάχῃ ἄνα κοιρανέοντα [*Il.* ε. ver. 824. Οὔτε διά· *Hesiod.* Ἐργ. ver. 3. apud *Oratores* περί· ut, Οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι· *Lucian.* in *Gallo.* Item, Καταύδησις λυπέει φιλοπονίης κρατερῆς ὕπο· *Hippocrat.*

Inter Præpositionem & Casum eleganter interveniunt Conjunctiones: ut, Ἐπὶ γάρ τοι τὴν ὕβριν παρέρχομαι· *Lucian.* in *De Merced. cond.* Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας· 2 *Cor.* ix. 1. Apud *Poëtas* quælibet dictiones:

ones: ut ---Ἀμφὶ δ' πολλὴ Κόπερς ἔιω κεφαλῇ· -Il.α'.ver. 163.

Revelluntur à Verbis etiam Præpositiones: ut,—Κατὰ γαῖα καλὶ ψεῖ Il.ζ'. ver. 464.

Præpositiones sine Casibus migrant in Adverbia; quædam etiam retrahunt Accentum, nempe, Περὶ, Ἀπό· ut, Σὺν ἅμα πολλοὶ διεξιόντες τὰς ζάλας· Lucian. in De Merced. cond. Καὶ μικρόν τι πρός· idem in Tyranno. Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· Od. φ'. ver. 231. --Πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ· Od. δ'. ver. 324. Πολλὸν ἄπο προφέρων· Il.π'. ver. 669. Similiter Præpositio cum Casu suo coalescens: ut, Ἐκποδῶν procul, è-medio; ἐπέκεινα ultra, παραχρῆμα extempore: nonnunquam cum Casu non suo; ut, ἐμποδὼν impedimento.

Præpositiones cum Casibus elegantiam pariunt: ut, Ἀπὸ τοῦ βελτίστου (vel κρατίστου) optimè; ἐπὶ (vel ὑπὸ) πόδα χωρεῖν, retrocedere; Xenoph. & Halicarn. Τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ, Die sequente; Herodian. & Polyb.

Præpositiones, sequente Articulo & Infinitivo, usurpantur pro Adverbio, vel Conjunctione: ut, Ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν· Luc. xiv. 1. id est, Cùm venisset Πα ἔδωκε τῷ Μινυκίῳ τὴν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ μὴ μάχεσθαι· Plutarch. in Fab. Max. id est, ut non pugnaret. Πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ προσὲς ἐξ Ἐρ[illegible]ίας ἀπελθεῖν ἀποθανόντα, ὁ αὐτὸς ἔτος οὐκ ἔθαψε· Demosth. in Midiam. id est, præterquàm quòd, &c. Πρὸ τοῦ συλληφθῆναι· Luc. ii. 21. id est, priusquàm concepisset.

Præpositio in Compositione sæpissimè regit Casum, quem extra Compositionem regebat: ut, Ὄχου παρεστῶτων· Sophocl. Παρέστησαν αὐτῷ· Act. ix. 39. Παρελέγοντο τὴν Κρήτην· Act. xxvii. 13. quia παρὰ prope regit tres Casus. In Decompositis utravis Præpositio: ut, -Ἐγκάτθετο κόλπῳ· Il. ξ'. ver. 223. Ἐγκάτθετο νηδύν· Hesiod. Theog. ver. 487.

Accentu retracto, nonnullæ Præpositiones Ἄνα (item Ἄν) Ἔνι pro Ἐν, Ἔπι, Μέτα, Πάρα, Πέρι vicem quandoque sustinent Verborum ferè tertiæ Personæ per omnes Numeros, & eandem cum illis habent Constructionem & Concordantiam: Ἄνα pro ἀνάστηθι· ut, Ἄνα εἰ μέμονας· Il. ἰ. ver. 247. Ἂν pro ἀνάστη· ut, Ἂν δ' Ὀδυσσεύς· Il. γ'. ver. 268. Ἂν δ' Βαρήϊοι ἥρως· Apollon. Argon. lib. 2. ver. 494. Ἔνι, (interdum Ἔν,) Ἔπι, Μέτα, Πάρα, Πέρι pro Compositis Verbi εἰμὶ, per omnes Numeros ferè tertiæ Personæ: ut, Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος· Galat. iii. 28. Ἔνι τοι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί· Od. φ'. ver. 288. Ἔνθα βόες· Quint. Smyrn. lib. ἰ. ver. 60. Πάρα εἷς γε Θεῶν· Il. ύ. ver. 98. Πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι· Il. ψ'. ver. 479. Οὔτοι ἔπι δέος· Il. α'. ver. 515. -Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος· Od. φ'. ver. 93. --Πέρι τοι μῦθος· Od. μ'. ver. 279. Regimen: ut, --Πάρα δ' ἔργα βόεσσι· Hesiod. Ἐργ. ver. 452, &c. Usurpantur iidem pro Impersonalibus: ut, Οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν· Demosth. Orat. De Corona. Τούτοισι δ' οὐ μέτα· Herodot.

PROSO-

PROSODIA.

Quid, & quotuplex, sit *Pes*, & *Carmen*, quid *Scansio*, prætermimus tanquam nota ex Prosodia *Latina* : supersunt tria tantùm fusiùs explicanda, *Spiritus*, *Tempus* sive *Quantitas*, *Accentus*.

Spiritus.

Vocales (præter υ) & Diphthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones :

1ò, A in nonnullis aspiratur : 1ò, Nominibus, ᾍδης *Orcus*, αἷμα *sanguis*, αἱμασιὰ *sepes*, Αἷμος *Hæmus*, Ἅλαι urbis nomen, ἁλοσύνη *dementia*, ἅλς *mare*, ἅλυσις *catena*, ἅλων *area*, ἅμαξα *plaustrum*, ἅμιλλα *certamen*, ἁβρὸς *mollis*, ἁδρὸς *adultus*, ἅγιος *sanctus*, ἁγνὸς *castus*, αἱμύλος *blandus*, αἵμων *peritus*, ἅλης *confertus*, ἁπαλὸς *tener*, ἁπλόος *simplex*. 2o, Verbis, ἅδω *placeo*, ἅζομαι *veneror*, αἱρέω & ἁλίσκω *capio*, ἅλλομαι *salio*, ἁμαρτάνω *pecco*, ἁνδάνω *placeo*, ἅπτω *necto*, *accendo*, *tango*. 3ò, Adverbiis, ἅλις *satis*, ἅμα *simul*, ἅπαξ *semel*.

2ò, E aspiratur ante κ, ψ, σ, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ *illic*, ἐκεῖνος *ille*, ἐκεχειρία *induciæ*, ἔορ *soror*, ἑώρα *suspendium*.

Aspirantur item sequentia : 1ò, Nomina, Εἵλως *servus*, Ἑλένη *Helena*, ἕλη *calor-Solis*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἕλκος *vulnus*, Ἕλλην *Græcus*, ἕλμινς *lumbricus*, Ἑλίκη *Helice*, ἕλος *palus*, ἑλξίνη herbæ nomen, ἕρκος *septum*, ἑστία *focus*, Ἕως *Aurora*, Ἕσπερος *Vesper*, ἕστωρ *paxillus-temonis*, ἑδανὸς *suavis*, ἑταῖρος *socius*, ἕτερος *alter*, ἕτοιμος *paratus*, εἷς, ἕξ, ἑπτὰ, ἕκατον. 2ò, Verba, ἕζομαι *sedeo*, εἱλέω *insolo*, εἵργω *includo*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω *traho*, ἕλω *capio*, ἕπομαι *sequor*, ἕρδω *facio*, εὕδω *dormio*, εὑρίσκω *invenio*. 3ò, Adverbia, ἕνεκα *gratiâ*, ἑξῆς *deinceps*, ἕως *quamdiu*, ἓ ἓ *heu heu*.

3ò, H ante β, γ, κ, σ, aspiratur. Exceptis ἠβαιὸς *parvus*, ἠγάθεος *valde-divinus*, ἤγανον *sartago*, ἦκα *sensim*, ἤκεστος *stimulum-non-expertus*.

Aspirantur & hæc : 1ò, Nomina, Ἧδος *acetum*, ἧλος *clavus*, ἧλιξ *co-ætaneus*, ἡλικία *statura*, ἥλιος *Sol*, ἡμεῖς *nos*, ἡμέρα *dies*, ἡνία *habena*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, ἧπαρ *jecur*, Ἥρα *Iuno*, Ἥρως *Heros*, ἡδὺς *suavis*, ἥμερος *mansuetus*, ἥμισυς *dimidius*, ἧττων *minor*. 2ò, Verbum, ἡμικτέω *ægrè-fero*. 3ò, Adverbium, ἡνίκα *quando*.

4ò, I ante

4°, I ante ε, ζ, ς, π, μ (sequente Vocali) aspiratur. Sed Ἴστρος *Ister*, ἴσαμαι *scio*, ἰεῦ *heu*.

His adde 1°, Nomina Ἱδρὼς *sudor*, ἱκανὸς *sufficiens*, ἱκέτης *supplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°, Verba ἱδρυω *sedere-facio*; ἵκω, ἱκνέομαι, & ἱκάνω *venio*; ἵημι, & ἵεμαι *volo*. 3°, Conjunctionem ἵνα *ut*.

5°, O ante πλ, ρκ, μ (non sequente φ), σ (sequente Vocali), aspiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis*, & *nomen fluvii*; ὄρκη *vas-olearium*, ὄμβρος *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὄμπνη *beatitas*.

Aspiratur Articulus ὁ, ὅς· sic ὅτι, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum similibus: item ὁπ Particula præfixa dictionibus plerumque Aspiratis; ut, ὅπη, ὅπως, &c.

Aspirantur & hæc, 1°, Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμος *mortarium*, ὅρος *terminus*, οἷος *qualis*, ὅλος *totus*, οὗτος *hic*, οὗ *sui*. 2°, Verbum ὁράω *video*.

6°, Ω in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis Vocalis ante ρπ, ρμ, aspiratur: ut, ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam Spiritu Radicis: ut, Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω, &c. Sed ὄρπη *secespita*, ἄρπιξ *spina*, ἀρπίαθος *palma*, Ὄρμενος proprium viri nomen.

E Augmentum, præfixum Consonæ, levigatur: ut, τύπτω, ἔτυπτον. Sed in Perfectis Verborum in -μι servat Spiritum Thematis: ut, ἕστηκα ab ἵστημι. Præfixum Vocali, aut Diphthongo, ejusdem accipit Spiritum: ut, εἶπα, ἑώρων, ab εἶπα, ὁράω.

Temporale Augmentum servat Spiritum Mutabilis: ut, ἀκούω, ἤκουον. Reduplicatio Præsentis Verborum in -μι aspiratur: ut, ἵστημι.

Dictiones peregrinæ, non observatis hisce Regulis, servant Spiritum suæ Originis: ut, Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis Primitivæ servatur in Derivativis: ut, ὀκτὼ, ὄγδοος· ἕζομαι, ἕδος· ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in Compositis: ut, ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω· Ἥρα, Ἡρακλῆς· ἅλς, ἀλκυὼν (vel ἁλκυδὼν) *halcyon*. Casûs Recti in Obliquis per omnia Genera & Numeros: ut, ἀγαθὸς, ἀγαθὴ, ἀγαθὸν, ἀγαθοῦ, *&c.* Spiritus Thematis retinetur in reliquis Temporibus per Modos & Personas: ut, ἀκούω, ἀκούσω, ἀκούοιμι, *&c.*

Variatur Spiritus in hisce Derivativis, ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμυδὶς ab ἅμα *simul*, ἥδος *dulcedo* ab ἡδύς, ἐσθὴς *vestis* ab εἷμαι, ἱστορία *historia* ab ἵστωρ· in Compositis ἐλεόθρεπτος & ἐλειότροφος *in-palude-nutritus* ab ἕλος *palus*, Eustath. ἔνδυο *celeriter* ab ἐν & δύο. A pro ἅμα, & o pro ὁμοῦ levigatur: ut, ἄκοιτις *uxor*, ὄτριξ (pro ὁμότριξ) *similes-habens-pilos*; *Il. β'.*

Il. ϐ'. ver. 765. Sed ἅπας aspiratur; item ὅπατρος eodem-patre-natus, Orph. Argon. ver. 1023.

Idem vocabulum, pro diversa origine, diversa notatur Spiritu: ut, ἰκμαῖος humidus ab ἰκμὰς humor, ἰκμενος ventus-secundus ab ἱκνέομαι venio; sic ἰήϊος Epithetum Apollinis ab ἰάομαι sano, ἱήϊος idem ab ἵημι mitto. Manente eâdem significatione, dictiones quædam duplicem habent Spiritum: Nomina, ἀψὶς & ἁψὶς connexio, ἑανὸς & (rariùs) ἐανὸς indumentum, ἕδνα & ἔδνα dos, εἱαμενὴ & εἰαμενὴ palus, ἑλεδώνη vel ἐλεδώνη polypi genus, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος herbæ genus, ἑλλέβορος & ἐλλέβορος elleborum, ἕνος & ἔνος antiquus, ἕρμακες & ἔρμακες saxa-in-mari, ἕρση & ἔρση ros, ἕρσις & ἔρσις nexus, ἑσμὸς & ἐσμὸς cœtus, ἄστεα & ἄστεα hordeum-montanum, ἑψία & ἐψία colloquium, ἴκελος & ἵκελος similis, ὄρκυνος & ὅρκυνος piscis genus. Verba ἑλύω & ἐλύω volvo, ἑννύω & ἐννύω induo, ἅω & ἄω ustulo.

Tempus.

Ratione temporis Syllabæ sunt *longæ*, *breves*, vel *ancipites*.

1°, *Naturâ*:
- *Longæ*, in quibus reperitur Diphthongus, vel Vocalis naturâ longa, scilicet η, ω, aut quævis alia Vocalis Circumflexa, vel facta ex Contractione.
- *Breves*, in quibus ε, ο.
- *Ancipites*, sive *communes*, in quibus α, ι, υ utpotè quæ in plerisque dictionibus pro arbitrio longæ sunt, vel breves.

2°, *Positione*:
- *Longæ*. Quævis Vocalis ante duas Consonantes, aut duplicem, Positione longa est: ut, -- Πῆ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί· *Il.* ε'. ver. 171.
- *Ancipites*. Brevis ante Mutam, sequente Liquidâ, communis redditur: ut, Μέτρῳ δ' τεῦχε Θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον· *Phocyl.* ver. 93. -Πολλῶν μὲν ὄχλος, πολλῶν δ' τετραίππων· *Theocrit. Idyl.* 15. ver. 5. Ἀμφιθεὶς ἐκ ἀξῶ τῶ τέκνον μορμώ, δάκνει ἵππος· idem *Idyl.* 15. ver. 40. -Δύσποτμε μῆτερ Ἀδώνι *Bion. Epitaph. Adon.* ver. 43. Ἔπλετο δραχμῶς· *Theocrit. Idyl.* 15. ver. 19. Interdum ante μν, κτ, πτ ut, Ἦτε καὶ ἀπολαμένον πυρ ὁμῶς -*Hesiod.* Ἔργ. ver. 45. (Sic, Ἀνδρα μεμνημένον· *Solon.* lib. α. ver. 9.) Ἀκρον δάκτυλον πολυδάκνευ *Hom. Batrach.* ver. 45. -Αἰγύπτιος ἐπάλληθεις *Od.* δ'. ver. 83. Item sequente Liquidâ: ut, Λαοσόου Ἠλεκτρύωνος· *Hesiod. Scut. Herc.* ver. 3.

Finalis

Finalis brevis ante initialem duplicem, vel duas simplices, non raro corripitur : ut, Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον Il. β'. ver. 634. Ἠδὲ Σκάμανδρος Il. ε. ver 774.

Vocales naturâ longæ, vel Diphthongi, pro arbitrio corripiuntur ante Vocalem sequentis dictionis : ut, Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ Il. α'. ver. 30. Πειρῶ ἐμεῖο, γεραιέ Il. α'. ver. 103.-Ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας Il. β'. ver. 748.

3ò, Usu { *Longæ* sunt Syllabæ, in quibus anceps semper producitur : *Breves*, in quibus semper corripitur : *Ancipites*, in quibus producitur, vel corripitur. }

Quantitas hujusmodi Vocalium spectatur vel in *ultimis*, vel *prioribus* Syllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in *ultimis* Syllabis.

Si Anceps sit longa in ultima vocis Rectæ, manet longa * plerumque in ultima vocis Variatæ : si Brevis, vel Communis, quantitatem servat in Accusativo & Vocativo Singularibus : ut, Αἰνείας, Αἰνείαν, Αἰνεία· φιλία, φιλίαν· τράπεζα, τράπεζαν· πᾶς, πᾶν· νηδὺς νηδὺν· μέλας, μέλαν· ἔτυψα, ἔτυψαν.

* *Quæ vero differunt, excipiuntur suis locis.*

Nomina Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in Recto, longa sunt : ut, Ἀκτὶς, ἀκτίν· Φόρκυς, Φόρκυν.

Hæ duæ Regulæ observari debent in sequentibus.

A finita corripiuntur : ut, τράπεζα, τέτυφα, τύψασα, ἵνα, ὦ ἱππότα.

Producuntur Nomina {
1o, In -θα, -δα, -δα· ut, θεὰ, Ἀθηνᾶ, βασιλίνδα.
2o, Polysyllaba in -αία· ut, σεληναία. Excipe πλάταια.
3o, in -ρα (non præcedente Diphthongo) ut, χαρά, ἀκήρα. Excipe ἄγκυρα, γέφυρα, ὄλυρα, Κόρκυρα, vel Κέρκυρα, Κύθηρα, σκολόπενδρα, παλαίστρα· item σπεῖρα.
4o, In -εια· ut, χρεία, ἐγχεία, βασιλεία. Excipiuntur, quæ manant ab Adjectivis in -ης· ut, ἀλήθεια ab ἀληθής. Fœminea; ut, ἱέρεια, ἀγγελεια *pag.* 23. Nomina Urbium, quæ à viris illustribus appellationem habent : ut, Ἀντιόχεια· item Βατίεια nomen *collis*, κάδεια *caput*, νάπεια *sinapi*.
5o, in -ια· ut, σοφία· præter Verbalia in -τεια· ut, Ψάλτεια· item Καλάυεια nomen *loci*.
6o, Omnia Fœminina ab Adjectivis in -ος· ut, λαύρα, ὁμοία· præter δία, πότνια, ἴα, & μία.
7o, Dualia in -α· ut, Μούσα.
}

His adde κόλλα cum Compositis χρυσοκόλλα, &c. σικύα.

An

-Αν finita corripiuntur: ut, ἂν, ὦ Αἶαν.

Producuntur 1ò, Masculina in -αν· ut, Τιτάν. 2ò, Adverbia: ut, πέραν· sed ὅταν *quando* breve est.

-Αρ finita brevia sunt: ut, νέκταρ, αὐτάρ. Producuntur Monosyllaba κάρ, ψάρ· γὰρ commune est.

-Ας finita producuntur: ut, Αἰνείας, Αἴας, τύψας. Corripiuntur Nomina Imparisyllabicè inflexa, quæ non formant Genitivum in -αντος· ut, λαμπὰς, μέγας, σέλας. Accusativi Plurales quintæ Simplicium: ut, Τιτᾶνας. Item Adverbia in -ας· ut, ἀτρέμας· sed ἕκας interdum producitur.

-Ι finita brevia sunt: ut, μέλι, τίθημι, τύπτουσι, ἶφι, βίηφι. Adverbia Oxytona in -τὶ semper ferè longa sunt: ut, ἀνιδρωτί· in -ιςὶ plerumque brevia; ut, Αἰγυπτιςί.

-Ιν finita brevia sunt: ut, πάλιν, ὄψιν· commune est νεῖν. -Ιν-ινος longa sunt: ut, ῥηγμίν.

-Ις finita brevia sunt: ut, πόλις, δὶς, ἀμοιβαδίς. Producuntur Nomina Monosyllaba: ut, λὶς *lævis*: τίς sæpius breve. Dissyllaba pleraque Fœminina acutitona in -ίς-ίδος, penultimâ longâ, producunt ultimam: ut, ἀρπὶς, ἀψὶς, βαλβὶς, κληῖς, κνημὶς, κρηπὶς, σφραγίς. Item Hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus: ut, βατραχὶς, κανονὶς, καλαμὶς, κεραῒς, πλοκαμὶς, ῥαφανὶς, σιταμίς. Communia sunt ἀκεὶς, Περσὶς, νεβεὶς, ποὶς· sed πατρὶς plerumque breve est. —Ις-ιθος longum est: ut, μέρμις, ὄρνις.

-Υ finita brevia sunt: ut, σὺ, δάκρυ, γλυκύ· sed ἀντικρὺ commune est.

-Υν finita corripiuntur: ut, σύν· sed -Υν-υνος producuntur; ut, μόσυνος.

-Υρ finita producuntur: ut, ψίθυρ.

-Υς finita corripiuntur: ut, βαθύς. Producuntur Substantiva Oxytona, quæ declinantur per -ύος· ut, ἰλὺς, ὀφρύς· item κάμυς. Sed ἰχθὺς, uti & ὀφρὺς in Compositis, alicubi corripiuntur: sic χέλυς.

Quantitas ancipitum Vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante Vocales plerumque corripiuntur.

Exceptiones.

1ò, Α, penultima Nominum in -άων crescentium per ο, longa est: ut, Μαχάων. Item Ἑρμάων. Ποσειδάων.

Propria Oxytona, & Fœminina in -αῒς, producunt α· ut, Θαῒς· sed Ἀῒς communem habet.

Sequentia itidem producunt α penultimam: ut, ἀΐξ, ἀὴρ, κράας, λάας, χάος, στάος. Alia antepenultimam: ut, ἄατος, ἀκράαντος, ἀάατος,

Ἀχαϊκὸς, Ἄονες, Βουγάϊος, Λαέρτης, βιάομαι, τετράορος, ἐλάϊνος & ἐλάϊνεος.

In quibusdam α communis est: ut, δαήρ. Sed ἀείδω, ἀΐω, ἀλαὸς, δαΐζω, ἐλαὸς, φάος rariùs producuntur; ναὸς, ἄορ rariùs corripiuntur: in ἀάτω, sive ἀτάω, utraque α per omnia communis est.

2o, I, penultima Nominum in -ίων-ονος, longa est: ut, κίων, βραχίων, Ὠρείων exceptis Comparativis, quæ ferè brevia sunt; ut, ἡδίων item χιών. Longa est in his, κρίος, κιάθω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμὸς, παλίωξις, περίωξις, Πιερίς.

Nomina in -ια penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam: ut, σοφία· sed ἀεργία, αἰκία, ἀνία, καλιὰ, κονία, ὁρμιὰ, σιὰ, sæpiùs productam.

In hisce ι communis est: ἰαίνω, ἰάχω, ἱερὸς, θειαὶ, θεῖον, λίαν, μνίον, οἴω, πιαίνω, πνίον. Sed ἵεμαι, ἰὸς, rariùs brevia: ἤϊον, & Composita à δὶς δίος, ut ἔνδιος, rariùs longa.

3o, Υ in sequentibus producitur: Ἐνυὼ, θυὰς, ἰγνύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλος, ὑετός.

In his communis est, γύης, (quod in Compositis sæpiùs breve) μύουρος, μύων, πύελος. Raro corripiuntur εἰλυὸς, μυελὸς, Ὑάδες· κάρυον, κρόμμυον, raro producuntur.

Α, ι, υ, ante -μα in quàm-plurimis Neutris producuntur: sed κλίμα, κεῖμα, ἔρυμα, πλύμα, χύμα, alicubi corripiuntur.

A ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ, corripitur.

Exceptiones.

Polysyllaba in -ατος, præcedente ρ, vel Vocali, ùt-plurimùm longa sunt: ut, ἀνίατος, Ἄρατος· sic ἄπλατος. Corripitur ἐρατός· ἀάατος commune est.

Nomina in -ατης Propria, Gentilia, & lapides significantia, producunt α penultimam: ut, Εὐφράτης, Ἀχάτης, Ἀσιάτης, γαγάτης. Sed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης, breviantur: Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in -ακόσιος quartam à fine producunt: sic Συρακόσιος.

Penultima α, ι, υ, circumflexæ simul omnes in catalogo infrà ponuntur.

A in sequentibus producitur: ἄβαλε, ἀγὴ, ἀδόλεσχος, ἄκων, ἀκούσιος, Ἄκις, Ἀσὶς nomen fluvii, ἀλοσύνη, ἀμάρακος, Ἀπὶς, ἀπύω, ἅτερος, ἄτη, κάβηξ, δαγὺς, δαλὸς, Δαμοίτας, Δάμων, δαὸς, διάκονος, διαμελεϊστὶ, δραπέτης, θάτερος, Ἰάπυξ, Ἰάσων, Ἰθαγενὴς, καναβινὸς, Καρὶς, κάρος, κλάδος, κοάλεμος, κόβαλος, κρανίον, κρανόω, κρατὴς, κνάκος, Λάδων, λαρὸς, νάνος, νάπυ & νάπεια, Ὀμφάλη, πανίζα, Πρίαπος, πετράκης, ῥάδιξ, σαπέρδης, σάτινον, σπάδιξ, Στύμφαλος, σφρα-

σφραγὶς, τάλις, τιάρα, τρανὴς, φάλαινα, φανὸς, φλύαρος, ψαρὸς, ὠρακιάω. Penultima longa est, in ἀαγὴς, Ἄναπος, Σαρδανάπαλος.

Communis est α in his, ἀμάω, Ἄρης, κάραβος, ἑανὸς, καλὸς, τραχύς. Sed ἀλαὸς, ἁλίσκω, ἄριστον prandium, ἀτάλλω, βάλσαμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, τάγος, τάπης, rariùs producuntur: ἀρὰ, θάκος, φάρος, rarissimè corripiuntur. Ἀπάλαμνος interdum producit primam. Ἀπόλλων in Recto breve, in Obliquis commune. Ἀνὴρ in Recto commune: in Obliquis & in Compositis producitur; ut, μεγάνωρ:

I ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, σ, τ, φ, χ, brevis est.

Exceptiones.

-ινη in Dissyllabis producitur; in Hyperdissyllabis itidem, si longa præcesserit: ut, δίνη, ὑσμίνη.

I ante vel post ρ producitur: ut, λιρὸς, δειμύς. Brevia sunt Composita, & Derivata à -τρὶς, præter τρίνακεις. Brevia item ἔριφος, θρίδαξ, κρῖνον, κρίσις, κριτὴς, κριτὸς, τρίβος, θρὶξ τειχὸς cum Compositis; item Materialia in -ινος· ut, κέδρινος, μύρρινος.

Nomina in -ικη, -ιτη, -ιτης, penultimam producunt: ut, νίκη, Ἀφροδίτη, Θερσίτης, præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in -ιτος· ut, ἀδήριτος, ἀμήνιτος.

I in sequentibus legitur producta: Ἀγχίσης, Αἴγινα, ἀγινέω, ἀκινάκης, ἀκονιτὶ, ἀκόνιτον, Ἄμνισος, Ἄμφισσος, Διδῶ, διφάω, ἐνιπὴ, Ἐνιπεὺς, Ἐχινάδες, ἴβις, Ἴδη, ἴδος, ἰθὺς, Ἴκαρος, ἴλη, ἴλιγξ, Ἴλιον, ἰλὺς, Ἰλιασὸς, ἵμερος, ἐνίον, Ἰνὼ, Ἴναχος, ἰτέα, Ἴφιτος, ἴφθιμος, ἰχὼρ, Κάμινος, κίκαμον, κίκυς, κίκορον, κλίβανος, κλίμαξ, κλίτος, κνίδη, κνιπὸς, κονίσαλος, κονίλη, κυκλάμινος, κύμινον, λιμὸς, μαρίλα, Μίλων, Μίνως, νεογιλὸς, νικάω, νίφω, Ὀιλεὺς, ὀμιχέω, ὀπιπεύω, ὄρμινον, ὀρίγανον, παρθενοπίπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πιλέω, Πίσα, σάτινον, σέλινον, σιγὴ, Σιδὼν, Σιληνὸς, σισύμβριον, σίσυφος, σιμὸς, σίφων, σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, σίβη, σίφος, τίτυρος, τίβυεις, τιθωνὸς, τιμάω, τιτὰν, τίφυς, φιμὸς, Φινεὺς, φιτύω, χαλινὸς, χελιδὼν, χίλιοι, χιλὸς, χλίδη, ψιλός.

In hisce communis est, Αἰσχίνης, ἰθύνω, ἴκελος, ἱκέτης, ἱκάνω, ἵλαος, ἱμὰς, καρκίνος, κινέω, κόφινος, κότινος, λιτὸς, μυρίκη, πίναξ, σίδη, φίλος. Rariùs producuntur γίγας, θαμινὸς, λιπαρὴς, ὀπωρινὸς, ὀρθρινὸς, στίχος· rariùs corripitur ἱμείρω.

Y ante β, δ, θ, κ, λ, ν, π, ρ, τ, φ, corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque sunt Verbalia in -υτὴρ, -υτὴς, -υτὸς, -ύτωρ: ut,

 λυτὴς,

λυτὴρ, μηνυτὴς, κωκυτὸς, ῥύτωρ. Leguntur tamen quædam in -υτὸς interdum correpta: ut, ἀδάκρυτος, ἀμήρυτος. Pauca sæpiùs brevia: ut, ἀνήνυτος, δυτὸς, θυτὸς, κλυτὸς, λυτὸς, ῥυτὸς, φυτὸς, χυτὸς, cum Compositis; item, θύτης.

Longa etiam Dissyllaba in -υλη, -υνη, -υνος, præter μύλη, γυνὴ, πλυνός.

Adverbia in -υδὸν producunt penultimam: ut, βοτρυδὸν, ὠρυδὸν· excipe ῥυδόν.

Υ ante γ, μ, σ, χ, producitur. Terminationes verò adscititiæ -υμος, & -υμων, corripitur υ· ut, ἥδυμος, δαιτυμών. Corripiunt item υ, δύσις, ζυγὸς, Ἠλύσιος, θύμαλις, θύμον, κύμινον, λύγος, λύσις, μαρμαρυγὴ, μυχὸς, πύματος, τηΰσιος, τρύγη, ὑγιὴς, χύσις. Hæc, θύσανος, ὑμὴν, φύσις, perrarò extendunt υ· θυγάτηρ in Recto sæpiùs corripit, in Obliquis sæpiùs producit.

Quædam alia producunt υ· Ἄβυδος, ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, ἀτρακτυλὶς, αὐτὴ, γέφυρα, Γρυνειὸς, γυπὸς, γυρὸς, ζύθος, θύλακος, ἰσχυρὸς, καρύκη, κέλυφος, κίνδυνος, κογχύλιον, Κόρκυρα sive Κέρκυρα, κόβυλις, κολύρα, κύειος, λάφυρον, λεπυρὸν, Λυδὸς, λύπη, μυκάομαι, μύρμηκα, μύρος, μύειοι, μυλιάω, ὄλυρα, ὀϊζυρὸς, ὀνόγυεις, ὄρκυνος, πίτυρον, πλημμυρὶς, πυραμὶς, πυρὸς, Ῥύπαιος, ῥυτὴ, σκύτος, σύριγξ, σφυρὸν, Τυδεὺς, τυρὸς, τριπτάω, ὕβος, χυλὸς, χελύνη.

Υ communem habent βόθυνος, βύθος, κεκρύφαλος, πάπυρος, ῥυτὶς, σιγύνη, σύλος, σφονδύλειον & σφονδύλειος, τορύνη, τρυφάω, τυρόεις, ὕδωρ: sed γυλιὸς, κορύνη, λάγυνος, ξύλον, φυτάω, φυταλιὰ, φυτάλμιος, υ rariùs producunt.

In Nominibus Propriis ancipites ferè communiter accipiuntur. In peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ: ut, Γερμανὸς *Germanus*.

Anceps Dipthongi resolutæ, vel diminutæ, corripitur: ut, παῖς, φυγή.

Veruntamen si quid ab hac ancipitum, ità positarum, quantitate dissentaneum obtulerit frequens lectio, quæ certissima est omnium norma, suo loco potest adscribi; ut de his modò incertis certior aliquando habeatur notitia.

Eadem ferè ratio est dignoscendæ quantitatis Verborum.

Breviantur ancipites, quantum sinit Positio, in penultimis Verborum desinentium in -γω, -δω, -ζω, -θω, -άκω, -ίνω, -ίρω, -άφω, -άχω, -ικω, -τω, -πω.

Pauca in -άνω sunt communia: ut, αὐξάνω, ἱκάνω, ὀιδάνω. Aliqua longa:

longa : ut, κιχάνω, φθάνω (quod tamen extra Præsens anceps est.)

Πύθω *putrefacio* longum est : ἰάχω utramque Vocalem habet communem.

Producuntur Verba finita in -ίζω,-ίγω,-ίθω,-ίνω,-ινῶ,-ίφω,-ύγω, -ύνω,-ύρω,-ύκω,-ύχω,-ύφω. Sed ὀρίνω, θίγω, τρίζω, communem habent penultimam ; ἀμβλύνω, ἀρτύνω, ἐντύνω, κύνω, πλύνω, rarissimè correptam ; γίνομαι, σίνομαι, τίνω, ι communem ; γλύφω brevem habet.

Finita in -άω brevia sunt. Sed διψάω, πεινάω, ἰάομαι longa : -άω post ρ, vel Vocalem, commune est.

Communia ferè sunt terminata in -ίω, & ύω· ut, τίω, κωκύω. Longa sunt κονίω, μηνίω, χρίω, μηνύω, μηρύω· paucula brevia, ἐσθίω, κίω, φθίω, ἠπύω, μεθύω.

Ancipitum quantitas in ultima vocis rectæ manet plerumque in penultima vocis variatæ : ut, γίγας, γίγασι· τύψας, τύψασι ζάγκλυς, ζάγκλυσι· Τιτὰν, Τιτᾶνος· ἀκτὶν, ἀκτῖνος· φόρκυν, φόρκυνος· ἀψὶς, ἀψῖδος· ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἐτύψατο· τέτυφα, τετύφατον.

Hæc Regula vim habet in sequentibus tum Nominum incrementis, tum Verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in Recto, si declinentur purè, ferè communes sunt : ut, δρῦς, δρυός· sic ναῦς, ναός.

Anceps antè duplicem in ultima Recti plerumque breviatur in Obliquis : ut, αὖλαξ, αὔλακος· ἧλιξ, ἥλικος· σὺξ, συγός. Verùm

1ò, A longum est in Obliquis sequentium ; ῥάξ, θώραξ cum Compositis, χόρδαξ, ἴραξ, οἴαξ, Φαίαξ, φάψ.

2ò, I ferè longum est in Obliquis Nominum in -ιξ-ιγος, Gentilium in -ιξ-ικος· ut, τέττιξ, Θρῆικες· & Monosyllaborum in -ιψ ut, ῥίψ. Similiter in hisce : αἴξ, πέρδιξ, ῥάδιξ, σκάνδιξ, σπάδιξ, φοῖνιξ, φρίξ· μάστιξ interdum corripit ι.

3ò. Υ, incrementum Nominum in -υξ-υκος, longum est : ut, βόμβυξ. Excipe ἄμπυξ, κάλυξ, πνύξ· βέβρυξ tamen & κήρυξ habent υ commune.

Longum habetur υ in horum Obliquis, γύψ, γρύψ, κόκκυξ, σάνδυξ, ὄρτυξ, quod tamen alicubi breve est.

I Nominum in -ίων-ωνος, præcedente brevi, corripitur : ut, Κρονίων, Κρονίωνος. Reliqua ferè in -ίων servant quantitatem Recti in Obliquis :

quis : ut, Κρονίων, Κρονίονος· Ὠρίων, Ὠρίωνος, antepenultimâ longâ.

Pauca in Obliquis brevem habent ι, quæ in Recto longa est : ut, Ἀμφικτίων, Περικτίων, Ἀμφικτίονος, Περικτίονος.

–Υρ, longum in Recto, corripitur in Obliquo : ut, πῦρ, πυρὸς· ψίθυρ, ψίθυρος· μάρτυρ, μάρτυρος.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in Præsenti & Imperfecto, per omnes Voces & Modos : ut, κρίνω, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην.

Quantitas Indicativi servatur in similibus Temporibus aliorum Modorum, uti & in Participiis : ut, κρίνω, κρῖνε, κρίνων.

Manet itidem quantitas in Temporibus cognatis ejusdem & alterius Vocis : ut, ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπόμην, τυποῦμαι, τέτυπα, ἐτετύπειν.

Penultima Indefiniti primi longa est in Conjugatione quarta : ut, –Ἔκειναν μέγα νεῖκος· *Od.* σ'.ver. 163. Sed in tertia Conjugatione penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi frequentiùs brevis: ut, Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ Θεὸς μετέπειτα δικάσει· *Phocyl.* Αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι·-*Il.*ό. ver. 234.-Ἔριν ἤρισε·-*Theocr.Idyl.* 5. -Ἔκλυσε δῖνα· idem *Idyl.* I. In Verbis autem, quorum Thema exit in ω purum, α penultima post ρ, vel Vocalem, communis est : ι, υ, post quamcunque literam sæpiùs longæ ; ut,-Ζεὺς εἴασε κρονίων· *Od.*ύ.ver.273 -Εἴασεν Ἕκτορ' *Il.*κ'.ver.299.-Ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ· *Od.*κ'.ver.450. -Τὴν δ' ἐγὼ ὃ λύσω·-*Il.*ά.ver.29.

In voce Activa penultima Indefiniti secundi corripitur : ut, ἔταγον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Futuri primi quartæ Conjugationis : ut, ψαλῶ, κρινῶ.

Penultima Perfecti Activi, aut Medii, plerumque brevis: ut, τέτυφα, τέτυπα. Nisi quòd anceps Thematis, trium priorum Conjugationum, usu longa, vel communis, quantitatem retinet : ut, Βέβριθεν ἀλωά *Theocrit.Idyl.* ί. ver.46.-Δένδρεα μακρὰ πεφύκει· *Od.*έ.ver.238.

Penultima tertiæ Pluralis in -ασι longa est : ut, Μυῖαι ἐσήκασι *Il.* δ'. ver. 434.-Ἄνδρες ἔασι *Il.*β'.ver.131.

Propria reduplicatio Verborum, nisi obstet Positio, brevis est: ut, Ζεὺς ὅττι ἔργα τίθησι· *Od* ϑ'.ver.245.-Τὸν Ἔρωτα διδάσκει· *Bion.Idyl.* 3.ver.4. Πιφαύσκω primam habet communem, γινώσκω sæpiùs productam : ut,-Ἀλλήλοισι πίφαυσκον· *Il.*κ'.ver.202. Οὓς ναῦν πίφαυσκε Δόλων·-ibid.478. Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς· *Il.*έ.ver.128. Sed-νόημα τὰ σεῖο γινώσκω· *Nazianz.* Impropria communis est : ut, Ἄλλα κακῶς ἀφίει·-*Il.* ά. ver.25.-Βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς· ibid. ver.51.

Α, Characteristica secundæ Conjugationis, ubique corripitur in

Duali

Duali & Plurali, & in Singulari Imperativi, Vocis Activæ, & in toto Passivo, & Medio, tam Singulari, quàm Plurali: ut,-"Ιςατον ἀχνυμένω κῆρ· *Il.* ψ'.ver.284.-Τρίποδ' ἵςασαν ἐν πυρί· *Il.* σ'.ver.346.-"Ιλαθι νῦν φίλ' "Αδωνι· *Theocrit. Idyl.* 15.ver.43. -"Ιςαμαι ὅππότε νεῖκος·-*Il.* γ'. ver.171,&c.

Υ Quartæ Conjugationis in Indicativo Singulari Activæ Vocis producitur: ut,-Φύσις δείκνυσιν ἑκάςω· *Pythag.* ver.64. Sed in Duali & Plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinito ejusdem Vocis, & in toto Passivo & Medio corripitur: ut,-Βόας ἡμιόνες τε ζεύγνυσαν αἶψα·-*Il.* ω'.ver.785.-Δαίνῦται δ' ἔφρων· *Il.* ο'.ver.99. Dissyllaba Vocis Activæ ubiq; producunt υ ut,-Γαῖαν ἐδύτην· *Il.* ζ'.ver.19.-'Αυτίκ' ἔδυσαν· *Il.* σ'.ver.145. Κλῦθί μευ ἀργυρότοξε·-*Il.* α'.ver.37.

Anceps immutabilis ubique producitur, quando mutabilis in suam longam vertitur. Nam ἀῖον ab ἀΐω, ἴαλλον ab ἰάλλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέω, uti ἤκεον ab ἀκέω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ὤρυτλεν ab ὀρύτλω, producit primam: ζεύγνυμι, ζεύγνυσι, quia τίθημι, τίθησι, penultimam producit. Hùc refer ἀδηκώς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum Primitivis quantitatem plerumque sortiuntur: ut, νικάω *vinco*, νίκη *victoria*, primâ longâ, κέρας, κεράτιον, producta α· δίκη, δίκαιος, primâ brevi: sed μανικὸς à μανία *furor*, πρᾶγος *negotium* ab ἔπραγον, producunt α, νιφόεις *nivosus* & νιφὰς *nix* à νίφω, πνιγόεις à πνῖγος *suffocatio*, corripiunt ι. Similiter quæ profluunt ab Incrementis vocum: ut, θωρήκιον à θώρηξ θώρηκος, ῥαγίζω à ῥὰξ ῥαγὸς producunt α.

Composita Simplicium quantitatem ferè sequuntur: ut, τιμὴ, ἄτιμος, ἀτιμάω. Est etiam ubi quantitatem eandem non habent: ut, -Θεῶ ἀτίμητον ἑορτήν· *Dionys.* ver.1158. Πᾶν initiale in Compositis corripitur, πανάπολμος, πανάχαιοι, &c. ut, 'Ειμὶ δ' ἐγὼ πανάπολμος· *Bion. Epitaph. Adon.* ver. 56.——'Αριςῆας παναχαιῶν· *Il.* β'. ver. 404. Τῶν ἄπαν ἐπλήσθη πεδίον·——*Il.* υ'.ver.156.——Πρόπαν ἦμαρ·——*Il.* α'.ver.601.——Πάμπαν ἀμύνειν· *Il.* ι'.ver.435. In fine alicubi legitur productum: ut,-"Απαν 'Αμύκοιο πρόσωπον· *Theocrit. Idyl.* 22. ver.86. Υς, συς in compositione corripiuntur: ut, ὑφορβὸς, συβώτης, *subulcus*: sic ἄσπιλος *immaculatus* corripit ι, à σπῖλος. Derivativa & Composita in-ανς ab ἄω *spiro* producunt α· ut, 'Ως δ' ἄνεμος ζαής·——&c. *Od.* ε'.ver.368.——Ζέφυρός τε δυςαής· *Od* ε'.ver.295.

In Compositione anceps immediatè præfixa posteriori membro Compositi corripitur, tam in hisce Particulis α, δι, δυς, ἀρι, ἐρι, ζα, quàm in fine aliarum vocum, quæ præfiguntur: ut, ἄφαλος, ὀκτάπυς *octipes*, καλλιπάρηος *formosas-habens-genas*, τανύπεπλος *veste-longâ-indutus*.

indutus. α longam habent, ἄληκτος *indesinens*, ἄλοφος *cristam-non-habens*, ζάλδυκος *valde-albus*: communem ἀαγής.

Poëtæ nonnunquam hasce de ancipitum quantitate negligunt Regulas, tum in ultimis, tum in prioribus Syllabis dictionum.

Ultimas enim breves interdum producunt: ut, Ὦ πύκτα Πολύδευκες —*Theocrit. Idyl.* 22. ver. 131. Αἶαν Ἰδομενεῦ τε —*Il.* ψ'. ver. 493. —Βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν —*Orph.* Hymn. in *Æsculapium.* —Δάμας Ἀλεγηνορίδαο *Il.* ξ'. ver. 503. Κωρυκιῶτα μάκαρ ἐριούνιε— *Orph.* Hymn. in *Mercurium* ver. 8. Μηδὲ πεὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος —*Il.* φ'. ver. 340. Longas corripiunt: ut, Μήτ' ἄγαν ἐνδαίμων —*Theogn.* Δήσας ἀλυκτοπέδησι —*Hesiod.* —Κατὰ χθόνα ἀμείβει *Phocyl.* ver. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt: ut, —Κέρατα καὶ ἐγκλίνουσι *Oppian.* lib. 2. ver. 95. Εὗρον ἀέναον κρανάν— *Theocrit. Idyl.* 22. ver. 37. —Ἐν εὐύδρῳ προβατικῇ -*Nonn.* in *Joan.* cap. 6. Πύθιον καλέουσι —*Hom.* Hymn. in *Apollinem* ver. 373. —Καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σιμῶν *Nonn.* in *Joan.* cap. 21. Ὄρνιθες τί κεκράγατε; —*Epigram.* lib. 7. Longas corripiunt: ut, Θεινόμενος δ' δίναις —*Orph. Arg.* ver. 1031. Ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ἔμβαλε —*Orph.* Hymn. in *Jovem Fulminantem.* —Κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται *Phocyl.* ver. 103. Ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ' —idem, ver. 118.

Accentus.

Dictiones singulæ, sive simplices, sive compositæ, unicum tantum habent Accentum, à quo dicuntur ἔντονοι· quædam tamen Accentum quandoque exuunt, dictæ ἐγκλιτικαί· pauculæ carent, ἄτονοι.

Accentu carent ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ὁ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur Articuli ὃ pro ὅς, οὗτος, vel τοῦτο· ἥ, οἵ, αἵ pro αὕτη, οὗτοι, αὗται· absque Substantivo positi, nec sequente μὲν ut, * —Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί· *Il.* α'. ver. 389. —Αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε· *Il.* ζ'. ver. 171. —Ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων· *Il.* ψ'. ver. 9. Ὡς ἥ πορφυρέη— Δύπατο· *Il.* ρ'. v. 551. Οἱ

* *Enclitica-rum Regulis apponuntur exempla ex* SS. BIBLIIS, *Editionis Regiæ* Plantin. § *ex tribus editionibus* Roberti Stephani *anno* 1550. *folio*, 1549. *&* 1568. *in duodecimo*: § Henrici Stephani 1569. *fol.* § Bezæ *per* Henricum Stephanum 1582. § *Bibliis* Græcis Francofurti 1597. *fol. &* Basileæ 1545. *fol.* § *Bibliis* Græco-Latinis *per* Morinum Lutetiæ 1628. *fol.* HOMERI *exempla ex* Eustathio, Romæ 1542. § *Et per* Frobenium, Basileæ 1560. § *Ex* Didymo Basileæ 1535. § *Ex* Spondano Basileæ 1606. § *Ex editione* Henrici Stephani 1566. *fol.* § Lectii, Aureliæ Allobrogum 1606. THEOCRITI *ex editione* Henrici Stephani 1566. *fol. &* 1579. *in duodecimo.* § Wintertoni, *Cantabrigiæ* 1635. HESIODI *ex editione* Henrici Stephani *fol.* 1566. § Heinsii, 1603. § Wintertoni, *Cantabrigiæ* 1635.

δὴ νῦν ἔαται· Il. γ'. ver. 134. -Αἱ γάρ τε βοῶν περιφερέσταταί εἰσι· Il. χ'. ver. 353. Εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένη· -Theocrit. Idyl. 25. ver. 45. Ἡ μὲν ἐὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν· -Il. ε. ver. 318. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον· -Il. β'. ver. 52. Αἱ μὲν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται· -Il. β'. ver. 90. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Marc. XII. 15. Ἡ δὲ νὺξ ἐλείπουσα· -Il. ε. ver. 357. Οἱ δὲ εἶπον· Luc. IX. 13. Αἱ δέ τε ἔνθα· -Il. β'. ver. 90.

Ου, οὐκ acuuntur ante quodvis punctum: ut, Ἔξεστι κῆνσον δοῦναι, ἢ οὔ; Marc. XII. 14. Ὁ δὲ ἔφη, οὔ· Matth. XIII. 29. Οὐκ· ἀλλ' Αἴγωνος· -Theocrit. Idyl. 4. ver. 2.

Ὡς *sic* ubique acuitur: ut, Ὣς ἔφατ'· -Il. α. ver. 33. -Ἀλλ' οὐδ' ὣς Od. α. ver. 6. -*sicut* quando in constructione postponitur: ut, -Κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα· -Il. ε. ver. 476. *quodammodo*, post ἐστι· ut, Ἔστι μὲν ὥς Aristot.

Ἐξ, si postponitur Casui, interdum acuitur: ut, -Οὐ δὲ κακῶν ἔξ· -Il. ξ'. ver. 472. & *Theocrit. Idyl.* 25. ver. 38. Apud *Spondanum* tamen & *Wintertonum* Tono orbatur.

Omnes hæ voces ἄτονοι, per compositionem auctæ, Accentum in se possunt recipere: ut, Νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται Luc. XVI. 25. Ἥδε δὲ οἱ, &c. *Il.* β'. ver. 5. Οἵδε· -*Il.* α. ver. 302. Αἵδε· -*Od.* τ'. ver. 373. Sic οὔκουν, εἴθε, ἔνθα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τὶς Indefinitum per omnes Casus.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μέ· σοῦ, σοὶ, σέ· οὗ, οἷ, ἕ· σφωὲ, σφὶ, σφίσι, σφᾶς· & σφῶ* illi, illos, &c.

Verbum φημὶ in omnibus Personis Præsentis Indicativi, exceptâ secundâ Singulari. Similiter εἰμὶ in prima & tertia Singularibus & tertia Plurali: sed † εἶ & εἶς secunda Singulari, & ἐστὸν secunda & tertia Dualis vix unquam: || ἐσμὲν, ἐστὲ sæpius inclinant.

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, ποθὶ, πῆ, ποὶ, ποῦ, πώς. Item γε, τε, κεν, νυ, νυν, περ, πω, ῥα, τοι, & plerumque θην ¶.

* σφῶ illi, -Εἰ μή σφω δτικέσθαι· Il ρ'. ver. 531. vos. -Εἰ δὲ σφῶ ἐελδαίνετον. Il. α. ver. 574.

† Εἶ inclinat, Frankl in. cap. 8.

ἐστὸν *semel in* Homero *inclinat* -Φίλτατοί ἐστον· *Il.* ι. ver. 198. *idque editione tantùm* Spondani, Lectii, *&* Henrici Stephani: *sed in editione* Didymi, Eustathii, *&c. servat.* || Ἐσμὲν, ἐστὲ *in sequentibus locis* Homeri *non inclinat*: -Ὁμήλικες ἐσμέν· Od. ο. ver. 196. -Νῦν θοοί ἐστε· Il. π'. ver. 422. Σχέτλιοί ἐστε θεοί· Il. ω. ver. 33 *&* Od. ε. ver. 118. ¶ Θὴν *in* Homeri *editionibus sexies inclinat*: Il. θ'. ver. 448. κ'. ver. 104. ν'. ver. 620. π'. ver. 852. φ'. ver. 568. Od. ε. ver. 211. *ter non inclinat*, -Οὐ θὴν μιν· -Il. β'. ver. 276. Πηλεύς θήν μοι· -Il. ι. ver. 394. Ὦ φίλ' ἐπεὶ θήν μοι· Od. π'. ver. 91. *non inclinat itidem in* Theocriti Idylliis: Ἄμμες θήν· -Id. 5. ver. 111. Τὺ θήν· -Id. 7. ver. 83. Αἶνος θήν· Id. 14. ver. 43.

Encliticæ

Encliticæ dictiones inclinant, vel amittunt Accentum.

Inclinant, id est, transferunt Accentum semper Acutum, vel suum, vel pro suo, in dictionis præcedentis finalem Syllabam: idque fit, cùm præcedens dictio habeat

1o, Acutum in antepenultima: ut, Ἄνθρωπός τις· *Luc.* xvi. 1. Ὅμοιός ἐστι· *Matth.* xiii. 52.

2o, Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi: ut, Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· *Matth.* xxvi. 26.

3o, Acutum in penultima, quæ cum ultima est Pes Trochaicus: ut, Οὔτέ τι τήνῳ ὅς ἐμὶν ἐπεμέμψατο, μέσφά τοι ἐχθός· *Theocrit. Idyl.* 2. ver. 144. Οὔτέ ποτε προτρέποντο· *Il.* έ. ver. 700. Οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο· ver. 701. Αἴκέ ποθι· *Il.* ά. ver. 128. Sed εἰμὶ & φημὶ post voces cujusmodi Paroxytonas non inclinant.

4o, Cùm præcesserit Enclitica nudata suo Accentu: ut, Καθώς φασί τινες· *Rom.* iii. 8. Ἀρά γέ πα· *Theocrit. Idyl.* 7. ver. 149.

Amittunt Accentum, quando præcedens dictio Tonum habet in ultima: ut, Ὁ παῖς μου· *Matth.* xii. 18. Ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι· *Matth.* v. 37. Vertunt autem Gravem in Acutum: ut, Θεέ μου, Θεέ μου· *Matth.* xxvii. 46. Θεοί ἐστε· *Joan.* x. 34.

Encliticæ Monosyllabæ amittunt Accentum post Paroxytonas non Trochaicas: ut, Ἡ μήτηρ μου· *Matth.* xii. 48. Τὸ στόμα μου· *Matth.* xiii. 35. Ἡ θυγάτηρ μου· *Matth.* ix. 18. vel post Circumflexum in penultima, quando ultima solâ Positione longa est: ut, Χοῖνιξ μου. Dissyllabæ verò non amittunt: ut, Σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν· *Rom.* xi. 14. Πόθεν ἐστί· *Joan.* ii. 9. Σώφρων ἐστί· *Od.* δ'. ver. 148. Χωρὶς νόμου ποτέ· *Rom.* vii. 9.

Verbum ἐστὶ retrahit Accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediatè sequitur quodvis Punctum, vel etiam Particulas καὶ, οὐκ, εἰ, & voces quasdam Apostrophum passas, τοῦτ' ἀλλ'· ut, Ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν· 1 *Cor.* xv. 14. Ὁ ἀγρός, ἔστιν ὁ κόσμος· *Matth.* xiii. 38. Οὐκ ἔστι μαθητής· *Matth.* x. 24. Εἰ ἔστι λόγος· *Act.* xiii. 15. Τοῦτ' ἔστι· *Marc.* vii. 2. Ἀλλ' ἔστι· *Joan.* vii. 28. Item propter Emphasin apud *Aristotelem*: ut, Ἐνεργείᾳ μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δὲ ἔστι· *Metaphys.* lib. 2. cap. 10.

Addunt Grammatici, ὡς ἔστι.

Reliquæ omnes Encliticæ servant Accentum post quodvis punctum, vel notam Distinctionis: ut, Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν· *Philip.* i. 15. Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι· *Marc.* v. 41. (Λέγει τῷ παραλυτικῷ) Σοὶ λέγω· *Marc.* ii. 10. 2o, Propter Emphasin: ut, Ἡ ῥίζα σέ· *Roman.* xi. 18. Δώσω σοί· *Marc.* vi. 22, 23. 3o, Propter Distinctionem: ut, Οἱ ποτὲ ὄντες μακράν· *Ephes.* ii. 13. Ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας· *Luc.* xiv. 9.

Pronomina

Pronomina post Præpositiones, & ἢ *vel*, ut-plurimùm non inclinant: ut, Ἐκ σοῦ· *Matth.* 11. 6. Ἐπὶ σοῦ· *Act.* xxiv. 19. Ἤ σέ γε Μοῦσα δίδαξε Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων· *Od.* θ'. ver. 488.

Πρὸς ante Pronomen Encliticum in Novo Testamento semper Acuto notatur: ut, Πρός με· *Matth.* iii. 14. Πρός τινα· *Act.* xii. 12, &c. Sic Πρός μιν· *Theocrit. Idyll.* 25. ver. 60. Πρός με παῖσαι· *Steph.* t. 3. col. 673. Ἐπὶ semper ante σέ· *Act.* xiii. 11. & xxii. 19, &c. Sic, Τὰ μὴ ἐπί σοι θέλεις ἐπί σοι εἶναι· *Epictet.* cap. 98.

Ἀμφὶ ante ἑ apud *Homerum* semper: Il. δ'. ver. 497. Il. ὁ. ver. 241. & 514. item *Moschum* in *Europ.* ver. 130. Sic Ἀμφί μιν· idem, ver. 18.

Legitur & Ἀμφί σοι· *Duport.* in *Cantic.* cap. 1. ver. 11. Μετά σοῦ· *Cant.* cap. 6. ver. 1. Μετά σε· ibid. cap. 1. ver. 4. Post Præpositiones, à Verbo divulsas, tum Pronomina, tum aliæ Encliticæ, Accentum non servant; ut, -Ἐκ τοι ἐρέω· -*Il.* ά. ver. 203. Τοὺς ἀπό σοι· *Cant.* cap. 7. ver. 13. -Ἐκ τ' ὀνόμαζε. *Il.* ά. ver. 371.

Hæ sunt Regulæ de Encliticis certæ, & melioris notæ, studiosorum fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò dissident emendatissimi codices; incertum, an propter situm & collocationem hujusmodi.

Τὶς Indefinitum sæpè servat Accentum suum, cùm præponitur Verbo, ex quo pendet: ut, Οὐκ ἔχουσι τὶ φάγωσι· *Matth.* xv. 31. Ἵνα τὶς γνῷ· *Marc.* ix. 30. Οὐ τὶ ἐγὼ θέλω, ἀλλά τὶ σύ· Marc. xiv. 36. -Οὐχ ἑτέρως τὶς ἐρεῖ· *Theocrit. Epigr.* 10. ver. 3. Εἰσόκε τὶς χειρός μιν ἀνειρύσῃ· *Mosch.* in *Megar.* ver. 116.

Verbum εἰμὶ post οὐκ in Novo Testamento servat Acutum in ultima per omnes Personas (exceptâ tertiâ Singulari:) ut, Οὐκ εἰμὶ ἱκανός· *Matth.* iii. 11. Οὐκ ἐσμὲν· *Rom.* vi. 15. Οὐκ ἐστέ· *Joan.* xv. 19. Ὅτι οὐκ εἰσί· *Matth.* 11. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ, dicuntur Syn-encliticæ.

Ex Syn-encliticis, si præcedens exuerit in ultima Circumflexum, aut in penultima Acutum, sequens non inclinat: ut, -Ἦ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς -*Il.* β'. ver. 238. Malè itaque in *Bibliis Græco-Latinis* legitur Μάρτυς γάρ μοῦ ἐστι· *Rom.* 1. 9.

Τὶ inclinans Accentum sæpe non recipit à sequente Enclitica: ut, -Οὐ δέ τι πω· *Il.* ά. ver. 108, & 124. -Οὐ δέ τι μιν -ibidem, ver. 332. -Οὔ τι μοι· -ibidem, ver. 335. -Νύ τις ἐστι· -*Il.* ἑ. ver. 191. & *Hesiod.* ἔργ. lib. 2. versu ultimo.

In priorem Monosyllabam acutitonam, Accentu orbatam, quandoque posterior Dissyllaba non inclinat, præcipuè post Pronomen: ut, Καλόν σοι ἐστι· *Mat.* xviii. 9. Ἰσχυρότερός μου ἐστί· *Mat.* xiii. 11. Μαθηταί μου ἐστέ· *Joan.* viii. 31. Σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστι· *Act.* ix. 15. Μάρτυς

γάρ

γάρ' μυ ὅτι· *Rom.* 1.9. -Κασίγνητος δέ τοι εἰμί· *Il.* ή.ver.48. -Οὔ σέ γε φημί·-*Theocrit.Idyl.*25.ver.38. Ἔχθιςος δέ μοι ἐστί·-*Il.*ά.ver.176. -Μάλα πυ σφίσι·-*Od.*ζ'.ver.155.-Τά οἱ ποτὲ πατεὶ,&c.*Il.*δ'.ver.219.

Plures Syn-encliticæ alternis sæpissimè acuuntur, & amittunt Accentum : ut, Οὐ γάρ' πω τινά φημι· -*Od.*δ'.ver.141. Ἦ κεν τίς μοι ἐρίσσει·-*Od.*δ'.ver.80. Λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν· *Act.*1x.6.&x.6.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres Tono carent : ut, -Εἰ ποτέ τοι τι·*Od.*δ'.ver.328.-Ἦ θλῶ πυ τοι·-*Il.*ν'.ver.813.

Occurrunt & aliæ servantes Tonum, ubi nulla prorsus verisimilis ratio subesse videatur:ut,-Ὅσσα ἐν ὐρανῷ εἰσί·*Theocrit.Idyl.*25.ver.90. -Ἐπ' ἐσχατιῇ τινὸς ἀγρῦ· *Mosch.* in *Megar.*ver.97. -Πῶς δέ φῂς· -*Il.*δ'. ver. 351. Ζεύς εἰμί· -*Mosch.* in *Europa* ver. 151.-Εἰ μὴ σφᾶς ὤνατων· -*Theocrit.Idyl.*16.ver.57.-Ὅτι ῥά· -*Il.* ά.ver.56.-Ἤλυθε γάρ στίχων τὶς ἀπ' Ἄργεος·-*Theocrit.Idyl.*25.ver.164.

Denique innumera penè depromi possunt exempla à Regulis multùm discrepantia,quæ existimantur ab incuria potiùs Typothetarum, quàm Autorum industriâ, prodiisse in lucem. Proinde admonendi sunt lectores, ut *Grammaticorum* præceptis constanter adhæreant, nec à prælorum dubia fide, aut potiùs sphalmatis, in errorem se duci patiantur. Variis enim modis tum in iisdem, tum in diversis,exemplaribus Tonum retinent, inclinant, amittunt : ut, Ἀπό σῦ· *Matth.* XII. 38. in editione *Bibl. Reg. Bibl. Græc. Bibl. Græco-Lat. Bezæ*. Verùm Ἀπὸ σῦ in utroque *Stephani*. Enclitica σῦ in eodem contextu *Apocal.*XVIII.14. bis posita secundùm diversas editiones sic variatur : Ἀπό σῦ & Ἀπὸ σῦ inclinat & retinet in editione *Bezæ*,Bibliis *Græcis Francofurti*. Utroque loco inclinat in Bibliis *Regiis*. Servat in utroque apud *Stephanum*, Bibl. *Græc. Basil.* Bibl. *Græco-Lat.* Sic -Ἦ ῥά νύ μοι τι· -*Il.* δ'. ver. 93. -Ἦ ῥά νύ μοί τι· -*Il.* ή. ver. 48. *Eustath.* -Ἦ ῥά νύ μοὶ τι *Il.* δ'. ver. 93. -Ἦ ῥά νύ μοι τι· -*Il.*ή.ver.48. *Didym.* -Ἦ ῥα νύ μοι τι· -*Il* δ'. ver. 93. -Ἦ ῥα νύ μοι τί· *Il.* ή.ver .8. editione *Lectii*. -Ἦ ῥα νύ μοί τι· -*Il.* δ'. ver. 93. -Ἦ ῥα νύ μοι τί *Il.*ή. ver. 48. editione *Spondani*. Ἦ ῥα νὺ μοί τι· -*Il.* δ'.ver. 93. -Ἦ ῥα νυ μοι τί· -*Il.*ή.ver.48. *Hen. Steph.*

Regulæ Accentuum in dictionibus ἐντόνοις.

1ò, Generales; quæ respiciunt simul plures dictionum species, vel dictionis ejusdem plures variationes.

2ò, Speciales; quæ de singulis separatim traduntur speciebus dictionum pro varietate primæ Terminationis.

Generales

Generales Regulæ.

Regula prima, Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem Syllabam.

Circumflexus notat Syllabam longam naturâ, vel usu: antepenultimam nunquam; nec penultimam, quando ultima est naturâ vel usu longa.

Acutus quartam à fine Syllabam non afficit. In Hyperdissyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima est brevis; penultimam, quoties ultima longa est: ut, ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· τύπτομαι, ἐτυπτόμην. Super ultimam non pingitur; semper tamen in Interrogativo τίς, vel ante Encliticas, vel punctum distinctionis: aliàs ubique, tam in orationis contextu, quam seorsim posita dictio, si Tonum habuerit in fine, nec Circumflexum, Gravi notatur; quæ tamen Syllaba dicitur acui, uti & dictio *Acutitona*.

Αι & οι finales, ratione Accentûs, pro brevibus habentur: ut, ἄνθρωποι, οἶνοι, τύπτομαι· præter αι & οι, in Optativis; ut, τύψαι, τύπτοι· in Syllabis contractis; ut, νοῖ, λεχοῖ· aliísque Circumflexis; ut, πῶς· item in Adverbiis; ut οἴκοι.

Excipiuntur à Generali Regula plurimæ dictiones simplices, & compositæ, quarum varietas penè infinita Regulis comprehendi vix potest; de quibus tamen aliquid infrà admonebitur.

Regula secunda, Longa naturâ, vel usu, ante finalem naturâ brevem, si Tonum habuerit, circumflectitur: ut, σῶμα, εἶμι.

Ante finalem solâ Positione longam sæpiùs circumflectitur: ut, αὖλαξ, χοῖνιξ· sed λαῖλαψ, μεῖραξ. Finales in -ου, & -ευ, si Tono afficiantur, habent Circumflexum: ut, οὗ, τοῦ· excipe ἰδοὺ, ἰού.

Regula tertia, Monosyllaba incontracta acuuntur: ut, χθών, ὅς. Verba autem Monosyllaba, si fuerint producta, Circumflexum postulant, in quibuscunque Personis: ut, ἦν, θῶ, εἷς. Sed φής secunda Præsentis Indicativi, ut distinguatur à φῇς secunda Subjunctivi: *Eustath. Od.* ή ver. 239.

Circumflectuntur quædam: 1ò, Nomina, βοῦς, γραῦς, δρῦς, λῖς, μῦς, ναῦς, οἶς, οὖς, παῖς, πᾶς, ποῦς, πῦρ, σκῶρ, σῦς, ὗς, φθοῖς. 2ò, Adverbia, αὖ, νῦν, μῆν, οἷ, ὦ, ἦ, αἶ. 3ò, Conjunctio, οὖν.

Regula quarta, Gravis subintellectus, sequente Acuto, per contractionem fit Acutus: ut, πλακόεντων, πλακοῦντων· ποιέετω, ποιείτω.

Ex Acuto cum Gravi post se subintellecto fit Circumflexus: ut, Τειχέων, τειχῶν· ποιέω, ποιῶ.

Excipiuntur quidam Casus contracti, qui acuunt ultimam:

1ò, Acu-

1o, Acuitur Accusativus Singularis quartæ Contractorum: ut, λεχώ· sed αἰδῶς & ἠῶς apud quàm-plurimos circumflectunt Accusativum.

2o, Acuuntur Nominativi, Accusativi, & Vocativi Duales ὁ λοπαθῶν in -α, & -ω· ut, μνάα, μνᾶ· νόω, νῶ· νῶϊ, νῶ· σφῶϊ, σφῶ.

Composita ex Nominibus Proparoxytonis in -ος, retracto Accentu, acuunt penultimam: ut, ἄνοος, ἄνους· ἀνόου, ἄνου item ἄθεος, & ἀθεόος, ἄθεους· ἀθεόου, ἄθεου· quibus adde Composita in -ηθης ab ἦθος, & -ηρης ab ἐρέσσω, quæ penacuunt Genitivum Pluralem: ut, συνηθέων, συνήθων· τειηρέων, τειήρων.

Regula quinta, Accentus ante Syllabas contrahendas manet ante contractas: ut, Πόλεε, πόλει· τεῖχεος, τεῖχους.

Verùm Nomina in -εος Antepenacuta post contractionem circumflectunt ultimam in -ους· ut, Ἀδελφίδεος, ἀδελφιδοῦς· χρύσεος, χρυσοῦς· item κάνεον κανοῦν *canistrum*.

Regula sexta, In Adjectivis & Participiis Accentus manet super eandem Syllabam Masculini, Fœminini, & Neutrius Generis per omnes Casus: ut, Καλὸς, καλὴ, καλόν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· τιμάων, τιμάουσα, τιμάον. At εἷς ἕν, φαῦλος φαύλη, ἥμισυς ἡμίσεια propter Regulā primā: & τυφθεὶς τυφθεῖσα propter Regulā 2am.

Adjectiva Hyperdissyllaba in -ων, & -ης, penacuta retrahunt Accentum in Neutro: ut, Βελτίων, βέλτιον· αὐτάρκης, αὔταρκες.

Duo hæc, ἐλαχὺς, λιγὺς, acuunt antepenultimam Fœminini, ἐλάχεια, λίγεια.

Regula septima, Accentus manet super eandem Syllabam vocis Rectæ, & Obliquæ, sive Variatæ: ut, Λόγος, λόγου· τριὰς, τριάδος· τύπτω, τύπτου, τύπτοιμι. Circumflexus itidem manet, manente longâ: ut, Ἑρμῆς, Ἑρμοῦ, Ἑρμῇ, &c. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, &c. τυπῶ, τυποῖμι, τυποῖν, τυπῶ, τυπεῖς, &c.

Exceptiones ad Regulam septimam.

Interdum mutatur species Accentûs, interdum & sedes.

Mutatur species Accentûs:

1a. Acutus vertitur in Circumflexum per Regulam secundam in penultima Nominum crescentium: ut, Σωτὴρ, σωτῆρος.

Nomina Oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi, primæ, secundæ, & tertiæ Simplicium per omnes Numeros: ut, κοιτὴς, -οῦ, -ῇ, -αῖν, -ῶν, -αῖς· τιμὴ, -ῆς, -ῇ, -αῖν, -ῶν, -αῖς· θεὸς, -οῦ, -ῷ, -οῖν, -ῶν, -οῖς.

Hùc spectat uterque Articulus: Adjectiva etiam, & Pronomina Oxytona in -ος· quibus accedunt οὗ, οἷ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, -ῆς, -οῦ, -ῷ, -ῇ, -ῷ· Item ἐγὼ, ἐμοῦ, σὺ, σοῦ.

Ox-

Oxytona in-εὺς circumflectunt Vocativum in εῦ· in ώ, & ώς, quartæ Contractorum, Vocativũin οῖ· ut, Βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ· λεχώ, ὦ λεχοῖ.

-2a, Circumflexus vertitur in Acutum per Regulam primam: ut, σῶμα, σώματος· Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος· τυπῶ, τυπέετω· τυποῖμι, τυποίτην.

Nominativi, Accusativi, & Vocativi Duales, non alium in ultima, quàm Acutum gerunt: ut, Sing. ὁ νοῦς· Dual. τὼ νώ. Sing. τὸ ὀστοῦν· Dual. τὼ ὀστώ. Mutatur sedes Accentûs

Per Regulam primam: ut, ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον· ἀκούω, ἄκουε, ἀκούοιμι· ἔτυπον, ἐτυπέτην· τύπτου, τυπτέσθω.

Per speciales Anomalias variatur sedes in Nominibus & Verbis.

In flexione Nominum, 1°, Promovetur Accentus.

Nomina Monosyllaba Genitivum & Dativum Singularem & Dativum Pluralem acuunt in ultima: ut, χεὶρ, χειρὸς, χειρὶ, χερσί· ποὺς, ποδὸς, ποδὶ, ποσί· εἷς & ἓν, ἑνὸς, ἑνὶ, cum Compositis μηδενὸς, μηδενὶ, &c. sed οὐδέσι, μηδέσι in Plurali. Per contractionem facta sæpiùs penultimam circumflectunt: ut, κῆρ, κῆρος, κῆρι· apud nonnullos interdum acuunt ultimam; ut, κηρὸς, κηρί. Pronomen σφεῖς, uti & Participia, sequuntur Generalem Regulam: ut, σφεῖς, σφεῖνος· θεὶς, θέντος· quibus adde Ὤψ, Ὦπος nomen Viri. In Plurali πᾶς circumflectit penultimam Dativi πᾶσι· πῦρ acuit ultimam Nominativi, Accusativi, & Vocativi, πυρά· κλεὶς circumflectit in Singulari κλεῖν, in Plurali κλεῖς. Πλάταια nomen urbis facit in Plurali Πλαταιαί.

Genitivum & Dativum Dualem & Genitivum Pluralem circumflectunt in ultima: ut, χεροῖν, χειρῶν. Quæ verò Tonum habent in penultima Genitivi Singularis, vel circumflectuntur in Recto, non habentia υ ante σ, penacuunt Genitivum Pluralem: ut, λάων à λᾶς, λᾶος· sic δᾴδων, κεράτων, παίδων, πάντων, φώτων *luminum*, item ὤτων ab οὖς. His adde θώων à θώς, δμώων à δμώς, φώδων à φῶς, δμώων à δμώς, sed δμωῶν à δμωός.

Τὶς *indefinitum* servat Accentum in ultima, Genitivum verò Dualem & Pluralem circumflectit: ut, τὶς, τινὰ, τινοῖν, τινῶν. τίς *interrogativum* acuit penultimam per omnes Numeros: ut, τίς, τίνα, τίνοιν, τίνων.

Accentum Monosyllaborum sequuntur κύων & ἀρὴν Syncopen passa: ut, κύων, κυνὸς, κυνὶ, κυνῶν· δόρυ & γόνυ in Casibus Metathesin passis: ut, δόρυος, δουρὸς, &c. γυνὴ etiam γυναικὸς (ab inusitato γύναιξ) vide pag. 19. δύω, δυοῖν, δυεῖν, δυσί· ἄμφω, ἀμφοῖν.

Nomina primæ & secundæ Simplicium circumflectunt ultimam Genitivi Pluralis: ut, τελώνης, τελωνῶν· μοῦσα, μουσῶν· πᾶσα, πασῶν· ὀξεῖα, ὀξειῶν· τετυφυῖα, τετυφυιῶν· τυφθεῖσα, τυφθεισῶν, &c.

Fœminina

Fœminina Barytona Adjectivorum, Pronominum, & Participiorum in -ος, penultimam Genitivi Pluralis acuunt: ut, ἄλλος, ἄλλη, ἄλλων· ἅγιος, ἁγία, ἁγίων· τυπτόμενος, τυπτομένη, τυπτομένων· item μεγάλη, μεγάλων, ab inusitato μέγαλος. Quatuor etiam Substantiva primæ Simplicium, Ἀφύων, Ἐτησίων, χλούνων, χρήστων.

Penacuta εἷς unus, & μία cum Compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi: ut, ἶος, ἴα, ἶον. Gen. ἰοῦ, ἰᾶς, ἰοῦ. Dat. ἰῷ, ἰᾷ, ἰῷ· μία, μιᾶς, μιᾷ· οὐδεμία, οὐδεμιᾶς, οὐδεμιᾷ, &c.

2°, Retrahitur Accentus.

Vocativus Nominum Hyperdissyllaborum in -ων-ονος, vel -ωνος, acuit antepenultimam: ut, Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· εὐδαίμων, ὦ εὔδαιμον· Ποσειδῶν, Ποσειδῶνος, ὦ Πόσειδον.

Composita à φρὴν Accentum in Vocativo servant: ut, δαΐφρων, ὦ δαΐφρον. Sequentia vertunt Penacutum in Ante-circumflexum per Regulam secundam: Μαχάων, Ἱκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Εὐδαίμων, Παλαίμων· ὦ Μαχᾶον, Ἱκετᾶον, &c. Σαρπηδὼν facit ὦ Σαρπῆδον. Legitur etiam Neutrum χάρειον & χαρίειν.

Substantiva in -ης primæ Contractorum acuunt ante-penultimam Vocativi: ut, Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἥρακλες, & Ἡράκλεις ab Ἡράκλεες· similiter συγγενής, ὦ σύγγενες. Quatuor Substantiva in -ης primæ Simplicium Penacuta retrahunt Accentum in Vocativo: ut, ἀκακήτης, δεσπότης cum Compositis, εὐρυόπης, μητιέτης, Vocat. ὦ ἀκάκητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Quædam nomina in -ηρ in aliis Casibus retrahunt, in aliis promovent Accentum:

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δαὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατὴρ, σωτὴρ, in Vocativo Accentum retrahunt: ut, ὦ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ, &c.

Ἀνὴρ & θυγάτηρ itidem primam acuunt in Accusativo Singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo Duali, Syncopen passis: ut, ἄνδρα, ἄνδρε, ἄνδρες, ἄνδρας· θύγατρα, θύγατρε, &c.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατὴρ, post factam Syncopen, acuunt ultimam Genitivi & Dativi Singularis: ut, ἀνδρὸς, ἀνδρί· θυγατρὸς, θυγατρί. Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi Dualis & Genitivi Pluralis: ut, θυγατροῖν, θυγατρῶν. Penultimam acuunt Dativi Pluralis: ut, ἀνδράσι, θυγατράσι. Γαστὴρ facit γαστῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes Casus Imparisyllabicos ante Syncopen: ut, θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατέρι, &c.

Non abs re erit integram flexionem Nominis in -ηρ ob oculos ponere, ut variatio Accentûs clariùs elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ. G. θυγατέρος θυγατρός. D. θυγατέρι θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ. Dual. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε. G. D. θυγατέροιν θυγατροῖν. Plur. N. θυγατέρες θύγατρες. G. θυγατέρων θυγατρῶν. D. θυγατράσι. A. θυγατέρας θύγατρας. V. θυγατέρες θύγατρες.

Dictio

Dictio composita cum enclitica eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut **ἥνπερ, ὅνπερ, ὅτινος, ᾧτινι, ὧντινων,** non **ἧνπερ, ὃνπερ, ὅτινος, ᾧτινι, ὧντίνων**: observatis encliticarum, non **ἐντόνων**, legibus. Similiter indeclinabiles **μήτι, οὔτι, οἶδε,** &c. non **μῆτι, οὖτι, οἶδε,** &c.

In formatione Verborum: 1o. Promovetur Accentus.

Indicativus { Circumflectit ultimam futuri primi 4*æ* & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activa: penultimam utriusque in media; ut **σπερῶ, τυπῶ· σπεροῦμαι, τυποῦμαι.** Item penultimam 3*æ* pluralis in præsenti verborum in **μι**; ut **τίθημι, τιθεῖσι·** sed **ἄημι, ἄεισι.**

Imperativus { Circumflectit ultimam indefiniti 2*di* medii: ut **τυποῦ.** Acuit ultimam indefiniti 2*di*. act. in sequentibus **εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ,** interdum **ἰδὲ, λαβέ.** Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2*di* medii: ut **γένου, πράπου, ἐνέγκου.**

Subjunctivus { Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, & in præsenti & indefinito secundo activo verborum in **μι**: ut **τυφθῶ, τυπῶ, τιθῶ, θῶ.** Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præs. & perf. verborum in **μι**: ut **πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.**

Infinitivus in **-ναι** tono afficit penultimam: ut **τετυφέναι, ἱστάναι, τυφθῆναι, εἶναι.**

Infinitivus { Circumflectit ultimam indefin: & fut. 2*di* act: ut **τυπεῖν.** Penultimam acuit indefin. secundi medii: ut **τυπέσθαι.** Accentum exigit in penultima indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut **τύψαι, τετύφθαι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.**

2o. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultima: ut **τύπεσθον, τύπεσθε.**

Tempora finita in **μην** variant sedem accentûs in personis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut **τυπτοίμην, τύπτοιο.** Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præsens etiam & perfectum verborum in **μι** retinent accentum super eandem syllabam: ut **βεβοίμην, -ῷο· τυποίμην, -οῖο· ἱσταίμην,** & **ἑσταίμην, -αῖο,** &c. Quòd si verbum in **μι** sit deponens, regulariter sedem variat: ut **δυναίμην, δύναιο,** &c.

Indefinitum 1um in tribus modis tonum plerunque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3a pers. **λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι**: infinit. **λῦσαι, ποιῆσαι, τελέσαι**: Imperat. med. **λῦσαι, ποίησαι, τέλεσαι.** Penultima dissyllaborum brevis in his tribus acuitur: ut **τύψαι, λέξαι.** Ubique secundùm regulas.

Hæc omnia in Paradigmate, tanquam synopsi, clariùs conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A prima generali regula multifariàm receditur in quàm plurimis dictionibus: Varia enim est & incerta admodùm accentûs notatio in prima vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum simpulo infundere. Rectè enim Gaza, Πολυσχιδὴς ὁ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς ὀρθείας τόνος. Erit tamen operæ pretium vocabula illa, quæ usu magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatas referre; operísque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν τύπῳ exhibere. Quibus, si arriserint, addi possunt plura, quæ desunt: aut, si visum fuerit, mutari in melius, quæ hìc afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spémque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & singulis de vocibus revolvendi consulendíque sint Lexicographi, quos meritò nobis magnâ ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potiùs ad manum præstò sit regula, quæ certiùs multò & expeditiùs studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur; quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falsas modò, sed & sibi dissidentes interdum appinxerint notas, & pro *thesauro carbones* obtruserint quærentibus. Inprimitur enim ὀριδεσμος t. 2. 1460. l. 15. ὀρίδεσμος 1461. l. 1. ὀνομακλυτός t. 2. 269. B. ὀνομάκλυτος 1323. F. πυρὰ in Indice, πύρα t. 3. 623. E. Ἄιακος pro Ἀιακὸς in Indice, &c. permulta hujusmodi. Ut igitur certiùs excutiatur veritas perlustrata atque diligenter collata sunt alia *boni nominis* Lexica; *Suidæ*, *Favorini*, *Budæi*, & *Constantini* (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) *Hesychij* denique, ex quo dictiones minùs usitatas post illum reliqui exscripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito, Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorúmque insigniores discrepantias in fine πολυτόνων subnotamus.

I Accentus Nominum in recto.

Nomina Oxytona.

In declinatione prima Simplicium:

1°. Hyperdissyllaba verbalia in της, non præcedente α, ε, ι; ut, ποιητὴς. Item ἀκροατὴς, θεατὴς, θηρατὴς, πειρατὴς, ἀναιρετὴς, ἀρετὴς, λαρυγγιτὴς. Inusit. δοιατὴς, *comatus*, ὁρατὴς *spectator*, χανιτὴς *prodigus*. Participialia in τὴς; ut ἐθελοντὴς.

Pauca itidem dissyllaba, κριτὴς, κτιστὴς· & minùs usitata κλωστὴς, ληπτὴς, μνηστὴς, νικτὴς, τμητὴς.

Composita finita in φραστης, παιστης, στικτης; ut παραφραστὴς, συμπαιστὴς, βημαστικτὴς: quædam ex λύτης & ραίστης; διαλυτὴς, καταλυτὴς, θυμοραιστὴς, Ἰλιο-ραιστὴς. Item συνετὴς.

2°. Denominativa in στης; ut ὠμηστὴς. Item αἰχμητὴς· quod tamen verbale esse vult Etymologus.

Siqua

Siqua nomina harum aut sequentium terminationum discrepent accentu, referuntur ad sedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione secunda: Oxytona sunt;

1°. Nonnulla in α: viz. Appellativa in αλιά; ut φυταλιά.

Verbalia in ρὰ purum; ut χαρά.

Hypertrissyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνιά; ut ἰωνιὰ *violetum*, κρινωνιὰ *lilii planta*.

Alia particularia: ἀγορὰ *concio*, ἀγυιὰ *vicus*, αἱμασιὰ *sepes*, ἀλωὰ *area*, ἀνθρακιὰ *strues carbonum*, ἀρὰ & ἀρὴ *comminatio*, ἀραιὰ *ventriculus*, ἀχυρμιὰ *acervus palearum*, Αὐγειαὶ *nomen Urbis*, γενεὰ *generatio*, δωρεὰ *donum*, ἐγγυὰ *fide-jussio*, ἐσχατιὰ *extremitas*, ζειρὰ *sagulum*, θαλαμιὰ *receptaculum remi*, Θεσπιαὶ *loci nomen*, ἱμωνιὰ *funis*, Κεγχρεαὶ *Cenchreæ*, μακρὰ *solium*, μητρυιὰ *noverca*, μυρμηκιὰ *formicarum caverna*, νευρὰ *nervus*, ὀργυιὰ *ulna*, ὁρμιὰ *linea piscatoria*, οὐρὰ *cauda*, παρειὰ *maxilla*, παιδιὰ *lusus*, πατριὰ *familia*, περιστερὰ *columba*, Πλαταιαὶ *nomen Urbis*, πλευρὰ *latus*, πρασιὰ *areola*, πυρὰ & πυρκαϊὰ *rogus*, σειρὰ *catena*, σκιὰ *umbra*, σκοπιὰ *speculum*, σπογγιὰ *spongia*, σποδιὰ *cinis*, στοὰ *porticus*, στρατιὰ *exercitus*, ψασιὰ *locus ubi siccantur ficus*, τροχιὰ *cursus*, τροχηλιὰ *orbita rotæ*, φορβειὰ *pastus*, χειὰ vel χιὰ *latibulum serpentis*.

Insitata, ἀκαινὰ *boum stimulus*, ἀλωπὰ *vulpes*, ἀμμὰ *mater*, ἀντικαρὰ *humeri pars*, γεραὶ *vetula matrona*, θημωνιὰ *cumulus*, θοιὰ *jugum mulorum*, κοιαὶ *sphæra*, λαβὰ *gutta*, λιτπαὶ *præfectura*, μαμμεὰ vel μαιμεὰ *medicamenti genus*, μωὰ *cantilena quædam*, οἰὰ *pellis ovina*, ὁρμειαὶ *impetus*, στειλειὰ *manubrium securis*, σφελαὶ *minæ*, τεφρὰ *cinis*, Φλοιὰ *Proserpina*, ψιὰ *gaudium*.

2°. Multa in η finita in γὴ, δὴ, ωὴ: ut ὀργὴ, χορδὴ, ζωή.

Hyperdissyllaba in -ωλὴ, ωκὴ & ωχὴ, ωρὴ, ωτή: ut παυσωλὴ, ἀκωκὴ, ἀνακωχὴ, ἐλπωρὴ, καλαμωτή.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis; ut χαμμὴ, διδαχὴ, φυγὴ, σιγή. Verbalia itidem in μονή; ut πλησμονή.

At quæ oriuntur ex præsenti Barytonorum ferè sunt penacuta.

His adde particularia: Ἀβιληνὴ *nomen loci*, Αἰγαὶ *nomen insulæ*, αἰχμὴ *cuspis*, ἀκὴ (pro quo legitur ἠκὴ & κηκὴ) *acies*, ἀκμὴ *vigor*, ἀκοστὴ *hordeum*, ἀλησὴ *gluma*, ἀλκὴ *robur*, ἀορτὴ *arteria magna*, ἀρετὴ *virtus*, ἀρχὴ *principium*, ἀστεροπὴ & στεροπὴ *fulgur*, αὐλὴ *stabulum*, Ἀφρικὴ *Africa*, βιοτὴ *vita*, βουλὴ *consilium*, γαμφηλὴ (rariùs γαμφὴ) *maxilla*, γεντιανὴ *gentiana herba*, γυνὴ *mulier*, δοιὴ *dubitatio*, δραχμὴ *drachma*, ἑλικὴ *salix*, ἑορτὴ *festum*, εὐλαὶ *vermes*, εὐχὴ *precatio*, ἡδονὴ *voluptas*, θηλὴ *papilla*, θηλονὴ *nutrix*, θυηλὴ *sacrificium*, καλλονὴ *pulchritudo*,

chritudo, καρφυλαὶ *strata ex festucis*, κεφαλὴ & κορυφὴ *caput*, κριθὴ *hordeum*, λιτὴ *preces*, μορφὴ *forma*, μοτὴ *lineamentum*, ὀμφὴ *vox*, ὀπὴ *foramen*, ὀπλὴ *ungula*, ὐλὴ *cicatrix*, ὀχὴ *cibus*, Παγασαὶ loci nomen, παλαιστὴ *palmus*, παλλακὴ *pellex*, πιμελὴ *pinguedo*, ποινὴ *pœna*, πυγμὴ *mensuræ* genus, ῥυμαὶ *sublicæ*, σπουδὴ *studium*, στιγλαὶ *ciphræ*, σκαφὴ *vasculum*, σταφυλὴ *uva*, σπιθαμὴ *spithama*, σχολὴ *otium*, ὑπναλὴ *aspis somno necans*, φλογὴ *flamma*, φοινικὴ *palma*, φυλὴ *tribus*, χηλὴ *unguis*, χολὴ *ira*, ὠτειλὴ *cicatrix*, ψωλὴ *pudendum*, ὠβὴ *tribus*. Quibus adde ex præsenti Barytonorum orta hæc; βοσκὴ *cibus*, ὀφειλὴ *debitum*, τριβὴ *attritio*, ψυχὴ *anima*.

Inusitata: ἀβοαὶ *preces*, αἰπολὴ *caprile*, ἀλυχὴ *fastidium*, ἀμωκαλαὶ *cuspides*, ἀμφὴ *aula*, ἀπελλαὶ *sacraria*, ἀχαὶ *optata*, βασιλὴ *regnum*, βρυταὶ *reliquiæ*, γλυμὴ *herba* genus, γρυπαὶ *vulturum nidi*, δηλὴ *voluntas*, ἐδωγαθὴ *cibus*, ἰθμὴ *vapor*, ἰαὶ *leguminum purgationes*, ἐνθλιβὴ *afflictio*, ἐρυκτὴ *custodia*, ἐρμὴ *exitus*, Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum*, θημισὴ *lex*, θιναὶ *acervi arenarum*, ἰσθλὴ *caprina* seu *ovina pellis*, καλαρρυγαὶ *aquæ-ductus*, καπαναὶ *præsepia*, κοδομαὶ *hordei exsiccatio*, κορδυλαὶ *tumores*, κορωνὴ *extrema sagittæ pars*, ληνὴ *torcular*, μονὴ *neglectus*, οἰχμὴ *famula*, ὀργμαὶ *septa*, ὑννὴ *vomer*, ὑρχὴ *instrumentum nauticum*, χειμὴ *hyems*, χιλὴ *pabulum*, χρωτὴ *corpus*.

Fœminina in α & η deducta à masculinis in ος servant eorum accentum: ut θεὸς, θεὰ· ἀδελφὸς, ἀδελφή. Pleraque in οια ex οα habentia ι epentheticum; ut ποιὰ, ῥοιὰ, χοιὰ, ψοιά· sic ζειὰ pro ζέα, δειρὴ pro δέρη.

Multa substantiva 2æ declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in ος, tonum in ultima habent: ut δεξαμενὴ *receptaculum*, οἰαμενὴ vel ἰαμενὴ *locus fruticosus*. Item propria, Ἀλαλκομεναὶ, Κλαζομεναί.

In tertia declinatione

Oxytona in ος.

1°. Nomina finita in αὸς, αυὸς, ηὸς, υὸς, ηρὸς, ωρὸς, ωὸς: ut ἀγλαὸς, ἀγαυὸς, αἰζηὸς, ὑὸς, φηρὸς, ἀρωγὸς, νεοσσός.

* *Adjectivorum tonos ut & flexionem sequuntur pronomina; ut* αὐτός.

2°. Adjectiva in κὸς, νὸς, πὸς, * τὸς: ut λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός. In λὸς, si non præcesserit vel υ; ut καλός. Item νεογιλὸς *recens natus*, παχυλὸς *crassus*. In ρὸς; ut ξηρὸς: exceptis primitivis, pronominibus, comparativis in ερος: præter ἱερὸς, δεξιτερός.

3°. Substantiva verbalia in τὸς & τρός; ut κοπετὸς, ἰατρός. In ηλὸς, τὸς; ut πηλὸς, ἱστός. Substantiva omnia in μὸς, non præcedente ε: ut λιμός.

Inusitata quædam in εμός: ut ἀλεμὸς *jactantia*, θεμὸς *præceptum*, λεμὸς *guttur*.

Quædam adjectiva in μός: ut ἁμὸς *unus*, λοχμὸς & λοχμὸς *obliquus*,

liquus, ἐμὸς meus, θερμὸς calidus, ἰταμὸς temerarius, ὁμὸς similis, σιμὸς simus, ὠμὸς crudelis.

Hyperdissyllaba in ωλὸς, ωνὸς, ωπὸς, ωρὸς: ut Πακτωλὸς, οἰωνὸς, Ἀσωπὸς, τιμωρός.

Propria, item nomina piscium & avium in ανὸς: ut Γερμανὸς, Λουκιανὸς, κυπελανὸς, φασιανός. In ιὸς nomina avium: ut αἰγυπιός.

Particularia quædam Substantiva in κὸς, λὸς, νὸς, πὸς, ρὸς, τὸς, accentum habent in ultima more Adjectivorum;

1°. In κός: Αἰακὸς Æacus, Ἀνακοὶ Dioscuri, ἀσκὸς uter, ἀσταχὸς cancri genus, Δαμασκὸς Damascus, δοκὸς trabs, θριγκὸς pinna murorum, ὁλκὸς tractus, σηκὸς stabulum, φακὸς lenticula, φαρμακὸς veneficus, φολκὸς strabo, φωνασκὸς vocis Magister, χαλκὸς æs, ψιττακὸς (& σιττακὸς) psittacus.

Inusitata: ἀρκὸς auxilium, βοσκὸς pastor, πεικὸς lana, πλανὸς peccatum, σκιθακὸς trachurus piscis, σφηκὸς crista in galea, χανκὸς & κασκὸς parvus digitus, κικκὸς gallus, λελεκκὸς piscis, παλλακὸς mœchus, ὑστακὸς paxillus.

2°. In λός: ἀγχιαλὸς funis nauticus, αἰγιαλὸς littus, αἰγιθαλὸς avis quædam, αὐλὸς tibia, γαυλὸς mulctra, δαλὸς & δαυλὸς fax, ἐλλὸς hinnulus, θαλλὸς ramus oleaginus, θολὸς atramentum sepiæ, καυλὸς caulis, κορυδαλὸς galerita, μοχλὸς vectis, μυελὸς medulla, ὀβελὸς veru, ὀβολὸς obolus, ὀμφαλὸς umbilicus, σιλλὸς jactator, φαλλὸς phallus, φελλὸς suber, χιλὸς & χειλὸς pabulum, χυλὸς succus, ψωλὸς apella.

Inusitata: ἀδαλὸς fuligo, ἀστεαλὸς sturnus, Ἀυαλὸς Bacchus, βδαλοὶ acicula marina, βρυθαλλὸς scaturigo, γυλλὸς quadrangulus lapis, σιλὸς pondus, ἰλὸς lutum, ἰταλὸς taurus, καυσαλὸς morio, κιλλὸς asinus, μαλλὸς lana, μασαλὸς tunica, μυλλὸς strabo, μυλλοὶ placenta, παγελὸς pedis talus, σφαλλὸς cippus, ὑσλλὸς suum volutabrum.

3°. In νός: ἀμνὸς agnus, βουνὸς collis, ἐλλεδανὸς vinculum, ἐρινὸς caprificus, ἰπνὸς furnus, καπνὸς fumus, κεραυνὸς fulmen, κρημνὸς præcipitium, κρουνὸς scatebra, ληνὸς torcular, λιχανὸς index, οὐρανὸς cælum, παιδνὸς puer adultus, ῥινὸς pellis, πλυνὸς balneum, Σιληνὸς Silenus, τιθηνὸς educator, φανὸς lampas, χαλινὸς frænum, ὠκεανὸς oceanus.

Inusitata: ἐζινοὶ cygni, ἀκορνοὶ bruchi, ἀκευνοὶ termini, ἀτταγεινὸς scepinus, βλινὸς titio, γλαυνὸς fulgor, γρυνὸς torris, γρεινοὶ trunci querni, ἐμπλινὸς clavis, κρυμνὸς glacies, Λιβυρνοὶ gens Illyrica, ξλινὸς stipes, ὁδανὸς dux viæ, πεδανὸς libum, πτερνὸς aquilæ genus, χλοινὸς aurum.

4°. In πός: ἀταρπὸς seu ἀτραπὸς via, γρυπὸς qui naso est adunco, καρπὸς fructus, κομπὸς jactator, μαστροπὸς leno, μολπὸς cantor, ὀπὸς succus, τροπὸς lorum.

5°. In ρός: ἀγρὸς ager, ἀφρὸς spuma, γαμβρὸς gener,

 ἐχυ-

ἑκυρὸς *socer*, θαιρὸς *cardo*, θησαυρὸς *thesaurus*, θορὸς *genitura*, καιρὸς *tempus*, κηρὸς *cera*, λιμβρὸς *nox obscura*, Λοκροὶ *Locri*, μηρὸς *femur*, νεβρὸς *hinnulus*, Νευροὶ *Sarmatæ*, νεφρὸς *ren*, ξυρὸς *novacula*, ὀρὸς vel ὀῤῥὸς *serum lactis*, σκαφὸς *alveus*, πενθερὸς *socer*, πυρὸς *triticum*, σειρὸς, σιῤῥὸς vel σιρὸς *scrobs*, σκιρὸς *scrupus*, σορὸς *loculus*, σταυρὸς *crux*, σωρὸς *cumulus*, τυρὸς *caseus*, φιτρὸς *caudex*, φρουρὸς *custos*, χορὸς *chorus*.

Inusit. ἀχαρὸς *cerebrum*, ἀλτρὸς *merces*, ἀναρὸς *nuntius*, ἀρὸς *pratum*, δειρὸς *collis*, ἴσχαρος *piscis* genus, λαγερὸς *smilax*, λαγερὸς *grabbatulus*, λικροὶ *cervinorum cornuum rami*, ναιθροὶ *hinnuli*, ὀξηρὸς *acetum*, ὀχρὸς *vector*, χερὸς *littus*.

6°. In τος: ἀετὸς *aquila*, ἀλαλητὸς *clamor*, ἁμαξιτὸς & ἁμαξητὸς *vestigium currus*, ἀρπετὸς *milvus*, ἀταρπιτὸς *callis*, Βοιωτὸς *Bœotus*, γλουτὸς *nates*, γωρυτὸς & χωρυτὸς *pharetra*, ἐνιαυτὸς *annus*, Ἰαπετὸς *Iapetus*, κιβωτὸς *arca*, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς *pulvis*, κοντὸς *contus*, λωτὸς *lotus*, μοτὸς *lineamentum*, μυττωτὸς genus *edulii alliati*, ὀχετὸς *canalis*, παρφηκτὸς *anus*, πυρετὸς *febris*, σκηπτὸς *fulmen*, στρατὸς *exercitus*, συρφετὸς *colluvies*, Ὑμηττὸς *Hymettus*.

Inusit. ἀλοιτὸς *puer meritorius*, ἀλτὸς *merces*, ἀζαυτὸς *pulvis*, ἀσφυγετὸς *lutosus agger*, βωτὶς *mortuorum repositoria*, γαιτὸς *fragmentum*, χαμιτοὶ *fissura*, κηχητὸς *thuribulum*, κυλλαπτὶ *oculi*, κυλτοὶ *vasa*, λοιτὸς *pestis*, λυρτὸς *scyphus*, λυττοὶ *loca ardua*, ὀλαιτὸς & ὀλατὸς *blatero*, ὀρτὸς *ara*, πωγητὸς *barba*, τραπητὸς *mustum*.

Alia quædam tum Substantiva, tum Adjectiva particularia in ος Oxytona.

1°. In ὸς purum.

In εος: ἀδελφεὸς vel ἀδελφειὸς *frater*, γαλεὸς *felis*, ἐλεὸς *mensa coquinaria*, ἐνεὸς *mutus*, ἑὸς *suus*, ἐρινεὸς *caprificus*, ἐτεὸς *verus*, ἠλεὸς *stultus*, Θεὸς *Deus*, θυρεὸς *scutum*, ἰλεὸς *ileus* morbus, κελεὸς *avis quædam*, κενεὸς *vacuus*, κεδεὸς *mortuus*, κολεὸς *vagina*, κωλεὸς *membrum*, λοχεὸς *insidiæ*, νεὸς *novale*, πτελεὸς *ulmus*, τεὸς *tuus*, στελεὸς *securis manubrium*, στερεὸς *solidus*, συφεὸς *hara*, σωρεὸς *cumulus*, φωλεὸς *caverna*.

Inusit. ἀλεὸς *calidus*, ἀνηρεοὶ *annuli nautici*, ἀντακεοὶ *cete ingentia*, εἰλεὸς *caverna*, μελεὸς *vanus*, φλεγεὸς *ruber*, φρυνεὸς *rubeta*.

In ιος: ἀνεψιὸς *consobrinus*, Ἀσκληπιὸς *Æsculapius*, βιὸς *arcus*, δεξιὸς *dexter*, ἰὸς *sagitta*, καλιὸς *casa*, κριὸς *aries*, κωβιὸς *gobio*, πολιὸς *canus*, σκολιὸς *obliquus*.

Inusit. γαιὸς *hortus*, γωλιοὶ *speluncæ maritimæ*, ὑβιὸς & ὑβλιὸς *gibbosus*, φαληριὸς *splendidus*.

In οος: θοὸς *velox*, ὀλοὸς & ὀλοιὸς *perniciosus*.

Inusit. κολοὸς *tumulus*.

In υος: εἰλυὸς & ἰλυὸς *antrum*, νυὸς *nurus*, Τιτυὸς *Tityus*.

Inusitat. ἀκεὸς *auditor*, μινυὸς *parvus*, μεσιὸς *dimidiâ corporis parte albus*.

In

In ωὸς : ἐῤῥωὸς *aper*, ζωὸς *vivus*, θωὸς *avis*, κολωὸς *tumultus*, λαγωὸς *lepus*, πατρωὸς *vitricus*.

In αιὸς : ἀλαιὸς *vetus*, ἀραιὸς *tenuis*, Ἀχαιοὶ *Græci*, βαιὸς *parvus*, γεραιὸς & γηραιὸς *senilis*, δηναιὸς *diuturnus*, ἐλαιὸς & κελαιὸς *avis* quædam, κραταιὸς *fortis*, λαιὸς *lævus*, παλαιὸς *antiquus*, σκαιὸς *obliquus*, συφαιὸς *subulcus*, φαιὸς *fuscus*.

Inusit. βαλαιὸς *magnus*, ζαιὸς *piscis* genus, πελλαιὸς *fuscus*, γαιὸς *probus*.

In ειὸς : Ἀλφειὸς *Alpheus fluvius*, ἀρνειὸς & ἀμνειὸς *agnus adultus*, ἀφνειὸς *opulentus*, ἐλειὸς *glis*, Ἐπειὸς *Epeus*, θαμειὸς *frequens*, Ὁλμειὸς *Holmeus fluvius*, ταρφειὸς *densus*, φατειὸς *celebris*.

Inusit. ἀλειὸς *pauper*.

In οιὸς : γλοιὸς *sordidus*, δοιοὶ *duo*, κλοιὸς *supplicii* genus, κολοιὸς *graculus*, Ὀιὸς populi nomen, ποιὸς *triticum*, φλοιὸς *cortex*, κοπυλοιοὶ *aves domesticæ*. Inusit. νεοιὸς *morbosus*.

2°. In δς impurum.

In βὸς : ἀμοιβὸς *mutuus*, ἀμορβὸς *comes*, βολβὸς *bulbus*, ἠβὸς *curvus*, κολοβὸς *mutilus*, κλωβὸς *caverna*, λοβὸς & λωβὸς *pars auris*, ῥαιβὸς *loripes*, στραβὸς *strabus*, Σαβοὶ *Bacchi sacerdotes*, ὑβὸς *gibbosus*.

Inusit. βωβὸς & βοβὸς *mutus*, θαμβὸς *attonitus*, θραμβὸς *torridus*, καλυβὸς *thalamus*, κλαμβὸς *mutilatus*, λομβὸς *recutitus*, μαδιβὸς *ligo*, σκαμβὸ, *obliquus*, σκιμβὸς *claudus*, σιλβὸς *fulgidus*.

In γὸς : ἀγὸς & ταγὸς *dux*, ἀμολγὸς *mulgendi tempus*, ἀργὸς *otiosus*, γοργὸς *velox*, ζυγὸς *jugum*, θειγγὸς *pinnæ*, λαγὸς *lepus*, λοιγὸς *pestis*, μογγὸς *qui per nares sonum edit*, μολγὸς *bulga*, *cæcus*, πελαργὸς *ciconia*, Πελασγοὶ *Pelasgi*, στραγγὸς *tortuosus*, ταγγὸς *rancidus*.

Inusit. ἀμοργὸς *qui exsugit*, βραγὸς *palus*, κλαγγὸς *lac*, κραγὸς *clamor*, κραυγὸς *picus*, λαρυγγὸς *nugator*, ῥογὸς *horreum*, στραγὸς *impudens*.

In δὸς : ἀδελφιδὸς *frater*, ἀοιδὸς *poëta*, Ἰνδὸς *Indus*, λορδὸς *incurvatus*, Λυδὸς *Lydus*, μαδὸς *glaber*, νωδὸς *edentulus*, ὁδὸς *via*, ὀπηδὸς *comes*, ὀρυμαγδὸς *gravis strepitus*, ὐδὸς *limen*, πηδὸς *gubernaculum navis*, σποδὸς & σπληδὸς *cinis*, φειδὸς *parcus*.

Inusit. ἀλινδὸς *cursus*, ἀφαδὸς *inimicus*, βυδδὶ *musici*, γανδὸς *versutus*, ἐδὸς *edax*, γληδὸς *cumulus*, λαμυδρὶ *clavi in aratro*, σβδὸς *verbero*, υἱδὸς *nepos*.

In ζὸς : μαζὸς (& μαθὸς) *mamma*, πεζὸς *pedes*, πρωϊζὸς *matutinus*, χθιζὸς *hesternus*.

Inusit. ἀκοντιζὸς *jaculus serpentis* genus, βυζὸς *confertus*, κνυζὸς *ventosus*.

In θὸς : ἀγαθὸς *bonus*, αἰθὸς *niger*, βοηθὸς *auxiliator*, βυθὸς *profunditas*, ἑφθὸς *coctus*, κανθὸς *oculi angulus*, μισθὸς *merces*, ξανθὸς *flavus*, ξουθὸς *rufus*, ὀρθὸς *rectus*, ὁρμαθὸς *ordo*, σκινθὸς *urinator*, στρουθὸς *passer*, τιτθὸς *mammilla*, τυτθὸς *parvus*.

Inusit. κηθὸς *auxiliator*, κνυθὸς *parvus*, λαθὸς *turpis*, ,υθὸς *mitis*.

In ξός· ἰξὸς *viscus*, λοξὸς *obliquus*, μυωξὸς *glis*, φοξὸς *acuminatus*.

Inusit. ἀοξοὶ *coqui*, ἀπυξοὶ *monachi*.

In σός: βλαισὸς vel βλεσὸς *blæsus*, κιρσὸς *tumor*, Παισὸς & Ἀπαισὸς *Urbis* & *fluvii* nomen, πυρσὸς *fax*, ταρσὸς *fiscella*, χρυσὸς *aurum*.

Inusit. Ἀισοὶ *Dii*, βορσὸς *palus*, γλαυσὸς *fulgidus*, γυμπισὸς *otiosus*, κεισὸς *herba* species, κνισὸς & κνισὸς *herba* genus, κορσὸς *truncus*, κυρσὸς *herba*, ὀρσὸς *agnus serotinus*.

In φός: ἀδελφὸς *frater*, Δελφοὶ *Delphi*, κυφὸς & ὑφὸς *gibbosus*, κωφὸς *surdus*, ὀρφὸς nomen *piscis*, πομφὸς *bulla*, σκνιφὸς *visu hebes*, σοφὸς *sapiens*, σομφὸς *inanis*, συφὸς *astrictorius*.

Inusit. ἀλφὸς *albus*, λαιφὸς *lævus*, σιγαλφοὶ *muta cicada*, συφὸς *hara*, ταρφὸς *densus*.

In χός· ἀνχὸς *crudelis*, ἀρχὸς *princeps*, βρυχὸς *præco*, δολιχὸς *longus*, λοχὸς *gravida*, μοιχὸς *mæchus*, μοναχὸς *solitarius*, μυχὸς *penetrale*, οὐραχὸς *meatus urinarius*, πτωχὸς *pauper*, ῥηχὸς *septum*, τροχὸς *rota*.

Inusit. ἀτυχὸν *mediocre*, βρυγχὸς *laqueus*, γλιχὸς *tenax*, καναχὸς *obstreperus*, πυγὸς *injucundus*.

In ψός· γαμψὸς & καμψὸς *inflexus*, καψοὶ *parietes*, κινδαψὸς (& σκινδαψὸς) *planta* vel *cithara*, κομψὸς *elegans*.

Derivata in ος ex perfecto medio, si activè significent, acuuntur in ultima: ut τομὸς *sector*, δοχὸς *capax*, ἐδωδὸς *edax*: item σκοπὸς *speculator* vel *meta*.

Genitivi oxytoni, cùm fiunt recti, retinent tonum; ut δμῶς τοῦ δμωὸς, ὁ δμωὸς *servus*.

Oxytona composita.

Omnia in ικός· ut ἀρχιτεκτονικός.

Substantiva in μός: vel derivata à compositis: ut ἀναβαθμὸς, ἐπαναβαθμὸς *ascensus*: vel composita cum verbali in μός· ut μηλιαυθμὸς *caula*.

Gentilia in ὸς oxytona tonum retinent in compositis: ut φιλαχαιός.

Composita in --αγὸς, --ηγὸς, --αγωγὸς, --αλγὸς, --αμοιβὸς, --αοιδὸς, --ανεψιὸς, --αριστερὸς, --αρωγὸς, --εψὸς, --βοσκὸς, --ημερινὸς, --κλειτὸς, --κλυτὸς, --λοιχὸς, --μολγὸς, --εργὸς, --οργὸς, --ουργὸς, --ωργὸς, --ολκὸς, --ποιὸς, --πομπὸς, --φορβὸς, --ωδὸς, --ωπὸς, --ωρὸς vel --ουρὸς ab οὖρος *custos*, πηγὸς à πήγνυμι, --ἄπεδος à δάπεδον· ut ξεναγὸς *hospes*, κυνηγὸς *venator*, παιδαγωγὸς *puerorum institutor*, ποδαλγὸς *pedibus dolens*, χρυσαμοιβὸς *nummularius*, φιλαοιδὸς *poëtarum amans*, αὐτανεψιὸς *consobrinus*, ἐπαριστερὸς *sinister*, ἐπαρωγὸς *auxiliator*, πορνοβοσκὸς *leno*, μυρεψὸς *unguentarius*, καθημερινὸς *diurnus*, τηλεκλειτὸς *longè-celebris*, δουρικλυτὸς *hastâ celebris*, κνισσολοιχὸς *pinguedinem lambens*, ἱππομολγὸς *qui*

equos

equos mulget, συνεργὸς, ὑπουργὸς vel ὑπεργὸς *adjutor*, γεωργὸς *agricola*, ἐφολκὸς *attractorius*, ἑλκυλκὸς *tela attrahens*, νεωλκὸς *trahens navem*, ὀργανοποιὸς, *organorum fabricator*, νεκροπομπὸς *qui mortuos deducit*, συφορβὸς *subulcus*, τραγῳδὸς *tragœdus*, σκυθρωπὸς *tetricus*, πυλωρὸς *janitor*, κηπουρὸς *hortulanus*, ἁλοπηγὸς *salarius*, ἡμεδαπὸς *nostras*.

Verbalia in τὸς ex compositis nata, quorum simplex nullum est: ut ἀλογητός.

Verbalia in τὸς cum præpositione composita ex αἰνέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μετρέω, τείνω, tonum habent simplicis: ut ἐπαινετὸς, διαβατὸς, ἀνεκτὸς, καταληπτὸς, διαμετρητὸς, ἐκτατός.

Nonnulla item particularia: ἀνοικτὸς *apertus*, ἀντιμισθωτὸς *mercede dignus*, ἀπολαυστὸς *voluptuarius*, ἀπευκτὸς *deprecabilis*, ἀποδεικτὸς, ἀποφαντὸς, καταφαντὸς *demonstratus*, διαιρετὸς *divisus*, ἐξαιρετὸς *electus*, ὑπεξαιρετὸς *exemptilis*, προαιρετὸς *arbitrarius*, διαστατὸς *separabilis*, εἰσιτητὸς & προσιτὸς *accessibilis*, εἰσποιητὸς *adoptatus*, ἐκκλητὸς *evocatus*, ἐκλεικτὸς *qui delingitur*, ἐκλεκτὸς *electus*, ἐκπιεστὸς *expressus*, ἐμπλαστὸς *ad illinendum aptus*, καταπλαστὸς *illitus*, ἐμπνευστὸς *inflatus*, ἐκπλυτὸς *elutus*, ἐγκαυστὸς *inustus*, ἐγκολαπτὸς *incisus*, ἐκπορευτὸς *procedens*, ἐμπλεκτὸς *implicitus*, ἐπακουστὸς *auscultabilis*, ἐπαγαπητὸς *charissimus*, ἐπακτὸς *inductus*, κατακτὸς *fragilis*, ἐπευκτὸς *optabilis*, ἐπιβουλευτὸς *insidiosus*, ἐπιδερκτὸς *visibilis*, ἐπεικτὸς *subditus*, ἐπιθυμητὸς *desiderabilis*, ἐπιμωμητὸς *reprehensibilis*, ἐπισκευαστὸς *instauratitius*, ἐπιστητὸς *sub scientiam cadens*, ἐπιτεχνητὸς *arte elaboratus*, ἐφαπτὸς, συναπτὸς *continuus*, ἐφικτὸς *attingibilis*, καθαπτὸς *ligatus*, καταθνητὸς *mortalis*, καθαιμακτὸς *cruentatus*, μεταπειστὸς *qui persuadere potest*, περιπεταστὸς *extensus*, περιοριστὸς *definitus*, προσπλωτὸς *adnavigabilis*, προσρητὸς *salutatus*, μετακινητὸς *mutabilis*, παραιτητὸς *prece flectendus*, παραιτητὸς *expetitus*, παρακελευστὸς *admonitus*, παρεκτμητὸς *abscissus*, παρηγορητὸς *consolabilis*, προορατὸς *prævidendus*, προσβλητὸς *adjectus*, συμβλητὸς *conferendus*, προσδεκτὸς *gratus*, προσπορπαστὸς *infibulatus*, συνετὸς *intelligens*, συγγνωστὸς *ignoscibilis*, συγκομιστὸς *cõportatus*, συγκεραστὸς *temperatus*, συνωμοτὸς *conjuratus*, συνοιστὸς, συμφορητὸς & συμφερτὸς *collatitius*, ὑποιστὸς & ὑποστατὸς *tolerabilis*: item ἀνακογχυλιαστὸς *quo fauces colluuntur*. Tonum vero retrahunt, si illis accedat compositio: præter καθοδηγὸς & προοδηγὸς *dux viæ*, συμπαραγωγὸς *qui adjuvat in deducendo*, ἐπιδημιουργὸς *cui murorum cura commissa est*, συνδημιουργὸς *administer in munere fungendo*, συνεκλεκτὸς *unà electus*, συνιεροποιὸς *qui unà sacra facit*, ὑποχαροπὸς *aliquantulum fulvus*.

Omnia in ὸς, si componantur cum α, δυς, & ευ, tonum habent in priori: exceptis ἀργὸς *otiosus*, ἀϊδὴς *non visibilis*, ἀγανὸς *lætus*, ἀγαυρὸς *superbus*, ἀμυδρὸς *hebes*, εὐεργὸς & εὐποιὸς *beneficus*, εὐωπὸς *formosus*.

Inusit.

Inusit. ἀδάμνος *indomitus*, ἀκήρατος *intemeratus*, ἄῤῥητος *ineffabilis*, ἄδαιος *indivisus*.

Alia quædam particularia: ἀθηρηλοιγὸς *ventilabrum*, βουλυτὸς *tempus solvendi boves*, βροτολοιγὸς *perniciosus mortalibus*, δαφοινὸς *valdè cruentatus*, ἐννυὸς *nurus*, ἐπαινὸς *crudelis*, ἐπακουὸς *auditor*, ὀπισμυγερὸς *ærumnosus*, ἐχθοδοπὸς *odiosus*, ἐμβαθυνὸς *profundus*, θυρεϊγὸς *qui fores aperit*, ἠβαιὸς *parvus*, καπυρὸς *rufus*, καταειγηλὸς *horribilis*, λαλισεινεὸς *genus ficus*, μετοπωρινὸς & φθινοπωρινὸς *Autumnalis*, μυλωθρὸς *molitor*, νεογνὸς *recens natus*, νωδὸς *edentulus*, ὀρειπελαργὸς *montana ciconia*, ποδαβρὸς *qui delicatis est pedibus*. ποδαγρὸς *qui podagrâ laborat*, προκοπὸς *progressus*, προπερυσινὸς *qui anni est abhinc tertii*, πυραμητὸς *messis tritici*, στενυγρὸς *arctus*, συμβοηθὸς *auxiliator*, τηλουρὸς *remotus*, τρισοϊζυρὸς *ter infelix*, συγκοινωνὸς *particeps*, συνοπηδὸς *comes in itinere*, τροχοπηδὸς *rota*, ὑπερεκπερισσὸς *super-abundans*.

Inusit. ἀντιλαοὶ *panis fragmenta*, δημεχθηλὸς *populo invisus*, ὀρθοστάδης *qui rectè stat*, φθοροοικὸς *qui domum consumit*, ὀρεινὸς *montosus*, βριθεινὸς *gravis*.

N. B. Neutra in ος omnia sunt Barytona; & sequuntur generales regulas.

In ον.

Pleraque finita in μον & τον sunt Oxytona; ut ἐρετμὸν, φυτὸν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in ον: ἀγαρικὸν *agaricum*, γωλεὰ *speluncæ*, ἐλεὸν *mensa coquinaria*, ἐρινεὸν *caprificus*, ἱερὸν *templum*, λοετρὸν vel λουτρὸν *lavacrum*, πηδὸν *gubernaculum navis*, πλευρὸν *latus*, πτερὸν *ala*, πυρὸν *igniarium*, στειλειὸν *manubrium securis*, σφυρὸν *malleolus pedis*, ᾠὸν *ovum*.

Inusit. ἀνθηλὸν *indumentum*, ἁμερτὸν *fatum*, ἀπελλὸν *populus arbor*, ἀσυλὸν *vestimenti genus*, αὐαρὰ *Pontica nuces*, αὐληρὸν *frænum*, ἀχιὰ *molles lanæ*, βαιοσὸν *profunditas*, γαβαθὸν *patina*, ἱαρὸν *pelvis*, ἐδωλιὰ *transtra navis*, ἰκνὰ *educationis præmia*, κηφὸν *argentum*, καυλὸν *cauliculus*, μελεβρὰ *parva jumenta*, κλαιὸν *canistrum*, κυθρὸν *pharmacum*, σιβανὸν *pannus asperior*, λαγγὸν *grabbatulus*, μαλευρὸν *farina*, μαῤῥὸν *instrumentum ferreum*, ναρὸν *scopa*, ὀρὸν *prælum*, πιδακιὰ *patina*, φαρικὸν & φαρικὸν *herba venenata*, ψαλὸν *frænum*.

Hùc refer numeralia hæc, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἑκατὸν.

In quarta declinatione:

Omnia retinent accentum nominum, à quibus manant; ut λεὼς à λαὸς. Acuitur etiam Ἀπολλὼς.

In quinta declinatione (sub qua comprehenduntur declinationes contractorum)

Nomina in αν, ιν, vel ις -ῖνος, ας-άδος, in ηρ, ευς, & ω, Oxytona sunt; ut Τιτὰν, ἀκτὶς vel ἀκτὶν, λαμπὰς, πατὴρ, βασιλεὺς, λεχὼ. Item ἐγὼ.

Fœmini-

Fœminina in ις-ιδ☉; ut φροντὶς. Exceptis fœmininis in τις, quæ sequuntur accentum masculinorum in της, pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης ε☉; ut ἀληθὴς. Exceptis hyperdissyllabis in ήκης & ήρης: sed *ἀνηκὴς acie carens*, τροηκὴς, πϱεμηκὴς *præacutus*, πυρηκὴς *igne acuminatus*, *ἀλγηρὴς molestus*, *ἀχθηρὴς gravis*, *ἀειηρὴς difficilis*, *ἀσκληρὴς æqua habens latera*, *πενθηρὴς luctuosus*, *ἀπηρὴς non mutilatus*. Paucula Substantiva in ὴς -ῆτ☉, *βραδυτὴς tarditas*, *δηϊοτὴς pugna*, *ἐσθὴς vestis*, *ποτὴς potus*, *πινυτὴς sapientia*: item ἀργὴς-ῆτ☉ & -ἐτ☉ *albus*.

Adjectiva in ὺς; ut ὀξὺς.

Substantiva in τὺς; ut ἐδητὺς. Item *ἀχλὺς tenebræ*, *δαγὺς crystallus*, *δελφὺς uterus*, *ἐμὺς* & *ἀμὺς mus aquaticus*, *ἐριννὺς furia*, *ἰγνὺς poples*, *ἰλὺς limus*, *ἰξὺς lumbus*, *ἰσχὺς robur*, *ἰχθὺς piscis*, *κροκὺς floccus*, *λιγνὺς fuligo*, *νηδὺς alveus*, *ὀϊζὺς ærumna*, *πληθὺς turba*, Τηθὺς *Tethys*, *χλαμὺς chlamys*.

Inusit. *ἀγλὺς lapis rotunda specie*, *ἀχλὺς tristitia*, *διοννὺς vestis muliebris*, *οἰσὺς viminis genus*, *τονθρὺς murmur*.

Substantiva in ὴν; ut ἀυχὴν· sic *ἀπτὴν implumis*.

Localia & nomina mensium in ὼν; ut νυμφὼν, Ἀνθεστηριὼν.

Derivata in ων ab indefinito secundo vel perfecto medio; ut *σταγὼν*, *τρυγὼν turtur*: sic *λοφυρὼν pustula*.

Finita in -εδὼν & ηδὼν; ut ἀηδὼν, Σαρπηδὼν, σηπεδὼν, Μακεδὼν.

Nomina hyperdissyllaba in εὼν, υὼν, υμὼν; ut κενεὼν, ἀλκυὼν, δαιτυμὼν. Verbalia in -εμὼν; ut ἡγεμὼν, κηδεμὼν.

Particularia: *ἀγὼν certamen*, *ἀγκὼν cubitus*, *αἰὼν ævum*, *ἀκροχορδὼν verruca*, *ἀλαζὼν jactator*, *ἀλκυδὼν alcedo*, Ἀμαζὼν *Amazon*, *ἀρηγὼν auxiliator*, Βαβυλὼν *Babylon*, *βουβὼν inguen*, *γαγγαμὼν omentum*, *γρυγὼν strix*, *εἰκὼν imago*, *ἑκὼν volens*. Ἑλικὼν *Helicon*, *ἡγεμὼν dux*, *ἠϊὼν littus*, *θηλαμὼν nutrix*, *θημὼν acervus*, *κανὼν norma*, Κεραπὼν *ara Apollinis*, Κιθαιρὼν *Cithæron mons*, *κιὼν multitudo vermium*, *κλαδὼν ramulus*, *κολοφὼν summitas*, *κοπριὼν scarabæus*, *κραταιγὼν nomen herbæ*, *λαγὼν ilia*, *λειμὼν pratum*, Μαραθὼν *Marathon*, Μιμαλλόνες vel Μιμαλλόνες *Bacchæ*, *μορμὼν larva*, *μυὼν musculus*, Ὀλιζὼν *urbs Thessaliæ*, Παφλαγὼν *Paphlagoniæ incola*, Παιὼν *Apollo*, *πετασὼν petaso*, *πλαταμὼν latitudo*, *πλειὼν annus*, *πρηὼν vertex montis*, *πυγὼν mensuræ genus*, Πυθὼν *urbs Phocidis*, *ῥυμβὼν spiræ serpentis*, *σιαγὼν maxilla*, Σιδὼν *Sidon*, *σινδὼν sindon*, *σπαδὼν contractio*, *στραβὼν strabus*, *χαδὼν favus*, *ταὼν pavo*, *τελαμὼν lorum*, *τυφὼν procella*, *χειμὼν hyems*, *χελιδὼν hirundo*, *χελὼν mugil*, *χιτὼν tunica*, *χιὼν nix*, *χλιδὼν armilla*, item *χρεὼν debitum*.

Inusitata: ἀμπελίων *avis vites infectans*, Ἀργανθῶν nomen *montis*, ἀχθῶν *terris*, βαιτῶν *vir vilis*, γαρμαδῶν *candor*, γεγγρῶν *deus rebus venereis præfectus*, γνυπῶνες *pusillanimi*, κοινῶν *particeps*, κογχυλαγῶνες *sponsa*, κραγγῶν *pica*, κραγῶν *carcer*, λαγγῶν *mercator*, λογγῶν *lapis pertusus*, μυδῶν *caro rugosa*, πιληγόνες vel πιλαγόνες *gigantes*, προμαχῶν *propugnaculum*, πραπίζων *sacerdotale officium*, πεφῶνες *retia*.

Plurima Hebraicæ originis: ut Ἀαρὼν, ἡ Ἀβαδδὼν, ἀῤῥαβὼν, Σιὼν, &c.

Nonnulla aliarum terminationum: ut ἀνδριὰς *statua*, ἱμὰς *lorum*, ἀχὼρ *ulcus*, ἰχὼρ *sanguis*, αἰδὼς *pudor*, ἠὼς *aurora*, ἱδρὼς *sudor*, κορυζὼς *mucus*, ὀδοὺς *dens*.

Inusitata: ἰὼξ *clamor*, Βομβὰξ *Bacchi* nomen, ἀγγρὰξ *uva*, αὐλὶξ *vena*, ἀθρὶψ *vermiculus*, ἀζὸρ *vir*, ἀκὸρ *uter*, ἰθὺρ *ferrum axis*, ἀβὰς *stultus*, Ἀφθὰς *Bacchi* nomen, βαδὰς *cinædus*, Ἐδὰς nomen *Mercurii*, Ἐνὼς, Ἐμμαὺς.

Composita quintæ decl.

Omnia in ἀς-άδος, & ἰς -ίδος: acuunt ultimam :ut δικράς, πολυδικράς· τομίς, ὀκτομίς.

Composita cum monosyllabo verbali 2ª perfecti passivi finita in ς etiam præcedente α· ut προβλὴς *prominens*, ἀποδασμοβλὴς *desertor militiæ*, ἀκμὴς *indefessus*, οἰνοβρὼς *vinosus*, ἀγνὼς *ignarus*.

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminata in vocalem; ut καταπλὴξ *palus*, παραβλὼψ *strabus*: item ἄτριψ *non contritus*, κυνοβλὼψ *impudens*.

Composita etiam à πλὴξ, ῥὼξ, ῥὰξ, τρὼξ, cum dictione qualibet præcedente; ut νωτοπλὴξ *tergo percussus*, πυκνοῤῥὼξ *densos acinos habens*, κυαμοτρὼξ *fabarum arrosor*. Quædam à κλεὶς, χρὼς, ὼψ· ut διχλεὶς *clavis gemina*, κατακλεὶς *quod claudendis foribus adhibetur*: à χρὼς *cutis*, μελαγχρὼς, ταυρόχρως, τρυφερόχρως: à χρὼς pro χροῦς *color*, μελίχρως, μολιβδόχρως, οἰνόχρως: βοῶψ *piscis* nomen, γλαυκῶψ *cæsios habens oculos*, δεινῶψ *torvus*, εὐῶψ *qui formosus est oculis*, λιπαρῶψ *pinguis*, μονῶψ *unoculus*, τυφλῶψ *cæcus*: ὑδρῶψ *hydropicus*. Et in ωπὶς indè deducta, αἱμαλωπὶς *sanguinea*, κυκλωπὶς *cyclopica*: & minùs usitata μετωπὶς *frontis fascia*, παρωπὶς & προσωπὶς *persona muliebris*, ὑπωπὶς *thapsia*. Perpauca in υς, πτερυγωκὺς *pennâ celer*, ὑψιβαθὺς *profundus*. In ιν, ἀπειρωδὶν *partus dolorum non expertus*.

Εις in fine compositorum acuitur; ut μηδεὶς, καθεὶς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, servatâ terminatione, servant tonum in fine; ut πειρατής, ἀρχιπειρατής· φορὰ, ἀναφορὰ, ἐπαναφορὰ· ἀλαζὼν, φιλαλαζὼν· βασιλεὺς, μισοβασιλεύς.

Voces Hebraicæ usitatissimè acuuntur in fine: ut Ἀβραὰμ, Δαβὶδ, Ὡσαννὰ, Ῥαββὶ, Ἠλὶ Ἠλὶ λαμμὰ σαβαχθανί. Nonnullæ etiam

etiam ex Hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεέμ, Ζαρά, Μελχισε-δὲκ, Σαλά, Φαρές, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potissimùm depromptæ, in proprias accentuum classes distribuuntur.

Quòd si terminentur more Græcorum, præsertim in ος & ίας, notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α· Substantiva in ινδα, ύα, acuunt penultimam; ut *βασιλίνδα ludi* genus, *νεκύα mortuorum catalogus.*

Item minùs usitata : ἀραχίδνα, ὀθόννα *planta* genus, ἰζίλα *bonum omen*, *μαγίδνα vas urinarium*, *μαρίλλα carbonum pulvis*, *ὀξίνα occa.*

In ος· Nomina finita in ιλος, ισκος, λιος· ut ὀρχίλος, νεανίσκος, ἀργαλέος, ἀγκύλος.

Verbalia etiam in τέος· ut πρακτέος, ἐξιτητέος, συνεκποτέος.

Nonnulla particularia : αἰόλος *varius*, ἀντίος *contrarius*, Βαλίος *equi* nomen, ἐννέα *novem*, ἡλίκος & πηλίκος, *quantus*, &c. γομφίος *dens molaris*, μεγάλος *magnus*, μυρίος *infinitus*, νυμφίος *sponsus*, Ὀδίος *viri* nomen, ὀλίγος *parvus*, ὁσσίχος *quantulus*, παρθένος *virgo*, σκορπίος *scorpius*, σποδιος *cinereus.*

Inusit. ἀγκόνος *minister*, ἀέλιος *matutinus*, ἀηδόνος *pullus*, αἰκέλος *assentator*, ἀνεμώνος *herba*, ἰάδος *tortuosus*, ἰάλοι *thalami*, ἰζέλος *scorpius marinus*, κανθαρέος *herba* genus, καρχαρέος *asper*, μορμύρος *piscis*, ὀρρωδίος *metus*, πλησίος *propinquus*, σπργάνος *fimus*, στραβάλος *tortuosus*, συῤῥάδος *adulterinus*, ταρβαρέος *terribilis.*

Penacuuntur composita in ος cum nomine & perfecto medio verbi Barytoni, si activè significent, & exponantur per accusativum nominis ; ut μητροκτόνος *matricida* sive *matrem cædens*, οὐρανοδρόμος ad *cœlum currens*, αἰθεροδρόμος *currens* per *aërem*, ὀρειτύπος *in montibus cædens* (subaudito accusativo) *ligna.* Similiter decomposita ; nt συγκληρονόμος *cohæres.*

Quędam descendunt à perfectis, quorum thema non est in usu ; *viz.* finita in -βόρος ; ut δημοβόρος *populum absumens* : pleraque etiam in -ηγόρος ; ut δημηγόρος *orator.* Alia mutant characteristicam perfecti : qualia sunt finita in -δόκος & -πλάθος ; ut ἰοδόκος *sagittarum receptor*, κοροπλάθος *qui imagunculas fingit.*

Paroxytona quædam à νέμω, μάχομαι, δρέμω seu potiùs τρέχω, πείρω, *neutraliter* vel *passivè* significantia : ut ἐρημονόμος *in deserto pastus*, ὀρεινόμος & ὀρεσινόμος *in montibus pascens*, πατρονόμος *à patre pastus*, οἰονόμος *solus pascens*, ἀθεσμονόμος *qui legibus abutitur*, χειρονόμος *gesticulator*, ἀψιμάχος *veles*, χειρομάχος *qui pilo pugnat*, ἐγχειρομάχος *qui pugnam excitat*, λογομάχος

qui

qui verbis pugnat, μονομάχος *gladiator*, ναυμάχος *qui è navi dimicat*, ὁπλομάχος *bellator armatus*, χειρομάχος *manibus pugnans*, ἡμεροδρόμος *diurnus cursor*, λαιψηροδρόμος *velociter currens*, νυκτιδρόμος *qui nocte currit*, ὁπλιτοδρόμος *armatus cursor*, οὐριοδρόμος *vento secundo currens*, παταγοδρόμος *cum fragore currens*, νυκτιπόρος *noctu iter faciens*, ναυσιπόρος *navi trajiciens*, παιδοπόρος *liberis transitum præbens*. His adde εὐρεσιλόγος *blatero*, συμμυολόγος *tacitus*, ἡμεροσκόπος *qui diurnas excubias agit*, μονοφάγος *qui solus comedit*, &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut aliâ dictione: ut ἀδηφάγος *avidè edens*, ἀειφόρος *semper ferens*, κακοφόρος *malè seipsum ferens*, ἀρτιτόκος *quæ recèns peperit*, ἀποτόκος *abortivus fœtus*, ἑκηβόλος *longè jaculans*, ἰθυπόρος *rectà procedens*, πυγμάχος *pugil*, ταχυδρόμος *celeriter currens*, τηλεβόλος *longè jaculans*, ὀπισθονόμος *qui retrò pascitur*, τηλεσκόπος *longè cernens*: item μιαιφόνος *cæde pollutus*, μισγονόμος *terra ubi promiscuè pascunt omnes*; & quædam alia.

Reperiuntur etiam composita cum præsenti activo verbi circumflexi: omnia à πολέω; ut οἰνηροπόλος: item μογιλάλος *ægrè loquens*, ὀξυλάλος *qui acutè loquitur*, πλασολάλος *ficta loquens*, νευρολάλος *per nervos loquens*, νεκροκόσμος *libitinarius*, δειπνολόχος *cœnæ insidians*. Sic λαθροδάκνος *clàm mordens*. Pleraque cum perfecto activo ὤρυχα; ut φρεωρύχος & φρεατωρύχος *puteorum effossor*. Rariora cum perfecto passivo; ut λεωβάτος *via trita*.

Composita ab ἀντίος, σόος, πλόος || *plex* penacuuntur; ut ἐναντίος *contrarius*, δορυσσόος *bellicosus*, ἁπλόος *simplex*: adde & decomposita; ut ὑπεναντίος, &c.

Item ἁβρογόος *molles gemitus edens*, ἀειπαρθένος *semper virgo*, ψευδοπαρθένος *falsa virgo*, ἀνθοκρόκος *floridus*, ἐπιβουκόλος *bubulcus*, ἱπποβουκόλος *equiso*, ἐπικαμπύλος *incurvus*, θυρσολόχος *hasta*, *signum cœleste*, κορυθαιόλος *variâ indutus galeâ*, φριξολόφος *horrendas habens jubas*.

Substantiva in ιον Trissyllaba ab Oxytonis rectis vel obliquis Dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut στρουθίον *passerculus* à στρουθὸς, παιδίον *puerulus* à παῖς παιδὸς.

Multa in ιον à Barytonis profecta, quæ hìc subjunguntur. Minùs usitata præfixis obeliscis notantur tam in hoc quàm sequentibus Catalogis.

Ἀγκίον *vallicula* ab ἄγκος. Βιβλίον *libellus* à βίβλος. Βικίον *urnula* à βίκος. Βλαυτίον *sandaliolum* à βλαύτη. Βυβλίον *charta papyracea* à βύβλος.

βύϐλος. Βραγχίον *spiraculum piscis* à βράγχος. Δελτίον *libellus* à δέλτος. Ἐρίον *lana* ab ἔριος. Θαμνίον *frutex* à θάμνος. Θηκίον *repositorium* à θήκη. Θρομϐίον *grumus* à θρόμϐος. Θυννίον *parvus thynnus* à θύννος. Ἰγδίον *mortarium* ab ἴγδη. Ἰσχίον *coxa* ab ἴσχις. Καδίον *parvus cadus* à κάδος. Καρφίον *parva festuca* à κάρφος. Κηπίον *hortulus* à κῆπος. Κοιτίον *lectulus* à κοίτη. Κοκκίον *granulum* à κόκκος. Κρανίον *caput* à κράνη. Κωπίον *remulus* à κώπη. Λοφίον *collis* à λόφος. Λυχνίον *lucernula* à λύχνος. Μοσχίον *vitulus novellus* à μόσχος. † Μαμμίον *matercula* à μάμμη. † Μυστίον *panis excavatus* à μύστρον. Ναυλίον *nablium* a ναῦλα. Νεύριον *nervus parvus* à νεῦρον. Νησίον *parva insula* à νῆσος. Ξιφίον *gladiolus* herba à ξίφος. Οἰκίον *domuncula* ab οἶκος. † Ὀρφνίον *pulla vestis* ab ὄρφνη. Πεδίον *parvus campus* à πέδον. Πηνίον *stamen* à πήνη. Πιλίον *pileolus* à πῖλος. Πλατίον *palmula* à πλάτη. Πλινθίον *later* à πλίνθος. Πυξίον *buxea tabula* à πύξος. Πυργίον *parva turris* à πύργος. Πωλίον *pullulus* à πῶλος. Ποιμνίον *grex* à ποίμνη. Ῥαϐδίον *virgula* à ῥάϐδος. † Ῥακίον *infans* à ῥάκος. Ῥιζίον *radicula* à ῥίζα. Ῥινίον *limula* à ῥίνη. Ῥυμϐίον *spira* à ῥύμϐος. Ῥυγχίον *rostellum* à ῥύγχος. † Σακκίον *sacculus* à σάκκος. Σιτίον *frumentum* à σῖτος. Σκαφίον *scapha* à σκάφη. Σκυμνίον *catulus* à σκύμνος. Σκιμπίον *baculus* à σκίμπων. Σμηνίον *alveare* à σμῆνος. Σμιλίον *scalpellum* à σμίλη. Σπαθίον *spathula* à σπάθη. Σπογγίον *spongiola* à σπόγγος. Σπαρτίον *funiculus* à σπάρτος. † Σπιζίον *fringilla* à σπίζα. Σταμνίον *amphora* à στάμνος. Σφαιρίον *sphærula* à σφαῖρα. Σχιδίον *assula* à σχίδαξ. Σχοινίον *funiculus* à σχοῖνος. Τειχίον *parva mœnia* à τεῖχος. Τεκνίον *filiolus* à τέκνον. Τομίον *frustum* à τόμος. Τοπίον *funiculus torcularis* à τόπος. Τρυχίον *panniculus* à τρύχος. Τυχίον vel τυκίον *instrumentum fabrile* à τύχος vel τύκος. † Ὑδρίον *aquula* ab ὕδωρ. Φορτίον *onus* à φόρτος. Φρυνίον *rubeta* à φρῦνος. Φυσκίον *folliculus* à φύσκη. Χαρτίον *chartula* à χάρτης. Χοιρίον *porcellus* à χοῖρος. Χονδρίον *patina* à χόνδρος. Χυτρίον *ollula* à χύτρα. Χωνίον *instrumentum fusorium* à χῶνος. Χωρίον *regio* à χῶρος. Ψυχίον *vas in quo aqua refrigeratur* à ψύχος.

Primitiva quædam in ιον non valde usitata; ἀμφίον *indumentum*, ἀντίον *instrumentum textorium*, γαγγλίον *morbus quidam*, ἠρίον *monumentum*, ἰκρίον *tabulatum*, κιστίον *alga*, λιδρίον *scutella*, μνασίον *mensura genus*, σαυνίον & σαυνίον *jaculum barbaricum*.

Rara sunt hypertrissyllaba penacuta in ιον, cujuscunque fuerint originis; ut τυραννίον *aula regia* à τύραννος, ἱμαντίον *uva morbus* ab ἱμὰς -ἄντος. Pauca Composita; ut ἀμπέδιον, ὀρθοπέδιον à πέδιον.

Particulativa in ον; ut ὀστέον *os*, βομϐύλον *vasculum*.

Permulta in ῖτις, è quibus pleraque rariùs usitata: Ἀλαϐαστρῖτις

σρίτης seu ἀλαβαςίτης *lapis alabastrites*, ἀλοίτης *aloës frutex*, βαλανί-της *glandem referens*, βολβίτις *animalis* genus, βοτρυίτις *botryitis*, Γαγγίτις *in Gange nata*, διφθερίτις *pelliceam tunicam gestans*, δρυΐτις *herbæ* genus, ἐπικληρίτις & πεικληρίτις *virgo ex asse hæres*, ζε-φυρίτις *Zephyritis*, ἡπατίτις *hepatica vena*, Κυανίτις *ad Cyanum vergens*, λιπερνίτις *mendica*, λυχνίτις *lucernaria*, νεφρίτις *morbus renum*, ὀζαινίτις *ozænas olens*, ὀλοκωνίτις *olus quoddam sylvestre*, ὀςρακίτις *ostracitis*, σερνίτις *inferior costa*, συρματίτις *ex purgamentis contracta*, τραπεζίτις & ἀντραπεζίτις *quæ ad mensam alitur*, τομίτις *tomitana*, φαρμακίτις *medicamentaria*, χονδρίτις *crassa simila*, χρυσίτις *aureola*, χωρίτις *villica*. His adde αἱματιάτις *farti* genus, ἰσάτις *herbæ* genus, ἀκανθίδις *bacca juniperi*.

Nomina verò pleraque in ιτις apud diversos Lexicographos variè notantur in penultima: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur. Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut ἀκῖτις, ἀκίτις, & ἄκιτις *acuta*.

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum supra traditas.

Declinat. 1æ Simpl. Tonum in penultima induunt Hyperdissyllaba quædam:

1°. Verbalia in -της: ἀγρώςης *venator*, ἀγύρτης *circulator*, ἀήτης *ventus*, αἰσυμνήτης *rex*, ἀκμήτης *qui est in vigore*, ἀλήτης *erro*, ἀλεί-πτης *unctor*, ἀλοίτης *peccator*, ἀρότης *arator*, γενειήτης *barbatus*, γεννή-της *cognatus*, γυμνήτης *miles levis armaturæ*, δεσμώτης *captivus*, διώκτης *persecutor*, δυνάςης *dynasta*, ἐπείκτης *qui urget*, ἡβήτης & alicubi ἡβώτης *impuber*, ἠπειρώτης *qui continentem habitat*, ἠπύτης *præco*, ἰδιώτης *idiota*, καταρράκτης *cataracta*, κομήτης *cometa*, κυ-βερνήτης *gubernator*, ὀμότης *jurator*, μονώτης *solitarius*, πλανήτης *planeta*, σκοπιήτης *speculator*, σφενδονήτης *qui fundâ utitur*, ὑφάντης *textor*. Infrequentiùs occurrunt βαβάκτης *nugator*, γυήτης *claudus*, θυροκοπίτης *qui pulsat januam*, εὐνήτης *maritus*, κεκράκτης *clamosus*, κελευθήτης *viator*, κεφαλήτης *lapis angularis*, κηλέςης *qui demulcet*, κλοιώτης *incarceratus*, λειτήτης *minister*, λαφύκτης *helluo*, μεσίκτης *cantor*, ὀρνεώτης *auceps*, σκηνήτης *qui in tentoriis habitat*, ὑφηλήτης & φιλήτης *fur*.

2°. Denominativa in -σης: ἀργέςης *albus*, γενέςης *cognatus*, ὀρέςης *monticola*, πενέςης *famulus operarius*, χρεώςης *fænerator*.

Declin. 2a. Penacuuntur nonnulla:

In α viz. in -αλία: αἰλία *catus*, ἀπαθαυλία *nequitia*, διδασκαλία *doctrina*, θαλία *convivium*, τρωχαλία *troclia*.

Inusitata: ἀλία *profectio*, ἀσπαλία *piscatus*, βαλία *morbus oculorum*, ἰαλία *vox*, καυκαλία genus *herbæ*, κλειπαλία *clavis*, χαλία *quies*.

In

In -ρα purum: ut, *μοῖρα tribus*: item, *μοῖρα fatum*. Localia in -ωνία: ut, *ἀλωνία area*, *γωνία angulus*, ὀσφρωνία ab ὄσφρειον *ospratura*.

In -η nempe in -γη minùs usitata: ut, *ἄγη stupor*, *γέλγη sarcina-variarum-mercium*, *ἑόργη cochleare*, *τορύνη tudicula*, *ζάγη* herbæ species, *θήγη repositorium*, *κράγγη crango*, *λάγη lactis-mensura*, *μάργη insania*, *πάγη armatura*, *σαλάγη clamor*, *Σέλγη* urbs *Pisidiæ*, *σάγη capsa*, *τάγγη rancor*, *ὕσγη* herbæ genus. In -δη ut, *ἴγδη mortarium*, *Ἴδη Ida*, *σίδη* & *σίβδη malum-Punicum*, *πέδη pedica*. In -ώλη ut, *εἰλώλη turbo*.

Inusitata in -ώρη *κάφωρη* & *σκάφωρη vulpes*, *κιχώρη* oleris genus, *λαμπώρη noctiluca*, *ποδωκώρη velox*: item, *εἴδη species*, *λύγδη populus-alba*.

Verbalia in -η servantia Characteristicam Temporis. Derivata:

1ò, à Perfecto Passivo: ut, *βρώμη victus*, *γνώμη sententia*, *δαίτη epulum*, *δέσμη fasciculus*, *θέρμη calor*, *ἐπιλῆσμη oblivio*, *λόχμη locus-insidiis-aptus*, *μνήμη memoria*, *ξύμη pruritus*, *πλήμη* vel *πλήμμη æstus-maris*, *ῥύμη impetus*, *ῥώμη robur*, *στάθμη amussis*, *τέρμη meta*, *τρήμη* & *τρύμη foramen*, *χάσμη* & *χήμη hiatus*, *χάρμη gaudium*, *χρήμη indigentia*.

Inusitata: *εἴσιθμη introitus*, *ἴσμη scientia*.

2ò, à Perfecto Activo: ut, *μαλάχη malva*, *φρίκη horror*.

Inusitata: *λυμάχη dolor*, *πλάχη sors*.

3ò, ab Indefinito primo Activo: ut, *θήκη theca*.

Inusitata: *καταχήνη hiatus*.

4ò, ab Indefinito secundo Activo: ut, *ἁρπάγη harpago*, *βλάβη damnum*, *καλύβη tugurium*, *κάπη præsepe*, *κνίδη urtica*, *μάχη pugna*, *πάγη laqueus*, *πάθη calamitas*, *σκάφη scapha*, *τύχη fortuna*.

5ò, à Perfecto medio: ut, *λόγχη sors*, *φθόη tabes*.

6ò, Verbalia à Præsenti Circumflexo orta: ut, *ἄλη error*, *αἴθη fax*, *ἄνθη efflorescentia*, *αἶνη laus*, *ἀπάτη fraus*, *βλάστη germen*, *δαπάνη sumptus*, *δίκη justitia*, *εἴλη agmen*, *ἥβη juventus*, *θοίνη epulum*, *κόμη coma*, *λήμη* (& pro illo *γλήμη*) *lippitudo*, *λύπη dolor*, *λώβη injuria*, *μελέτη cura*, *μέλκη* & *νάρκη torpor*, *νίκη victoria*, *παλάμη palma*, *πλάνη error*, *σόβη muscarium*, *στίβη pruina*, *τέχνη ars*, *τρύγη vindemia*, *χνόη lanugo*, *χραίσμη auxilium*.

Inusitata: *δόκη opinio*, *τάρβη terror*.

Fœminea à Masculinis deducta: ut, *τιθήνη nutrix* à *τιθηνός*, *υἱωνή neptis* à *υἱωνός*, *ψιττάκη psittaca* à *ψιττακός*.

In Declinationibus Imparissyllabicis

Finita omnia in -ήρης, -ύκης, -ώκης, -ώδης, per -ου inflexa, penultimam habent acutam: ut, *τελήρης*, *ἀμφήκης*, *ποδώκης*, *πετρώδης*. Item Composita ab ἔγχος, ἦθος, κῆτος, μέγεθος, σέλαχος, ἄντα: ut, *χαλκέγχης*, *κακοήθης*, *βαθυκήτης*, *παμμεγέθης*, *μακροσελάχης*, *κατάντης*. In -ώλης ab ὄλλυμι ut, *πανώλης*.

Alia quædam Composita in -ης· *αὐθάδης arrogans, αὐτάρκης sufficiens, εὐρυςήθης qui-lato-est-pectore, καλαμοφθέγγης calamo-canens, ποδάρκης pedibus-celer, φιλαλήθης amans-veritatis.*

Inusitata: *ἀθάρης incorruptus, ἀπλήγης invulneratus, αὐθιγένης indigens, ἀφάκης stolidus, ἐπανάγκης necessarius, εὐθυμήδης gratiosus, ζαμέλης grande-melos-habens.*

Nonnulla in -ηρ· ut, *Δημήτηρ Ceres, εἰνάτηρ uxor-fratris, θυγάτηρ filia, μήτηρ mater, πάνθηρ panther, φράτηρ qui-est-ex-eadem-curia.*

Paucula in -έδων, -έων, -ύων, -ύμων· ut, *φλέδων nugator, ἀκέων tacitus, Ἀμφιτρύων Amphitryon, ἐγκύμων gravidus.*

Paroxytona Composita, quorum Simplicia sunt Oxytona, & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia Composita: 1°, Quæ desinunt in Monosyllabum longum: ut, *αὔχειρ, ἀντίπαις·* exceptis Oxytonis *pag.* 250. 2°, Quæ ultimam Simplicis longam mutant in alteram longam: ut, ὀλβιογάςωρ. 3°, Composita finita in -ιω, & -ιν· ut, *ἀρχιποίμην, πανυγλώχιν.* 4°, Adjectiva in -ις longum: ut, χρυσάκπις. Substantiva autem, imò & Adjectiva Composita à κρηπὶς, Tonum in ultima servant: quod alibi admonendum erat *pag.* 250. *lin.* 17.

Similiter ab ὀδὼς, λειμὼν, χιτὼν, facta Adjectiva: ut, *καρχαρόδους asperos-habens-dentes, βαθυλείμων profunda-habens-pascua, χαλκοχίτων ærea-indutus-tunica.* Item Composita à *κειτὴς* cum Nomine: ut, *ὀνειροκείτης.*

Participialia; ut, *παραχαράκτης falsus-monetarius, χαμεύνη lectus-humi-stratus, κατάρα diræ.*

Minùs usitata: *ἐργολήπτης exactor-operis, ῥινοκολούστης narium-amputator, τοιχωρύχης* (vel *τοιχορύχης*) *murorum-perfossor, βορβορόπη lutosum-foramen-habens, ἐνώτη inauris, μετώπη* vox artis Architectonicæ, *γυναικάνη esemi-vir, εὐπάτηρ bono-patre-natus, ὀβειμοπάτηρ valido-patre-natus, πλατυγάςηρ qui-lato-est-ventre.*

Non multùm *ἀπόπως* attexere hìc licebit Regulam *pag.* 251. *lin.* 14 prætermissam.

Propria in -ιΘ Trissyllaba & Tribracha acuunt penultimam: ut, Ὀδίος, Ῥόδιος, Τυχίος. Quibus adde Composita à *κόλλα*, & *θέναρ·* ut, *χρυσοκόλλα auri-glutinum, ὀπισθέναρ ima-pars-manûs.* Item *φρυνίος rubeta, ταινίον pectorale, ψαμμίον arenula* à *ψάμμος.* per incuriam omissa, *pag.* 251, &c.

Paroxytona peregrina, sive *Græco*-barbara.

Voces *Latino-Græcæ* Tonis ferè regularibus vestiuntur: ut, *κυςωδία, σπικυλάτωρ,* Νίγερ, *φόρον.*

Finita in -ατΘ, vel -ατον, Penacuta sunt: ut, Πιλάτος, *φορτυνάτος, σάτον.*

Hujus farinæ multa occurrunt apud *Juristas*, & *Historicos*: ut, *ληγάτος, μανδάτον·* quibus interdum contra Regulas acuitur penultima longa ante

finalem

finalem brevem: ut, κανδῆλα *candela*. Addi poterant plura alia, πισκῖνα *piscina*, σαγίτα *sagitta*, βετερᾶνος *veteranus*, μαλεδίκτος *maledictus*, πάλλιον *pallium*, &c.

Quædam ex *Hebræis* Penacutis facta acuunt penultimam: ut, Ἄβελ, Βάαλ, Ἐλεάζαρ, Ἐλιέζερ, Ἐλιζάβετ, Ζοροβάβελ, Θάρα, Βελίαλ, Λάμεχ, &c.

Alia etiam ab Oxytonis oriunda: ut, Ἀβιάθαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμαρ, Ἰεφθάε, Ἰωάννα, Ἰωάθαμ, Μάρθα, Ῥεβέκκα, Σάῤῥα, Σάρων, Σίμων, Σωσάννα, &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdissyllaba quartæ Simplicium antepenultimam acuunt, tam Simplicia, quàm Composita: ut, ἵλεως, Μενέλεως, ἀνώγεων. Composita itidem Imparisyllabicè flexa, à γέλως, & κέρας, nata: ut, φιλόγελως, μονόκερως· item δύσερως.

Composita cum quavis dictione, & Verbo, si Passivè significent, sunt Antepenacuta: ut, μητρόκτονος *à-matre-occisus*, ἀρτίτοκος *nuper-editus*, ἀπόφορος *non-ferendus*.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare ex Penacutis, & Contractionem pati: ut, Ἀπελλῆς, τιμῆς, γῆ, Ξενοφῶν, Κῶς·

Diminutiva in -ᾶς & ῦς· ut, Ζηνᾶς, Διονῦς.

Participialia in -ᾶς· ut, πελεκᾶς *pelicanus*.

Inusitata: ἀνδᾶς *dominus*, μαγειρᾶς *cinædus*.

In -ῆς: ut, γυμνῆς *miles-levis-armaturæ*, δασπλῆς *terribilis*.

Composita retinent in ultima Circumflexum Simplicis non Monosyllabi: ut, Ποσειδῶν, Ἱπποποσειδῶν.

Græco-barbara Circumflexa Propria variæ terminationis: In -ᾶ· ut, Ἀββᾶ, Γαββαθᾶ, Κανᾶ, Μελεᾶ, Ῥαμᾶ, &c. In -ᾶς· ut, Ἀρτεμᾶς, Βαῤῥαβᾶς, Θευδᾶς, Θωμᾶς, Ἰωνᾶς, Κηφᾶς, Κλωπᾶς, Λουκᾶς, Σκευᾶς, Σατανᾶς, Συζᾶς. In -ᾶν· ut, Κορβανᾶν, Σατᾶν. In -ῆς· ut, Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, Ἰωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασσῆς, Μωσῆς. In -ῆ· ut, Γεθσημανῆ. In -αῦ· ut, Ἡσαῦ, Ῥαγαῦ· In -ῦς· ut, Ἰησοῦς. Similiter Composita: ut, Βαρ-Ἰωνᾶς, Βαρ-Ἰησοῦς.

ANTECIRCUMFLEXA.

Penultimam habent Circumflexam: 1°, Nomina finita in -αῖος, -εῖος (deducta ab Oxytonis), -οῖος, -ῷος, -εῖον, -αῖον, -ῷον ut, τεταῖος, ἀνδρεῖος ab ἀνδρὸς, αἰδοῖος, ἀθῷος, γελοῖον *jocus*, Ἡρῷον *monumentum-Herois*. 2°, Substantiva in -ῖνος· ut, σχῖνος, ἐχῖνος, ἰκτῖνος· præcipuè Propria Derivativa, sive Diminutiva; ut, Νῖνος, γελασῖνος, ἐρυθρῖνος.

Pauca etiam Adjectiva, non multùm usitata: ut, ἀγχιστῖνοι *conferti*, γελωτῖνος *ridiculus*, γυρῖνος *differens*, λασῖνος *demens*, παλακῖνος *bellicosus*, προμνηστῖνοι *alius-ante-alium*. Pleraque in -ῖτις, præsertim ab -ίτης· ut, φρενῖτις *delirium*, ἀργυρῖτις ab ἀργυρίτης.

Particularia: ut, αὐλαῖον *aulæum*, ὀκεῖνος *ille*, ἑταῖρος *socius*, ὀπαῖον *foramen-fornacis*, νεᾶνις *juvencula*, Τειφῶσα nomen fœminæ. Minùs occurrentia, Ἀβακαῖνον urbs *Siciliæ*, Ἀβαρβαλαῖαι *Nymphæ* quædam, ἀκῦσκος *calathus*, ἀκρῦσις *spina-dorsi*, ἀντῆος *supplex*, ἀπλῆπς vestis genus, ἐραῖα *ramus-olivæ*, κεραταῖον *pictura-firmamentum*, Νυμφαῖον rupis nomen, πανδῦρα *instrumentum-musicum*, σαβῦρος *annulus*, πτυρῖνος *fistula-pastoralis*.

Antecircumflexa quædam in-εῖος à Barytonis oriunda: ut, Ἀργεῖος *Argivus*, ἀρκτεῖος *ursinus*, ἀστεῖος *urbanus*, Βακχεῖος *Bacchius*, Ἑρκεῖος *Herceus*, ἑταιρεῖος *sodalitius*, Καδμεῖος *Cadmæus*, καρνεῖος *Apollinis* Epithetum, μαντεῖος *vaticinus*, μυσεῖος *musicus*, νυμφεῖος *ad-Nymphas-pertinens*, μεγαλεῖος *magnificus*, ὀθνεῖος *externus*, οἰκεῖος *domesticus*.

Inusitata: ἀγχεῖος *vicinus*, λυκεῖος *terribilis*, ὀχεῖος *admissarius*.

Composita: Omnia terminata in -αῖος, -εῖος, -οῖος, -εῖον: ut, ἡμιτεταῖος, ζαχρεῖος, ὑπνοῖος, ἡρωελεγεῖον *metri* genus. Omnia itidem in -ῦπος, -ῦχος, -ῆλιξ: ut, ποσῦπος, ῥαβδῦχος, ἀρχιδνῦχος, ὁμῆλιξ. Plurima in -ῶπος ab ὤψ ὠπός: ut, γλαυκῶπις. Pauca in -ῦργος, & in -ῦρος ab οὐρὰ *cauda*: ut, κακῦργος *maleficus*, πανῦργος *vafer*, βουκοπανῦργος *insolens*, Λυκῦργος *Lycurgus*, Ἀρκτῦρος *Arcturus*, κολοβῦρος *mutilus-caudâ*, σελεφῦρος *plantago*; item, κοδῦρις *vulpes*. Quædam in —πῶλις à πωλέω *vendo*: ut, λαχανοπῶλις, ἱματιοπῶλις, ἀρτοπῶλις, χυτροπῶλις. Particularia: ut, ἀρχεταῖρος *princeps-sociorum*, βιοδῶρος *victum-largiens*, δαςπλῆτις *terribilis*.

Inusitata: ἀμφισφαῖρα calcei genus, ὠτωτοκοῖτοι *populi-auribus-contecti*, ἐπυγῆπς herbæ genus, ἐρημοδῶκος *qui-solus-causam-agit*, κυνοσρῆσις animal quoddam, μαψαῦρα *levis-ventus*, οὐβρῶσις *fames*, χλωροσαῦρα *viridis-lacerta*. *Græco*-barbara: ut, Εὔα, Ἰῆσος, κῦμι, Νῶε, Σακῦνδο', Συρακῦσαι, Τῖτος.

Ante-circumflexa Dissyllaba.

Dissyllaborum penultima anceps, si juxta Regulas producatur, & Tonum habeat, plerumque circumflectitur: ut, χῖφος, & χῖφον *rete*, δρῖλος *lumbricus*, Ἶρις *Iris*, Ἶρος *Irus*, ῥῖγος *frigus*: vide *pag.* 225. *lin.* 14. Anceps itidem (præcipuè υ) ante -μα purum in Verbalibus Dissyllabis circumflectitur: ut, δρᾶμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα: vide *pag.* 224. *lin.* 21.

Subjicitur catalogus particularium Nominum, quorum penultimæ, α, ι, υ, ancipites circumflectuntur.

Ἆλπος *agilis*. Γλῖνον genus arboris. Γῦρος *gyrus*. Δῖνος *vortex*.

Δῖος

Δῖος divinus, divus. † *Θῦνος impetus.* † *Ἶνις filius.* *Ἶπος pressura.* *Ἶφις celer.* *Κᾶλον lignum.* *Κῦδος gloria.* *Κῦρος autoritas.* *Κῦφι Cyphi.* *Κῦφος gibbus.* † *Κρᾶθις* nomen fluvii. *Λᾶας lapis.* *Μῖμος mimus.* *Μῖσος odium.* *Μῦθος sermo.* † *Μύρμος formica.* *Μῦσος* & † *Μῦσος scelus.* † *Μῦκος impurus.* *Νῖκος victoria.* *Νῦσος claudus.* *Πῖνον cervisia.* *Πῖος* & *πῖαρ pinguedo.* *Πῖσος pratum.* *Πνῖγος suffocatio.* *Πρᾶγος,* *Πρᾶξις actio.* *Πρᾶος mitis.* *Ῥᾶξις fractio.* *Σῖτος* & *Σῖτον panis.* *Σμῖλον ligo.* *Σπῖλος macula.* *Σῦκον ficus.* *Τῖφος palus.* *Τῖφυς Tiphys.* *Φᾶρος palla.* *Φᾶσις Phasis.* *Φρῦνος rubeta.* *Φῦλον tribus.* *Χλαῖδος paludamentum.*

BARYTONA.

Nomina habentia Terminationes præcedentium classium, Accentus verò diversos, utpotè qui à Generali Regula prima, & secunda non recedunt.

1°. Barytona terminata more Oxytonorum

Regulæ Generalis Accentum servant in priori, contra Speciales Regulas de Terminationibus Recti; præcipuè Regulâ *pag.* 242 *lin.* 34. &c.

Substantiva in -εμος· ut, ἄνεμος. Hyperdissyllaba Primitiva in -ηλος· ut, βέβηλος, κάμηλος. Item Adjectiva Dissyllaba: ut, δῆλος. Adjectiva Hyperdissyllaba in -υνος· ut, πίσυνος Materialia, & colorem connotantia in -ινος· ut, λίθινος, κόκκινος. Superlativa in -τος· ut, ἄριστος, πλεῖστος. Finita in -ατος, non Verbalia: ut πύματος· sic, θάνατος, κάματος. Numeralia in -τος, non præcedente σ· ut, πέμπτος· item, πόσος. Multa in -ις redundantia in Genitivo (contra Regulam *pag.* 249.) ut, θέμις, -ιδος, -ιστος. Plura in -ιδος, vel -ιος· ut, βάρις navis-oneraria, Πάρις Paris, σύβαρις deliciæ, μῆτις consilium, τίγρις tigris, τῆλις fœno-græcum, &c.

Composita omnia retrahunt Tonos Simplicium, quæ terminantur in brevem: ut, φιλόσοφος, παμποίκιλος, πάρεικος. Excipiuntur Oxytona (*pag.* 246.) Paroxytona (*pag.* 252.) Circumflexa (*pag.* 257.) Ante-circumflexa (*pag.* 258.)

Composita ab α, δυς, & ευ, eximuntur è numero Oxytonorum in -ος (*pag.* 246.) ut, ἀνάγωγος, εὐάγωγος, δυσάγωγος, &c. Hùc refer δύσοπος, εὔοπος (*pag.* 252. *lin.* 26.)

Adjectiva composita in -ις -ιδος, ι brevi, sunt Ante-penacuta: ut, δύσελπις. Substantiva item composita, non oriunda à Simplicibus in -ις· ut, ἄκοιτις, ἵππευς. Composita quoque à δεσμὸς (contra Regulam *pag.* 246. *lin.* 28.) ut, σύνδεσμος.

Quædam Composita in -αιος, -ειος, -οιος, -ειον, retrahunt Accentum in antepenultimam (contra Regulam *pag* 258. *lin.* 7.) nempe Composita à γῆ, ληναῖος, τροχαῖος, λεῖος, οἰκεῖος, παρειὰ, σπουδεῖος, βοῦς, γελοῖος, φλοιὸς, λεία· ut, ὑπόγαιος, ἐπιλήναιος, δίτροχαιος, ἀπόλειος, φιλοίκειος, καλλιπάρειος, διασπούδειος, δωδεκάβοιος, φιλογέλοιος, τανύφλοιος, ἀκέλειον.

Accedunt hisce particularia non pauca diversimodè terminata, quæ, juxta ordinem suprà positum, ità centuriantur.

Declinationis tertiæ in -ος.

Aliqua Nomina in -αος, -αυος, -ηος: ut, ἵλαος *propitius*, αὖος *siccus*, πήχυος *cubitalis*, σάος *salvus*.

Inusitata: ἄος *spiritus*, Δάρδος nomen fluvii, ἴαυος *cubile*.

Substantiva quædam:

1°, In -μος tam Primitiva, quàm Derivata, sive Verbalia: ut, Αἷμος *Hæmus*, ἄμμος & ψάμμος *arena*, ἄρταμος *coquus*, βρῶμος *fætor*, γάμος *nuptiæ*, δεῖμος *terror*, δῆμος *populus*, θάλαμος *thalamus*, θέρμος *lupinus*, θύμος *thymus*, Κάδμος *Cadmus*, κάλαμος *calamus*, κέραμος *terra-figularis*, κόσμος *mundus*, κύαμος & πύαμος *faba*, κῶμος *comessatio*, μῶμος *reprehensor*, ὄγμος *sulcus*, οἶμος *semita*, ὅλμος *mortarium*, ὅρμος *monile*, ὄρχαμος *princeps*, πλεῦμος *pulmonis-vitium*, πλόκαμος *cincinnus*, πλόμος & φλόμος *verbascum*, πότμος *fatum*, Πρίαμος *Priamus*, Πάτμος & Σάμος locorum nomina, σίμος *piscis*, σκινδάλαμος *assula*, σκόλυμος *carduus*, τόρμος *modiolus-rotæ*, χῶμος *agger*, ὦμος *humerus*.

Inusitata: βόρμος *avena*, χεῦμος *turbo*, ἔλαμος *via*, κάγχαμος *hedera*, κίνερμοι pisces quidam, κνῆμος *radius-rotæ*, κόμμοι *molares*, μάμμος *servus*, λίημος *arena*, μύρμος *metus*, νάθμος & νάθυμος *saxum-in-mari-latens*, νίρμος *pediculus*, νοῦμος *nummus*, ὄλαιμος *blatero*, ὄρυμος *ara*.

2°, In -σος: ut, βύσσος *byssus*, βείσσος echini species, κυπάρισσος *cupressus*, νάρκισσος *narcissus*, Νέσσος *Nessus*, ὄσσος *oculus*.

Inusitata: χάσσος *barritus*, θείσσος piscis genus, κόσσος *colaphus*, μάλασσος *collum*, σόσσος *dioptra*. Adde & λῶρος *lorum*, ὄινωτρος *pedamentum-vitis*.

3°, In -τος: ut, ἔμμετος *vomitus*, ἕρκτος *sepimentum*, κάπετος & σκάπετος *fovea*, πότος *potus*, φόρτος *onus*.

Adjectiva quædam:

1°, In -κος: ut, ἄρεσκος *blandus*, θαῦκος *audax*.

Inusitatum: λαῦκος *terribilis*.

2°, In -λος: ut, ἄλλος *alius*, βάταλος *mulierosus*, δαίδαλος *ingeniosus*, δείελος *meridianus*, εἴκελος *similis*, ἕωλος *hesternus*, ἴξαλος *impetuosus*, κόβαλος *loquax*, κοῖλος *cavus*, κόλος *mancus*, λάλος *loquax*, μάχλος *lascivus*, ὅλος *totus*, πέμπελος *senex*, σκίταλοι *viles*, φαῦλος *pravus*, φίλος *amicus*. Item, ἧλος *clavus*, ζῆλος *fervor*, φῆλος *insidiator*.

Inusitata: δίαλος (pro δῆλος *manifestus*) ἴωλος *niger*, κάνδαλος *maleficus*, μιγάδαλος *commixtus*, μίσκελος *sordidus*, σίπαλος *deformis*.

3°, In -νος: ut, αἴθινος *ardens*, αἴλινος *lamentabilis*, ἀνθρώπινος *humanus*, ἀσπάσιος *libens*, βάσκανος *invidus*, δύστηνος *infelix*, ἕννος & ἕνος *antiquus*, κοράκινος *corvinus*, ἰκμάδος *madidus*, μαλθάκινος *mollis*, μόνος *solus*, ξεῖνος *hospes*, ὄδμηνος *olidus*, πέπανος *maturus*, πτέρινος *alatus*,

alatus, συῒνος *suillus*, σάννος *fatuus*, ταλαύρινος *audax*, τρύγινος *fæcatus*, τρύχνος *mollis*, χαῦνος *laxus*.

4°, In -ρος ut, ἄκρος *extremus*, ἁλίπρος *salsus*, βάρβαρος *barbarus*, γαῦρος *superbus*, δεύτερος *secundus*, θοῦρος *impetuosus*, κάρχαρος *asper*, κραῦρος *aridus*, λάληθρος *loquax*, λαῦρος *latus*, λοίδορος *convitiosus*, λόφυρος *cristâ-insignis*, μάρμαρος *albus*, μέρμερος *curiosus*, παῦρος *paucus*, πέλωρος *ingens*, πέπειρος *maturus*, πόνηρος *laboriosus*, σκαῦρος *qui-extantes-habet-talos*, σκόλυθρος *humilis*, φλαῦρος *vilis*, χῆρος *viduus*.

Inusitata: κύβηρος *impudens*, ῥάρος *robustus*.

5°, In -τος ut, ἄητος *magnus*, ἕκαστος *unusquisque*, λήϊτος *publicus*, οὗτος *hic*.

Inusitata: ἄμβλυτος *obtusus*, μάψυτος *frustraneus*, νῆτος *plenus*, πλάκτος *errabundus*.

Quibus adduntur quædam Substantiva in -στος ut, ἄκαστος *acer arbor*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, κίστος *cistus*, Λώπιστος *Palamedis* nomen, νόστος *reditus*, πλατάνιστος *platanus*.

Composita sequentia in -άγωγος, ἄμοιβος, &c. (*pag.*246.) acuunt antepenultimam. 1°, Substantiva pleraque: ut, Πολύκλειτος *Polycletus*, ἱεράμοιβοι *vates-sacri*, μαίνυργος *piscis genus*, Θεόπομπος *Theopompus*, Αἴσωπος *Æsopus*, &c. 2°, Adjectiva quædam: ut, παράγωγος *deductivus*, θεόκλυτος *à-Deo-honoratus*, ναυσίκλειτος & ναυσίκλυτος *navibus-inclytus*, ἀμφίεργος *utrinque-focillatus*, ἑκάεργος *procul-arcens*, ἡμίεργος *imperfectus*, κάτεργος *cultus*, πάρεργος *qui-est-præter-opus*, περίεργος *curiosus*, πολύεργος *operosus*, ὠκύπομπος *celeriter-vehens*, ναυσίπομπος *naves-promovens*, πολύφορβος *multa-nutriens*, πάμφορβος *omnibus-pabulum-præbens*, μονόφορβος *solus pascens*.

In -τον quædam (contra Regulam *pag.*238.) ἄλφιτον *farina*, ἄριστον *prandium*, βόλιτον *stercus-boum*, βρῦτον *potus-hordeaceus*, θρέπτον *educationis-præmium*, θύεστον *potus-aromaticus*, πρόβατον *ovis*, σάββατον *sabbatum*, σκῆπτρον *sceptrum*, σπάρτον *rudens*, τάλαντον *talentum*, τίλτον condimenti genus, φρύγετον *sartago*.

Inusitata: κάπετα *fovea*, κύβιτον *os-cubiti*, λάϊτον *archivum*: item, κίκιμον *fimus-cornicis*, μόρμον *pars-currûs*.

In quinta Declinatione, &c.

1°, In -ις -ιδος (contra Regulam *pag.*249.) ἄγχυσις herbæ genus, ἄμυστις *largus-haustus*, Ἄρτεμις *Diana*, Ἀτέργατις Dea quædam, αὖλις *aula*, γύννις *effœminatus*, δάπις *tapes*, δαΐτις vel δέπις *fax*, ἐπίδεις *pars-corporis*, ἔρις *lis*, ἶβις avis quædam, Ἶσις *Isis*, κάλπις *urna*, Κύπρις *Venus*, μύτις *nasus*, ὄπις *vindicta*, σίνις *noxius*, τρῆμις *foramen*, φύξηλις *fugitivus*, πάλις *nubilis*.

Inusitata: βάλλις herbæ genus, βρύτιδες mulieres quædam, σέμιδες *vespæ*, ἐρείκιδες *hordea-crassiùs-divisa*, θράνιδες sive θρανήτιδες [κῶπαι] *remi* quidam, ἔτιδες *captiosæ-argumentationes*, τρέπυλις *fasciculus-alliorum*, φιλέταιρις herbæ nomen.

2ò, Paucula in -υς, & -τυς (contra Regulam *pag.* 249.) ἥμισυς *dimidius*, Ͽῆλυς *fœmineus*, Δίκτυς *Dictys*, ἶτυς *circumferentia*, Κότυς *Deus-turpitudinis*, μάρτυς *testis*, πίτυς *pinus*, μίτυς *excrementum-ceræ*.

Inusitata: μότθυς *exolutus, languidus*, πόλτυς *pluteus*, φῖτυς *pater*.

Nonnulla in -ξ (contra Regulam *pag.* 250. *lin.* 2.) ut, ἄνθιπυξ *arcula*, ἐπίτεξ *vicina-partui*.

Proparoxytona terminationes habentia Paroxytonorum.

Quædam Nomina: contra Regulam *pag.* 251.

1ò, In -ιλος· ut, αἴγιλος *herba-capris-grata*, ἄργιλος *terra-argilla*, βάρβιλος *arbor-Persica*, ξύπιλος *rasilis*, ὅμιλος *agmen*, στρόβιλος *turbo*.

Inusitata: ἄρκιλοι *catuli-ursorum*, εἴσπνιλος *amator*, ἔχυλος *locus-ubi-tenetur-temo*, κάμιλος *funis-nauticus*, κέκιλος *qui-vocem-edit-exilem*, κόρθιλος avis genus, τάγιλος *parcus*: item, ἄδισκος mensuræ genus.

2ò, In -υλος· ut, ἀήσυλος & ἄσυλος *improbus*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, κάνδυλος edulii genus, κόνδυλος *digiti-articulus*, κότυλος *cotyla* poculi genus, μίτυλος *mutilus*, ὄσμυλος *ozæna*, πίτυλος *strepitus-aquæ*, σπόνδυλος &. σφόνδυλος *vertebra*.

Minùs usitata: αἴγυλος *abscessus-inter-nares*, αἴθυλος *audax*, βαίτυλος lapidis genus, βάκχυλος *panis-libatorius*, βέκυλος *ovillus*, ἴτυλος *orbus*, κόρδυλος piscis genus, μόρμυλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.

3ò, In -λεως· ut, ἔλεως *misericordia*, ἵλεως *propitius*, κήλεως *ardens*, κονιτάλεως *pulverulentus*, μέλεως *vanus*, τέλεως *perfectus*, ὕαλεως & ὕελεως *vitreus*, χαμαίλεως *chamæleon*.

Composita omnia cum Nomine à Præterito Medio Verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamsi Activè significent: ut, γαιήοχος. Alia quædam: ut, ἁλίδρομος *mare-percurrens*, βούπορος *boves-transfigens*, βούτυπος *boves-cædens*, ἐγχέσπαλος *hastam-vibrans*, θεόστοργος *Deum-amans*, κάρτομος *cor-scindens*, μακρόδρομος *longa-stadia-percurrens*, πανόσκοπος *omnia-intuens*, πανδόχος & πάντροφος *omnia-nutriens*, συγαμήδεος *fatuus*, ὑγρόπορος *humida-permeans*.

4ò, In -ιον Proparoxytona quædam orta ab Oxytonis (contra Regulam *pag.* 252.) Αὔλιον *stabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tussilago*, à βήξ-χός. Βλαίσια *blæsa*, à βλαισά. Βλήχιον leguminis genus, à βληχρόν. Βύνιον napi genus, à βυνός. † Γάνδιον *arcula*, à γανδός. Γάστριον edulii genus, à γαστήρ -ρος. † Γλύπτιον *naticulæ*, à γλυπτός. Κίσσιον *parva-hedera*, à κισσός. Κτένιον *pectunculus*, à κτείς-ενός. † Λάβιον *parvum-manubrium*, à λαβή. Λάγιον *lepusculus*, à λαγός. † Λόβιον *gibba-pars-hepatis*, à λοβός. † Μόργιον mensuræ genus, à μοργή. † Ξάνθιον *lappa*, à ξανθός. Ξύριον *novacula*, à ξυρός. Ὄπιον *opium*, ab ὀπός. Ῥάγιον *acinus parvus*, à ῥάξ-γός. Σπόδιον *cinerula*, à σποδός. Σφάγιον *parva-victima*,

ſtima, à σφαγή. Σχόλια *commentarii*, à χολή. † Φήγιον *parva-fagus*, à φηγός. Φλέϐιον *parva-vena*, à φλὲψ-ϐός. Φόρϐιον herbæ nomen, à φορϐή.

Proparoxytona terminationes habentia Ante-circumflexorum.

Nomina quædam

1ò, In -αιος (contra Regulam *pag.*) ut, ἀγέλαιος *rudis*, ἀγόραιος *faſtus-dies*, Ἀθήναιος *Athenæus*, Ἀκέσταιος nomen nautæ, Βαρτίμαιος viri nomen, βέϐαιος *firmus*, βίαιος *violentus*, δείλαιος *miſerabilis*, δίκαιος *juſtus*, ἔλαιος *olea-agreſtis*, ἐπιπόλαιος *ſuperficialis*, κράταιος herbæ nomen, μάταιος *vanus*, πρόσφαιος *recens*, Ὑμέναιος *Hymæneus*. Composita: ut, ἀκροκνέφαιος *veſpertinus*, ἀποτρόπαιος *malorum-averſor*, προστρόπαιος *ſupplex*, ἔμπαιος *peritus*, λευκόφαιος *ex-albo-&-fuſco-mixtus*, περιδέραιος *circumcollaris*, περιτόναιος *circumtentus*, σύνναιος *cohabitator*.

Inuſitata: κάχραι *bulbi*, κέραιος *palus*, κύλλαιος *cincinnus*, μέλαιος *vanus*, μίσκαιος *hortus*, σείραιος *defrutum*.

In -ειος, quæ deſcendunt ab Oxytonis (contra Regulam *pag.*) ut, ἀέτειος *aquilinus*, ἀίγειος *caprinus*, Ἀπέλλειος *ad-Apellem-ſpectans*, ἀρνειος *agninus*, Ἀσκληπίειος *ad-Æſculapium-pertinens*, αὔλειος *ſtabularius*, Ἀχίλλειος *Achilleus*, βασίλειος *regius*, βόειος *bovinus*, Βόρειος *Borealis*, βρότειος *mortalis*, γόργειος *terribilis*, ἐπιτήδειος *idoneus*, θήρειος *ferinus*, Ἡράκλειος *Herculeus*, θάλειος *virens*, Θηρίκλειος *ad-Thericlem-ſpectans*, καθάρειος *purus*, κεραύνειος *fulmineus*, κύνειος *caninus*, λάγειος *leporinus*, νέϐρειος *hinnuleus*, Ὀδύσσειος *Ulyſſeus*, ὄιειος *ovinus*, παίδειος *puerilis*, περιστέρειος *herba* quædam, προίκειος *dotalis*, στρούθειος *paſſerinus*, σύειος & ὕειος *ſuillus*, χήνειος *anſerinus*, ὠκεάνειος *ad-Oceanum-ſpectans*. Compoſita: ut, ἐμβαπτίστειος *ad-baptizatum-pertinens*, περιτόνειος *circumtentus*.

Inuſitata: γέγειος *antiquus*: item, παρόμοιος *ſimilis*. Compoſita: ἄποιος *qualitatis-expers*, γονόρροιος *qui-ſeminis-profluvio-laborat*.

3ò, In -ειον ut, Ἀλαλκομένειον urbs *Bæotiæ*, Ἀνάκειον *templum-Dioſcurorum*, ἄρκειον herbæ genus, γένειον *barba*, γήτειον plantæ genus, δάνειον *fænus*, ἐχίειον herbæ genus, Ἡρώειον *monumentum-Herois*, θέειον pro θεῖον *ſulphur*, Ἴσειον *fanum-Iſidis*, κασάνεια *nuces-caſtaneæ*, κηλώνειον *machina-lignea*, κηρύκειον *caduceus*, κλιμάκειον *ſcala*, κυάθειον *cyathus*, κώνειον *cicuta*, Λιώρειον locus *Atticæ*, Λαύτεια *dona* quædam, Λέπρειον nomen urbis, οἰσύπειον *ſordida-ovium-lana*, Ὀλυμπίειον nomen loci, ὄστρεια *oſtrea*, πήνειον *ſtamen*, Σίγειον *Sigeum*, σκιάδειον *umbraculum*, σφονδύλειον *orbis*, ὑμένειον *membranula*, χειρώνειον *centaurium*, χέλειον *operimentum-teſtudinis*. Compoſita: ἐπίνειον *navale*, περιμήνειον *malum-Punicum*.

Inuſitata:

Inusitata: Ἄλειον *fanum-Solis*, βρύτειον *potio-hordeacea*, γήρειον *senescentia*, ἐπίσειον *pubes*, ζώτειον & ζώσειον *pistrinum*, μελίδειον *favus*, μνήστεια *dona-nuptialia*.

Addi possunt plura Substantiva in -ειον, ab Adjectivis in -ειος manantia: ut, βασίλειον *regia* à βασίλειος, γόργειον *terriculamentum* à γόργειος, κυκλώπειον *mons-Libyæ* à κυκλώπειος, Λύκειον *Gymnasium-Atticum* à Λύκειος, Ὄνειον *mons-Corinthi* ab ὄνειος.

Ex *Hebraicis* quædam Tonum habent in antepenultima: ut, Γόμοῤῥα, Ἔφραθα, Σόδομα, Σάρεπτα, sed Σαρεπτὰ 1 *Reg.* xvii. 9.

In Numeralibus compositis minor numerus postpositus retinet Accentum; ut, δεκαδύο· major rejicit regulariter; ut, δυώδεκα.

ΔΙ'ΤΟΝΑ, sive ΠΟΛΥ'ΤΟΝΑ.

Nomina variis notata Accentibus, in cæteris prorsus invariata.

A

Ἀβληχρὼς, Ἄβληχρως } *debilis.*
† Ἄβως, † Ἀβῶς } *mutus.*
Ἄγκαλος, Ἀγκαλὸς } *fasciculus.*
† Ἀγρηνὸν, † Ἄγρηνον } *reticulum.*
† Ἀγειβεὺξ, † Ἀγείβευξ } *origanum.*
Ἄγροικος, Ἀγροῖκος } *rusticus.*
Ἀγυιὰ, Ἄγυια } *vicus.*
Ἀγχίαλος, Ἀγχιαλὸς } nomen urbis.
Ἀδαῖος, Ἀδαιὸς } *sufficiens.*
Ἁδρότης, Ἁδροτὴς } *vigor.*
Ἁδρόχωρος, Ἁδροχῶρος } *uberem-habens-terram*
† Ἀειρὸς, † Ἄειρος } *imperitus.*

Ἀέλλοπος, Ἀελλόπος, Ἀελλοπὸς } *velox-instar-turbinis.*
Ἄθροος, Ἀθρόος } *confertus.*
Αἰγίαλος, Αἰγιαλὸς } nomen urbis.
Αἱμάλωψ, Αἱμαλὼψ } *cruenta-suffusio-in-oculis.*
Αἷμος, Αἱμὸς } *saltus.*
Αἰολόμητις, Αἰολομῆτις } *vafer.*
Αἰπόλη, Αἰπολὴ } *caprile.*
Ἀκάνθιον, Ἀκανθίον } *herba-spinæ-similis.*
† Ἀκρα, † Ἄκρα } *crura.*
† Ἀκέανος, † Ἀκεανὸς } genus *leguminis.*
† Ἀκεστὴς, † Ἀκέστης } *sanator.*
† Ἀκεσταὶ, † Ἀκέσται } *vehicula.*
Ἀκὶς, Ἄκις } *cuspis.*

Ἀκρέμων, Ἀκρεμὼν } *ramus.*
Ἀλάλη, Ἀλαλὴ } *tumultus.*
Ἀλετὸς, Ἄλετος } *molendi-actio.*
† Ἄλητον, † Ἀλητὸν } *farina.*
Ἁλὴς, Ἅλης } *confertus.*
Ἀλεωρὰ, Ἀλεώρα } *effugium.*
† Ἄλλομος, † Ἀλλόμος } *cæcus.*
Ἅλμα, Ἅλμα } *saltus.*
† Ἀλοῖται, † Ἀλοιταὶ } *publica-scorta.*
Ἀμαμηλὶς, Ἀμάμηλις } genus *pyri.*
Ἁμαξία, Ἁμαξιὰ } *via-palustralis.*
Ἀμπρὸν, Ἄμπρον } *lorum.*
Ἀμπέλινος, † Ἀμπελινὸς } *viteus.*
† Ἀμόργη, Ἀμοργὴ } *amurca.*

'Αμυγδάλη } *amygdalus.*
'Αμυγδαλῆ

'Αμφιον } *indumentum.*
'Αμφίον

'Αμφωτις } *diota.*
'Αμφῶτις
'Αμφωτὶς

'Ανακαμψέρως } herba quædam.
'Ανακάμψερως

'Ανδρότης } *virilitas.*
'Ανδρότης

† 'Ανη } *effectus.*
† 'Ανὴ

† 'Ανόπαια } *avis* genus.
† 'Ανοπαῖα

'Αντηρὶς } *pila.*
'Αντῆρις
'Αντήρις

† 'Αντάκαιοι } *cete-ingentia.*
† 'Ανταкαῖοι

† 'Ανβρῶν } urbs *Thessaliæ.*
† 'Ανβρων

'Απομασδαλία } *offa-canibus-objecta.*
'Απομασδαλιά

'Απφὺς } *pater.*
'Απφῦς

'Αργὰς } *serpens.*
'Αργᾶς
'Αργας

'Αργῆς } *albus.*
'Αργὴς

'Αρμαλεοχία } *orbita.*
'Αρμαλεοχιά

'Αρτοπῶλις } *pistrix.*
'Αρτοπωλὶς

'Αρειοπάγος } *Areopagus.*
'Αρειόπαγος

'Ασθμα } *halitus.*
'Ασθμα

'Ασκλήπειον } *Æsculapii-fanum.*
'Ασκληπεῖον

† 'Ασυρον } *oppidulum.*
† 'Ασυρὸν

'Ατλάγας } *attagen.*
'Ατλαγᾶς
'Ατλαγὰς

'Αχὴν } *pauper.*
'Αχην

'Αχρεῖος } *inutilis.*
'Αχρειος

B

Βαιὼν } *gobius.*
Βαίων

Βαλιὸς } *celer.*
Βαλίος

† Βένδις } *Diana.*
† Βενδὶς

Βολβίον } *parvus-bolbus.*
Βόλβιον

Βομβυλιὸς } *apis* genus.
Βομβύλιος

Βορὸς } *edax.*
Βορός

Βύβαλις } *lorum-bubulum.*
Βυβαλὶς

Βραδυτὴς } *tarditas.*
Βραδύτης

Βράγχια } *spiracula-piscium.*
‖ Βραγχία

Γ

† Γαῖος } *bos-operarius.*
† Γαιὸς

Γαισὸς } *contus.*
Γαῖσος

Γαλλὸς } *spado.*
Γάλλος

† Γάρδον } *pars-rotæ.*
† Γαρδὸν

† Γαυσὸς } *claudus.*
† Γαῦσος

Γίγγλυμος } species διαρθρώσεως.
Γιγγλυμὸς

Γλαὺξ } *noctua.*
Γλαῦξ

Γλίσχρος } *parcus.*
Γλισχρὸς

Γοργύρα } *canalis-subterraneus.*
Γόργυρα

Γύλιος } *vas-militare.*
Γυλιὸς

Γυμνοπαιδιὰ } *nudorum-lusus.*
Γυμνοπαιδία

† Γύπη } *vulturum-nidus.*
† Γυπὴ

Δ

Δαιδαλέος } *affabrè-factus.*
Δαιδάλεος

Δάλιον } *facula.*
Δαλίον

Δαῦλος } *hirsutus.*
† Δαυλὸς

Δειελινὸς } *vespertinus.*
Δειέλινος
Δειλινὸς
Δείλινος

† Δήγησες } *passeres.*
† Δηγῆσες

Δίκροος } *bifidus.*
Δικρόος

Δικρὸς } *biceps.*
Δίκρος

† Δίκυμα } *gemellipara.*
† Δικῦμα

Δολιχὸς } *stadium.*
Δόλιχος

Δορ-

Δορπιςὸς } *tempus-*
Δόρπιςος } *prandendi.*

Δόχμη } *palma.*
Δοχμὴ }

Δυςάντης } *inauspica-*
Δυςαντὴς } *tus.*

E

Ἐθελημὸς } *voluntari-*
Ἐθέλημος } *us.*

Ἔριον } *lana.*
Ἐρίον }

Ἔκπλυτος } *elutus.*
Ἐκπλυτὸς }

Ἐλεᾶς } *avis* genus.
Ἐλέας }

Ἑλειονόμος } *in-palude-*
Ἑλειονόμος } *degens.*

Ἐπητὴς } *prudens.*
Ἐπήτης }

Ἐπικέρας } *fæno-græ-*
Ἐπίκερας } *cum.*

Ἔρεμβοι } *Troglodytæ.*
Ἐρεμβοὶ }

Ἐρεσσὸς } urbs in *Le-*
Ἔρεσσος } *sbo.*

Ἔρινον }
Ἐρινὸν } *caprificus.*
Ἔρινος }
Ἐρινὸς }

Ἑρκίον } *septum.*
Ἕρκιον }

Ἑρμαῖος } *Mercurialis.*
Ἕρμαιος }

Ἐρυθεινὸς } *rubellio.*
Ἐρυθεῖνος }

Εὔαγλις } *pulcras-ha-*
Εὐαγλὶς } *bens-spicas.*

Εὔκλεια } *celebritas.*
Εὐκλεία }

Z

Ζαμενὴς } *vehemens.*
Ζαμένης }

Ζύθος } *potus-hordea-*
Ζῦθος } *ceus.*

Ζώντειον } *pistri-*
Ζωντεῖον } *num.*

H

Ἠλύγη } *obscuri-*
Ἠλυγὴ } *tas.*

Ἡμίθνης } *semi-mor-*
Ἡμιθνὴς } *tuus.*

Θ

Θαλαμιὰ } *foramen-*
per-quod-
remus-ex-
Θαλαμία } *eritur.*

Θαλῆς,-οῦ } *Thales.*
Θάλης,-ητος }

† Θεμιςὸς } *legiti-*
† Θέμιςος } *mus.*

Θόλος } *atramen-*
† Θολὸς } *tum.*

Θορὸς } *genitu-*
† Θόρος } *ra.*

Θρανίον } *sella.*
Θράνιον }

Θρῖον } *ficulnea-*
Θρίον } *frons.*

Θυμὸς } *glandula.*
Θύμος }

I

Ἰάπετος } *Iapetus.*
Ἰαπετὸς }

Ἵδρωα } *pustulæ-ex-æ-*
Ἱδρῶα } *stivo-calore.*

Ἰκτῖνος } *milvus.*
Ἴκτινος }

Ἶπνος } *furnus.*
Ἰπνὸς }

Ἶπος }
Ἰπὸς } *muscipula.*
Ἶπος }

Ἶρις } *Iris*, dea, vel
Ἴρις } *arcus.*

Ἰςριανὸς }
Ἰςρίανος } *Istri-inco-*
Ἰςριανὶς } *la.*
Ἰςρίανις }

Ἰχθὺς } *piscis.*
Ἰχθῦς }

Ἰωρὸς } *janitor.*
Ἴωρος }

K

Καλλίεργος } *pulcrè-*
Καλλιεργὸς } *factus.*

Καλαῦροψ } *pedum.*
Καλαύροψ }

Κάλπις } *urna.*
Καλπὶς }

Καρκῖνος } *cancer.*
Καρκίνος }

Καταπλαςὸς } *illitus.*
† Κατάπλαςος }

† Καμορὸς } *malus.*
† Κάμορος }

Κέβλη } *caput.*
Κεβλὴ }

Κατωφάγας } *lurco.*
Κατωφαγᾶς }

Κεγχρεαὶ } nomen lo-
Κεγχρέαι } ci.

Κέρκυρος } *navigii* ge-
Κερκῦρος } nus.

† Κηδὰρ } *locus-tenebro-*
† Κήδαρ } *sus.*

Κηπίον } genus *ton-*
Κήπιον } *suræ.*

Κῆρυ-

Κήρυλος, Κηρύλος — *halcyonum-masculus.*
† Κιλλὸς, † Κίλλος — *asinus.*
Κίτριον, Κιτρίον — *malum-citreum.*
Κλείσιον, Κλεισίον — *stabulum.*
Κλυδὼν, Κλύδων — *fluctus.*
Κνακὸς, Κνᾶκος — *niger-albis-maculis-aspersus.*
Κνισολοιχὸς, Κνισολοῖχος — *lambens-pinguedinem.*
† Κονιατὴς, † Κονιάτης — *tector.*
† Κόρος, † Κορὸς — *novellum-germen.*
Κορυθαιόλος, Κορυθαίολος — *variam-indutus-galeam.*
† Κοσταὶ, † Κόσται — *hordea.*
† Κότλος, † Κοτλὸς — *gallus.*
Κρανίον, Κράνιον — *caput.*
Κρὰς, Κρᾶς — *caput.*
Κριγὴ, Κρίγη — *stridor.*
Κροκόδειλος, Κροκοδειλὸς — animal-quoddã
Κρώβυλος, Κρωβύλος — *cincinnus.*
Κτήδων, Κτηδῶν — *tridens.*
Κύανος, Κυανὸς — *color-cœruleus.*

Κύμβιον, Κυμβίον — *cymbium.*
Κυπρῖνος, Κύπρινος — *cyprinus-piscis.*
Κυνόσουρα, Κυνοσουρὰ — *Cynosura.*
† Κυσὸς, † Κύσος — *nates.*
† Κῦφαι, † Κυφαὶ — species *squillæ.*
Κωλέα, -ῆ, † Κωλεὰ, -ὴ — *membrum.*
† Κωμακὸν, † Κώμακον — genus aromatis.

Λ

Λάμπη, Λαμπὴ — *spuma-vino-innatans.*
Λαμυρὸς, Λάμυρος — *loquax.*
† Λαρκὸς, † Λάρκος — *corbis.*
Λασίωνες, Λασιῶνες — *tesqua.*
† Λέμφος, † Λεμφὸς — *stolidus.*
Λεπυρὸν, Λέπυρον — *putamen-ovi.*
Λεῦκος, Λευκὸς — nomen avis.
† Λῄδιον, † Λήδιον — *vestis-attrita.*
Λῖρος, Λίρος, Λιρὸς — *impudens.*
Λόπος, Λοπὸς — *cortex.*
Λοφία, Λοφιὰ — *cervix.*
Λόφειον, Λοφεῖον — *theca-cristæ.*

† Λύγη, † Λυγὴ — *obscuritas.*
Λύχνιον, † Λυχνίον — *lucernula.*

M

Μάγαδις, Μαγαδὶς — *instrumentum-Musicum.*
Μάζα, Μᾶζα — *maza* genus pultis.
† Μέδιμνος, † Μεδίμνος — *medimnus.*
Μελάγχρως, -ω, Μελαγχρῶς, -ῶτος — *niger.*
† Μελλονύμφιος, † Μελλονυμφίος — *qui-sponsus-futurus-est.*
Μηδικὴ, Μηδίκη — *herba-Medica.*
† Μισητὴ, † Μισήτη — *mulier-detestanda.*
Μολόθουρος, † Μολοθοῦρος — herbæ nomen.
Μονιὸς, Μόνιος — *solitarius.*
Μορμολύκειον, Μορμολυκεῖον — *larva.*
Μόσχιον, Μοσχίον — *novellum-germen.*
Μόχθηρος, Μοχθηρὸς — *laboriosus.*
Μύλων, Μυλὼν — *pistrinum.*
† Μυσάχνη, † Μυσαχνὴ — *libidinosa-mulier.*
Μυχὸς, † Μῦχος — *penetrale.*
† Μῶκος, † Μωκὸς — *stultus.*

Μωρὸς

Μωρὸς
Μῶρος } *stultus.*

N

Νεοσσία
Νεοσσιὰ } *nidus.*

‖ Νιφετοβλητὴς
‖ Νιφετοβλήτης } *nivosus.*

Νιφόβολος
Νιφοβόλος } *nivibus-obrutus.*

Νοθεῖα
Νόθεια } *spuriorum-bona.*

Νομάδιος
Νομαδεῖος } *pascuus.*

Ξ

Ξήριον
Ξηρίον } *medicamentum-aridum.*

Ξυσὶς
Ξύσις } *vestis-crocea.*

O

Ὄαι
Ὀαὶ } *pelles-ovinæ*, Eust.

Ὄγκιον
Ὀγκίον } *vas-repositorium.*

Ὅδυρος
‖ Ὁδῦρος } *viarum-obsessor.*

Οἰκυρὸς
Οἰκῦρος } *domus-custos.*

Οἶσος
Οἰσὸς } *salix.*

Ὀλαὶ
Ὄλαι } *hordea.*

Ὀλιγόγονος
Ὀλιγογόνος } *paucos-generans.*

‖ Ὄλος
‖ Ὀλὸς } *atramentum-sepiæ.*

Ὄπτανος
Ὀπτανὸς } *tostus.*

‖ Ὀρείτυπος
‖ Ὀρειτύπος } *qui-cædit-ligna-in-montibus.*

Ὀργυιὰ
Ὄργυια } *ulna.*

Ὀσφὺς
‖ Ὀσφῦς } *lumbus.*

‖ Ὄσχεος
‖ Ὀσχεὸς } *scrotum.*

Ὀφρὺς
‖ Ὀφρῦς } *supercilium.*

Ὀχὸς
Ὄχος } *capax.*

Π

Παλιμβακχεῖος
Παλιμβάκχειος } genus *Pedis Metrici.*

Παρδακὸς
Πάρδακος } *humidus.*

Παρανυμφίος
† Παρανύμφιος } *sponsus.*

‖ Πελὸς
‖ Πέλος } *niger.*

Πελλὸς
Πέλλος } *fuscus.*

Πηγὸς
Πῆγος } *sal.*

Πῆδον
Πηδὸν } *gubernaculum-navis.*

Πλησίος
Πλήσιος } *propinquus.*

Πῖλος
Πίλος } *pileus.*

Ποία
Ποιὰ } *herba.*

Ποδώκης
‖ Ποδωκὴς } *pedibus-celer.*

Πολτὸς
Πόλτος } *puls.*

Πολυωπὸς
Πολύωπος } *foraminosus.*

Πόνηρος
‖ Πονηρὸς } *laboriosus.*

Προήκειτος
Προηκειτὸς } *prælatus.*

Πρόσθετος
Προσθετὸς } *appositus.*

Προσωπεῖον
Προσώπειον } *larva.*

Πτέρις
Πτερὶς } *filix.*

Πτίλος
Πτιλὸς } *glaber.*

Πτοία
Πτοιὰ
Πτοῖα } *pavor.*

‖ Πύος
‖ Πυὸς
‖ Πῦος } *colostra.*

Πύρινος
Πυρινὸς } *igneus.*

Πωλητὴς
Πωλήτης } *venditor.*

P

Ῥαβδὸς
Ῥάβδος
‖ Ῥάβδος } *virga.*

‖ Ῥαῖκος
‖ Ῥαικὸς } *Græcus.*

‖ Ῥαπὶς
Ῥάπις } *virga.*

Ῥάδιον
‖ Ῥαδίον } *infans.*

‖ Ῥέμβος
‖ Ῥεμβὸς } *erro.*

Ῥηχὸς
Ῥῆχος } *sepes.*

Ῥόδη
Ῥοδῆ } *frutex-rosam-ferens.*

Ῥύμβος
Ῥυμβὸς } *turbo.*

Ῥύτη
Ῥυτὴ } *ruta.*

Σακέ-

Σ

Σακέσπαλ⊙, Σακεσπάλ⊙ } *vibrans-scutum.*
Σάϐος, Σαϐὸς } *Bacchi-Sacerdos.*
Σάργος, Σαργὸς } *sargus piscis.*
Σαρδινὸς, Σάρδινος } *Sardianus.*
Σάρ⊙, Σαρὸς } *verriculum.*
Σαρπηδὼν,-όνος, Σαρπήδων,-όντος } nomen viri.
Σαῦρα, || Σαυρὰ } *lacerta.*
Σίγλαι, Σιγλαὶ } *cyphræ.*
Σίκυ⊙, Σικυὸς } *cucumis.*
|| Σκέλεαι, || Σκελεαὶ } *femoralia.*
Σκύμν⊙, Σκυμνὸς } *catulus.*
Σμῖλ⊙, || Σμίλ⊙ } *taxus.*
Σόμφ⊙, Σομφὸς } *cucurbita-sylvestris.*
|| Σπάργη, || Σπαργὴ } *libido.*
Σπεῖρα, Σπείρα } *spira.*
Σταῖς, Σταὶς } *farina.*
Στεγιτὴ, || Στεγίτη } *meretrix.*
|| Στιγὼν, || Στίγων } *stigmaticus.*
Στίφ⊙, Στῖφ⊙ } *turma.*
Στρῦθι⊙, Στρυθί⊙ } *struthius.*
Στυφοκόμπ⊙, Στυφοκομπ⊙ } *pugnax.*
Συσκηνώμη⊙, Συσκηνωμηὸς } *convenator.*
Σύνθετ⊙, Συνθετὸς } *compositus.*
Σφυρὰ, Σφύρα } *malleus.*
Σφυρεῖον, Σφύρειον } *malleolus.*

T

|| Τακῶνες, || Τάκωνες } *pastilli.*
Ταχυτὴς, Ταχύτης } *celeritas.*
Ταὼς, Ταῶς } *pavor.*
Τεταὸς, Τέται⊙ } *extensus.*
Τηλέκλητ⊙, Τηλεκλητὸς } *è-longinquo-vocatus.*
Τηλυρὸς, Τήλυρος, Τηλῦρος } *remotus.*
Τίτθη, Τιτθὴ } *nutrix.*
Τριϐακὸς, Τρίϐακος } *tritus.*
Τριτόμηνις, Τριτομηνὶς } *tertius-dies-mensis.*
Τροχιὰ, Τροχία } *currus.*
Τρόχιλ⊙, Τροχίλ⊙ } *regulus.*
Τρυβλίον, Τρύβλιον } *patina.*
Τυμβοχοὴ, Τυμβοχόη } *contumulatio.*
Τύνν⊙, Τυννὸς } *parvus.*
Τυροκνηστις, Τυροκνῆστις } *caseiradula.*
Τύφ⊙, Τῦφ⊙ } *fumus.*

Υ

Ὑδρεῖον, Ὕδρειον } *hydria.*
|| Ὕη, || Ὑὴ } *semele.*
|| Ὑηνὸς, Ὕηνος } *porcinus.*
Ὑπερικὸν, Ὑπέρικον } frutex *hypericum.*
Ὕρχαι, Ὑρχαὶ } *vasa-fictilia.*
Ὑψίπος⊙, Ὑψιπός⊙ } *altigradus.*

Φ

Φαινομηρὶς, || Φαινόμηρις } *ostendens-femur.*
Φακῆ, Φακὴ } *lens.*
Φάρμακοι, Φαρμακοὶ } *Magi.*
|| Φερνὴ, || Φέρνη } *dos.*
Φιμὸς, Φῖμος } *camus.*
Φλιὰ, Φλία } *limen.*
Φοῖνιξ, Φοίνιξ } *ruber.*
Φορβεὰ, Φορβέα } *pastus.*

Φόρμιον

Φόρμιον }
Φορμίον } *sportula.*

‖ Φράδη }
‖ Φραδὴ } *prudentia.*

Φῦκος }
Φύκος } *alga.*

Φυλακὸς }
Φύλακος } *custos.*

Φῦσα }
Φύσα } *follis.*

Φυστὴ }
Φύστη } *maza-ex-farina-&-vino.*

Φώριον }
Φωρίον } *furtum.*

X

Χάλκεια }
Χαλκεῖα } *festa-in-honorem-*Vulcani.

Χαρώνειον }
Χαρωνεῖον } *porta-per-quã-ducebantur-ad-supplicium-damnati.*

Χορδαψὸς }
Χόρδαψος } *tumor-intestinus.*

Χορίον }
Χόριον } *membranula.*

Χορταῖος }
Χορταιὸς } *hirsutus.*

Ψ

Ψάλιον }
† Ψαλίον } *frenum.*

Ψοιὰ }
Ψοῖα }
Ψοία } *lumbus.*

Ψώα }
Ψῶα } *fœtor.*

Ψωχὸς }
Ψῶχος } *terra arenosa.*

Ω

Ὦα }
Ὠά } *pellis-ovina.*

Ὦτος }
Ὠτὸς } *nycticorax.*

In Sacris *Bibliis* multa Nomina Propria, finita in longam, acuunt, vel circumflectunt ultimam: ut, Γεδεών, -ῶν· Ἐλιὺ, -ῦ· Ἰωσὴ, -ῆ· Μανασσῆ, ῆ· Ναυῆ, -ῆ· Σινᾶ, -ᾶ· Συμεὼν, -ῶν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum, maximè *Atticam*, variantia Accentum: ut, ἑταῖρος, ἕταιρος· ἐρῆμος, ἔρημος· ὅμοιος, ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem Nomen diverso vestitur Accentu propter diversas acceptiones, mutato interdum Spiritu: ídque propter diversitatem

1°, Significationis:

Idem Compositum, si *Activè* significet, Penacutum est; *Passivè*, Antepenacutum: ut, τηλεσκόπος *longè-videns*, τηλέσκοπος *longè-visus*; ναυμάχος *pugnans-è-navi*, ναύμαχος *ad-pugnam-navalem-idoneus*, &c. juxta Regulas *pag.*251. *lin.*24,25, &c. & *pag.*257. *lin.*4.

Composita in -πέτης, à πίπτω, sunt Oxytona; ab ἵπταμαι, Paroxytona: ut, ὑψιπετὴς *ex-alto-cadens*, ὑψιπέτης *altè-volans*.

Verbalia in -τὸς, connotantia *tempus* & *actionem*, variant Accentum. Quando enim significatur *tempus*, antepenultimam notant; quando *actio* sive *fructus*, ultimam: ut, ἄμητος, ἄροτος, δείπνητος, νέαλος, βύγητος, ἀμητὸς, &c. Ità unanimiter *Favorinus*, *Suidas*, *Etymologus*, *Eustathius*, *Didymus*, *Hesychius* quoque decernunt: *Budæus*, *Constantinus*, *Stephanus*, ex adversa parte stantes, sub *temporis* significatione, ultimam; *actionis*, antepenultimam ferè acuunt.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus observâsse se profitetur *Stephanus*, & diversam notationem Librariorum imputat incuriæ. Magnoperè illum

illum permovit Canon ex *Hesychio* [ad vocem ἄμυντος] depromptus : cujus verba sunt, Ἄμυντος, τῆς πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθειλομένα· τῆς δ' πλεῦσι, ὁ καρπός. Potuit tamen animadvertisse Tonos Regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud *Hesychium* signari. At neque per omnia sibi constant illi in *Græcis* literis Trium-viri, *Stephanus*, *Constantinus*, *Budæus*: vocem enim δυσάφυτος eodem, quo *Eustathius*, Tono insignit *Stephanus*; *Constantinus* & *Budæus* eam ipsam vocem sub utraque significatione cum Accentu utroque exhibent. Certè multum à veracitate, quâ solet uti, discessit *Stephanus*, *Eustathium* *Suidæ* opponens [in voce τρύγητος] qui duo planè totidem verbis sunt ὁμόψηφοι. *Constantinus* & *Budæus* in Verbalibus hujuscemodi Tonos interdum confundi [ad ἄεστος] *Stephanus* illa à quibusdam διττολογεῖσθαι [in ἄμυντος] ingenuè agnoscunt. Quid itaque dicendum? Profectò *Hesychii* discrepantes canon & notatio : *Stephani* cum veteribus discordia, cum illis tamen nonnullibi consensus; *Constantini* denique, *Budæi*, & *Stephani* concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero διττολογουμένων habeantur, nec ampliùs studiosis facessant negotium.

2°. Originis : ut, ἀναγωγὸς *extractorius*, ἀνάγωγος *intractabilis*; ἁπλόος *simplex*, ἄπλοος *innavigabilis* ; ἁλυκὸς *salsus*, ἄλυκος *lupiscarens*, &c.

3°. Quantitatis : ut, βασιλεία *regnum*, βασίλεια *regina*.
Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus, correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur : ut, —Ἶσον κάτω ἶσον ἄνωθεν· *Theoc.* Id.8 .ver.19. Ἄρες, Ἆρες βροτολοιγὲ—Il.ε.ver.31. σκῦλον *spolia* *Luc.* xi.22. &- σκύλον ἀνδρὶ καλύπτρην· *Callimach.* Steph.t.3.1133.H. θᾶκος *sedes*, Steph. t. 1. 1487. F. θάκος *Steph.* t. 1. 1488. B. σίνος *damnum*, Nicand. *Theriac.* ver. 1. σῖνος *Steph.* tom.3. p. 786. cum consimilibus. Hùc refer Dissyllaba multa Verbalia in -μα· ut, κεῖμα *Rom.* ii. 2. & -ἐς κεῖμα διπλοῦν ἕλιον· *Nonn.* Obliquos itidem Monosyllaborum habentes Tonum in penultima : ut, μῦς, μύες, & μῦες· Πῶς μύες ἐν βατράχοισι— *Hom.* Βατραχ. ver. 6. μῦες *Steph.* t. 2. p. 991. E. Hujusmodi dictiones Oratoribus usitatissimè penacuuntur : ut, ἶσος *Steph.* t. 1. c. 1727. C.

4°. Declinationis : ut, ἀντιὰς -άδος *tonsilla*, ἀντίας -ὶυ *tumor tonsillarum* : Παλλὰς -άδος *Pallas* dea, Πάλλας -αντος *Pallas* vir : λεπὰς -άδος *concha*, λέπας -ατος *rupes* : ἀνεμοσκέπης -ȣ *tegens-à-vento*, ἀνεμοσκεπὴς -έος *à-vento-tectus* : θεομίσης -ȣ *Dei-osor*, θεομισὴς —έος *Deo-exosus* : ἡ ἁλία *cœtus*, τὰ ἅλια *festum apud* Rhodios : ἡ διδασκαλία *doctrina*, τὰ διδασκάλια *Minervalia* : ἡ θαργηλία & τὰ θαργήλια *festum* Apollinis : ἡ σκηνοπηγία & τὰ σκηνοπήγια *festum Tabernaculorum* : ἡ καλύπτρα *tegumentum*, τὰ κάλυπτρα *tegumenta* : ἡ κερασία *cerasus arbor*, τὰ κεράσια *cerasi fructus* : ἡ λοχεία *partus*, τὰ λοχεῖα *purgamenta* : ἡ ὑρὰ *cauda*, τὰ ὗρα *impetus* : ἡ μαγγάνα *vas vinarium*, τὰ μάγγανα *præstigiæ* : ἡ ὀφρύα *supercilium*, τὰ ὄφρυα *clivi montium* : ἡ Πρυτανεία *magistratus*, τὰ Πρυτάνεια *vadimonium* : ἡ στραγγαλιὰ *tort*,

funis, τὰ σραγγάλια *grumi* : ὁ ζυγὸς & τὸ ζυγὸς *jugum* : ὁ θαλὸς & τὸ θάλ⊕ *germen* : ὁ ὐδὸς & τὸ ὖδ⊕ *pavimentum* : Ἀσὶς -ίδ⊕ *Asia*, ἄσις -εως *limus* : ἀκεὶς -ίδ⊕ *locusta*, ἄκεις -εως *summitas* : κιςὶς -ίδ⊕ & κίςις -εως *cista* : κοπὶς -ίδες *gladius*, κόπις -εως *scurra*. Item ῥεὶς -ίδ⊕ *scobina fabri*, ῥεις -ιν⊕ *naso-carens* : cum pluribus aliis.

Adjectiva in -της, composita ab -ετ⊕, variant nonnunquam cum accentu Declinationem : ut, δωδεκαετὴς -ῆ⊕· δωδεκαέτης -ȣ. Vide *Steph.* tom. 1. c. 1293. l. E. &c. 1294. l. G.

Pauca *interrogativè* sumpta acuunt priorem; *indefinitè*, ultimam : ut, ποῖ⊕, ποιός· πόσ⊕, ποσός.

Idem Nomen Appellativum Tonum gerit in posteriore, Proprium sæpius in priore :

Ἀβρὸς *stultus* :
Ἄβρας nomen viri.
Ἀδελφὸς *frater*:
Ἄδελφος nomen viri.
Αἰγὼν *ovile* :
Αἴγων nomen viri.
Αἰόλ⊕ *varius* :
Αἴολ⊕ *Æolus*.
Ἀκεςὴς *medicus* :
Ἀκέςης nomen viri.
Ἀκὶς *cuspis* :
Ἄκις nomen fluvii.
Ἀλαιὸς *vetus* :
Ἀλαῖ⊕ *Apollo*.
Ἀνδρὼν *conclave* :
Ἄνδρων nomen viri.
Ἀργὸς *otiosus* :
Ἄργος *Argus*.
Ἀςὴρ *stella* :
Ἄςηρ nomen urbis.
Αὐγὴ *splendor* :
Αὔγη nom. mulieris.
Ἀφετὴ *dimissio* :
Ἀφέτη nomen insulæ.
Ἀφρὸς *spuma* :
Ἄφρ⊕ nomen viri.
Βαιὸς *parvus* :
Βαῖ⊕ nomen viri.
Βηλὸς *limen* :
Βῆλ⊕ *Belus*.
Βλαςὸς *germen* :
Βλάςος nomen viri.
Γλαυκὸς *cæsius* :
Γλαῦκος nomen viri.
Δειρὴ *collum* :
Δείρη nomen urbis.
Διογενὴς *nobilis* :
Διογένης *Diogenes*.
Ἑλικὴ *salix* :
Ἑλίκη *Ursa major*.
Ἐλπὶς *spes* :
Ἔλπις nomen viri.
Ἐπαινετὸς *laudabilis*:
Ἐπαίνετ⊕ nom. viri.
Ἐπικυδὴς *gloriosus* :
Ἐπικύδης nomen viri.
Εὐανθὴς *floridus*.
Εὐάνθης nomen viri.
Εὐσθενὴς *robustus* :
Εὐσθένης nomen viri.
Ἡραῖ⊕ *Junonius* :
Ἥραι⊕ nomen viri.
Ἱππὼν *stabulum* :
Ἵππων nomen viri.
Ἰωνιὰ *violetum*:
Ἰωνία *Ionia*.
Καλλισθενὴς *fortis* :
Καλλισθένης nom. viri.
Καρπὸς *fructus* :
Κάρπος nomen viri.
Καπωρὴς *deorsum-vergens* :
Καπώρης nom. fluvii.
Κηρὸς *cera* :
Κῆρος nomen fluvii.
Κλειτὸς *celebris* :
Κλεῖτ⊕ nomen viri.
Κορωνὸς *elatus* :
Κόρων⊕ nomen viri, *vel* montis.
Κȣρεικὸς *tonsorius* :
Κȣ́ρεικος nom. emporii.
Κυδνὸς *inclytus* :
Κύδν⊕ nomen viri.
Λαγὸς *lepus* :
Λάγ⊕ nomen viri.
Λευκὸς *albus* :
Λεῦκος nomen viri.
Λιγὺς *stridulus* :
Λίγυς *Ligur*.
Λωτὸς *lotus* :

Λῶτ⊕

Αῶτος nomen viri.
Μαλακὸς *mollis* :
Μάλακος nomen viri.
Μελανωπὸς *niger* :
Μελάνωπος nom. viri.
Νησὶς *insula* :
Νῆσις nomen urbis.
Ξανθὸς *flavus* :
Ξάνθος nomen equi, & fluvii.
Ξενὼν *hospitium* :
Ξένων nomen viri.
Ξουθὸς *flavus* :
Ξοῦθος nomen viri.
Ὀχὴ *cibus* :
Ὄχη nomen montis.
Ὀνεῖον *stabulum-asinorum* :
Ὄνειον nomen montis
Ὀρθὸς *rectus* :
Ὄρθος nomen viri, & canis.
Παρθενικὴ *virgo* :
Παρθενίκη nomen fœminæ.
Πολυαρκὴς *multis-sufficiens* :
Πολυάρκης nom. viri.
Πολυκλειτὸς *valde-celebris*.
Πολύκλειτος *Polycletus*.
Πρασιὰ *areola* :
Πρασία nomen urbis.
Πυλαῖος *qui-foris-est*:
Πύλαιος nomen viri.
Πυῤῥὸς *rufus*.
Πύῤῥος *Pyrrhus*.
Ῥιπὴ *impetus*:
Ῥίπη nomen urbis.
Ῥοδῶν *rosarium* :
Ῥόδων nomen viri.
Ῥυμὸς *temo* :
Ῥύμος nomen fluvii.
Στρατὸς, Στρατιὰ } *exercitus* :
Στράτος, Στρατία } nomen urbium.
Σφηλὸς *deceptor*:
Σφῆλος nomen viri.
Τευκρὸς *Trojanus* :
Τεῦκρος *Teucer*.
Τραχὼν *locus-asper* :
Τράχων nomen loci.
Τυρὸς *caseus* :
Τύρος *Tyrus*.
Φαιδρὸς, Φαιδρὰ } *lætus, læta*.
Φαῖδρος, Φαίδρα } *Phædrus, Phædra*.
Φοινικὴ *palma* :
Φοινίκη *Phœnicia*.
Φροντὶς *cura* :
Φρόντις nomen viri.
Φυλακὴ *custodia* :
Φυλάκη nomen urbis.
Χιὰ *serpentis-latibulum*:
Χῖα *Chia*.
Χιὼν *nix* :
Χίων nomen viri.
Χλιδὼν *armilla* :
Χλίδων nomen viri.
Χρηστὸς *bonus* :
Χρῆστος nomen viri.
Ψυχρὸς *frigidus* :
Ψύχρος nomen fluvii.

Sic

Ἀθηναῖος *Atheniensis* :
Ἀθήναιος nomen viri.
Ληναῖος *torcularis* :
Λήναιος *Lenæus, Bacchus*.

Rariùs in obliquis: ut,

Ὢψ ὠπὸς *vultus* :
Ὦψ ὦπος nomen viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus Syllabis, frequentiùs Tonum habet :

Αἰθὸς *ardens* :
Αἶθος *ardor*.
Αἰθρὸς *serenus* :
Αἶθρος *pruina*.
Αἰνὸς, Ἐπαινὸς *crudelis* :
Αἶνος, Ἔπαινος *laus*.
Αἰπὸς *altus* :
Αἶπος *altitudo*.
Ἀσφοδελὸς *asphodeliferax* :
Ἀσφόδελος *asphodelus*.
Βατὸς *pervius* :
Βάτος *rubus*.
Βροτὸς *mortalis* :
Βρότος *sanies*.
Γονὸς *fæcundus* :
Γόνος *proles*.
Γυρὸς *curvus* :
Γῦρος *gyrus*.
Δανὸς *aridus* :
† Δάνος *donum*.
Δεινὸς *crudelis* :
Δεῖνος poculi genus.
Δινὸς *verticosus* :
Δῖνος *vortex*.

Δολιχὸς *longus* :
Δόλιχος *legumen.*
Ἐμετὸς *vomitu-ejectꝰ* :
Ἔμετος *vomitus.*
† Ἐτὸς *verus* :
Ἔτος *annus.*
† Θαμβὸς *attonitus* :
Θάμβος *stupor.*
Θερμὸς *calidus* :
Θέρμος *lupinus.*
Ἰλλὸς *strabus* :
Ἴλλος *oculus.*
Καλὸς *bonus* :
Κάλος *rudens.*
† Κληρὸς *sorte-datus* :
Κλῆρος *sors.*
Κλιτὸς *declivis* :
Κλίτος *declivitas.*
|| Κνυθὸς *parvus* :
|| Κνύθος *parva spina.*
|| Κραδαλὸς *vibratilis* :
|| Κράδαλος *ramus-ficulneus.*
Κραταιὸς *fortis* :
Κράταιος herbæ nom.
Κυρτὸς *curvus* :
Κύρτος *nassa.*
Κυφὸς *gibbosus* :

Κύφος nomen urbis :
Κῦφος *gibbus.*
Λαρὸς *dulcis* :
Λάρος *larus* vel *gavia.*
Λοχὸς *gravida* :
Λόχος *cohors.*
Μαδὸς *glaber* :
|| Μάδος *psilothrum.*
Μανὸς *rarus* :
† Μάνος ornamentum quoddam.
|| Νεννὸς *stultus* :
Νέννος *avunculus.*
† Ὀκνὸς *piger* :
Ὄκνος *pigritia.*
Ὀναγρὸς *asinarius* :
Ὄναγρος *onager.*
Πευκεδανὸς *amarus* :
Πευκέδανος herbæ nomen.
Ποτὸς *potabilis* :
Πότος *potatio.*
|| Πωρὸς *cæcus* :
Πῶρος *callus.*
Σιγηλὸς *taciturnus* :
Σίγηλος *narcissus* herba.
Σιμὸς *simus* :
Σίμος piscis genus.

Σιτὸς *esculentus* :
Σῖτος *frumentum.*
Σπαρτὸς *satus* :
Σπάρτος *rudens.*
Στυφὸς *astringens* :
|| Στύφος *lucrum.*
† Ταρφὸς *densus* :
Τάρφος *densitas.*
Τομὸς *scindens* :
Τόμος *frustum.*
† Ὑαλὸς *splendidus* :
Ὕαλος *vitrum.*
Ὑβὸς *gibbosus* :
† Ὕβος *gibbus.*
Ὑδρὼψ *hydropicus* :
Ὕδρωψ *hydrops.*
|| Ὑφὸς *gibbosus* :
Ὕφος *textile.*
Φορὸς *ferax* :
Φόρος *tributum.*
Χαὸς *antiquus* :
Χάος *chaos.*
Ψαρὸς *agilis* :
Ψάρος *sturnus.*
Ὠμὸς *crudelis* :
Ὦμος *humerus.*
Ὠχρὸς *pallidus* :
Ὦχρος *pallor.*

His adde paucula variantia cum Accentu Spiritum : ut,

Ἁγνὸς *castus* :
Ἄγνος *frutex.*
† Ἠλὸς *stultus* :
Ἧλος *clavus.*
† Ὁιατὴς *comatus* :
Ὀιάτης nomen gentis.

Similiter multa **Nomina** in priori, Participia vero ὁμόγραφα in posteriori Accentum habent : ut, δράκων *draco*, δρακὼν *cernens* : Ἴων *Ion*, Ἀμφίων *Amphion*, Ὑπερίων *Sol*, ἰὼν *vadens*, ἀμφιὼν *circum-iens*, ὑπεριὼν *super-grediens* : κίων *columna*, κιὼν *vadens* : Τύχων nomen viri, τυχὼν *sortitus*. Præsertim Circumflexa : ut, Δόλων nomen viri, δολῶν *insidiosè-agens* : ἐλάσσων *minor*, ἐλασσῶν *minuens* : ἥσσων *minor*, ἡσσῶν inusitat. *superans* : Θήρων nomen viri, θηρῶν *venans* : Ἱέρων nomen viri, ἱερῶν *sacrificans* : κρότων *ricinus*, κροτῶν *plaudens* :

μείων

μείων *minor*, μειῶν *minuens*: Μύρων *Myron*, μυρῶν *ungens*: Νίκων nomen viri, νικῶν *vincens*: Πολέμων nomen viri, πολεμῶν *bellum-gerens*: Πλούτων *Pluto*, πλουτῶν *ditescens*: Σάρων *Deus nauticus*, σαρῶν *verrens*: Σίμων *Simon*, σιμῶν *impendens*: Τίμων nomen viri, τιμῶν *honorans*: Τρίτων *Triton*, τριτῶν *tertiò-faciens*: Τρύφων nomen viri, τρυφῶν *luxurians*: Φίλων *Philo*, φιλῶν *amans*: Χίλων nomen viri, χιλῶν *pascens*.

Contrà non pauca Nomina Participiis, plerunque Barytonis in -η, & -ος, consimiliter scripta, Tonum in ultima accipiunt: ut, δεξαμενὴ *receptaculum*, δεξαμένη *capiens*: (p. 243.) Ἀκεσαμενὸς nomen viri, ἀκεσάμενος *medicatus*: Ἀλεξαμενὸς nomen viri, ἀλεξάμενος *adjuvans*. Nonnulla etiam in -ων· ut, ἀγὼν *certamen*, ἄγων *ducens*: εἰκὼν *imago*, εἴκων *cedens*: ἀρηγὼν, ἀρήγων, &c. vide pag. 106.

Alia quædam differunt Accentu juxta Regulas generales: ut, κῆρ cor ex κέαρ, κὴρ *fatum*: φῶς *lumen* ex φάος, φὼς *vir*: κερδαλῆ *pellis-vulpina* ex κερδαλέη, κερδάλη *vulpes*.

Multa alia Nomina significatione discrepant & Accentu, seriatim hìc subscripta.

Ἀγανὸς *mitis*:
† Ἄγανος *fractus*.
Ἄγη *admiratio*:
† Ἀγὴ *fractio*.
Ἀγελαῖος *armentalis*:
† Ἀγέλαιος *rudis*.
Ἀγοραῖος *forensis*:
Ἀγόραιος *dies-judicialis*.
Ἀγὸς *dux*:
Ἄγος *veneratio*.
Ἄθερος *tranquillus*:
Ἀθρόος *confertus*.
Ἀθῷος *innocens*:
Ἄθωος *incola-montis-Athô*.
Αἷμος *saltus*:
† Αἱμὸς *collum*.
Ἀκμηνὸς *adultus*:
† Ἄκμηνος *jejunus*.

† Ἀλαβὴ *fuligo*:
† Ἀλάβη *carbo*.
Ἀλαλητὸς *clamor*:
Ἀλάλητος *ineffabilis*.
† Ἄλτος *agilis*:
† Ἀλτὸς *merces*.
Ἀμφότερος *uterque*:
Ἀμφοτερὸς nom. viri.
Ἄνθεια *Veneris*, urbis & piscis nomen:
† Ἀνθεῖαι *horæ*.
Ἀραῖος *devotus*:
Ἀραιὸς *tenuis*.
Ἀργέστης *ventus* quidam:
Ἀργεστὴς *velox*.
Ἀργῆς † Ἀργὴς *albus*:
† Ἄργης *serpens*.
Ἄρκος *ursus*:
Ἀρκὸς *auxilium*.

Ἄρνειος *agninus*:
Ἀρνειὸς *agnus-adultus*:
† Ἀρνεῖος nomen mensis:
† Ἄρος *utilitas*:
† Ἀρὸς *pratum*.
Ἁρπαγὴ *rapina*:
Ἁρπάγη *harpago, hamus*.
Αὐλητὴς *tibicen*:
† Αὐλήτης *stabularius*.
Αὖλις *tentorium*:
Αὐλὶς *Aulis* urbs.

B

Βαλιὸς *varius* vel *celer*:
Βαλίος equi nomen:
† Βάλιος *orbus-oculis*.
† Βήχιον *tussilago* herba:

† Βηχίον *tussicula.*
Βίος *vita* :
Βιὸς *arcus.*
Βλινὸς *titio* :
Βλίνος *piscis.*
Βλῆχρον *filix* :
Βληχρὸν genus leguminis.
Βουπλὴξ *boves-feriens* :
† Βούπληξ *à-bobus-percussus.*
Βροῦχος *locusta, eruca* :
Βρυχὸς *præco.*
Βυσσὸς *profunditas* :
Βύσσος *Byssus.*

Γ

Γαῦλος genus navigii:
Γαυλὸς *mulctra.*
Γελοῖος *ridiculus* :
Γέλοιος *qui-risum-movet.*
† Γρύνος } *gryps*:
† Γρῦνος }
† Γρυνοὶ *trunci querni.*

Δ

Δαῦλος *hirsutus* :
† Δαυλὸς *torris.*
Δημὸς *pinguedo* :
Δῆμος *populus.*
† Δοκὸς *trabs* :
Δόκος *opinio.*

E

† Εἶλος *frænum* :
† Εἰλὸς *pondus.*
† Ἐλαιὸς *veneficus* :
† Ἔλαιος *olea-agrestis.*
Ἔλεος *misericordia* :
Ἐλεὸς *mensa-coquinaria.*
Ἐλευσὶς nomen urbis :
† Ἔλευσις *adventus.*
Ἑλικὼν *Helicon* :
† Ἑλίκων *filum-tortum.*
Ἐξαίρετος *eximius* :
† Ἐξαιρετὸς *ejectitius.*
Ἐπίβατος *obnoxius*:
Ἐπιβατὸς *ascensu-facilis.*

Z

Ζωὴ *vita* :
† Ζώη *flos-lactis.*

Θ

Θάλειος *virens* :
† Θαλεῖος *purus.*
† Θαλάμαι pars navium :
† Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum.*
Θεὰ *dea* :
Θέα *spectatio.*
Θόλος *tholus*, ædificium rotundum :
Θολὸς *sordes.*
Θορὸς *genitura* :
† Θόρος *admissarius.*
Θυεία *mortarium* :
† Θύεια *thya*, arbor.
Θυμὸς *animus* :
Θύμος *thymus.*
Θυρσὸς *corona* :
Θύρσος *hasta.*

I

Ἰὸς *telum* :
Ἴος *unus.*
Ἶπος *muscipula* :
Ἰπὸς *pressura.*
Ἶψος *suber* :
† Ἰψὸς *hedera.*
Ἶρις *arcus-cœlestis* :
Ἰρὶς *unguentum.*

K

Καθαπτὸς *ligatus* :
† Κάθαπτος *connexus.*
Καθεῖς *unusquisque* :
Καθεὶς *dimittens.*
Καιρὸς *tempus* :
Καῖρος *licium.*
Καλαμωτὴ *sepes* :
† Καλαμῶται, εἶδος ἐχθύας.
Κάμπη *eruca* :
Καμπὴ *curvatura.*
Καταλύτης *hospes* :
Καταλυτὴς *dissolutor.*
Κάτεργος *excultus.*
† Κατεργὸς *antiquatus.*
Κηδεὸς *mortuus* :
† Κήδεος *curâ-dignus.*
† Κῆσος *census* :
† Κηνσὸς genus herbæ.
† Κίκκος *cicada* :
† Κικκὸς *gallus.*
Κίων *columna* :
Κιὼν *multitudo vermium.*
† Κλαδῶν *ramus* :
† Κλάδων *Thyrsiger.*
Κνημὸς *collis* :
† Κνῆμος *rotæ-radius.*
† Κοιὰ *sphæra* :
† Κοία *furtum.*
Κομμὸς *planctus* :
† Κόμμοι *dentes-molares.*
Κόμπος *crepitus* :
Κομπὸς *jactator.*
Κοράκινος *corvinus.*
Κορακῖνος piscis genus.
Κεραγγὼν *pica* :

† Κεράγγωνες

† Κράγγονες *crangines*, piscis genus.
† Κράγος *opitulatio*:
† Κραγὸς *clamor.*
Κυρῆτες *Curetes*:
Κύρητες *Curetes-juniores.*
Κῦδος *gloria*:
† Κύδος *convitium.*

Λ

Λαβὴ *prehensio*:
† Λάβη *excusatio.*
Λῆνὸς *torcular*:
† Λῆνος *lana.*
Λιτὴ *preces.*
† Λίτη *janua.*
Λῦτρον *aqua-sordida*:
Λυτρὸν *lavacrum.*
Λύγος *salix*:
† Λυγὸς genus præli.
Λύκειος *lupinus*:
† Λυκεῖος *terribilis.*

Μ

Μηλινὸς *blandus*:
Μήλινος *fraxineus.*
Μετάπειστος *cui-aliquid-persuasum-est*:
Μεταπειστὸς *qui-persuaderi-potest.*
Μνάσιον *herba-Ægyptiaca*:
† Μνασίον genus mensuræ.
Μοχθηρὸς *improbus*:
Μόχθηρος *laboriosus.*
Μυκὴ *mugitus*:
Μύκη *repositorium.*
† Μυκὸς *mutus*:
† Μῦκος *impurus.*
Μυλλοὶ *placentæ*:
Μύλλοι *mulli.*
Μυρίοι *infiniti*:
Μύριοι *decies-mille.*
† Μυρμὸς *formica*:
† Μύρμος *metus.*

Ν

Νέ☉ *novus*:
Νεὸς *novale.*
Νηστὶς *insula*:
Νῆστις *nendi-actio.*
Νοθεία *spuritas*:
Νόθεια *spuriorum-bona.*
Νομαῖος *in-pascuis-degens*:
† Νόμαιος *legitimus.*
Νόμος *lex*:
Νομὸς *pascuum.*
Νυμφί☉ *sponsus*:
Νύμφι☉ *sponsalis.*

Ο

Ὄγμ☉ *sulcus*:
† Ὀγμὸς *Hercules.*
Οἶ☉ *solus*:
Οἶος nomen populi.
Ὀλίζων *minor*:
Ὀλιζὼν urbs *Thessaliæ.*
Ὄλκιον *vasculum*:
† Ὁλκίον *gubernaculum navis.*
Ὅρμος *statio*:
† Ὁρμὸς *corrigia-calceorum.*
Ὄρος *mons*:
Ὀρὸς *serum-lactis.*
Ὄρρ☉ corporis pars:
Ὀρρὸς *serum-lactis.*
Οὖρος *custos*:
Οὐρὸς *alveus.*

Π

Παιδιὰ *lusus*:
Παιδία *disciplina.*
Παίων *Pannoniâ-oriundus*:
Παιὼν *Apollinis* Epitheton.
Πεδητὴς *ligator*:
Πεδήτης *ligatus.*
Πεδίον *campus*:
† Πέδιον *parva-pedica.*
Πέμπτ☉ *quintus*:
Πεμπτὸς *missus.*
Πειρινθινὸς *gravis*:
† Πειρινθῆνες, πειρατής.
Πηδὸ *latior-remi-pars*:
† Πῆδος *fagus.*
Πῖν☉ *sordes*:
† Πῖν☉ *homo-sordidus, pinus.*
Πλείων *plus*:
Πλειὼν *annus.*
Πλυνὸς *balneum*:
† Πλύν☉ *qui-lavatur.*
Πονηρὸς *improbus*:
Πόνηρ☉ *laboriosus.*
Πότης *potor*:
Ποτὴς *potus.*
Προχέη *vasculum*:
Προχοὴ *ostium-fluvii.*
Πυθὼν urbs *Phocidis*,
Πύθων nomen serpentis.
Πωλίον *pullulus*:
Πώλιον *pullium.*

Ρ

Ῥοιὰ *malus Punica.*
† Ῥοῖα *volutabrum-equorum.*

Σ

Σαρδῖν☉ *sardius*:
Σαρδῖν☉ piscis quidam.

Σάρων libidinosus :
Σαρῶν rete.
Σίγλαι inaures :
Σιγλαὶ cyphræ.
Σκάφη scapha :
† Σκαφὴ fossio.
† Σκίρος tumor, sordes :
† Σκιρὸς scrupus.
Σκύμνος catulus-leonis :
Σκυμνὸς catulus-aliorum-animalium.
Σκνιφὸς parcus :
Σκνίφος tenebræ.
Σπάδων Eunuchus :
Σπαδὼν contractio.
Σταφυλὴ uva :
Σταφύλη perpendiculum.
Στρεθίον passerculus :
Στρέθιον struthium herba.
Συνεργὸς co-operarius :
Σύνεργος opitulator.

Τ

Τρόπος modus :
Τροπὸς lorum.
Τρέχος cursus :
Τροχὸς rota, currens.
Τυφῶν Typhon :
Τυφὼν convolutio-aëris-procellosi.

Υ

Ὑδεῖον aquula :
Ὕδειον parva hydria.

Φ

Φανίον facula :
† Φάνιον camarina.
Φάρος insula :
Φᾶρος vestis.
Φαρμάκων qui-læsus-est-pharmacis :
|| Φαρμακῶν officina-tinctoris.
Φάσις dictio :
Φᾶσις nomen fluvii.
Φιλητὴς amator :
Φιλήτης fur.

|| Φίλινος canneus :
|| Φιλῖνος amicus.
|| Φλέδων nugator :
|| Φλεδὼν nugæ.
|| Φράτηρ vir-ejusdem-curiæ :
|| Φρατὴρ curialis.
Φυγὴ fuga :
|| Φύγη natura.
Φωρὰ furtum :
|| Φώρα investigatio.

Χ

Χαλκίον æs :
Χάλκιον nomen urbis.
Χεῖλος labrum :
|| Χειλὸς pabulum.
Χιὰ latibulum-serpentis :
|| Χῖαι calceamenta.
Χίος Chios insula :
Χῖος Chius-incola.

Ψ

Ψιὰ gaudium :
Ψία vulpes.
Ψυχὴ anima :
Ψύχη papilio.

Nonnulla Tono & Spiritu differunt : ut,

Ἐδὸς vorax : Ἕδος sedes. Ἕλειος palustris : Ἐλειὸς glis.

Quædam & subscripto ι ut,

Ἀδὴς injucundus :
Ἅδης Pluto.
Ἄσις limus :
ᾎσις cantio.

Κληδὸς cumulus :
Κλῇδος sepes.
Λαγωὸς lepus :
Λαγῷος leporinus :

Πατρωὸς vitricus :
Πατρῷος paternus.
Ὠὸν ovum :
Ὡον cœnaculum.

Porro

Porrò multa Fœminina & Neutralia Adjectiva à Substantivis distinguuntur Accentu, & interdum Spiritu.

Fœminina.

Ἀδρὰ *crassa:*	Δολιχὴ *longa:*	Κίῤῥα nomen urbis.
Ἄδρα nomen urbis.	Δολίχη nomen insulæ.	Λιπαρὰ *pinguis:*
Αἰπεῖα *alta:*	Ἐχθρὰ *inimica:*	Λιπάρα nomen insulæ.
Αἴπεια nomen oppidi.	Ἔχθρα *odium.*	Μόνη *sola:*
Γαληνὴ *tranquilla:*	Θερμὴ *calida:*	Μονὴ *mora.*
Γαλήνη *tranquillitas.*	Θέρμη *calor.*	Σπαρτὴ *seminata:*
Γλαυκὴ *cæsia:*	Κακὴ *mala:*	Σπάρτη *funis sparteus,* &c.
Γλαύκη nomen mulieris.	Κάκη *malitia.*	
	Κιῤῥὰ *fulva:*	

Neutra.

Ζωὸν *vivum:*	Κηλὸν *aridum:*	Πολιὸν *canum:*
Ζῶον *animal.*	Κῆλον *telum.*	Πόλιον *herba.*
Καλὸν *pulcrum:*	Πᾶν *omne:*	Στιλβὸν *fulgidum:*
Κᾶλον *lignum.*	Πὰν *Pan.*	Στίλβον *fulgens,* &c.

Casus Recti ab Obliquis penè innumerabiles: ut, δῖος *divinus*, Διὸς *Iovis:* ὁ ἀχυρῶν *palearium*, τῶν ἀχύρων *palearum.*

Dialectica & Figurata tum à vulgaribus, tum inter se: ut, κεινὸς *vacuus*, κεῖνος *ille:* κρῆς *caput*, Κρὴς *Cres.*

Denique Dictiones infinitæ συστοιχειώσεις, quatenùs distinctæ partes Orationis, distinctis insigniuntur Tonis: ut, Κλειὼ *Clio*, κλείω *celebro:* ἔρεις *lites*, ἐρεῖς *dices:* ἀδὴν *glandula*, ἄδην *satis:* διακενῆς *inanis*, διακενῆς *inaniter:* ἀρὰ *imprecatio*, ἆρα *igitur*, ἆρα *numquid:* ἢ *vel*, ᾗ *sua*, ἦ *erat*, ᾗ *huic*, ἥ *hæc*, &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hìc Vocabula, quibus diversi à *Stephani* Accentibus Toni, vel Spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ *Lexicographis*; dubium, an potiùs Operariorum manu, quàm Autorum judicio. Pauca quædam ex *Stephano* promuntur; utpotè quæ sub illius prælo, aliàs licet felicissimo, non dissimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat *Budæum.* C. *Constantinum.* E. *Eustathium.* F. *Favorinum.* H. *Hesychium.* S. *Suidam.* St. *Stephanum.*

Oxytona *Stephani* apud alios sic notantur:

Ἄγαυρος H. ἄζαυτος H. ἄθειψ B. Αἶγαι H. αἰγίθαλος F.S. αἰγώλιος

γώλι☉ B.C αἱμασία B.C αὖμ☉ *collum* F. ἄκορνοι B. ἀκόςη B. ἀκεϱάτης B.C. ἀλέςη B.C ἀμιγάλαι F. ἀμύγαλαι B. ἄνακοι H. ἄναϱοι F. ἄοζοι C ἀρήγων B. ἄρκ☉ *auxilium* B.F. ἄρ☉ *pratum* B.H. ἄσωπ☉ C. ἄτριψ C ἄτυχον B. Ἀυγαῖαι H. αὐταρκ ψ☉ B.C. βῦν☉ B. βρύκ☉ C.H.F. βύδ☉ C γαγγάμων F. γάνδ☉ F.H γαῦ☉ *mulctrum* H γλύκη E. γωλέα B.C. δεῖρη H. δέξαμενη S. Διόνυς B.C. δοίη & δοία B. δόχμ☉ C.F. εἶλ☉ *pondus* C εἰςποιητ☉ B. ἔκτυπ☉ B C ἑλίκη *salix* B. ἔμπην☉ B. ἐνέτη B. H. ἐξανέψι☉ B.C. ἐπάκ☉ B.C. ἐπιδημίουργ☉ B C. ἐπίκτ☉ H. ἐπισμύγ☉ B ἔδωπ☉ B.F.S. ἔφολκ☉ F.H. ζεῖρα E. θοία F. θυγατραίςης F.H. ἴλεος B H. ἰσοπόμολγος B κάλιος H. κολόφων F. κόνιμο *luctus* H. κόμπος *jactator* F.H. κόντος B C.H. κείθη H. κειν[illegible] C.S. κτίςης E.F.H. λῶαι B. λόετρον B.C. λόμβος B. λετρον *balneum* F. λόχος *puerpera* B. λύτος E. Μαραθῶν C. μηςεία B. μύλλος *placenta* B.C. *strabo* F.H, Μῶα E.S. νέος *novale* F. Οἶτος populi nomen *S*. Ὀλίζων nomen urbis *H*. ὄλμειος H ὀργυία F. ὄρτος C. παίδνος H. πειράτης E. πείδεινος F. πέρκνος B. πῆδος *remus* H. πηλάγονες *senes* F.H. πορνοβόσκος B.C. πρασία E. πρέσπλωτος B.C. Σιληνος H. σπάδων *contractio* H σπογγία F. ςαφύλη *uva* H. ςείλεος F. ςερόπη *fulgur* H. συγκοίνωνος B C. συγκόμιςος B.C. σωάπλος F. σύφορβος B C. χάδονες S. τμήτης H. τόμος *scindens* F H τρόπος *lorum* H.C. τυφῶν *procella* F. φάεικον F H. φιλαλάζων B. φίτρος H. φλέδων *nugæ* H. φυταλία F. χορδή H.

Paroxytona *Stephani*.

Ἄγκονες B.C. αἰόλος *varius* B H. ἀνθόκερκος B. ἀρκὸς *ursa* C. ἀψίμαχος F.H ἀψίμαχος B. Βααλ S. βηχίον *tussicula* B βλαῦπον B. βελοσὸς B βυσσὸς *byssus* H. γόμφιος B. δαιτὴ S. δέλπον B C. δεσμὴ B. δοκὸς *expectatio* H ἐπιβόκολος B ἐπικληεῖπις B. ἑειωλαι H. Ἀρεσίλογος B. ἶβις S. ἴκειον E. ἰὸς *unus* F. κάδιον B C. κόκκιον B. κῦδος *convitium* E.F.S. κῦφος nomen urbis *B.C.* κώπιον B. λοχμὴ F. μάμμιον B. μητὴρ B C. μνάσιον mensuræ genus *F.* μονόμαχος B. μορμὸν C. μύσειον B. μυπὶς B. οἰόνομος B. ὀλιζὼν *parvus* H.S. ὀρθρίδιον B. ὀςρακῖτις B.C. οὐρανόδρομος B.C. πανθὴρ B. Πιλᾶτος F.S. πῖτυς F. πλατῖον B. πλήπος B.F.S. πίμνιον E. πολύκληΐς B. πύγμαχοι B.C. ῥίζιον C. σκίμπον B.C. σπίζια B.C.F. τανυγλώχιν B. τόμισν E. τρόχος *cursus* H. τύχιον B.C. ὑωνὴ B. φιλητὴς *fur* S. φρεώρυχος H. ψαδοπάρθενος B.C.

Circumflexa *Stephani*.

Γυμνὸς S.B. διπλῆς B.C. διάπλης H.

Ante-circumflexa *Stephani*.

Ἀλῶα *festum* E. γλωτῖνος B. δαιτῖς C.F. δημὸς C. δημὸς *populus*,

lus ὀξυτόνως, δῆμος *pinguedo* προπερισπωμένως scribi affirmat *H* ἐρεία F. ἔρκειος B. ζαχειδὸς B. ἶνις S. ἶρις C.S. κάλον B.C.S. κεραιὸν H. κῦδος *gloria* H. Κράθις B. λᾶας E. S. λουτρὸν *aqua quâ lavamur* B.C.F.H. μῖμος S. μυκὸς *improbus* B.C. μύρμοι *formicæ* C. μύσος B.C. νεανὶς F. νεάνις C. Νῖνος E. νύμφαιον H. πνῖγος H. σῖλος S. τῖφος F.S. φᾶρος *vestis* H.S. φρῦνος H.S.

Proparoxytona *Stephani.*

Ἀθῷος *incola montis Athô* E.H. ἀθωὸς idem B.C. ἀλεῖον E. ἀλιαεὺς B.C. ἀμβλυτὸς B. Ἀνάκειον E. Ἀπελλεῖος C Ἀτεργάπις B. Ἀχιλλεῖος F. γελοιὸς *risum-movens* E. γοργεῖον F. εὐαγωγὸς B.C.H κηλεὸς F. κονισαλέος S. κυβιτὸν H. λοφυρὸς B. λυκεῖος *lupinus* B.C.S. μιγάδοι B. μιτύλος C. ναυστικὴ ὕλος affirmat *Eust.* S. παντόσοφος C. πεπανὸς B.F.H. σπαδὸς H. σκινδαλαμὸς B. στρυθιον *herba* F.H. ταλαιπὸς F. προπηλὶς S.

Ex hoc laborioso & non inutili scrutinio & collatione Tonorum facilè perspexerint studiosi Lectores, quàm verisimillima sit prior notatio tum in Regularum exemplis, tum in Vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur, quàm meritò autem suspecta posterior; viderintque, an meliùs voces illæ, de quibus diffidetur, in censum πολυτόνων conscribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omissa alios non fugerint accuratè perquirentes, post simile factum examen, in suos quæque locos distribuantur, discrepantiis quoque in hunc ἑτεροτονίας fasciculum rejectis. A sedula enim hac exploratione commodè effectum dabitur; ut incerti dictionum non paucarum Toni revocari ad calculum & comprobati certiùs tandem pernoscantur, & ὀρθοτονίας opus plenè aliquando absolvatur.

Submonendus est verò, qui vocum Accentus suprà positarum in *Stephano* quæsitum iverit, ut non per Indicem tantùm, sed per Tomos pariter investiget. Index enim frequenter fallit: ut in his, δυσαγωγὸς, ὀσμύλος, πίαρ, σίπυ, πάγη, τρυγιὸς, &c. quæ in Tomo rectiùs δυσάγωγος, ὄσμυλος, πῖαρ, σιπύη, παγὴ, τρύγιος. interdum & Tomus; uterque perraró; ut, δειμῶς in Indice, & δειμὸς in Tomo, pro δεῖμος ibidem.

Quinetiam per *Favorinum* & *Hesychium*, *Constantinum* & *Budæum*, sæpissimé; per *Suidam* interdum, & *Eustathium*, & *Stephanum* quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falsissimè cum diversis obtruditur Accentibus: ut, in *Favorino*, μόχλος, μοχλοὶ· πάγη, παγή. ¶ in *Hesychio*, ἀμυσὶς, τὴν ἄμυσιν· καπετὸ col. 392. l. 1. καπετὸς & καπετὸν l. 2. 3. σκαπετὸς ibidem, sed σκάπετος col. 662. l. 55. ¶ in *Constantino* νίκος & νῖκος· αὖος & αὖος. ¶ in Indice *Eustathiano* πλειῶν *annus*, ὀξυτόνως scribi dicitur: & plura his consimilia.

At quid errata librorum vili excusorum tam acriter perstringitur, ubi leviuscula ejusmodi σφαλμάτια in codicibus immenso sumptu, curâque impensissimâ magnificè editis, & ad invidiam usque perornatis, respersa passim comperiantur: qualia sunt in *Bibliis Complutensibus*, πεποιθῶς *Deut.* xxxiii. 12. προφῆται *Nehem.* vi. 7. ποίμνιον *Genes.* xxx. 35. atque alibi. Nomina propria cum incertis Accentibus scribuntur, Ἄμραμ *Exod* vi. 20. Ἀμράμ ibi Ἰσσάχαρ *Genes.* xxx. 18. Ἰσαχάρ *Apocal.* vii. 7. Quibus addi possunt fœdiora παροράματα, viz. ἱδρῶτι pro ἱδρῶτι *Gen.* iii. 19. Παραθῆναι pro παραθεῖναι *Marc.* viii. 7. Ἀβραάμ pro Ἀμράμ *Exod.* vi. 18. Malo huic epidemico per omnes omnino libros infestissimè grassanti,

& Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certius remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot uspiam extant, ad Regulas Classésque, vel præscriptas, vel (si opus fuerit) alias ascribendas reducere, propriísque sub signis collocare, & instruere; adeóque pars hæc *Grammaticæ* lapidis *Lydii* vicem præbeat, ad quem exigantur Toni in Autoribus, & corrigantur.

Extat Sylloge Vocabulorum inscripta, Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονυμένων λέξεων. *Philopono* quàm *Cyrillo* potiùs Autori tribuenda; utì *Stephanus* in Frontispicio: de quo alibi hoc affert Elogium, *Laudatur in opusculo* Cyrillus, *&c.* Thes. *tom.* 2. *pag.* 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, unde in Catalogum irrepserit Dictionum nova progenies, Tonorum inusitata notatio; unde tam manifestæ hallucinationes, permulta ἄποπα. ζυγὰ ἄζυγα, à πολυτονίας, quam titulus profitetur, ratione prorsus aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λακῶν *sortitus*, λάχως *quasi*, σεινῶν *ladens*, σιδηρὸς *ferreus*, &c.

Perperàm locati hi Toni in sequentibus; δαφνὴ, ἀδωείδης, ἰὼ, Ἴνδος, κονὶς, κρῖος, λαβρὸς, μενοείκης, ἱερα-ας, πλύχη, παρεῖμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur sub titulo διαφόρως τονυμένων Vocabula, elementis & Accentu planè eadem: ut, ἄτερπος, Ἄτερπος· δῆλος, Δῆλος· λὶς, λὶς· ἀδῆς, ἀδῆς· ἔοικα, ἔοικα· πάσσαλος, πάσσαλος, &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem Accentibus signata. Si enim voces variè notatas coacervare sategerit quispiam, in quibus mutantur Elementa, Terminationes, Numerus Syllabarum, Genera, Casus, Tempora, Numeri, Dialectus, Species denique, & alia quævis accidentia Dictionum; pari ratione, quâ consarcinavit Autor iste suum Miscellaneum, poterit non universa modò *Lexica*, sed *Grammaticorum* pariter, & totius Linguæ variationes in συζυγίας id genus ineptissimas redigere. Quales sunt; ᾖδεν, ἦδεν· στρατιὰ, στρατεία· ἑταῖρος, ἕτερος· οἶμος, οἴμοι· παίδευσις, παιδεία· οἰκεῖοι, οἰκῆες· γῆρας, γήραος· ἐλαιῶν, ἐλεῶν· πίνων, πεινῶν· ἐοικὸς, ἐοικώς· ὁ Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις· σιγὴ, σιγῆ· ὁ στάχυς, οἱ στάχυς· ἡ θύρα, αἱ θύραι· ἱδρύμενος, ἱδρυμένος· ψάλλω, ψαλῶ· διὰ, Δία· ἔτος, οὕτως, οὑτοσί· νῦν, νυνί aliáque non pauca.

At nè quis tamen putet notari deliramenta hæc, ut Catalogus antiquitate venerandus, & *Lexicographis* quàm celebratissimus, spongiâ obliteretur; & evilescat: quin potiùs, ut, abstersis, quæ forsan ab aliis temerè inspersæ sunt, maculis, repurgatior denuo enitescat; adeóque non indignus nomine & famâ clarissimorum V. V. *Cyrilli*, aut (siquis malit) *Philoponi*, qui primus concinnavit; itémque *Stephani*, qui *Thesauro* suo hanc quasi Gemmam adjectam, in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

PRæsens Simplicium juxta Regulas Generales notatur: ut, ἀκούω, ἀκούομαι, ἵστημι per Regulam primam; κεῖμαι per Regulam secundam; τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per Regulam quartam: sed εἰμὶ *sum*, φημὶ *dico*, contra Regulam primam, & secundam; * χρὴ contra Regulam tertiam acuuntur in fine. De cæteris Temporibus

* Χρὴ debuit circumflecti, sed acuitur ob differentiam τῆ χρῆ ex χράω. *Eustath. & Etym.*

Temporibus & Modis traduntur Regulæ speciales pag. 239. at * ἐχεῖν circumflectit ultimam, contra Regulam primam. *. Ἐχεῖν ὤφελε βαρύνεσθαι, &c. in Indice *Eustathii* : sed ἐχεῖν ob rationem ab eo allatam ad *Od.* κ'. ver. 60.

In Compositis : Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur Regulas ; reliqua Tempora Indicativi, & alii omnes Modi, observant Tonum simplicium : *viz.*

Themata Compositorum generalem Regulam primam observant : ut, ἀπόκειμαι· ἀτιμάω -ῶ· ἀτιμάομαι -ῶμαι· ἔνειμι, κατάφημι, ἀπόχρη. Quædam tamen à simplicibus non variant. Pauca, scilicet inusitata in -μι ex Dissyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλῆμι (quæ & ipsa in Præsenti vix leguntur) ut, ἀναδῦμι, ἀποκτῆμι & ἀποκτᾶμαι, ἀποσβῆμι, ἀποσκλῆμι. Sic ἐνῆμαι ab ἧμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in Compositis servant : ut, ἄπειμι, ἀπεῖς, &c.

Cætera Tempora Indicativi eundem cum Temporibus simplicium Tonum possident: ut, ἀφῶν, ἀφῆκα, ἀφεῖκα, ἀφεῖμαι, κατεῖχον, καταχῶ, ἐκχεῶ, (vide pag. 239.) Nonnulla verò Composita, spreto simplicium Accentu, sequuntur generales Regulas : ea nempe

1°, Quæ augentur in initio : ut, ἷζον, ἐκάθιζον· ἥμην, ἧσο, & ἐκαθήμην, ἐκάθησο, &c. Rursus abjecto Augmento redit Circumflexus simplicis : ut, καθήμην, καθῆσο, &c.

2°, Quæ Vocalem ultimam Præpositionis abjiciendam retinent : ut, εἶκον ὑπόεικον· περὶ & πρὸ non item (propter Regulam pag. 41.) Similiter Composita ab οἶδα· ut, σύνοιδα, σύνοισθα. Legitur & ἔξωσαν, *Act.* vii. 45.

Imperativus à Regulis generalibus non recedit : ut, βάλλε, ἔμβαλλε· λῦσον, ἀπόλυσον. Quibus adde Composita ab Oxytonis ἐλθὲ, &c. pag. 239. διελθε, ἔξευρε, πρόσειπε, πρόσλαβε.

Imperativus verò Indefiniti secundi, cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit : ut, ἀπόδος, ἀπόθες. Sed Compositi ab οὗ leguntur sæpe cum Accentu invariato : ut, προοῦ, προσοῦ, ἀφοῦ. Ex Circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à *Grammaticis* Imperativi duo, ἀφίκευ, ἐπιλάβευ.

In reliquis Modis Composita Tono simplicium afficiuntur : ut, καταλάβοιμι, καταλάβω, καταλαβεῖν· ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθέσθαι.

Verba autem in -μι primæ & secundæ Conjugationis, præter Tonos simplicium, à generalibus etiam Regulis Accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis secundis Subjunctivi medii secundæ Conjugationis ; ut apud *Thucydidem* editionis *H. Stephani* ἀνίστηται pag. 284. lin. 24. ἐπανίστηται pag. 173. lin. 8. κατάθη *Lucian. Prom.* ἀποτίθοιτο *Herod.* lib. 3. pag 92. ἐγκατάθοιντο *Theocrit. Idyl.* 17. ver. 14. ἀπόθωμαι *Theocrit.*

*Theocr.Id.*8.ver.70. περιέθηκε *Thucyd.*lib.1.pag.27. Sic καπάθηκαι *Hesiod.* ἔρ.γ. lib.2.ver.219. κατάθηται & κατα θῆσθε apud *Steph.*tom.3.150. à quo multa alia afferuntur exempla in Compositis Verbi τίθημι. *Crusius* habet ἀπόδωμαι à δῶμαι pag. 988.

Indefinita secunda Compositorum ex ἔχω & πτάω generalibus tantùm Regulis conformes habent Accentus in Optativo & Subjunctivo: ut ὑπέρσχῃ *Il.δ'*.ver.249. ἐπίπτοιτο *Herodot.*lib.1.pag.13.lin.28. Anceps producta gaudet Circumflexo: ut, κλῦθι *Il.α'*.ver.37. κεῖναι, & hujusmodi.

Usu varians quantitatem variat Accentum: ut, πίε, πῖε à πίω, —ὅδε μιν πίεν ἶσα τέκεσσιν· *Il.ν'*.ver.176. ——ὃν περὶ πάσης πῖεν ὁμηλικίης· *Il.ε*.ver.326.

Participiorum Accentus

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in -εις, -ως, υς, -ους, in -ας Verborum in -μι, & in -ων Indefiniti secundi acuunt ultimam: ut, τυφθεὶς, τιθεὶς, τετυφὼς, ζευγνὺς, διδοὺς, ἱστὰς, τυπών· ἴσας, *sciens*, penultimam.

In Activa voce Futurum primum quartæ, & Futurum secundum omnium Conjugationum circumflectuntur in ultima: ut, σπερῶν, σπαρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum Accentus,

IN Etymologia suprà expositi, minore hic negotio expediantur: terminationes tamen eorum, quæ à generali Accentuum ratione dissident, neglectis aliis, strictim percensere, &, si quid priùs omissum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in -η, -υς, -αι, -ει, -δον, -ξ, -ας, -ις, -υς, -τος· ut, ἰή, ἀντικρὺς, χαμαὶ, ἀεὶ, σχεδὸν, ἀλλὰξ, ἑκὰς, χωρὶς, ἐγγὺς, ἐτός.

Derivativa in -ι, -τις, -σι, -τὶ· ut, οὐχὶ, ἀκονιτὶ, Ῥωμαϊστὶ, ἐθελοντὶ· item in -δα ex -δον more Neutralium; ut, σχεδὰ ex σχεδόν· ἀναφανδὰ ex ἀναφανδόν.

Particularia, θαμὰ, δηθὰ, ὀψὲ, ἰδοὺ, ἰοὺ, ἐλεόν, αὐθωρόν, ἰὼ, ἐπιχερὼ, ἐγχερὼ, ἐμπεδών, ἐμποδὼν, προποδὼν, ἐνὰν, ἀμλὼ.

Paroxytona: finita in -άκις vel -άκι, -ίκα, -δεχα· ut, πολλάκις vel πολλάκι, αὐτίκα, ἀπόδεχα. In -όθεν vel όθε, -όθι, -όφιν vel -όφι· ut, κυκλόθεν, ὁιόθε, ὁιόθι, παντόφιν vel παντόφι. Exceptis, quæ ab ὄικος, ἄλλος, πᾶς παντὸς, ἐκτὸς, ἔνδον dimanant: ut, ὄικοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἔνδοθεν, &c.

Composita quoque cum finalibus Particulis, νυν, πη, πω, πυ, πω, περ,

τῶν, πως, τοι· ut, μέντοίνυν, ἀμηγέπη, ἀμηγέπη, γέτοίπυ, ὅτίπω, ὅδετίπως, ἐπειδήπερ, μέντοι. Cum initiali Particula ὁπ-· ut, ὅπυ, ὅπη, &c.

Particularia: ἄβαλε (interdum ἀβάλαι) ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνθάδε, ἐνθένδε, ἐπείκεν, ἠρέμα, πῶποκά δε.

Circumflexa: finita in -οῖ, -εῦ, -ῦ, -χῆ, -χῶς· ut, ἁμοῖ, ἰοῦ, ἀγχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς. Monosyllaba longa ab Articulo derivata: ut, οἷ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter ὡς.

Particularia: ἦ, ὦ, αἶ, ἆ, ὦν, μῶν, νῦν, ὀκνῶ, εἰκῆ, ἑξῆς, ἰοῦ, μαμμᾶν, ἡσυχῆ.

Antecircumflexa: particularia, ἆρα, ἶφι, σῖγα, θᾶσσον, μᾶλλον, ἐντεῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla superiores terminationes habentia Tono communi afficiuntur: scilicet ἤδη, πάντη· πάνυ, πάγχυ, πρόχνυ· πάλαι· ἔνδον· ἅπαξ, πέριξ· πύλας, πέρας· ἄλις, ἄχρις, μέχρις, μόγις, μόλις, αὖθις· item ἄλλυδις, ἅμαδις, ἄμακις, ἄντικρυς, ὕψι, ἕκητι· & Primitiva, ἄρτι, ἄχρι, ἔτι, μέχρι, ἄγχι, νόσφι, πέρυσι, (pag.207.) οἴκοι, ἄνδα.

Particulæ -γε, -ζε, -τε, -σε, item -θεν, -θε, non præeunte ο, Accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent: ut, μέντοιγε, ἔγωγε· Ἀθήναζε, χαμᾶζε· ἄλλοσε, ἐκεῖσε· ἐπάν, ὅταν· ἐκεῖθεν, δήπουθεν· Ἰδαμόθι, οἴκοθι. In pluribus itidem δε· ut, ὧδε, οἴκαδε.

Composita Tonum gerunt posterioris simplicis, non Enclitici: ut, καταντικρὺ, αὐτοσχεδὸν, ἐναλλὰξ, παραυθὺς, ἐπειδὴ, ὑδὲ, ὁπωσδὴ, ὡσπερανεὶ, μονονὺ, παρὲκ, διαπρὸ, ὁπηνίκα, ὁπωσῦν, τανῦν, καθεξῆς, εἰσαῦθις, ἀποτῆλε, &c. Voces itidem Casuales cum Particulis coalitæ: ut, καθὸ, παραχρῆμα, ἐπιπλεῖστον, πυνέχον, καθεκάστην.

Excipiuntur Composita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα· ut, ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπέκεινα. Numeralia in -ιχα· ut, ἄνδιχα, διάνδιχα.

Ἤγουν, ὅκουν, ὅμως, μέντοιπυ antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam Particulæ, fini Nominum adhærentes, Tonum suum retinent, abjecto Accentu dictionum, quæ præcesserint, ὅστισῦν, ὅστισδὴ, ὁποισῦν, ὁποιςπισῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτῦν, ὁποιοσδήποτε. Similiter in obliquis per omnia genera: ut, ἥτισῦν, ἅτιναῦν, ἕτινοσῦν, ὥτινισῦν, &c. ὁποιασῦν, ὁποιαιτινῦν, ὁποιαιτινεσῦν, &c.

Δὲ Particula, adjuncta Adjectivis, τοῖος, τόσος, acuit penultimam: ut, τοιόνδε, — πσόνδε τε λαὸν *Il.β'*. ver.120. servato Acuto semper longo: ut, τοιόδε, τοιήνδε, — τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες, *Od.δ'*. ver.149. Sed in Genitivo & Dativo circumflexus pingitur: ut, τοῦδε

Od.

*Od.ι'.*ver.4. τείῆδε, *Il.γ'.*ver.157. Sunt, qui in certis Casibus quorundam Nominum acuunt finalem, cui adhæret περ· ut, οἱόςπερ, ὁποιόςπερ *qualiscunque*, Steph.t.3.p.454. B. Δὲ, quando est Particula localis adjuncta Accusativo, aut etiam Genitivo propter subintellectum Accusativum, more Encliticæ, transfert vel amittit Accentum: ut, οἰκόνδε, Ἄϊδόσδε, Φθίηνδε, ἀγρόνδε.

Derivativa in -ως Accentum retinent Genitivorum in -ων, à quibus manant: ut, πονηρῶς *improbè*, πονήρως *laboriosé*. Variant hæc, αὐθάδως, αὐτάρκως, φιλαλήθως, περσαίτως, penacuta ex Circumflexis.

Tria hæc Circumflexa, ἀγνῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβαρηθῶς *gravatè*, originem deducere videntur ex Genitivis, ἀγνῶτων, ἠνακότων, βεβαρηθότων, extrito τ, & contractis Vocalibus.

Reliquæ dictiones, cùm Adverbiascunt, servant Tonum: ut, εὐθύς, δηρὸν, εἶτα, ἀμέλει, πλησίον, ἄλλη, ὁμοῦ.

Excipiuntur Neutra quædam

1°, In -ες. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam: ut, Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες·—— Οδ.γ'.ver.115. Sic ἄληθες, ἐπίτηδες.

2°, In -α· ut, σφόδρα à σφοδρὸς. Omnia item facta ex Neutris penacutis in -εα, abjecto ε, Tonum retrahunt: ut, τάχα, ὦκα, ex ταχέα, ὠκέα.

3°, Particularia, ἑκοντὶ, ἑλκὸν, ἡσυχῆ.

Δίτονα, sive Πολύτονα.

1°, Eâdem manente significatione: ut, αὖ vel αὖ *heu*, ἆσσον & ἄσσον *propiùs*, ἐνδοῖ & ἔνδοι *intùs*, εὐθύωρον & εὐθυωρὸν *recto-tramite*, ἠνίδε & ἤνιδε *ecce*, κατακάρα & κατάκαρα *super-caput*, κατένωπα & κατενῶπα *coràm*, παρὲξ & πάρεξ *extrà*, πρωῒ & πρῷϊ *manè*, τιὴ & τίη *quare*.

2°, Diversæ originis: ut, ἀτέχνως ab ἄτεχνος, ἀτεχνῶς ab ἀτεχνής· ἐμπέδως ab ἔμπεδος, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδής· διαπαντὸς à διὰ παντὸς, διάπαντος à δι' ἅπαντος· ἐπίτηδες ex Neutro, ἐπιτηδὲς pro ἐπιτηδεῖς· κατακρῆθεν ἐκ τοῦ κάρη, κατάκρηθεν ἀντὶ τοῦ κατ' ἄκρης *Eust.*

3°, Diversæ significationis: ut, οὐκοῦν *nónne*, οὔκουν *non-sané*.

Quædam *indefinitè* sumpta Tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogativè* accepta semper in priore: ut,

Ὁτὲ, & ὅτε interdum, *aliquando*:	Ὅτε *quando*?
Ποτὲ *aliquando*:	Πότε *quando*?
Ποθὲν *aliunde*:	Πόθεν *unde*?
Ποθὶ *alicubi*:	Πόθι *ubi*?

Con-

Conjunctionum Accentus legantur *paginâ* 120.

Præpositiones omnes, Tono affectæ, acuuntur in ultima.

Dissyllabæ, pro Verbis usurpatæ, in prima acuuntur: ut, Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος· *Galat.* III.28. Οὐκ ὄι ἔνι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί· *Il.ξ'*. ver. 141.

Itidem postpositæ Casibus: apud *Oratores* πέρι· ut, Εἰρήνης πέρι·*Herodot.* Apud *Poëtas* cæteræ Dissyllabæ: ut, Θεῶ πάρα· *Il.τ'*. ver. 4. præter ἀνὰ, διά. Μὴ συνεμπίπτῃ ἡ μὲν τῇ Ἀνα κλητικῇ, ἡ δὲ τῇ Δία αἰτιατικῇ· *Gaza*. pag. 602. Non raro tamen negligitur iste ἀναϐιϐασμὸς etiam in reliquis: ut, Ξάνθε ἄπο δινήεντος· *Il. β'*. ver. ult. Ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος· *Il.β'*. ver. 839. Idem *Gaza* ibidem (quem rescribit *Wintertonus* in versus 51, & 130, lib. I. Ἐργ. *Hesiodi*) satis acutè, alii dixerint quàm verè, Tonum retrahit Præpositionis, quæ inter Adjectivum & Substantivum immediatè collocatur: ut, Διὸς πάρα μητιόεντος· *Hesiod.* Ἐργ. lib. I. ver. 51. Ἱερῆς ἔπι βωμοῖς· *ibid.* ver. 135. Quòd si alia dictio interjecta Præpositionem ab utrovis separaverit, onus in fine est: ut, Πανείδιον ζώεσκον ἔπι χθόνα· *ibid.* ver. 132. In superioribus verò locis *Stephanus*, uti in Præpositionis utralibet collocatione Scriptores alii, Accentum ubique in ultima statuunt. Quin & Præpositio, Casui postposita, & Synalœpham passa, secundùm *Gazam* & *Wintertonum* destituitur Accentu; apud *Stephanum* atque alios acuitur: ut, Τόνδε μετ'· *Hesiod.* Ἐργ. lib. 2. ver. 186. Δόμων κάτ'· *Od.χ'*. ver. 291.

Hìc, quemadmodùm superiùs in fine Nominum, subjungantur paucula ἑτερότονα· nempe ea, quæ, in *Lexicis* quibusdam, aliam, quàm quæ modò ex *Stephano* appicta est, notationem subeunt.

Ἀνάδυμι B. C. ἀπόσκλημι S. πέρσε F. κάτεχον *Eust.* qui (ad versum 569. *Il.α'*.) Canonem præscribit retrahendi in Composito Tonum simplicis Trochaici, cujus penultima Vocalis brevis est. Ἠρέμα & ἠρεμᾶ S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτόχεδον B. C. ὑμενῦν H. χάμαζε & χαμάζε B. C. χάμαζε H. χαμάζε S. Τοῖοσδε B. C. sic in Indice *Stephani*, sed in Tomo rectiùs τοιόσδε· ὑμενὺν in Indice, in Tomo ὑμενιν.

Hactenùs de communi loquendi forma dictum est: à qua duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex: 1ò, Orthographiæ; 2ò, Etymologiæ; 3ò, Syntaxeωs; 4ò, Prosodiæ.

Figuræ Orthographiæ.

Metathesis, & Antithesis.

Metathesis est literarum transpositio: ut, γουνὸς pro γόνυος· præcipuè ante vel post ρ· ut, κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis est literarum commutatio: ut, πόρσω pro πόῤῥω· sæpissimè ττ pro σσ· ut, θάλαττα pro θάλασσα, ὀρύττω pro ὀρύσσω.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectiùs in quibusdam vocibus dici possunt:

Metaplasmus, Prothesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalœpha.

Metaplasmus

Est mutatio terminationis præcipuè in Dativis Nominum: Singulari secundæ Simplicium; ut, ἀλκὶ pro ἀλκῇ· Singulari & Plurali tertiæ Simplicium; ut, παρθένι pro παρθένῳ, σάββασι pro σαββάτοις.

Prothesis

Est appositio literæ, vel Syllabæ, in principio dictionis: ut, σμικρὸς pro μικρός. Sæpè præfigitur ε· ut, ἐέλδομαι pro ἔλδομαι, ἑώρακα pro ὥρακα. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis Syllaba, vel Consona iteratur: ut, κέκαμον pro ἔκαμον.

Aphæresis

Est ablatio literæ, vel Syllabæ, in principio: ut, αἶα pro γαῖα. Frequentiùs ε aufertur: ut, μῦ pro ἐμῦ, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Vocatur ἄρσις, quoties reduplicatio Perfecti tollitur: ut, δέχθαι pro δεδέχθαι.

Epenthesis

Est interpositio literæ, vel Syllabæ, in medio: ut, πτόλις pro πόλις, ἔννεπε pro ἔνεπε. Adsciscitur sæpe ι post ε, υ post ο· ut, ξεῖνος pro ξένος, νοῦσος pro νόσος. Variis hæc Figura insignitur appellationibus: vocatur enim primò *Epectasis*, quâ interponitur Vocalis, vel Consona cum Vocali, augens Syllabas: ut, ἀδελφειὸς pro ἀδελφὸς. ἐδήδοκα pro ἔδηκα. Secundò, *Parenthesis*, seu propriè dicta *Epenthesis*, per quam Subjunctiva Præpositivæ adjicitur: ut, καλαὶς pro καλάς. Tertiò, *Diplasiasmus*, duplicatio Consonæ ejusdem: ut, ὁππότερος pro ὁπότερος. Quartò, *Paremptosis*, interpositio Consonæ diversæ: ut, μαλθακὸς pro μαλακός.

Syncope

Syncope

Est ablatio literæ, vel Syllabæ, è medio dictionis: ut, ὄιμαι pro ὄιομαι, ἀρράμβος pro ἀρρησάμβος Hebr. IX. 12. Ex Genitivis quintæ H.9.12. Simplicium exscindunt ε, δ, τ· ut, πατρὸς pro πατέρος pag. 9. τίγειος pro τίγριδος pag. 21. κέραος pro κέρατος pag. 12, &c. Variè & hæc Figura appellatur: 1ò, Propriè *Syncope*, cùm exscinditur Syllaba: ut, κυνὸς pro κύονος. 2ò, *Elleipsis*, quando Vocalis adimitur Subjunctiva: ut, ἕταρος pro ἑταίρος. 3ò, *Parelleipsis*, quæ Consonam tollit unam ex geminatis: ut, ἔριπτον pro ἔρριπτον. 4ò, *Ecthlipsis*, quæ Consonam quamcunque aliam extrudit: ut, τίγριος, κέραος, &c.

Paragoge

Est adjectio in fine: ut, ἦσθα pro ἦς. Subjungitur ι crebriùs: ut, ὅτοσὶ pro ὅτος, λόγοισι pro λόγοις.

Quædam Nomina secundæ, tertiæ, & quintæ Simplicium, & primæ Contractorum augentur Syllabis -φι, & -φιν. In Nominibus secundæ α, vel η, semper immediatè præcedunt -φι, & -φιν· ut, ὀρανιάφι, εὐνήφι, verso sæpe α in η, & utrisque nonnunquam in ο· ut, βίηφι pro βία, ἐσχαρόφι pro ἐσχάρα, αὐτόφι pro αὐτῇ. Nominibus in -ος, & -ον, tertiæ, & Genitivis Fœmininorum in -ὼν-όνος quintæ, adhærescunt φι, vel φιν, abjectâ ultimâ Consonâ σ, vel ν· ut, ςρατόφι à ςρατὸς, ὀςεόφι ab ὀςέον, μελεδονόφι à μελεδὼν μελεδόνος· his adde ναῦφι à ναῦς Il. θ'. ver. 474. Ex Nominibus quintæ Neutra tantùm in -ος assumunt -φι, vel φιν, verso ο in ε· ut, ςήθεσφι pro ςῆθος. Legitur & ἐρέβεσφι Il. ί. ver. 568. Hæ Voces Indeclinabiles usurpantur per omnes Numeros & Casus.

Apocope

Est detractio à fine: ut, ἔρι pro ἔριον.

Mutationem hanc sustinent Nomina quintæ Simplicium per omnes Casus Singulares. Nom. ut, δῶ pro δῶμα. Gen. ut, Αἴαν pro Αἴαντος. Dat. ut, δαΐ pro δαΐδι. Acc. ut, Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα. Voc. ut, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν. In Duali & Plurali quintæ Contractorum ε & α Finales sæpè auferuntur: ut γέρα, &c. pag. 12.

Non raro plures simul concurrunt Figuræ: ut, δίδα pro οἶδαθα, ab δίδας, per Paragogen, & Syncopen; ἐτήτυμος pro ἔτυμος per Prothesin, & Antithesin, &c.

Sunt & aliæ multiformes Figurarum complicationes & fide parùm dignæ metamorphoses; quales γέντο pro εἵλετο, &c. prorsus difficiles nugæ, quæ ab *Etymologo* & *Varino* magnâ copiâ congeruntur.

Synalœpha, seu Thlipsis,

Est elisio Vocalis ante, vel post alteram, complexa in se Apocopen, & Aphæresin; modò enim fini, modò initio literam, vel Syllabam detrahit: utriusque index Apostrophus est. *Græci* enim Vocalem, vel Diphthongum, quam elidunt, in scriptione prorsùs omittunt; contrà quàm faciunt *Latini*.

In fine dictionum: Vocalis, naturâ, vel usu, brevis, ante Vocalem, vel Diphthongum sequentem, eliditur: ut, Ἐπ' ἐμέ. Relicta Tenuis Consona, ante Vocalem Spiritu Aspero notatam, in Aspiratam vertitur: ut, Ἐφ' ἡμᾶς. Vide *pag.* 3. Apud *Poëtas* Diphthongi αι, rariùs οι, breves cùm fuerint ratione Accentuum, abjiciuntur: ut, Βέλομ' ἐγώ -*Il.* α'. ver. 117. Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι ἐκ ἐθελέσῃ' *Il.* ζ'. ver. 165. Rarissimè longæ, η, vel ε· ut, Ἐιλαπίν' ἠὲ γάμος· -*Od.* α'. ver. 226. Ἐυφροσύν' ὀλβιόμοιρε· *Orph.* Hymn. in *Lunam*. - Ἐκαστοτέρω ἐμ' ἀποικέεις, pro ἐμέ· *Theocrit. Idyl.* 15. ver. 7. Elidunt interdum *Poëtæ* brevem ante Consonam, præsertim in Præpositione παρά· ut, - Παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται· *Theocrit.*

Oratores nonnunquam in fine Clausulæ, sicuti in fine Carminis *Poëtæ*, utuntur Synalœphâ, si dictio insequentis membri à Vocali inceperit: ut, Ου μὰ Δί. ἐπὶ τὸν Κρεῖσσον γδ, &c. *Lucian. Dial. Menip.* & *Æac.* Ὡς οἷόν τε μάλιστ', ἀπεδείξατε· *Demosth.* in *Midiam*. — Ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν' Αὐτε· — *Il.* θ'. ver. 206, 207.

Elisionem pro arbitrio negligunt *Poëtæ*: ut, - Τὸτο ἔπος νημερτὲς ἔειπας· *Il.* γ'. ver. 204. *Oratores* constanter observant in Præpositionibus: περὶ tamen & πρὸ *Poëtis*, eædem & ἀμφὶ *Oratoribus*, vix unquam admutilantur.

Est tamen, ubi in Prosa aliæ quædam Præpositiones non eliduntur. Apud *Demosthenem*, Oratione *De Corona*, ἀντὶ semel; ut, Ἀντὶ Ἑλλήνων· ἐπὶ decies in ψηφίσμασι.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in Prosa interdum patiuntur Synalœpham; frequentiores in α finitæ: quarum exempla suppetunt ex *Demosthenis* Oratione *De Corona* per *Morellium* editâ *Parisiis* Anno 1570.

Substantiva Neutra quintæ Simplicium in Plurali: ut, ἀδικήματα, μηχανήματα, πράγματα, ὑπομνήματα. Rariùs in Singulari: ut, ἀδίκημα.

Adjectiva Neutra tertiæ Simplicium in Plurali: ut, ἄλλα, ἕτερα, πολλὰ, ὅσα, σύμμαχα. Quintæ Simplicium in Plurali; ut, πάντα cum Compositis: in Accusativo etiam Masculino Singulari, alicubi.

Participia itidem quintæ in Neutro Plurali: ut, ὄντα, περιεόντα· & in Accusativo Singulari Masculino: ut, γράψαντα, ἐρῶντα. Nonnullibi & Neutra tertiæ in Plurali.

Verba potissimùm in -ε secundæ Pluralis: ut, ἀπαγγείλατε, βέλεσθε, ἐστὲ, ἔχετε, ἥκετε, οἴεσθε, ὁρᾶτε, ὑπάρχετε· in -ο tertiæ Singularis: ut, γένοιτο, ἐβέλετο, ἐξεπέμπετο, ἐξήρπασο, ἐπορεύετο, ᾤχετο· tertiæ itidem Pluralis: ut, ἐγίνοντο· infreqnentiùs in -ι, sive primæ Optativi: ut, Εἴποιμι· sive tertiæ Verborum in -μι· ut, ἐστὶ, cum Compositis. Perpaúca in -α· ut, οἶδα.

Adverbia tam in -α finita, quàm in alia brevi: ut, ἡνίκα, δεῦρο, *&c.*

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur: ut, ἀλλὰ, δὲ, τε, εἶτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἕνεκα, ἵνα, τῦτο, ταῦτα, Δία in jurando.

Iteratur Thlipsis eleganter γοργότητος sive *celeritatis* causâ: ut, ἀν δ', ἐπ' α', ἀλλ' ἐφ' οἷς, α' δ' α' φ' ἧς, ταῦτ' ἐσθ' ἃ, ἐπειδ' ὅπερ ἐστὶ μάλιστ', α' παντ' ὅπα βέλεσθ' ὑμεῖς, *&c.* *Demosth De Cor.* Perfrequenter apud *Poëtas*: ut, Χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι· *Il.* ε. v. 384.

In Novo Testamento solæ ferè Præpositiones & ἀλλὰ Vocalem abjiciunt. Ἀμφὶ, ἀνὰ, περὶ, πρὸ, nunquam amittunt; reliquæ in sequentibus locis servant:

Ἀντὶ

'Αντὶ *Matth*.ii.22. v.38. xvii.27. *Luc*.xi.11.

'Απὸ *Matth*.i.17.ii.1.viii.11.xv.1.xx.29. xxiv.27. xxvii.9,51,57. *Marc*.iii.8,22. vii.1,4. x.46. xv.38,43. *Luc*. viii.43. xvi.18. xix. 42. xxiii.51. xxiv.13,47. *Act*.i.4,12. viii.26. xi.27. xvii.27. xxv.7. *Roman*.xi.26. xv.19. 1 *Corinth*.vii.10. *Galat*.iv.24. *Coloss*.i.7. *Hebr*.xi.34. 2 *Tim*.ii.19. *Jud*.14. *Apocal*.i.5. vii.2. xvi.12.

Διὰ *Matth*. iv. 14. viii. 17. xii. 17. xxvii. 9. *Joh*. i. 17. *Act*. x. 36. xxviii. 25. *Rom*. ii. 16. v. 21. vii. 25. xvi. 27. 2 *Cor*. iv. 5. xi. 33. *Galat*.i.1. *Ephes*.i.5. iii.9. *Philip*.i.11. *Tit*.iii.6. *Hebr*.vii.9. 1 *Pet*. ii. 5. iv.11.

'Επὶ *Matth*.x.18. xxi.5. xxiv.7. *Marc*.ii.21,26. xiii. 8, 9. xvi.18. *Luc*.iii.2. iv.25,27. xi.17. xv.7 bis. xxi.10. *Act*.iv.9. xiii.31. xix.10, 34. *Rom*.x.19. *Eph*.ii.10. 1 *Thessal*.iv.7. *Hebr*.xi.30.

Κατὰ *Luc*.xxiii.17. *Act*.iii.17. xxii.3. xxvi.3. *Rom*. iii. 5. xvi. 25. 1 *Cor*.iii.3. ix.8. xv.32. 2 *Cor*.xi.21. *Galat*.i ii. ii.2. iii.15. iv.28. *Eph*. iii.3. *Philip*.ii.3. *Philem*. xiv bis. 1 *Pet*.iv.6.

Μετὰ *Matth*.xxvi.69. *Marc*.i.29. xv.28. *Luc*. xxii. 37. *Joh*. iii. 25. *Act*.vii.45. xxiv.18. xxvii.10. xxviii.17. 1 *Cor*. vi. 6. 2 *Cor*. vi. 15, 16. *Galat*.i.18. iii.17. *Philip*.iv.6. 2 *Thessal*.iii.12. 1 *Tim*.ii.9. iv. 3, 4, 14. vi.6. *Hebr*.vii.21. ix.19. x.22. xi.9. xii.28.

Παρὰ *Matth*.xxviii.15. *Marc*.x.27. *Luc*. xix.7. *Joh*. i. 40. v.34,41, 44. *Galat*.i.12.

'Υπὸ *Matth*.ii.17. iii.3. viii.9. xi.7. *Marc*.i.9. *Luc*.vii.8,24. xxi 24. *Act*.x.22 bis. 1 *Cor*.iv.3. x.29. *Galat*. iii. 22. iv. 2. v. 15. *Jacob*. iii. 4. 1 *Pet*.ii.4. *Jud*.12.

'Αλλὰ in his *Matth*.ix.18. *Marc*.ii.17,22. vii.5. *Joh*.vi.39. x.1.xi. 51,54. 1 *Cor*.vi.6,8, & 11 bis. xv.39. 2 *Cor*.i.9. ii.13. v. 12. *Galat*.iv. 2,17. *Hebr*.v.4. 2 *Joh*.ver.5. *Apocal*. x.7.

Aliæ dictiones per Novum Testamentum vix unquam perimuntur: legitur tamen τȣτ' ἔςι *Matth*.xxvii.46. *Marc*.vii.2. *Roman*.x.6,7,8.

Est ubi δὲ cum compositis privatur Vocali, *Matth*.xviii.6. *Marc*.iii. 29. viii.35. *Luc*.x.8,10. 1 *Cor*.xiv.21. *Hebr*.viii.4 ix.18,25. xiii.5.

Omissio hæc Synalœphæ in Sacra pagina studiosis in imitationem minimè commendatur.

Denique in soluta oratione ratio & norma Synalœphæ est Euphonia, & numerus Oratorius. In eadem enim clausula quandoque eædem voces & retinent & abjiciunt Vocalem: ut, in Oratione *De Corona*, Εἶθ' Ἡγέσιππος, εἶτα Ἀεισοφῶν *pag*.148.*lin*.1 Οὔτε ἄποινα, ȣ̓τ' ἄλλο ȣ̓δὲν *pag*.121.*lin*.27. Μήτ' ἐπὶ, μήτε ἦν *pag*.172.*lin*.15. Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελȣ́μην· ἐγίγραφες, ἐγὼ δ' ἐχόρηγȣν· ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον· ἐτριταγωνίςεις, ἐγὼ δὲ

ἐθεώρων· ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσύειπλον· ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐπολιτεύσας, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδΘ· *pag.* 148. *lin.* 10, 11, *&c.*

Porrò elegantiores, & magis *Attici* Scriptores concursum plurium Vocalium, tam in diversis, quàm in eisdem dictionibus, propter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxiè devitant: proinde, uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt Vocales; ità in pluribus, ubi coëunt, priorem, quantùm licet, Consonâ ν ἐφελκυστικῇ claudunt; aliàs sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud *Poëtas* non rarò perimitur: ut, Ὦ 'γαθέ *Theocrit. Id.* 5. *ver.* 16. Ἡ 'ρετή *Euripid.* Ἀρετή 'στι *Theogn.* ver. 147. Μέλλω 'ξεμεῖν, & Ποιῶ 'σκεδασμένα *Aristoph.*

Ubicunquæ hæc elisio contigerit in initio, vel fine, dicuntur voces Synalœpham pati, propter continuationem soni: properantiùs enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalœpha propriè dicta dictiones (post factam Thlipsin, Synæresin, vel Crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit vel per Apocopen; ut, Τἀργύρειον τ' αὐτό *Aristot.* vel per Aphæresin; ut, Τἄργα τἀμά· *Soph.*

Longa perimit brevem, vel ancipitem sequentem: ut, Μηνδίνα pro μὴ ἔνδινα· *Aristoph.* Τὤντρω pro τῷ ἄντρῳ· *Theocrit.*

Articulus Præpositivus nonnunquam abjicit longam ante brevem: ut, Ἐκ τ' ἀφανοῦς *Lucian.* Παρὰ τἀνδρός *Aristoph.* Ἐν τ' ἀγαθῷ *Dionys.* Semper ferè ante longam: ut, Θἠμετέρου pro τοῦ ἡμετέρου· *Aristoph.* Θἠμέρᾳ pro τῇ ἡμέρᾳ· *Sophocl.*

Synæresis valde infrequens est: ut, Θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον. *Aristoph.*

Usitatissima Crasis; ubique subscripto ι Dipthongi, si exciderit. ut, Τοὐλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον, Ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι· *Lucian.*

Occurrunt hæ voces in Novo Testamento per Crasin coalitæ; κἀγώ, *Matth.* XVI. 18. κἀμοί, *Luc.* I. 3. κἀμέ, *Joh.* VII. 28. κἄν τινΘ, *Luc.* XI. 7. κἀκεῖ, *Matth.* V. 23. κἀκεῖθεν, *Act.* XIV. 25. τοὐναντίον, *Galat.* ii. 7. τοὔνομα, *Matth.* XXVII. 57. τοῦτέστι, *Roman.* VII. 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariàm variatur hæc Crasis pro varietate dictionum, quæ coalescunt, usitatiores quasdam mutationes, per Præpositivum ὁ, & Copulativum καὶ, describere suffecerit.

Articulus ὁ, vel οἱ, sequente α· τὸ, sequente η, vel οἱ· τὰ cum ο, communiter fit ω· ut, ὤνεμος pro ὁ ἄνεμος, ὦρνες pro οἱ ἄρνες, θὤμισυ pro τὸ ἥμισυ, τῳκίδιον pro τὸ οἰκίδιον, τὤστεα pro τὰ ὄστεα. ὁ. vel τὸ, sequente ε, vel ο· οἱ, sequente ο, fit ου· ut, οὑμός pro ὁ ἐμός, οὔλυμπος

pro

pro ὁ ὄλυμπος, τὐμφανὲς pro τὸ ἐμφανὲς, τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, οὑμοὶ pro οἱ ἐμοί· ο cum ε interdum fit ω· ut, ὤλαφος pro ὁ ἔλαφος.

Καὶ, sequente α, ε, vel αι, fit κα· ut, κἀν, κἀγώ, κἆτα· sequente οι, vel ο, fit κῶ· ut, κῷνον pro καὶ οἶνον vel καὶ ὄνον.

Πρὸ etiam, sequente ε vel ο, contrahitur in ου· ut, προὔργου, προὐλίγου, pro πρὸ ἔργου, πρὸ ὀλίγου.

Voces per Synalœpham contractæ unico notantur Accentu, cujus sedes semper eadem est: ut, τἀρχαῖα, ὤνθρωποι. Dissyllabæ penultimam, priùs acutam, ex Crasi modò productam, circumflectunt: ut, τοὖργον, τοὖπος, ὦνδρες.

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à Vocali incipit, & prior est Dissyllaba: ut, ἐγᾦδα. Prior Monosyllaba, tametsi elisa, suo Spiritu posteriorem notat: ut, ἅπαθον pro ἃ ἔπαθον, ὥδωνις pro ὁ Ἄδωνις. Quòd si prior incipiat à Consona, posterioris Spiritus remanet loco Apostrophi: ut, τἀληθὲς, τἀναντία, χὤπως· amittitur frequentiùs in τοὐτέστι.

Propter Vocalem Aspiratam sequentis præcedens Consona Tenuis aspiratur, notam Aspirationis in se sæpissime absorbens: ut, θαμάξιον pro τὸ ἁμάξιον, φροῦδος pro πρὸ ὁδός, φροιμιάζω pro προοιμιάζω. Similiter cùm Vocalis in fine non sit elisa: ut, θοἰμάτιον.

Hujusmodi voces collisæ, si non cohæreant, suæ notæ singulis appinguntur: ut, ὤ'ξ, χ' ὤ'κ, ὤ'νθρωπε.

Verùm, immunem quasi à legibus, licentiam sibi indulgent Scriptores, qui in vocibus per Synalœpham conflatis tum Spiritum tum Accentum variant: nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ὤ'λλοι pro ὧλλοι, ὤ'ρνες pro ὥρνες, &c. in quibus Dissyllaba longa ante brevem acuitur, Spiritúsque Nominis, non præeuntis Articuli, appingitur, contra Regulas modò præscriptas.

Obtruditur quandoque Spiritus Tenuis pro Aspirato: ut, ἐμὐποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει. *Lascar. pag.* 95 quandoque Consona Tenuis; ut, Κὤταν ex καὶ ὅταν pro χὤταν *Id.* 7. ver. 53. rariùs Consona, & nota Aspiratæ; ut, θοὔτερον· *Id.* 11. ver. 32.

Τοὔνεκα potiùs vox composita, quàm per Figuram contracta, Consonam cum Spiritu Tenuem habet; in qua ἕνεκα ε cum Spiritu penitùs amittit, defectu per Apostrophum suprà notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus Autores eâdem semper utuntur scripturâ: legimus in *Herodoto* ὤ'λλοι *lib.* 1. *pag.* 18. ὦ'λλοι *lib.* 2. *pag.* 103. Sic apud *Portum* in *Lexico Ionico*, sed in *Dorico* ὤ'λλοι. *Sylburgius*, in *Etymologi* indice, utrumq; ponit ὦλλοι, ὤ'λλοι. At meliùs alibi, analogiæ memor, ὤ'ρισε quàm ὤ'ρισε scribendum docet. Rectè *Stephanus* suo in *Indice* exponit ὤ'ρισος, ὁ ἄρισος· ὤ'ρισε, ὦ ἄρισε· qui acuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit; ut, ὦλλ⊕, ὦλλοι· non ὤ'λλ⊕, ὤ'λλοι. Quòd si alia scriptio obvenerit; ut in *Theocrito* per ipsum edito *Id.* 18. ver. 17. ϕρᾶλμα censendum est: aut, quod in *Porti* excusationem dici potest, Dialectus. *Caninius* vult ὤ'ρισος *Æolicè*, ὤ'ρισος *Ionicè*, (rectiùs *communiter*) scribi, *pag.* 70.

Sunt, qui Spiritum utriusque addunt: ut, ὁὑπὶ τειχοῖο, ὁὑπιτειχοῖο· *Stephanus Indice* & *Tomo* tertio *Thes.* & *Paralipom. pag.* 85. Idem tamen regulariùs in *Indice*, & *Tomo* exhibet cæteras voces cum unico Spiritu Articuli; ut, οὑμος, οὕτερος, &c.

Probè distinguere oportet Synalœpham, quæ fit per solam Thlipsin,

ab ea, quæ consurgit ex Crasi: diversæ enim sunt & Nota & Quantitas. Crasis enim producit Vocalem, & præponit illi Notam: ut, τἀμά. Thlipsis Quantitatem non mutat, & Notam postponit: ut, τ' ἀμά. Utraque admittit coalitionem: quamvìs *Stephanus* videtur disjungere voces, quibus sola Thlipsis intervenit: ut, τὰ 'μά, servato Accentu prioris; *Paralip*. pag. 85.

Porrò post quamcunque elisionem cautè observetur scriptura, nè oriatur de voce mutata dubium: ut, γαλήν' ὁρῶ· *Aristoph.* in *Ran.* *tranquilla video*; non γαλῆν ὁρῶ, *mustelam video*: τὴνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων· *Plutarch.* in *Symp. hanc vomentem inducens*, non τήνδε μοῦσαν εἰσάγων, *hanc musam inducens*. Adhibenda est cautio eadem in augendis vocibus: nam ὁιοστισ εἰμι significat *qualiscunque sum*, οἷός τ' εἰμι *possum*.

Solebant ex priscis Scriptoribus nonnulli Spiritum dictionis in compositione postpositæ servare: ut, Ἐνυάλιος, μελινόης· interdum & Tenuem pro Aspero accipere: ut, Εὐαίμων. Distinctionis ergô adhibuerunt Tenuem in Propriis; Asperum in Appellativis: ut, Φίλιππος *Philippus*, φίλιππος *amans equorum*: sic, ἀγχίαλος & Ἀγχίαλος· vide *Eustathium* Il. ι. ver. 79. & *Od.* α. ver. 105. Idem factitârunt nonnulli in compositis cum πρὸ, post contractionem: ut, προὐχώρει, προὔβαινε, *&c.* quam scripturam meritò *Stephanus* rejicit *Paralip. pag.* 87.

Cæterùm de vocibus Figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an Vocalis ι loco suo exclusa perpetuò subnotari debeat: quam subscribendam autoritas & ratio postulant juxta Regulam *pag.* 3. Veritatem hanc ità universim amplexi sunt *Grammatici*, ut eorum nemo, quotquot ad manus nostras devenerunt, (*Sylburgio*, *Gualtperio*, & *Rhenio* exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subjectum, *Lascaris*: ut, κᾀγώ· *pag.* 98. *Gaza*: ut, κᾀπὶ *pag.* 601. *lin.* 5. *Clenardus* cum *Antesignano*: ut, κᾀμοὶ, *&c. pag.* 229. *Moquotus*: ut, κᾀμοῦ, *&c. pag.* 224. *Ramus*: ut, κᾀγώ *pag.* 294. *Scotus*: ut, κᾀκεῖνος, *&c. pag.* 314. *Caninius*: ut, κᾀγὼν, *pag.* 23. *Crusius*: ut, κᾀγώ *pag.* 877. *lin.* 5. *Gretzerus*: ut, κᾂν, *&c pag.* 298. *Vossius*, *pag.* 160, *&c.* S.S. *Biblia* editionum omnium, libri à *Stephanis* excusi, à *Turnebo*, *Aldo*, &c. *Julius Pollux*, *Budæus*, *Wolfius*, *Scaliger*, *Casaubonus*, &c. Aliorum, qui multò plurimi sunt, nomina missa facimus; quæ infra in testimonium rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, *Etymologus*, *Hesychius*, *Favorinus*, *Eustathius*, *Æmilius Portus*: moderni, *Frobenius*, *Gul. Morellius* in *Demosthene*, & præ aliis *Wintertonus*: quibus elisa ι ex Diphthongo præcedente, præcipuè καὶ, aboletur: ut, καὶ ἂν, κἂν, & subnotatur solùm ex sequenti: ut, ὁ αἰπόλος, ᾡπόλος. Argumenti, quod afferunt, sensum faciliùs assequentur Tyrones, si meminerint: 1ò, Quòd propter Vocalium concursum fit Thlipsis: 2ò, Quòd Vocales per Crasin duæ vel plures in unum coëunt: 3ò, Si per Crasin facta Vocalis rursus subjectum recipiat ι, in Diphthongum migrat per Synæresin. Quibus præcognitis, argutè disputat *Wintertonus* [forsàn, ex *Etymologo*, ad voces τᾗμῇ, vel ἐμῷκνμόρῳ· aut ex

Porto,

Porto, ad vocem ἄλλοι] fieri non posse Synæresin ex ι media inter Vocales per Crasin coalescentes, ideóq; Thlipsin inducit, quæ abradit ι intermediam antequàm Crasis extremas collidit, nempe ex κ᾽ ἄν, κα᾽ ἄν, κἄν· ex οἱ ἄλλοι, ὁ᾽ ἄλλοι, ὧλλοι. Mirum sanè θλίψεως commentum! Subtilissima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius Figuræ, quàm expeditè fit Crasis, κ᾽ ἄν, κἄν· οἱ ἄλλοι, ὧλλοι? Diphthongi elidi Subjunctivam, manente Præpositivâ, quis in Poësi concesserit? in Prosa quis tulerit? Post Vocales, non inter ipsas, positam ι excidere, & subnotari? satis dogmaticé. In extremis, vel medio, ubique ι immutabilis est; subscriptio ipsius non ex positione, sed ἀμεταβολίᾳ provenit; quæ cùm omnino sit mutationis expers, semper post Crasin superest integra, non interemta, non variata, nisi ubi in locum illius succedit altera Subjunctiva: ut, Ἐμοὐποδύνει pro Ἐμοὶ ὑποδύνει· aliàs, individua comes, vel adhæret, vel subjicitur; ut, Τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον· Καὶ ἐγώ, κᾀγώ.

Quòd si duæ simul ι concurrant, punctum unum utriusque index est: ut Καὶ εἶτα, κᾆτα.

Lascaris cum quibusdam aliis mentionem θλίψεως facit minimè sanè rejiciendam, si significet *extrusionem*, non *expunctionem*, Vocalis ι· quam quidem per Crasin solvi, loco extrudi, & infrà poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum subnotat, ubi Thlipsin agnoscit *pag* 94. & alibi. *Etymologus* (ad verba *Homeri* τῇμῇ, τῷμῷ, & ἐμᾀκυμόρῳ) dicit: Ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, κ᾽ κίρναται τὸ η, vel ω, cum ε, εἰς η, vel ω, χαρεὶς τοῦ ἰῶτα· ex quibus Verbis existimantur alii θλίψεως asserendæ rapuisse ansam, quæ ab Autore non datur. *Eustathius* enim tum *Romæ*, tum per *Frobenium* editus, *Stephanus*, &c. elidunt ε, & appingunt ι sub η, vel ω. *Æmilius Portus*, qui (ad voces ὧλλοι, ὤρνες) θλίψιν exponit, alibi subjuncta ι facit Synæresin: ut, κᾀξ κᾀμφιςειλαμένα, &c. in *Lexico Dorico*. Cùm itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti Adversariis, ex generali Regula, usúque probatissimo retinenda semper est ipsius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus, vel alter, qui contra torrentem Scriptorum penè omnium scapham impellere nituntur. Permovit fortasse eos omissum aliquando hoc punctum, vel distinctionis causâ: ut, χὠ pro κ᾽ ὁ, χοἰ pro κ᾽ οἱ· vel etiam more *Dorico*; ut rectè *Scotus pag*. 119, & 314.

Non aliò commodiùs referenda est disceptatiò de puncto Verbis subscripto, præcipuè Infinitis in -ᾳν.

Infinitivus in-ᾷν sub se exigit ι, per Regulam *pag.* 5. *lin.* 19.

Gaza format Præsens Infinitivi à Præsenti Indicativi, addito ν, *pag.* 216. *lin.* 2. (*Caninius* etiam *pag.* 77. affirmat *Gazam velle Diphthongum in omnibus Infinitivis.*) *Lascaris* itidem *pag.* 259. qui disertis verbis fatetur subscribi ἀναλόγως *pag.* 200. & rursus *pag.* 293. ubi subnotationem puncti fusiùs persequitur. *Grammaticos* sui sæculi idem sensisse perhibet *Urbanus pag.* 212. Posterioris ævi, *Sylburgius, Ramus, Crusius, Rhenius, Gualtperius, Clenardus, Gerson, Vossius*, atque alii, quos vidimus. Editiones omnes SS. *Bibliorum*, veteres *Scholiastæ* in *Dramaticos*, libri quotquot à *Stephanis* evulgati, constanter subnotant. Idem faciunt Viri ἑλληνικώτατοι, (quibus singulis specimen unius saltem operis hic adjicitur;) *Julius Pollux* in *Onomastico*, *Æmilius Portus* in *Lexicis*, *Budæus* in *Commentariis*, *Wolfius* in *Demosthene*, *Benedictus* in *Luciano*, *Scaliger* in *Eusebii Chronicis*, *Casaubonus* in *Strabone* & *Polybio*, *Savilius* in *Chrysostomo*, *Carolus Morellius* in editione *Patrum Parisiensi*, *Plantinus* in *Stobæi Eclogis*, *Aldus* in *Demosthene* edito 1527. & in *Themistio* edito 1534. *Petavius* in *Epiphanio*, *Grotius* in *Evangeliis*, *Salmasius* in *Commentariis* ad *Simplicium*, *Heinsius* in suis *Annotationibus* ad *Poëtas*, *Wintertonus* in *Minoribus Poëtis*, *Duportus* in *Ecclesiaste*. Quid opus est catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantiùs adornârunt, uno quasi consensu subnotationem comprobant. Ratio subnotandi est:

1ª, Regula superiùs posita. 2ª, Analogia, cujus suprà meminit *Lascaris*, τιμάειν τιμᾷν sicut τιμάεις τιμᾷς· præsertim cùm ι sit quodammodo Characteristica Infinitivi Activi; ideóq; *Æoles* adscribunt ι verso-ᾷν in-αις ut, γελαῖς pro γελᾷν. 3ª, Distinctio: quis enim, dempto ι, Genitivum *Doricum* τιμᾶν, νικᾶν, & Infinitivum τιμᾷν, νικᾷν, poterit internoscere?

Ex veteribus tamen nonnulli, pauciores ex modernis, subscriptionem negligunt. *Theodosium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum* eâ mente fuisse docet Regula ab illis per manus tradita, & accepta. *Hesychium, Favorinum, Eustathium, Didymum* editiones solæ in id consensisse arguunt. Quibus accenseri possunt *Turnebus* in *Philone* & *Sophocle*, *Frobenius* in *Josepho*, *Gulielmus Morellius* in *Demosthene*, *Claudius Morellius* in *Libanio* & *Chrysostomo*, *Sonnius* in *Dionysio Areopagita* & *Basilio*, *Aldus* in *Platone* membranis impresso, & in *Isocrate*, aliíque perpauci obscurioris notæ, qui ex incuria forsan, nè dicam inscitiâ, punctum hoc omisisse existimentur.

Theodosius, & *Herodianus*, hujus sententiæ Patres, Præsens Infinitivi circumflexi ab Imperfecto arcessunt. Dura nimis & anomala formatio; cùm Tempora similia à similibus formari uno omnes ore clamitent.

Præ-

Præsens ab Imperfecto manare? præposterum! Βοᾷ βοᾷν, simplicissima, penè nulla mutatio: ἐβόα, βοᾶν, absona, multiplex, & prodigiosa detorsio; non significatio, non Accentus, non Syllabarum numerus servatur; magno opere vexatur tota dictio, ut semi-literula tandem perimeretur.

Perimendi causam *Etymologus* adjecit, *Verba*, inquiens, τὶ ἀνεκφώνητον *ante ν non admittere.* Quid illud ἀνεκφώνητον? Vocalem obmutescere intelligit, ùt quæ constituat Diphthongum ἄφωνον· non, (ùt falsò interpretatur *Urbanus* pag. 212.) *quæ nullum edit sonum*; subscripta enim Vocalis sonum addit, licèt confusum, aut ex illa non omnino fit Diphthongus. At silens, vel sonans, quidni ante ν perinde atque alias Consonas scribatur? nulla κακοφωνία impedit, ùt in his, ἐωνοχόει, ἐπήνεσα, πέφηνα, μέμηνα, *&c.* Si ν finale intelligat; in illis itaque Apocopen passis πέφην' μέμην' num ι expungitur? Quinimò nec ι, in Verbo magìs, quàm Nomine, auribus displicet *Atticis*; quorum Genitivus Dualis ὄφεων, ἄγεων, quàm elegans, quàm frequens! & in lingua communi, νῷν, σφῷν? Quid multa? Infinitivus in -ῆν, pro -εῖν, ι mutum ante ν retinet: ut, ἐλθῆν. Vide *Lascarim*, *pag.* 293. Sic καvῆν in *Lexico Dorico Porti.*

Subtiliùs conatur *Urbanus* obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs spuriam, non magìs tamen ferendam, ex Præsenti commentus est (*pag.* 212. editionis *Venet.* 1557.) in fine enim Præsentis —άει solvit Dipthongum ει, elidit ι, relictas αε contrahit; ambagibus hisce usus, ut à communi opinione, & quasi à via regia solus, vel cum paucis, aberraret.

Pari circuitione Infinitivis in -ῦν Thlipsin inducunt ante factam Crasin: ubi tamen ου ex όει, tam in Verbis, quàm Nominibus, potest per Crasin solam coalescere: ut, μελιτόεις μελιτοῦς, χρυσόειν χρυσοῦν· in quibus necessariò excidit ι, nec subscribitur; quoniam ου non est è numero Diphthongorum, quæ punctum sibi subjiciunt (*pag.* 2.) vel quia υ pro ι sufficitur, & *Æolicè* redit: ut, ὑψοῖς pro ὑψοῦν. *Lascaris* paginæ 259. lineâ ultimâ.

Urbani argutias paucis complexus est *Scotus*, *pag.* 214 de veritate tamen earum incertus, nec sibi constans, adjungit *quosdam subscribere, quosdam non subscribere*, atque ità rem in medio relinquit. *Aldus* in tantum à mente *Urbani* dissentit; ut in editione ipsius (contra Regulam *pag.* 212.) apponat ι & Paradigmati Infinitivi *pag.* 380. & exemplo Regulæ *pag.* 212.

Vetustiores siquis pergat objicere codices puncto carentes, *Hesychium*, & *Favorinum*; optimos sanè Autores hâc ex parte pessimè in exemplum adducit; qui, non minùs in Præsenti Indicativi, quàm Infinitivi, frequenter egent subscriptione: ut, ἥβᾶ ἡβᾶν, ὁρᾶ ὁρᾶν. ὀργᾶ

ὀργᾶν,

ὀργᾶν, ὀρμᾷ ὁρμᾶν· item, ἐργᾷ pro ἐργάσῃ, &c. Idem dicendum est de *Eustathio* per *Frobenium* edito, in quo Præsentis punctum desideratur sæpiùs quàm subjicitur: ut, μονοινᾷς· *Od.β'*. ver. 275, & ver. 286. μενοινᾷ· *Od.β'*. ver. 34. δαμνᾷ· *Il.ξ'*. ver. 199. ὁρᾷ· *Od.δ'*. ver. 833. & ξ'. ver. 44. cum multis aliis. Deest nonnunquam in *Didymo*: ut, δαμνᾷ· *Il.ξ'*. ver. 199, &c.

Hippocrates Venetiis excusus 1526. non in fine magis Infinitivi, quàm Subjunctivi, atque etiam in Dativis Nominum destituitur punctis: iisdem orbati & mutili conspiciuntur alii antiquioribus typis exscripti; adeò ut non injuriâ liceat colligere, *Græcis* veteribus subnotationem hujus ι raram, quemadmodùm *Hebræis* punctationem Vocalium nullam fuisse in usu.

Litem nonnulli haud dissimilem movent de Verbis quartæ Conjugationis, quæ habent penultimam αι, negantes subscribi ι sub η indè oriundo in Perfecto vel Indefinito primo, contra Regulã *pag.* 43. *lin.* 3.

Punctationem Perfecti decernunt *Gaza* (*pag.* 181. Τὸ τὸν παρακείμενον μέσον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η.) *Lascaris* (*pag.* 292. Τρέπεται τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.) Diphthongum αι Præsentis in impropriam ῃ Indefiniti primi mutandam affirmant *Scotus, Crusius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus*, penè universa *Grammaticorum* Synodus, & Autorum praxis. *Ramus* & *Sylburgius* scribunt πέφηνα, & πέφηνα· adeóque mirandum est in tam claro Sole cæcutiisse, alioqui perspicacissimum, *Wintertonum*.

Quinimò Indefiniti subnotationem, æquè ac Perfecti, admittendam suadet Analogia, cùm sibi tam cognata sint & persimilia ἔφηνα πέφηνα. Eámque ob causam non inscitè *Wintertonus* eodem utitur telo ad punctum in utroque tempore confodiendum. Nam, si duo hæc Tempora referantur ad fontem, unde proximè fluunt, penultima illius habet α simplicem, ex qua facta η punctum in neutro sub se reciperet: sin in utriusq; formatione recurratur ad Thema (quod in Perfecto fieri debere modò ostensum est,) penultima ejus αι in η versa sub utroq; pariter punctum ἀναλόγως experit. Vide *pag.* 3. Quod rectè admonet *Crusius pag.* 144. & *Gualtperius pag.* 512. adhibendũ in Infinitivo *propter rudiores*; quibus consultum esse oportet, hâc quasi virgulâ indigitante Radicem, à qua multùm discessit. *Stephanus* per *Thesaurum* subscriptionem hanc quàm-maximè observat: ut in his, ἔφηνα, ἐμίηνα, ἐσήμηνα, &c. quam retinet per omnes Modos in Indefinitis Verbi αἴρω· ut, ἀπῆρα, ἐξῆρα, διᾶραι, ἐπάρας, ἠράμην, ἀντᾶραι, &c. *Pasor* (in *Lexico Novi Testamenti* ad Verbum αἴρω) ùt-plurimùm dicit resumi ι in Indefinito primo, quæ in Futuro primo abjicitur; *tenendum*, inquiens, *adesse*. Quid itaque *Wintertonus* punctum hoc tam rigidè proscribit? prolixè disse-

differens contra ἐμίηνα (ad versum 62. *Hesiod. Scut. Hercul.*) quod non à *Stephano* tantùm, atque aliis, verùm ab ipsis *Eustathio* & *Didymo* (interdum alibi huic puncto minùs faventibus), subnotatur. Quid in partes suas trahit congeriem *Grammaticorum* (ad versum 80. *Hesiod.* Ἐργ. lib. 1.) hoc tantùm arguens, quod nemo sanus in dubium vocat, formari Indefinitum à Futuro; ubi intereà, παραλογιζόμενος, id, quod probatione egit, tacitus præterit; nempe α vertendum in η, in Perfecto, vel Indefinito, neutiquam respicere Præsentis Diphthongum: quod si affirmare fuisset ausus de Perfecto (& sanè Indefiniti parem rationem ex ipsius argumentatione satìs constat) *Gaza* cum reliquis, quos advocat testes, adversis illum suffragiis obruissent?

Inveniri autem Indefinitum Verbi αἴρω cum α μονοφθόγγῳ, & quidem frequentiùs, fatetur *Stephanus*; ipse interim punctum subjungens. Quid enim? Si in una voce deliquerit vulgus Scriptorum, idcóne sententiam mutaverit vir prudens? & in universum? Prætereà α non notari dicit, ergo nec η? α *Atticum* pro η omnes μονοφθόγγως efferunt; ut, ἐμίανα. Addit *Pasor* sub α adesse & abesse ι more *Hebraici Dagesch*, quod ex litera *Schevata* sæpè solet excidere. Quòd si quis dixerit in *Grammaticis* ratam esse mentionem Indefiniti subscripti, frequenter Perfecti; responderi potest, cùm sit una utriusq; ratio, Canonem non esse iterandum, neque Cramben bis ponendam discentibus. Verùm nec silentio eorum danda omnino erit venia, qui non solùm in Indefinitis hujusmodi, quorum numerus minor intra Conjugationis quartæ tribum unam concluditur, sed etiam in Personis Verborum omnium, quæ (juxta Regulam ad finem *pag.* 37.) exigunt ι subscriptum, vel parùm admodùm, vel prorsus nihil de puncti hujus adnotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, si permiserint adversarii, id dicendum cupimus; quòd idem illi rectiùs nobiscum judicaverint; & in subnotandis tam Synalœphis, Infinitivis in ᾶν, Perfectis mediis, Indefinitis primis, quàm Personis cujuscunque Modi, vel Temporis, ad generalem normam, velut invariabilem cynosuram, confugiendum censuerint, punctúmque ab illa constanter dirigendum. Cui per omnia si religiosè adhæserint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur Elementarii, & subfestâ fide decipientur editionum, in quibus, ut-ut summâ curâ & artificio splendidissimè eleboratis, nunquam non inerunt sphalmata. In *Bibliis* enim *Plantinianis* legimus ἐργᾶ *Gen.* IV. 12. ᾤκησεν *Gen.* IV. 16. βοᾶ *Gen.* IV. 10. ἀγαπᾶ *Prov.* III. 12. ἀγαπᾶν, & ἀγαπᾶν *Marc.* XII. 33. atq; alia complura, de quibus *p.* 281.

Hujus denique Regulæ beneficio continget; ut, sublatis hinc docentium altercationibus, indè discentium difficultatibus, quas leviusculi isti apices, tanquam vepreculæ, creant in via, faciliores fuerint progressus, & compendiosius iter ad *Athenas*.

Figuræ

Figuræ Syntaxεως

Tres sunt: Enallage, Elleipsis, Pleonasmus.

Enallage

Est permutatio quævis dictionum in Syntaxi.

1ò, Numeri, Generis, vel utriusque: alio nomine dicta *Synthesis*, vel potiùs Σωύεσις, per quam dictiones sensu, non voce, congruunt; nempe subintelligitur ut-plurimùm altera vox, quâcum fit Concordantia.

Numeri: Nomen Multitudinis Singulare sæpè jungitur Verbo Plurali; necnon Adjectivo, vel Relativo, Generis quandoque diversi: ut, Ὁ λεὼς χαίρουσι *Lucian.* Πᾶσα πόλις κεχηνότες ἀκούουσι· idem. Ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ· *Il.* γ΄. Cum utroque simul Numero interdum construitur: ut, Σωθήσηται γυνὴ, ἐὰν μείνωσι· 1 Tim. ii. 15. ubi γυνὴ pro *sexu* ponitur.

Similiter Partitivo Singulari respondet Relativum Plurale: ut, Ὅσις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκεῖ, Ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί· *Sophocl.* Δευτέραν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς, &c. 2 *Pet.* iii. 1. ἐν αἷς refertur ad πρώτην & δευτέραν.

Masculinum (vel Fœmininum) Plurale interdum Verbo adjungitur Singulari: ut, Ἐξεφύετο τοῖς μὲν αἱ τρίχες, τοῖς δὲ τὰ πτερά· *Aristot.* Usitatiùs *Poëtis*: ut, Ἠχεῖται ὀμφαί· *Pindar.* Verbum ἐστι sic usurpatur: ut, Οὐκ ἔστιν ὃ τινες ἀπέχουσι· *Plato.* Et ἦν itidem: ut, Οὐκ ἦν βοτάναι· *Jerem.* xiv. 5.

Dualia cum Pluralibus cohærent apud *Poëtas*: ut, Καμέτην δέ μοι ἵπποι· *Il.* δ΄. ver. 27. Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα· *Il.* ε΄. ver. 34. Ὀνόματα ὁμοίω· *Aristoph. Nebul.* Κόρακες κρώξαντε· *Aratus.*

Generis: ut, Κλυτὸς Ἱπποδάμεια· *Il.* β΄. ver. 743. Ὀλοώτατος ὀδμή· *Od.* δ΄. ver. 442. Γλύφουσι Πανὸς τὤγαλμα τραγοσκελέα· *Herodot.* lib. 2. Πλεῖον Σολομῶντος (pro πλεῖον) *Matth.* XII. 42. Τέκνα μου, οὓς ὠδίνω· *Galat.* iv. 19.

Numeri, & Generis: ut, Τὼ χεῖρε, ἃς ὁ Θεὸς ἐποίησε· *Xenoph.* —Πόσιες δὲ παραυτίκα λύματ' ἔχουσαν Φαρμακόεις, &c. *Nicand.* in *Alexiph.* ver. 292, & 293. pro φαρμακόεσσαι. Πᾶσα Ἱεροσόλυμα· *Matth.* ii. 3. id est, πόλις.

2ò, Casûs. Vocatur hæc *Antiptosis*, quâ Casus pro Casu ponitur: ut, Παρακαλῶ ὑμᾶς περιπατῆσαι—ἀνεχόμενοι, pro ἀνεχομένους. *Ephes.* iv. 1, 2. Τοῖς Συρακοσίοις κατάπληξις οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, ὁρῶν-

τες

τες τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν· *Thucyd.* pro ἐρῶσι. Οὐ προσεκτέον ἡμῖν ὅτι τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι βλάπτουσι· *Dinarch.* pro εἰδόσι. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα Ἀστράπτων ἐπιδέξι' -*Il.* β'.ver.350, & 353. pro ἀστράπτοντα.

Nominativus non rarò usurpatur pro Vocativo, præcipuè cum Articulo: ut, Ἡ παῖς, ἐγείρου· *Luc.* viii. 54. (Vide *pag.* 129. lin. 37.) Vocativus *Poëticè* pro Nominativo: ut, -Ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἕζετο—*Il.* θ'.ver.442. -Ἠχέτα τέττιξ· *Hesiod.* Interdum pro Accusativo, & Genitivo: ut, -Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην· *Il.* α'.ver.498. -Ἠχέτα πόντου· *Orpheus.* -Πρότεροι πόδες ἠπιόωντα θηρός· *Arat.* (Vide *Eustathium* ad versum 68. *Od.* γ'.)

Quinetiam Casus Verbo tribuuntur alii quàm sui: ut, Ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ἐλθόντι δοῦναι·—*Soph.* pro Ἀχίλλεια ὅπλα δοῦναι.

Antecedens, quod esset alterius Casûs, ponitur sæpè in Casu sui Relativi: ut, Οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' ἐκ ἦρξεν ἀρχήν, pro ἀρχή. Sic, Περὶ τοῦ τέκνου ἐμοῦ, ὃν ἐγέννησα, Ὀνήσιμον· *Philem.* ver. 10. pro Ὀνησίμου. Regitur aliquando à Præpositione: ut, Ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι· *Act.* xxi. 16. pro Μνάσωνα. Quandoque à Relativo regitur in diverso Numero: ut, Οὐκ ἔστιν ἥντινα πόλεων ἐλύπησε· *Isocrat.* pro Οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα ἐλύπησε.

Sunt, qui Elleipsin potiùs notant in hac constructione; deesse tamen id perperàm dicitur, quod sine Pleonasmo addi vix potest; insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio; Ἄγοντες Μνάσωνα, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι· &, Οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα πόλεων ἐλύπησε.

Pro Genitivo absolutè posito usurpatur Accusativus, &c. (Vide *pag.* 159.) Non rarò & Genitivus absolutè ponitur pro alio Casu: ut, Ταῦτα ποιησάντων τῶν Σπαρτιητέων, ἐπαύσαντο τῆς παραυτίκα· *Herodot.* lib. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῆται. Προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν, οὐ προσιδόντων αὐτῶν· *Thucyd.* pro προσιδόντας αὐτούς. —Σὲ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς Βουκαῖος τ' ἀλέγοι— Τοῖα παραφρασθέντος, &c. *Nicand. Theriac.* ver. 4, 5, 7. pro παραφρασθέντα.

Sæpissimè post Infinitivum ponitur Accusativus pro alio Casu: ut, Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο φύλακας εἶναι τῶν Ἀθηναίων· *Herodot.* lib. 7. pro φύλαξι. Ἐδόκει ἡμῖν ὑπερθεμένους τὴν ναῦν ἀναβιβάσασθαι· *Lucian.* lib. 2. *Ver. Hist.* pro ὑπερθεμένοις.

Interdum Verbo duos Casus regenti apponuntur simul utrique, neglectâ etiam ratione Concordantiæ: ut, Ὅτι δὴ οἱ ἄκου' ἠκούσε εὐχομένοις Θεὸς δεξαμένοιο· *Il.* π'.ver. 531. pro δεξαμένῳ. Ἀκούω enim regit Genitivum & Dativum *pag.* 147. Interdum Nomini: ut, Τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου· 1 *Cor.* xvi. 21. Hùc refer, Κατὰ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε· *Act.* xvii. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλος.

Ad

Ad Enallagen Casûs spectat submutatio Casuum, quæ dicitur *Hypallage*: ut, Ἀφαιρῶ σοῦ τοῦτο, vel σὲ τοῦτο, &c. Vide *pag.* 159, 160, 161.

3ò, Vocis, seu significationis: Activa quædam significationem Passivam, vel Neutram, induunt; ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω *reficior, revalesco*, ἀπαλλάττω *liberor*, τελῶ *censeor*, μεταβάλλω *mutor*, ἀσκέω *exerceor*, &c. ut, Ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς νόσου *Galen.* Ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρων *Plutarch.* Τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων ἀπαλλάττει ῥᾶον *Aristot. Probl.* Εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠξίωσεν *Lucian.* Μεταβάλλει χειμὼν εἰς εὐδίαν *Menand.* Ἀσκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς *Isocrat.* Quibus adde Κατάπαυσε *Jerem.* VI. 25, &c. Subauditur in his ferè Accusativus Nominis reciproci: ut, Ἀνέλαβεν ἑαυτὸν *Demosth.*

Passiva quoquè & Neutra interdum Activam habent significationem: ut, Σὺ ἀπεστράφης με *Jer.* XV. 6. Βεβούλευται *Jer.* XXVII. 45. Κοινωνοὺς πεποίηται *Demosth.* (Vide *pag.* 53.) cum pluribus aliis utriusque sortis.

4ò, Modi: Infinitivus sæpissimè *loco* Imperativi ponitur (Vide *pag.* 178.) interdum Subjunctivus: ut, Τὸ τρίτον μέρος ἡ τετάρτης ἔχῃ *Demosth.* Orat. *De classibus.* Item *Optativus*: ut, Εἰ μὴ φοβῇ ἀφίκοιο *Æschin.* addito ut-plurimùm ἂν ut, Αὐτὸς ἂν εἰ δεινὸς *Lucian. Dial. Ganymed.* & *Jup.* Futurum quoque Indicativi perfrequenter: ut, Οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις Παύσῃ δὲ θυμοῦ *Euripid.* Οὐ φονεύσεις, Οὐ μοιχεύσεις, &c. Legitur Imperativus pro Futuro Indicativi: ut, Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι *Euripid. Iphigen.* pro ὃ δράσεις.

5ò, Temporis: Indefinita Temporum omnium habent significationes: ut, Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία *Matth.* XVII. 23. id est, ὁμοιοῦται, &c. In Indicativo tamen sæpiùs Perfecti; in Imperativo, & Infinitivo, Præsentis; in Optativo, & Subjunctivo, Futuri.

Est ubi alia omnia Tempora pro se invicèm accipiuntur, præsertim in Sacris *Bibliis.*

Pro Futuro Præsens in his ubique; ἔδομαι, φάγομαι *edam*, πίομαι *bibam*, νέομαι, βέομαι *ibo*, ἐλῶ *impellam*, &c. Vide Anomalorum tabellam.

Imperfectum: ut, N. Ἀλλὰ σῶσαι δεήσει. Π. Οὐκ ἐχρῆν. *Lucian. Dial. Nereid.* & *Neptun.*

In vaticiniis, sæpiusculè Præsens, Indefinitum, vel Præteritum: ut, Ἐγείρομαι *Matth.* XXVII. 63. Παιδίον ἐγεννήθη *Isaiæ* IX. 5. Συγκέκαυται ἡ γῆ, καὶ ἔσται λαὸς ὡς κατακεκαυμένος *ib.* V. 19.

Pro Indefinito, vel Præterito, quandoq; Præsens: ut, Φαίνεται *Matt.* ii. 13.

Pro Præsenti, contrà, Præterita: ut, Ἔοικα, οἶδα *Lucian.* (Vide *pag.* 53.)

Est & alia Enallage dicta Ἀντιμέρεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis altera. Adjectivum pro Adverbio, *pag.* 125. Adverbium, vel

Infinitivus

Infinitivus pro Nomine, *pag.* 128. Participium pro Adverbio, Substantivo, &c. *pag.* 181. *&c.*

Elleipsis

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu.

1°, Nominis. In Adjectivis, vel Articulis Fœmininis certa quædam Substantiva subintelligenda sunt, præcipuè Casûs obliqui.

Βυλή· ut, Μίαν βυλδύσομθυ *Il.* β'. ver. 379. id est, βυλήν.

Γῆ· ut, Τὴν ξηρὰν· *Psalm.* xcv. 5. id est, γῆν.

Γυνή· ut, Ἐιγε συμβαίη γραιῶ νέαν ἔχειν· *Xen.* id est, γυναῖκα.

Γραμμή, vel γωνία· ut, Παῤς ὀρθὴν· *Euclid.* id est, γραμμὴν, vel γωνίαν.

Δίκη· ut, Ἄξια ἀποτίνειν· *Lucian.* id est, δίκην. Εὐθείας κρίνετε· *Psalm.* lviii. 1. id est, δίκας.

Δορά· ut, Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκ©· *Adag.* id est, δορᾷ.

Ἡλικία· ut, Ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ· *Synes.* Ep. 68. id est, ἡλικίας.

Ἡμέρα· ut, Τῇ ἐπιφωσκούσῃ· *Matth.* xxviii. 1. id est, ἡμέρᾳ.

Θάλασσα· ut, Ἐφ' ὑγρὴν. *Od.* α'. ver. 97. id est, θάλασσαν.

Μερὶς, vel μοῖρα· ut, Ἐείζειν περὶ ἴσης *Il.* λ'. ver. 423. id est, μερίδ©, vel μοίρας.

Ναυμαχία· ut, Μίαν ναυμαχήσαντες· *Aristoph.* id est, ναυμαχίαν.

Ναῦς· ut, Τριήρης· *Thucyd.* id est, ναῦς.

Ὁδός· ut, Τὴν ἐπὶ θάνατον ἰέναι &, Ἑτέραν ἀποκρίνονται· *Lucian.* id est, ὁδόν.

Πληγή· ut, Δαρήσεται πολλὰς, ὀλίγας· *Luc.* xii. 47. 48. id est, πληγάς.

Πνοή· ut, Οἱ Ἐτησίαι λεγόμενοι &, Αἱ ζεφύριοι γίνονται· *Aristot.* id est, πνοαί.

Τέχνη· ut, Ἡ Ῥητορικὴ ἀντίστροφός τι τῆς Διαλεκτικῆς· *Aristot.* lib. 1. *Rhetor.* id est, τέχνη.

Φωνή, vel γνώμη· ut, Ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι· *Luc.* xiv. 18. id est, φωνῆς, vel γνώμης.

Χώρα· ut, Εἰς ὅλην περίχωραν· *Matth.* xiv. 35. Κατ' ἰδίαν· *Matth.* xxiv. 3. id est, χώραν.

Ψῆφ©· ut, Τὴν λευκὴν ἀεὶ καὶ σώζυσαν φέρεις· *Lucian.* in *Hermog.* &, Τὴν ἀναιρῦσαν (seu καθαιρῦσαν) τιθέναι· *Dem.* id est, ψῆφον.

Ὑπόνοια· ut, Διὰ κενῆς· *Psalm.* id est, ὑπονοίας.

Ὥρα· ut Πρωΐας· *Matth.* xxi. 18. &, Ὀψίας· *Matth.* xxvii. 57. id est, ὥρας.

In quibusdam Neutris: ut,

Διάστημα· ut, Πύργων ὄντων δι' ὀλίγυ· *Thucyd.* lib. 3. id est, διαστήματος.

Ἱμάτιον· ut, Οἱ τὰ μαλακὰ φορῦντες· *Matth.* xi. 8. id est, ἱμάτια.

Μέρος·		ut, Ἄχει ἡμίσεος ὀψίδιν *Dioscorid.* id est, μέρος.
Ῥῆμα, vel ἔπος·	ut,	Δι' ὀλίγων ἔγραψα· 1 *Pet.* v. 12. id est, ῥημάτων.
Τάγμα, vel πλῆθος·	ut,	Πᾶν τὸ στρατόπεδον· *Herodian.* lib. 2. Τὸ λοιπὸν τῶν Πελοποννησίων· *Thucyd.* lib. 2. id est, τάγμα, &c.
Ὕδωρ·		ut, Ποτήριον ψυχρῦ· *Matth.* x. 42. id est, ὕδατος.

In paucioribus Masculinis : ut,

Πυρετός·	ut, Τεταρταῖος λύει· *Dioscor.* lib. 2. id est, πυρετός.
Ὕπνος·	ut, Ὡς βαθὺν καθεύδεις· *Lucian.* id est, ὕπνον.
Χρόνος·	ut, Ἐκ πολλοῦ· *Plato.* Ἐκ πολλοῦ· *Thucyd.* lib. 5. Δι' ὀλίγου· idem lib. 2. id est, χρόνου.

Ponitur Genitivus, omisso priore Substantivo : ut, Εἰς ᾅδου· *Act.* ii. 27. id est, οἶκον. Ἀγαθοῦ δαίμονος ἐγχέαι· *Athen.* id est, κύλικα. Ἐκεῖ ἀπὸ τούτου γένοιτο· id est, ὁδοῦ, vel χώρας.

Frequenter Genitivus Nominis proprii usurpatur, subaudito Appellativo : ut, Δημοσθένης Δημοσθένους. *Demosth.* Orat. *De Coron.* id est, υἱός. Μαρία Ἰακώβου· *Luc.* xxiv. 10. id est, μήτηρ.

Usitatissimè cum Articulo Nominis intellecti : ut, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου· *Matth.* iv. 21. id est, υἱόν. (Sic, Τὴν αὐτοῦ φιλέει· *Il.* i. ver. 342. id est, γυναῖκα.) Quandoque Participium unà cum Nomine subintelligitur : ut, Μαρία ἡ Ἰακώβου· *Matth.* xxvii. 56. id est, μήτηρ δοῦσα· ùt rectè *Theophilactus* pag. 372. Subauditur & Nomen Partitivum : ut, Τῶν ἀγαθῶν τινων μάτην ἐπιθυμῶν, μή τι ἐπιμηνῇ· *Polyænet.* id est, τινά. Τῶν τρισχιλίων κατελέξαν· *Lysias.* id est εἷς, vel τίς· (Sic, Ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι· *Luc.* xi. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenustè supprimuntur : ut, Ἐν γαστρὶ ἔχουσα· *Matth.* i. 18. id est, βρέφος, &c.

Elleipsis Verbi. De Verbo Substantivo dictum est *pag.* 124.

Ἐστί *officium est* quandoque reticetur : ut, Τὴν τύχην φέρειν, ὦ παντὸς· *Sext.* Τῆς ἀρετῆς εὖ ποιεῖν· *Aristot.*

In Epistolarum Inscriptionibus sæpè omittitur Verbum Εὔχομαι, aut aliud simile : ut, Ἰσοκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν· *Isocrat.* Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος, &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, &c. 1 *Cor.* i. 1, 2.

Elleipsis Adverbii. Ἔστι passim, idque eleganter, *pag.* 138, &c.

Ὦ itidem ante Vocativum : ut, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι· *Demosth.* (Sic, Ἄνδρες ἀδελφοί· *Act.* xiii. 26.)

Ψεῦ ante Genitivum : ut, Τῆς ἀναιδείας.

Elleipsis Conjunctionis. Copulativæ defectus vocatur *Asyndeton* : ut, Ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα· *Plutarch.*

'Ως ante Infinitivum: ut, Εὐ λέγω εἰπεῖν· *Lucian.* Vide *pag.* 178. *lin.* 10.

Ἵνα ante Subjunctivum: ut, Ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος. *Matth.* vii. 4. 7·9.

Similiter μῶν· ut, Εἰσῃ, ὁρῶμαι μόνον· *Lucian.*

Elleipsis Præpositionis. Usitatissimè Κατὰ Διά. Vide *pagg.* 138, 143, 157, *&c.*

Præpositiones sæpè subaudiuntur ante Casus, quos regunt: ut, Ποῖυ κέκραγας ἀνδρός; *Steph.* id est, περὶ. --Πεφύλαξο Παντοίων ἀνέμων· -- *Arat.* id est, ἀπὸ. Κυρίου ἑαυτὸν τῷ σχήματι· *Herodian.* id est, ἐπί.

Elleipsis plurium dictionum. Frequens est Elleipsis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis, præsertim Scenicis: ut, Ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶς· *Plutarch.* In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos exprimunt, usitatissima est Elleipsis, dicta *Aposiopesis*: ut, Καὶ σὺ, τέκνον· *Plutarch.*

Pleonasmus

Est excessus unius, vel plurium dictionum.

Ἄπα post certas voces redundat: ut, Ποῖ ἄπα, Πόλλ' ἄπα, Ὀλίγ' ἄπα, Πηνίκ' ἄπα.

Αὐτὸς passim in Novo Testamento: ut, Καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ· *Matth.* viii, 1. Eleganter, Πᾶς τις, Πᾶς ὅστις· *Lucian.*

Infinitivi nonnulli, Φάναι, Εἰπεῖν, Εἶναι, *&c.* ut, Ἔφη εἰπεῖν· *Xenoph.* Ἑκὼν εἶναι· *Bud.* Additur Verbis Infinitivus cognatæ significationis: ut, Βῆ δ' ἰέναι· *Il.* ι. ver. 167. Quædam & Participia: ut, Ἔφη λέγων· *Herodot.* lib. v. Vide Ὢν, *pag.* 164. Ἔχων, & Φέρων alicubi: ut, Παίζεις ἔχων· *Lucian.* Φλυαρεῖς ἔχων· *Plato.* Ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων· *Æschin.*

Porrò dictiones cujuscunque generis in oratione πλεονάζουσι· ut, Ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι &c. *Herodot.* lib. 2. -- Ἄγριον ἄγειον ἕλκος· *Bion.* Id. 1.

Pleonasmi species est *Periphrasis.*

Χρῆμα cum Genitivo Nominis usurpatur pro ipso Nomine: ut, Ἐξαίρετον χρῆμα τοῦ νεανίου, *Eximius juvenis*; & Τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον; *Quanti labores?* Aristoph. Μέγα χρῆμα συὸς, *Magnus aper*; Herodot. Similiter Παῖδες, vel Υἷες· ut, Ἰατρῶν παῖδες, pro ἰατροί. Υἷες Ἀχαιῶν, pro Ἀχαιοί· *Il.* α'. ver. 162.

Apud Poetas Nomen qualitatis, cum Genitivo Personæ, ipsam Personam circumloquitur; ut, Ἶς Τηλεμάχοιο· *Od.* π'. ver. 476. interdum cum Adjectivo Proprio; ut, Βίη Ἡρακληείη· *Il.* λ'. ver. 689. Item Ἶς βίης Ἡρακληείης· *Hesiod.*

Multa Verba Auxiliaria, cum Infinitivis, vel Participiis ponuntur pro Verbis Finitis: ut, Ἔοικα γελάσεσθαι, pro γελάσομαι· *Lucian.* Ἦλθον ἀπολέσαι,

ἀπολέσθαι, pro ἀπώλοντο Diodor. Ἦλθον ἀναιρεθῆναι, id est, ἀνῃρέθησαν. *Plutarch.*

Pro Verbo Passivè, vel Neutraliter significante, adhibetur Adjectivum ejusdem, cum Verbo Substantivo: ut, Διάφορος ἐγενόμην, pro διήνεγκον. *Isocrat.*

Accedit Figuris hisce *Syntaxeως* figura *Dispositionis*, *Hyperbaton*, sive Ἀνακόλουθον.

Ἀνακόλουθον est Figura per quam perturbatur ordo vocum in oratione; utpote situ non communi & debito dispositarum: ut, Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκρούς, — καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκροὺς συνεζωοποίησε. *Eph.* ii. 1, & 5.

Figuræ *Prosodiæ.*

Aliæ sunt *Dictionis*; aliæ *Carminis*: utriusque generis usus præcipuus est in Poësi:

Figuræ Dictionis; *Synecphonesis*, *Diæresis*, *Tmesis*, *Systole*, *Diastole*, *Cæsura.*

Synecphonesis,

Quæ & *Synæresis* dicitur, Vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in Carminis dimensione collidit; ut, Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ — *Il.* α'. ver. 374. — Θεοῖσιν ἐπιδέξιον ἐὸν — *Pythagor.* ver. 49. Καὶ σφέας φωνήσας — :*Il.* δ'. ver. 284.

Syllabæ breves ità contractæ pro longa habentur: ut, — Ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. *Il.* β'. ver. 4. (Vide *Il.* α'. ver. 527.) Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι. *Hesiod.* Ἐργ. lib. 1. ver. 149. Pro brevi rariùs: ut, Ὄρσεο Τεῦκρε — *Il.* θ. ver. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur: ut, Ῥοῖα μὲν γὰρ φάγεσκεν. *Il.* ρ'. ver. 461. Sic *Hesiod.* Ἐργ. ver. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis dictionibus: ut, Ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσι — *Il.* ε. ver. 466. sæpissimè ἢ ante οὐ ut, Ἢ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας — *Il.* ε. ver. 349. Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν — *Il.* ι. ver. 533. Ἢ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγών — *Theocrit. Id.* 5. ver. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas Vocales, aut longam in suas breves dissolvit: ut, Ἕκτωρ δὲ Πηλεΐωνα παῖς — *Il.* γ'. ver. 314. Τρώεσσι — *Il.* ω'. ver. 685.

Tmesis

Membra Vocis Compositæ disterminat, interventu unius, vel plurium dictionum: ut, — Κατὰ γαῖα κάλυψε. *Il.* ξ'. ver. 114.

Systole

Systole

Syllabam longam corripit : ut, --Λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι· Od.λ'. ver.303. --Ἀλλὰ βύλεσθε· Od.π'.ver.387. --Δέκα δῶρα δέδον, ἢ εἴκοσι· Epigram.lib.7.

Breviatur interdum -αι finalis ante Consonam : ut,

Εἰ δ' ἐκεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· Il.ι'. ver.414.

Item Vocalis ante σ & alteram Consonam : ut, Ὤκυμον, ἡδύοσμον· -- Ammian. Ep.17. -ας terminatio Pluralis primæ & secundæ Simplicium : ut, --Μετὰ ῥοπὰς ἠελίοιο· Hesiod.

Diastole, sive Ectasis,

Brevem producit : ut, Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος· -- Il.δ'. ver.135. Ἐς λίμνην αὐτὸς σὺν ἔντεσι· -- Hom. Batrachom.ver.156. Ἀσα σὺ μὴ δηλήσῃ· -- Nicand.Alexiph.ver.443.

Frequentiùs extenditur Brevis : 1°, Ante Liquidam ; ut, --Μέλος ἀείδω· Hom. Hymn. in Mercur. ver. 499. Πολλὰ λισσομένη· -- Il.ε'. ver.358. 2°, ante Aspiratam ; ut, --Ἴδον αἰόλον ὄφιν· Il.μ'.ver.208. plerumque Vocalem Aspiratam ; ut, Τοῖον οἱ πῦρ δαίεν· -- Il.ε'.ver. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη· -- Il.δ'. ver.86.

Non rarò voces Monosyllabæ, præsertim ante Liquidam, extenduntur : ut, --Διὰ δὲ μέγα πᾶκος ἄραξα· Hesiod.Scut.Hercul.ver.364.

Cæsura

Extendit Syllabam brevem in fine Dictionis, & initio Pedis : ut, Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες· Il. ξ'. ver.421. Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν· -- Il.γ'. ver.83. Ἀμφιβροτὴν τε φαεινήν· Il.α'.ver.45.

Plures simul Figuræ interdum congeruntur: ut, --Οὐ με μάλα ῥεῖα Νικήσει· -- Il.υ'. ver.102. Cæsura, & Synecphonesis, &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur

Licentia Poëtica.

Nullis enim legibus constricti Poëtæ longas corripiunt, breves producunt, ancipites in eadem Dictione, in eodem Versu, & producunt, & corripiunt. Et, sive Metri cogantur necessitate ; sive Numerorum varietati, elegantiæ, & symphoniæ studeant ; sive etiam furori suo & ἐνθουσίᾳ obsequuntur; cunctis superiorem Regulis sibi vendicant licentiam : cujus exempla permulta in Poëmatis abundant ; paucula hìc indigitantur. --Τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται· Theocr. Idyl. 6. ver.19. Ἐπειδὴ νῆές τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο Il.ψ'.ver.2.--Οὐ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει· Il.α'.ver.342. Οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις· -- Orph. Hymn.18.ver.17. Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα θεοῖς· -- Quint.Smyrn.lib.ιϛ'.ver. 109. Τιμὰς δεξαμένη παρ' αὐτοῦ· -- Orph. Hymn. in Semelen ver. 6. Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου· Steph.Paral. pag.58. ex Epigr. Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα, φέρβε στάχυν, οἶσε θερισμόν· Callimach. Hymn. in Cererem ver.136.

Cæterùm

Cæterùm monendi sunt lectores, nè errata editionum pro licentia deputent Poëtica; ubi enim alii codices habent ——'Αυτὺς δ' ἐλδεία —— Il. α'. ver. 4. — rectiùs legendum suggerit *Stephanus*,—'Αυτὺς δὲ ἐλδεία. Sic, ——Τὸν δ' ἄνακλα' -— Il. ζ'. ver. 176. *Froben*. —Τὸν δὲ ἄνακλα' *Steph*.

Plura in hanc rem differit *Stephanus* in *Scholiis* ad carmen *Hesiodi* 268. Σμῦν δὲ ἐγώ' —*pag*. 29. & in *Paralip*, pag. 90.

Figuræ Carminis : 'Αντιπωδία, *Brachycatalexis*, *Hypercatalexis* sive *Hypermetrum*, *Dialysis*.

'Αντιπωδία

Est, quâ Pes pro Pede ponitur; idque multifariàm.

1ò, *Spondæus* in quinto loco Hexametri constituitur: ut, 'Αμφοτερὸν, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής' *Il*. γ'. ver. 179. Cujusmodi Versus *Spondaicus* vocatur.

2ò, *Anapæstus*, initio plerumque Hexametri : ut, Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε Θρήκηθεν ἄητον' *Il*. ι. ver. 5.

3ò, *Iambus* in Hexametro : ut, "Ος ᾔδη τάτ' ἐόντα' —*Il*. α'. ver. 70.

4ò, *Amphibrachius* : ut, "Εως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα' — *Il*. α'. ver. 193.

5ò, *Pes Proceleusmaticus*, sive Τετράβραχυς' ut, Τρέσσε δ' 'Αΐδης ἐνέροισι' *Hesiod*. *Theogon*, ver. 850.

Brachycatalexis, sive *Acatalexis*.

Est, quâ Syllaba, vel Pes finalis desideratur : ut, 'Εν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον' *Pindar*. Ζεῦ, πολὺ γὰρ μ' ἔοργας' idem.

Hypercatalexis, sive *Hypermetrum*.

Est, quâ Syllaba præter justam Metri dispositionem superabundat : ut, 'Ανθεσι πορφυρέοισι λυκοισιν ἀναγκαίοις χαλινὸς' *Tryphiodor*. ver. 95. Nisi quis malit duplicem fingere *Synecphonesin*, & Syllabas collisas breviare.

Dialysis

Est, quâ dictio in fine posita ità distrahatur, ut una pars in præcedente sit Versu, altera in principio sequentis ; ut, Πυκνὰ δινεῦντες ἀπ' ὠράνω αἰθέ——

——ρος διὰ μέσσω' *Sapph*. Ode 1.

